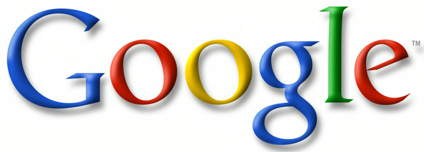

Google

RIUM

UM.

IS.

BREVIARIUM
ROMANUM.

PARS HIEMALIS.

A dominica prima Adventus usque ad dominicam primam Quadragesimæ.

[redacted]

PARISIIS EX TYPOGRAPHEO ECCLESIASTICO POUSSIELGUE RUSAND,
via vulgo dicta de Sèvres, n° 3.

[redacted]

BREVIARIUM
ROMANUM,

EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM,

S. PII V, PONTIFICIS MAXIMI, JUSSU

editum

CLEMENTIS VIII ET URBANI VIII AUCTORITATE

recognitum;

CUM OFFICIIS SANCTORUM

HUC USQUE CONCESSIS.

PARS HIEMALIS.

PARISIIS,

APUD RUSAND, BIBLIOPOLAM ECCLESIASTICUM,

via vulgo dicta du Pot-de-Fer, n. 8;

Lugduni,

APUD EUMDEM, REGIS ET CLERI TYPOGRAPHUM.

1828.

12

BIBLIOTHECA · BODLEIANA

SUMMA BULLARUM

SUMMORUM PONTIFICUM

PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII.

Pius v, bulla quæ incipit *Quod a nobis*, data Romæ septimo idus julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem.

Enarrat ea quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine quarti et quam ipse adhiberi operam curavit, ex decreto concilii tridentini.

Tollit et abolet omnino Breviarium a cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum; item alia breviaria romana, et alia quæ ex institutione vel consuetudine legitima non superant ducentos annos.

Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si episcopus et universum capitulum consentiant.

Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias et indulta precandi et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum.

Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de qua supra.

Statuit in eo nihil mutandum, addendum et detrahendum.

Obligat quosque qui tenentur horas canonicas recitare ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo.

Jubet omnibus prælatis ut hoc introducant tam in choro quam extra chorum.

Tollit peccati obligationem quæ erat recitandi in choro Officium parvum B. Mariæ Virginis et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales juxta rubricas Breviarii.

Hortatur ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. Mariæ Virginis et Defunctorum; quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant.

Non tamen tollit laudabilem consuetudinem ubi est recitandi Officium parvum B. Mariæ Virginis in choro, imo eamdem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

Clemens viii, *bulla quæ incipit Cum in Ecclesia*, data Romæ die *x maii anno 1602, declarat se per viros pios et* eruditos Breviarii *Hiem.*

romanum a Pio V editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse, illudque sic restitutum in typographia vaticana imprimi et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit usum Breviariorum impressorum absque tali ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali romano : cujus etiam licentiæ copia initio vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis ordinariis prohibet ne aliquid addi, vel detrahi permittant, et hæc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

URBANUS VIII, bulla quæ incipit *Divinam psalmodiam*, data Romæ die 25 januarii anno 1631, declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V editum, et a Clemente VIII recognitum, a pluribus mendis expurgasse ; hymnos ad metri et latinitatis regulas revocasse ; in Psalmis et canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse ; sermones, homilias, et sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem jubet ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta romanum exemplar excudatur, servatis conditionibus in suprascripta Clementis bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit, adjungens easdem conditiones servandas in impressione eorum quæ a Breviario romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B. Mariæ Virginis, Officia majoris hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO S. RITUUM CONGREGATIONIS HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRA rituum congregatio declaravit et decrevit non potuisse post bullam Pii V de Breviario romano, neque posse locorum ordinarios, tam sæculares quam regulares, addere kalendariis etiam propriis sanctorum officia, nisi ea duntaxat quæ Breviarii romani rubricis, vel sacræ rituum congregationis, seu sedis apostolicæ licentia conceduntur : neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in kalendario romano seu rubricis Breviarii in altiorem ritum, neque extendere concessa officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel diœcesim, etiam de cujuscumque ordinarii auctoritate, festum cum officio, eo quod in loco adsit ecclesia parochialis, vel regularis, vel abbatialis, aut aliqua reliquia ; sed tantum in ipsius sancti ecclesia titulari, seu *ubi asservatur corpus aut insignis* reliquia, et non alibi.

Insignes autem reliquias declaravit esse caput, brachium, crus,

aut illam partem corporis in qua passus est martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab ordinariis approbata.

De sanctis episcopis locorum, martyribus, civibus, et aliis festis, de quibus in kalendario romano seu rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur; sed omnino consulatur sacra rituum congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione sanctorum in patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas constitutionis Pii V respective.

Facta demum relatione horum decretorum sanctissimo domino nostro Urbano, Papæ VIII, ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, nec non in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✝ sigilli. T. TEGRIMIUS

Episc. Assisiens. Secret.

EADEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

Eadem sacra rituum congregatio, habita die 2 decembris 1675, statuit, ex mandato Clementis X, festa sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem dominicum vel aliquem diem festorum mobilium; sed tunc illo anno eorum officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius, papa XI, in congregatione habita 24 januarii 1682, generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad octavas et natalitia sanctorum, de præcepto in aliqua religione vel diœcesi, ex indulto apostolico, recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen ut festum translatum, quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur, item ut eodem die omitti possit officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto apostolico, ut ita locus sit celebrando officio ad libitum.

EADEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO DESCRIPTIS.

Officia sanctorum ratione corporis seu insignis reliquiæ recitanda ex decreto sacræ rituum congregationis 11 augusti 1691, intelligi debere de sanctis duntaxat in Martyrologio romano descriptis, et dummodo constet de identitate corporis seu reliquiæ insignis illiusmet sancti qui reperitur in Martyrologio romano descriptus : de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, officia recitari et missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum corpora vel insignes reliquiæ in ecclesiis asserventur, quibus tamen ab ordinariis locorum approbatis *debitam fidelium venerationem* (prout hactenus

servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque off
missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi offi
aliisque in constitutione S. Pii V contentis die 11 augusti 16
sanctissimus approbavit die 19 octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✝ sigilli.

F. VALLEMAN
S. R. C. Secret

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

Cum sacrorum rituum congregationi demisse supplicatum
sequentia dubia declarare :

Primum, an, cum multis congregationibus, religionibus, si
clesiis vel nationibus concessum sit a sancta sede apostolica
mel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celel
varia officia per annum, verbi gratia de sancto Sacramento vel d
tis, in diebus non impeditis aliquo festo duplici vel semidupli
cere liceat ejusmodi officia etiam in diebus sanctæ Quadragesim
ventus, Vigiliarum et Quatuor Temporum, etiam si de his diebu
sit facta specialis mentio in aliquibus officiorum concessionibus.

Secundum, an dies impeditus festo duplici vel semidupl
dictis officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus
dum est officium de festo duplici, vel semiduplici translato,
admodum dicitur responsum fuisse olim a sacra congregatione
scilicet festum duplex, vel semiduplex etiam translatum, n
dies octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium, an regulares absque speciali privilegio, sed sola co
nicatione privilegiorum aliarum religionum possint addere
sancti fundatoris in litaniis, et Confiteor, itemque recitare off
missas concessas aliis religionibus.

Sacrorum rituum eadem congregatio ad relationem eminent
et reverendissimi domini Cardinalis Colloredo respondit.

Ad primum, negative, et hujusmodi indulta non habere lo
feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliaru
cum jejunio, sive absque jejunio, nec in feria secunda Rogati
nec in illa feria in qua secundum rubricas sit reponendum o
dominicæ.

Ad secundum, affirmative.

Ad tertium, negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut declaratio
decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi m
die 20 martii 1706.

Loco ✝ sigilli. G. CARD. CARPINENUS. B. INGHIRA

Sac. Rit. Congreg.

[redacted]

DE ANNO

ET EJUS PARTIBUS.

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo sol zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, bissextus vel bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE,

EJUSDEM NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas, et factum est ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt ut æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a concilio nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582, præcedendo recesserat, quod a concilio ad xij kalendas aprilis fuerat constitutum, et xiv lunam paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit et rationem qua cavetur ut in posterum et æquinoctium vernum, et xiv luna paschalis a propriis sedibus nunquam removerentur.

Ut enim æquinoctium vernum ad xij kalendas aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense octobris ipsius anni 1582, eximerentur, et post quartam diem octobris, sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decimaquinta octobris; et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij kalendas

a *

aprilis æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gr
bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere
terquam in centesimis annis; qui quamvis bissextiles antea
fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno corre
proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur cent
non omnes bissextiles essent, sed in quadringintis quibusque
primi quique tres centesimi sine bissexto transigerentur; quartu
quisque centesimus esset bissextilis, ita ut anni 1700, 1800,
bissextiles non sint; anno vero 2000, more consueto, dies biss
intercaletur, februario dies 29 continente, idemque ordo inte
tendi intercalandique bissextum diem in quadringentis quibusqu
nis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta feria ac sabb
post tertiam dominicam Adventus, post primam dominicam Q
dragesimæ, post dominicam Pentecostes, post festum Exaltatio
sanctæ Crucis.

NUPTIÆ QUANDO CELEBRARI NON POSSUNT JUXTA DECRETUM CONCILII TRIDENTINI.

A dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a fer
quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusive, sancta syn
dus solemnitates nuptiarum prohibet; in aliis vero temporibus nupti
solemniter celebrari permittit.

DE CYCLO DECENNOVENNALI AUREI NUMERI.

Cyclus decennovennalis aurei numeri est revolutio numeri 19
annorum ab 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad uni-

[redacted]

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7, sequenti anno 1583, et ita deinceps in infinitum, donec ad annum cujus aureum numerum quæris perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam numerus in quem annus propositus cadit dabit aureum numerum quæsitum.

DE EPACTIS ET NOVILUNIIS.

Epacta nihil aliud est quam numerus dierum quibus annus solaris communis dierum 365 annum communem lunarem dierum 354 superat, ita ut epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus solaris communis lunarem annum communem excedat: atque adeo sequenti anno novilunia contingant 11 diebus prius quam anno primo; ex quo fit, epactam secundi anni esse 22, cum eo anno rursum annus solaris lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni efficiunt 22, ac proinde, finito hoc anno, novilunia contingere 22 diebus prius quam primo anno; epactam autem tertii anni esse 33, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33, a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam lunationem embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30, quando rejici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam epactam aureo numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abjectis 30 ex composito numero 41, habeatur rursus epacta 11 ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima lunatio embolismica, currente aureo numero 19, sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret ut aliæ sex lunationes embolismicæ, non redirent novilunia post 19 annos solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi kalendarii romani. Sunt autem novemdecim epactæ, quot et aurei numeri, respondebantque ipsis aureis numeris ante kalendarii correctionem eo modo quo in hæc tabella dispositæ sunt.

TABELLA EPACTARUM

respondentium aureis numeris ante kalendarii correctionem.

Aur. num.	1,	2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,	9,	10,
Epactæ.	xj,	xxij,	iij,	xiv,	xxv,	vj,	xvij,	xxviij,	ix,	xx,
	11,	12,	13,	14,	15,	16,	17,	18,	19.	
	j,	xij,	xxiij,	iv,	xv,	xxvj,	vij,	xviij,	xxix.	

..., prout solaris anni ac lunaris æquati
uidem decem et novem epactæ progrediuntur, ut olim
umerum 11, adduntur que semper 12 illi epactæ qu
numero 19, ut habeatur sequens epacta responden
, ob rationem paulo ante dictam; id quod sequen
ium faciet, quæ continet aureos numeros et epacta
entes ab anno 1700 inclusive usque ad annum 190
.vis autem vulgares epactæ mutentur in martio, re ipsa
pio anni mutandæ sunt una cum aureo numero, in
: nostræ epactæ succedunt.

ALIA TABELLA EPACTARUM

aureis numeris ab anno 1700 *inclusive ad annum* 1900 *exclusive.*

,	11,	12,	13,	14,	15,	16,	17,	18,	19;
,	xx,	j,	xij,	xxiij,	iv,	xv,	xxvj,	vij,	xviij,
,	2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,	9.	
	xj,	xxij,	iij,	xiv,	xxv,	vj,	xvij,	xxviij.	

ta quocumque anno proposito invenienda sit, quæ-
numerus illius anni in superiori ordine illius ta-
empori in quo propositus annus continetur congruit.
ureo numero in inferiori ordine tabellæ reperietur
...

Exemplum : anno 1700 aureus numerus est 10; nempe primus primæ tabellæ. Erit ergo tunc epacta ix, quæ sub aureo numero 10 collocatur, fietque novilunium die 22 januarii, 20 februarii, 22 martii. Item anno 1701 aureus numerus est 11, cui in eadem tabella supposita est epacta xx; quæ toto eo anno in kalendario novilunium indicabit ut in januario die 11, in februario die 9, in martio die 11, etc.

TABELLA LITTERARUM DOMINICALIUM

ab anno 1700 *inclusive usque ad annum* 1800 *exclusive.*

d c	b A g	f e	d c b	A g	f e d	c b
A g f	e d	c b A	f g	e d c	b A	g f e

Usus hujus tabellæ hic est : anno 1700 tribuatur unica littera inferior c primæ cellulæ, relicta littera d superiori, quia annus ille 1700 non est bissextilis, sed communis, et littera d fuit dominicalis præcedenti anno 1699; anno sequenti 1701 tribuatur littera b secundæ cellulæ, etc.; item anno 1704 tribuantur geminæ litteræ f, e, quintæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tribuuntur donec ad annum propositum pervenias, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam cellula in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1800, dabit litteram dominicalem propositi anni ; quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, bissextilis, et tunc superior littera dominicam diem ostendet in kalendario a principio anni usque ad festum S. Mathiæ apostoli inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE.

Indictio est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15; qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a januario in bullis pontificiis; et quoniam indictionum frequens usus est in diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est : initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

m ex decreto sacri concilii nicæni Pascha ex qu
ilia pendent, celebrari debet die dominico qui
v lunæ primi mensis, (is vero apud Hebræos vo
sis, cujus xiv luna vel cadit in diem verni æq
21 mensis martii contingit, vel propius ipsum
t si epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in k
r diem octavum martii inclusive et quintum april
us enim epactæ xiv luna cadit vel in diem æ
est in diem 21 martii, vel eum propius sequitur
lusive deorsum versus dies quatuordecim, proxi
diem hunc xiv sequens (ne cum Judæis conve
xiv lunæ caderet in diem dominicum) sit dies P
m: anno 1605 epacta est x et littera dominicalis
venimus epactam x inter diem 8 martii et 5 apri
am esse e regione diei 21 martii, a quo inclusive
numerentur 14 dies, inveniemus xiv lunam die
t dominica, cum e regione illius sit littera do
tur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celeb
menda est littera dominicalis b, quæ sequitur
e ea quæ e regione diei 10 aprilis collocatur
cha celebrandum erit die 10 aprilis. Item ann
ix, et duplex littera dominicalis d

[redacted]

menda sit eadem littera dominicalis proxime inferior; nam e regione hujus litteræ dominicalis omnia festa mobilia continentur.

Exemplum : anno 1822 epacta est vij et littera dominicalis f. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera dominicalis quæ primo infra epactam vij occurrit, reperietur e regione hujus litteræ dominica Septuagesimæ die 3 februarii, dies Cinerum 20 februarii, Pascha 7 aprilis, Ascensio Domini 16 maii, Pentecostes 26 maii, et festum Corporis Christi 6 junii. Dominicæ autem inter Pentecosten et Adventum eo anno erunt 26 et Adventus celebrabitur die 6 decembris; et sic de ceteris. Item anno 1859 epacta est xxvj, et littera dominicalis b, quæ in tabula reperietur e regione epactæ xxvj. Quare sumenda est alia littera b, quæ proxime infra epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 20 februarii, diem Cinerum 9 martii, Pascha 24 aprilis, etc.

Notandum autem est quod quemadmodum in anno communi, cadente littera dominicali e regione epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra epactam, ut diximus; ita quoque in anno bissextili, si alterutra duarum litterarum dominicalium tunc currentium e regione epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proxime inferiores, ut festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem festa mobilia reperientur. In cellula litteræ dominicalis currentis quæratur epacta currens; nam e directo omnia festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1823, in cellula litteræ dominicalis e, tunc currentis, e regione epactæ xviij, quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 26 januarii, dies Cinerum 12 februarii, Pascha 30 martii, etc.

Sed sive antiqua sive nova tabula paschali utamur, invenienda sunt omnia festa mobilia in annis bissextilibus per litteram dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum S. Mathiæ apostoli, ne scilicet ambigamus utra duarum litterarum pro hoc aut illo festo indagando accipienda sit, ita tamen ut Septuagesimæ et diei Cinerum inventæ in januario aut februario addatur unus dies. Quod ideo fit quia ante diem S. Mathiæ currit prior littera dominicalis quæ in kalendario posteriorem semper sequitur; post festum autem S. Mathiæ in februario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, etc. Quod si dies Cinerum cadat in martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris februario sit additus. Imo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno bissextili, currente epacta xxiv vel xxv, et litteris Dominicalibus d c, ut in secundo ac *tertio exemplo* perspicuum est pro annis 4088 *et 3784. Exempli gratia : anno* 2096 bissextili *epacta erit v, et litteræ Dominicales A g. Si igitur* per posteriorem

litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11 februarii, et dies Cinerum 28 februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 februarii, quæ est dominica, et dies Cinerum in diem 29 februarii, quæ est feria quarta. Pascha autem et reliqua festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 bissextili epacta erit xxiv, et litteræ dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22 februarii, quæ est dominica; dies autem Cinerum cadet in diem 10 martii, quare nihil additur, etc. Rursus anno 3784 bissextili epacta erit xxv, et litteræ dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem, c reperietur Septuagesima die 21 februarii, hoc est, addita 1 die 22. Quod si per priorem litteram d in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra epactas xxiv et xxv littera d indicet Septuagesimam die 15 februari, quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c Pascha offerat die 25 aprilis, ac proinde Septuagesima die 22 februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ, Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, epactis ad sinistram præposuimus aureos numeros eodem ordine quo ante emendationem kalendarii collocari solebant, ut ex iis festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est ut Pascha ceteraque festa mobilia a concilio nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex aureis numeris ita distributis festa mobilia eruuntur quo ex epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno aureus numerus fuit 7, et littera dominicalis d, si aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d infra eum occurens, reperietur e regione hujus litteræ d Septuagesima die 1 februarii, dies Cinerum 18 februarii, Pascha die 5 aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die dominico qui propinquior est festo S. Andreæ apostoli, nempe a die 27 novembris inclusive usque ad diem 3 decembris inclusive: ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in kalendario a die 27 novembris usque ad diem 3 decembris indicet dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera dominicalis est g, dominica Adventus cadet in diem 2 decembris, quia ibi est littera g in kalendario.

Ad finem tandem tabularum paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur; quæ quidem tabula ex tabulis paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

[redacted]

TABULA PASCHALIS
antiqua reformata

Aur. Num.	Cyclus Epactar.		Litt. Dom.	Septuages.	Dies Ciner.	Pascha.	Ascensio.	Pentecost.	Corp. Chr.	D. post Pent.	Dom. I Adv.
16		xxiij	c	jan	febr.	mart.	ap.	maii.	maii.		
5		xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	29n.
		xxj	e	19	5	23	1 maii	11	22	28	30
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 d.
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
		xviij	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10		xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	27n.
		xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7		xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
		xiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1 d.
15		xij	g	28	14	1 Ap.	10	20	31	27	2
4		xj	A	29	15	2	11	21	1 jun.	27	3
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	27n.
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1		viij	d	1 f.	18	5	14	24	4	26	29
		vij	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9		vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1 d.
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17		iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6		iij	b	6	23	10	19	29	9	25	27n.
		ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14		j	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3		*	e	9	26	13	22	1 jun.	12	25	30
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 d.
11		xxviij	g	11	28	15	24	3	14	25	2
		xxvij	A	12	1 mar.	16	25	4	15	25	3
19	25	xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	27n.
8	xxv.	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
			d	15	4	19	28	7	18	24	29
			e	16	5	20	29	8	19	24	30
			f	17	6	21	80	9	20	24	1 d.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	1 jun.	11	22	24	3
			b	20	9	24	2	12	23	23	27n.
			c	21	10	25	3	13	24	23	28

Tiem.

TABULA PASCHALIS

Litt. Domi.	Cyclus Epactarum.	Septua-gesima.	Dies Cinerum.
	23,	18 jan.	4 feb.
	22, 21, 20, 19, 18, 17, 16,	25 jan.	11 feb.
D.	15, 14, 13, 12, 11, 10, 9,	1 feb.	18 feb.
	8, 7, 6, 5, 4, 3, 2,	8 feb.	25 feb.
	1, *, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	15 feb.	4 mar.
	23, 22,	19 jan.	5 feb.
	21, 20, 19, 18, 17, 16, 15,	26 jan.	12 feb.
E.	14, 13, 12, 11, 10, 9, 8,	2 feb.	19 feb.
	7, 6, 5, 4, 3, 2, 1,	9 feb.	26 feb.
	*, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	16 feb.	5 mar.
	23, 22, 21,	20 jan.	6 feb.
	20, 19, 18, 17, 16, 15, 14,	27 jan.	13 feb.
F.	13, 12, 11, 10, 9, 8, 7,	3 feb.	20 feb.
	6, 5, 4, 3, 2, 1, *,	10 feb.	27 feb.
	29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	17 feb.	6 mar.
	23, 22, 21, 20,	21 jan.	7 feb.
	19, 18, 17, 16, 15, 14, 13,	28 jan.	14 feb.
G.	12, 11, 10, 9, 8, 7, 6,	4 feb.	21 feb.
	5, 4, 3, 2, 1, *, 29,	11 feb.	28 feb.
	28, 27, 26, 25, 25, 24.	18 feb.	7 mar.
	23, 22, 21, 20, 19,	22 jan.	8 feb.
	18, 17, 16, 15, 14, 13, 12,	29 jan.	15 feb.
A.	11, 10, 9, 8, 7, 6, 5,	5 feb.	22 feb.
	4, 3, 2, 1, *, 29, 28,	12 feb.	1 mar.
	27, 26, 25, 25, 24.	19 feb.	8 mar.
	23, 22, 21, 20, 19, 18,	23 jan.	9 feb.
	17, 16, 15, 14, 13, 12, 11,	30 jan.	16 feb.
B.	10, 9, 8, 7, 6, 5, 4,	6 feb.	23 feb.
	3, 2, 1, *, 29, 28, 27,	13 feb.	2 mar.
	26, 25, 25, 24.	20 feb.	9 mar.
	23, 22, 21, 20, 19, 18, 17,	24 jan.	10 feb.
	16, 15, 14, 13, 12, 11, 10,	31 jan.	17 feb.
C.	9, 8, 7, 6, 5, 4, 3,	7 feb.	24 feb.
	2, 1, *, 29, 28, 27, 26, 25,	14 feb.	3 mar.
	25, 24.	21 feb.	10 mar.

NOVA REFORMATA.

n.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominic. post Pentec.	Dom. I. Advent.
r.	30 apr.	10 maii	21 maii	28	29 nov.
r.	7 maii	17 maii	28 maii	27	29
r.	14 maii	24 maii	4 jun.	26	29
r.	21 maii	31 maii	11 jun.	25	29
r.	28 maii	7 jun.	18 jun.	24	29
r.	1 maii	11 maii	22 maii	28	30 nov.
r.	8 maii	18 maii	29 maii	27	30
r.	15 maii	25 maii	5 jun.	26	30
r.	22 maii	1 jun.	12 jun.	25	30
r.	29 maii	8 jun.	19 jun.	24	30
r.	2 maii	12 maii	23 maii	28	1 dec.
r.	9 maii	19 maii.	30 maii	27	1
r.	16 maii	26 maii.	6 jun.	26	1
r.	23 maii	2 jun.	13 jun.	25	1
r.	30 maii	9 jun.	20 jun.	24	1
r.	3 maii	13 maii	24 maii	28	2 dec.
r.	10 maii	20 maii	31 maii	27	2
r.	17 maii	27 maii	7 jun.	26	2
r.	24 maii	3 jun.	14 jun.	25	2
r.	31 maii	20 jun.	21 jun.	24	2
r.	4 maii	14 maii	25 maii	28	3 dec.
r.	11 maii	21 maii	1 jun.	27	3
r.	18 maii	28 maii	8 jun.	26	3
r.	25 maii	4 jun.	15 jun.	25	3
r.	1 jun.	11 jun.	22 jun.	24	3
r.	5 maii	15 maii	26 maii	27	27 nov.
r.	12 maii	22 maii	2 jun.	26	27
r.	19 maii	29 maii	9 jun.	25	27
r.	26 maii	5 jun.	16 jun.	24	27
r.	2 jun.	12 jun.	23 jun.	23	27
r.	6 maii	16 maii	27 maii	27	28 nov.
r.	13 maii	23 maii	3 jun.	26	28
r.	20 maii	30 maii	10 jun.	25	28
r.	27 maii	*6 jun.*	*17 jun.*	24	28
r.	*3 jun.*	*13 jun.*	*24 jun.*	23	28

TABELLA TEMPORARIA

Anni Dom.	Littera Domin.	Aur. numer.	Epacta.	Septuage-sima.	Dies Cinerum.	Pas…
1828	fe	5	xiv.	3 febr.	20 febr.	6
1829	d	6	xxv.	15 febr.	4 mar.	19
1830	c	7	vi	7 febr.	24 febr.	11
1831	b	8	xvij	30 jan.	16 febr.	3
1832	A g	9	xxvij	19 febr.	7 mar.	22
1833	f	10	ix	3 febr.	20 febr.	7
1834	e	11	xx	26 jan.	12 febr.	30
1835	d	12	i	15 febr.	4 mar.	19
1836	cb	13	xij	31 jan.	17 febr.	3
1837	A	14	xxiij	22 jan.	8 febr.	26
1838	g	15	iv	11 febr.	28 febr.	15
1839	f	16	xv	27 jan.	13 febr.	31
1840	e d	17	xxvj	16 febr.	4 mar.	19
1841	c	18	vij	7 febr.	24 febr.	11
1842	b	19	xviij	23 jan.	9 febr.	27
1843	A	1	*	12 febr.	1 mar.	16
1844	g f	2	xj	4 febr.	21 febr.	7
1845	e	3	xxij	19 jan.	5 febr.	23
1846	d	4	iij	8 febr.	25 febr.	12
1847	c	5	xiv	31 jan.	17 febr.	4
1848	b A	6	xxv	20 febr.	8 mar.	23
1849	g	7	vj	4 febr.	21 febr.	8
1850	f	8	xvij	27 jan.	13 febr.	31
1851	e	9	xxviij	16 febr.	5 mar.	20
1852	d c	10	ix	8 febr.	25 febr.	11
1853	b	11	xx	23 jan.	9 febr.	27
1854	A	12	i	12 febr.	1 mar.	16
1855	g	13	xij	4 febr.	21 febr.	8
1856	f e	14	xxiij	20 jan.	6 febr.	23
1857	d	15	iv	8 febr.	25 febr.	12
1858	c	16	xv	31 jan.	17 febr.	4
1859	b	17	xxvj	20 febr.	9 mar.	24
1860	A g	18	vij	5 febr.	22 febr.	8
1861	f	19	xviij	27 jun.	13 febr.	31
1862	e	1	*	16 feb.	5 mar.	20

[redacted]

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dom.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictio.	Domin. Pentec.	Dominica I. Adv.
1828	15 maii	25 maii	5 junii	1	26	30 nov.
1829	28 maii	7 junii	18 junii	2	24	29 nov.
1830	20 maii	30 maii	10 junii	3	25	28 nov.
1831	12 maii	22 maii	2 junii	4	26	27 nov.
1832	31 maii	10 junii	21 junii	5	24	2 dec.
1833	16 maii	26 maii	6 junii	6	26	1 dec.
1834	8 maii	18 maii	29 maii	7	27	30 nov.
1835	28 maii	7 junii	18 junii	8	24	29 nov.
1836	12 maii	22 maii	2 junii	9	26	27 nov.
1837	4 maii	14 maii	25 maii	10	28	3 dec.
1838	24 maii	3 junii	14 junii	11	25	2 dec.
1839	9 maii	19 maii	30 maii	12	27	1 dec.
1840	28 maii	7 junii	18 junii	13	24	29 nov.
1841	20 maii	30 maii	10 junii	14	25	28 nov.
1842	5 maii	15 maii	26 maii	15	27	27 nov.
1843	25 maii	4 junii	15 junii	1	25	3 dec.
1844	16 maii	26 maii	6 junii	2	26	1 dec.
1845	1 maii	11 maii	22 maii	3	28	30 nov.
1846	21 maii	31 maii	11 junii	4	25	29 nov.
1847	13 maii	23 maii	3 junii	5	26	28 nov.
1848	1 junii	11 junii	22 junii	6	24	3 dec.
1849	17 maii	27 maii	7 junii	7	26	2 dec.
1850	9 maii	19 maii	30 maii	8	27	1 dec.
1851	29 maii	8 junii	19 junii	9	24	30 nov.
1852	20 maii	30 maii	10 junii	10	25	28 nov.
1853	5 maii	15 maii	26 maii	11	27	27 nov.
1854	25 maii	4 junii	15 junii	12	25	3 dec.
1855	17 maii	27 maii	7 junii	13	26	2 dec.
1856	1 maii	11 maii	22 maii	14	28	30 nov.
1857	21 maii	31 maii	11 junii	15	25	29 nov.
1858	13 maii	23 maii	3 junii	1	26	28 nov.
1859	2 junii	12 junii	23 junii	2	23	27 nov.
1860	17 maii	27 maii	7 junii	3	26	2 dec.
1861	9 maii	19 maii	30 maii	4	27	1 dec.
1862	29 maii	8 junii	19 junii	5	24	30 nov.

KALENDARIUM

HUJUS PARTIS HIEMALIS.

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
25 xxiv	b	v	27	
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Vigilia, *et commemor. S. Saturnini, martyris.*
xxj				*S. Andreæ Apost.*, duplex ii classis, *et com-*
	e	*Prid.*	30	*mem.*, Fer.

DECEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.	Kal.	D. M.	
xx	f	iv	1	
xix	g		2	Bibianæ, virg. et mart., *semid. et commem.*
		iii		Fer.

[redacted]

[redacted]

DECEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
x	b	iij	11	Damasi Papæ et conf., *semid. cum commem.* Octavæ et Feriæ.
ix	c	*Prid.*	12	De Octava, *et commem.* Feriæ.
viij	d	*Idid.*	13	Luciæ, virg. et mart., *dupl. cum commem.* Octavæ et Feriæ.
vij	e	xix	14	De Octava, *et commem.* Feriæ.
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. M. V., *dup. cum commem.* Feriæ.
v	g	xvij	16	Eusebii, episc. et mart., *semid. cum commem.* Feriæ.
iv	A	xvj	17	Incipiunt Feriæ majores.
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
i	d	xiij	20	Vigilia, de qua nihil in Officio.
*	e	xij	21	THOMÆ *Apostoli*, dupl. secundæ classis, *et commem.* Feriæ.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia.
xxvj	b	viij	25	NATIV. *D. N. J. C.*, dupl. i classis.
25 xxv	c	vij	26	STEPHANI *Protomartyris*, dupl. ii class., *et comm.* Octav. Nativitatis.
xxiv	d	vi	27	JOANNIS *Apost. et Evang.*, dupl. ii classis, *cum commem.* Octavar.
xxiij	e	v	28	SS. INNOCENTIUM *mart.*, dupl. ii classis, *cum commen.* Octavar.
xxij	f	iv	29	Thomæ Cantuariensis, ep. et m., *semid. cum commem.* Octavar.
xxj	g	iij	30	De Dominic. infra Oct. Nativ., *vel* de Oct. Nativ., *cum commem.* aliarum Oct.
xx	A	*Prid.*	31	SILVESTRI *Papæ et conf.*, dupl., *cum commem.* Octavar.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
*	A	*Kal.*	1	CIRCUMCISIO, dupl. ii class.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani, *dupl. cum comm.* Octavarum.
xxviij	c	iij	3	Oct. S. Joannis apostoli., *dupl. cum comm. Oct. SS. Innocentium.*

	d	iij	11	De Octava, *et comm.* S. Hygi[n] martyris.
ix	e	*Prid.*	12	De Octava.
viij	f	*Idib.*	13	Octava Epiphaniæ, *duplex.*
				Dominica secunda post Epipha[n] *tum SS. Nominis Jesu*, dupl classis, *cum comm.* Dominicæ.
vij	g	xix	14	Hilarii, ep. et conf. *semid. cum.* S. Felicis, presbyteri et mart.
vj	A	xviij	15	Pauli primi eremitæ, *dupl. cum* S. Mauri, abbatis, *duplex.*
v	b	xvij	16	Marcelli, papæ et mart., *semid.*
v	c	xvi	17	Antonii, abbatis, *duplex.*
j	d	xv	18	*Cathedra S. Petri Romæ*, dup *comm.* S. Priscæ, virg. et m.
	e	xiv	19	Canuti Quarti, regis et martyris, *libitum, cum commem.* SS. M thæ, Audifacis, et Abachum Ma
	f	xiij	20	Fabiani et Sebastiani, mart., *dupl.*
	g	xij	21	Agnetis, virg. et mart., *duplex.*
	A	xj	22	Vincentii et Anastasii, mart., *semid*
	b	x	23	Raymundi de Pennafort, Conf., *se* *comm.* S. Emerentianæ ...

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxix	d	*Kal.*	1	Ignatii, episc. et mart., *semid.*
xxviij	e	iv	2	PURIFICATIO *B. M. V.*, dupl. ii class.
xxvij	f	iii	3	Blasii, episc. et mart.
25, xxvi	g	*Prid.*	4	Andreæ Corsini, ep. et conf., *dupl.*
xxv, xxiv	A	*Non.*	5	Agathæ, virg. et mart., *dupl.*
xxiij	b	viij	6	Dorotheæ, virg. et mart.
xxij	c	vij	7	Romualdi, abbatis, *dupl.*
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha, conf., *dup.*
xx	e	v	9	Apolloniæ, virg. et mart.
xix	f	iv	10	Scholasticæ, virginis, *duplex.*
xviij	g	iij	11	
xvij	A	*Prid.*	12	
xvj	b	*Idib.*	13	Valentini, presbyteri et mart.
xv	c	xvj	14	Faustini et Jovitæ, martyrum.
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	Simeonis, episc. et mart.
xj	g	xij	18	
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	*Cathedra S. Petri Antiochiæ*, duplex majus.
vj	e	vij	23	Margaritæ de Cortona, *duplex* (pro tota Italia) *cum comm.* Vigiliæ.
v	f	vj	24	*Mathiæ Apost.*, dupl. ii classis.
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	*Prid.*	28	

In anno bissextili februarius est dierum 29, et Festum S. Mathiæ celebratur die 25 februarii, et bis dicitur, *sexto kalendas*, id est die 24 et die 25, et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense januario, mutatur in præcedentem ; ut si in januario littera Dominicalis fuit *A*, mutatur in præcedentem, quæ est g, etc., et littera f bis *servit 24 et 25.*

MARTIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
*	d	*Kal.*	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	Casimiri, conf. *semid. cum comm.* S. Lucii, papæ et mart.
xxvj	A	iij	5	
25 xxv	b	*Prid.*	6	
xxiv	c	*Non.*	7	Thomæ Aquinatis, conf. et eccl.. doctoris, *dupl. cum comm.* SS. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum.
xxiij	d	viij	8	Joannis de Deo, conf., *duplex.*
xxij	e	vij	9	Franciscæ, Romanæ viduæ, *dupl.*
xxj	f	vj	10	Quadraginta Martyrum, *semid.*
xx	g	v	11	
ix	A	iv	12	Gregorii, papæ, confess. et ecclesiæ doctoris, *duplex.*
xviij	b	iij	13	

[redacted]

RUBRICÆ GENERALES
BREVIARII.

Officium quotidie fit aut Duplex aut Semiduplex, aut Simplex.

DE OFFICIO DUPLICI.

I.

1. Officium fit duplex in diebus a feria quinta in Cœna Domini usque ad feriam tertiam Paschæ inclusive, in dominica in Albis, in Ascensione Domini, in dominica Pentecostes, et duobus diebus sequentibus; in festo SS. Trinitatis, Corporis Christi, et Dedicationis propriæ Ecclesiæ; in festis quibus in kalendario apponitur hæc vox duplex: in die octava festi habentis Octavam; in festo Patroni unius vel plurium alicujus loci, vel titularis ecclesiæ, et in festis sanctorum qui apud quasdam ecclesias, religiones, vel congregationes consueverunt solemniter celebrari, cum Officiis propriis a sede apostolica approbatis, aut ex ejusdem sedis auctoritate receptis vel recipiendis (servata tamen forma hujus Breviarii) alioquin de communi, etiam si prædicta festa in hoc kalendario non sint descripta. Præterea officium fit duplex pro defunctis in Commemoratione omnium fidelium defunctorum, et in die obitus seu depositionis defuncti, ut in eodem Officio dicitur circa finem Breviarii.

2. Festum duplex celebratur eo die quo cadit, nisi illud contingat transferri, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum.

3. Habet primas et secundas Vesperas integras, nisi cum alio simili concurrat, ut dicetur in Rubrica de Concurrentia Officii,* et totum Officium fit de Duplici, incipiendo a primis Vesperis, usque ad Completorium sequentis diei inclusive, nisi aliter in propriis locis assignetur. Officium autem Defunctorum habet tantum primas Vesperas, Matutinum et Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur.

4. In utrisque Vesperis, Matutino et *Laudibus tantum*, non autem

in aliis Horis duplicantur Antiphonæ, id est integræ dicuntur in principio et in fine Psalmorum.

5. Ad Matutinum regulariter dicuntur tres Nocturni; cum novem Psalmis, et totidem Lectionibus, hoc est in unoquoque Nocturno tres Psalmi, et tres Lectiones, præterquam in Paschate Resurrectionis et Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus, in quibus dicitur unum tantum Nocturnum cum tribus Psalmis, et totidem Lectionibus, ut ibidem ponitur.

6. Preces ad Primam et Completorium, et suffragia de sancta Maria, Apostolis, et Pace ad Vesperas et Laudes, non dicuntur in officio duplici, ut etiam in propriis eorum Rubricis dicetur.

7. Quomodo sit ordinandum officium duplex in Vesperis, Matutino, et ceteris Horis, similiter et de Antiphonis, Responsoriis, Versibus, Capitulis, et aliis in eo dicendis, habentur inferius de singulis propriæ rubricæ.

DE OFFICIO SEMIDUPLICI.

II.

1. Officium fit semiduplex diebus dominicis (excepta dominica in Albis in qua fit duplex) et diebus infra octavas: item in festis quibus in kalendario apponitur hæc vox semiduplex, et in festis propriis quorumdam locorum, seu congregationum, quæ solemnius apud illas quam simplicia consueverunt célebrari.

2. De festo semiduplici fit eo die quo cadit, nisi contingat transferri, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum.

3. Habet totum Officíum integrum sicut duplex, sed non duplicantur Antiphonæ.

4. Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni, præterquam infra octavas Paschæ et Pentecostes, in quibus dicitur unum Nocturnum cum tribus Psalmis et totidem Lectionibus. Et regulariter quando dicuntur tres Nocturni, dicuntur novem Psalmi et totidem Lectiones, exceptis iis dominicis in quibus fit Officium ut in Psalterio quæ habent xviij Psalmos, ut ibi.

5. Quomodo sit ordinandum officium semiduplex tam in festis, quam in dominicis, et infra octavas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis, et hujusmodi aliis, et quando in semiduplici dicantur Preces ad Primam et Completorium, et Suffragia de Sanctis ad Vesperas et Laudes, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

DE OFFICIO SIMPLICI.

III.

1. Officium fit simplex in diebus ferialibus, quando occurrit fieri de feria : item in festis, quibus in kalendario non apponitur hæc vox duplex, vel semiduplex, vel de octava : item quando fit de B. Maria in sabbato, ut in ejus rubrica dicetur.

2. De festo simplici fit eo die quo cadit nisi eodem die occurrat fieri officium novem lectionum, vel de S. Maria in sabbato, vel de aliquis feriis, quibus festum simplex cedit, ut dicetur in rubricis de feriis, et de Commemorationibus.

3. Habet tantum primas Vesperas, in quibus dicuntur psalmi feriales, et a capitulo fit de festo, nisi cum eo concurrat officium novem lectionum, quia tunc de eo fit sola commemoratio, ut dicetur in rubrica de Concurrentia Officii, et ejus officium terminatur ad Nonam, et nihil amplius fit de eo, nec commemoratio.

4. Ad Matutinum post invitatorium et hymnum de festo, dicitur unum tantum Nocturnum cum duodecim psalmis, ut in Psalterio, secundum feriam quæ occurrit, et tres lectiones leguntur, ut infra in rubrica de Lectionibus habetur.

5. Quomodo sit ordinandum officium simplex ad Vesperas, Matutinum et alias horas, item et de antiphonis, versibus, responsoriis, et aliis, ac quando preces et suffragia de Sanctis dicenda sint, habentur inferius propriæ rubricæ.

DE DOMINICIS.

IV.

1. De dominica semper fit officium in dominicis Adventus, et in dominicis a Septuagesima usque ad dominicam in Albis inclusive, quocumque festo duplici, vel semiduplici adveniente : quia tunc festum transfertur (ut in rubrica de Translatione Festorum dicetur) nisi illud festum sit de principali Titulo, vel Patrono alicujus Ecclesiæ vel loci, aut Dedicatione propriæ Ecclesiæ; quia tunc de hujusmodi festo fit tantum in Ecclesia vel loco cujus est Titulus, vel Patronus, vel Dedicatio, cum commemoratione dominicæ, quibusdam dominicis exceptis, ut dicetur in rubrica de Commemorationibus. In aliis dominicis per annum fit de dominica, quando in eis non occurrit festum duplex : quia tunc fit de duplici cum commemoratione dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus : et ad Matutinum legitur nona Lectio de Homilia dominicæ ut dicetur in rubrica de *Commemorationibus*. Si semidu-

ransfertur, ut dicetur in rubrica de Tra

tavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensio
ntibus, officium fit sicut infra octavam
m commemoratione Octavæ, et sine pre
. In dominicis vero quæ occurrunt in
m fit de dominica, ut in Psalterio et
commemoratione octavæ, omissis etiam d
ut supra. De dominica occurrente in
sicut dictum est, quando in ea fit de fe
ie octava Epiphaniæ, in qua nihil fit
n ponitur in sabbato præcedenti.
fficium sex dominicarum post Epiphania
ntecosten, ut compleatur numerus trigin
ssunt ab Epiphania usque ad Septuages
ad Adventum; ne nulla ex his dominic
t commemoratio. Nam quæ aliquando s
nte Septuagesimam, ponuntur post viges
ine.
tecosten fuerint xxv; dominica tertia po
j post Epiphaniam: si fuerint xxvj; domi
t xxv quæ est vj: si fuerint xxvij; domi
t xxv quæ est v, et xxvi erit vj: si fuerin
iij, et xxv erit iv, et xxvj erit v, et xxvi
per ponitur quæ in ordine est xxiv pos
st Pentecosten aliquando non sint nisi xxii
ponitur loco xxiij, et officium xxiij, ponitu
od non sit impeditum festo novem lectio-
ecedenti die similiter non impedita, in qua
commemoratione festi simplicis, si occurrat,
nes de homilia dominicæ, omissis lectioni-
et in Laudibus dicatur antiphona ad Bene-
ica xxiij. Quod si tota hebdomada impe-
num, etiam translatis, vel aliqua octava,
na lectio de homilia dominicæ xxiij, et de
udibus tantum, cum antiphona et oratione

n contingat, ut Dominica iij vel iv vel v
upersit, nec possit poni etiam post xxiij a
officium in sabbato ante dominicam Sep-
supra numero præcedenti.
Epiphaniam, quando Septuagesima venerit

…e, quomodo agendum sit officium, …minicam … post Epiphaniam. …tempore … itur aliqua dominica esse …ur initium libri de Scriptura cum …oriis, an … advertendum est eam dici …venit in kalendis illius mensis, vel …do: si kalendæ venerint in ij et iij …nsis erit quæ præcedit kalendas, licet …autem kalendæ venerint in v et vj …ica erit quæ sequitur post ipsas kalen- …ventus … sumitur ea quæ est proxi- …festo S. Andreæ, vel quæ venerit in …

…semiduplex … et incipit a primis Vesperis …officium integrum usque ad Completo- …nisi cum alio quo concurrat, ut dicitur in …

…fficii, tres nocturni cum psalmis, ut in …cuntur lectiones, ut in Proprio de Tempore. …vem … ordinandum ejus officium, insuper et de …sit ordo … et aliis, et quomodo initia librorum Scrip- …is, et … ponenda, habentur de singulis inferius pro- …a sint …

DE FERIIS.

V.

…n feriale hoc est, simplex, de tempore occurrenti, prout in Proprio de Tempore habetur, fit semper in feriis Adven- …ragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et in feria se- …gationum, quando infra hebdomadam non occurrit festum …vel semiduplex, vel de octava, quia tunc de hujusmodi fe- …commemoratio ut dicitur in rubrica de Commemorationibus. …in eis occurrat festum simplex, de eo fit tantum commemo- …tum per annum fit officium de feria illis diebus, quibus infra …madam in *kalendario* non ponitur aliquid festum duplex, se- …plex, vel *simplex*, et non occurrit aliqua octava, vel officium …æ *Mariæ in sabbato*, vel aliquod festum solemne aut consuetum …ipsa *Ecclesia celebrari*, quamvis in kalendario hujus Breviarii …*sit descriptum*.

…*Officium feriæ in* Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus, …ie, *et prima die* Rogationum, incipit a *Matutino; in* aliis vero

feriis per annum inde fit de feria, ubi desinit officium præced diei, ita ut si præcedenti die fuerit duplex vel semiduplex, offic feriæ incipiat sequenti die a Matutino : si præcedenti die fuerit fes simplex, de feria fiat a Vesperis illius præcedentis diei inclusive. militer et quando in Feria iv et vj Quatuor Temporum Septem et in feria iv Cinerum, ac in vigiliis occurrit aliquod festum simp de quo fieri debet commemoratio, tunc præcedenti die (nisi fu festum novem lectionum) in Vesperis fit de feria, ut in Psalterio, precibus cum oratione dominicæ præcedentis, et cum commemo tione festi trium lectionum in sequenti feria occurrenti, ut dice infra in rubrica de Concurrentia. Terminatur autem officium de fe subsequente duplici vel semiduplici ad Nonam : subsequente ve simplici, de quo fieri debeat officium, ad capitulum Vesperaru quia inde fit de festo simplici absque ulla deinceps commemoratio feriæ.

3. Ad Matutinum dicitur unum tantum nocturnum cum xij ps mis, secundum ordinem feriarum in Psalterio, et tribus lectionibus in Proprio de Tempore.

4. Excipiuntur ab hoc ordinario officii ferialis tres feriæ major hebdomadæ sanctæ et feriæ octavarum Paschæ et Pentecostes, in qu bus fit officium, ut in propriis locis ponitur.

5. Quomodo ordinandum sit officium de feria ad Matutinum et ali horas, item de lectionibus et responsoriis, et quando dicendæ sin preces feriales, ac de aliis quæ ad officium feriæ pertinent, habentu inferius de singulis propriæ rubricæ.

DE VIGILIIS.

VI.

1. De vigilia fit officium in omnibus vigiliis per annum quæ jeju nantur, ubi in kalendario annotatur hæc vox vigilia, nisi in die vigi liæ occurrat festum novem lectionum, vel octava : tunc enim in offici novem lectionum legitur nona lectio de homilia vigiliæ, et fit comme moratio de ea ad laudes tantum, cum antiphona ad benedictus, e versiculo feriæ occurrentis de psalterio, et oratione vigiliæ, præterquam in illis festis majoribus, quæ inferius excipiuntur.

2. Si vigilia occurrat in dominica, de ea fit officium in sabbat quod non sit impeditum officio novem lectionum; quia tunc de vi gilia fit tantum commemoratio, ut dictum est. Excipitur ab hac regul vigilia Nativitatis et Epiphaniæ Domini; quæ si venerint in dominica fit de illis, ut in propriis rubricis dicitur. Si autem in vigilia occurra

[redacted]

festum solemne alicujus loci, vel ex solemnioribus infra annum quæ inferius in rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti si in vigilia sancti Joannis Baptistæ venerit festum Corporis Christi) nihil tunc prorsus, nec commemoratio fit de vigilia, excepta vigilia Epiphaniæ. Idem servetur quando aliqua vigilia venerit in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus : nulla enim in his feriis de vigilia fit commemoratio.

3. Officium vigiliæ incipit ad Matutinum, sicut dictum est in superiori rubrica de feriis, terminatur autem ad Nonam, quia Vesperæ sunt de sequenti festo.

4. Officium vigiliæ totum fit de feria occurrenti, ut in Psalterio : et tres lectiones leguntur de homilia in evangelium vigiliæ, ut in propriis locis assignatur, cum tribus responsoriis de feria occurrenti, ordine in rubrica de responsoriis descripto. Dicuntur preces feriales et commemorationes communes aliaque omnia sicut in feriis Adventus, Quadragesimæ et Quatuor Temporum, de quibus et de aliis circa ordinandum ejus officium habentur inferius propriæ rubricæ.

5. Excipitur ab hoc ordinario vigiliarum quæ jejunantur, vigilia Pentecostes, quæ cum tribus nocturnis sub officio semiduplici celebratur, ut ibi, et vigilia Nativitatis Domini, quæ nocturno feriæ excepto, in Laudibus et horis habet reliquum officium duplex. In vigiliis vero Epiphaniæ et Ascensionis, quæ non jejunantur, fit officium ut in propriis locis notatur.

DE OCTAVIS.

VII.

1. De octava fit officium, vel saltem commemoratio (quando aliquo festo, vel dominica impeditur), per octo dies continuos. Fit de octava in Paschale Resurrectionis, in Ascensione Domini, in Pentecoste, in festo Corporis Christi, in festis quibus in kalendario apponitur octava; item in festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ, et in festo Principalis Patroni, et Titularis loci vel Ecclesiæ, et in festis aliorum sanctorum, quæ apud quasdam ecclesias, congregationes et religiones consueverunt solemniter cum octavis celebrari, nisi illa festa venerint in quadragesima : quo tempore omittitur officium cujuscumque octavæ. Quod si aliquod festum, quod celebrari solet cum octava, paulo ante Quadragesimam venerit, et jam per aliquot dies factum sit officium de ejus octava, adveniente Quadragesima nihil amplius fit de ea, nec commemoratio ; et idem servetur de octavis nondum absolutis, quando supervenit festum Pentecostes, *et dies 17 decembris.*

t de festo aliquo, etiam principali Patrono, vel Titulari E
Dedicatione ejusdem; sed transfertur post octavam. Infra o
haniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et de
jusdem (non tamen in die octava) cum commemorati
nfra octavam Corporis Christi, fit tantum de duplicibus,
ranslatis, cum commemoratione octavæ : de semiduplicibu
um non fit, sed transferuntur post octavam, ut dicitur in
ranslatione festorum. De simplicibus infra quascumque
urrentibus fit tantum commemoratio, præterquam in duo
ost Pascha et Pentecosten, ut dicitur in sequenti rubrica d
norationibus. De dominicis infra octavas occurrentibus fit
ictum est supra in rubrica de Dominicis. Si duæ octavæ sin
unt (ut octava sancti Joannis Baptistæ, et octava Corporis C
ctava Patroni vel Titularis Ecclesiæ cum alia octava) qu
unt celebranda festa novem lectionum, vel dies dominicus
um de digniori, cum commemoratione alterius. De die aut
ujuscumque festi fit totum officium duplex, cum comme
ei infra aliam octavam. De festis occurrentibus in die octav
od dicitur in rubrica de Translatione Festorum.

4. Officium de octava fit cum tribus nocturnis, novem sc
s et novem lectionibus (exceptis octavis Paschæ et Pent
ibus fit cum uno nocturno, ut suis locis ponitur) et omni
ut in die festi, præter lectiones, quarum primæ tres se

Vesperis infra octavam omnia dicuntur sicut in secundis Vesperis festi, et in primis Vesperis diei octavæ omnia sicut in primis Vesperis festi, nisi aliter in propriis locis notetur.

Infra octavas non fiunt suffragia consueta de sanctis, nec dicuntur preces ad Primam et Completorium, etiamsi fiat officium de dominica, vel festo semiduplici. In aliis, quomodo sit ordinandum officium de octava, habeatur inferius propriæ rubricæ.

DE OFFICIO SANCTÆ MARIÆ IN SABBATO.

VIII.

1. In omnibus sabbatis per annum extra Adventum et Quadragesimam, ac nisi Quatuor Tempora aut vigiliæ occurrant, vel nisi fieri debeat de feria propter officium alicujus dominicæ aliquando infra Hebdomadam ponendum, ut in rubrica de dominicis dictum est, et nisi fiat officium novem lectionum, vel de octava Paschæ et Pentecostes, semper fit officium de sancta Maria, eo modo quo fit de festo simplici, quemadmodum circa finem breviarii disponitur. De festo autem simplici in sabbato occurrente fit tantum commemoratio.

2. Cum vero supradictis diebus fieri non potest officium de sancta Maria, nulla etiam fit commemoratio de ea propter sabbatum; sed tantum in semiduplicibus (quando ejus officium parvum non dicitur) fit consueta ejus commemoratio per annum cum aliis suffragiis positis in psalterio post vesperas sabbati.

3. Ejus officium in sabbato incipit feria vj ad modum festi simplicis, a capitulo, et terminatur ad Nonam sabbati. Si autem feria vj occurrat officium novem lectionum, in vesperis fit tantum commemoratio de sancta Maria, cum antiphona, versu et oratione quæ habentur in officio ejus in sabbato, nisi illud officium novem lectionum sit de eadem beata Maria, quia tunc nulla alia commemoratio de ea facienda est.

4. Ad Matutinum post invitatorium et hymnum de sancta Maria, dicitur unum nocturnum cum duodecim psalmis ferialibus, ut in Psalterio. Versus de sancta Maria, prima et secunda lectio ex Scriptura de tempore occurrenti, tertia lectio, et alia omnia, tam in Matutino quam in Laudibus et Horis, ut in officio S. Mariæ in sabbato assignantur.

5. Dicuntur preces Dominicales ad Primam et Completorium, et fiunt suffragia consueta de Apostolis et de Pace, et tempore Paschali sola commemoratio de Cruce, ut in secunda feria post octavam Paschæ. Post Nonam nihil fit de ea, nisi consueta ejus commemoratio cum aliis suffragiis, quando dicenda sunt in officio de dominica.

DE COMMEMORATIONIBUS.

IX.

1. Commemorationes fiunt de festis simplicibus, quando in eorum diebus incidit festum novem lectionum etiam translatum, vel dominica, vel octava, vel sabbatum, et quando fieri debet de feria, ut ponatur officium alicujus dominicæ quæ ex anno supersit.

De feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum et secunda Rogationum, fit commemoratio quando festum novem lectionum in illis feriis occurrit. Si simplex festum in eisdem feriis occurrat, officium fit de feria, et commemoratio de festo simplici.

2. Præterea fit commemoratio de dominicis a Pentecoste usque ad Adventum, et ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a dominica in Albis usque ad Pentecosten exclusive, quando festo duplici impediuntur. De aliis dominicis nulla fit commemoratio occurrente festo duplici, quia festum in illis occurrens transfertur, nisi illud festum fuerit principalis Patroni vel Tituli, aut Dedicationis ipsius ecclesiæ, non autem alicujus Capellæ vel altaris ejusdem ecclesiæ; et tunc de hujusmodi principali festo fit tantum in eo loco vel ecclesia, cujus est Patronus vel Titulus, aut Dedicatio, cum commemoratione dominicæ : excepta dominica j Adventus, dominica j Quadragesimæ, dominica Passionis, dominica Palmarum, dominica Paschæ, dominica in Albis, ac dominica Pentecostes et SS. Trinitatis; in quibus hujusmodi occurrens festum transfertur in sequentem diem similiter non impeditam; dummodo non fuerit infra majorem hebdomadam, et per octavam Paschæ et Pentecostes, quibus diebus non fit de aliquo festo duplici occurrente.

3. De octava etiam, quando festo novem lectionum vel dominica impeditur, fit commemoratio, nisi illud festum novem lectionum fuerit solemne principale alicujus loci, ut supra, nam in primis vesperis et laudibus hujusmodi festi nulla fit commemoratio festi simplis occurrentis, nec alicujus vigiliæ (excepta vigilia Epiphaniæ) nec alicujus diei infra octavam, nec alicujus præcedentis festi novem lectionum (nisi id festum fuerit ex iis quæ infra in hac eadem rubrica enumerantur) nec diei octavæ, nec dominicæ, si festum illud solemne celebretur feria secunda, exceptis dominicis Adventus, et dominicis a Septuagesima usque ad octavam Paschæ inclusive, de quibus dominicis, sicut etiam de feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor temporum, et secundæ Rogationum semper fit commemoratio quocumque

[redacted]

festo adveniente. Quod si hujusmodi festum solemne venerit in quacumque dominica, fit commemoratio de ea in utrisque Vesperis et Laudibus; et similiter, si occurrat in die octava alicujus festi habentis octavam, de ea fiet commemoratio etiam in utrisque Vesperis et Laudibus. In secundis autem Vesperis festi prædicti fit commemoratio de duplici, semiduplici et dominica sequentibus, et non de aliis.

5. Idem servatur in quibusdam festis majoribus per annum, scilicet in Nativitate Domini, (in cujus officio nulla fit commemoratio de sancta Anastasia, sed in secunda tantum missa), in Epiphania, in Pascha Resurrectionis cum tribus proxime antecedentibus et duobus sequentibus diebus, in Ascensione Domini, in Pentecoste cum duobus sequentibus diebus, in festo Corporis Christi, in festis Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et Assumptionis beatæ Mariæ, in festo omnium Sanctorum, et in festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ; in quibus festis fiunt commemorationes eo modo tantum, quo dictum est supra de festo solemni alicujus loci.

6. In festis autem secundi ordinis, videlicet, Circumcisionis, Trinitatis, Conceptionis, Purificationis, Annuntiationis, et Nativitatis beatæ Mariæ, in Natalitiis xij Apostolorum, et Evangelistarum, in festo sancti Joseph, in festo Inventionis sanctæ Crucis, et in festo sancti Laurentii et Dedicationis sancti Michaelis Archangeli, in primis Vesperis fit commemoratio festi duplicis eo die celebrati, nisi aliter in propriis locis notetur, de dominica vero, de die infra octavam, et de festis semiduplicibus non fit commemoratio eo modo, quo nec in festo solemni alicujus loci, ut dictum est supra. De simplicibus et vigiliis in his festis occurrentibus legitur nona lectio, et fit commemoratio in Laudibus tantum. In secundis autem Vesperis fit commemoratio de quocumque sequenti festo, etiam simplici, et de die infra octavam, si de ea fieri debeat officium die sequenti. De octavis Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper sit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, quandocumque contigerit infra illas de aliquo alio festo officium celebrari juxta rubricam de octava, numero 3.

7. De dominicis et feriis Adventus et Quadragesimæ commemoratio fit in utrisque Vesperis et Laudibus. De feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum, et secunda Rogationum, quando de illis commemoratio fieri debet, fit in Laudibus tantum. De festis autem simplicibus (nisi in diebus supra dictis occurrant) commemoratio fit in primis Vesperis et Laudibus, eo die quo in kalendis assignantur. De aliis vero dominicis per annum et octavis commemoratio fit in utrisque Vesperis et Laudibus nisi concurrant cum supra enumeratis festis.

8. Commemorationes fiunt hoc *modo: post orationem* diei, in pri-

mis Vesperis dicitur antiphona quæ posita est ad Magnificat, et in Laudibus quæ posita est ad Benedictus in Communi (si propriam non habuerit) conveniens ejus officio cujus fit commemoratio. Post antiphonam dicitur versus inde sumendus unde sumpta est antiphona, scilicet post hymnum Vesperarum et Laudum: deinde dicitur oratio. Si antiphona et versus festi de quo fit commemoratio, sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in officio diei, in festo Commemorationes variantur, ita ut in Vesperis sumantur ex Laudibus, et in Laudibus ex primis Vesperis ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Et similiter si in secundis Vesperis S. Agathæ aut alterius Sanctæ novem lectionum fieri debeat commemoratio B. Mariæ pro ejus officio in sequenti sabbato celebrando, ne repetatur versiculus *Diffusa est gratia*, dicatur versus *Benedicta tu*, ex Laudibus. Si item occurrat, ut eadem sit oratio festi de quo fit officium, et ejus de quo fit commemoratio, mutetur oratio pro commemoratione in aliam de Communi. Si de Tempore fiat commemoratio, de dominica scilicet vel feria, antiphona et versus ante orationem eodem modo sumantur ex Proprio de Tempore, si habuerit proprium; alioquin de Psalterio, oratio vero ex Proprio de Tempore.

9. Quando fit commemoratio de dominica, vel feria, quæ habent propriam homiliam; nona lectio in officio diei novem lectionum legitur de homilia dominicæ, vel feriæ quæ erit vel prima de homilia, vel tres simul in una lectione conjunctæ.

10. Si in die in quo fit officium novem lectionum fiat commemoratio de festo trium lectionum, nona lectio legitur de festo trium lectionum si propriam habuerit: si duas, ex duabus fiat una lectio quæ sit nona in officio novem lectionum: quæ lectio de Sancto non legitur, quando de eo fit commemoratio in dominicis quæ habent nonum responsorium; nec quando nona lectio legenda est de homilia dominicæ vel feriæ, ut supra; nec in feriis et aliis diebus, quando in officio diei leguntur tantum tres lectiones: nec etiam nona lectio legitur de die infra octavam quando de ea fit commemoratio in dominica vel aliquo festo, licet habeat Evangelium proprium et homiliam.

11. Quando contingit fieri plures commemorationes, servetur hic ordo. De duplici fiat ante dominicam, de dominica ante festum semiduplex, de semiduplici ante diem infra octavam, de die infra octavam ante ferias Adventus, Quatuor Temporum, Vigiliarum et Rogationum, et de dictis feriis ante festum simplex. De S. Maria (quando in primis Vesperis festi novem lectionum quod feria vj celebratum sit, de ea fieri debet commemoratio pro officio sequentis sabbati) fiat ante festum simplex in sabbato occurrens. De festo simplici fit commemoratio ante suffragia, seu communes commemorationes de Cruce, S. Maria, Apos-

[redacted]

tolis et Pace, et ante commemorationem cujuscumque Tituli vel Patroni Ecclesiæ, quæ etiam pro sui dignitate aliis suffragiis prædictis præponeretur : de quibus suffragiis, quomodo et quando facienda sint, habetur inferius propria rubrica.

DE TRANSLATIONE FESTORUM.

X.

1. Si aliquod festum duplex occurrat in dominicis Adventus, et in dominicis a Septuagesima usque ad dominicam in Albis inclusive, in vigilia Nativitatis Domini, in die Circumcisionis, in tota octava Epiphaniæ, in feria quarta Cinerum, in tota majori hebdomada, et infra octavam Paschæ, in Ascensione Domini, in diebus a vigilia Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusive, in festo Corporis Christi et ejus die Octava, in festo Assumptionis B. Virginis, et omnium Sanctorum, transfertur in primam diem festo duplici vel semiduplici non impeditam, exceptis tamen festis Nativitatis S. Joannis Baptistæ, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, quæ in die octava Corporis Christi celebrantur, excepto quoque festo quocumque solemni alicujus loci, quod in propria tantum Ecclesia, etiam in aliquibus ex supradictis diebus occurrens, scilicet in dominicis ij, iij et iv Adventus, et Quadragesimæ, dominica Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, et diebus infra octavam Epiphaniæ (ut in rubrica de Commemorationibus dictum est) celebratur. Si autem festum Purificationis B. Mariæ venerit in aliqua dominica ij classis, transfertur in feriam ij sequentem, quamvis impeditam; idemque est de Annuntiatione B. Mariæ. Si autem festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ venerit in die Corporis Christi, transfertur in sequentem diem, cum commemoratione octavæ, et in secundis Vesperis Corporis Christi fit tantum commemoratio S. Joannis : sequentibus autem diebus fit officium de eadem octava Corporis Christi, cum commemoratione octavæ S. Joannis. Dies autem octavæ S. Joannis tunc veniens in die octava Corporis Christi, non transfertur, sed de illa eo anno fit tantum commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus diei octavæ Corporis Christi : et id semper servetur, quando festum habens octavam transfertur; ut non ideo dies octava transferatur, sed ipsa die de ea sit commemoratio quæ alias erat octava, si festum non fuisset translatum. Quod si festum post totam suam octavam transferri contigerit, illo anno celebretur sine octava, nisi Titularis Ecclesiæ privilegio aliter fieri oporteat.

2. Si in die octava alicujus festi habentis octavam, occurrat aliquod festum duplex ex majoribus supra *in rubrica* de Commemora-

... primam diem sin
...ditam, et in eo fiat commemoratio de octava.

. Si in aliis Dominicis per annum a supradictis occurr
...ex, non transfertur, ut dictum est in rubrica de Commemor...

. Festum semiduplex occurrens diebus supradictis, et i...
Corporis Christi, et aliis dominicis per annum, tran...
...am diem similiter non impeditam, occurrens vero in ...
illas octavas, in quibus fit de festis occurentibus (ut di...
brica de Octavis) transfertur in sequentem diem cum ...
tione octavæ; quæ si fuerit alio festo duplici vel sem...
lita, prædictum festum semiduplex veniens in dominica ...
post octavam : ita ut festum semiduplex infra octava...
...eratur nisi in proxime sequentem diem.

Si duo vel plura festa novem lectionum simul eodem ...
fiat officium de majori, id est de duplici, et semi...
...rantur. At si omnia fuerint duplicia, vel omnia semid...
... digniori seu solemniori, et quæ minoris solemnitat...
...rantur.

Si plura festa novem lectionum transferenda sint, prius
duplex quam semiduplex, et inter plura duplicia, q...
...olemne semper prius transferatur et prius celebretur, a...
...equalia, unum ante aliud transferatur eo ordine qu...
...ida in propriis diebus.

...estum simplex nunquam transfertur: sed si de eo fie...
...fficium, fiat commemoratio ut dictum est in rubrica de...
...tionibus. Si autem venerit in illis diebus ...

[redacted]

præcedenti : tunc enim commemoratio festi simplicis non fit in officio vigiliæ, sed in dominica.

DE CONCURRENTIA OFFICII.

XI.

1. Concurrentia officii attendenda est semper in secundis Vesperis, quomodo sit ordinandum officium cum sequenti die. Itaque cum dicitur officium aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in secundis Vesperis cum sequenti in primis Vesperis.

2. Duplici ergo in secundis Vesperis concurrente cum alio sequenti duplici in primis, si utraque sint ejusdem solemnitatis, regulariter a capitulo fit de sequenti, cum commemoratione præcedentis, nisi aliter in propriis locis annotetur. Si vero non sint ejusdem solemnitatis, servetur differentia in rubricis de Commemorationibus et Translatione Festorum assignata; ut scilicet festa majora habeant primas et secundas Vesperas integras, cum commemoratione minorum, quando de eis fieri debet. Si autem post aliquod Festum ex iis quæ in secundo ordine posita sunt in rubricis de Commemoratione, sequatur immediate aliud ex solemnibus majoribus, Vesperæ erunt de sequenti, cum commemoratione præcedentis. Inter festa æqualis solemnitatis servetur hic ordo, ut Festa Domini præferantur omnibus aliis, et habeant utrasque Vesperas integras, sicuti festa B. Mariæ, festis Sanctorum : item festa Angelorum S. Joseph sponsi B. Mariæ virginis, et Apostolorum ceteris aliis, et festa illorum Sanctorum qui in propriis locis vel Ecclesiis solemniter celebrantur aliis in kalendario descriptis.

3. Duplici vero concurrente cum festo semiduplici, cum dominica, cum die infra octavam, cum festo simplici, et cum officio B. Mariæ in sabbato, omnia in secundis Vesperis de duplici, cum commemoratione illorum, nisi illud duplex fuerit de iis quæ excipiuntur in rubrica de Commemorationibus, in quibus aliquæ commemorationes omittuntur. Duplici etiam, et quocumque officio novem lectionum concurrente cum feria, vel potius sequente feria, omnia de duplici, et nihil de feria sequenti. Sed si festum celebretur in Adventu et Quadragesima, fit semper commemoratio de feria, ut infra dicetur. Idem dicendum de festis simplicibus sed venientibus cum sequenti festo novem lectionum, de quibus etiam commemoratio fit, non ratione concursus, sed quia eodem die occurrunt, ut dictum est in rubrica de Commemorationibus.

4. Semiduplici festo, dominica, et die infra octavam concurrentibus cum sequenti duplici, omnia de duplici cum commemoratione

illorum, nisi duplex fuerit ex numero majorum quæ supra in ru-brica de Commemorationibus numerata sunt, in quibus nulla fit com-memoratio præcedentis. Semiduplici festo concurrente cum seque alio semiduplici, cum dominica, vel cum die infra octavam, a cap tulo fit de sequenti, et commemoratione præcedentis, nisi alit signetur. Semiduplici autem concurrente cum sequente festo simplic vel cum officio B. Mariæ in sabbato, omnia de semiduplici cum com memoratione sequentis:

5. Dominica concurrente cum sequente festo semiduplici, et cu die infra octavam, vel cum festo simplici, omnia de dominica, cu commemoratione sequentis.

6. Die infra octavam concurrente cum sequente dominica, v semiduplici, à capitulo fit de sequenti, cum commemoratione octa væ. Dies infra octavam cum simplici proprie non habet concur sum, quia in sequenti die infra octavam non fit de simplici, ni commemoratio quæ et eadem ratione in præcedenti die infra octa vam fieri debet.

7. Die octava concurrente cum alia die octava, a capitulo fit d sequenti, cum commemoratione præcedentis, excepta octava Corpori Christi concurrente cum octava S. Joannis Baptistæ, in qua de sequen fit commemoratio et quando aliter in propriis locis notatur. Die octav concurrente cum sequenti duplici minori, etiam translato, a capitul fit de sequenti, cum commemoratione octavæ; (exceptis diebus octa vis festivitatum B. Mariæ Virginis, etiam particularibus alicujus re ligionis, in quibus de sequenti fit tantum commemoratio.) Concur rente vero cum sequenti duplici majori, etiam translato, totum offi cium fit de sequenti cum commemoratione octavæ: excepta die octav Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, in quibus d sequenti fit tantum commemoratio. Si autem sequens festum etiar translatum fuerit ex solemnioribus supra enumeratis in rubrica d Commemorationibus in secundo ordine numero 6, totum officium f de sequenti cum commemoratione octavæ.

8. Simplex cum alio non potest concurrere in secundis Vesper (licet cum ipso possit esse concursus in primis Vesperis) quia no habet secundas Vesperas, sed ejus officium terminatur ad Nonam, deinceps nihil fit de eo, nec commemoratio. Si sequatur aliud simplex psalmi erunt de feria occurrente in Psalterio ad Vesperas, et a cap tulo fit de sequenti simplici sine ulla similiter commemoratione pr cedentis. Si sequatur officium novem lectionum, Vesperæ totæ erun de eo sine ulla similiter commemoratione simplicis præcedentis. nullum festum sequatur, subintrat officium de tempore, et Vesper totæ erunt de feria.

9. Feria non potest concurrere cum alio officio in secundis Vesperis, neque cum ipsa potest esse concursus in primis Vesperis : quia ejus officium incipit et desinit ubi desinit et incipit quodcumque aliud officium. Quamvis proprie (si ei dandum est principium) sequente feria post aliam feriam ejus officium incipiat a Matutino, et terminetur sequente alia feria ad Completorium : et ideo si feria sequatur aliam feriam, in Vesperis præcedentis feriæ nihil fit de sequenti, quoad ea quæ in sequenti feria sunt propria. Verbi gratia, si in Vesperis feriæ iij ante feriam iv Cinerum fiat de feria, dicitur oratio dominicæ præcedentis, non autem ea quæ est propria in sequenti feria iv Cinerum; nec ante orationem dicuntur preces quæ dicendæ sunt in dicta feria iv Cinerum. Quod etiam fit quando feria per annum præcedit feriam Quatuor Temporum vel Vigiliarum. Hac etiam ratione superius dictum est in concurrentia aliorum officiorum, cum feria nullum officium concurrere; et nihil fieri de feria præcedenti, adveniente alio officio. Si autem de ea aliquando fieri debeat commemoratio in Vesperis, non fit ratione concursus, sed quia eo die quo officium feriarum Adventus et Quadragesimæ impeditur, illarum commemoratio ratione temporis ex præcepto Ecclesiæ prætermitti non debet.

10. Cum vero occurrit ut festum simplex veniat in feria iv et vj Quatuor Temporum, in feria iv Cinerum, et in Vigiliis quæ jejunantur, Vesperæ antecedentes (nisi ea die celebratum sit festum novem lectionum) erunt de feria communi per annum, non autem de sequenti, ut dictum est, cum commemoratione festi simplicis in sequenti feria occurrentis. Quod ideo non fit quia sequens feria habet primas Vesperas, sed quia cum festum simplex in sequenti die non habeat officium propter feriam prædictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Vesperas in præcedenti die. Et eadem ratione, si festum simplex occurrat feria v in Cœna Domini, in qua de eo non debet fieri commemoratio, nulla etiam fiet commemoratio in Vesperis feriæ iv præcedentis.

DE ORDINANDO OFFICIO EX PRÆDICTIS RUBRICIS.

XII.

1. Si quis velit ex supradictis Rubricis ordinare officium occurrentis diei, videat in kalendario et in Tabula festorum mobilium de quo fiat officium sequenti die; et ut invenerit esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesperis et aliis horis nocturnis et diurnis.

2. Si ordinandum sit officium de tempore, id est de dominica

vel feria, recurrendum est semper ad Psalterium, ubi ordinate ponitur quod est commune officii de tempore, cum distributione psalmorum; et ad Proprium de Tempore, ubi lectiones et responsoria, quædam antiphonæ et orationes ponuntur, quæ desunt in Psalterio. Invitatoria hymni, capitula, versus, responsoria brevia et antiphonæ quæ diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur loco eorum quæ sunt in Psalterio; cum vero propria non fuerint, dicuntur ut in Psalterio.

3. Si officium sit ordinandum de Sancto, recurrendum est semper ad Commune Sanctorum (nisi proprium habeat in Proprio Sanctorum) ubi pro qualitate festi, si novem lectionum, id est duplex vel semiduplex fuerit, omnia ordinate ponuntur, illis exceptis quæ propria suis locis habentur. Si festum fuerit trium lectionum (Nocturno feriæ et lectionibus exceptis) omnia sumuntur de eodem Communi. Tres lectiones primi Nocturni in officio novem lectionum, et prima et secunda lectio, vel prima tantum in festis trium lectionum, sumuntur de Scriptura in officio de tempore, nisi aliæ in propriis locis ponantur.

4. In majoribus solemnitatibus et festis per annum, totum Officium ordinatur ut in propriis locis ponitur.

5. In festis B. Mariæ (omissis iis quæ propria in illis habentur) hymni, novem psalmi, et alia quædam requirenda sunt ex communi ejus officio parvo, circa finem Breviarii.

6. Modus inchoandi officium, dicendi invitatorium, hymnos, antiphonas et versus habetur in principio Psalterii. Cum vero antiphonæ duplicandæ sunt, dicuntur integræ ante psalmos, sicut in fine psalmorum.

7. Modus dicendi absolutiones et benedictiones ante lectiones, legendi et terminandi lectiones, dicendi responsoria post lectiones, ac responsoria brevia post capitula, habetur in prima dominica de Adventu.

8. Quomodo sit inchoandum et terminandum officium per horas, habetur in Psalterio: quomodo terminandum per antiphonas B. Mariæ, habetur in fine Completorii.

9. Sed ut hæc omnia facilius habeantur, positæ sunt sequentes Rubricæ, de singulis Horis earumque partibus distincte cognoscendis.

DE MATUTINO.

XIII.

1. Ad Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur secundum diversitatem officii, nisi aliter in quibusdam diebus annotetur, *Pater*

[redacted]

noster; *Ave, Maria; Credo,* omnia secreto : deinde clara voce hebdomadarius dicit, *Domine, labia mea,* etc., pollice signando sibi os signo crucis : *Deus, in adjutorium, etc.,* manu extensa signando se signo crucis a fronte ad pectus, et a sinistro humero usque ad dextrum (quod servatur in principio omnium Horarum cum dicitur *Deus, in adjutorium*) cum *Gloria Patri,* et aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur invitatorium conveniens officio de tempore, vel Sancto, quod dicitur cum psalmo, *Venite, exultemus;* eo modo quo in principio Psalterii describitur. Dicto psalmo et repetito invitatorio, dicitur hymnus qui officio de tempore vel de Sancto convenit.

2. Postea in duplicibus et semiduplicibus dicuntur novem psalmi (sed in dominicis plures, ut in Psalterio) cum suis antiphonis et versibus, quæ tempori vel festo conveniunt, et totidem lectiones cum octo responsoriis, aliquando cum novem, ut suis locis ponitur, per tres Nocturnos distinctos, hoc modo.

3. In primo Nocturno dicuntur tres psalmi cum tribus antiphonis, post singulos psalmos una antiphona : sed tempore Paschali, id est a dominica in Albis usque ad Pentecosten (præterquam in officio Ascensionis Domini) tres psalmi cujusque Nocturni dicuntur sub una antiphona, et in fine psalmorum post ultimam antiphonam cujusque Nocturni dicitur versus : postea *Pater noster, Et ne nos,* absolutio *Exaudi,* benedictio *Benedictione perpetua,* et aliæ ad singulas lectiones, ut in prima dominica de Adventu ordinantur. Deinde leguntur tres Lectiones de Scriptura, quæ per ordinem in officio de tempore occurrunt (nisi aliæ assignentur) et ad singulas lectiones dicitur unum responsorium conveniens officio; si de tempore, ut in Proprio Temporis; si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum; alioquin ut in Communi, etiam si lectiones primi Nocturni sint de Scriptura officii de tempore.

4. In fine ultimi responsorii cujusque Nocturni dicitur *Gloria Patri,* cum repetitione partis responsorii eo modo quo notatur in tertio responsorio primæ dominicæ de Adventu; nisi aliter in propriis locis signetur.

5. In secundo Nocturno dicuntur alii tres psalmi, antiphonæ, versus, Pater noster, absolutio *Ipsius pietas,* et ei consequentes benedictiones, ut in dicta dominica prima de Adventu : tres lectiones de aliquo sermone, aut de vita illius Sancti de quo fit officium, et ad quamlibet Lectionem unum responsorium.

6. In tertio Nocturno tres psalmi cum antiphonis, ut supra : post tertiam antiphonam versus, *Pater noster,* Absolutio *A vinculis* et benedictiones consequentes ad singulas lectiones, quæ erunt de homilia Evangelii de tempore, vel de festo, secundum qualitatem officii, ut in eadem prima dominica de adventu ponuntur. Post septimam et octa-

... quando
es ad Laudes, adduntur aliæ preces, ut ibidem in Psal
. Post orationem Primæ, vel, si dicatur officium beatæ M
orationem, dicto *Benedicamus*, in choro legitur marty
le dicitur *Pretiosa*, cum reliquis : quæ etiam dicun
xtra chorum non legerint martyrologium. In fine ad abs
ali, in festis et aliquibus diebus pro lectione brevi di
a Nonæ, si adsit proprium, alioquin de Communi : ali
n dominicis quam feriis, lectio brevis officio illius te
rio assignata.

DE HORIS, TERTIA, SEXTA ET NON

XVI.

Ad Tertiam, Sextam et Nonam ante singulas horas dicit
: *Ave, Maria; Deus, in adjutorium*, hymnus et psa
io : antiphonæ secundum officii qualitatem, ordine q
psalmis et antiphona, dicitur capitulum et responsoriu
alitate officii : quæ in dominicis et feriis, quando non
in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio : in
rio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Commu
orium breve dicitur, *Dominus vobiscum*, et oratio
a Proprio de Tempore ; si autem fit de sancto, ut in
um; alioquin ut in Communi.
ost orationem repetitur *Dominus vobiscum*, et dicit

[redacted]

riali officio extra tempus paschale, cum antiphonis officio convenientibus. Qui psalmi et canticum in dominicis per annum (exceptis dominicis a Septuagesima usque ad dominicam Palmarum inclusive) et in feriali officio temporis paschalis, ac in festis tam novem quam trium lectionum, dicuntur de dominica, ut in Psalterio. In prædictis vero dominicis a Septuagesima usque ad dominicam Palmarum inclusive, dicuntur ut suis locis ponitur. In feriali officio per annum, extra tempus paschale dicuntur ut in Psalterio.

2. Antiphonæ in dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalterio. In festis novem et trium lectionum, si non adsunt propriæ, dicuntur de communi. Post psalmos dicitur capitulum, hymnus, versus, antiphona ad canticum *Benedictus*, cum eodem cantico, et oratio : omnia pro qualitate officii, de tempore, vel de festo.

3. Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur ante primam orationem, commemorationes vero de cruce, de sancta Maria, de Apostolis, de Patrono, et de pace, similiter quando dicendæ sunt, dicuntur post orationem; nisi alia commemoratio festi simplicis occurrat, quæ semper prædictas commemorationes præcedit, de quibus in propriis rubricis dicitur.

4. Ante orationem dicitur *Dominus vobiscum* et *Oremus*; post ultimam orationem repetitur *Dominus vobiscum*; deinde *Benedicamus Domino*, et versus *Fidelium animæ, Pater noster, Dominus det nobis suam pacem*, et antiphona beatæ Mariæ, ut habetur in fine Completorii, si tunc discedendum sit a choro : alioquin in fine ultimæ horæ, nisi sequatur missa, vel officium defunctorum, vel psalmi pœnitentiales, aut litaniæ, ut in propria rubrica dicetur.

DE PRIMA.

XV.

1. Ad Primam, *Pater noster, Ave, Maria, Credo* secreto. *Deus, in adjutorium*, etc., hymnus *Jam lucis orto sidere*, deinde inchoatur antiphona quæ convenit. Sumuntur autem antiphonæ in festis ad omnes horas ex Laudibus per ordinem, quarta prætermissa, ut dicetur infra in rubrica de Antiphonis. Postea dicuntur psalmi, qui in dominicis et feriis dicuntur ut in Psalterio. In festis autem, et tempore paschali, tres tantum, ut etiam ibi annotatur.

2. Post antiphonam dicitur capitulum *Regi sæculorum*. In feriali officio extra tempus paschale dicitur capitulum *Pacem*, deinde responsorium breve *Christe, Fili Dei vivi*, etc. Post responsorium breve in officio duplici et infra octavas, statim dicitur oratio *Domine, Deus*

omnipotens. In alio officio dicitur *Kyrie, eleison*, cum reliquis precibus, omnia ut in Psalterio. Ad versum autem *Adjutorium* hebdomadarius signat se signo crucis a fronte ad pectus. Quando aliquis solus recitat officium, semel tantum dicit *Confiteor*, omissis illis verbis : *Tibi pater*, vel *vobis fratres*, et, *te pater*, et *vos fratres*, et similiter dicit *Misereatur nostri*, *peccatis nostris*, *perducat nos*, quod etiam servatur ad Completorium. In feriali officio, quando dictæ sunt preces ad Laudes, adduntur aliæ preces, ut ibidem in Psalterio.

3. Post orationem Primæ, vel, si dicatur officium beatæ Mariæ, post illius orationem, dicto *Benedicamus*, in choro legitur martyrologium; deinde dicitur *Pretiosa*, cum reliquis : quæ etiam dicuntur ab iis qui extra chorum non legerint martyrologium. In fine ad absolutionem capituli, in festis et aliquibus diebus pro lectione brevi dicitur capitulum Nonæ, si adsit proprium, alioquin de Communi : alio tempore tam in dominicis quam feriis, lectio brevis officio illius temporis in Psalterio assignata.

DE HORIS, TERTIA, SEXTA ET NONA.

XVI.

1. Ad Tertiam, Sextam et Nonam ante singulas horas dicitur *Pater noster; Ave, Maria; Deus, in adjutorium*, hymnus et psalmi ut in Psalterio : antiphonæ secundum officii qualitatem, ordine quo supra. Dictis psalmis et antiphona, dicitur capitulum et responsorium breve pro qualitate officii : quæ in dominicis et feriis, quando non habentur propria in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio : in festis, si in Proprio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Communi. Post responsorium breve dicitur, *Dominus vobiscum*, et oratio quæ habetur in Proprio de Tempore ; si autem fit de sancto, ut in Proprio Sanctorum; alioquin ut in Communi.

2. Post orationem repetitur *Dominus vobiscum*, et dicitur *Benedicamus Domino*, *Fidelium animæ*, et *Pater noster* secreto, ut infra in rubrica de Oratione Dominica explicatur.

DE VESPERIS.

XVII.

1. Ad Vesperas, *Pater noster; Ave, Maria; Deus, in adjutorium*, deinde dicuntur quinque psalmi cum quinque antiphonis, ut in Proprio aut Communi Sanctorum signantur. In dominicis autem et feriis, antiphonæ

[redacted]

et psalmi semper dicuntur ut in Psalterio (ubi etiam tempore paschali psalmi diccuntur sub una antiphona *Alleluia*) nisi aliæ propriæ antiphonæ vel psalmi (ut in dominicis Adventus, et triduo ante Pascha) assignentur.

2. Post psalmos et antiphonas dicitur capitulum, hymnus, versus, antiphona ad Magnificat cum eodem cantico, et oratio, omnia de tempore vel de Sancto, pro qualitate Officii.

3. Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur ante orationem; commemorationes vero de Cruce, de S. Maria, Apostolis, Patrono, et pace post orationem, ut in propriis rubricis habetur. Terminatur autem officium Vesperarum ut in aliis Horis.

DE COMPLETORIO.

XVIII.

1. Ad Completorium absolute dicitur lectio brevis, ut in Psalterio, deinde *Pater noster*, *Confiteor*, *Misereatur*, *Indulgentiam*, *Converte*, *Deus*, *in adjutorium*, antiphona, psalmi, hymnus, capitulum, responsorium breve, canticum cum antiphona, omnia ut in fine Psalterii; et post antiphonam in duplicibus et infra octavas dicitur oratio: in alio autem officio ante orationem dicitur *Kyrie, eleison*, cum reliquis precibus, ut ibidem in Psalterio.

2. Post Versum, *Benedicat et custodiat nos*, etc., dicitur una ex antiphonis B. Mariæ, cum versiculo et oratione, ut ibidem: et dicto Versu, *Divinum auxilium*, dicitur secreto, *Pater noster*, *Ave Maria*, et *Credo*.

DE INVITATORIO.

XIX.

1. Invitatorium semper dicitur in omni officio ad Matutinum cum psalmo *Venite, exultemus*, ordine in principio Psalterii descripto; sed variatur pro officii qualitate, ut in Psalterio, et Proprio de Tempore ac in Proprio et Communi Sanctorum.

2. Non dicitur in die Epiphaniæ, nec in triduo ante Pascha, ut suis locis notatur; nec in Officio defunctorum per annum, excepto die Commemorationis omnium fidelium defunctorum, ac in die obitus seu depositionis defuncti, et quandocumque dicuntur tres nocturni.

DE HYMNIS.

XX.

1. Hymni semper dicuntur in qualibet Hora, præterquam a triduo ante Pascha, usque ad Vesperas sabbati in Albis exclusive, et præterquam in officio Defunctorum.

2. Ad Matutinum hymnus dicitur post psalmum *Venite*, repetito invitatorio, præterquam in die Epiphaniæ; ad Laudes et Vesperas dicitur post capitulum; ad Horas ante psalmos, ad Completorium post psalmos et antiphonam.

3. Dicuntur autem in officio de tempore ut in Psalterio, quando proprii hymni in Proprio de Tempore non adsunt; qui hymni de Psalterio in dominicis et feriis assignati, dicuntur ab octava Pentecostes usque ad Adventum (dominica infra octavam Corporis Christi excepta) et ab octava Epiphaniæ usque ad dominicam primam Quadragesimæ exclusive. In officio de sanctis dicuntur ut in Communi Sanctorum, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4. In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, in festo Corporis Christi, et per octavam, et quandocumque fit Officium beatæ Mariæ tam novem quam trium lectionum, etiam tempore paschali, in fine omnium hymnorum (præterquam in fine hymni *Ave, maris stella*, et hymni ad Laudes in festo Corporis Christi, qui habet ultimum versum proprium) dicitur, *Jesu, tibi sit gloria, qui natus es de Virgine*, ut in ejus Officio parvo, etiam si dicantur hymni de sanctis, qui infra octavas prædictas celebrantur, dummodo hymni illi sint ejusdem metri, nec habeant ultimum versum proprium, ut hymnus sanctæ Crucis ad Vesperas, et plurimorum martyrum ad Matutinum.

5. In Epiphania Domini, et per Octavam, in fine omnium hymnorum dicitur *Jesu, tibi sit gloria, qui apparuisti gentibus*.

5. A dominica in Albis usque ad Ascensionem, in Pentecoste, et per octavam, in fine omnium hymnorum dicitur *Deo Patri sit gloria, et Filio qui a mortuis*; etiam in festis Sanctorum eodem tempore paschali occurrentium, dummodo hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum versum proprium, qui non mutatur, ut supra.

7. In Ascensione autem usque ad Pentecosten (præterquam in hymno *Salutis humanæ sator*) dicitur *Jesu, tibi sit gloria, qui victor in cœlum redis*, similiter etiam in festis tunc occurrentibus.

8. In Transfiguratione Domini dicitur *Jesu, tibi sit gloria, qui te revelas parvulis*. Aliis temporibus terminantur hymni ut suis locis ponitur.

quando de feria agitur extra tempus Paschale. In feriis vero temporis Paschalis, in festis per annum et in sabbato, sive de sancta Maria, sive de feria fiat officium, dicuntur tantum tres psalmi, scilicet *Deus, in nomine tuo*, *Beati immaculati* et *Retribue* : etiam si festum duplex celebretur in dominica.

4. In dominicis autem, quando officium fit de dominica ut in Psalterio, post psalmos additur semper Symbolum sancti Athanasii, *Quicumque*, ut infra in propria rubrica dicitur.

5. Psalmi horarum, scilicet ad Tertiam, Sextam et Nonam, et ad Completorium, nunquam mutantur, ut in Psalterio, sive de Sanctis, sive de tempore fiat officium.

6. Psalmi de dominica ad Vesperas, ut plurimum dicuntur in Vesperis festorum; excepto ultimo, qui mutatur : cum vero aliter dici debet, suis locis notatur. In Vesperis infra octavam dicuntur ut in secundis Vesperis festi : sed in primis Vesperis diei octavæ, dicuntur ut in primis Vesperis festi, nisi aliter notetur.

7. In fine psalmorum semper dicitur *Gloria Patri*, præterquam in psalmo *Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo*; et in psalmo *Laudate Dominum de cœlis*; qui conjunguntur cum aliis psalmis; et in fine ultimi tantum dicitur *Gloria*, ut suis locis notatur. Præterea non dicitur in triduo majoris hebdomadæ ante Pascha, nec in officio defunctorum, cujus loco pro defunctis dicitur *Requiem æternam dona eis, Domine*, etiam si fiat officium pro uno tantum.

8. Ut sacræ vulgatæ editionis puritas inconfusa et illibata servetur, etiam quoad interpunctiones, et distinctiones in sacris Bibliis appositas, additus est asteriscus *, ut sit nota musicæ partitionis in medio versus.

DE CANTICIS.

XXIII.

1. Cantica dicuntur in officio de tempore, tam de dominicis quam feriis ad Laudes, Vesperas et Completorium ut in Psalterio distribuuntur.

2. In festis et tempore Paschali ad Laudes semper dicitur canticum *Benedicite*, ut in dominica; et in fine ejus non dicitur *Gloria Patri*, sicut in aliis canticis dicitur; nec respondetur *Amen*. Alia cantica ferialia, ut in Psalterio, ad Laudes non dicuntur, nisi quando fit officium de feria extra tempus Paschale.

3. Cantica *Benedictus*, *Magnificat* et *Nunc dimittis* semper dicuntur suo loco, ut in Psalterio.

vel cantica integræ repetuntur : in aliis horis, et in officio non duplici, in principio psalmi vel cantici, inchoatur tantum antiphona, deinde in fine integra dicitur. Et quando antiphona sumitur ex principio psalmi vel cantici, et incipit sicut psalmus vel canticum, post antiphonam non repetitur principium psalmi vel cantici; sed continuatur quod sequitur in psalmo vel cantico, ab eo loco ubi secundum ritum diei desinit antiphona, nisi discontinuentur per Alleluia.

8. Antiphonis propris, tam in officio de tempore quam de Sanctis, semper cedunt quæ habentur in Psalterio et in Communi Sanctorum.

9. Quando fit aliqua commemoratio, semper dicitur antiphona ante orationem cum versu : quæ sumitur ex officio quod convenit ei de quo fit commemoratio : ita ut in Vesperis sumatur antiphona quæ assignatur ad Magnificat, in Laudibus quæ ad Benedictus, cum versibus qui habentur post hymnum.

10. Antiphonæ sanctæ Mariæ positæ in fine Completorii dicuntur ut inferius in propria rubrica disponitur.

DE PSALMIS.

XXII.

Psalmi in officio de tempore per omnes horas in dominicis et feriis dicuntur eo modo quo distributi sunt in Psalterio, nisi aliquando aliter in Proprio de Tempore signentur. In festis autem dicuntur ut in propriis locis signantur : alioquin, ut in Communi Sanctorum.

2. Psalmi ad Laudes de dominica, cum cantico *Benedicite*, dicuntur in omnibus festis per annum, et in feriis temporis paschalis.

3. Psalmus *Confitemini*, dicitur ad Primam cum aliis psalmis in Psalterio assignatis, in omnibus dominicis (quando officium fit de dominica ut in Psalterio; etiam in dominicis quæ occurrunt infra octavas Sanctorum) a tertia dominica post Pentecosten inclusive usque ad Nativitatem Domini exclusive, et a secunda dominica post Epiphaniam inclusive usque ad Septuagesimam exclusive; a Septuagesima autem usque ad Pascha, ejus loco dicitur psalmus *Dominus regnavit*, quia psalmus *Confitemini* tunc dicitur ad Laudes post psalmum *Miserere*, ut suo loco ponitur. In Dominicis vero temporis paschalis a dominica in Albis inclusive usque ad Ascensionem exclusive, dicuntur tantum tres Psalmi sicut in festis, addito symbolo sancti Athanasii. Alii psalmi per singulas ferias distributi ad Primam, dicuntur singuli loco psalmi *Confitemini* in feriali tantum officio,

[redacted]

quando de feria agitur extra tempus Paschale. In feriis vero temporis Paschalis, in festis per annum et in sabbato, sive de sancta Maria, sive de feria fiat officium, dicuntur tantum tres psalmi, scilicet *Deus, in nomine tuo, Beati immaculati* et *Retribue* : etiam si festum duplex celebretur in dominica.

4. In dominicis autem, quando officium fit de dominica ut in Psalterio, post psalmos additur semper Symbolum sancti Athanasii, *Quicumque*, ut infra in propria rubrica dicitur.

5. Psalmi horarum, scilicet ad Tertiam, Sextam et Nonam, et ad Completorium, nunquam mutantur, ut in Psalterio, sive de Sanctis, sive de tempore fiat officium.

6. Psalmi de dominica ad Vesperas, ut plurimum dicuntur in Vesperis festorum; excepto ultimo, qui mutatur : cum vero aliter fieri debet, suis locis notatur. In Vesperis infra octavam dicuntur ut in secundis Vesperis festi : sed in primis Vesperis diei octavæ, dicuntur ut in primis Vesperis festi, nisi aliter notetur.

7. In fine psalmorum semper dicitur *Gloria Patri*, præterquam in psalmo *Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo*; et in psalmo *Laudate Dominum de cœlis*; qui conjunguntur cum aliis psalmis; et in fine ultimi tantum dicitur *Gloria*, ut suis locis notatur. Præterea non dicitur in triduo majoris hebdomadæ ante Pascha, nec in officio defunctorum, cujus loco pro defunctis dicitur *Requiem æternam dona eis, Domine*, etiam si fiat officium pro uno tantum.

8. Ut sacræ vulgatæ editionis puritas inconfusa et illibata servetur, etiam quoad interpunctiones, et distinctiones in sacris Bibliis appositas, additus est asteriscus *, ut sit nota musicæ partitionis in medio versu.

DE CANTICIS.

XXIII.

1. Cantica dicuntur in officio de tempore, tam de dominicis quam feriis ad Laudes, Vesperas et Completorium ut in Psalterio distribuuntur.

2. In festis et tempore Paschali ad Laudes semper dicitur canticum *Benedicite*, ut in dominica; et in fine ejus non dicitur *Gloria Patri*, sicut in aliis canticis dicitur; nec respondetur *Amen*. Alia cantica ferialia, ut in Psalterio, ad Laudes non dicuntur, nisi quando fit officium de feria extra tempus Paschale.

3. Cantica *Benedictus, Magnificat* et *Nunc dimittis* semper dicuntur suo loco, ut in Psalterio.

DE VERSIBUS.

XXIV.

1. Versus semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psalmum et antiphonam Nocturnorum, sive in officio dicantur tres Nocturni, sive unus. Ad Laudes et Vesperas versus dicitur post hymnum : ad horas dicitur in responsorio brevi post repetitionem partis responsorii, dicto *Gloria Patri*.

2. In Pascha Resurrectionis et per octavam usque ad Vesperas sabbati in Albis exclusive, in Nocturno tantum dicitur versus, in aliis horis non dicitur, ut ibidem.

3. Quando fit aliqua commemoratio, semper post antiphonam ejus de quo fit commemoratio dicitur versus qui in ejus officio ponitur post hymnum Vesperarum et Laudum, nisi aliter notetur.

4. Versibus prædictis tempore Paschali semper additur *Alleluia* : non autem versibus precum, nec in *pretiosa*, ad Primam, neque in versibus responsoriorum Matutini.

5. In Officio festi trium lectionum post omnes psalmos feriales cum antiphonis dicitur versus de Communi Sanctorum, hoc ordine : feria ij et v versus primi Nocturni; feria iij et vj versus secundi Nocturni; feria iv versus tertii Nocturni.

6. Versus positi in Psalterio ad Laudes et Vesperas, semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur in Proprio de Tempore.

DE ABSOLUTIONIBUS ET BENEDICTIONIBUS ANTE LECTIONES.

XXV.

1. Absolutiones et benedictiones dicuntur per ordinem in officio novem lectionum ante lectiones, ut in prima dominica de Adventu ponuntur : scilicet post versum dicto *Pater noster, Et ne nos*, dicitur absolutio et benedictiones, ut ibi ; præterquam in Matutinis tenebrarum majoris hebdomadæ, et in officio defunctorum, in quibus absolutio et benedictiones non dicuntur.

2. Si fiat officium trium lectionum, et fiat de feria in qua singulæ tres lectiones sunt de Scriptura, absolutio et benedictiones sumuntur ex prima dominica de Adventu, hoc ordine : feria ij et v, dicuntur absolutio et benedictiones primi Nocturni ; feria iii et vj, secundi Nocturni; feria iv et sabbato, tertii Nocturni.

DE LECTIONIBUS.

XXVI.

ur ad Matutinum dictis psalmis Nocturnorum cum
, absolutionibus quoque et benedictionibus ut
et semiduplicibus dicuntur novem lectiones, id
urno tres, in feriis et festis simplicibus leguntur
.

vem lectionum dicuntur hoc modo. In primo
untur tres lectiones de Scriptura, quæ, quando
t de Communi Sanctorum non assignantur, sem-
fficio de tempore quæ sua quaque die occur-
undo Nocturno, si fit de Sancto, tres lectiones
ncti, vel de aliquo Sermone aut tractatu qui ei
n adsint propriæ, leguntur ex Communi Sancto-
Communi completur numerus trium lectionum,
novem lectionum de aliquo Sancto qui habet
nas lectiones proprias : si fit de Dominica vel de
ectionum per annum, etiam de octava, leguntur
mone aut tractatu qui in illis ponitur. In tertio
guntur tres lectiones de homilia in Evangelium,
ut ex Communi assignatæ ; et primæ lectioni de
monitur principium Evangelii de quo est homi-

[redacted]

dicto officio novem lectionum vel octavæ lectioni adjuncta. Quod si eodem die occurrat dominica, vel feria quæ habeat homiliam, nona lectio Sancti omittitur, et ejus loco legitur homilia dominicæ, vel feriæ, scilicet vel prima lectio de homilia, vel tres simul in unam lectionem conjunctæ.

4. In officio trium lectionum, si fit de feria, tres lectiones leguntur de Scriptura, nisi tres sint de Homilia; quia tunc omissis lectionibus de Scriptura leguntur de homilia. Si fit de Sancto qui habet duas lectiones, prima tantum erit de Scriptura, ut vel legatur una, vel ex tribus simul junctis fiat una, secunda et tertia de Sancto. Si unam tantum habuerit, vel propriam vel ex Communi assignatam, prima et secunda erunt de Scriptura, tertia de Sancto, quod etiam servatur in officio beatæ Mariæ in sabbato.

5. Lectiones autem de Scriptura in officio de tempore sic distributæ sunt per annum, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in officio de Sanctis, quando aliæ (ut dictum est) non assignantur.

6. Initia librorum sacræ Scripturæ (qui fere semper in dominicis inchoantur) eo die ponuntur quo notata sunt, etiam si fiat officium de Sancto, nisi in festo aliæ propriæ lectiones Scripturæ vel de Communi assignentur; tunc enim initium lectionis de Scriptura transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, et lectiones illi diei de eadem Scriptura assignatæ vel cum superioribus lectionibus legantur, vel omittantur; ita ut non oporteat eas amplius in alio sequenti die resumere, sed illæ legantur quæ sua quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur, quod semper servetur quando lectiones occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7. Cum autem initium alicujus Epistolæ Catholicæ tempore Paschali, aut alicujus Prophetæ minoris mense novembri, infra hebdomadam illorum temporum impeditur aliquo festo novem lectionum habente proprias lectiones de Scriptura; dictum initium epistolæ et Prophetæ, quoad commode fieri poterit, ponatur in sequenti feria, alio simili initio Scripturæ ponendo, vel festo non impedita, alioquin in præcedenti similiter non impedita, ita ut aliquo modo ponantur, etiam si plura initia eodem die poni oporteat.

8. De Scriptura quoque tantum est positum quantum satis videtur pro numero hebdomadarum quæ esse possunt et inter Epiphaniam et Septuagesimam, et inter Pentecosten et Adventum. Ubi vero contingit minui numerum dominicarum et hebdomadarum post Epiphaniam, adveniente dominica Septuagesimæ, quod superest de epistolis beati Pauli quæ distributæ sunt pro numero dictarum dominicarum et hebdomarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura ex libris Regum (de quibus legitur

[redacted]

ab octava Pentecostes usque ad dominicam primam augusti) cum non expletur numerus dominicarum post Pentecosten de eis libris annotatus usque ad mensem augusti; quia tunc lectionibus de his libris omissis, legitur de scriptura quæ ponitur mense augusti. Quod si fiat de aliqua dominica post Epiphaniam anticipate in feria, eo modo quo dictum est de dominicis numero 4 et 5, tunc post officium dominicæ anticipatæ, in sequentibus diebus legatur de epistolis sancti Pauli assignatis dominicæ anticipatæ, et sequentibus feriis, omissis aliis quæ sunt assignatæ præcedenti hebdomadæ. Quid autem observandum sit, cum mensis cui quinque dominicæ assignantur non habuerit nisi quatuor, in propriis locis notatur.

9. Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur in festis ubi assignantur in Proprio Sanctorum per annum; rursus quando aliquod festum in propria ecclesia solemniter celebratur; item quando aliquod festum novem lectionum occurrit in Quadragesima et Quatuor Temporibus, in secunda feria Rogationum et in vigilia Ascensionis; in quibus feriis in officio de Tempore non assignantur lectiones de Scriptura, sed de homilia: tunc enim in festis recurrendum est ad lectiones de Scriptura positas in Communi Sanctorum. Quod si in aliquibus ex supradictis feriis occurrat dies octava alicujus festi habentis octavam, tunc in primo Nocturno diei octavæ repetantur lectiones quæ in primo Nocturno festi lectæ fuerunt: si vero occurrat dies infra octavam, tunc sumantur de Communi. Aliæ lectiones secundi et tertii Nocturni positæ in Communi Sanctorum, similiter leguntur quando in Proprio Sanctorum assignantur, et quando in aliqua ecclesia aliquod festum celebratur cum novem lectionibus, quia in ea est solemne aut consuetum in ea celebrari, quod proprias et approbatas de festo lectiones non habuerit.

10. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo libri ex quo sumuntur, nisi aliter in propriis locis notetur; lectiones etiam secundi Nocturni, quando sunt ex aliquo sermone vel tractatu, leguntur cum titulo et nomine auctoris: alias minime. Et similiter in tertio Nocturno proponitur titulus auctoris cujus est homilia.

11. In fine cujusque lectionis dicitur, *tu autem, Domine, miserere nobis*, et respondetur, *Deo gratias*. Quod etiam fit in lectionibus brevibus in principio Completorii, et in fine Primæ post *pretiosa*; præterquam in triduo majoris hebdomadæ ante Pascha, et in officio defunctorum, ut suis locis ponitur.

DE RESPONSORIIS POST LECTIONES.

XXVII.

1. Responsoria dicuntur ad Matutinum post lectiones, id est post quamlibet lectionem dicitur unum responsorium ut infra.

2. In festis novem lectionum (præterquam in festo sanctorum Innocentium, quando non venerit in dominica) et in dominicis ab octava Paschæ inclusive usque ad Adventum exclusive, et a dominica infra octavam Nativitatis inclusive usque ad Septuagesimam exclusive, dicuntur octo tantum responsoria; et in fine tertii et sexti et octavi, dicitur *Gloria Patri,* cum repetitione partis responsorii quod regulare est in fine ultimi responsorii cujuslibet Nocturni, tam in officio novem quam trium lectionum; excepto tempore Passionis: quo tempore loco *Gloria Patri,* repetitur responsorium a principio: excepto etiam officio Defunctorum, cujus loco dicitur *Requiem æternam,* etc. Qui versus, *Gloria Patri,* quibusdam diebus dicitur in primo responsorio, ut in propriis locis annotatur. Post nonam Lectionem prædictis diebus, quando octo tantum dicuntur responsoria, immediate dicitur hymnus *Te Deum.*

3. In dominicis Adventus, et in dominicis a Septuagesima usque ad dominicam Palmarum inclusive, et in triduo ante Pascha, dicuntur novem responsoria, quia tunc non dicitur *Te Deum.*

4. In officio autem trium lectionum, quando fit de festo, et in feriis temporis Paschalis, quod est inter dominicam in albis et Ascensionem (excepta feria ij Rogationum, in qua ponitur iij responsorium) dicuntur duo responsoria, quia post iij lectionem dicitur *Te Deum.* Quæ responsoria in festis sumuntur de Communi Sanctorum; et in dictis feriis temporis Paschalis, quando alia propria non assignantur, sumuntur de dominica in qua primo sunt posita, hoc ordine: ij et v feria, primum et secundum responsorium primi Nocturni, feria iij et vj, primum et secundum responsorium ij Nocturni; feria iv primum et secundum responsorium iij Nocturni.

5. In aliis feriis extra tempus Paschale dicuntur tria responsoria (quia in illis non dicitur *Te Deum*) hoc ordine: feria ij et v, tria responsoria primi Nocturni: feria iij et vj, tria responsoria ij Nocturni: feria iv et sabbato, quando in eo fit de feria, tria responsoria iij Nocturni dominicæ præcedentis, in qua primo sunt posita. Verum quia in iij Nocturno dominicarum, a tertia post Pentecosten inclusive usque ad Adventum exclusive, non habetur nisi unum responsorium dicendum infra hebdomadam, quod est septimum in

a feriæ quartæ.

...untur autem responsoria ex eo loco ubi primo sunt posita, io mensis vel libri, et repetuntur in aliis sequentibus do-.us mensis, in quibus alia non assignantur vel donec de egitur, unde sumpta sunt responsoria. Quæ autem in prima a mensis posita sunt per ferias, repetuntur eodem ordine feriis per sequentes hebdomadas, donec alia ponantur. Ubi desunt propria, semper ex Nocturnis dominicæ sumuntur ne.

...sponsoria primi Nocturni ejus dominicæ, in qua primo po-ropter festum duplex in ea occurrens, in ipsa dominica possint, ponantur prima die ejus hebdomadæ in qua oc-i de feria, et omittantur alia quæ forte in illa feria propria r. Si vero in tota hebdomada non occurrat dies in quo fiat illa responsoria ponantur in sequenti hebdomada, vel do-niliter non impedita, et dummodo in ea alia responsoria non ponenda, alioquin eo anno omittantur. Responsoria etiam, quibus feriis per hebdomadam habentur, si eo die quo po-non possunt dici propter festum occurrens, non sunt trans-aliam diem, sed omittuntur.

...pore Paschali in fine responsorii ante versum additur

RESPONSORIIS BREVIBUS HORARUM.

autem, Quadragesima, tempore Passionis et Paschali, ut suis locis habentur propria. In festis similiter, quando non habentur propria, dicuntur ut in communi Sanctorum.

2. In fine rerponsorii brevis dicitur, *Gloria Patri*, cum repetitione responsorii, eo modo quo ordinantur ad Primam in Psalterio, præterquam tempore Passionis : tunc enim non dicitur *Gloria Patri* in officio de tempore, sed solum repetitur responsorium breve a principio.

3. In responsorio brevi ad Primam loco versus *qui sedes*, etc., in Adventu dicitur *qui venturus es in mundum*, tam in dominicis et feriis quam in festis, excepto festo Conceptionis beatæ Mariæ et per octavam in Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, etiam in festis occurrentibus, in festo Corporis Christi et per octavam, et in omni officio beatæ Mariæ, tam novem quam trium lectionum, etiam si infra ejusdem octavas fiat de festo vel de dominica, dicitur *qui natus es de Maria virgine.* In Epiphania, et per octavam, et in festo Transfigurationis dicitur, *qui apparuisti hodie.* A dominica in Albis inclusive usque ad Ascensionem exclusive, tam in officio de tempore quam de sanctis (excepto officio S. Mariæ) semper dicitur *qui surrexisti a mortuis.* In Ascensione usque ad Pentecosten exclusive dicitur, *qui scandis super sidera.* In Pentecoste, et reliquo anni tempore tam in officio de tempore quam de sanctis dicitur *qui sedes ad dexteram Patris,* ut in Psalterio.

4. Responsoria brevia aliarum horarum, quæ ponuntur in prima dominica de Adventu, dicuntur per totum Adventum, quando fit officium de tempore. Similiter quæ ponuntur in prima dominica Quadragesimæ dicuntur usque ad dominicam Passionis exclusive; et quæ ponuntur in Dominica Passionis dicuntur usque ad feriam v, in Cœna Domini exclusive. Item quæ ponuntur in dominica in Albis dicuntur in Ascensionem exclusive. Quæ vero ponuntur in aliquo festo habente octavam dicuntur per totam octavam quando fit de octava. In officio autem beatæ Mariæ, tam novem quam trium lectionum (excepto festo Assumptionis ejusdem) dicuntur semper responsoria brevia de Communi Virginum.

5. Tempore Paschali, a dominica in octava Paschæ usque ad sabbatum post Pentecosten inclusive, in fine responsorii brevis ante primum versum dicuntur duo *Alleluia;* quæ etiam post dictum primum versum repetuntur pro parte responsorii; et in fine secundi versus unum tantum *Alleluia,* tam in officio de tempore quam de sanctis, ut dicitur in Rubrica quæ est in sabbato in Albis. Extra tempus Paschale, quamvis in aliquibus festis ad Tertiam, Sextam et No-

[redacted]

nam responsoriis brevibus addantur *Alleluia*, non ideo adduntur ad Primam et Completorium.

DE CAPITULIS.

XXIX.

1. Capitula semper dicuntur (præterquam a feria v in Cœna Domini, usque ad Vesperas sabbati in Albis exclusive et præterquam in officio defunctorum) ad Vesperas, Laudes, et alias horas, dictis psalmis et antiphonis, ad Completorium vero dicto etiam Hymno.

2. Capitula Dominicalia posita in Psalterio, in primis et secundis Vesperis, in Laudibus et horis, dicuntur a tertia dominica post Pentecosten usque ad Adventum, et a secunda post Epiphaniam usque ad Septuagesimam. Capitula autem ferialia dicuntur post octavam Pentecostes usque ad Adventum, et ab octava Epiphaniæ usque ad dominicam primam Quadragesimæ. Aliis temporibus dicuntur ut in Proprio de Tempore: si fit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis, cum propria adsunt, alioquin de Communi Sanctorum. Capitulum primæ et Completorii (quando capitula dicuntur) nunquam mutatur, ut in Psalterio.

3. In dominicis ab Adventu usque ad octavam Epiphaniæ, et a Septuagesima usque ad Tertiam post Pentecosten, et in feriis temporis Paschalis, et in omnibus festis regulariter, Capitulum positum in primis Vesperis dicitur in laudibus ad Tertiam et in secundis Vesperis, quibusdam exceptis quæ suis locis assignantur.

DE ORATIONE.

XXX.

1. Oratio in Vesperis et Laudibus dicitur post antiphonas ad Magnificat et Benedictus immediate, nisi quando dicendæ sunt Preces, quæ dicuntur post antiphonam, et in fine illarum oratio. Ad Primam et alias horas oratio dicitur post responsorium breve, nisi dicendæ sint preces, et tunc dicitur post illas.

2. Ad Primam et Completorium nunquam mutantur orationes quæ habentur in Psalterio præterquam in triduo ante Pascha: in quo triduo ad omnes horas usque ad Nonam sabbati sancti inclusive post psalmum *Miserere* dicitur oratio diei, ut suo loco ponitur: in aliis horis regulariter dicitur oratio quæ dicta est in primis Vesperis. In Quadragesima autem, Quatuor Temporibus, Vigiliis, et feria ij Rogationum, oratio quæ dicta est in Laudibus dicitur tantum ad Tertiam, Sextam et Nonam. In Vesperis autem sequentibus, si fit de feria, di-

...nto Completorio post Orationem Angelicam totum se...
ad Primam et Completorium iterum dicendum cu...
uando vero dicitur cum precibus ad Primam et Co...
ara voce proferetur *Credo in Deum*, et in fine c...
ctionem, reliquum dicitur secreto : alias totum secret...
pra.

2. Symbolum sancti Athanasii dicitur ad Primam p... *tribue*, in omnibus dominicis per annum, quando off... minica, exceptis dominicis infra octavas Nativitatis D... aniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, ac Dominica R... Pentecostes, in quibus dicuntur tantum tres Psalmi c... festis. In dominicis infra alias octavas et in dominic... itur, alias nunquam, neque si aliquod festum duple... dominica. Et in fine illius dicitur *Gloria Patri*.

DE PRECIBUS.

XXXIV.

1. Preces sunt aliqui versus qui aliquando dicuntur ante... pientes a *Kyrie, eleison* vel a *Pater noster*.

2. Preces Dominicales ad Primam et Completorium ut i... dicuntur in duplicibus, nec infra octavas, nec in vigil...

ɪ dicitur, ejus loco ponitur nonum, vel tertium res-
o dicto statim inchoantur Laudes. Similiter quando di-
, eo hymno dicto statim inchoantur Laudes, præter-
Nativitatis Domini; quia tunc dicitur oratio, postea
a, ut suo loco notatur.

E ORATIONE DOMINICA

ET SALUTATIONE ANGELICA.

XXXII.

minica *Pater noster*, et Salutatio Angelica *Ave, Maria*,
secreto ante omnes horas, præterquam ad Completo-
principio post lectionem brevem *Fratres, sobrii*, dicto
um *nostrum*, dicitur tantum *Pater noster*, secreto; et
torii, statim post orationem beatæ Mariæ dicitur *Pater*
Maria et *Credo* totum similiter secreto. Finitis horis, et
idelium animæ, dicitur similiter secreto *Pater noster*
equatur officium beatæ Mariæ, quia tunc post illud di-
ster, ut supra; et nisi alia hora subsequatur: tunc enim
tantum *Pater noster*, cum *Ave, Maria*, pro principio
, qua finita dicitur *Pater noster*: ita ut semper dicatur
a horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur
, dicto *Fidelium animæ*, incipitur versus *Jube*,

quando non conjungitur cum officio Domini, quia tunc sufficit dixisse eam in principio cum Oratione Dominica.

DE SYMBOLO APOSTOLORUM

ET SYMBOLO S. ATHANASII.

XXXIII.

1. Symbolum Apostolorum semper dicitur ante Matutinum et Primam, et finito Completorio post Orationem Angelicam totum secreto : etiam si ad Primam et Completorium iterum dicendum cum precibus. Quando vero dicitur cum precibus ad Primam et Completorium, clara voce proferetur *Credo in Deum*, et in fine *carnis resurrectionem*, reliquum dicitur secreto : alias totum secreto dicitur ut supra.

2. Symbolum sancti Athanasii dicitur ad Primam post psalmum *Retribue*, in omnibus dominicis per annum, quando officium fit de dominica, exceptis dominicis infra octavas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, ac Dominica Resurrectionis et Pentecostes, in quibus dicuntur tantum tres Psalmi consueti, ut in festis. In dominicis infra alias octavas et in dominica Trinitatis dicitur, alias nunquam, neque si aliquod festum duplex celebretur in dominica. Et in fine illius dicitur *Gloria Patri*.

DE PRECIBUS.

XXXIV.

1. Preces sunt aliqui versus qui aliquando dicuntur ante orationem incipientes a *Kyrie, eleison* vel a *Pater noster*.

2. Preces Dominicales ad Primam et Completorium ut in Psalterio, non dicuntur in duplicibus, nec infra octavas, nec in vigilia Epiphaniæ, et feria vj et sabbato post octavam Ascensionis, etiam si infra octavam fiat officium de dominica, vel alio festo semiduplici, quia tunc ratione octavæ non dicuntur : alias autem semper dicuntur.

3. Preces feriales ad Laudes et per horas distinctæ, ut in Psalterio, dicuntur tantum in feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur (exceptis Vigilia Nativitatis Domini ac Vigilia et Quatuor Temporibus Pentecostes) et tunc dicuntur flexis genibus. In aliis feriis per annum nunquam dicuntur nisi dominicales, et in illis non flectuntur genua.

4. In feriis Adventus, Quadragesimæ, et Quatuor Temporum, di-

feria vj et sabbato Quatuor Temporum septembris fit feria, cum in eis non occurrat festum novem lectionum: in Vesperis feriæ vj dicuntur preces, quamvis dicenda lominicæ præcedentis, non autem feriæ Quatuor Tem-

us *Miserere* dicitur cum precibus ad Vesperas tantum, *De Profundis* ad Laudes. In officio defunctorum dicun-
[q]ui in eo officio designantur.

OMMEMORATIONIBUS COMMUNIBUS,

SEU SUFFRAGIIS SANCTORUM.

XXXV.

morationes communes, seu Suffragiia de Sanctis, quæ ha-
alterio post Vesperas sabbati, dicuntur in fine Vespera-
lum, ab octava Epiphaniæ usque ad dominicam Passio-
, et ab octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive,
, feriis et festis (nisi officium sit duplex, vel infra octavas, dominica vel semiduplici infra eas fiat) et illis adjungi-
oratio de Patrono, vel Titulo ecclesiæ, ante vel post com-
m de sancta Maria, et de Apostolis pro dignitate illius, semper ultimo loco ponatur commemoratio de pace. Et feriali officio fit commemoratio de Cruce, quæ habetur

4. Commemoratio de S. Maria non fit cum aliis quando dicitur ejus Officium parvum, nec quandocumque fit Officium de ea.

DE ANTIPHONIS BEATÆ MARIÆ IN FINE OFFICII.

XXXVI.

1. Antiphonæ beatæ Mariæ positæ in fine Psalterii post Completorium, singulæ dicuntur pro temporis diversitate, ut ibi annotatur, præterquam in triduo majoris hebdomadæ ante Pascha.

2. Dicuntur autem extra chorum tantum in fine Completorii et in fine Matutini, dictis Laudibus, si tunc terminandum sit Officium; alioquin, si alia subsequatur hora, in fine ultimæ horæ. In choro autem semper dicuntur, quandocumque terminata aliqua hora discedendum est a choro.

3. Nunquam vero dicuntur post aliquam horam, quando subsequitur cum officio diei officium defunctorum, vel septem psalmi pœnitentiales, aut Litaniæ, præterquam post Completorium, in quo semper dicuntur, etiam si prædicta subsequantur : neque etiam dicuntur, quando post aliquam horam immediate subsequitur Missa. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus dominicis, a primis Vesperis sabbati et toto tempore Paschali) Hebdomadario tamen ad orationem surgente.

DE OFFICIO PARVO BEATÆ MARIÆ ET ALIIS.

XXXVII.

1. De officio parvo beatæ Mariæ, et officio defunctorum, de septem psalmis pœnitentialibus et Litaniis, et de psalmis gradualibus, quando et quomodo, tam in choro quam extra chorum, dicenda sint, habentur suis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.

2. Tempore Paschali in officio parvo beatæ Mariæ, quod dicitur in choro, non additur *Alleluia* antiphonis neque versibus, neque responsoriis.

[redacted]

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die festa occurrant.

In secunda vero quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo in quo festa de quibus est controversia sibi invicem occurrunt: deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia: Quadrangulus in quo sibi invicem occurrunt duplex primæ classis, et Dominica primæ classis erit qui est in angulo superiori primæ tabellæ, in quo signatus est numerus 1, quia si ad eum tam duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet, 1 *Translatio de primo, Officium de secundo*, id est duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis: quia cum in his regulis dicitur, de primo, seu præcedenti, intelligitur de festo in superiori parte tabellæ apposito, ut duplex prædictum: cum de secundo vel sequenti, intelligitur de festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ et feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS *a quibus nulla fit commemoratio quorumcumque festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.*

Nativitas Domini.

Epiphania Domini.

Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini.

Pentecostes cum duobus sequentibus diebus.

Festum Corporis Christi.

Nativitas sancti Joannis Baptistæ.

Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.

Assumptio beatæ Mariæ virginis.

Festum omnium Sanctorum.

Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus *vel* Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS

in quibus de simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
*Festum sancti Nominis Jesu.
Festum sanctissimæ Trinitatis.
Purificatio, Annuntiatio, Nativitas, Conceptio } Beatæ Mariæ.
Natalitia duodecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protom.
Festum SS. Innocentium.
Festum S. Joseph.
Inventio Sanctæ Crucis.
Festum sancti Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES.

Dividuntur in duas classes.

DOMINICÆ PRIMÆ CLASSIS,

quæ nunquam omittuntur

Prima Adventus. Prima Quadragesimæ. Passionis. Palmarum. Paschæ. In Albis. Pentecostes. Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS,

quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, et tunc de iis fit semper commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.
Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesimæ.
Secunda, Tertia, Quarta } Quadragesimæ.

DUPLICIA MAJORA PER ANNUM,

quæ aliis duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Festum Septem Dolorum, Visitatio, Festum de Monte Carmelo, Festum ad Nives, Festum SS. Nominis, Festum de Mercede, Festum SS. Rosarii, Præsentatio } Beatæ Mariæ.
Conversio S. Pauli Apostoli.
Cathedra S. Petri, utraque.
Festum sancti Joannis ante portam latinam.
Apparitio S. Michaelis Archang.
S. Barnabæ Apostoli.
Festum S. Annæ, matris beatis virginis Mariæ.
Festum S. Petri ad Vincula.
Festum S. Joachim confessoris.
Festum Decollationis S. Joannis Baptistæ.
Patronorum minus principalium.

FERIÆ MAJORES

de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

[redacted]

SI OCCURRAT EODEM DIE

	Vigilia.	Feria Major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	Dominica primæ classis.
Duplex primæ classis et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ classis	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies octavæ,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato;	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	3	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de primo, officium de secundo.
2. Officium de primo, Translat. de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.

Notandum quod duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die octava Epiphaniæ, in feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in festo Corporis Christi, in festo Assumptionis beatæ Mariæ virginis, et omnium sanctorum, transfertur.

Infra octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, cum commemoratione octavæ: alia festa transferuntur post octavam.

Infra octavam Corporis Christi, semiduplex transfertur, neque fit de duplici translato; et de ea, quocumque adveniente duplici, fit commemoratio.

Infra illas octavas in quibus fit de festis occurrentibus, semiduplex occurrens in dominica, transfertur in proxime sequentem diem : quæ si fuerit impedita alio simili festo, transfertur post octavam.

De octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ et Corporis Christi, semper fit commemoratio quocumque festum in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in kalendario, nihil fit a feria quarta Cinerum usque ad dominicam in albis, et a vigilia Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusive; et a die 17 decembris usque ad Epiphaniam.

Dies octavæ nunquam transfertur : ideo quanquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem, non tamen transfertur octava, sed de ea fit tantum commemoratio in officio de octava Corporis Christi.

Si occurrat ut Patronus vel Titulus ecclesiæ descriptus sit eodem die in kalendario cum aliis sanctis, in ea ecclesia fit tantum de Patrono vel Titulari absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto kalendario descripti sint sub officio duplici, vel semiduplici, transferuntur in primam diem simili officio non impeditam, et de eis fiat officium semiduplex : nisi tamen sint de majoribus festis, quia tunc de translato quoque fiet officium duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in kalendario omnes sint tanquam festum simplex, de aliis nihil fit.

De feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque festi : de Quatuor Temporibus, et feria secunda Rogationum, ac vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus festorum duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

[redacted]

QUANDO CONCURRIT.

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octava.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ classis.	Duplici primæ classis.	Dominica quacumque.
Dominica major seu primæ et sec. classis cum,	o	4	3	4	4	3	3	3	3	3	o
Dominica minor, seu per annum,	o	4	3	4	4	3	3	1	1	1	o
Duplex primæ Classis,	2	2	4	2	4	4	4	o	4	6	4
Duplex secundæ Classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus seu Titulus Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	o	4	o	4
Duplex per Annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	2	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octavæ,	4	4	6	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	o	o	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.

Simplex, et Sancta Maria in Sabbato, Feria, et Vigilia non concurrunt.

Notandum quod in primis Vesperis diei octavæ Ascensionis, et Corporis Christi, totum officium fit de octava, cum commemoratione præcedentis festis duplicis, nisi fuerit festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis : quia tunc de festo fieret Officium et commemoratio de octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis et Corporis Christi, de sequenti duplici fit tantum commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis, seu Patronus vel Titulus, aut Dedicatio ecclesiæ, quia tunc de festo fieret Officium, et de Octava commemoratio. Et similiter die octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de octava Corporis Christi, cum commemoratione octavæ sancti Joannis.

In secundis Vesperis duplicis secundæ classis non fit commemoratio de die infra octavam, nisi quando de ea fieri debeat officium die sequenti.

Cum plures fiunt commemorationes, servetur hic ordo. De duplici, de dominica, de semiduplici, de die infra octavam ; de feria majori, seu vigilia, *de sancta Maria in sabbato*, de simplici.

[redacted]

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab omnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina, affectum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

Sacrosanctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ, sempérque vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster.

Ave, María.

[redacted]

ABSOLUTIONES

ET

BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM ET TRIUM LECTIONUM.

IN PRIMO NOCTURNO,

ET PRO SECUNDA ET QUINTA FERIA.

ABSOLUTIO.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus.

℟. Amen.

2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

3. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

IN SECUNDO NOCTURNO,

ET PRO TERTIA ET SEXTA FERIA.

ABSOLUTIO.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

[redacted]

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM,

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS HIEMALIS.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto :

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : Et ne nos indúcas in tentatiónem : sed líbera nos a malo. Amen.

AVE, María, grátia plena : Dóminus tecum : Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In princípio Matutini et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

oce dicitur

ea apéries.
annuntiá-

adjutórium

l adjuván-
lória Patri,
ui Sancto:
ncipio, et
et in sæcula
. Allelúia.
úia *ad om-*
m Annum,
ominica in
que ad fe-
Cœna Do-
licitur Laus
ex ætérnæ

quens dici-
phaniæ us-
m Septua-

-Adorémus
fecit nos.
nus Dómi-
s.
94.
nus Dómi-
eo salutári
pémus fá-
essióne, et
us ei.
ninum, qui

s magnus
magnus su-
: quóniam
nus plebem

suam, quia in manu ejus su
omnes fines terræ, et altit
dines móntium ipse cónspic
Qui fecit nos.

Quóniam ipsius est mar
et ipse fecit illud, et árida
fundavérunt manus ejus: v
níte, adorémus, et procid
mus ante Deum: plorém
coram Dómino, qui fecit no
quia ipse est Dóminus De
noster: nos autem pópulu
ejus, et oves páscuæ eju

Adorémus Dóminum, qu
fecit nos.

Hódie si vocem ejus audié
ritis, nolíte obduráre cord
vestra, sicut in exacerbatión
secúndum diem tentatióni
in desérto: ubi tentavérun
me patres vestri, probavé
runt, et vidérunt ópera mea

Qui fecit nos.

Quadraginta annis próxi-
mus fui generatióni huic, e
dixi: Semper hi errant corde
ipsi vero non cognovérun
vias meas, quibus jurávi in
ira mea, si introíbunt in ré-
quiem meam.

Adorémus Dóminum, qui
fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, et
Spirítui Sancto: Sicut erat in
princípio, et nunc, et sem-
per, et in sæcula sæculórum.
Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui
fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur
ab Octava Epiphaniæ usque

[redacted]

ad Dominicam primam Quadragesimæ.

HYMNUS.

Primo die quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos morte victa líberat,

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócyus,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit :

Nostras preces ut áudiat
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus;

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc, Patérna cláritas,
Te postulámus áffatim,
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Ne fœda sit, vel lúbrica,
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor, quæsumus,
Tu probra nostra díluas :
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice;
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aliis temporibus a supradictis, Invitatorium et Hymnus dicuntur quæ habentur in Proprio de Tempore, pro Officii varietate : quod et in Capitulis et Hymnis ad Laudes, et in aliis similibus servetur.

IN I° NOCTURNO.

In Adventu Antiphona Véniet ecce Rex.

Per Annum, Antiphona Servíte Dómino.

Asteriscus (*) *notat pausam cantus in Choro.*

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória Patri semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, * nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplic
sunt qui tríbulant me?* m
insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ m
* Non est salus ipsi in
ejus.

Tu autem, Dómine,
céptor meus es, * glóri
et exáltans caput meu

Voce mea ad Dó
clamávi: * et exaudív
monte sancto suo.

Ego dormívi, et s
sum: * et exurréxi,
minus suscépit me.

Non timébo mi
circumdántis me
Dómine; salvum
meus.

Quóniam tu
omnes adversán
causa: * dent
contrivísti.

Dómini est
per pópulum
tio tua.

PSAL

Domine,
árguas me
tua corrip

Miseré
quóniam
sana me
conturb

Et á

[redacted]

valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

In Adventu, Antiphona.

Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna ad salvándas gentes. Allelúia.

Antiphona Confortáte.

Per Annum, Antiphona.

Servíte Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.

Antiphona Deus judex justus.

PSALMUS 7.

Dómine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam ; * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum

[redacted]

suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum, * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

PSALMUS 9.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi, * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

[redacted]

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo, * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo : * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe,* déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor : * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo:

Deus : * avértit
ne vídeat in fi-

Dómine Deus,
nus tua : * ne
páuperum.
id irritávit ím-
* dixit enim in
Non requíret.
óniam tu labó-
rem consíderas :
s in manus tuas.
ctus est pauper :
eris adjútor.
ráchium pecca-
gni : * quærétur
us, et non inve-

regnábit in ætér-
sæculum sæculi :
gentes, de terra

n páuperum ex-
ninus : * præpa-
rdis eórum au-
a.
upillo et húmili,
nat ultra magni-
io super terram.
MUS 10.
confído : quó-
ánimæ meæ : *
in montem sicut

ecce peccatóres
arcum, paravé-
suas in pháre-
ttent in obscúro

quæ perfecísti
t : * justus autem

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

In Adventu, Antiphona.

Confortáte manus dissolútas ; confortámini ; dícite : Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos. Allelúia.

Antiphona Gaudéte omnes.

Per Annum, Antiphona.

Deus judex justus, fortis et longánimis, numquid irascétur per síngulos dies?

Antiphona Tu, Dómine.

PSALMUS 11.

SALVUM me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lá-

[redacted]

bia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

PSALMUS 12.

Usquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem?* Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quándiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 13.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium inopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ,

exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

In Adventu, Antiphona.

Gaudéte, omnes, et lætámini : ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem : ipse véniet, et salvábit nos.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℟. Deus noster maniféste véniet.

Per Annum, Antiphona.

Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.

℟. Et custodívi legem tuam.

Post versiculum cujuslib[et] Nocturni dicitur Pater nost[er] *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas i[n] tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Exaudi, Dómine Jesu Chris[-]te, preces servórum tuórum et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivi[s] et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus.

℟. Amen.

Deinde leguntur lectiones cum responsoriis, ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda lectione, Benedictio. — Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

℟. Amen.

Pro tertia lectione, Benedictio. — Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

℟. Amen.

IN IIº NOCTURNO.

In Adventu, Antiphona Gaude et lætáre.

Per Annum, Antiphona Bonórum meórum.

PSALMUS 15.

Conserva me, Dómine, quó-

niam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

In Adventu, Antiphona.

Gaude et lætáre, filia Jerúsalem : ecce Rex tuus véniet tibi : Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Antiphona Rex noster.

Per Annum, Antiphona.

Bonórum meórum non índiges; in te sperávi; consérva me, Dómine.

Antiphona Propter verba.

PSALMUS 16.

Exaudi, Dómine, justítiam meam, * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclina aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

mdedérunt me : * óculos
os statuérunt declináre in
rram.

Suscepérunt me sicut leo
rátus ad prædam : * et sicut
tulus leónis hábitans in áb-
tis.

Exúrge, Dómine, præveni
m, et supplánta eum : * éri-
ánimam meam ab ímpio,
ímeam tuam ab inimícis ma-
is tuæ.

Dómine, a paucis de terra
vide eos in vita eórum : * de
scónditis tuis adimplétus
venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et di-
érunt relíquias suas párvu-
suis.

Ego autem in justítia ap-
ébo conspéctui tuo : * sa-
or cum apparúerit glória

tiphona cum Psalm

PSALMUS 1

Diligam te, Dómi
túdo mea : * Dómin
méntum meum, et
meum, et liberáto

Deus meus adjút
* et sperábo in eum

Protéctor meus,
salútis meæ, * et s
meus.

Laudans invocáb
num : * et ab inim
salvus ero.

Circumdedérunt m
res mortis : * et torr
quitátis conturbavér

Dolóres inférni ci
dérunt me : * præo
runt me láquei mor

In tribulatióne m
cávi Dóminum, * et
meum clamávi :

carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit * : volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab iis qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris.

Et cum elécto eléctus eris : * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum : * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare; * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum :* nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt *mihi* ; * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

In Adventu, Antiphona.

Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus, dare unicuíque secúndum ópera sua.

℣. Emitte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

℟. De petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Per Annum, Antiphona.

Díligam te, Dómine, virtus mea.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

℟. Deus meus, illúmina ténebras meas.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Ipsius píetas et misericór-

[redacted]

dia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

Pro quinta lectione, Benedictio. — Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

℟. Amen.

Pro sexta lectione, Benedictio. — Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

℟. Amen.

IN III° NOCTURNO.

In Adventu Antiphona Gábriel Angelus.

Per Annum, Antiphona Non sunt loquélæ.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

In Adventu, Antiphona.

Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens : Ave, grátia *plena ;* Dóminus tecum :

benedícta tu inter mulíeres.

Antiphona María dixit.

Per Annum, *Antiphona.*

Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Antiphona Exáudiat.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et eréčti sumus.

Dómine, salvum fac regem, * et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

In Adventu, *Antiphona.*

María dixit : Putas qualis est ista salutátio : quia conturbáta est ánima mea, et quia paritúra sum Regem, qui claustrum virginitátis meæ non violábit ?

Antiphona In advéntu.

Per Annum, *Antiphona.*

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 20.

DOMINE, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : *

Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consilia, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

In Adventu, Antiphona.

In advéntu summi Regis mundéntur corda hóminum, ut digne ambulémus in occúrsum illíus: quia ecce véniet, et non tardábit.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Per Annum, Antiphona.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua.

℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

A VINCULIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Pro octava lectione, Benedictio. — Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Pro nona lectione, Benedictio. — Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos rex angelórum.

℟. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lectionem in omnibus Dominicis et Festis tantum, (excepto festo sanctorum Innocentium, quando non venit in Dominica) a Nativitate Domini usque ad Septuagesimam. In Adventu autem non dicitur, nisi in Festis. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur nonum aut tertium Responsorium.

HYMNUS SS. AMBROSII ET AUGUSTINI.

TE Deum laudámus; * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes ángeli, * tibi cœli et univérsæ potestátes,

Tibi chérubim et séraphim * incessábili voce proclámant,

Sanctus, Sanctus, Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth,

Te mártyrum candidátus laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ancta confitétur Ecclésia

Patrem * imménsæ majesátis;

Venerándum tuum verum et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclium Spíritum.

Tu rex * glóriæ, Christe,

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex * créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Fiat misericórdia ... mine, super nos, * ... modum sperávimus ...

In te, Dómine, s... non confúndar in a...

DOMINICA AD L...

℣. Deus, in ad... meum inténde.

℟. Dómine, ad ... dum me festína.

Glória Patri, et ... Spirítui Sancto: Sic... princípio, et nunc ... per, et in sæcula sæ... Amen. Allelúia *vel* ... Dómine, rex ætér... *pro temporis varie...*

A Dominica post ... Epiphaniæ usque a... gesimam, Antiph... lúia.

PSALMUS 9...

Dominus regnávit, indútus est: * indút...

[redacted]

Elevavérunt flúmina fluctus suos : * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

Jubilate Deo, omnis terra: * servite Dómino in lætítia.

Introite in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus : * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Sitivit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuisti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo : adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pó-

puli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, et Fílio.

Per Annum, Antiphona.

Allelúia, allelúia.

Antiphona Tres púeri.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.
[Danielis c. 3.]

Benedicite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino : benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino : * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedictus es, Dómine, in firmaménto cœli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, *neque* Amen. *In aliis Canticis dicuntur.*

Per Annum, Antiphona. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus.

Antiphona Allelúia.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes ángeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, et omnes colles; * ligna fructífera, et omnes cedri;

Béstiæ et univérsa pécora; * serpéntes, et vólucres pennátæ;

Reges terræ, et omnes pópuli; * príncipes et omnes júdices terræ;

Júvenes, et vírgines; senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis :

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cithara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spiritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Filio.

Per Annum, Antiphona.

Alleluia, alleluia, alleluia.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, a secunda post Epiphaniam usque ad Septuagesimam.

CAPITULUM.

[Apoc., c.7.]

Benedictio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro, in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

Æterne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastidium;

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine;
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontique mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu lux, refúlge sénsibus,
Mentisque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, ℣. Dóminus regnávit, decórem induit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se virtúte.

A Septuagesima usque ad Quadragesimam. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis.

℟. A generatióne et progénie.

In Adventu, Hymnus En

clara vox, *ut infra in Dominica Prima Adventus.*

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

CANTICUM ZACHARIÆ.

[Lucæ c. 1.]

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David puéri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona, et Oratio propria, et post eam, si occurrat eo die aliquod festum simplex, fit de eo commemoratio. Postremo (si id tempus requirit) fiunt commemorationes de S. Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum commemorationum secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Antiphonis Beatæ Mariæ ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA AD PRIMAM.

Pater noster. Ave, María. Credo.

℣. Deus, in adjutórium, *ut supra*, 17.

HYMNUS.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

[redacted]

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas;
Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psalmus Confitémini Dómino *dicitur tantum in Dominicis quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio. A Septuagesima vero usque ad Pascha ejus loco dicitur Psalmus* Dóminus regnávit, *ut supra in Laudibus*, 18.

PSALMUS 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

[redacted]

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis : * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Beati immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exqui-

sivi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos, * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

SYMBOLUM S. ATHANASII.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Pa-

tris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi; * sed unus increátus, et unus imménsus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes; * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, *et humána carne* subsístens.

[redacted]

Æquális Patri secúndum divinitátem; * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem, non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos: sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM.

[I. Tim., c. 1.]

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Et repetitur Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas; sed tunc, dicto responsorio brevi, dicitur Dóminus vobíscum, *et Oratio* Dómine Deus omnípotens, *ut infra*, 30.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum *secreto.*

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

[redacted]

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus.

℟. Et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicatur* tibi pater *et* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre, Dómine, die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum JesumChristum,Fílium tuum qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium ; et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Oremus.

ORATIO

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige filios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Orémus.

ORATIO.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi, qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

[redacted]

Benedictio.—Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusive.

LECTIO BREVIS.

[II. Thess., c. 3.]

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

A Dominica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

[Isaiæ 33.]

Domine, miserére nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem, Dómine.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite.

℟. Deus.

Benedictio.—Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO AD PRIMAM.

Pater noster. Ave, María. Credo.

℣. Deus, in adjutórium, *ut supra*, 18.

HYMNUS.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas:

Ut, cum dies abcésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Antiphona Beáti qui ámbulant.

Tempore Adventus, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum Deus, in nómine tuo, *loco Psalmi* Confitémini, *dicitur unus ex infra scriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis: Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.*

FERIA SECUNDA.

PSALMUS 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedicti nem a Dómino: * et mise córdiam a Deo salutári suo

Hæc est generátio quæré tium eum, * quæréntium fa ciem Dei Jacob.

Attóllite portas, princip vestras, et elevámini, port æternáles: * et introíbit re glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? Dóminus fortis et poten Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, princip vestras, et elevámini, port æternáles: * et introíbit re glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? Dóminus virtútum ipse e rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

PSALMUS 24.

Ad te, Dómine, levávi án mam meam: * Deus meus, i te confído, non erubéscam

Neque irrídeant me inimí mei: * étenim univérsi q sustinent te non confundé tur.

Confundántur omnes in qua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, de mónstra mihi: * et sémit tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua et doce me: * quia tu e Deus, salvátor meus, et sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónu tuárum, Dómine, * et mise

[redacted]

cordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

PSALMUS 25.

Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem

domus tuæ : * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in diréctο : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

PSALMUS 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

PSALMUS 21.

Deus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquisti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli

[redacted]

multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas, et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica, 32.

Deinde dicitur Psalmus 118.

B*eati* immaculáti in via: *

ulant in lege Dó-

qui scrutántur tes-
ejus: * in toto corde
unt eum.
n enim qui operántur
itátem * in viis ejus am-
vérunt.
u mandásti* mandáta tua
todíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ:
ad custodiéndas justifica-
ónes tuas.
Tunc non confúndar,* cum
perspéxero in ómnibus man-
dátis tuis.
Confitébor tibi in directió-
ne cordis: * in eo quod di-
dici judícia justitiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custó-
diam: * non me derelínquas
usquequáque.
In quo córrigit adolescén-
tior viam suam? * in custo-
diéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquí-
sívi te: * ne repéllas me a
mandátis tuis.
In corde meo abscóndi eló-
quia tua:* ut non peccem tibi.
Benedíctus es, Dómine:*
doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis, * pronun-
tiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuó-
rum delectátus sum, * sicut
in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor:
* et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis me-
ditábor: * non oblivíscar ser-

Retribue servo tuo, viví-
fica me: * et custódiam ser-
mónes tuos.
Revéla óculos meos, * et
considerábo mirabília de lege
tua.
Incola ego sum in terra: *
non abscóndas a me mandáta
tua.
Concupívit ánima mea de-
sideráre justificatiónes tuas,
* in omni témpore.
Increpásti supérbos, * ma-
ledícti qui declínant a man-
dátis tuis.
Aufer a me oppróbrium
et contémptum, * quia testi-
mónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes,
et advérsum me loquebántur:
* servus autem tuus exercebá-
tur in justificatiónibus tuis.
Nam et testimónia tua me-
ditátio mea est :* et consílium
meum justificatiónes tuæ.
Adhæsit paviménto ánima
mea: * vivífica me secúndum
verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, et ex-
audísti me: * doce me justi-
ficatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuá-
rum instrue me: * et exercé-
bor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea pr
tædio: * confirma me in ve
bis tuis.
Viam iniquitátis ámove
me: * et de lege tua miser
mei.
Viam veritátis elégi: *

[redacted]

dícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Per Annum, Antiphona.

Beáti qui ámbulant in lege tua, Dómine.

Tempore Adventus, Antiphona ex Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

CAPITULUM.

[Zachariæ c. 8.]

PACEM et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Et repetitur Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

KYRIE, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum *secreto.*

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium nostrum, *et* Confiteor Deo, *etc. ut infra.*

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem.

℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi.

℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus salutáris noster.

℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.

℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.

℟. Et ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.

℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur omnibus iniquitátibus tuis.

℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.

℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum.

℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereatur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicatur* tibi pater *et* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereatur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis pec-

[redacted]

tátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre, Dómine, die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tua nos hódie salva virtúte, ut hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium; et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Oremus.

ORATIO.

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri.

[redacted]

℟. Sicut erat.
Orémus.

ORATIO.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi, qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusive.

LECTIO BREVIS.
[II. Thess., c. 3.]

DOMINUS autem dírigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

A Dominica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.
[Isaiæ 33.]

DOMINE, miserére nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite.

℟. Deus.

Benedictio.—Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

IN FESTIS

PER ANNUM.

Post Psalmum Deus, in nómine tuo, *dicuntur tantum Psalmi* Beáti immaculáti *et* Retríbue, 25.

Deinde Antiphona competens, et reliqua ut supra in Dominica, 28; *sed in Duplicibus et infra Octavas non dicuntur Preces.*

Dicto Benedicámus Dómino, *dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est: postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur* ℣. Pretiósa *cum reliquis ut supra*, 39.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave, Maria.
Deus, in adjutórium, 18.

[redacted]

HYMNUS.

Nunc, Sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona Allelúia.

In feriali Officio per Annum Antiphona Deduc me.

Tempore Adventus, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

PSALMUS.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Ampúta oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant

usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te :* et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine :* secúndu[m] verbum tuum.

Bonitátem, et disciplina[m], et sciéntiam doce me : * qu[ia] mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer eg[o] delíqui : * proptérea eló[quium] tuum custodívi.

Bonus es tu :* et in bonitát[e] tua doce me justificatióne[s] tuas.

Multiplicáta est super m[e] iníquitas superbórum : * eg[o] autem in toto corde me[o] scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum :* ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me :* ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui,* super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me :* ego autem

exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis : * ut non confúndar.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum et alia in aliis Horis dicuntur in Dominicis a secunda post Epiphaniam usque ad Septuagesimam. Responsoria brevia etiam usque ad Dominicam primam Quadragesimæ : similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

CAPITULUM.

[I. Joan., c. 4.]

Deus cháritas est : et qui manet in charitáte in Deo manet, et Deus in eo.

℟. *breve.* Inclina cor meum, Deus,* In testimónia tua. Inclina.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me.

℟. In testimónia tua.

Glória Patri. Inclina cor.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

In feriali Officio per Annum,

Antiphona.

Deduc me, Dómine, in sémitam mandatórum tuórum.

CAPITULUM.

[Jerem., c. 17.]

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. *breve.* Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Quia.

Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me.

℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam et Nonam flexis genibus dicitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

Tempore Adventus in feriali Officio, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

CAPITULUM.

[Jerem., 23.]

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit Rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum.

Veni ad.

℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℟. Dómine, Deus.

Glória Patri. Veni ad.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine.

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Kyrie, eléison.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave, María.

Deus, in adjutórium, 17.

HYMNUS.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.

Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Antiphona Adjuva me.

Tempore Adventus, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propris Laudibus.

PSALMUS.

Defecit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis mei ?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui : * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat

[redacted]

dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quomodo diléxi legem tuam, Dómine ? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo ?

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iniquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM.

[Galat., c. 6.]

Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi

℟. *breve.* In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum.

℣. In sæculum sæculi véritas tua.

℟. Pérmanet.

Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum, Antiphona.

Adjuva me, et salvus ero, Dómine.

Capitulum Alter altérius, *ut supra.*

℟. *breve.* Benedícam Dóminum, * In omni témpore. Benedicam.

℣. Semper laus ejus in ore meo.

℟. In omni.

Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

[redacted]

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

Tempore Adventus in feriali Officio, Antiphona ex Laudibus Dominicæ, aut de propriis Laudibus.

CAPITULUM.

[Jerem., 23.]

In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter: et hoc est nomen quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. *breve.* Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde.

℣. Et salutáre tuum da nobis.

℟. Misericórdiam tuam.

Glória Patri. Osténde nobis.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Kyrie, eléison.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave, María.

Deus, in adjutórium, 17.

HYMNUS.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona Allelúia.

In feriali Officio per Annum, Antiphona Aspice in me.

Tempore Adventus, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

PSALMUS.

Mirabilia testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testi-

mónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamavi in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnu fundásti ea.

Vide humilitátem meam, é éripe me : * quia legem tua non sum oblítus.

Júdica judícium meum, e rédime me : * propter eló quium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus sa lus : * quia justificatiónes tu non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine : * secúndum judi cium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur m et tríbulant me : * a testimó niis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tu non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Principes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi : * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi

Custodívit ánima mea testimónia tua* : et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine; * juxta éloquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Antiphona.

Alleluia, alleluia, alleluia.

CAPITULUM.

[I. Cor., c. 1.]

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro.

℟. *breve.* Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas requíram.

℟. Exáudi.

Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum,

Antiphona.

Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capitulum Empti enim, *ut supra.*

℟. *breve.* Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. —Rédime.

℣. Pes enim meus stetit in via recta.

℟. Et miserére.

Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

Tempore Adventus in feriali Officio, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

CAPITULUM.

[Isaiæ 14.]

Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.

℟. *breve.* Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur.

℟. Oriétur Dóminus.

Glória Patri. Super te.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre.

℟. Reláxa facinora plebi tuæ.

Kyrie, eléison.

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica et in Feriis habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave, Maria. Credo.

℣. Dómine, lábia
apéries, *ut supra*, 2.

Invitatorium. — Veni
Exultémus Dómino.

Psalmus Jubilémus
salutári nostro, *ut supr*

HYMNUS.

Somno reféctis ártubus
Spreto cubíli súrgimus
Nobis, Pater, canéntibu
Adésse te depóscimus.

Te lingua primum cónci
Te mentis ardor ámbiat
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdiur

Cedant ténebræ lúmi
Et nox diúrno síderi:
Ut culpa, quam nox ínt
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem supp
Noxas ut omnes ámput
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore

Præsta, Pater piíssim
Patríque compar Unice
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæc
Amen.

*Invitatoria per Feria
cuntur in Feriali Offic
Octava Epiphaniæ usq
Dominicam Passionis;
ni vero tam ad Matu
quam ad Laudes et
ras, usque ad Domi
primam Quadragesim
tiphonæ autem Noct
rum, per totum Ann
infra.*

Antiphona Dómin
fénsor.

PSALMUS 26.

Dominus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

PSALMUS 27.

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul tráhas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquúntur pacem cum

[redacted]

próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Antiphona.

Dóminus défensor vitæ meæ.

Antiphona Adoráte.

PSALMUS 28.

AFFERTE Dómino, filii Dei : * afférte Dómino filios aríetum :

Afférte Dómino glóriam *et honórem, afférte* Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum, et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 29.

EXALTABO te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

[redacted]

Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Antiphona.

Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Antiphona In tua *justítia.*

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi; non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos

meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tanquam mórtuus a corde.

Factus sum tanquam vas pérditum : * quóniam audivi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu :

In eo dum convenirent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confúndar quóniam invocávi te.

Erubéscant impii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a cont[...]batióne hóminum.

Próteges eos in taber[...]culo tuo * a contradicti[...] linguárum.

Benedictus Dóminus : * q[...]niam mirificávit miseric[...]diam suam mihi in civi[...] munita.

Ego autem dixi in exc[...] mentis meæ : * Projéctus [...] a fácie oculórum tuórum[...]

Ideo exaudísti vocem [...]tiónis meæ, * dum clamá[...] ad te.

Diligite Dóminum, om[...] sancti ejus : * quóniam v[...]tátem requíret Dóminus [...] retribuet abundánter fac[...]tibus supérbiam.

Viríliter ágite, et con[...]tétur cor vestrum, * om[...] qui sperátis in Dómino.

PSALMUS 31.

Beati quorum remissæ [...] iniquitátes : * et quorum t[...] sunt peccáta.

Beátus vir cui non im[...]távit Dóminus peccátum[...] nec est in spíritu ejus d[...]

Quóniam tácui, invet[...]vérunt ossa mea, * dum [...]márem tota die.

Quóniam die ac nocte [...]váta est super me manus [...] * convérsus sum in ærú[...] mea, dum configitur sp[...]

Delictum meum cógn[...] tibi feci : * et injusti[...] meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor ad[...]sum me injustitiam m[...]

Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Antiphona.

In tua justítia libera me, Dómine.

Antiphona Rectos decet.

PSALMUS 32.

Exultate, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam et judícium :* misericórdiæ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem et generatiónem.

Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo, * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non

alvábitur in multitúdine virútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dominum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

[redacted]

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Rectos decet collaudátio.

Antiphona Expúgna.

PSALMUS 34.

JUDICA, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi

qui adversántur mihi inique: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas, * Dómine, ne discédas a me.

Exúrge et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

PSALMUS 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetipso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Filii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Antiphona.

Expúgna impugnántes me.

Antiphona Revéla.

PSALMUS 36.

Noli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, et judícium tuum tanquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini, mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficiéntes, quemádmodum fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur, et tribuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui : * et non vidi justum derelic-

sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsius : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum : * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Expécta Dóminum, et custódi viam ejus, et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram : * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltá-

eos a peccatórib
vábit eos, quia s
in eo.

PSALMUS

Domine, ne in
árguas me, * nequ
corrípias me.

Quóniam sagit
fixæ sunt mihi : *
másti super me m
Non est sánita
mea a fácie iræ
est pax óssibus m
peccatórum meóı
Quóniam iniquit
pergréssæ sunt ca
* et sicut onus gr
sunt super me.

Putruérunt, e
sunt cicatríces me
insipiéntiæ meæ.

Miser factus su
vátus sum usque
tota die contrist
diébar.

Quóniam lum

[redacted]

sidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me, * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Antiphona.

Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum, ℣. Dómine, in cœlo misericórdia tua.

℟. Et véritas tua usque ad nubes.

In Adventu, ℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℟. Deus noster maniféste véniet.

Pro uno Martyre, ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

FERIA SECUNDA
AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde, *ut supra*, 18.

Quando non assignantur propriæ Antiphonæ, dicitur Antiphona Miserére.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam, * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea
Deus : * et spíritum
innova in viscéribus

Ne projícias me a
tua : * et spíritum sa
tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætitiar
táris tui; * et spíritu
cipáli confírma me.

Docébo iníquos via
* et ímpii ad te conver

Líbera me de sangu
Deus, Deus salútis me
exultábit lingua mea
tiam tuam.

Dómine, lábia me
ries : * et os meum
tiábit laudem tuam.

Quóniam si voluís
crifícium, dedíssem
* holocáustis non del
ris.

Sacrifícium Deo
contribulátus : * cor
tum et humiliátum,
non despícies.

Benígne fac, Dóm
bona voluntáte tua S
ut ædificéntur muri
lem.

Tunc acceptábis
cium justítiæ, oblati
holocáusta : * tunc im
super altáre tuum vit

Antiphona.

Miserére mei, Deu

Antiphona Intéllig

PSALMUS 5.

Verba mea áuribu
cipe, Dómine, * intéll
mórem meum.

Inténde voci oratión

[redacted]

* Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Intéllige clamórem meum, Dómine.

Antiphona.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Psalmus idem, 19.

Antiphona Convérsus.

CANTICUM ISAIÆ PROPHETÆ.

[Cap. 12.]

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris : * et dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, et lauda, habitátio Sion, * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Antiphona.

Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Antiphona.

Laudáte Dóminum * de cœlis.

Psalmus idem, 21.

Capitulum sequens dicitur in feriali Officio ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ : aliis temporibus habentur propria.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS

Splendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam relégat lúbricam.

Confírmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet, et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat :
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus :
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídies :

Crepúsculum mens nés
Auróra lucem próve
Cum luce nobis pródea
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pate

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæc

Amen.

Per Annum, ℣. Repl mus mane misericórdia

℟. Exultávimus, et d táti sumus.

Ad Benedictus Antiph

Benedictus Dóminus* Israel.

In Feriis Adventus, tuor Temporum, et Vi rum quæ jejunantur (ex Vigilia Nativitatis Do post Antiphonam ad dictus, et in Vesperis Antiphonam ad Magni dicuntur sequentes flexis genibus ; aliis te ribus non dicuntur.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *totum clara voce, etiam in Ves*

℣. Et ne nos indúc tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a

℣. Ego dixi, Dómin serére mei.

℟. Sana ánimam m quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dó úsquequo.

[redacted]

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exúltent.

℣. Dómine, salvum fac Regem.

℟. Et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis.

℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus De profúndis, *qui infra habetur in Vesperis Feriæ quartæ, et in fine* Glória Patri. *In Vesperis ejus loco dicitur Psalmus* Miserére mei, Deus, * secúndum magnam, 62. *Finito Psalmo, dicitur* ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria; et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apostolis et de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesperis fit sequens commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, *et psallat* tibi,

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus.

ORATIO.

Perpetua nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ Commemoratio de Cruce fit etiam quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Jubilémus Deo, * Salutári nostro.

Psalmus Veníte, exultémus, *ut supra*, 2.

HYMNUS.

Consors Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies;
Noctem canéndo rúmpimus:
Assiste postulántibus.

Aufer ténebras méntium:
Fuga catérvas dæmonum:
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Ut non delínquam.

PSALMUS 38.

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consisteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis:

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? * nonne Dóminus? et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * ve-

[redacted]

rúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

PSALMUS 39.

Expectans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocáustum et *pro peccáto* non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et reverecántur simul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur super

te omnes quæréntes te: * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus et protéctor meus es tu : * Deus meus, ne tardáveris.

Antiphona.

Ut non delínquam in lingua mea.

Antiphona Sana, Dómine.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi, Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mal

Verbum iníquum c tuérunt advérsum me: * quid qui dormit, non ciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis in quo sperávi : * qui panes meos, magnificá per me supplantiónem

Tu autem, Dómine rére mei, et resúscita et retríbuam eis.

In hoc cognóvi qu voluísti me : * quóniar gaudébit inimícus me per me.

Me autem propter céntiam suscepísti : * firmásti me in conspéc in ætérnum.

Benedíctus Dóminu Israel a sæculo, et usc sæculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM de cervus ad fontes aquá ita desíderat ánima mea Deus.

Sitívit ánima mea ad fortem vivum : * quan niam et apparébo ante Dei.

Fuérunt mihi lácrym panes die ac nocte : dícitur mihi quotídie est Deus tuus?

Hæc recordátus sum fúdi in me ánimam m quóniam transibo in tabernáculi admirábili que ad domum Dei :

In voce exultatión

[redacted]

confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona Eructávit.

PSALMUS 43

Deus áuribus nostris audívimus, * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos :

Nec enim in gládio suo possedérunt terram : * et bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui, * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos, * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicinis nostris, * subsannatiónem et derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et óbloquéntis : * a fácie inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et inique non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nónne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine? * exúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis
* oblivísceris inópiæ nostr
et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est i
púlvere ánima nostra : * co
glutinátus est in terra vent
noster.

Exúrge, Dómine, ádju
nos : * et rédime nos propt
nomen tuum.

PSALMUS 44.

Eructávit cor meum ve
bum bonum : * dico ego ópe
mea Regi.

Lingua mea cálamus scr
bæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fili
hóminum, diffúsa est grát
in lábiis tuis : * proptérea b
nedixit te Deus in ætérnu

Accíngere gládio tuo s
per femur tuum, * potenti
sime.

Spécie tua et pulchritúdi
tua * inténde, próspere pr
céde, et regna,

Propter veritátem, et ma
suetúdinem et justítiam : *
dedúcet te mirabíliter déxte
tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópu
sub te cadent : * in corda in
micórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæc
lum sæculi : * virga directi
nis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odi
iniquitátem : * proptérea unx
te Deus, Deus tuus, óleo l
títiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cás
a vestiméntis tuis, a dómib

[redacted]

eburneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus* vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Eructávit cor meum verbum bonum.

Antiphona Adjútor.

PSALMUS 45.

Deus, noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * susceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excél-

sus, terribilis :* Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam,* spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham :* quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Adjútor in tribulatiónibus.

Antiphona Magnus Dóminus.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion,* látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam :

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti *sunt, conturbáti* sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus :* et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi :* ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS 48.

AUDITE hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam :* apériam in psal-

sitiónem meam.
bo in die mala?*
cánei mei circúm-

idunt in virtúte
multitúdine di-
árum gloriántur.
n rédimit, rédi-
* non dabit Deo
suam.
m redemptiónis
* et laborábit in
t vivet adhuc in

it intéritum, cum
ntes moriéntes:*
ens et stultus per-

nent aliénis divi-
t sepúlcra eórum
um in ætérnum.
ula eórum in pro-
ogénie: * vocavé-
a sua in terris

, cum in honóre
intelléxit: * com-
juméntis insipién-
ilis factus est illis.
llórum scándalum
póstea in ore suo
int.
es in inférno pó-
* mors depáscet

inabúntur eórum
tino:* et auxílium
rásceet in inférno
rum.
men Deus rédimet
eam de manu ín-
accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi, cum benecéceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Antiphona.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Antiphona Deus deórum.

PSALMUS 49.

DEUS deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli jus-

titiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar : Israel, et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum ?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsu filium matris tuæ ponéba scándalum : * hæc fecísti, e tácui.

Existimásti iníque quod er tui símilis : * árguam te, e státuam contra fáciem tuam

Intellígite hæc, qui oblivis címini Deum : * nequándo rá piat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honori ficábit me : * et illic iter qu osténdam illi salutáre Dei.

PSALMUS 51.

Quid gloriáris in malítia, qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Diléxisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa

Proptérea Deus déstruet te in finem : * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo, et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum.

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei

[redacted]

in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecísti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Antiphona.

Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum, ℣. Immola Deo sacrifícium laudis.

℟. Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu, ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

℟. De petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delectántur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

FERIA TERTIA

AD LAUDES.

Antiphona.

Dele, Dómine,* iniquitátem meam.

Psalmus Miserére, 60.

Antiphona Salutáre.

PSALMUS 42.

JUDICA me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta,* ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Ad te de luce* vígilo, Deus.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 19.

Antiphona Cunctis diébus.

CANTICUM EZECHIÆ.
[Isaiæ c. 38.]

Ego dixi : In dimídio diérum meórum* vadam ad portas inferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum, * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane,* quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam *meam ut non* períret, * projecisti post tergum tuum
nia peccáta mea.

Quia non inférnus co
bitur tibi, neque mors
dábit te : * non expect
qui descéndunt in lacu
ritátem tuam.

Vivens, vivens ipse c
tébitur tibi, sicut et eg
die : * pater fíliis nota
ciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me
et psalmos nostros ca
mus cunctis diébus vitæ
træ in domo Dómini.

Antiphona.

Cunctis diébus vitæ n
salvos nos fac, Dómine.

Antiphona.

Omnes Angeli ejus,* la
Dóminum de cœlis.

Psalmus Laudáte D
num de cœlis, 21.

CAPITULUM.
[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies a
appropinquávit : abjic
ergo ópera tenebrárun
induámur arma lucis,
in die honéste ambulé

HYMNUS.

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præ
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam v

Auférte, clamat, léct
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbr
Vigiláte : jam sum próxi

Jesum ciámus vócibu
Flentes, precántes, sób
Inténta supplicátio

[redacted]

Dormíre cor mundum vetat.
Tu, Christe, somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula;
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.
℟. Exultávimus et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.
Eréxit nobis * Dóminus cornu salútis, in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda, 62.

FERIA QUARTA
AD MATUTINUM.

Invitatorium. — In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Avértit Dóminus.

PSALMUS 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salu-

táre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 54.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formido mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spiritus, et tempestáte.

Præcipita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustitia.

Et non defécit de pláteis ejus, * usúra et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is qui óderat me super me magna locútus fuisset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis: * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi, * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

[redacted]

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos * in púteum intéritus.

Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Antiphona.

Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Antiphona Quóniam.

PSALMUS 55.

Miserere mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum.

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

PSALMUS 56.

Miserere mei, Deus, miserére mei, * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagittæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pé-

Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium et cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus : * et super omnem terram glória tua.

Antiphona.

Quóniam in te confídit ánima mea.

Antiphona Justa judicáte.

PSALMUS 57.

Si vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes

téndit arcum s
firméntur.

Sicut cera,
feréntur : * sup
et non vidérun

Priúsquam in
næ vestræ rhan
vivéntes, sic in
eos.

Lætábitur jus
rit vindíctam :
lavábit in sángu
ris.

Et dicet hom
est fructus just
est Deus júdi
terra.

PSALMUS

Eripe me de in
Deus meus : *
géntibus in me l

Eripe me de
iniquitá...

[redacted]

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes,* et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum:* quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum:* et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne :* in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes:* et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti,et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam ,* et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es:* Deus meus, misericórdia mea.

Antiphona.

Justa judicáte, fílii hóminum.

Antiphona Da nobis.

PSALMUS 59.

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram , et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem : * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui :* salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam , et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam cal-

[redacted]

ceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos : * et non egrédiéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

PSALMUS 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies , * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini *tuo in sæculum* sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona.

Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.

Antiphona Nonne Deo.

PSALMUS 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem : * interfícitis univérsi vos : tanquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus :* adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupísce-

[redacted]

re: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuique juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Antiphona Benedícite.

PSALMUS 65.

Jubilate Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso arietum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo: * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

PSALMUS 67.

Exurgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: * et fúgiant...

Deus qui inha...
unius moris in d...

Qui edúcit vin...
titúdine, * simílit...
exásperant, qui...
sepúlcris.

Deus, cum egr...
conspéctu pópuli...
pertransíres in d...

Terra mota e...
cœli distillavérunt...
Sínai, * a fácie De...

Plúviam volun...
gregábis, Deus,...
tuæ: * et infirmá...
vero perfecísti ea...

Animália tua ha...
ea: * parásti in dul...
páuperi, Deus.

Dóminus dabi...
evangelizántibus,...
multa.

Rex virtútum di...

[redacted]

pinguis :* utquid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo :* étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium :* Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem :* accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes,* inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei : Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus : * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino,* de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ,* confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino:

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli,* ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Antiphona.

Benedícite, gentes, Deum nostrum.

Per Annum, ℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi.

℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

In Adventu, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto *suo.*

vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta, ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

FERIA QUARTA

AD LAUDES.

Antiphona.

Amplius lava me,* Dómine, ab injustítia mea.

Psalmus Miserére, 60.

noster,* spes ómı
terræ, et in mari

Præparans mo
túte tua, accínctu
* qui contúrbas
maris, sonum flú

Turbabúntur g
mébunt qui hábita
a signis tuis : * éx
tíni et véspere de

Visitásti terran
briásti eam:* mult
cupletáre eam.

Flumen Dei re
aquis , parásti ci
rum : * quóniam it
parátio ejus.

Rivos ejus inébı
plica genímina ejus
licídiis ejus lætábit
nans.

Benedíces corón
nignitátis tuæ : * et

[redacted]

Antiphona.

Lábia mea * laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 19.

Antiphona Dóminus judicábit.

CANTICUM ANNÆ.

[I. Reg., c. 2.]

Exultavit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium Regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Antiphona.

Dóminus judicábit fines terræ.

Antiphona.

Cœli cœlórum, * laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Nox et ténebræ et núbila,
Confúsa mundi, et túrbida ;
Lux intrat ; albéscit polus ;
Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit

[redacted]

Vultu niténtis síderis.
Te, Christe, solum nóvimus:
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo, quæsnmus,
Inténde nostris sénsibus.
Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cœléstium,
Vultu seréno illúmina.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Replèti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

De manu ómnium* qui odérunt nos líbera nos, Dómine.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in secunda Feria, 62.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Dóminum, qui fecit nos,* Venite, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium;
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium,
Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas;
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.
Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.
Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Dómine Deus.

PSALMUS 68.

Salvum me fac, Deus:* quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi:* et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris:* et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ:* defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei* qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimici mei injúste:* quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam:* et delicta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine,* Dómine virtútum.

[redacted]

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus beneplácitì, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium expectávit cor meum et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivén-

[redacted]

tium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes, et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam : * et qui díligunt nomen ejus habitábunt in ea.

PSALMUS 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et reveréantur * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes * qui dicunt mihi : *Euge, euge.*

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Antiphona.

Dómine Deus, in adjutórium meum inténde.

Antiphona Esto mihi.

PSALMUS 70.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus :

In te cantátio mea semper : * tanquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude,

[redacted]

ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam, * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua :

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est :

Poténtiam tuam et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas! et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam, * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, * Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

PSALMUS 71.

Deus, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus jus-

[redacted]

títia, et abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent ;

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Antiphona.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Antiphona Liberásti virgam.

PSALMUS 72.

QUAM bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zélavi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * et iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo

[redacted]

scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die,* et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam, et in voluntáte tua deduxísti me: * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elóngant se a te períbunt: * perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

PSALMUS 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * et quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra pol-

[redacted]

luérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum qui te odérunt ascéndit semper.

Antiphona.

Liberásti virgam hæreditátis tuæ.

Antiphona Et invocábimus.

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte,

[redacted]

neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob : * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exúrgeret in judícium Deus: * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum : * terríbili apud reges terræ.

Antiphona.

Et invocábimus nomen tuum, Dómine.

Antiphona Tu es Deus.

PSALMUS 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi :* voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non ap-

sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es, Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tráns-

Apériam in
meum: * loqu
nes ab inítio.

Quanta audí
nóvimus ea: * e
narravérunt no

Non sunt oc
eórum, * in ge
tera.

Narrántes la
et virtútes ejus,
lia ejus quæ fe

Et suscitávit
in Jacob: * et l
in Israel.

Quanta mand
nostris nota fác
suis: * ut cogn
rátio áltera.

Fílii qui nascén
gent: * et nar
suis:

Ut ponant in
suam, et non o
óperum Dei: *

[redacted]

et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto ?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et póterit panem dare, * aut paráre mensam pópulo suo ?

Ideo audívit Dóminus, et distulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœlo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum ; * et revertebán-

tur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propitius fiet peccátis eórum, * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum, * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum : * et imbres eórum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eór

cústæ.

Et occidit in gránd

neas eórum, * et moi

rum in pruina.

Et trádidit grándi

ménta eórum, * et pos

nem eórum igni.

Misit in eos iram in

tiónis suæ:* indignatió

iram, et tribulatióner

missiónes per ángelos

Viam fecit sémitæ ir

non pepércit a morte

bus eórum : * et jumé

rum in morte conclú

Et percússit omne

génitum in terra Æg

primítias omnis labó

rum in tabernáculis C

Et ábstulit sicut oves

lum suum : * et perdú

tanquam gregem in d

Et dedúxit eos in

non timuérunt : * et

cos eórum opéruit ma

Et indúxit eos in m

sanctificatiónis suæ, *

tem, quem acquisívit d

ejus.

Et ejécit a fácie eóru

tes : * et sorte divisit

ram in funículo distri

nis.

Et habitáre fecit in

náculis eórum * tribus

Et tentavérunt, et e

bavérunt Deum excél

et testimónia ejus non

diérunt.

Et avertérunt se,

servavérunt pactum : *

[redacted]

ádmodum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum; * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis :* et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph :* et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David *servum* suum, et sústulit eum de grégibus óvium :* de post fœtántes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * et Israel hæreditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intellécti-bus mánuum suárum dedúxit eos.

Antiphona.

Tu es, Deus, qui facis mirabília.

Antiphona Propítius esto.

PSALMUS 78.

Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem, * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob, * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum *nostrárum* antiquárum, cito

[redacted]

anticipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum :

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

PSALMUS 79.

Qui regis Israel, inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui ?

Cibábis nos pane lacrymárum, * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti : * ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare, * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere : * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua : * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa *

[redacted]

ab increpatióne vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te: vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Antiphona.

Propitius esto peccátis nostris, Dómine.

Per Annum, ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi.

℟. Et ánima mea, quam redemísti.

In Adventu, ℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℟. Deus noster manifésto véniet.

Pro uno Martyre, ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice et non Pontifice, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

FERIA QUINTA

AD LAUDES.

Antiphona.

Tibi soli peccávi,* Dómine; miserére mei.

Psalmus Miserére, 62.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 89.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fierent, aut formarétur terra et orbis, * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hestérna quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro nihilo habéntur eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea

[redacted]

meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo, * et deprecábilis esto super servos tuos.

Replétí sumus mane misericórdia tua, * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Antiphona.

Dómine, refúgium factus es nobis.

Antiphona.

In matutínis * meditábor in te.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 19.

Antiphona Cantémus.

CANTICUM MOYSI.

[Exodi c. 15.]

CANTEMUS Dómino : gloriόse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro. * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimícum ; * et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos.

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam, * et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt

[redacted]

quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra: * dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti?

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris.

Filii autem Israel ambulavérunt per siccum: * in médio ejus.

Antiphona.

Cantémus Dómino gloriósе.

Antiphona.

In sanctis ejus * laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Lux ecce surgit áurea:
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum:
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in secunda Feria, 64.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum
Quod excubántes psállimus.
Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cœlitus
Tuæ potéstas glóriæ.
Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.
Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctil
Præsta, Pater pi
Patrique compar U
Cum Spíritu Parác
Regnans per omne
Amen.

Antiphona Exul

PSALMUS 8

Exultate Deo adj
tro: * jubiláte Dec
Súmite psalmum
tympanum: * psalt
cúndum cum cítha
Buccináte in neo
ba, * in insígni die
tátis vestræ.
Quia præcéptum
est: * et judícium D
Testimónium in J
suit illud, cum exír
Ægypti: * linguam
nóverat audívit.
Divértit ab onér
sum ejus: * manu
cóphino serviérunt
In tribulatióne
me, et liberávi te:
te in abscóndito ter
probávi te apud aq
tradictiónis.
Audi, pópulus
contestábor te: *
audíeris me, non
Deus recens, neque
deum aliénum.
Ego enim sum
Deus tuus, qui ed
terra Ægypti: *
tuum, et implébo il
Et non audívit
meus vocem mear
Israel non inténdit

[redacted]

bis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu: simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiphona.

Ante lucíferum génitus et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

Antiphona.

Nato Dómino, Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro sedénti super thronum, et Agno.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magna, quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes, * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Nato Dómino, Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro sedénti super thronum, et Agno.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 2 in c. 2 Luc.]

Circumciditur ítaque puer. Quis est iste puer, nisi ille de quo dictum est: Puer na-

tus est nobis, Filius datus est nobis? Factus est enim sub lege, ut eos qui sub lege essent lucrifáceret. Ut sisterent eum Dómino. Quid sit autem in Jerúsalem sisti Dómino, dicerem, nisi in Isaíæ comméntis ante dixíssem, Circumcisus enim vítiis, Domínico dignus judicátur obtútu; quia óculi Dómini super justos. Vides omnem legis véteris sériem fuisse typum futúri : nam et circumcísio purgatiónem signíficat delictórum.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio :* Quia, quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

immaculátus. Dénique ipsum esse, qui lege signétur, in eúmdem modum ab Angelo repetita verba declárant : Quod nascétur, inquit, Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℟. Nésciens mater virgo virum, péperit sine dolóre * Salvátorem sæculórum, ipsum Regem Angelórum sola Virgo lactábat úbere de cœlo pleno.

℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei; intácta nésciens virum verbo concépit Fílium.

Salvatórem.

Glória Patri.

Salvatórem.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Solus enim per ómnia ex natis de fœmina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ immaculáti partus novitáte non sénserit, et cœlésti majestáte depúlerit. Nam si litteram se-

[redacted]

iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 85.

Inclina, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti vénient et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo : * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pá-

tiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Antiphona.

Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Antiphona Fundaménta ejus.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

PSALMUS 87.

DOMINE, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

[redacted]

Utquid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum: * et notos meos a miséria.

Antiphona.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Antiphona Benedíctus.

PSALMUS 88.

Misericordias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra : * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixisti : * Pósui adjutórium in poténte, et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsius inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii *ejus legem meam*, * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum, * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum :

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus *ei* in bello.

Destruxísti eum ab emun-

[redacted]

datióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem, * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium,

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

PSALMUS 93.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt,

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem non áudiet? * aut qui finxit óculum non consíderat?

Qui córripit gentes non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hæreditátem suam non derelínquet :

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi adversus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, et in malítia eórum dispérdet eos, * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Benedictus Dóminus in ætérnum.

Antiphona Cantáte.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi

[redacted]

terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Per annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

In Adventu, ℣. Emitte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

℟. De petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

FERIA SEXTA
AD LAUDES.

Antiphona.

Spíritu principáli * confírma cor meum, Deus.

Psalmus Miserére mei, 62.

Antiphona In veritáte.

PSALMUS 142.

DOMINE, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non

justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Antiphona.

In veritáte tua exáudi me, Dómine.

Antiphona.

Illúmina, Dómine, * vultum tuum super nos.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 19.

Antiphona Dómine.

CANTICUM HABACUC.

[Cap. 3.]

Domine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum : * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet : * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cœlos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus : * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

[redacted]

Numquid in fluminibus irátus es, Dómine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tribubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes:* gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo impii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis,* et subter me scáteat:

Ut requiéscam in die tribulatiónis, * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea, * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona.

Dómine, audívi audítum tuum, et tímui.

Antiphona.

In tympano * et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Æterna cœli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi tonántis Unice,

ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Vel PSALMUS 91.

BONUM est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério, * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet, * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum, * et apparúerint omnes qui operántur iniquitátem,

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt : * et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus *inimícos meos :* * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster :* et non est iníquitas in eo.

PSALMUS 100.

MISERICORDIAM et judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in via immaculáta,* quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua non di-

[redacted]

* cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus : * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Antiphona et Psalmus Jubiláte *hic prætermittitur quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus fit Officium de S. Maria, et in Vigilia Nativitatis Domini in Sabbato occurrente, et ejus loco dicitur Antiphona et Psalmus* Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona Jubiláte.

PSALMUS 99.

Jubilate Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus quóniam suávis est Dóminus, in

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum, * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur, * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

PSALMUS 102.

Benedic, ánima mea, Dómino, * et ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium óm
injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas M
* filiis Israel voluntátes

Miserátor et misé
Dóminus : * longánim
multum miséricors.

Non in perpétuum ir
tur : * neque in ætérnum
minábitur.

Non secúndum pe
nostra fecit nobis : * n
secúndum iniquitátes no
retríbuit nobis.

Quóniam secúndum a
dinem cœli a terra : * co
borávit misericórdiam
super timéntes se.

Quantum distat ortu
occidénte, * longe fecit
bis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur p
filiórum, misértus est D
nus timéntibus se : * quó
ipse cognóvit figméntum
trum.

Recordátus est quó
pulvis sumus : * homo
fœnum dies ejus, tanq
flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pert
íbit in illo, et non su
tet : * et non cognóscet
plius locum suum.

Misericórdia autem Dó
ab ætérno, * et usque in a
num super timéntes eum

Et justítia illíus in fili
liórum, * his qui servant
taméntum ejus.

Et mémores sunt mand
rum ipsíus, * ad faciéndur

[redacted]

rexit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Antiphona.

Jubiláte Deo, omnis terra.

Vel Antiphona.

Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona Clamor meus.

PSALMUS 101.

Domine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me:

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum, * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei, * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me advérsum me jurábant:

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebùntur.

Et timébunt géntes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion, et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium, * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit,

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant,* et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emittes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quándiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

PSALMUS 104.

Confitemini Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus : * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israel in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

[redacted]

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona.

Clamor meus ad te véniat, Deus.

Antiphona Bénedic.

PSALMUS 103.

Benedic, ánima mea, Dómino : * Dómine, Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem et decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum, * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos spíritus, * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus :* inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum :* montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : *sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

runt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina:

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * et labóres populórum possedérunt:

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Antiphona.

Bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona Vísita nos.

PSALMUS 105.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto *non intellexérunt* mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus, * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatiónem Abiron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt sculptíle.

Et mutavérunt glóriam

[redacted]

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram, * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ, * et príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum, * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum: * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas, * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxé-

dias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * et cóngrega nos de natiónibus,

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

PSALMUS 106.

Confitemini Dómino quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci, * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu, et occásu, * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem, * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris et umbra mortis, * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris et umbra mortis, * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum, * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis : * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in

* cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et * qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Antiphona et Psalmus Jubiláte *hic prætermittitur quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus fit Officium de S. Maria, et in Vigilia Nativitatis Domini in Sabbato occurrente, et ejus loco dicitur Antiphona et Psalmus* Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona Jubiláte.

PSALMUS 99.

Jubilate Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus quóniam suávis est Dóminus, in

los misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo.

Exultábo, et dívidam Sichimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amici facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

PSALMUS 108.

Deus, laudem meam ne tacúeris, * quia os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, * et ódium pro dilectióne mea.

Constitue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendicent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus : * dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum, * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem inopem et mendicum : * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem sicut vestiméntum : * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur, * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus et pauper ego sum, * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declinat ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Antiphona.

Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Per Annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

In Adventu, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancte suo.

℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Pro Beata Maria, ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

SABBATO

AD LAUDES.

Antiphona.

Benígne fac * in bona voluntáte tua, Dómine.

Psalmus Miserére, 62.

Antiphona Bonum est.

PSALMUS 91.

Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane

misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem;

In decachórdo psaltério, * cum cántico in cithara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet, * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum, * et apparúerint omnes qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimici tui, Dómine, quóniam ecce inimici tui períbunt: * et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

Antiphona.

Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona.

Métuant Dóminum * omnes fines terræ.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 19.

Antiphona Date magnitúdinem.

CANTICUM MOYSI.

[Deut., c. 32.]

Audite, cœli, quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina; * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus: * peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus.

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, qui possédit te, * et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquó-

rum, * cógita generatiónes singulas.

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat filios Adam.

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris et vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram, * ut comédere fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Bútyrum de arménto, et lac de óvibus, * cum ádipe agnórum et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla tritici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est, * quia provocavérunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum.

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabitque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos ma-

la, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo quia Deus suus véndidit eos : * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum.

Surgant et opitoléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius deus præter me.

Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo; * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagittas meas sánguine : * et gládius meus devorábit carnes.

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus : * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur;

Et vindictam retribuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Antiphona.

Date magnitúdinem Deo nostro.

Antiphona.

In cymbalis * benesonántibus laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

CAPITULUM.
[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Aurora jam spargit polum,
Terris dies illábitur;
Lucis resúltat spículum :
Discédat omne lúbricum.

Phantásma noctis éxulet;
Mentis reátus córruat;
Quidquid ténebris hórridum
Nox áttulit culpæ cadat.

Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repleti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Illumináre, Dómine, * his qui in ténebris sedent : et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda, 64.

DOMINICA
AD VESPERAS.

Pater noster. Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium, 18.

Antiphona Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Antiphona Fidélia.

PSALMUS 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus: * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiphona.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.

Antiphona In mandátis.

PSALMUS 111.

Beatus vir qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi; * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et iras-

[redacted]

cétur, déntibus suis fremet, et tabéscet: * desidérium peccatorum períbit.

Antiphona.

In mandátis ejus cupit nimis.

Antiphona Sit nomen Dómini.

PSALMUS 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus,* et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus,* cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Antiphona Nos qui vívimus.

PSALMUS 113.

IN éxitu Israel de Ægypto,* domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit:* Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut arietes: * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti?* et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exultástis sicut arietes? * et colles sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua et veritáte tua, * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit fecit.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Similes illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum,* pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes qui descéndunt in inférnum:

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Antiphona.

Nos qui vívimus benedícimus Dómino.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. I.]

Benedictus Deus et Pater *Dómini nostri* Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Lucis creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ
Mundi parans oríginem,

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis,
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cœléste pulset óstium;
Vitále tollat præmium;
Vitémus omne nóxium;
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo versu dicitur a Dominica secunda post Epiphaniam usque ad Dominicam primam Quadragesimæ; Capitulum vero prædictum dicitur in eisdem Dominicis post Epiphaniam usque ad Septuagesimam tantum. Dicitur etiam in feriali Officio ab Octava Epiphaniæ usque ad

Dominicam primam Quadragesimæ; similiter et Versiculi. Antiphonæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra, quando fit Officium de Dominica, exceptis Dominicis Adventus quæ habent Antiphonas proprias.

CANTICUM
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.
[Lucæ c. 1.]

Magnificat * ánima mea Dóminum :

Et exultávit spíritus meus, * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona et Oratio propria.

FERIA SECUNDA
AD VESPERAS.

Antiphona Inclinávit.

PSALMUS 114.

Dilexi quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Antiphona.

Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Antiphona Crédidi.

PSALMUS 115.

Credidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiphona.

Crédidi, propter quod locútus sum.

Antiphona Laudáte.

PSALMUS 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Antiphona.

Laudáte Dóminum, omnes gentes.

Antiphona Clamávi.

Canticum Graduum.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est; habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiphona.

Clamávi, et exaudívit me.

Antiphona Unde véniet.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormitet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Antiphona.
Unde véniet auxílium mihi.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Immense cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cœlum dedísti límitem:
Firmans locum cœléstibus,
Simúlque terræ rívulis,
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent;
Infúnde nunc, Piíssime,
Donum perénnis grátiæ:
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat;
Sic lúminis jubar ferat;
Hæc vana cuncta próterat;
Hanc falsa nulla cómprimant.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.
Magníficat ánima mea Dóminum,* quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Adventus post Antiphonam ad Magnificat dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Pater noster *totum dicitur clara voce.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo.

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exúltent.

℣. Dómine, salvum fac Regem.

℟. Et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis.

℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus Miserére, 62, *et in fine* Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. *Et cum spíritu tuo.*

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali, ut hic in Psalterio; Hymni vero ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ. Antiphonæ autem ad Magníficat *eodem tempore usque ad Septuagesimam.*

FERIA TERTIA

AD VESPERAS.

Antiphona In domum Dómini.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona.

In domum Dómini lætántes íbimus.

Antiphona Qui hábitas.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum repléti sumus despectióne;

Quia multum repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Antiphona.

Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Antiphona Adjutórium.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Antiphona.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Antiphona Bénefac.

PSALMUS 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Antiphona.

Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde.

Antiphona Facti sumus.

[redacted]

PSALMUS 125.

In convertèndo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Antiphona.

Facti sumus sicut consoláti.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Telluris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem;

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet;

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ;
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet;
Nullis malis appróximet;
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exúltet spíritus meus * in Deo salutári meo.

Preces, si dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, 139.

FERIA QUARTA

AD VESPERAS.

Antiphona Non confundétur.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum, * ecce hæréditas

Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona.

Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona Beáti.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Antiphona.

Beáti omnes qui timent Dóminum.

Antiphona Sæpe.

PSALMUS 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Antiphona.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Antiphona De profúndis.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit.

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque

ad noctem * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Antiphona.

De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Antiphona Speret.

PSALMUS 130.

Dómine, non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Antiphona.

Speret Israel in Dómino.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Cœli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine,

Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam;
Lunæ ministras órdinem,
Vagósque cursus síderum,

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum :

Expélle noctem córdium;
Abstérge sordes méntium;
Resólve culpæ vínculum;
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Respéxit Dóminus * humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, 139.

FERIA QUINTA

AD VESPERAS.

Antiphona Et omnis.

PSALMUS 131.

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ : * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis

meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loço, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justitiam, * et sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Antiphona.

Et omnis mansuetúdinis ejus.

Antiphona Ecce.

PSALMUS 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illuc mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Antiphona.

Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Antiphona Omnia.

PSALMUS 134.

Laudate nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum;

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi

[redacted]

Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit in cœlo et in terra, * in mari et in ómnibus abyssis.

Educens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodígia in médio tui, Ægypte : * in Pharaónem et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas, * et occídit reges fortes.

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino :* domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Antiphona.

Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit.

Antiphona Quóniam in ætérnum.

PSALMUS 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericordia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem et virtútem ejus in mari Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiphona.

Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiphona Hymnum cantáte.

PSALMUS 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui, Jeru-

[redacted]

salem, * obliviόni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * si non meminero tui :

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis misera : * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Antiphona.

Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

MAGNÆ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera,
Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cœlis érigens,
Ut stirpe ab una pródita
Divérsa répleant loca,
Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium;
Ut culpa nullum déprimat,
Nullum éfferat jactántia;
Elísa mens ne cóncidat;
Eláta mens ne córruat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fac, Deus, poténtiam * in bráchio tuo : dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, 139.

FERIA SEXTA

AD VESPERAS.

Antiphona In conspéctu.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multi-

plicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me :* et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Antiphona.

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 138.

Domine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terríbiliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : *

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam : * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Antiphona.

Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Antiphona A viro iníquo.

PSALMUS 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in córde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Ne tradas me, Dómi
desidério meo peccató
cogitavérunt contra m
derelínquas me, ne
exalténtur.

Caput circúitus eóru
labor labiórum ipsórum
riet eos.

Cadent super eos carb
in ignem dejícies eos
misériis non subsístent.

Vir linguósus non d
tur in terra : * virum i
tum mala cápient in
ritu.

Cognóvi quia fáciet
minus judícium inopis
vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi c
búntur nómini tuo : * et
tábunt recti cum vultu

Antiphona.

A viro iníquo liber
Dómine.

Antiphona Dómine

cri meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem, * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Antiphona.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Antiphona Pórtio mea.

PSALMUS 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiphona.

Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Hominis supérne Cónditor,
Qui, cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere

Reptántis et feræ genus,
Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis;
Repélle quod cupidinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera,
Dissólve litis víncula,
Astringe pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Depósuit poténtes * sanctos persequéntes, et exaltávit húmiles Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, 139.

SABBATO

AD VESPERAS.

Antiphona Benedictus.

PSALMUS 143.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et digitos meos ad bellum.

Misericórdia mea et refúgium meum; * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi, * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclina cœlos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum déxtera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus, * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno, éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum déxtera iniquitátis:

Quorum fílii sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abun-

dántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruina macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in pláteis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt : * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Antiphona.

Benedíctus Dóminus Deus meus.

Antiphona Per singulos dies.

PSALMUS 144.

Exaltabo te, Deus meus Rex : * et benedicam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi : * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua, * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur, * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * et justítia tua exultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus, * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * et poténtiam tuam loquéntur.

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam, * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet : * et deprecatiónem eórum exáudiet, et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se, * et omnes peccatóres dispérdet.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius, * qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

minus : * dispersiónes congregábit.

Qui sanat contrítos * et álligat contritión rum.

Qui númerat multit stellárum, * et ómni nómina vocat.

Magnus Dóminus et magna virtus eju sapiéntiæ ejus non merus.

Suscípiens mansué minus, * humílians peccatóres usque ad

Præcínite Dómino fessióne : * psállite D tro in cíthara.

Qui óperit cœlum bus, * et parat terræ p

Qui prodúcit in m fœnum : * et herbam túti hóminum.

es qui sperant super misericórdia ejus.

Antiphona.

Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Antiphona Lauda.

PSALMUS 47.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum: * Lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

CAPITULUM.
[Rom., c. 11.]

O ALTITUDO divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei, quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

HYMNUS.

JAM sol recédit ígneus,
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Suscépit Deus * Israel púerum suum, sicut locútus est ad Abraham et semen ejus; exaltáre húmiles usque in sæculum.

Capitulum O altitúdo *dicitur in Vesperis Sabbati, ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam. Hymnus et Versiculus etiam usque ad Quadragesimam. Antiphona ad* Magnificat, *ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam tantum. Post Antiphonam dicitur Oratio propria.*

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes seu Suffragia Sanctorum quæ dicuntur etiam ad Laudes.

[redacted]

COMMEMORATIO

DE CRUCE,

in feriali tantum Officio.

Ad Vesperas et Laudes Antiphona.

Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus.

ORATIO.

Perpetua nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATIONES

COMMUNES,

sive suffragia Sanctorum.

DE SANCTA MARIA,

quando non dicitur ejus officium parvum.

Ad Vesperas et Laudes, Antiphona.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Ab Octava Epiphaniæ usque ad Purificatiònem dicitur, ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

℟. Dei génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus.

ORATIO.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti, tríbue, quæsumus, ut ipsam pronobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

DE APOSTOLIS.

Ad Vesperas, Antiphona.

Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laudes, Antiphona.

Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus.

ORATIO.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit, exáudi nos propítius, et concéde ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono vel Titulari Ecclesiæ fiat commemoratio consueta ante vel post commemorationes prædictas pro dignitate illius, et ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas et Laudes, Antiphona.

Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus.

ORATIO.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster.

Sic terminatur Officium ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemorationes seu Suffragia dicuntur tam ad Vesperas quam ad Laudes, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis, exceptis Duplicibus et diebus infra Octavas.

Quando dicitur Officium Beatæ Mariæ, non fit alia commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Noctem quiétam et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens.

℟. Amen

LECTIO BREVIS.

[I. Petr., c. 5.]

Fratres, sóbrii estóte, et

[redacted]

vigiláte, quia adversárius vester diábolus tanquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret; cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Pater noster *dicitur totum secreto.*

Deinde Hebdomadarius facit confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

Misereatur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicitur* tibi Pater *et* te Pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et facta absolutione dicitur:

℣. Convérte nos, Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio.

Sicut erat.

Antiphona Miserére.

PSALMUS.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei,* et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine, * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu, : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi, * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commēndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

PSALMUS 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis, * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum, * cum ipso sum in tribulatíone, erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * et osténdam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Antiphona.

Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

HYMNUS.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

CAPITULUM.

[Jerem., 14.]

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus tuas.

℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis.

℟. Comméndo.

Glória Patri. In manus tuas.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Antiphona Salva nos.

CANTICUM SIMEONIS.

[Lucæ, 2.]

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Of-

ficio Duplici, et infra Octavas: quæ in feriali Officio, Tempore Adventus et quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster *secreto.*
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
Credo in Deum *secreto.*
℣. Carnis resurrectiónem.
℟. Vitam ætérnam.
Amen.
℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum.
℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.
℣. Benedicámus patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.
℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.
℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.
℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et misóricors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Dignáre, Dómine, nocte ista.
℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri, Dómine.
℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.

ORATIO.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
Benedictio.—Benedícat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.
Et non dicitur Fidélium ánimæ, *sed immediate dicitur una ex infrascriptis Antiphonis pro Tempore.*

A Vesperis Sabbati ante Dominicam primam Adventus usque ad diem secundam Februarii inclusive, Antiphona.

Alma Redemptóris mater, quæ pérvia cœli

Porta manes, et stella maris,
succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo:
tu quæ genuísti,
Natúra mìránte, tuum sanc-
tum Genitórem;
Virgo prius ac postérius,
Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccató-
rum miserére.

In Adventu. ℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ.

℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus.

ORATIO.

Gratiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde, ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

A primis Vesperis Nativitatis et deinceps ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

℟. Dei génitrix, intercéde pro nobis.

ORATIO.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti, tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum.

℟. Amen.

Post Purificationem, id est a fine Completorii illius diei secundæ Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, usque ad Feriam quintam, in cœna Domini exclusive.

Antiphona.

Ave, Regina cœlórum;
Ave, Dómina Angelórum;
Salve, radix; salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

ORATIO.

Concede, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave, María, *et* Credo.

Si post Completorium immediate sequatur Matuti-

num, tunc bis dicatur, Pater noster, Ave, Maria, *et* Credo, *quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet; et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.*

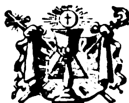
Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicuntur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicantur semper quando terminata aliqua Hora discedendum est a Choro; et tunc post ℣. Fidélium ánimæ, *et* Pater noster *secreto, dicitur* ℣. Dóminus det nobis suam pacem.

℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde una ex prædictis Antiphonis; et in fine Divinum auxilium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium, alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster *secreto.*

PROPRIUM

DE TEMPORE.

PARS HIEMALIS.

SABBATO
ANTE DOMINICAM PRIMAM
ADVENTUS.

AD VESPERAS

CAPITULUM.
[Rom., 13.]

Fratres, hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus quam cum crédidimus.

℟. Deo gratias.

Sic semper respondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

Creator alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum;

Qui, dæmonis ne fráudibus
Periret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundī medéla factus es;

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima;

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et Cœlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi júdicem;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce nomen Dómini venit de longínquo, et cláritas ejus replet orbem terrárum.

ORATIO.

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári.

Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Commemorationes, seu Suffragia Sanctorum, non fiunt per totum Adventum, etiam in Officio de Sanctis; nec de Cruce in feriali Officio.

In Adventu non fit de Festo nisi fuerit Duplex vel Semiduplex: quod si occurrat in Dominica, transfertur in primam diem simili Festo non impeditam, secundum Rubricam de Translatione Festorum: de Simplici vero fit tantum commemoratio.

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus; *et dicitur etiam in Feriis usque ad Dominicam tertiam Adventus.*

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Verbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis,
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas ímpleat;
Ut, cum tribúnal júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios,
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona Véniet ecce Rex.

Psalmus Beátus vir, *cum reliquis, ut in Psalterio,* 3.

Post versiculum in quolibet Nocturno dicitur Pater noster *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.— Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus.

℟. Amen.

Incipit liber Isaiæ Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Visio Isaiæ, filii Amos,

quam vidit super Judam et Jerúsalem, in diébus Oziæ, Jóathan, Achaz et Ezechíæ, regum Juda. Audite, cœli, et áuribus pércipe, terra, quóniam Dóminus locútus est. Fílios enutrívi, et exaltávi; ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe Dómini sui; Israel autem me non cognóvit, et pópulus meus non intelléxit. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Sic semper terminantur Lectiones, nisi aliter signetur.

℟. Aspíciens a longe, ecce video Dei poténtiam veniéntem, et nébulam totam terram tegéntem. * Ite óbviam ei, et dícite: * Núntia nobis si tu es ipse, * Qui regnatúrus es in pópulo Israel.

℣. Quique terrígenæ, et filii hóminum, simul in unum dives et pauper.

Ite óbviam ei, et dícite.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph.

Núntia nobis si tu es ipse.

℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Qui regnatúrus es in pópulo Israel.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Deinde repetitur ℟. Aspíciens a longe *usque ad* ℣. Quique terrígenæ.

Hoc responsorium non dicitur per Hebdomadam, sed ejus loco dicitur responsorium primum sequentis Feriæ secundæ.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

℟. Amen.

LECTIO II.

Væ genti peccatrici, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, filiis scelerátis: dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israel, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percútiam vos ultra, addéntes prævaricatiónem? Omne caput lánguidum et omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas: vulnus et livor et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cœli Fílius hóminis veniébat: et datum est ei regnum, et honor: * Et omnis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei.

℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna quæ non auferétur; et regnum ejus quod non corrumpétur.

Et omnis pópulus.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

℟. Amen.

LECTIO III.

Terra vestra desérta, civitátes vestræ succénsæ igni: regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, et desolábitur sicut in vastitáte hostíli. Et derelinquétur filia Sion ut umbráculum in vínea, et sicut tugúrium in cucumerário, et sicut cívitas quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, et quasi Gomórrha símiles essémus.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit virgo de lúmine: ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.

℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum.

Ecce concípies.

Glória Patri.

Ecce concípies.

Sic semper dicitur Glória Patri *in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, nisi aliter notetur.*

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona Gaude et lætáre.

Psalmus Consérva *cum reliquis, ut in Psalterio*, 10.

ABSOLUTIO.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 8 de jejunio x mensis, et eleemosynis.]

Cum de advéntu regni Dei et de mundi fine ac témporum discípulos suos Salvátor instrúeret, totámque Ecclésiam suam in Apóstolis erudíret, Cavéte, inquit, ne forte gravéntur corda vestra in crápula, et ebrietáte, et cogitatiónibus sæculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciálius pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, étiam si est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℟. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim

ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? et respóndens Angelus dixit ei.

Spíritus Sanctus.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

℟. Amen.

LECTIO V.

Ad cujus advéntum omnem hóminem cónvenit præparári, ne quem aut ventri déditum aut curis sæculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experiménto probátur potus satietáte áciem mentis obtúndi, et cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári: ita ut delectátio edéndi étiam córporum contrária sit salúti, nisi rátio temperántiæ obsístat illécebræ, et quod futúrum est óneri súbtrahat voluptáti.

℟. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo, expectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei.

Qui reformábit.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.— Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

℟. Amen.

LECTIO VI.

Quamvis enim sine ánima nihil caro desíderet, et inde accípiat sensus unde sumit et motus, ejúsdem tamen est ánimæ, quædam sibi súbditæ negáre substántiæ, et interióri judício ab inconveniéntibus exterióra frænáre, ut a corpóreis cupiditátibus sæpius líbera, in aula mentis possit divínæ vacáre sapiéntiæ; ubi omni strépitu terrenárum siléntе curárum, in meditatiónibus sanctis et in delíciis lætétur ætérnis.

℟. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es: vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Sicut locútus es.

Glória Patri.

Et líbera nos.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Gábriel Angelus.

Psalmus Cœli enárrant *cum reliquis, ut in Psalterio*, 15.

ABSOLUTIO.

A vinculis peccatórum nostrórum absólvat nos omní-

[redacted]

potens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Sic semper præponitur Léctio sancti Evangélii *ante primam Lectionem de Homilia.*

LECTIO VII.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 1 in Evangelia.]

Dominus ac Redémptor noster parátos nos inveníre desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur denúntiat, ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant innotéscit, ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium vel percussiónibus attríti timeámus.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus Fortis.

℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum.

Et vocábitur.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Quando fit Officium de Sanctis dicitur Cujus *vel* Quorum *vel* Quarum festum cólimus, ipse *vel* ipsa, ipsi *vel* ipsæ, intercédat *vel* intercédant pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Quando fit Officium de sancta Maria Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

LECTIO VIII.

Huic étenim lectióni sancti Evangélii, quam modo vestra fratérnitas audívit, paulo supérius Dóminus præmísit, dicens: Exúrget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et erunt terræmótus magni per loca, pestiléntiæ, et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis adjúnxit: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris et

fluctuum. Ex quibus profécto ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Audíte verbum Dómini, gentes, et annuntiáte illud in fínibus terræ : * Et ínsulis quæ procul sunt dícite : Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte.

Et ínsulis.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Quando legitur aliud Evangelium cum Homilia, dicitur sequens Benedictio.

Per Evangélica dicta deleántur nostra delicta.

℟. Amen.

Prædicto ordine dicuntur Absolutiones et Benedictiones, quandocumque fit Officium novem Lectionum.

Quando vero fit trium Lectionum, si singulæ tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutio et Benedictiones primi Nocturni dicuntur secunda et quinta Feria: secundi Nocturni, tertia et sexta Feria: tertii Nocturni, quarta Feria et Sabbato, omissa Benedictione ante Evangelium, cujus loco dicitur: Ille nos benedicat qui sine fine vivit et regnat.

℟. Amen.

Si autem singulæ tres Lectiones non sint de Scriptura, Absolutiones dicuntur eodem ordine, Benedictiones vero ut in tertio Nocturno.

Si fit de Sancto, prima erit Ille nos benedícat; *secunda* Cujus festum cólimus; *tertia* Ad societátem.

LECTIO IX.

NAM gentem contra gentem exúrgere, earúmque pressúram terris insístere, plus jam in nostris tempóribus cérnimus quam in codícibus légimus. Quod terræmótus urbes innúmeras óbruat ex áliis mundi pártibus scitis quam frequénter audívimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte mínime vídimus : sed quia et hæc non longe sint, ex ipsa jam áeris immutatióne collígimus.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judicium et justitiam in terra : * Et hoc est nomen quod vocábunt eum : * Dóminus, justus noster.

℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter.

Et hoc est.

Glória Patri.

Dóminus, justus.

Ab hac Dominica usque ad Nativitatem Domini, et a

Dominica Septuagesimæ usque ad Pascha, Dominicis diebus dicitur nonum responsorium, quia Te Deum *non dicitur, nisi in Festis.*

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, 18.

Antiphona.

Jucundáre, fília Sion, et exúlta satis, fília Jerúsalem. Allelúia.

Psalmus Jubiláte Deo, 19.

Antiphona.

Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna. Allelúia.

Psalmus Deus, Deus meus,* ad te, 19.

Antiphona.

Omnes sitiéntes, veníte ad aquas: quærite Dóminum, dum inveníri potest. Allelúia.

Canticum Benedícite, 20.

Antiphona.

Ecce véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem. Allelúia.

Psalmus Laudáte, 21.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Fratres, hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus quam cum credídimus.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

En clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans;
Procul fugéntur sómnia;
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam,

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Spíritus Sanctus in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei. Allelúia.

ORATIO

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam, Antiphonæ de Laudibus dicuntur

per ordinem, quarta prætermissa. Quod etiam servatur in aliis Dominicis Adventus.

Ad Primam, Hymnus Jam lucis orto sidere, 23.

Antiphona In illa die.

Psalmus Deus, in nómine tuo, *cum reliquis de Psalterio*, 24.

Capitulum Regi sæculórum, 28.

℟. *breve*. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Repetitur Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui ventúrus es in mundum.

℟. Miserére nobis.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sic dicitur quotidie usque ad Nativitatem Domini, etiam in Officio de Sanctis, præterquam in die Conceptionis beatæ Mariæ, et per octavam.

Deinde Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster. Credo.

℣. Et ego ad te, Dómine clamávi, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 28.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis Dómine, miserére, 31, *quæ dicitur in Dominicis et Feriis usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.*

Ad Tertiam, Hymnus Nunc sancte, 41.

Antiphona Jucundáre.

Psalmus Legem pone, *cum reliquis*, 41.

Capitulum Fratres, hora est, *ut supra*, 172.

℟. *breve*. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum.

Et repetitur Veni ad liberándum nos, Dómine * Deus virtútum.

℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℟. Dómine Deus virtútum.

Glória Patri. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtútum.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine.

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Sic repetuntur Versus in omnibus responsoriis brevibus Horarum.

Ad Sextam, Antiphona Ecce Dóminus.

CAPITULUM.
[Rom., 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis.

℟. *breve*. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde nobis.

℣. Et salutáre tuum da nobis.

℟. Misericórdiam.

[Rom., 13.]

Sicut in die honéste ambulémus, non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne; sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. *breve.* Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur.

℟. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona In illa die *cum reliquis de Laudibus,* 172.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 133.

soria brevia hujus D… cæ dicuntur in aliis D… cis et Feriis Adventus

Post Vesperas dici… tur Vesperæ Defuncti…

FERIA SECUN…

AD MATUTINUM

Invitatorium. — … ventúrum Dóminum … nite, adorémus.

Psalmus Venite, …

Hymnus Verbum … num pródiens, 166.

Antiphona Dómi… fénsor.

Psalmus Dóminus … nátio, *cum reliquis … terio,* 51.

Post versiculum … noster, *Absolutione… nedictiones in hac et… tibus Feriis dicuntu… superius descripto,* 1…

De Isaia Prophet…

dite víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur: et si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

℟. Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: effíciéris grávida, et eris mater semper intácta.

Ut benedícta.

LECTIO II.

Si voluéritis, et audiéritis me, bona terræ comedétis. Quod si noluéritis, et me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos, quia os Dómini locútum est: quómodo facta est méretrix cívitas fidélis, plena judícii? justítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argéntum tuum versum est in scóriam: vinum tuum mixtum est aqua. Príncipes tui infidéles, sócii furum: omnes díligunt múnera, sequúntur retributiónes, pupíllo non júdicant, et causa viduæ non ingréditur ad illos.

℟. Læténtur cœli, et exúltet terra, jubiláte, montes, laudem; quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis.

Et páuperem.

LECTIO III.

Propter hoc ait Dóminus Deus exercítuum, fortis Israel: Heu, consolábor super hóstibus meis, et vindicábor de inimícis meis. Et convértam manum meam ad te, et éxcoquam ad purum scóriam tuam, et áuferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos ut fuérunt prius, et consiliários tuos sicut antíquitus: post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, et redúcent eam in justítia: et cónteret sceléstos, et peccatóres simul, et qui dereliquérunt Dóminum consuméntur.

℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem ámplius: * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus.

℣. Deus a Líbano véniet, et sanctus de monte umbróso et condénso.

Nam in illa.

Glória Patri.

Nam in illa.

AD LAUDES.

Antiphona, et Psalmus Miserére, *cum reliquis de Psalterio*, 62.

CAPITULUM.

[Isaiæ, c. 2.]

Venite, et ascendámus ad

[redacted]

montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus En clara vox, *ut supra*, 172.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto. Allelúia.

Deinde dicuntur preces Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Ego dixi, Dómine, *ut in Psalterio*, 64.

ORATIO.

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Oratio Dominicæ præteritæ semper dicitur per Hebdomadam in feriali Officio, quando propria non assignatur; et ad Horas Antiphonæ sumuntur de Laudibus Dominicæ præcedentis quando ad Laudes Feriæ non assignantur propriæ.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Primam, Antiphona In illa die.

Capitulum Pacem et veritátem, *ut in Psalterio*, 37.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Repetitur Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui ventúrus es in mundum.

℟. Miserére nobis.

Glória Patri. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Deinde Preces, ut in Psalterio in feriali Officio, 37.

Ad Absolutionem Capituli, Dómine, miserére, *ut in Psalterio*, 40.

Ad Tertiam, Antiphona Jucundáre.

CAPITULUM.
[Jerem., 23.]

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. *breve.* Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni ad liberándum.

℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℟. Dómine Deus virtútum.

Glória Patri. Veni.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine.

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

responsorium breve
Kyrie, eléison.
e, eléison.
, eléison.
noster.
mine Deus virtútum,
alterio, 43.
Sextam, *Antiphona*
minus.

CAPITULUM.
[Jerem., 23.]

us illis salvábitur Ju-
srael habitábit confi-
et hoc est nomen
ocábunt eum, Dómi-
us noster.
eve. Osténde nobis,
, * Misericórdiam
Osténde nobis.
salutáre tuum da no-

sericórdiam.
a Patri. Osténde.
eménto nostri, Dómi-
beneplácito pópuli tui.
sita nos in salutári tuo.
nde Kyrie, eléison, *ut*
46.
Nonam, *Antiphona*
éniet.

CAPITULUM.
[Isaiæ 14.]

est ut véniat tempus
t dies ejus non elonga-
. Miserébitur enim
us Jacob, et Israel sal-
r.
reve. Super te, Jerúsa-
Oriétur Dóminus. Su-

Et glória ejus in te vi-
r.

℟. Oriétur Dóminus.
Glória Patri. Super te.
℣. Veni, Dómine, et noli tardáre.
℟. Reláxa facínora plebi tuæ.
Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 49.
Ad Vesperas, *Antiphona* Inclinávit.
Psalmus Diléxi, *cum reliquis de Psalterio*, 137.

CAPITULUM.
[Genes., 49.]

Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : et ipse erit expectátio géntium.

Hymnus Creátor alme síderum, *ut supra*, 165.
℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.
Ad Magnificat, *Antiphona*. Leva, Jerúsalem, óculos tuos, et vide poténtiam Regis: ecce Salvátor venit sólvere te a vínculo.
Deinde dicitur Kyrie, eléison, *cum Precibus*, *ut supra in Psalterio*, 139.
Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

FERIA TERTIA.
De Isaia Prophéta.

LECTIO I.
[Cap. 1.]

Verbum, quod vidit Isaías,

..., et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus, quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

℟. Montes Israel, ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite : * Prope est ut véniat dies Dómini.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Prope est.

LECTIO II.

Et judicábit gentes, et árguet pópulos multos : et conflábunt gládios suos in vómeres, et lánceas suas in falces : non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prælium. Domus Jacob, veníte, et ...

... rábiles quadrígæ ... pléta est terra ... opus mánuum s... ravérunt, quod ... giti eórum. Et i... homo, et humili... ne ergo dimíttas ...

℟. Ecce ab Au... ego Dóminus De... Visitáre vos in p...

℣. Aspíciam v... cere fáciam : mult... ni, et firmábo pac... vobíscum.

Visitáre vos.

Glória Patri.

Visitáre vos.

Ad Benedictus, A...

Antequam con... invénta est María útero de Spíritu Sa... ...

FERIA QUARTA.

De Isaía prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Ecce enim dominátor Dóminus exercítuum áuferet a Jerúsalem et a Juda válidum et fortem, omne robur panis, et omne robur aquæ: fortem, et virum bellatórem, júdicem et Prophétam, et aríolum, et senem: príncipem super quinquaginta, et honorábilem vultu, et consiliárium, et sapiéntem de architéctis, et prudéntem elóquii mystici. Et dabo púeros príncipes eórum: et effœmináti dominabúntur eis.

℟. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur.

Quem Joánnes.

LECTIO II.

Et irruet pópulus, vir ad virum, et unusquísque ad próximum suum: tumultuábitur puer contra senem, et ignóbilis contra nóbilem. Apprehéndet enim vir fratrem suum doméstícum patris sui: Vestiméntum tibi est, princeps esto noster, ruína autem hæc sub manu tua. Respondébit in die illa, dicens: Non sum médicus, et in domo mea non est panis neque vestiméntum: nolíte constitúere me príncipem pópuli.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clausam; ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi: * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo.

℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam.

Et erat íterum.

LECTIO III.

Ruit enim Jerúsalem, et Judas cóncidit: quia lingua eórum et adinventiónes eórum contra Dóminum, ut provocárent óculos majestátis ejus. Agnítio vultus eórum respóndit eis: et peccátum suum quasi Sódoma prædicavérunt, nec abscondérunt: væ ánimæ eórum, quóniam rèddita sunt eis mala. Dícite justo quóniam bene, quóniam fructum adinventiónum suárum cómedet. Væ ímpio in malum; retribútio enim mánuum ejus fiet ei.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum, et regnabit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in terra: * Et hoc est nomen quod vocábunt eum: * Dóminus justus noster.

℣. In diébus illis salvábi-

tur Juda, et Israel habitábit confidénter.

Et hoc est nomen.

Glória Patri.

Dóminus justus.

Ad Benedictus, Antiphona.

De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

Ad Magnificat, Antiphona.

Véniet fórtior me post me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Et apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur : tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória, et fructus terræ sublímis, et exultátio his qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem.

℟. *Súscipe* verbum, virgo *María, quod tibi* a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies, et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta.

Ut benedícta.

LECTIO II.

[Cap. 5.]

Cantabo dilécto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ. Vinea facta est dilécto meo in cornu fílio ólei. Et sepívit eam, et lápides elégit ex illa, et plantávit eam eléctam, et ædificávit turrim in médio ejus, et tórcular extrúxit in ea; et expectávit ut fáceret uvas, et fecit labrúscas. Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem et viri Juda, judicáte inter me et víneam meam. Quid est quod débui ultra fácere víneæ meæ, et non feci ei ? an quod expectávi ut fáceret uvas, et fecit labrúscas ?

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cœli Fílius hóminis veniébat : et datum est ei regnum, et honor : * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sérvient ei.

℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur, et regnum ejus, quod non corrumpétur.

Et omnis pópulus.

LECTIO III.

Et nunc osténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: áuferam sepem ejus, et erit in direptiónem: díruam macériam ejus, et erit in conculcatiónem. Et ponam eam desértam: non putábitur, et non fodiétur: et ascéndent vepres et spinæ: et núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Israel est: et vir Juda germen ejus delectábile: et expectávi ut fáceret judícium, et ecce iníquitas; et justítiam, et ecce clamor.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit virgo de lúmine: ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.

℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum.

Ecce concípies.
Glória Patri.
Ecce concípies.

Ad Benedictus, Antiphona.

Benedicta tu* in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

Ad Magnificat, Antiphona.

Expectábo *Dóminum Salvatórem meum, et præstolábor eum, dum prope est. Allelúia.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

In anno quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et ea quæ sub ipso erant replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri: duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus.

℟. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? et respóndens Angelus dixit ei.

Spíritus Sanctus.

LECTIO II.

Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta

est fumo. Et dixi : Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit : Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur.

℟. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo, expectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei.

Qui reformábit.

LECTIO III.

Et audivi vocem Dómini dicéntis : Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi : Ecce ego, mitte me. Et dixit : Vade, et dices pópulo huic : Audíte audiéntes, et nolíte intellígere : et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, et aures ejus ággrava, et óculos ejus claude, ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intélligat, et convertátur, et sanem eum.

℟. Obsecro, Dómine, mitte *quem missúrus es : vide afflictiónem pópuli tui :* * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Sicut locútus es.

Glória Patri.

Et líbera.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce véniet Deus! * et homo de domo David sedére in throno. Allelúia.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ex Ægypto * vocávi Fílium meum : véniet, ut salvet pópulum suum.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

SABBATO.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Et factum est in diébus Achaz, fílii Jóathan, fílii Oziæ, regis Juda, ascéndit Rasin, rex Syriæ, et Phácee, fílius Romelíæ, rex Israel, in Jerúsalem, ad præliándum contra eam, et non potuérunt debelláre eam. Et nuntiavérunt dómui David, dicéntes : Requiévit Syria super Ephraim, et commótum est cor ejus, et cor pópuli ejus, sicut movéntur ligna silvárum a fácie venti. Et dixit Dóminus ad Isaíam : Egrédere in

occúrsum Achaz, tu, et qui derelíctus est Jasub, fílius tuus, ad extrémum aquædúctus piscinæ superióris in via Agri fullónis.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis.

℣. Super sólium David et super regnum ejus sedébit in ætérnum.

Et vocábitur.

LECTIO II.

Et dices ad eum: Vide ut síleas: noli timére, et cor tuum ne formídet a duábus caudis titiónum fumigántium istórum, in ira furóris Rasin, regis Syriæ et fílii Romelíæ, eo quod consílium iníerit contra te Syria in malum, Ephraim, et fílius Romelíæ, dicéntes: Ascendámus ad Judam, et suscitémus eum, et avellámus eum ad nos, et ponámus regem in médio ejus fílium Tábeel.

℟. Audíte verbum Dómini, gentes, et annuntiáte illud in fínibus terræ; * Et ínsulis quæ procul sunt dícite: Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini, et clamáte.

Et ínsulis.

LECTIO III.

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in *excélsum supra. Et dixit* Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David, numquid parum vobis est moléstos esse homínibus, quia moléstí estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in terra: * Et hoc est nomen quod vocábunt eum, * Dóminus, justus noster.

℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter.

Et hoc.

Glória Patri.

Dóminus, justus.

Ad Benedictus Antiphona.

Sion, noli timére, * ecce Deus tuus véniet. Allelúia.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[Rom., c. 15.]

Fratres, quæcúmque scripta sunt ad nostram doctrínam scripta sunt; ut per patiéntiam et consolatió-

[redacted]

nem Scripturárum spem habeámus.

HYMNUS.

Creator alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum,
Qui dæmonis ne fráudibus
Periret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es;
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima,
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat;
Et cœlites, et ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

[redacted]

tibus servíre mereámur. Qui tecum vivit et regnat.

DOMINICA II
ADVENTUS.
AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem ventúrum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Verbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas ímpleat.
Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,

De Isaia Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini; spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ, et pietátis; et replébit eum spíritus timóris Dómini; non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ.

℟. Jerúsalem, cito véniet salus tua: quare mœróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te et liberábo te; noli timére.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, sanctus Israel, Redémptor tuus.

Salvábo.

LECTIO II.

Et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. Habitábit lupus cum agno, et pardus cum hædo accubábit: vítulus, et leo, et ovis simul morabúntur, et puer párvulus minábit eos. Vítulus et ursus pascéntur; simul requiéscent cátuli eórum; et leo quasi bos cómedet páleas.

℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna: et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda: et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes.

℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet; et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium.

Super omnes.

LECTIO III.

Et delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis; et in cavérna réguli, qui ablactátus fúerit, manum suam mittet. Non nocébunt, et non occídent in univérso monte sancto meo; quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur, et erit sepúlcrum ejus gloriósum.

℟. Cívitas Jerúsalem, noli flere: quóniam dóluit Dóminus super te,* Et áuferet a te omnem tribulatiónem.

℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet: et bráchium ejus dominábitur

Et áuferet.

Glória Patri.

Et áuferet.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona Gaude et lætáre.

Psalmus Consérva, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 10.

De Expositióne sancti Hierónymi Presbyteri in Isaíam Prophétam.

LECTIO IV.

[Lib 4, in cap. 11 Isaiæ.]

Et egrediétur virga de radíce Jesse. Usque ad princípium visiónis, vel pónderis Babylónis, quod vidit Isaias filius Amos, omnis hæc prophetía de Christo est; quam per partes vólumus explanáre, ne simul propósita atque disérta, lectóris confúndat memóriam. Virgam et florem de radíce Jesse ipsum Dóminum Judæi interpretántur: quod scílicet in virga regnántis poténtia, in flore pulchritúdo monstrétur.

℟. Ecce véniet Dóminus protéctor noster, sanctus Israel,* Corónam regni habens in cápite suo.

℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Corónam regni.

LECTIO V.

Nos autem virgam de radíce Jesse sanctam Maríam vírginem intelligámus, quæ nullum hábuit sibi fruticem cohæréntem, de qua et supra légimus: Ecce virgo concípiet, et páriet filium. Et florem, *Dóminum* Salvatórem, *qui dicit in Cántico* canticórum: Ego flos campi et lílium convállium.

℟. Sicut mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus; et de Jerúsalem civitáte quam elégi véniet vobis auxílium; * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum.

℣. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam.

Et vidébitis.

LECTIO VI.

Super hunc igitur florem, qui de trunco et radíce Jesse per Maríam vírginem repénte consúrget, requiéscet Spíritus Dómini; quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem divinitátis habitáre corporáliter; nequáquam per partes, ut in céteris sanctis; sed juxta Evangélium eórum, quod Hebræo sermóne conscriptum legunt Nazaræi: Descéndet super eum omnis fons Spíritus Sancti. Dóminus autem Spíritus est; et ubi Spíritus Dómini, ibi libértas.

℟. Jerúsalem, plantábis víneam in móntibus tuis: exultábis, quóniam dies Dómini véniet: surge, Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum: gaude et lætáre, Jacob, * Quia in médio géntium Salvátor tuus véniet.

℣. Exúlta satis, fília Sion: júbila, fília Jerúsalem.

Quia de médio.

Glória Patri.

Quia de médio.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Gábriel Angelus.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 6 in Evangelia.]

Visis tot signis, tantísque virtútibus, non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cum eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde et Paulus dicit: Nos autem prædicámus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam. Stultum quippe homínibus visum est ut pro homínibus auctor vitæ morerétur; et inde contra eum homo scándalum sumpsit, unde ei ámplius débitor fieri débuit. Nam tanto Deus ab homínibus dignius honorándus est, quanto pro homínibus et indigna suscépit.

℟. Egrediétur *Dóminus de Samaría ad portam* * quæ réspicit ad Oriéntem; et véniet in Béthleem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ: * Tunc salvus erit omnis homo; quia ecce véniet.

℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte.

LECTIO VIII.

Quid est ergo dicere, beátus qui non fúerit scandalizátus in me, nisi apérta voce abjectiónem mortis suæ humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat: Mira quidem fácio, sed abjécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te súbsequor, cavéndum valde est homínibus ne in me mortem despíciant qui signa venerántur.

℟. Festína, ne tardáveris, Dómine: * Et líbera pópulum tuum.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ.

Et líbera.

LECTIO IX.

Sed dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat audiámus. Quid exístis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut

[redacted]

favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam.

℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet.
Visitáre pópulum.
Glória Patri.
Visitáre pópulum.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ecce in núbibus* cœli Dóminus véniet cum potestáte magna. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Urbs fortitúdinis * nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemuràle : aperíte portas, quia nobiscum Deus. Allelúia.

Antiphona.

Ecce aparébit * Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, expécta eum : quia véniet, et non tardábit. Allelúia.

Antiphona.

Montes et colles*cantábunt coram Deo laudem, et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus, quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum. Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Ecce Dóminus*noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum. Allelúia.

CAPITULUM.

[Rom., c. 15.]

Fratres, quæcúmque scripta sunt ad nostram doctrínam scripta sunt; ut per patiéntiam et consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

HYMNUS.

En clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans :
Procul fugéntur sómnia ;
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum ;
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Joánnes* autem cum audísset in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi: Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus?

ORATIO.

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias; ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit.

Ad Tertiam, Antiphona Urbs fortitúdinis.

Capitulum Fratres, quæcúmque.

℟. *breve.* Veni ad liberándum nos,* Dómine Deus virtútum. Veni.

℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℟. Dómine Deus virtútum.

Glória. Veni.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine.

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam, Antiphona Ecce apparébit.

CAPITULUM.

[Rom., c. 15.]

Deus autem patiéntiæ, et solátii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum; ut unánimes, honóre honorificétis Deum et Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℟. *breve.* Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde nobis.

℣. Et salutáre tuum da nobis.

℟. Misericórdiam tuam.

Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona Ecce Dóminus noster.

CAPITULUM.

[Rom., c., 15.]

Deus autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo; ut abundétis in spe, et in virtúte Spíritus Sancti.

℟. *breve.* Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur.

℟. Oriétur.

Glória Patri. Super te.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona Ecce in núbibus, *cum reliquis de Laudibus*, 188.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133.

Capitulum Fratres, quæcúmque scripta.

Hymnus Creátor alme, 184.

resúrgunt, páuperes evangelizántur. Allelúia.

Oratio Excita, Dómine, corda nostra, *ut supra*, 189.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Onus Babylónis, quod vidit Isaías, filius Amos. Super montem caliginósum, leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, et ingrediántur portas duces. Ego mandávi sanctificátis meis, et vocávi fortes meos in ira mea, exultántes in glória mea. Vox multitúdinis in móntibus, quasi populórum frequéntium: vox sónitus regum, géntium congregatárum.

táte cœli: Dóminus, furóris ejus, ut di omnem terram. Ululá prope est dies Dómin vástitas a Dómino Propter hoc omnes dissolvéntur, et om hóminis contabéscet terétur. Torsiónes et tenébunt, quasi pa dolébunt; unusquis próximum suum st fácies combústæ vul rum.

℟. Læténtur cœli, tet terra, jubiláte, n laudem; quia Dóminu véniet, * Et páuper rum miserébitur.

℣. Oriétur in dié justitia, et abundánt Et páuperum.

LECTIO III.

Ecce dies Dómini crudélis, et indignati

débit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, et contra impios iniquitátem eórum; et quiéscere fáciam supérbiam infidélium; et arrogántiam fórtium humiliábo.

℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem ámplius:* Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus.

℣. Deus a Líbano véniet, et sanctus de monte umbróso et condénso.

Nam in illa die.

Glória Patri.

Nam in illa die.

Ad Laudes, Antiphona, et Psalmus Miserére *cum reliquis de Psalterio*, 62.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 2.]

Venite, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob; et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus; quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus En clara vox, *ut supra*, 188.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

De cœlo véniet* Dominátor Dóminus, et in manu ejus honor et impérium.

Deinde Kyrie, eléison, 64.

ORATIO.

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias; ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit et regnat.

Hodie dicitur Officium defunctorum.

Ad Tertiam, Antiphona Urbs fortitúdinis.

CAPITULUM.

[Jerem., c. 23.]

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum, et regnábit rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. *breve.* Veni ad liberándum nos,* Dómine Deus virtútum. Veni.

℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℟. Dómine Deus.

Glória Patri. Veni.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine.

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Deinde Kyrie, eléison, 43.

Ad Sextam, Antiphona Ecce apparébit.

CAPITULUM.

[Jerem., c. 23.]

In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter: et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus, justus noster.

℟. *breve.* Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam *tuam. Osténde.*

tuo.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 46.

Ad Nonam, Antiphona Ecce Dóminus noster.

CAPITULUM.
[Isaiæ, c. 14.]

PROPE est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.

℟. *breve.* Super te, Jerúsalem,* Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur.

℟. Oriétur.

Glória Patri. Super te.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre.

℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Deinde Kyrie, eléison, *ut*

minet Salvatórem.

Ad Magnificat, *A*

Ecce véniet * Re

terræ, et ipse áufe

captivitátis nostræ.

Deinde Kyrie,

ut supra, 139.

FERIA TER

De Isaía Prophé

LECTIO I
[Cap. 14.]

PROPE est ut véni

ejus, et dies ejus

gabúntur. Miseréb

Dóminus Jacob,

adhuc de Israel, e

cere eos fáciet sup

suam: adjungétu

ad eos, et adhæré

Jacob. Et tenébur

puli, et addúcer

locum suum; et

eos domus Israel

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Prope est.

LECTIO II.

Et erit in die illa, cum réquiem déderit tibi Deus a labóre tuo, et a concussióne tua, et a servitúte dura qua ante servísti: sumes parábolam istam contra regem Babylónis, et dices: Quómodo cessávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne plaga insanábili, subjiciéntem in furóre gentes, persequéntem crudéliter.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, et colles justítiam: * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit.

℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Quia lux.

LECTIO III.

Quomodo cecidisti de cœlo lúcifer, qui mane oriebáris? corruisti in terram, qui vulnerábas gentes? qui dicébas in corde tuo: In cœlum conscéndam, super astra Dei exaltábo sólium meum, sedébo in monte testaménti, in latéribus Aquilónis. Ascéndam super altitúdinem núbium, símilis ero Altíssimo. Verúmtamen ad inférnum detrahéris in profúndum laci.

℟. Ecce ab Austro vénio, ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace.

℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam: multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum.

Visitáre vos.

Glória Patri.

Visitáre vos.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super te,* Jerúsalem, oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vox clamántis * in desérto: Paráte viam Dómini: rectas fácite sémitas Dei nostri.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 16.]

Emitte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem filiæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, et pulli de nido avolántes, sic erunt filiæ Moab in transcénsu Arnon. Ini consílium, coge concílium; pone quasi noctem umbram tuam in merídie; abscónde fugiéntes, et va-

gos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei : Moab, esto latibulum eórum a fácie vastatóris.

℟. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur.

Quem Joánnes.

LECTIO II.

Finitus est enim pulvis, consummátus est miser, defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericórdia sólium, et sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans et quærens judícium, et velóciter reddens quod justum est. Audivimus supérbiam Moab, supérbus est valde : supérbia ejus, et arrogántia ejus, et indignátio ejus plus quam fortitúdo ejus.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel : Vidi portam clausam, ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi : * Et erat íterum clausa, demónstrans Virginem, quia post partum permánsit virgo.

℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam.

Et erat.

LECTIO III.

Idcirco ululábit Moab ad Moab, univérsus ululábit : his qui lætántur super muros cocti láteris, loquímini plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, et víneam Sábama dómini géntium excidérunt : flagélla ejus usque ad Jazer pervenérunt : erravérunt in desérto, propágines ejus relíctæ sunt, transiérunt mare.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam.

℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet.

Visitáre pópulum.

Glória Patri.

Visitáre pópulum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce ego * mitto Angelum meum, qui præparábit viam meam ante fáciem tuam.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sion renováberis, * et vidébis justum tuum, qui ventúrus est in te.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 19.]

Onus Ægypti. Ecce Dóminus ascéndet super nubem

levem, et ingrediétur Ægyptum, et commovebúntur simulácra Ægypti a fácie ejus, et cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsus Ægyptios; et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum.

℟. Jerúsalem, cito véniet salus tua: quare mœróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, et liberábo te, noli timére.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, sanctus Israel, Redémptor tuus.

Salvábo.

LECTIO II.

Et dirumpétur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitábo: et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos, et pythónes, et aríolos. Et tradam Ægyptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, et flúvius desolábitur atque siccábitur. Et deficient flúmina; attenuabúntur, et siccabúntur rivi ággerum.

℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna: et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda: et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes.

℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet: et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium.

Super omnes.

LECTIO III.

Stulti príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insípiens: quómodo dicétis Pharaóni: Fílius sapiéntium ego, fílius regum antiquórum? Ubi nunc sunt sapiéntes tui? annúntient tibi, et índicent quid cogitáverit Dóminus exercítuum super Ægyptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémpheos, decepérunt Ægyptum, ángulum populórum ejus.

℟. Cívitas Jerúsalem, noli flere: quóniam dóluit Dóminus super te, * Et áuferet a te omnem tribulatiónem.

℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet: et bráchium ejus dominábitur.

Et áuferet.

Glória Patri.

Et áuferet.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu es * qui ventúrus es, Dómine, quem expectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui post me véniet * ante me factus est; cujus non sum dignus calceaménta sólvere.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

FERIA SEXTA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 24.]

Ecce Dóminus dissipábit terram, et nudábit eam, et affliget fáciem ejus, et dispérget habitatóres ejus. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos; et sicut servus, sic dóminus ejus; sicut ancílla, sic dómina ejus; sicut emens, sic ille qui vendit; sicut fœnerátor, sic is qui mútuum áccipit; sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, et direptióne [redacted]

mutavérunt jus, dissipavérunt fœdus sempitérnum. Propter hoc maledíctio vorábit terram, et peccábunt habitatóres ejus; ideóque insánient cultóres ejus, et relinquéntur hómines pauci.

℟. Sicut mater consolátur filios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus; et de Jerúsalem civitáte quam elégi véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum.

℣. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam.

Et vidébitis.

LECTIO III.

Luxit vindémia, infirmáta est vitis, ingemuérunt omnes qui lætabántur corde. Cessávit gáudium tympanórum, quiévit sónitus lætántium, conticuit dulcédo

levábunt vocem suam, atque laudábunt : cum glorificátus fúerit Dóminus, hínnient de mari. Propter hoc in doctrínis glorificáte Dóminum; in ínsulis maris nomen Dómini Dei Israel. A fínibus terræ laudes audívimus, glóriam justi.

℟. Jerúsalem, plantábis víneam in móntibus tuis : exultábis, quóniam dies Dómini véniet : surge, Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum : gaude et lætáre, Jacob, * Quia de médio géntium Salvátor tuus véniet.

℣. Exúlta satis, fília Sion : júbila, fília Jerúsalem.

Quia de médio.

Glória Patri.

Quia de médio.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicite,* Pusillánimes, confortámini : ecce Dóminus Deus noster véniet.

Deinde Kyrie, eléison, 64.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cantáte * Dómino cánticum novum : laus ejus ab extrémis terræ.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

SABBATO.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 25.]

Domine, Deus meus es tu, exaltábo te, et *confitébor* nómini tuo; quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles : amen. Quia posuísti civitátem in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum; ut non sit cívitas, et in sempitérnum non ædificétur. Super hoc laudábit te pópulus fortis, cívitas géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua, spes a túrbine, umbráculum ab æstu.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam quæ réspicit ad Oriéntem; et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ : * Tunc salvus erit omnis homo; quia ecce véniet.

℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte.

Tunc salvus.

LECTIO II.

Spiritus enim robustórum quasi turbo impéllens paríetem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis : et quasi calóre sub nube torrénte propáginem fórtium marcéscere fácies. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, medullatórum, vindémiæ defæcátæ. Et præcipitábit in *monte* isto fáciem vínculi

plebi tuæ.

Et libera.

LECTIO III.

Præcipitabit mortem in sempitérnum, et áuferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra : quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa : Ecce Deus noster iste, expectávimus eum, et sal vábit nos : iste Dóminus, sustinúimus eum, exultábimus et lætábimur in salutári ejus. Quia requiéscet manus Dómini in monte isto, et triturábitur Moab sub eo, sicuti terúntur páleæ in plaustro. Et exténdet manus suas sub eo, sicuti exténdit natans ad natándum : et humiliábit glóriam ejus cum allisióne mánuum ejus. Et muniménta sublimium murórum tuórum cón-

Levábit Dóminu
in natiónibus, et c
bit dispérsos Israel

Deinde Kyrie, e
supra, 64.

AD VESPE

CAPITULUM
[Philip., 4.]

Fratres, gaudéte
mino semper : íte
gaudéte. Modésti
nota sit ómnibus ho
Dóminus enim pro

HYMNUS.

Creator alme síd
Ætérna lux credén
Jesu Redémptor ó
Inténde votis súppl

Qui dæmonis ne
Periret orbis, ímp
Amóris actus, láng
Mundi medéla fact

Commúne qui m
Ut expiáres, ad Cr

Magnum diéi Júdicem;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ante me* non est formátus Deus, et post me non erit: quia mihi curvábitur omne genu, et confitébitur omnis lingua.

ORATIO

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda, et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

DOMINICA III ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Prope est jam Dóminus: * Veníte, adorémus.

Et dicitur quotidie usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Verbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis,

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre concréma,
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios;

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona Véniet ecce Rex.

Psalmus Beátus vir, *cum reliquis, ut in Psalterio,* 3.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 26.]

In die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda: Urbs fortitúdinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit: servábis pacem; pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo

forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo sanctórum míllia : et habébit in vestiménto et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium.

℣. Apparébit in finem, et non mentiétur : si moram fécerit, expécta eum, quia véniens véniet.

Et cum eo.

LECTIO II.

Semita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : nomen tuum, et memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte : sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis. Misereámur ímpio, et non discet justítiam : in terra sanctórum iníqua gessit, et non vidébit glóriam Dómini.

℟. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israel, et egréssus ejus sicut a princípio diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ : * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit.

℣. Loquétur pacem in géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare.

Et pax erit.

LECTIO III.

Domine, exaltétur manus tua, et non videant : videant, et ignis hostes tuos dévoret. et confundántur zelántes pópuli : Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te, tantum in te recordémur nóminis tui. Moriéntes non vivant, gigántes non resúrgant : proptérea visitásti et contrivísti eos, et perdidísti omnem memóriam eórum.

℟. Qui ventúrus est véniet, et non tardábit : et jam non erit timor in fínibus nostris : * Quóniam ipse est Salvátor noster.

℣. Depónet omnes iniquitátes nostras; et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra.

Quóniam ipse.
Glória Patri.
Quóniam ipse.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona Gaude et lætáre.

Psalmus Consérva *cum reliquis, ut in Psalterio*, 10.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO.

[Serm. 2 de jejun. decimi mensis.]

Quod témporis rátio, et devotiónis nostræ ádmonet consuetúdo, pastoráli vobis, dilectíssimi, sollicitúdine prædicámus, décimi mensis celebrándum esse jejúnium, quo pro consummáta perceptióne ómnium frúctuum, digníssime largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offértur. Quid enim potest efficácius esse jejúnio? cujus observántia appropinquámus Deo, et resisténtes diábolo, vítia blanda superámus.

℟. Ægypte, noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ.

℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna.

Liberáre pópulum.

LECTIO V.

Semper enim virtúti cibus jejúnium fuit. De abstinéntia dénique pródeunt castæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, salubrióra consília: et per voluntárias afflictiónes caro concupiscéntiis móritur, virtútibus spíritus innovátur. Sed quia non solo jejúnio animárum nostrárum salus acquirítur: jejúnium nostrum misericórdiis páuperum suppleámus. Impendámus virtúti, quod subtrahimus voluptáti. Fiat reféctio páuperis abstinéntia jejunántis.

℟. Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur: * Miserébitur Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.

℣. Revértere, virgo Israel, revértere ad civitátes tuas.

Miserébitur Dóminus.

LECTIO VI.

Studeamus viduárum defensióni, pupillórum utilitáti, lugéntium consolatióni, dissidéntium paci. Suscipiátur peregrínus, adjuvétur oppréssus, vestiátur nudus, foveátur ægrótus: ut quicúmque nostrum de justis labóribus auctóri bonórum ómnium Deo sacrifícium hujus pietátis obtúlerit, ab eódem regni cœléstis præmium percípere mereátur. Quarta ígitur et sexta Féria jejunémus: Sábbato autem apud beátum Petrum Apóstolum páriter vigilémus: cujus suffragántibus méritis, quæ póscimus, impetráre possímus, per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre et Sancto Spíritu vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

Amen.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus: * oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis.

℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei.

Oriétur in diébus.

Glória Patri.

Oriétur in diébus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Gábriel Angelus.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 15.

Léctio sancti Evángelii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 1]

In illo témpore, Misérunt Judæi ab Jerosólymis sacerdótes et Levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum : Tu quis es? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 7 in Evangelia.]

Ex hujus nobis lectiónis verbis, fratres charissimi, Joánnis humílitas commendátur; qui cum tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuisset, elégit sólide subsístere in se, ne humána opinióne raperétur ināniter super se. Nam conféssus est, et non negávit : et conféssus est, Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum; negávit plane quod non erat: ut veritátem loquens, ejus membrum fieret, cujus sibi nomen falláciter non usurpáret. Cum ergo non vult appétere nomen Christi, factus est membrum Christi : quia dum infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére.

℟. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram tuam.

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos.

Et révoca.

LECTIO VIII.

Sed cum ex lectióne ália, Redemptóris nostri senténtia ad mentem redúcitur, ex hujus lectiónis verbis nobis quæstio valde impléxa generátur. Alio quippe in loco inquisítus a discípulis Dóminus de Elíæ advéntu respóndit : Elías jam venit, et non cognovérunt eum, sed fecérunt in eum quæcúmque voluérunt : et, si vultis scire, Joánnes ipse est Elías. Requisítus autem Joánnes dicit : Non sum Elías. Quid est hoc, fratres charissimi, quia quod Véritas affirmat, hoc Prophéta veritátis negat? Valde namque inter se divérsa sunt, ipse est : et, Non sum. Quómodo ergo Prophéta veritátis est, si ejúsdem veritátis sermónibus concors non est?

℟. Ecce radix Jesse descéndet in salútem populórum, ipsum gentes deprecabúntur: * Et erit nomen ejus gloriósum.

℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum.

Et erit nomen.

LECTIO IX.

Sed si subtiliter véritas ipsa requirátur, hoc quod inter se contrárium sonat, quómodo contrárium non sit, invenítur. Ad Zachariam namque de Joánne Angelus dicit : Ipse præcédet ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Qui idcírco ventúrus in spíritu et virtúte Elíæ dícitur, quia sicut Elías secúndum Dómini advéntum prævéniet, ita Joánnes prævénit primum. Sicut ille præcúrsor ventúrus est Júdicis, ita iste præcúrsor est factus Redemptóris. Joánnes ígitur in spíritu Elias erat, in persóna Elias non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu, hoc Joánnes dénegat de persóna.

℟. Docébit nos Dóminus vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: * Quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob.

Quia de Sion.

Glória Patri.

Quia de Sion.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Véniet Dóminus, * et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes gentes. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Jerúsalem, * gaude gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor. Allelúia.

Antiphona.

Dabo in Sion * salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. Allelúia.

Antiphona.

Montes * et omnes colles humiliabúntur : et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas : veni, Dómine, et noli tardáre. Allelúia.

Antiphona.

Juste et pie * vivámus, expectántes beátam spem, et advéntum Dómini.

CAPITULUM.

[Philip., c. 4.]

Fratres, gaudéte in Dómino semper, íterum dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est.

HYMNUS.

En clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans;
Procul fugéntur sómnia;
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos mittitur

Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.
Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super sólium David* et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Allelúia.

ORATIO.

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda ; et mentis nos-

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam, Antiphona Dabo in Sion.

CAPITULUM.
[Philip., c. 4.]

Nihil sollíciti sitis : in omni oratióne et obsecratióne, cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

℟. *breve.* Osténde nobis, Dómine* Misericórdiam tuam. Osténde nobis.

℣. Et salutáre tuum da nobis.

℟. Misericórdiam.

Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

℟. Visita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona Juste et pie.

[redacted]

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona Véniet Dóminus, *cum reliquis de Laudibus* 203.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis*, 133.

Capitulum Fratres, Gaudéte.

Hymnus Creátor, 198.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum.

Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta es, María * quæ credidísti Dómino : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Allelúia.

Oratio Aurem tuam, *ut supra*, 204.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ defunctorum.

Hæc Antiphona prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Antiphonis majoribus, ut infra, quibus semper cedunt Antiphonæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatæ.

Sequentes Antiphonæ majores ad Magnificat inchoantur die 17 decembris, et singulæ ante et post Magnificat integræ sicut in Duplicibus dicuntur per ordinem usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis. Si vero Festum fuerit, dicuntur post orationem Festi pro commemoratione Adventus.

Antiphona, 17.

O Sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodiísti, attíngens a fine usque ad finem, fórtiter suavitérque dispónens ómnia, veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

Antiphona, 18.

O Adónai, et dux domus Israel, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuísti, et ei in Sina legem dedisti, veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

Antiphona, 19.

O radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem gentes deprecábuntur, veni ad liberándum nos; jam noli tardáre.

Antiphona, 20.

O clavis David, et sceptrum domus Israel, qui áperis, et nemo claúdit; claudis, et nemo áperit; veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris et umbra mortis.

Antiphona, 21.

O óriens splendor lucis ætérnæ, et sol justítiæ, veni, et illúmina sedéntes in ténebris et umbra mortis.

Antiphona, 22.

O Rex géntium, et desiderátus eárum, lapísque anguláris, qui facis útraque unum : veni, et salva hóminem quem de limo formásti.

Antiphona, 23.

O Emmánuel, Rex et lé-

phonis quæ Feriæ illius diei assignantur. Similiter et aliæ dicuntur in propriis Feriis.

Quod si dies 17 *fuerit Dominica, Antiphonæ inchoantur sequenti Feria secunda, quæ erit dies* 18. *Quæ autem dicendæ essent die in quo occurrit Festum S. Thomæ dicuntur in Sabbato cum Psalmis Sabbati, quarta Antiphona prætermissa, cujus loco dicitur Antiphona* Expectétur * sicut plúvia elóquium meum, et descéndet super nos sicut ros Deus noster; *nisi vigilia Nativitatis venerit in Dominica; tunc enim in Sabbato dicuntur Antiphonæ de Laudibus Dominicæ, quarta prætermissa, cujus loco dicitur Antiphona* Expectétur. *Antiphona ad Benedictus et Oratio dicitur ut in Sabbato Quatuor Temporum ponitur*, 218. *Antiphonæ vero*

qui paráti sunt occú

Psalmi ejusdem F

Antiphona.

Cum vénerit* Fili nis, putas invéniet f per terram?

Antiphona.

Ecce jam venit * p témporis, in quo m Fílium suum in terr

Antiphona.

Hauriétis * aquas i de fóntibus Salvató

Antiphona.

Egrediétur * Dó loco sancto suo : salvet pópulum suu

FERIA TERT

AD LAUDES ET PE

Antiphona

Roráte, cœli, * d nubes pluant justum tur terra, et gérmin tórem.

ne, in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Antiphona.

Da mercédem,* Dómine, sustinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniántur.

Antiphona.

Lex per Móysen* data est, grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

FERIA QUARTA.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiphona.

Prophétæ* prædicavérunt nasci Salvatórem de vírgine María.

Psalmi ejusdem Feriæ, 86.

Antiphona.

Spíritus Dómini* super me, evangelizáre paupéribus misit me.

Antiphona.

Propter Sion* non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

Antiphona.

Ecce véniet* Dóminus, ut sédeat cum princípibus, et sólium glóriæ téneat.

Antiphona.

Annuntiáte* pópulis, et dícite: Ecce Deus Salvátor noster véniet.

FERIA QUINTA.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiphona.

De Sion* véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

Psalmi ejusdem Feriæ, 101.

Antiphona.

Convértere,* Dómine, aliquántulum, et ne tardes venire ad servos tuos.

Antiphona.

De Sion* véniet qui regnatúrus est Dóminus; Emmánuel magnum nomen ejus.

Antiphona.

Ecce Deus meus,* et honorábo eum; Deus patris mei, et exaltábo eum.

Antiphona.

Dóminus* légifer noster, Dóminus rex noster, ipse véniet, et salvábit nos.

FERIA SEXTA.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiphona.

Constántes* estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos.

Psalmi ejusdem Feriæ, 113.

Antiphona.

Ad te,* Dómine, levávi ánimam meam! veni, et éripe me, Dómine, ad te confúgi.

Antiphona.

Veni, Dómine,* et noli tardáre; reláxa facínora plebi tuæ Israel.

Antiphona.

Deus a Líbano véniet,* et splendor ejus sicut lumen erit.

Antiphona.

Ego autem* ad Dóminum

aspíciam, et expectábo Deum Salvatórem meum.

SABBATO.

Antiphonæ secundum superiorem Rubricam, 206.

Ad Canticum vero Antiphona Expectétur* sicut plúvia elóquium meum, et descéndet super nos sicut ros Deus noster.

Psalmi ut in Laudibus Sabbati, 129.

In Festo sancti Thomæ, pro commemoratione Adventus, ad Benedictus, Antiphona.

Nólite timére : * quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Si vero contingat Festum sancti Thomæ transferri in secundam Feriam, Antiphona prædicta dicitur ad Benedictus in Dominica, loco Antiphonæ Ave, María.

Ultimo die ante Vigiliam Nativitatis ad Benedictus, Antiphona.

Ecce compléta * sunt ómnia quæ dicta sunt per Angelum de vírgine María.

Quibus Antiphonis cedunt aliæ Antiphonæ in propriis locis ad Benedictus assignatæ.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 28.]

Væ corónæ supérbiæ, ébriis Ephraim, et flori decidénti glóriæ exultatiónis ejus, qui erant in vértice vallis pinguissimæ, errántes a vino. Ecce válidus et fortis Dóminus sicut ímpetus grándinis: turbo confringens, sicut ímpetus aquárum multárum inundántium, et emissárum super terram spatiósam. Pédibus conculcábitur coróna supérbiæ ebriórum Ephraim.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo sanctórum míllia : et habébit in vestiménto et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium.

℣. Apparébit in finem, et non mentiétur : si moram fécerit, expécta eum, quia véniens véniet.

Et cum eo.

LECTIO II.

Et erit flos décidens glóriæ exultatiónis ejus, qui est super vérticem vallis pínguium, quasi temporáneum ante maturitátem autúmni : quod cum aspéxerit videns, statim ut manu tenúerit, devorábit illud. In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, et sertum exultatiónis resíduo pópuli sui; et spíritus judícii sedénti super judícium, et fortitúdô reverténtibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nesciérunt, et præ ebrietáte erravérunt : sacérdos et Pro-

phéta nesciérunt præ ebrietáte, absórpti sunt a vino.

℟. Béthlehem, cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israel, et egréssus ejus sicut a princípio diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ: * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit.

℣. Loquétur pacem in géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare.

Et pax erit.

LECTIO III.

Idcirco hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundaméntis Sion lápidem, lápidem probátum, anguláre, pretiósum, in fundaménto fundátum. Qui credíderit non festínet. Et ponam in póndere judícium, et justítiam in mensúra: et subvértet grando spem mendácii: et protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, et pactum vestrum cum inférno non stabit.

℟. Qui ventúrus est véniet, et non tardábit: et jam non erit timor in fínibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster.

℣. Depónet omnes iniquitátes nostras: et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra.

Quóniam ipse est.

Glória Patri.

Quóniam ipse est.

AD LAUDES.

Antiphona, et Psalmus Miserére, *cum reliquis de Psalterio* 62, *nisi dicendæ sint Antiphonæ secundum superiorem Rubricam*, 206.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 2.]

Venite, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob: et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus En clara vox, *ut supra*, 201.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Egrediétur * virga de radíce Jesse, et replébitur omnis terra glória Dómini: et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

ORATIO.

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda, et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Horas, Antiphonæ et reliqua ut annotatur Fe-

ria secunda post Dominicam primam Adventus, 176.

AD TERTIAM.

CAPITULUM.
[Jerem., c. 23.]

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum: et regnábit Rex, et sápiens erit: et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. *breve.* Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni.

℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℟. Dómine, Deus virtútum.

Glória Patri. Veni ad liberándum.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine.

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 43.

AD SEXTAM.

CAPITULUM.
[Jerem., c. 23.]

In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter: et hoc est nomen quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. *breve.* Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde nobis.

℣. Et salutáre tuum da nobis.

℟. Misericórdiam.

Glória Patri. Osténde.

℣. *Meménto* nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 46.

AD NONAM.

CAPITULUM.
[Isaiæ, c. 14]

Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.

℟. *breve.* Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur.

℟. Oriétur Dóminus.

Glória Patri. Super te.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre.

℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 49.

AD VESPERAS.

Antiphona Inclinávit.

Psalmus Diléxi, *cum reliquis de Psalterio*, 137.

CAPITULUM.
[Genes., c. 49.]

Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: et ipse erit expectátio géntium.

Hymnus Creátor alme, 198.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Nisi dicenda sit Antiphona O.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 30.]

Expectat Dóminus ut misereátur vestri, et ídeo exaltábitur parcens vobis: quia Deus judícii Dóminus: beáti omnes qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitávit in Jerúsalem: plorans nequáquam plorábis, míserans miserébitur tui: ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum, et aquam brevem; et non fáciet avoláre a te ultra doctórem tuum; et erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum.

℟. Ægypte, noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ.

℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre pópulum.

LECTIO II.

Egredere, dices ei: Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra: et panis frugum terræ erit ubérrimus et pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatióse; et tauri tui, et pulli asinórum qui operántur terram, commístum migma cómedent sicut in área ventilátum est. Et erunt super omnem montem excélsum, et super omnem collem elevátum rivi curréntium aquárum in die interfectiónis multórum cum cecíderint turres.

℟. Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur: * Miserébitur Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.

℣. Revértere, virgo Israel, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur.

LECTIO III.

Et erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septemplíciter sicut lux septem diérum, die in qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, ardens furor ejus, et gravis ad portándum: lábia ejus repléta sunt indignatióne, et lingua ejus quasi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inúndans usque ad mé-

dium colli, ad perdéndas gentes in níhilum, et frænum erróris quod erat in maxíllis populórum.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus :* Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis.

℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei.

Oriétur in diébus.

Glória Patri.

Oriétur in diébus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu Béthlehem* terra Juda, non eris mínima; ex te enim éxiet dux qui regat pópulum meum Israel.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

Ad Magnificat, Antiphona.

Eleváre,* eleváre, consúrge, Jerúsalem; solve víncula colli tui, captíva fília Sion.

Nisi dicenda sit Antiphona O.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

In illo témpore, Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María.

Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 2 in Lucam.]

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salvatóris, póssumus intellígere et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est ut Dóminum páreret quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur impléta est? Fortásse ne dicerétur quod concéperat ex adultério.

℟. Clama in fortitúdine, qui annúntias pacem in Jerúsalem: * Dic civitátibus Judæ et habitatóribus Sion : Ecce Deus noster, quem expectabámus, advéniet.

℣. Supra montem excélsum ascénde tu, qui Evangelízas Sion, exálta in fortitúdine vocem tuam.

Dic civitátibus.

LECTIO II.

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus

veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Oriétur stella ex Jacob, et exúrget homo de Israel, et confrínget omnes duces alienigenárum :*Et erit omnis terra posséssio ejus.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ, omnes gentes sérvient ei.

Et erit omnis.

LECTIO III.

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur : Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, ecce, ínquit, ancílla Dómini : contingat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur : nec repentíno exaltáta promísso est.

℟. Modo véniet Dominátor Dóminus : * Et nomen ejus Emmánuel vocábitur.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis.

Et nomen ejus.

Glória Patri.

Et nomen ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, et ætérnæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dóminum.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce ancílla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Nisi dicenda sit Antiphona O.

Post preces dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, Aurem tuam, *ut supra*, 209.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 33.]

Væ qui prædáris, nónne et ipse prædáberis? et qui spernis, nonne et ipse spernéris? cum consummáveris deprædatiónem, deprædáberis : cum fatigátus desíeris contémnere, contemnéris. Dómine, miserére nostri : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. Egrediétur Dóminus,

et præliábitur contra gentes: * Et stabunt pedes ejus supra montes olivárum ad Oriéntem.

℣. Et elevábitur supra omnes colles, et fluent ad eum omnes gentes.

Et stabunt pedes.

LECTIO II.

A voce Angeli fugérunt pópuli, et ab exultatióne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: implévit Sion judício et justítia. Et erit fides in tempóribus tuis: divítiæ salútis sapiéntia et sciéntia: timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

℟. Præcúrsor pro nobis ingréditur Agnus sine mácula, * Secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum, et in sæculum sæculi.

℣. Ipse est Rex justítiæ, cujus generátio non habet finem.

Secúndum órdinem.

LECTIO III.

Contriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem, qui prójicit avarítiam ex calúmnia, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qu obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, et claudit óculos suos ne vídeat malum. Iste in excélsis habitávit, muniménta saxórum sublímitas ejus: panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longe.

℟. Vidébunt gentes justum tuum, et cuncti reges ínclytum tuum: * Et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominávit.

℣. Et erit coróna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui.

Et vocábitur.

Glória Patri.

Et vocábitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vigiláte ánimo, in próximo est Dóminus Deus noster.

Nisi occurrat festum sancti Thomæ, quia tunc, ea prætermissa dicitur Antiphona Nólite timére, quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Quod etiam servatur in sequentibus diebus quando illud festum occurrit.

Kyrie, eléison, *cum précibus, ut supra*, 64.

Ad Magnificat, Antiphona.

Lætámini * cum Jerúsalem, et exultáte in ea, omnes qui dilígitis eam in ætérnum.

Nisi dicenda sit Antiphona O.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.
[Cap. 1.]

In illo témpore, Exúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda: et intrávit in domum Zachariæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.
[Lib. 2 in Luc.]

Morale est ómnibus ut qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ídeo Angelus, cum abscóndita nuntiáret, ut fidem astrúeret, exémplo senióris féminæ sterilísque concéptum vírgini Maríæ nuntiávit: ut possíbile Deo omne quod ei placúerit asséreret. Ubi audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incérta de núntio, nec quasi dúbitans de exémplo, sed quasi læta pro voto, religiósa pro offício, festína pro gáudio, in montána perréxit. Quo enim jam Deo plena, nisi ad superióra cum festinatióne conténderet? Nescit tarda molímina Sancti Spíritus grátia.

℟. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ,* De petra desérti ad montem fíliæ Sion.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

De petra.

LECTIO II.

Discite et vos, sanctæ mulíeres, sedulitátem quam prægnántibus debeátis exhibére cognátis. Maríam, quæ ante sola in íntimis penetrálibus versabátur, non a público virginitátis pudor, non a stúdio aspéritas móntium, non ab offício prolíxitas itíneris retardávit. In montána Virgo cum festinatióne, Virgo offícii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non sexu, relícta perréxit domo. Díscite, vírgines, non circumcursáre per aliénas ædes, non demorári in pláteis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festína in público, mansit apud cognátam suam tribus ménsibus.

℟. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum: * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ de petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Aperiátur.

LECTIO III.

DIDICISTIS, vírgines, pudórem Maríæ, díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad senióren : nec solum venit, sed étiam prior salutávit. Decet enim ut quanto cástior virgo, tanto humílior sit. Novérit deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est et causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contuéndum est énim quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur : María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem.

℟. Germinavérunt campi erémi germen odóris Israel : quia ecce Deus noster cum virtúte véniet, * et splendor ejus cum eo.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus : Deus noster manifésto véniet.

dunt ab omni cítius adversitáte liberéntur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis. Ad Magnificat, Antiphona.

Hoc est testimónium, * quod perhíbuit Joánnes : Qui post me venit ante me factus est.

Nisi dicenda sit Antiphona O.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

Oratio Dominicæ præcedentis, 209.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

ANNO quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte

[redacted]

catiónis ejus témpora designántur. Quia autem gentílitas colligénda erat, et Judæa pro culpa perfídiæ dispergénda, ipsa quoque descriptio terréni principátus osténdit: quóniam et in romána república unus præfuisse descríbitur, et in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabántur.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.

℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis.

Et erit.

LECTIO II.

Voce étenim nostri Redemptóris dícitur: Omne regnum in seipsum divísum desolábitur. Liquet ergo, quod ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat. Apte quoque non solum quibus rigíbus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit demonstrátur: et quia illum Joánnes Baptista prædicáret, qui simul rex et sacérdos exísteret, Lucas Evangelísta prædicatiónis ejus témpora per regnum et sacerdótium designávit.

℟. Radix Jesse, qui exúrget judicáre gentes, in eum gentes sperábunt, * et erit nomen ejus benedíctum in sæcula.

℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur.

Et erit nomen.

LECTIO III.

Et venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joánnes non solum baptísmum pœniténtiæ prædicávit, verum étiam quibúsdam dedit: sed tamen baptísmum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptísmo Christi tribúitur. Notándum ítaque quod dícitur, Prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum: quóniam baptísmum, quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat: ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptísmum pœniténtiæ, quo peccáta solvúntur, præcúrreret suo baptísmate, quo peccáta solvi non possunt.

℟. Veni, Dómine, et noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ: * Et révoca dispérsos in terram suam.

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos.

[redacted]

Et révoca.
Glória Patri.
Et révoca.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quómodo fiet istud, * Angele Dei, quoniam virum non cognósco? Audi, María virgo: Spíritus Sanctus supervéniet inte, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Nisi dicenda sit Antiphona Nólite timére, *et nisi hæc fuerit dies ante Vigiliam Nativitatis: quia tunc, ea prætermissa, dicitur Antiphona* Ecce compléta * sunt ómnia quæ dicta sunt per Angelum de vírgine María.

Quod etiam servatur (si idem contingat) in sequentibus diebus.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 64.

ORATIO.

Deus, qui cónspicis quia ex nostra pravitáte affligimur, concéde propítius ut ex tua visitatióne consolémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et dicitur ad omnes Horas.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[I. Corinth., c. 4.]

Fatres, sic nos exístimet homo, ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quærítur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

HYMNUS.

Creator alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es;

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima;

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et Cœlites, et ínferi
Treménte curvántur genu,

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculorum sæcula.
Amen.

℣. Rorate, cœli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet salvatórem.

Antiphona ad Magnificat, una ex majoribus O.

ORATIO.

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre, ut per auxílium, grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

DOMINICA IV
ADVENTUS.
AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Verbum supérnum pródiens
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis,
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas impleat.
Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cœlum pios,
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona Véniet ecce Rex.

Psalmus Beátus vir, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 3.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.
[Cap. 35.]

Lætabitur desérta et ínvia et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabúnda et laudans : glória Líbani data est ei, decor Carméli et Saron : ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis : Confortámini, et nolíte timére : ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis : Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut servus claudus, et apérta erit lingua mutórum : quia scíssæ sunt in déserto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, et dícite : * Ecce Deus Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte, et audítum fácite; loquímini, et clamáte. Ecce Deus.

LECTIO II.

In cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami et junci. Et erit ibi sémita et via, et via sancta vocábitur : non transíbit per eam pollútus, et hæc erit vobis dirécta via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, et

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est; * Et ipse erit expectátio géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres.

Et ipse.

LECTIO III.

[Cap. 41.]

TACEANT ad me insulæ, et gentes mutent fortitúdinem: accédant, et tunc loquántur, simul ad judicium propinquémus. Quis suscitávit ab Oriénte justum, vocávit eum ut sequerétur se? dabit in conspéctu ejus gentes, et reges obtinébit: dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stipulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit.

Antiphona Gaude e
táre.

Psalmus Consérva,
reliquis, ut in Psalteri
Sermo sancti Leónis P

LECTIO IV.

[Serm. 1, de jejun. x mensis et

SI fidéliter, dilectissim
que sapiénter creatióni
træ intelligámus exórd
inveniémus hóminem id
imáginem Dei cónditu
imitátor sui esset auc
et hanc esse naturálem
géneris dignitátem, si
bis, quasi in quodam s
lo, divínæ benignitátis
respléndeat. Ad quam
tídie nos útique répara
tia Salvatóris; dum
cécidit in Adam primo
gitur in secúndo.

℟. Nascétur nobis p
lus, et vocábitur Deus
tis: * Ipse sedébit

LECTIO V.

Causa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei, quem non dilegerémus nisi prius nos ipse diligeret, et ténebras ignorántiæ nostræ suæ veritátis luce discúteret. Quod per sanctum Isaiam Dóminus denúntians, ait: Addúcam cæcos in viam quam ignorábant; et sémitas quas nesciébant fáciam illos calcáre; fáciam illis ténebras in lucem, et prava in dirécta. Hæc verba fáciam illis, et non relínquam eos. Et íterum: Invéntus sum, inquit, a non quæréntibus me, et palam appárui iis qui me non interrogábant.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus filium suum in terras natum de Vírgine, factum sub lege; * Ut eos qui sub lege erant redímeret.

℣. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti.

Ut eos.

LECTIO VI

Quod quómodo implétum sit, Joánnes Apóstolus docet dicens: Scimus quóniam Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum, et simus in vero Fílio ejus. Et íterum: Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos. Diligéndo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat; et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ charitátis inflámmans; ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit diligámus.

℟. Vírgo Israel, revértere ad civitátes tuas: * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem.

℣. In charitáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te míserans tui.

Usquequo dolens.

Glória Patri.

Ambulábunt hómines.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Gábriel Angelus.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 3.]

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homil. 20 in Evang.]

Dicebat Joánnes ad turbas

[redacted]

quæ exíbant ut baptizaréntur ab eo : Genímina viperárum, quis osténdit vobis fúgere a ventúra ira? Ventúra enim ira est animadvérsio ultiónis extrémæ : quam tunc fúgere peccátor non valet, qui nunc ad laménta pœniténtiæ non recúrrit. Et notándum quod malæ sóboles, malórum paréntum actiónem imitántes, genímina viperárum vocántur : quia per hoc quod bonis ínvident, eósque persequúntur, quod quibúsdam mala retríbuunt, quod læsiónes próximis exquírunt : quóniam in his ómnibus patrum suórum carnálium vias sequúntur, quasi venenáti filii de venenátis paréntibus nati sunt.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram : montes enim et colles suscípient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jérusalem.

℣. Juxta est salus mea, ut véniat; et justítia mea, ut revelétur.

Et testaméntum.

LECTIO VIII.

Sed quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus : dicat quid nobis faciéndum sit, ut fúgere a ventúra ira valeámus. Séquitur : Fácite ergo fructus dignos pœniténtiæ. In quibus verbis notándum est, quod amícus sponsi non solum fructus pœniténtiæ, sed dignos pœniténtiæ ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pœniténtiæ; áliud, dignum pœniténtiæ fructum fácere. Ut enim secúndum dignos pœniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est quia quisquis illícita nulla commísit, huic jure concéditur ut lícitis utátur : sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen, si volúerit, ea quæ mundi sunt non relínquat.

℟. Non discédimus a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum invocábimus : * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : vísita nos in salutári tuo.

Osténde nobis.

LECTIO IX.

At si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est : tanto a se lícita debet abscíndere, quanto se méminit et illícita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui minus et ejus qui ámplius delíquit; aut ejus qui in nullis, et ejus qui in quibúsdam facinóribus cécidit, et ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo quod dícitur : Fácite fructus dignos pœniténtiæ, uniuscujúsque consciéntia convenítur, ut tanto majóra acquírat bonó-

rum óperum lucra per pœniténtiam, quanto gravióra sibi íntulit damna per culpam.

℟. Intuémini quantus sit iste qui ingréditur ad salvándas gentes : ipse est rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem.

℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchisedech Póntifex factus in ætérnum.

Cujus generátio.

Glória Patri.

Cujus generátio.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Cánite tuba * in Sion, quia prope est dies Dómini; ecce véniet ad salvándum nos. Allelúia, allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Ecce véniet * desiderátus cunctis géntibus ; et replébitur glória domus Dómini. Allelúia.

Antiphona.

Erunt prava * in dirécta, et áspera in vias planas : veni, Dómine, et noli tardáre. Allelúia.

Antiphona.

Dóminus véniet, * occúrrite illi, dicéntes : Magnum princípium, et regni ejus non erit finis : Deus fortis, dominátor, princeps pacis. Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Omnipotens * sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus véniet. Allelúia.

CAPITULUM.
[Cor. I., c. 4.]

Fratres, sic nos existimet homo, ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

HYMNUS.

En clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans,
Procul fugéntur sómnia;
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum;
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ave, María, * grátia plena : Dóminus tecum : Benedicta tu in muliéribus. Allelúia.

propitiationis accéleret. Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Antiphona Ecce véniet.

Capitulum Fratres, sic nos, *ut supra*, 223.

℟. *breve*. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni.

℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℟. Dómine Deus.

Glória Patri. Veni ad.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine.

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM.

Antiphona Erunt prava.

CAPITULUM.

[I. Cor., c. 4.]

Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die; sed neque meipsum júdico...

...judicáre, quoad...
Dóminus, qui et...
abscóndita teneb...
manifestábit co...
dium; et tunc la...
cuíque a Deo.

℟. *breve*. Super... lem, * Oriétur D... per te.

℣. Et glória ej... débitur.

℟. Oriétur.

Glória Patri. S...

℣. Dómine, De... convérte nos.

℟. Et osténde f... et salvi érimus.

AD VESP...

Antiphona Cá... *cum reliquis de* ... 223.

Psalmus Dixit ... *cum reliquis*, 13...

Capitulum Frat...

Oratio Excita, quæsumus, *ut supra*, 224.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 41.]

Et tu Israel serve meus Jacob quem elégi, semen Abraham amíci mei: in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longínquis ejus vocávi te, et dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, et non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum: ne declines, quia ego Deus tuus: confortávi te, et auxiliátus sum tibi, et suscépit te déxtera justi mei.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, et dícite: Ecce Deus Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini, et clamáte.

Ecce Deus.

LECTIO II.

Ecce confundéntur et erubéscent omnes qui pugnant advérsum te: erunt quasi non sint, et períbunt viri qui contradícunt tibi. Quæres eos, et non invénies, viros rebélles tuos: erunt quasi non sint, et véluti consúmptio hómines béllantes advérsum te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est; * Et ipse erit expectátio géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres.

Et ipse.

LECTIO III.

Noli timére, vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israel: ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus, et redémptor tuus Sanctus Israel. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia: triturábis montes, et commínues, et colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, et ventus tollet, et turbo dispérget eos: et tu exultábis in Dómino, in Sancto Israel lætáberis.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit ante me factus est, * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere.

℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizávit vos Spíritu Sancto.

Cujus non sum.

Glória Patri.

Cujus non sum.

montem Dómini, et ad domum Dei Jacob; et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus En clara vox, 223.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicit Dóminus: * Pœniténtiam ágite; appropinquávit enim regnum cœlórum. Allelúia.

Nisi dicenda sit Antiphona Nólite timére, *vel Antiphona* Ecce compléta, 208.

Deinde Kyrie, eléison, 64.

Oratio Excita, *ut supra*, 224.

Hodie dicitur Officium Defunctorum

Glória Patri.

℣. Timébunt ... men tuum, Dó...

℟. Et omnes ... glóriam tuam.

Deinde Kyri...

AD SEX...

CAPITU...

(Jerem., c...

In diébus illi... Juda, et Isra... confidénter; et ... men quod voc... Dóminus justus ...

℟. *breve.* Ost... Dómine, M... tuam. Osténde.

℣. Et salutár... nobis.

℟. Misericórdi...

Glória Patri. ...

℣. Meménto ... mine, in benepl... tui.

ejus, et dies ejus non elongabúntur: miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israel salvábitur.

℟. *breve.* Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.

℣. Et glória ejus in te vidébitur.

℟. Oriétur Dóminus.

Glória Patri. Super.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre.

℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 49.

AD VESPERAS.

Antiphona Inclinávit.

Psalmus Diléxi, *cum reliquis*, *ut in Psalterio*, 139.

CAPITULUM.

[Gen., c. 49.]

Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est; et ipse erit expectátio géntium.

Hymnus Creátor alme, 218.

℣. Roráte cœli, *ut supra*.

Ad Magnificat, *Antiphona* O.

Deinde Kyrie, eléison, *ut supra*, 139.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 42.]

Ecce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum super eum, judícium géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, et linum fúmigans non extínguet: in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra judícium, et legem ejus ínsulæ expectábunt.

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit: cujus potéstas super húmerum ejus.

℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes sérvient ei.

Ipse sedébit.

LECTIO II.

Hæc dicit Dóminus Deus, creans cœlos, et exténdens eos: firmans terram, et quæ gérminant ex ea: dans flatum pópulo qui est super eam, et spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justítia, et apprehéndi manum tuam, et servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium, ut aperíres óculos cæcórum, et edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris.

℟. Ecce jam venit pleni-

Ut eos.

LECTIO III.

Cantate Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ : qui descénditis in mare, et plenitúdo ejus, insulæ, et habitatóres eárum. Sublevétur desértum, et civitátes ejus : in dómibus habitábit Cedar : laudáte habitatóres petræ, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, et laudem ejus in ínsulis nuntiábunt. Dóminus sicut fortis egrediétur, sicut vir præliátor suscitábit zelum : vociferábitur, et clamábit : super inimícos suos confortábitur.

℟. Virgo Israel, revértere ad civitátes tuas : * Usquequo dolens avertéris? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra : * Ambulábunt hómines in

FERIA QU

De Isaía Propl

LECTIO

[Cap. 51.

Audite me qui quod justum est, Dóminum : attén tram unde excisi cavérnam laci, d císi estis. Atténdi ham patrem vest Saram, quæ pé quia unum vocá benedixi ei, et eum. Consolábitu minus Sion, et c omnes ruínas eju desértum ejus qu et solitúdinem hortum Dómini. lætitia inveniétur tiárum áctio, et

℟. Jurávi, dicit ut ultra jam n super terram : m

LECTIO II.

Attendite ad me, pópule meus, et tribus mea, me audite: quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt: me ínsulæ expectábunt, et bráchium meum sustinébunt. Leváte in cœlum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum: quia cœli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt. Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non defíciet.

℞. Non discédimus a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum invocábimus: * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo.

Osténde nobis.

LECTIO III.

Audite me, qui scitis justum, pópulus meus, lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis; et sicut lanam, sic devorábit eos tínea. Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

℞. Intuémini quantus sit iste qui ingréditur ad salvándas gentes: ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem.

℞. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchísedech, Póntifex factus in ætérnum.

Cujus generátio.

Glória Patri.

Cujus generátio.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ponam in Sion * salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. Allelúia.

Nisi dicenda sit Antiphona Nolíte timére; *vel Antiphona* Ecce compléta, 208.

Deinde Kyrie, eléison, 64.

Ad Magnificat, Antiphona O.

Deinde Kyrie, eléison, 64.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 64.]

Utinam disrúmperes cœlos, et descénderes: a fácie tua montes deflúerent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fíeret nomen tuum inimícis tuis; a fácie tua gentes turbaréntur. Cum féceris mirabília, non sustinébimus; descendísti, et a fácie tua montes defluxérunt. A sæ-

culo non audiérunt, neque áuribus percepérunt : óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti expectántibus te.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, et dícite : Ecce Deus Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte, et auditum fácite : loquímini, et clamáte.

Ecce Deus.

LECTIO II.

Occurristi lætánti et faciénti justítiam : in viis tuis recordabúntur tui : ecce tu irátus es, et peccávimus : in ipsis fúimus semper et salvábimur. Et facti sumus ut immúndus omnes nos, et quasi pannus menstruátæ univérsæ justítiæ nostræ : et cecídimus quasi fólium univérsi, et iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est qui ínvocet nomen tuum, qui consúrgat, et téneat te ; abscondísti fáciem tuam a nobis, et allisísti nos in manu iniquitátis nostræ.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est ; * Et ipse erit expectátio géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres.

Et ipse.

LECTIO III.

Et nunc, Dómine, pater noster es tu, nos vero lutum : et fictor noster tu, et ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris, Dómine, satis, et ne ultra memíneris iniquitátis nostræ : ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas Sancti tui facta est desérta, Sion desérta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ et glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis ; et ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas.

℟. Me opórtet minui, illum autem créscere : qui autem post me venit ante me factus est, * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere.

℣. Ego baptizávi vos aqua : ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto.

Cujus non sum.

Glória Patri.

Cujus non sum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Consolámini, * consolámini, pópule meus, dicit Dóminus Deus vester.

Nisi dicenda sit Antiphona Ecce compléta, 208.

Deinde Kyrie, eléison, 64.

Ad Magnificat, Antiphona O

Deinde Kyrie, eléison, 64.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 66.]

Audite verbum Dómini qui trémitis ad verbum ejus : dixérunt fratres vestri odiéntes vos, et adjiciéntes propter nomen meum : Glorificétur Dóminus, et vidébimus in lætítia vestra; ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis suis. Antequam parturíret, péperit : antequam veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit unquam tale? et quis vidit huic símile? numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul; quia parturívit et péperit Sion filios suos?

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : cujus potéstas super húmerum ejus.

℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes sérvient ei.

Ipse sedébit.

LECTIO II.

Numquid ego, qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? Si ego, qui generatiónem cæteris tríbuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Lætámini cum Jerúsalem, et exultáte in ea, omnes qui diligitis eam; gaudéte cum ea gáudio, univérsi qui lugétis super eam; ut sugátis, et repleámini ab úbere consolatiónis ejus; ut mulgeátis, et delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus : Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, et quasi torréntem inundántem glóriam géntium, quam sugétis : ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras natum de Vírgine, factum sub lege; * Ut eos qui sub lege erant redímeret.

℣. Propter nímiam charitátem suam qua diléxit nos Deus, Filium suum misit in similitúdinem carnis peccáti.

Ut eos.

LECTIO III.

Quomodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt; et cognoscétur manus Dómini servis ejus, et indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, et quasi turbo quadrigæ ejus : réddere in indignatióne furórem suum, et in-

Ambulábunt hómines in salvatiónem.

℣. In charitáte perpétua diléxi te : ídeo attráxi te míserans tui.

Usquequo.

Glória Patri.

Ambulábunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce compléta* sunt ómnia quæ dicta sunt per Angelum de vírgine María.

Deinde Kyrie, eléison, 64.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Emmánuel, Rex et légifer noster, expectátio géntium, et salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Deinde Kyrie, eléison, 64.

Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dominica, Officium fit hoc ...

ne de Do
et per Hor
cium de V

IN V

NATIVIT

AD M

Invitato

sciétis quia

* Et mane

ejus.

Psalmus

mus, 2.

HY

VERBUM sup
E Patris ætér
Qui natus orb
Labénte curs

Illúmina nu
Tuóque amór
Ut cor cadúca
Cœli volúptas

Ut, cum tr

Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Antiphonæ et Psalmi de Feria occurrenti.

℣. Hódie sciétis quia vé niet Dóminus.

℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 1 Comm. in cap. 1 Matthæi.]

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph orígo Maríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera: tértio, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit, Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Sanctificámini hódie, et estóte paráti; quia die crástina vidébitis * Majestátem Dei in vobis.

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus, et mane vidébitis.

Majestátem.

LECTIO II.

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur: Antequam convenírent; non séquitur ut póstea convénerint: sed Scriptúra quod factum non sit osténdit.

℟. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos; Judæa et Jerúsalem, nolíte timére: * Cras egrediémini, et Dóminus erit vobiscum.

℣. Sanctificámini, fílii Israel, et estóte paráti.

Cras egrediémini.

LECTIO III.

Joseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur; et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio cujus mystérium nesciébat.

Dóminum Salvatórem, obl[illegible]
tiónem novam in terra [illegible]
Ambulábunt hómines in sal[illegible]
vatiónem.

℣. In charitáte perpét[illegible]
diléxi te : ídeo attráxi te m[illegible]
serans tui.

Usquequo.

Glória Patri.

Ambulábunt.

Ad Benedictus, Antiphon[illegible]

Ecce compléta* sunt óm[illegible]
nia quæ dicta sunt [illegible]
Angelum de vírgine Mari[illegible]

Deinde Kyrie, eléison, [illegible]

Ad Magnificat, Antiph[illegible]

O Emmánuel, Rex et l[illegible]
fer noster, expectátio g[illegible]
tium, et salvátor eáru[illegible]
veni ad salvándum nos, D[illegible]
mine Deus noster.

Deinde Kyrie, eléison, [illegible]

In Vigília Nativitátis [illegible]

[illegible]

... NOCTURNO.

...ncti Joánnis

...IO IV.

(... Epist. B. Pauli)

...Epistolárum lec-
...ssidue auscul-
...ebdómadas sin-
...e, et ter, et qua-
...umque sanctó-
...rum memórias
gáudio exsulto,
...itáli pérfruens,
desidério inca-
...n mihi amicum
...ere præséntem

Et áuferet.
Glória Patri.
Et áuferet.

Deinceps Officium fit Duplex.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Judæa et Jerúsalem, nolíte timére: cras egrediémini, et Dóminus erit vobiscum. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Hódie sciétis quia véniet Dóminus, et mane vidébitis glóriam ejus.

Antiphona.

Crástina die delébitur iníquitas terræ, et regnábit super nos Salvátor mundi.

Antiphona.

Dóminus véniet, occúrrite

sanctis de Fílio suo, q
tus est ei ex sémine
secúndum carnem.

HYMNUS.

En clara vox redárgui
Obscúra quæque, pérs
Procul fugéntur sómn
Ab alto Jesus prómic

Mens jam resúrgat t
Non ámplius jacens h
Sidus refúlget jam no
Ut tollat omne nóxiur

En Agnus ad nos m
Laxáre gratis débitun
Omnes simul cum lác
Precémur indulgénti

Ut, cum secúndo
Metúque mundum c
Non pro reátu púnia
Sed nos pius tunc pr

Virtus, honor, lau
Deo Patri cum Fílio
Sancto simul Parácli
In sæculórum sæcul
Amen.

mundi, et descéndet in úterum Vírginis, sicut imber super gramen. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua expectatióne lætíficas, præsta ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscipimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Et dicuntur per Horas diei.

Prima dicitur sicut in Duplicibus, et ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Antiphona Hódie sciétis.

Capitulum Paulus servus, *ut supra.*

℟. *breve.* Hódie sciétis, * Quia véniet Dóminus. Hódie sciétis.

℣. Et mane vidébitis glóriam ejus.

℟. Quia véniet.

Glória Patri. Hódie.

℣. Constántes estóte.

℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

AD SEXTAM.

Antiphona Crástina die.

CAPITULUM.

[Rom., c. 1.]

Qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum, Jesu Christi Dómini nostri.

℟. *breve.* Crástina die * Delébitur iníquitas terræ. Crástina die.

℣. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

℟. Delébitur iníquitas.

Glória Patri. Crástina.

℣. Crástina erit vobis salus:

℟. Dicit Dóminus Deus exercítuum.

AD NONAM.

Antiphona Crástina erit.

CAPITULUM.

[Rom., c. 1.]

Per quem accépimus grátiam et Apostolátum, ad obediéndum fidei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti, Jesu Christi Dómini nostri.

℟. *breve.* Crástina * erit vobis salus. Crástina.

℣. Dicit Dóminus Deus exercítuum.

℟. Erit vobis.

Glória Patri. Crástina.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ.

℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

[redacted]

IN NATIVITATE DOMINI.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Rex pacíficus magnificátus est, cujus vultum desíderat univérsa terra.

Psalmus Dixit Dóminus, 133.

Antiphona

Magnificátus est Rex pacíficus super omnes reges univérsæ terræ.

Psalmus Confitébor, 134.

Antiphona.

Compléti sunt dies Maríæ, ut páreret fílium suum primogénitum.

Psalmus Beátus vir, 134.

Antiphona.

Scitóte quia prope est regnum Dei : amen dico vobis, quia non tardábit.

Psalmus Laudáte, púeri, 135.

Antiphona.

Leváte cápita vestra : ecce appropínquat redémptio vestra.

Psalmus Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.

[Tit., c. 3.]

Apparuit benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei; non ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit.

HYMNUS.

Jesu, Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit,

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Testátur hoc præsens dies
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne quod cœlo subest,
Salútis Auctórem novæ

Novo salútat cántico.
Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda Sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Epiphaniam.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ.

℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum ortus fúerit Sol de cœlo, vidébitis Regem regum procedéntem a Patre, tanquam sponsum de thálamo suo.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eumdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christus natus est nobis : * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Jesu Redémptor, *ut supra*, 236.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes; * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

nus procédens de thálamo suo.

PSALMUS 18.

Coeli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta,

dit ea : * in custodiér
retribútio multa.

Delicta quis intéll
occúltis meis mund
et ab aliénis parce se

Si mei non fúerin
náti, tunc immaculát
* et emundábor a
máximo.

Et erunt ut comp
elóquia oris mei ; * e
tátio cordis mei in co
tuo semper.

Dómine, adjútor
et redémptor meus.

Antiphona.

Tanquam sponsu
nus procédens de
suo.

Antiphona.

Diffúsa est grátia
tuis, proptérea ben
Deus in ætérnum.

PSALMUS 44

Eructavit cor me
bum bonum : * dico e

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corde inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem:* proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto:* circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclina aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus;* vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi :

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii :* constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores érunt nóminis tui * in omni generatióne te generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæcúlum sæculi.

Antiphona.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Tanquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Tres sequentes Lectiones Isaiæ leguntur sine titulo.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

Primo témpore alleviáta est Terra Zábulon, et terra Néphthali : et novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ Géntium. Pópulus qui ambulábat in ténebris vidit lucem magnam : habitántibus in regióne um-

bræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exúltant victóres capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti, sicut in die Mádiam. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu et vestiméntum mixtum sánguine, erit in combustiónem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et Fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum ejus : et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis.

℟. Hódie nobis cœlórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cœléstia regna revocáret : * Gaudet exércitus Angelórum, quia salus ætérna humáno géneri appáruit.

℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.

Gaudet exércitus.

Glória Patri.

Et repetitur Responsorium Hódie nobis cœlorum, *usque ad versum* Glória in excélsis.

Benedictio Unigénitus Dei *Fílius.*

LECTIO II.

[Cap. 40.]

Consolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus : suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur; et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, et vidébit omnis caro páriter, quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi: Quid clamábo ? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, et cécidit flos; quia Spíritus Dómini sufflávit in eo. Vere fœnum est pópulus. Exsiccátum est fœnum, et cécidit flos : Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Hódie nobis de cœlo pax vera descéndit : * Hódie per totum mundum melliflui facti sunt cœli.

℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ.

Hódie per totum.

Benedictio Spíritus Sancti.

LECTIO III.

[Cap. 52.]

Consurge, consúrge, indúere fortitúdine tua, Sion, indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem, civitas Sancti: quia non adjíciet ultra ut pertránseat per te incircumcisus et immúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captiva filia Sion. Quia hæc dicit Dóminus : Gratis venúmdati estis, et sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus: In Ægyptum descéndit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi; et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus inique agunt, dicit Dóminus; et júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa : quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum.

℟. Quem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum.

℣. Dícite quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem.

Natum vídimus.

Glória Patri.

Natum vídimus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Suscépimus, * Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

PSALMUS 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam:

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nómen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent filiæ Judæ, * própter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et com-

nos in sæcula.

Antiphona.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Antiphona.

Oriétur in diébus * Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

PSALMUS 71.

Deus, judicium tuum regi da, * et justítiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum, * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

cent :

Et adorábunt eum reges terræ, * omnes sérvient ei :

Quia liberábit pá[...] a poténte, * et páupe[...] non erat adjútor.

Parcet páuperi et i[...] et ánimas páuperum fáciet.

Ex usúris et iniqui[...] dimet ánimas eórum, norábile nomen eór[...] ram illo.

Et vivet, et dábitu[...] Auro Arábiæ, et ad[...] de ipso semper : * t[...] benedicent ei.

Et erit firmamén[...] terra in summis mónt[...] perextollétur super L[...] fructus ejus : * et fl[...] de civitáte sicut terræ.

Sit nomen ejus b[...]

Israel, * qui facit mirabilia solus :

Et benedictum nomen majestátis ejus in ætérnum; * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Antiphona.

Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

Antiphona.

Véritas de terra * orta est, et justítia de cœlo prospéxit.

PSALMUS 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam : * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam, * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos, * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam :

Et super Sanctos suos, * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verumtámen prope timéntem eum salutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi ; * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * et ponet in via gressus suos.

Antiphona.

Véritas de terra orta est, et justítia de cœlo prospéxit.

℣. Speciósus forma præ filiis hóminum.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Pater noster.

Absolutio Ipsius píetas.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 1 de Nat. Dom.]

Salvator noster, dilectíssimi, hódie natus est : gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristitiæ, ubi natális est vitæ : quæ consúmpto mortalitátis timóre, nobis ingerit de promissa æternitáte

pinquat ad palmam; gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam; animétur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Filius secúndum plenitúdinem témporis quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus per ipsam quam víceral vincerétur.

℟. O magnum mystérium et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio! * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum.

℣. Ave, Maria, grátia plena: Dóminus tecum.

Beáta Virgo.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

per terram. Nihil er tam singulárem nati de carnis concup transívit, nihil de lege manávit. Virg Davídicæ stirpis eligit sacro gravidánda f vínam humanámque prius concíperet men córpore. Et ne supérr consílii ad inusitáto ret affátus, quod in rándum erat a Spíritu collóquio discit an nec damnum credit p Dei génitrix mox fut

℟. Beáta Dei génit ría, cujus víscera intá manent, * Hódie gé vatórem sæculi.

℣. Beáta, quæ c quóniam perfécta s nia quæ dicta sunt mino.

Hódie génuit.

Benedictio Ignem

-értus est nostri; et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis; et adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam; et divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto cujus cápitis et cujus córporis sis membrum. Reminíscere, quia érutus de potestáte tenebrárum translátus es in Dei lumen et regnum.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio; * Quia quem cœli cápere non póterant tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem.

Glória Patri.

Quia quem.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Ipse invocábit me. * Allelúia. Pater meus es tu. Allelúia.

PSALMUS 88.

Misericordias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo; * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia Sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio Sanctórum, * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris, * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti, sicut vulnerátum, supérbum; * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra; orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti, * aquilónem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt, * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua; * justítia et judicium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam, * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die; et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es; * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne Sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténte, et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum, * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus; * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso; * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus; * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam, * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * et in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericordiám autem meam non dispérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo testaméntum meum, * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit:

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum, et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et de-

spexísti, * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui, * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus, * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam; * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum, * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus, * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne, * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus, * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem? * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substantia : * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem, * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium :

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine; * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Antiphona.

Ipse invocábit me. Allelúia. Pater meus es tu. Allelúia.

Antiphona.

Læténtur cœli, * et exúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Læténtur cœli, et exúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Antiphona.

Notum fecit * Dóminus. Allelúia. Salutáre suum. Allelúia.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus,

Jubiláte in consp
gis Dómini : * move
et plenitúdo ejus,
rárum et qui háb
eo.

Flúmina plauden
simul montes exul
conspéctu Dómini, *
venit judicáre terra

Judicábit orbem
in justítia, * et pó
æquitáte.

Antiphona

Notum fecit I
Allelúia. Salutáre su
lúia.

℣. Ipse invocá
Allelúia.

℟. Pater meus
Allelúia.

Pater noster.

ABSOLUTIO.

A VINCULIS peccató
trórum absólvat n

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Exiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

[Hom. 8 in Evang.]

Quia largiénte Dómino, Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus, loqui diu de Evangélica lectióne non póssumus : sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptóris nostri Natívitas ipsa compéllit. Quid est enim quod nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc, quod apérte monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos adscríberet in æternitáte ? Quo contra de réprobis per Prophétam dícitur : Deleántur de libro vivéntium, et cum justis non scribántur. Qui bene étiam in Béthlehem náscitur. Béthlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est qui ait : Ego sum panis vivus qui de cœlo descéndi. Locus ergo, in quo Dóminus náscitur, domus panis ántea vocátus est : quia futúrum profécto erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes intérna satietáte reficeret. Qui non in paréntum domo, sed in via náscitur; ut profécto osténderet quia per humanitátem suam, quam assúmpserat, quasi in alieno nascebátur.

℟. Beáta víscera Maríæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium; et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est.

℣. Dies sanctificátus illúxit nobis; venite, gentes, et adoráte Dóminum.

Qui hódie.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VIII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Pastóres loquebántur ad ínvicem : Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homilia S. Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 2. in c. 2. Lucæ.]

Videte Ecclésiæ surgéntis exórdium. Christus náscitur, et pastóres vigiláre cœpérunt : qui géntium greges, pécudum modo ante vivén-

tes, in caulam Dómini congregárent, ne quos spiritálium bestiárum, per offúsas nóctium ténebras, paterénturincúrsus. Et bene pastóres vígilant, quos bonus pastor infórmat. Grex igitur pópulus, nox sæculum, pastóres sunt sacerdótes. Aut fortásse étiam ille sit pastor cui dícitur : Esto vígilans, et confírma. Quia non solum Epíscopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos destinávit.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

Et vídimus.

Glória Patri.

Et vídimus.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Verba sancti Evangélii dóceat nos Christus Fílius Dei.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO IX.

[Cap. 1.]

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et *réliqua.*

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 1 in Joan.]

Ne vile áliquid putáres, quale consuevísti cogitáre, cum verba humána soléres audíre, audi quid cógites. Deus erat Verbum. Exeat nunc néscio quis infidélis Ariánus, et dicat, quia Verbum Dei factum est. Quómodo potest fieri ut Verbum Dei factum sit quando Deus per Verbum fecit ómnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est; per quod álind verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud : ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fieri pótuit, per quod facta sunt ómnia. Crede ergo Evangelístæ.

Deinde dicitur Hymnus Te Deum laudámus, 17. *Quo finito, dicitur* ℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio Concéde, quæsumus, *ut infra* 252.

Et dicto Benedicámus Dómino, *celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in ordinario; qua finita dicuntur Laudes.*

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Quem vidistis * pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. Allelúia, allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Génuit puérpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre; nec primam símilem vísa est, nec habére sequéntem. Allelúia.

Antiphona.

Angelus * ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum; quia natus est vobis hódie Salvátor mundi. Allelúia.

Antiphona.

Facta est * cum Angelo multitúdo cœléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Allelúia.

Antiphona.

Párvulus fílius * hódie, natus est nobis, et vocábitur Deus, fortis. Allelúia.

CAPITULUM.

[Heb., c. 1.]

Multifariam multisque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis, novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit et sæcula.

HYMNUS.

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem
Natum María vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit,
Ut carne carnem líberans
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia;
Venter puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei;
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit,
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Nótum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Glória in excélsis * Deo, et in terra pax homínibus bo-

...untátis. Allelúia, alle-

ORATIO.

...CÉDE, quæsumus, omni-
...ns Deus, ut nos Unigé-
...tui nova per carnem na-
...tas líberet, quos sub pec-
...tas vetústa sérvitus te-
...i jugo. Per eúmdem Dóminum.
...t. Per eúmdem *dicitur Pri-*
Summo mane dicitur Pri-
...a, qua finita, celebratur
...ecunda Missa in Aurora,
et in ea fit commemoratio
de S. Anastasia, martyre.

AD PRIMAM.

Antiphona Quem vidístis.
Capitulum Regi sæculó-
rum, 28.
℟. *breve.* Christe Fili Dei.
Miserére nobis.
℣. Qui natus es de María
virgine.
Et sic dicitur quotidie us-
que ad Epiphaniam.
Ad absolutionem Capituli,
Lectio brevis Ipsi peribunt,
ut infra ad Nonam.
Tertia dicitur hora sua,
qua finita, celebratur tertia
Missa de die Nativitatis.

AD TERTIAM.

Antiphona Génuit puér-
pera.
Capitulum Multifáriam.
℟. *breve.* Verbum caro
factum est. * Allelúia, alle-
lúia. Verbum.
℣. Et habitávit in nobis.
℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Verbum.
℣. Ipse invocábit me. Alle-
℟. Pater meus es tu. Alle-
lúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Angelus ad
pastóres.

CAPITULUM.
[Heb., c. 1.]

Et, tu in princípio, Dómine,
terram fundásti, et ópera
mánuum tuárum sunt cœli.
℟. *breve.* Notum fecit Dó-
minus. * Allelúia, allelúia.
Notum.
℣. Salutáre suum.
℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Notum.
℣. Vidérunt omnes fines
terræ. Allelúia.
℟. Salutáre Dei nostri.
Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Párvulus fílius.

CAPITULUM.
[Hebr., c. 1.]

Ipsi peribunt, tu autem
permanébis; et omnes sicut
vestiméntum veteráscent, et
velut amíctum mutábis eos,
et mutabúntur: tu autem
idem ipse es, et anni tui non
defícient.
℟. *breve.* Vidérunt omne...
fines terræ. * Allelúia, all...
lúia. Vidérunt.
℣. Salutáre Dei nos...
℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Vidérun...
℣. Verbum caro fa...
est. Allelúia.
℟. Et habitávit in ...
Allelúia.

[redacted]

AD VESPERAS.

Antiphona.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus Sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis : Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruinas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus Sanctorum, ex útero ante lucíferum génui te.

Antiphona.

Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, mandávit in ætérnum testaméntum suum.

PSALMUS 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in consílio justórum et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Confésio et magnificéntia opus ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus ; * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui ; * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hæreditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo, * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiphona.

Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Antiphona.

Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, miséricors et miserátor et justus Dóminus.

in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis; * mísericors et miserátor et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus; * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus, * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi; * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet, * desidérium peccatórum períbit.

Antiphona

Si iniquitátes o
Dómine; * Dómi
tinébit.

Quia apud te
est, * et propter
sustínui te, Dór

Sustínuit áni
verbo ejus: * sp
mea in Dómino.

A custódia ma
ad noctem * sper
Dómino.

Quia apud D
sericórdia, * et c
eum redémptio.

Et ipse rédim
ómnibus iniquit

Antiph

Apud Dómin
córdia, et copiós
redémptio.

Antiph

De fructu ve
nam super sede

PSALMUS

MEMENTO, Dón

meis, * et pálpebris meis dormitatiónem;

Et réquiem tempóribus meis; donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata, * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus; * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam, * et Sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion; * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam; * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári; * et Sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Antiphona.

De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

CAPITULUM.
[Hebr., c. 1.]

MULTIFARIAM multisque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis, novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit et sæcula.

HYMNUS.

JESU, Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit,

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Testátur hoc præsens dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquora,

Hunc omne, quod cœlo subest,
Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.
Et nos, beata quos sacri
Rigávit unda sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tributum sólvimus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutare suum. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas libéret, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Deinde pro S. Stephano, Antiphona.

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine faciébat signa magna in pópulo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Da *nobis*, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus; ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

IN FESTO S. STEPHANI,

PROTOMARTYRIS.

(DUPLEX.)

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus, Antiphonæ, Psalmi et Versiculi Nocturnorum dicuntur de Communi unius Martyris, xxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

In diébus illis, crescénte número discipulórum, factum est murmur Græcórum advérsus Hebræos, eo quod despiceréntur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, et ministráre mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu Sancto et sapiéntia, quos

constituámus super hoc opus. Nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus.

℟. Stéphanus autem plenus gratía et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

℣. Surrexérunt quidam de synagóga, disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur.

Faciébat prodígia.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Et plácuit sermo corám omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide et Spíritu Sancto, et Philíppum, et Próchorum, et Nicánorem, et Timónem, et Pármenam, et Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspéctum Apostolórum, et orántes imposuérunt eis manus. Et verbum Dómini crescébat, et multiplicabátur númerus discipulórum in Jerúsalem valde: multa étiam turba sacerdótum obediébat fidei. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio, * Et intuebántur vultum ejus tanquam vultum Angeli stantis inter illos.

℣. Plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Et intuebántur.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Surrexerunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano: et non póterant resistere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur. Tunc submisérunt viros qui dicerent se audivisse eum dicéntem verba blasphémiæ in Móysen et in Deum. Commovérunt ítaque plebem, et senióres, et Scribas; et concurréntes rapuérunt eum et adduxérunt in concílium, et statuérunt falsos testes, qui dicerent: Homo iste non cessat loqui verba advérsus locum sanctum et legem.

℟. Intuens in cœlum beátus Stéphanus vidit glóriam Dei, et ait: * Ecce video cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei.

℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in cœlum vidit glóriam Dei, et ait.

Ecce vídeo.

Glória Patri.

Ecce vídeo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo S. Fulgéntii Episcopi.

LECTIO IV.

[Sermo de S. Stephano.]

HERI celebrávimus temporálem sempitérni Regis nostri natálem : hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem. Heri enim Rex noster trábea carnis indútus de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum; hódie miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cœlum. Ille sempitérnæ Deitátis majestáte serváta, servíle cinctórium carnis assúmens, in hujus sæculi campum pugnatúrus intrávit : iste, depósitis corruptibílibus córporis induméntis, ad cœli palátium perénniter regnatúrus ascéndit. Ille descéndit carne velátus; iste ascéndit sánguine laureátus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum; et ne státuas illis hoc peccátum.

℣. Pósitis autem génibus, clamávit voce magna dicens. Dómine.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

ASCENDIT iste lapidántibus Judæis, quia ille descéndit lætántibus Angelis. Glória in *excélsis Deo, heri* sancti Angeli exultántes cantavérunt; hódie Stéphanum lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dóminus exívit de útero Vírginis; hódie miles egréssus est de ergástulo carnis. Heri Christus pro nobis pannis est involútus; hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus. Heri præsépis angústia Christum portávit infántem; hódie imménsitas cœli suscépit Stéphanum triumphántem. Solus Dóminus descéndit ut multos eleváret; humiliávit se Rex noster ut suos mílites exaltáret.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu, áccipe spíritum meum.

℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis qui vocabátur Saulus : et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem. Dómine.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

NECESSARIUM tamen nobis est, fratres, agnóscere quibus armis præcínctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruísset felíciter triumpháre. Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, charitátem pro armis habé-

bat, et per ipsam ubique vincébat. Per charitátem Dei, sæviéntibus Judæis non cessit; per charitátem próximi pro lapidántibus intercéssit. Per charitátem arguébat errántes, ut corrigeréntur; per charitátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur. Charitátis virtúte subníxus vicit Saulum crudéliter sæviéntem; et quem hábuit in terra persecutórem in cœlo méruit habére consórtem.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, ut mereréтur accípere corónam glóriæ.

℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum.

At ille gaudens.

Glória Patri.

At ille gaudens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 23.]

In illo tempóre, Dicébat Jesus Scribis et Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et Sapiéntes, et Scribas, et ex illis occidétis et crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 4. Comm. in cap. 23 Matthæi.]

Hoc, quod ántea dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum, *ad persónam Dómini pertinére*, eo quod occidéndus esset ab eis, potest et ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et Sapiéntes et Scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios Prophétas, qui ventúra prædicant: álios Sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem: álios Scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cœlos apértos; vidit et introívit: * Beátus homo, cui cœli patébant.

℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit.

Beatus homo.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Quærimus quis sit iste Zacharías, filius Barachíæ, quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum est: Quem occidístis inter templum et altáre. In *divérsis* divérsa legi; et dè-

beo singulórum opiniónes pónere. Alii Zachariam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est; patrísque in eo nomen conséntit: sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur: máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fuerint. Alii Zachariam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus: * Et ídeo triúmphat in cœlis coronátus.

℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri.

Et ídeo.

Glória Patri.

Et ídeo.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Alii istum volunt esse Zachariam, qui occísus est a Joas, rege Judæ, inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum quod ille Zacharías non sit fílius Barachíæ, sed fílius Joíadæ sacerdótis; unde et Scriptúra refert: Non fuit recordátus Joas patris ejus Joíadæ, quia sibi fecísset bona. Cum ergo et Zachariam teneámus, et occisiónis conséntiat locus: quærimus, quare Barachíæ dicátur fílius; et non Joíadæ? Barachías lingua nostra Benedíctus Dómini dícitur, et sacerdótis Joíadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ, fílium Joíadæ reperímus scriptum.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Lapidavérunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum, dicens: Ne státuas illis hoc peccátum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Lápides torréntis illi dulces fuérunt: ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

Antiphona.

Adhæsit ánima mea post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus

Antiphona.

Stéphanus vidit cœlos apértos, vidit et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Antiphona.

Ecce vídeo cœlos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

CAPITULUM.
[Act., c. 6.]

Stephanus autem plenus grátia et fortitúdine faciébat prodigia et signa magna in pópulo.

HYMNUS.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens Cœléstibus.

Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vínclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.

℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine faciébat signa magna in pópulo.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus; ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum; Qui tecum *vivit et regnat.*

Deinde fit commemoratio de Nativitate.

Antiphona.

Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Allelúia, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Lápides torréntis.

Capitulum Stéphanus autem, *ut supra.*

℟. *breve.* Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℟. Coronásti eum.

Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Antiphona Adhæsit ánima mea.

CAPITULUM.
[Act., c. 6.]

Surrexerunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandri-

nórum, et eórum qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano; et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spíritui qui loquebátur.

℟. *breve.* Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti.

℣. Corónam de lápide pretióso.

℟. Super caput.

Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Antiphona Ecce video.

CAPITULUM.

[Act., c. 7.]

Positis autem génibus clamávit voce magna dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. *breve.* Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. In salutári.

Glória Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

AD VESPERAS.

Antiphona Tecum princípium, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Nativitate, ut supra,* 253.

Et dicuntur etiam in aliis Festis infra hanc Octavam occurrentibus.

CAPITULUM.

[Act., c. 6.]

Stephanus autem plenus grátia, et fortitúdine faciébat prodígia, et signa magna in pópulo.

HYMNUS.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos.

℟. Vidit, et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum; Qui tecum vivit et regnat.

Deinde pro S. Joanne, Antiphona.

Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes.

℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, benignus illústra, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis ad dona pervéniat sempitérna.

Postea fit commemoratio de Nativitate.

Antiphona.

Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit; hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exúltant justi dicéntes : Glória in excélsis Deo. Allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

IN FESTO S. JOANNIS,

APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

(DUPLEX.)

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, et versiculi Nocturnorum de Communi Apostolorum, ij.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epistola prima beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ : et vita manifestáta est, et et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis : quod vídimus et audívimus annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc

... alleluia, alleluia.

ORATIO.

Concede, quaesumus, omnipotens Deus, ut nos Unigeniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccati jugo vetusta servitus tenet. Per eumdem Dominum.

Secunda nunc dicitur Prima, qua finita, celebratur secunda Missa in Aurora, et in ea fit commemoratio de S. Anastasia, martyre.

AD PRIMAM.

Antiphona Quem vidistis.

Capitulum Regi saeculorum, 28.

℟. *breve.* Christe Fili Dei. Miserere nobis.

℣. Qui natus es de Maria virgine.

Et sic dicitur quotidie usque ad Epiphaniam.

Ad absolutionem Capituli, Lectio brevis Ipsi peribunt, [illegible] Nonam.

℟. Filius meus es tu. Alle...

AD SEXTAM.

Antiphona Angelus ad pastores.

CAPITULUM.

[Hebr. 1. 10.]

Et, tu in principio, Dómine, terram fundásti, et ... mánuum tuárum sunt ...

℟. *breve.* Notum fecit Dóminus. * Allelúia, allelúia. Notum.

℣. Salutáre suum.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Notum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ. Allelúia.

℟. Salutáre Dei. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Párv...

CAPITULUM.

[Hebr. 1. ...]

Ipsi peribunt, ... permanébis; et ... vestiméntum v... amictum ...

Glória Patri.

Qui privilégio.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO IV.

Joannes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimum, fílius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli quem Heródes post passiónem Dómini decollávit, novissimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ Episcopis, advérsus Cerínthum aliósque hæréticos; et máxime tunc Ebionitárum dogma consúrgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuisse: unde et compúlsus est divínam ejus nativitátem edícere.

℟. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus : * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitátis novæ Jerúsalem.

℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ quod est in paradíso Dei mei.

Et scribam.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quartodecimo ígitur anno, secúndam post Nerónem persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalypsim quam interpretátur Justínus martyr et Irenæus. Interfécto autem Domitiáno, et actis ejus ob nímiam crudelitátem a senátu rescissis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum : ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit rexítque Ecclésias. Et conféctus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem sepúltus est.

℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit.

℣. In cruce dénique moritúrus, huic matrem suam vírginem vírgini commendávit.

Quia virgo.

Benedictio Ignem sui amóris.

Ex Commentáriis ejúsdem in Epístolam ad Gálatas.

LECTIO VI.

[Lib. 3.]

Beatus Joánnes Evangelísta, cum Ephesi moraretúr usque ad últimam senectútem, et vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura vocem verba contéxere; nihil áliud per síngulas solébat proférre colléctas, nisi hoc : Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem discípuli et fratres

℟. In medio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus Spíritu sapiéntiæ et intelléctus.
℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.
Et implévit.
Glória Patri.
Et implévit.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Dixit Jesus Petro : Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Episcopi.

[Tract. 124 in Joan.]

Duas vitas sibi divínitus prædicátas et commendátas novit Eccl...

...te ser...
te sicu...
spéctu...
elégi te...
℣. ...
mortem...
nam vit...
Quón...
Bened...
cólimus.

Una súb...
tera ibi e...
venit indi...
peccáta, ...
cántur, ig...
pátitur qu...
facit quod...
nósci. Una...
ne extollátu...
tanta pleni...
ret omni m...
tentatióne ...
reat summo ...
℟. Iste e...
sum...

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Ergo una bona est, sed adhuc misera : áltera mélior et beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum; illa per Joánnem. Tota hic ágitur ista usque in hujus sæculi finem et illic ínvenit finem : differtur illa compléṅda post hujus sæculi finem, sed in futúro sæculo non habet finem. Ideo dícitur huic : Séquere me. De illo autem: Sic eum volo manére, donec véniam : quid ad te? tu me séquere. Quid enim est hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? nisi tu me séquere per imitatiónem, perferéndo temporália mala; ille máneat, donec sempitérna vénio reddítúrus bona.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his : et scimus quia verum est testimónium ejus.

Antiphona.

Hic est discípulus meus : sic eum volo manére, donec véniam.

Antiphona.

Sunt de hic stántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo.

Antiphona.

Ecce puer meus eléctus, quem elégi, pósui super eum Spíritum meum.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 15.]

Qui timet Deum fáciet bona; et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam; et obviábit illi quasi mater honorificáta.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis,
Cœlum resúltet láudibus
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

... Benedictus, Antiphona.

Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Nativitate.

Antiphona.

Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Allelúia, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

ORATIO.

... ut discámus et ... gere; quia ej... lebrámus qui ... pro persecuté... Dóminum nc... Christum Filiu... tecum.

AD TE...

Antiphona ... pulus ille.

Capitulum ... Deum, *ut supr*...

℟. *breve.* I... ram * Exívit ... In omnem.

℣. Et in fin... verba eórum.

℟. Exívit. Glória Patri.

℣. Constitu... pes super omr...

℟. Mémore... nis tui, Dómi...

AD SE...

[redacted]

℟. *breve.* Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. Super.

Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Antiphona Ecce puer meus.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 15.]

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

℟. *breve.* Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis.

℣. Nimis confortátus est principátus eorum.

℟. Amíci tui.

Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Antiphona Tecum princípium, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Nativitate,* 253.

Capitulum Qui timet Deum.

Hymnus Exúltet, 267.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes.

℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur, et non dixit Jesus; Non móritur; sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum nostrum.

Deinde pro SS. Innocentibus,
Antiphona.

Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros.

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

ORATIO.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confésssi sunt, ómnia in nobis vitiórum mala mortífica, ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur.

Deinde fit commemoratio de Nativitate.

Antiphona.

Hódie Christus natus est :

℟. Salutáre suum. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona.

Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos.

℟. Vidit, et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui

Teneátque David rég
Exclámat amens n
Succéssor instat, pél
Satélles, i, ferrum r
Perfúnde cunas sáng
* Quid próficit tantur
Quid crimen Heródei
Unus tot inter fúner
Impúne Christus tólli
Jesu, tibi sit glóri
Qui natus es de Vírgi
Cum Patre, et almo
In sempitérna sæcula
Amen.

Antiphonæ, Psa versiculi Nocturnor muntur de Commu rimorum Martyrum excepta secunda An tertii Nocturni, cuj dicitur sequens Ant

Isti sunt, qui vené magna tribulatióne, runt stolas suas in s Agni.

IN PRIMO NOCTUR

léntis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus : Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrymis; quia est merces óperi tuo, ait Dóminus : et reverténtur de terra inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus : et reverténtur fílii ad términos suos.

℟. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti; * Vírgines enim permansérunt : ídeo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Vírgines.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Audiens audívi Ephraim transmigrántem : Castigásti me, et erudítus sum, quasi juvénculus indómitus : convérte me, et convértar; quia tu Dóminus Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pœniténtiam, et postquam ostendísti mihi, percússi femur meum. Confúsus sum et erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si fílius honorábilis mihi Ephraim, si puer delicátus : quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor *ejus.*

℟. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium : * Quare non deféndis sánguinem nostrum? et accepérunt divínum respónsum : Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum.

℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter Verbum Dei et propter testimónium quod habébant; et clamábant voce magna, dicéntes.

Quare non deféndis.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Statue tibi spéculam, pone tibi amaritúdines, dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti : revértere, virgo Israel, revértere ad civitátes tuas istas. Usquequo delíciis dissolvéris, fília vaga? Quia creávit Dóminus novum super terram : fœmina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Juda et in úrbibus ejus, cum convértero captivitátem eórum : Benedícat tibi Dóminus, pulchritúdo justítiæ, mons sanctus.

℟. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui.

℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas,

et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

Mitténtes corónas.

Glória Patri.

Mitténtes corónas.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. 10 de Sanctis.]

HODIE, fratres charissimi, natálem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde crudelissimo rege interféctos esse Evangélii textus elóquitur. Et ídeo cum summa exultatióne gáudeat terra, cœléstium mílitum et tantárum parens fœcúnda virtútum. Ecce profánus hostis nunquam beátis párvulis tantum prodésse potuísset obséquio quantum prófuit ódio. Nam sicut sacratíssimum præséntis diéi festum maniféstat, quantum in beátos párvulos iniquitas abundávit, tantum in eis grátia benedictiónis refúdit.

℟. Effudérunt sánguinem Sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem: * Et non erat qui sepelíret.

℣. Posuérunt mortália servórum tuórum, escas volatílibus cœli, carnes Sanctórum tuórum béstiis terræ.

Et non erat.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

BEATA es, o Béthlehem terra *Juda, quæ Heródis* regis immanitátem in puerórum extinctióne perpéssa es: quæ sub uno témpore candidátam plebem imbéllis infántiæ Deo offérre meruísti. Digne tamen natálem illórum cólimus, quos beátius ætérnæ vitæ mundus édidit, quam quos maternórum víscerum partus effúdit. Siquidem ante vitæ perpétuæ adépti sunt dignitátem, quam usúram præséntis accéperint.

℟. Isti sunt Sancti, qui passi sunt propter te, Dómine: víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie.

℣. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est.

Qui clamant.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

ALIORUM quidem pretiósa mors mártyrum laudem in confessióne proméruit; horum in consummatióne complácuit. Quia in incipiéntis vitæ primórdiis, ipse eis occásus inítium glóriæ dedit, qui præséntis términum impósuit: quos Heródis impíetas lacténtes matrum ubéribus abstráxit. Qui jure dicúntur mártyrum flores, quos in médio frígore infidelitátis exórtos, velut primas erumpéntes Ecclésiæ gemmas, quædam persecutiónis pruína decóxit.

℟. Isti sunt qui non in-

quinavérunt vestiménta sua : * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt.

℣. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti; vírgines enim sunt.

Ambulábunt.

Glória Patri.

Ambulábunt.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi presbyteri.

[Lib. 1. comm. in c. 2. Matth.]

Quando tulit púerum et Matrem ejus, ut in Ægyptum tránseat, nocte tulit, et in ténebris : quia noctem ignorántiæ his a quibus ipse recéssit reliquit incrédulis. Quando vero revértitur in Judæam, nec nox, nec ténebræ ponúntur in Evangélio; quia in fine mundi Judæi, fidem tanquam Christum ab Ægypto reverténtem suscipiéntes, illuminabúntur.

℟. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni : * Et resonábat terra in voces eórum.

℣. Hi empti sunt ex homínibus primitiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium.

Et resonábat.

Benedictio Quorum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : ex Ægypto vocávi Filium meum. Respóndeant qui Hebræórum volúminum dénegant veritátem, ubi hoc in septuaginta legátur interprétibus. Quod cum non invénerint, nos eis dicémus in Osée Prophéta scriptum, sicut et exemplária probáre possunt, quæ nuper edídimus.

℟. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei quod habébant; et clara voce dicébant : * Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est.

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant.

Víndica.

Si hoc festum venerit in Dominica, tunc in fine prædicti responsorii octavi additur Glória Patri, *et repetitur* Víndica, *et post nonam Lectionem (omisso nono responsorio) dicitur*

Te Deum laudámus, 17.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Tunc adimplétum est, quod dictum est per Jeremíam

prophétam dicéntem: Vox in Rama audita est, plorátus, et ululátus multus, Rachel plorans filios suos. De Rachel natus est Bénjamin, in cujus tribu non est Béthlehem. Quæritur ergo, quomodo Rachel filios Judæ, id est Béthlehem, quasi suos ploret? Respondébimus bréviter quia sepúlta sit juxta Béthlehem in Ephrata: et ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit: sive quóniam Juda et Bénjamin duæ tribus junctæ erant; et Heródes præcéperat non solum in Béthlehem intérfici púeros, sed et in ómnibus fínibus ejus.

Sequens responsorium dicitur loco Te Deum, *quando hoc Festum non venit in Dominica.*

℟. Isti qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? Et dixit mihi: * Hi sunt qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni.

℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant.

Hi sunt.
Glória Patri.
Hi sunt.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

A bimátu et infra, occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

Antiphona.

Angeli eórum semper vident fáciem Patris.

Antiphona.

Vox in Rama audíta est, plorátus, et ululátus, Ráchel plorans filios suos.

Antiphona.

Sub throno Dei omnes Sancti clamant: Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

CAPITULUM.
[Apoc., c. 14.]

Vidi supra montem Sion Agnum stantem: et cum eo centum quadraginta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus ejus.

HYMNUS.

Salvete, flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam símplices
Palma et corónis lúditis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros.

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Ad Benedictus, Antiphona.

Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, et sequúntur agnum quocúmque íerit.

ORATIO.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt; ómnia in nobis vitiórum mala mortífica, ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Nativitate.

Antiphona.

Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Allelúia, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona.

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.

℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere, quia ejus natalítia celebrámus qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Antiphona.

Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his.

℟. Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, benignus illústra, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona A bimátu.

Capitulum Vidi supra montem, 274.

℟. *breve.* Lætámini in Dómino, * Et exultáte, justi. Lætámini.

℣. Et gloriámini, omnes recti corde.

℟. Et exultáte.

Glória Patri. Lætámini.

[redacted]

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM.

Antiphona Angeli eórum.

CAPITULUM.

[Apoc., c. 14.]

Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℟. *breve.* Exúltent justi * In conspéctu Dei. Exúltent justi.

℣. Et delecténtur in lætítia.

℟. In conspéctu.

Glória Patri. Exúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD VESPERAS.

Antiphona Tecum princípium *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Nativitate*, 253.

Capitulum Vidi supra montem.

Hymnus Salvéte, flores Mártyrum, 274.

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant.

℟. Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Ad Magnificat, Antiphona.

Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper: Glória tibi, Dómine.

[redacted]

gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit; præsta, quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum.

Et fit commemoratio de Nativitate.

Antiphona.

Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo. Allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona.

Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos.

℟. Vidit et introivit: beátus homo cui cœli patébant.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro S. Joanne, Antiphona.

Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur: et non dixit Jesus, Non móritur; sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes.

℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, benignus illústra, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrinis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Si festum Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis Evangelistæ, SS. Innocentium, et eorum dies Octavæ, venerit in Dominica, ipso die nihil fit de Dominica, sed die proximo post festum S. Thomæ martyris fit de ea, ut infra, 283.

Si festum S. Thomæ venerit in Dominica, transfertur in secundam Feriam, et in Sabbato post Orationem SS. Innocentium dicitur Antiphona, versus et Oratio Dominicæ, quæ paulo infra habetur, 283.

Deinde fit commemoratio Octavarum, et in secundis Vesperis Dominicæ, fit commemoratio S. Thomæ et Octavarum.

IN FESTO S. THOMÆ,

EPISCOPI ET MARTYRIS.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi unius Martyris, præter Lectiones secundi et tertii Nocturni, et Orationem.

ORATIO.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit, præsta, quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxilium, petitiónis suæ salutárem consequántur effectum. Per Dóminum nostrum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Communi unius Martyris A Miléto, xxv.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Thomas, Londini in Anglia natus, Theobáldo succéssit

omnis ætátis ejé
fautóres omnes
per ætátem licér
rándo adstríctis,
Thomam aditúros
miserábili suóru
tátis aspéctu mov
a sancto propósi
incómmodis det
nime potuísset.
péxit carnem a
nem, neque ullus
manitátis sensus
officii constántia
távit.

℟. Honéstum
Dóminus, et cus
ab inimícis, et a
bus tutávit illum
illi claritátem æté
℣. Descenditqu
in fóveam, et i
non derelíquit eu
Et dedit.

LECTIO

[redacted]

ricus, missis ad Convéntum Fratrum Cisterciénsium minácibus litteris, Thomam e Pontiníaco monastério exturbáre conátur. Quare vir sanctus véritus ne sua causa mali áliquid Cisterciénsis família paterétur, sponte discéssit, et Ludovícum Gálliæ regem ejus invitátu convénit: ubi tándiu fuit, quoad Pontífice máximo et ipso rege agéntibus, ab exílio summa totíus regni gratulatióne revocátur. Qui dum boni pastóris offícium secúrus exéquitur, ecce calumniatóres ad regem déferunt, eum multa contra regnum et públicam quiétem molíri; ut proptérea sæpius conquerétur rex, se in suo regno cum uno sacerdóte pacem habére non posse.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Ex qua regis voce, nefárii satéllites sperántes gratum se regi factúros, si Thomam e médio tóllerent, clam conveniéntes Cantuáriam, Epíscopum in templo vespertínis horis óperam dantem aggrediúntur, Qui cléricis templi áditus præclúdere conántibus accúrrens, óstium apéruit, illis usus verbis ad suos : Non est Dei Ecclésia custodiénda more castrórum; et ego pro Ecclésia Dei libénter mortem subíbo. Tum ad mílites : Vos Dei jussu cavéte, ne cuípiam meórum noceátis. Deinde flexis génibus, Deo, beátæ Maríæ, sancto Dionysio, et réliquis Sanctis ejus Ecclésiæ patrónis Ecclésiam et seipsum comméndans, sacrum caput eádem constántia qua iniquíssimi regis légibus restíterat ímpio ferro præcidéndum óbtulit, quarto Kaléndas Januárii, anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo primo: cujus cérebro respérsum est totíus templi paviméntum. Quem multis póstea illústrem miráculis idem Alexánder Póntifex rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus, * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus; et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus Pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 59 in Joan.]

Magnum quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est Ecclésiæ prælátio, et quæ multa índiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit : ut animám pro óvibus ponámus, et nunquam illas deserámus; ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est differéntia. Alter própriæ, contémptis óvibus; alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit; furem mactántem et rapiéntem oves, et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, *posuísti* in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa signo.

LECTIO VIII.

Quod superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est : Væ pastóribus Israel : nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est et plurimórum causa malórum. Idcírco inquit : Neque quod abjéctum erat reducébant; neque quod períerat quærébant ; neque confráctum alligábant ; neque infírmum consolidábant; quóniam se non gregem pascébant. Idem et Paulus áliis verbis signíficat : Omnes quæ sua sunt quærunt, non quæ Jesu Christi.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas.

Glória Patri.

Qui minas.

LECTIO IX.

Verum ab utróque se dissidére osténdit Christus : ab illis quidem, qui in aliórum perníciem véniunt, cum di-

cat se proptérea venisse, ut vitam habérent, et abundántius habérent : ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves perírent. Nam cum Judæi ipsum interimere vellent, non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit et pértulit mortem : ídeo frequénter inquit : ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimónio videréntur, (quod enim póneret ánimam suam, non multo post re monstrátum est : quod autem vitam habérent, et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sæculo) álterum ab áltero confirmat.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus commemorationes de Octavis.

De Nativitate, Antiphona.

Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Allelúia, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona.

Stéphanus *autem plenus* grátia et fortitúdine faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.

℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere ; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Antiphona.

Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his.

℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra, ut beáti Joánnis, Apóstoli tui et Evangelístæ, illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus, Antiphona.

Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros.

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

ORATIO.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt, ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Si festum S. Thomæ non venerit in Dominica, Officium Dominicæ fit die immediate sequenti Festum ipsius, nisi fuerit Sabbatum; quia tunc de Dominica fit tantum commemoratio in die S. Silvestri, et in Sabbato fit Officium de Octava Nativitatis, ut inferius ponitur, 292.

DOMINICA

INFRA OCTAVAM NATIVITATIS.

In secundis Vesperis sancti

[redacted]

Tu lumen et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Testátur hoc præsens dies
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne, quod cœlo subest,
Salútis Auctorem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.

Deus, dirige actus nostros in beneplácito tuo; ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre; Qui tecum vivit et regnat.

Deinde fit commemoratio S. Thomæ.

Antiphona.

Qui vult venire post me, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

ORATIO.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit, præsta, quæsumus, ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum.

De Nativitate, Antiphona.

Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit; hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli; hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo. Allélúia.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona.

Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos.

℟. Vidit, et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus; ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Antiphona.

Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur: et non dixit Jesus, Non móritur; sed, Sic eum volo manére donec véniam.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes.

℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, benignus illústra; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus,

Antiphona.

Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper: Glória tibi, Dómine.

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant.

℟. Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

ORATIO.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis, 237, præter Antiphonas ad Benedictus et Magnificat, Orationem, Lectiones et Responsoria.

Hac nocte ponitur Epistola beati Pauli ad Romanos, et de ea et aliis ejus Epistolis legitur usque ad Septuagesimam.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Paulus, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus; segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem; qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri; per quem accépimus grátiam et Apostolátum, ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi: ómnibus qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie nobis de cœlo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cœli.

℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ.

Hódie.

LECTIO II.

Primum quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis: quia fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii ejus, quod sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratiónibus meis; óbsecrans, si quo modo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéndi ad vos. Desídero enim vidére vos; ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmándos vos, id est simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicem est, fidem vestram atque meam.

℟. Quem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in

terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum.

℣. Dicite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem.

Natum.

LECTIO III.

Nolo autem nos ignoráre, fratres, quia sæpe propósui venire ad vos, (et prohibitus sum usque adhuc) ut áliquem fructum hábeam et in vobis, sicut et in céteris géntibus. Græcis ac barbaris, sapiéntibus et insipiéntibus débitor sum : ita (quod in me) promptum est et vobis, qui Romæ estis, evangelizáre. Non enim erubésco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credénti, Judæo primum, et Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem, sicut scriptum est : Justus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cœlo super omnem impietátem et injustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in injustitia détinent : quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestávit.

℟. O magnum mystérium et admirábile sacraméntum! ut animália vidérent Dóminum nátum, jacéntem in præsépio : * Beáta Virgo, cujus viscera meruérunt portáre Dóminum Christum.

℣. Ave, María, gratia plena : Dóminus tecum.

Beáta Virgo.

Glória Patri.

Beáta Virgo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 9 de Nativitate Domini.]

Excedit quidem, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni elóquii facultátem divini óperis magnitúdo : et inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu Filio Dei non solum ad divinam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per Prophétam : Generatiónem ejus quis enarrábit? Utrámque enim substántiam in unam convenísse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat. Et ídeo nunquam matéria déficit laudis, quia nunquam súfficit cópia laudatóris.

℟. Beáta Dei génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent, * Hódie génuit Salvatórem sæculi.

℣. Beáta quæ crédidit; quóniam perfécta sunt ómnia quæ dicta sunt ei a Dómino.

Hódie génuit.

LECTIO V.

Gaudeamus ígitur, quod ad eloquéndum tantæ misericórdiæ sacraméntum ímpares sumus : et cum salútis nostræ altitúdinem prómere non

se ad id, in quod tendit, pervenísse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne déficit.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus écferam néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem.

LECTIO VI.

Ne autem infirmitátis nostræ perturbémur angústiis, Evangélicæ nos et Prophéticæ ádjuvant voces : quibus ita accéndimur et docémur, ut nos nativitátem Dómini, qua Verbum caro factum est, non tam prætéritam recólere quam præséntem videámur inspícere. Quod enim pastóribus pro gregum suórum

Dóminum : * Qui salúte mundi d nasci dignátus es

℣. Dies sanct lúxit nobis: veníte adoráte Dóminum

Qui hódie.

Glória Patri.

Qui hódie.

IN TERTIO NO

Léctio sancti E cúndum Lucam.

LECTIO V

[Cap. 2.]

In illo témpore, E et María mater Je tes super his qu tur de illo. Et réli

Homilía sancti Epíscopi.

[Lib. 2 in c. 2 L

Vides úberem grátiam Dómini g diffúsam, et prop

tus, aut supplícia decérnat aut præmia.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

Et vídimus.

LECTIO VIII.

Et tuam ipsius ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec história docet, ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cœléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei, et válidum, et acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ et spíritus, ártuum quoque et medullárum, cogitatiónes cordis et secréta scrutátur animórum: quia nuda et apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

℟. O Regem cœli, cui tália famulántur obséquia! stábulo pónitur qui cóntinet mundum; * Jacet in præsépio, et in cœlis regnat,

℣. Natus est nobis hódie Salvátor, *qui est Christus* Dóminus, in civitáte David.

Jacet in.

Glória Patri.

Jacet in.

LECTIO IX.

Prophetavit ítaque Simeon, prophetáverat virgo, prophetáverat copuláta conjúgio; prophetáre débuit étiam vídua, ne qua aut proféssio deésset aut sexus. Et ídeo Anna et stipéndiis viduitátis et móribus talis indúcitur, ut digna plane fuisse credátur, quæ Redemptórem ómnium venisse nuntiáret. Cujus mérita cum álibi descripsérimus, cum viduas hortarémur; hoc loco, quóniam ad ália properámus, non putámus iteránda.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Quem vidístis * pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. Allelúia, allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Génuit * puérpera Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem. Allelúia.

Facta est cum Angelo multitúdo cœléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Allelúia.

Antiphona.

Párvulus * fílius hódie natus est nobis, et vocábitur Deus, Fortis. Allelúia, allelúia.

CAPITULUM.

[Gal., c. 4.]

Fratres, quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinitum tempus a Patre.

HYMNUS.

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem
Natum María vírgine.
Beátus Auctor sæculi

Præsépe non abh
Et lacte módico p
Per quem nec ale
Gaudet chorus
Et Angeli canunt
Palámque fit Past
Pastor, Creátor ó
Jesu, tibi sit gló
Qui natus es de V
Cum Patre, et alm
In sempitérna sæ
Amen.

℣. Verbum ca
est. Allelúia.

℟. Et habitávi
Allelúia.

Ad Benedictus, .

Dum médium
tenérent ómnia,
suo cursu médiu
ágeret, omnipot
tuus, Dómine,
sédibus venit. All

ORATIO

De Nativitate, Antiphona.

Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Allelúia, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona.

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine faciébat signa magna in pópulo.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.

℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro S. Joanne, Antiphona.

Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his.

℟. Et scimus quia verum est testimónium *ejus.*

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus, Antiphona.

Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros.

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

ORATIO.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt, ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Antiphona Quem vidístis.

Capitulum Regi sæculórum, 28.

℟. *breve.* Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

℣. Qui natus es de María vírgine.

Ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ, ut infra.

AD TERTIAM.

Antiphona Génuit puérpera.

Capitulum Fratres, quanto témpore, *ut supra.*

℟. *breve.* Verbum caro factum est. * Allelúia, allelúia. Verbum.

℣. Et habitávit in nobis.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Verbum.

℣. Ipse invocábit me. Allelúia.

℟. Pater meus es tu. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Angelus ad pastóres.

CAPITULUM.
[Gal., c. 4.]

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *breve.* Notum fecit Dó- fines terræ. * Allelúia, allelúia. Vidérunt.

℣. Salutáre Dei nostri.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est. Allelúia.

℟. Et habitávit in nobis. Allelúia.

In secundis Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut supra in primis Vesperis, 282.

℣. Verbum caro factum est. Allelúia.

℟. Et habitávit in nobis. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona. Puer Jesus proficiébat ætáte et sapiéntia coram Deo et homínibus.

Oratio Omnipotens sempitérne Deus, *ut supra*, 288.

Si dies post festum S. Thomæ fuerit Sabbatum, Offi-

[redacted]

[redacted]

tur ut supra in Dominica, 282, et Lectiones tertii Nocturni, quæ dicuntur ut infra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transcámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

[Lib. 2 in c. 2 Luc.]

Vides festináre pastóres. Nemo enim cum desídia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidísse: et tu Patri, Fílio, Spirítui Sancto, Angelis, Prophétis, et Apóstolis crédere non vis? Vide quam signánter Scriptúra singulórum libret moménta verbórum. Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cum caro Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod est Fílius.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis; * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

Et vídimus.

LECTIO VIII.

Non mediocre fídei tibi hoc videátur exémplum, quod vilis sit persóna pastórum. Certe quo vílior ad prudéntiam, eo pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris reférta sapiéntum, sed plebem Dóminus símplicem requisívit, quæ phaleráre audíta et fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desiderátur.

℟. O Regem cœli, cui tália famulántur obséquia! stábulo pónitur, qui cóntinet mundum; * Jacet in præsépio, et in cœlis regnat.

℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

Jacet in præsépio.

Glória Patri.

Jacet in præsépio.

LECTIO IX.

Nec contemnénda putes quasi vília verba pastórum. A pastóribus enim María fidem cólligit; a pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur. Miráti étiam sunt omnes qui audiérunt, de iis quæ dicebántur a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Discámus sanctæ Vírginis in ómnibus castitátem, quæ non minus ore pudíca quam córpore, arguménta fídei conferébat in corde.

Te Deum laudámus, 17.

Antiphona Tecum princípium, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Nativitate*, 253, *et Antiphonæ duplicantur. Capitulum et reliqua de S. Silvestro.*

Si festum S. Silvestri venerit in Dominica, agitur de Festo cum commemoratione Dominicæ in primis Vesperis et Laudibus, ante commemorationem omnium Octavarum, et nona Lectio erit de Homilia Dominicæ.

IN FESTO S. SILVESTRI

PAPÆ ET CONFESSORIS.

(DUPLEX.)

A Capitulo omnia de Communi Confessoris Pontificis, liv.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Silvéstri Con-

Propt... es, o ... cas. In... terum, éadem ... Scimus ... cium D... tátem in... Existima... mo, qui ... agunt, ... effúgies ... vítias bo... tiéntiæ, ... contémni... benígnita... tiam te a...

℟. Euge ... délis, qui ... fidélis, su... stítuam: * ... Dómini tu...

℣. Dómin... ta tradidíst... quinque su...

tiéntiam boni óperis, glóriam et honórem et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam: iis autem qui sunt ex contentióne, et qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira et indignátio.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo.

LECTIO III.

Tribulatio, et angústia in omnem ánimam hóminis operántis málum, Judæi primum, et Græci: glória autem, et honor, et pax omni operánti bonum, Judæo primum, et Græco: non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicúmque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt; et quicúmque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri.

Tu es sacérdos.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Silvester Románus, patre Ruffíno, a prima ætáte óperam dedit Cyríno Presbytero; cujus doctrínam et mores egrégie imitátus, trigésimum annum agens, Présbyter sanctæ Románæ Ecclésiæ a Marcellíno Pontífice creátur. Quo in múnere, cum omni laude clóricis áliis autecélleret, in Melchíadis postea locum succéssit, Imperatóre Constantíno. Cui Imperatóri, cum lepræ curándæ causa, sibi ex infántium sánguine, medicórum consílio, bálneum parári jussísset, sancti Apóstoli Petrus et Paulus in quiéte apparuérunt, præcipientes ei ut si ex lepra liberári vellet, omíssa ímpii bálnei immanitáte, Silvéstrum in Sorácte monte latitántem accérseret: a quo salutári lavácro recreátus, in omni ditióne Románi Impérii templa Christiáno more ædificári imperáret; sublatísque inánium deórum simulácris, vero Deo cultum adhibéret. Constantínus igitur, cœléstibus mónitis obtémperans, Silvéstrum diligentíssime conquisítum vocat: a quo, Apostolórum imágines recognóscens, baptísmo sanátur, et ad tuéndam propagandámque Christi religiónem inflammátur.

Itaque auctóre Silvéstro multas Basílicas ædificávit, quas sacris imagínibus donísque ac munéribus magnificentíssimis exornávit; facultáte etiam data Christiánis, quod ántea negátum erat, públice templa extruéndi. Hoc Pontífice hábita sunt duo Concília: Nicænum, ubi præsidéntibus ejus Legátis, præsénteque Constantíno et trecéntis decem et octo Epíscopis, sancta et Cathólica Fides explicáta est, Arío, ejúsque sectatóribus condemnátis, quam étiam Synodum confirmávit, peténtibus Concílii pátribus univérsis: et Románum, in quo interfuére ducénti octogínta quátuor Epíscopi, ubi íterum Aríus condemnátus est.

℟. Pósui adjutórium super

[illegible] ... tur. Præscrípsi
nibus qui ord
essent, exerc
órdines in E
quam quisque
gradum ascén
cus clérico no
men; ne cléri
fánum júdicen
ret. Sábbati et
nómine retén
hebdómadæ
nómine distí
ante in Ecclési
rant, appellár
significarétur,
ricos, abjécta
rum cura, un
vacáre debére.
prudéntiæ, q
administrábat
tæ sánctitas,
in páuperes
póndit. Quo i

[redacted]

dinatiónes septem mense Decémbri, quibus creávit presbyteros quadragínta duos, diáconos vigínti quinque, epíscopos per divérsa loca sexagínta quinque.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

℟. *ij.* Amávit eum, lxxxix.

℟. *viij.* Sint lumbi vestri, xc.

Reliqua omnia usque ad Vesperas sumuntur de Communi Confessoris Pontificis.

Et in fine Laudum fit commemoratio de Octavis, ut supra post Laudes Dominicæ infra Octavam Nativitatis, 289.

IN CIRCUMCISIONE
DOMINI
ET OCTAVA NATIVITATIS.

AD VESPERAS.

Antiphona. O admirábile commércium, *cum reliquis de Laudibus*, 307.

Psalmi Dixit Dóminus; Laudáte, púeri; Lætátus sum; Nisi Dóminus; Lauda, Jerúsalem, *ut in Officio parvo Beatæ Mariæ extra Adventum*, clx.

CAPITULUM.

[Tit., c. 2.]

Apparuit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria, sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo.

HYMNUS.

Jesu Redémptor ómnium,
Quem lucis ante oríginem
Parem patérnæ glóriæ
Pater suprémus édidit,

Tu lumen et splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Testátur hoc præsens dies
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquora
Hunc omne quod cœlo subest,
Salútis Auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda Sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Verbum caro factum est. Allelúia.

℟. Et habitávit in nobis. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Filium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Allelúia.

ORATIO.

Deus, quis salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitate fœcúnda humáno géneri præmia præstitisti, tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscipere Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum; Qui tecum vivit.

Et non fit aliqua commemoratio.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christus natus est nobis, * Venite, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Jesu Redémptor, *ut supra*, 296.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Dóminus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hódie génui te.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Domino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Dóminus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Antiphona.

In sole pósuit tabernáculum suum : et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

PSALMUS 18.

Coeli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exivit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea ; * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero ; * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia òris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

In sole pósuit tabernáculum suum, et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Antiphona.

Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictió-

nem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℣. Tanquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epistola Beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 3 et 4.]

Quid ergo ámplius Judæo est? aut quæ utílitas circumcisiónis? Multum per omnem modum. Primum quidem quia crédita sunt illis elóquia Dei. Quid enim si quidam illórum non credidérunt? Numquid incredúlitas illórum fidem Dei *evacuábit*? Absit. Est autem Deus verax, omnis autem homo mendax, sicut scriptum est : Ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris. Si autem iníquitas nostra justítiam Dei comméndat, quid dicémus? Numquid iniquus est Deus, qui infert iram? (secúndum hóminem dico) Absit. Alióquin quómodo judicábit Deus hunc mundum?

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est, * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere.

℣. Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cœlo venit, super omnes est.

Cujus non sum.

Benedictio. Unigénitus Dei fílius.

LECTIO II.

An Judæórum Deus tantum? nonne et géntium? Imo et géntium : quóniam quidem unus est Deus, qui justíficat circumcisiónem ex fide, et præpútium per fidem. Legem ergo destrúimus per fidem? Absit : sed legem statúimus. Quid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo, et reputátum

Dei. Sicut et David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert justítiam sine opéribus: Beáti quórum remissæ sunt iniquitátes, et quórum tecta sunt peccáta.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis: venite, gentes, et adoráte Dóminum; * Quia hódie descéndit lux magna in terris.

℣. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus et lætémur in ea.

Quia hódie.

Benedictio. Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Beatitudo ergo hæc in circumcisióne tantum manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta est Abrahæ fides ad justítiam. Quómodo ergo reputáta est? in circumcisióne, an in præpútio? Non in circum-

℣. Hæc di
Dóminus, ex
témur in ea.

Allelúia, al
Glória Patr
Allelúia, al

IN SECUNDO

Anti

Speciósus f
hóminum, di
in lábiis tuis.

PSALM

Eructavit c
bum bonum: *
mea Regi.

Lingua mea
bæ * velóciter

Speciósus f
hóminum, dif
in lábiis tuis
benedixit te
num.

Accíngere
per femur tuu

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Antìphona.

Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altissimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Antiphona.

Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

Antiphona.

Exultábunt ómnia ligna

ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus,* in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in

Antiph

Exultábunt ón
várum ante fáci
quóniam venit.

℣. Speciósus
fíliis hóminum.

℟. Diffúsa es
biis tuis.

Pater noster.

Absolutio Ip

Benedictio D
nipotens.

Sermo S. Le

LECTI

[Serm. 7 de N

Festivitatis l
lectissimi, ve
est et pius cult
incarnatióne D
falsum, nec d
quid sentit ind
enim periculi
illi aut naturæ
aut patérnæ g

℟. Congratulámini mihi, omnes qui diligitis Dóminum, * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Quia cum.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Divina est enim auctóritas, cui crédimus; divina est doctrína, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive oráculis Prophetárum, sive Evangélicæ tubæ interiórem admoveámus auditum; verum est quod Joánnes plenus Spíritu Sancto intónuit: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et simíliter verum est quod idem prædicátor adjécit: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria Angelo nuntiánte concépit: tunc speciósum forma præ filiis hóminum castis suscépit viscéribus, * Et benedícta in ætérnum Deum nobis prótulit *et hóminem.*

℣. Domus pudíci pectóris templum repénte fit Dei; intácta nésciens virum verbo concépit Fílium.

Et benedícta.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

In utráque ergo natúra idem est Dei Fílius, nostra suscípiens, et própria non amíttens; in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans. Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit: quia summa et sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit; sed quod erat, esse non déstitit. Unde cum Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem; veritátem in se formæ utriúsque demónstrat: ut et humánam probet imparílitas, et divínam decláret æquálitas.

℟. Benedícta et venerábilis es virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cœlo.

℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: considerávi ópera tua, et expávi. In médio duórum animálium.

Jacébat in.

Dominus regnávit, exúltet terra:* læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet,* et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ,

In princípio
cula Deus erat
ipse natus est h
mundi.

Antiph

Ante lucíferu
ante sæcula, I
vator noster hó
nátus est.

PSALMU

Cantate Dómi
novum,* quia n
Salvávit sibi
et bráchium sa
Notum fecit
lutáre suum: *
géntium revelá
suam.
Recordátus e
diæ suæ, * et
dómui Israel.
Vidérunt om
terræ * salutáre
Jubiláte Deo,

bis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu : simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiphona.

Ante lucíferum génitus et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

Antiphona.

Nato Dómino, Angelórum chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro sedénti super thronum, et Agno.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes, * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Nato Dómino, Angelórum chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro sedénti super thronum, et Agno.

℣. Nótum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

IN illo témpore, Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

[Lib. 2 in c. 2 Luc.]

CIRCUMCIDITUR ítaque puer. Quis est iste puer, nisi ille de quo dictum est : Puer na-

est nobis? Factus est enim sub lege, ut eos qui sub lege essent lucrifáceret. Ut tus est nobis, Filius datus sísterent eum Dómino. Quid sit autem in Jerúsalem sisti Dómino, dícerem, nisi in Isaíæ comméntis ante dixíssem, Circumcísus enim vítiis, Domínico dignus judicátur obtútu; quia óculi Dómini super justos. Vides omnem legis véteris sériem fuisse typum futúri : nam et circumcísio purgatiónem signíficat delictórum.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésferam néscio : * Quia, quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Sed quóniam prona quadam cupiditáte peccándi, humánæ carnis et mentis fragílitas inextricabílibus vítiis implicátur, eo per octávum circumcisiónis diem culpæ totíus futúra purgátio, resurrectiónis præfigurabátur ætáte. Hoc est enim illud : Quia omne masculínum adapériens vulvam sanctum Dómino vocábitur. Verbis enim *legis promittebátur Vírginis partus. Et vere sanctus*, quia immaculátus. Dénique ipsum esse, qui lege signétur, in eúmdem modum ab Angelo repetíta verba declárant : Quod nascétur, inquit, Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℟. Nésciens mater virgo virum, péperit sine dolóre * Salvátorem sæculórum, ipsum Regem Angelórum sola Virgo lactábat úbere de cœlo pleno.

℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei; intácta nésciens virum verbo concépit Fílium.

Salvatórem sæculórum.

Glória Patri.

Salvatórem sæculórum.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Solus enim per ómnia ex natis de fœmina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptélæ immaculáti partus novitáte non sénserit, et cœlésti majestáte depúlerit. Nam si lítteram sequámur; quómodo sanctus omnis másculus, cum multos sceleratissimos fuisse non láteat? Numquid sanctus Achab? Numquid sancti pseudoprophétæ, quos ad Elíæ preces ultor cœléstis injúriæ ignis absúmpsit? Sed ille sanctus, quem in figúra futúri mystérii pia legis divínæ præscripta signábant : eo quod solus sanctæ Ecclésiæ vírginis, ad generándos pópulos Dei, immaculátæ fœ-

cunditátis aperíret genitále secrétum.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

O admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est; et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ; sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

Antiphona.

Rubum quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Antiphona.

Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

Antiphona.

Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Allelúia.

CAPITULUM.

[Tit., c. 2.]

Apparuit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos; ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria, sóbrie et juste et pie vivámus in hoc sæculo.

HYMNUS.

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem
Christum canámus Príncipem
Natum María vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit,
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia;
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei;
Intácta nésciens virum
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit,
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est. Allelúia.

℟. Et habitávit in nobis. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mirábile mystérium declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

ORATIO.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti; tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

AD TERTIAM.

Antiphona Quando natus es.

Capitulum Appáruit, 307.

℟. *breve.* Verbum caro factum est.* Allelúia, allelúia. Verbum caro.

℣. Et habitávit in nobis.

℟. Allelúia, Allelúia.

Glória Patri. Verbum caro.

℣. Ipse invocábit me. Allelúia.

℟. Pater meus es tu. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Rubum quem víderat Móyses.

CAPITULUM.
[Hebr., c. 1.]

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti, et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

℟. *breve.* Notum fecit Dóminus. Allelúia, allelúia. Notum fecit.

℣. Salutáre suum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Notum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ. Allelúia.

℟. Salutáre Dei nostri. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Ecce María.

CAPITULUM.
[Hebr., c. 1.]

Ipsi períbunt, tu autem permanébis, et omnes sicut vestiméntum veteráscent, et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℟. *breve.* Vidérunt omnes fines terræ. * Allelúia, Allelúia. Vidérunt omnes.

℣. Salutáre Dei nostri.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est. Allelúia.

℟. Et habitávit in nobis. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona O Admirábile, *cum reliquis de Laudibus* 307. *Psalmi, Capitulum, et*

Hymnus, ut supra in primis Vesperis, 296.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Magnum hæreditátis mystérium! templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens: omnes gentes vénient dicéntes: Glória tibi, Dómine.

Oratio Deus, qui salútis, 308.

Deinde pro S. Stephano, Antiphona.

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine faciébat signa magna in pópulo.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos.

℟. Vidit et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui primítias mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti, tribue, quæsumus, ut pro nobis intercéssor existat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum; Qui tecum vivit.

De aliis Octavis in his Vesperis nihil fit.

IN OCTAVA

S. STEPHANI.

(DUPLEX.)

Omnia fiunt sicut in die Festi, 256, præter Lectiones et Orationem.

Et fit commemoratio de aliis Octavis.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 7]

Dura cervíce, et incircumcísis córdibus et áuribus, vos semper Spirítui Sancto resístitis; sicut patres vestri, ita et vos. Quem Prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos qui prænuntiábant de advéntu Justi, cujus vos nunc proditóres et homicídæ fuístis; qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, et non custodístis. Audiéntes autem hæc dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano, et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur.

Faciébat prodígia.

LECTIO II.

Cum autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cœlum vidit glóriam Dei et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cœlos apértos et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Excla-

mántes autem voce magna, continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem, lapidábant; et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem : Dómine Jesu, súscipe spíritum meum.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio : * Et intuebántur vultum ejus tanquam vúltum Angeli stantis inter illos.

℣. Plenus grátia et fortitúdine faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Et intuebántur.

LECTIO III.

Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormivit in Dómino. Saulus autem erat consénticns neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia, quæ erat Jerosólymis, et omnes dispérsi sunt per regiónes Judææ et Samaríæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℟. Intuens in cœlum beátus Stéphanus vidit glóriam *Dei, et* ait : * Ecce video *cœlos apértos, et* Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei.

℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in cœlum vidit glóriam Dei, et ait.

Ecce video.

Glória Patri.

Ecce video.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. 2 de S. Stephano.]

Post hestérnum festivíssimum diem, quo Salvatóris nostri Christi nobis natívitas illúxit, étiam hodiérnus dies beáti mártyris Stéphan coróna illústratur. Mártyris illíus mérita nulla pars orbis ignórat; passus enim est in ipso princípio Ecclésiæ, id est in ipsa urbe Jerosólyma. Ibi enim diáconus ministrávit : et ipso juventútis flore decórem ætátis suæ sánguine purpurávit. Pássio ejus insígnis est multúmque mirábilis. Hanc modo de libro Actuum Apostolórum cum legerétur, non solum audívimus, sed étiam óculis spectávimus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum, et ne státuas illis hoc peccátum.

℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens.

Dómine Jesu.

LECTIO V.

Christus ergo caput Mártyrum prior passus est pro nobis; relínquens vobis exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Cujus passiónis vestígia prosecútus beatíssimus Stéphanus, confiténdo Christum lapidátus a Judæis, corónam méruit tanquam suo sibi nómine pósitam. Stéphanus enim græce, latíne coróna appellátur. Jam coróna nomen habébat, et ídeo palmam martyrii suo nómine præferébat.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu, áccipe spíritum meum.

℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis qui vocabátur Saulus : et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem.

Dómine Jesu.

LECTIO VI.

Qui cum lapidarétur, non solum non expectábat de persecutóribus reportáre vindíctam, sed eis pótius a Deo véniam postulábat. Memínerat enim dixísse Dóminum : Mihi vindícta, ego retríbuam, dicit Dóminus. Et íterum : Ne díxeris, Ulcíscar me de inimícis meis; sed, expécta Dóminum, ut tibi auxílio sit. Expectáre nos jubet Dóminus Deus, ut in die futúræ retributiónis cum sanctis Martyribus vindicémur.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent : * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ.

℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum.

At ille.

Glória Patri.

At ille.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 23.]

In illo témpore, Dicébat Jesus Scribis et Pharisæis : Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas, et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 4 comm. in c. 23 Matt.]

Jerusalem, Jerúsalem quæ occídis Prophétas. Jerúsalem non saxa et ædifícia civitátis, sed habitatóres vocat : quam plángit patris afféctu, sicut et in álio loco légimus, quod videns eam flêverit. In eo autem quod dicit : Quóties vólui congregáre fílios tuos : omnes retro Prophétas a se missos esse testátur. Gallínæ quoque similitúdine congregántis sub alas

pullos suos, in cántico Deuteronómii légimus : Sicut áquila prótegit nidum suum, et super pullos suos desiderávit; expándens alas suas, suscépit eos, et tulit super pennas suas.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cœlos apértos : vidit, et introívit : * Beátus homo, cui cœli patébant.

℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœlestis sinus divína ei cláritas fulsit.

Beátus homo.

LECTIO VII.

Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Hoc ipsum ex persóna Jeremíæ jam ante díxerat : Relíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam, facta est mihi hæréditas mea quasi spelúnca hyænæ. Desértam Judæórum domum, id est templum illud quod fulgébat augústius, óculis comprobámus : quia habitatórem Christum pérdidit, et hæreditátem prærípere géstiens occídit hærédem.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cœli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus : * Et ídeo triúmphat in cœlis coronátus.

℣. Mortem enim quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri.

Et ídeo.

Glória Patri.

Et ídeo.

LECTIO IX.

Dico enim vobis, non me vidébitis ámodo, donec dicátis : Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúsalem lóquitur, et ad pópulum Judæórum. Versículum autem istum, quo et párvuli atque lacténtes in ingréssu Jerúsalem Dómini Salvatóris usi sunt, quando dixérunt : Benedíctus qui venit in nómine Dómini, hosánna in excélsis, sumpsit de centésimo décimo séptimo Psalmo, qui manifésto de advéntu Dómini scriptus est.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona Lapidavérunt, *cum reliquis*, 260.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui primítias Mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti, tribue, quæsumus, ut pro nobis intercéssor exístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Pro commemoratione sancti Joannis, Antiphona.

Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apósto-

lus, cui reveláta sunt secréta cœléstia.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his.

℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus, Antiphona.

Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℟. Heródes irátus occídit multos púeros.

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

ORATIO.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt, ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

In secundis Vesperis, Antiphonæ de Laudibus Festi, Lapidavérunt, *cum reliquis*, 260.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et ultimo loco Psalmus* Crédidi, propter quod, 137.

Deinde fit de S. Joanne.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 15.]

Qui timet Deum fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis;
Cœlum resúltet láudibus;
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas;
Augéte nos virtútibus,

Ut cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes.

℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recú-

Pro S. Stephano, Antiphona.

Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos.

℟. Vidit, et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

Oratio Omnípotens sempitérne Deus, *ut supra*, 312.

Pro SS. Innocentibus, Antiphona.

Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper: Glória tibi, Dómine.

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant.

℟. Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

ORATIO.

Deus, cujus hodiérna die

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Post hæc vidi: et ecce ... tium apértum in cœlo; e... prima, quam audivi, tan... tubæ loquéntis mecum ... cens: ascénde huc, et o... dam tibi quæ opórtet ... post hæc. Et statim fui i... ritu; et ecce sedes pósit... in cœlo, et supra sede... dens: et qui sedébat, ... erat aspéctui lápidis já... et sárdinis: et iris e... circúitu sedis, símilis ... smarágdinæ. Et in ci... sedis sedília vigínti qu... et super thronos vigin... tuor senióres sedénte... cumamícti vestiméntis ... et in capítibus eórum ... áureæ.

℟. Valde honorán... beátus Joánnes, qui

LECTIO II.

Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua: et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tanquam mare vítreum símile crystállo: et in médio sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal hábens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ voiánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas; et in circúitu et intus plena sunt óculis.

℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: * Et scimus, quia verum est testimónium ejus.

℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit.

Et scimus.

LECTIO III.

Et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est. Et cum darent illa animália glóriam et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sæcula sæculórum, procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, *et adorábant* vivéntem in sæcula sæculórum, et mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes: Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam et hónorem et virtútem: quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

℟. Hic est beatíssimus Evangelísta et Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltius a Dómino méruit honorári.

℣. Hic est discípulus ille quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Qui privilégio.

Glória Patri.

Qui privilégio.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex tractátu S. Augustíni Epíscopi in Joánnem.

LECTIO IV.

[Tract. 36.]

In quátuor Evangéliis, vel pótius quátuor libris uníus Evangélii, sanctus Joánnes Apóstolus non immérito secúndum intelligéntiam spiritálem áquilæ comparátus, áliis tribus eréxit prædicatiónem suam; et in ejus erectióne étiam corda nostra érigi vóluit. Nam céteri tres Evangelístæ tanquam cum hómine Dómino in terra ámbulant, et de divinitáte ejus pauca dixérunt: istum autem quasi piguérit in terra ambuláre, *sicut* ipso exórdio sui sermó-

dicéndo ; in princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus : * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitátis novæ Jerúsalem.

℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ quod est in paradíso Dei mei.

Et scribam.

LECTIO V.

Huic tantæ sublimitáti princípii étiam cétera cóngrua prædicávit : et de Dómini divinitáte, quómodo nullus álius est locútus, hoc ructábat quod bíberat. Non enim sine causa de illo in isto ipso Evangélio narrátur, quia et in convívio super pectus Dómini discumbébat. De illo ergo péctore in secréto bíberat : sed quod in secréto

rus, huic matrem suam v
nem vírgini commendáv

Quia virgo.

LECTIO VI.

Aquila ipse est Joá
sublímium prædicátor
lucis intérnæ atque æt
fixis óculis contempl
Dicúntur enim et pulli a
lárum a paréntibus sic
bári, patris scilicet u
suspéndi, et rádiis solis
póni : qui firme conten
tus fúerit, fílius agnósc
si ácie palpitáverit, tan
adulterínus ab ungue
míttitur. Jam ergo vi
quam sublímia loqui de
qui est áquilæ compar
et tamen étiam nos hu
péntes, infírmi, et vix
moménti inter hómines
démus tractáre ista, e
expónere, et putámu
aut cápere posse cum
támus, aut capi dum di

Et implévit.
Glória Patri.
Et implévit.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 87 in Joan.]

Cum magna Christus Petro communicásset, orbis terrarum curam demandásset, martyrium prædixisset, et majórem erga eum dilectiónem testátus esset; cum vellet Petrus Joánnem sócium et collégam, inquit: Hic autem quid? Numquid eámdem viam aggrediétur? Et quemádmodum in cœna interrogáre non ausus, Joánnem suffécit; ita nunc vicem reddit, arbitrátus eum velle, sed non audére de se sciscitári. Tum Christus: Si eum volo manére donem véniam, quid ad te?

℟. In illum diem suscípiam te servum meum, et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo: Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus.

℣. Esto fidélis *usque ad* mortem, et dabo tibi corónam vitæ.

Quóniam ego.

LECTIO VIII.

Nam cum nímia id charitáte díceret Petrus, nec ab eo dívidi vellet, osténdens Christus, quod quantávis eum dilectióne prosequerétur, suam ássequi non posset, inquit: Si eum volo manére, quid ad te? His verbis nos erúdiens, neque doléndum, neque curiósius præter divínam voluntátem investigándum. Nam cum Petrus semper in hujúsmodi interrogatiónes ferventius prosilíret, íterum ejus fervórem retúndens, quod non sit ultérius inquiréndum, in hunc modum respóndit.

℟. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia.

℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit.

Beátus Apóstolus.
Glória Patri.
Beátus Apóstolus.

LECTIO IX.

Exiit ergo sermo iste inter fratres, quod discípulus ille non móritur; et non dixit ei Jesus quia non móritur; sed, si eum volo manére, donec véniam, quid ad te? Noli arbitrári, inquit, eódem modo me de vobis disposuisse. Hoc au-

[redacted]

tem dixit, ut intempestívum affectum et consuetúdinis desidérium tólleret. Cum enim essent orbis terrárum curam susceptúri, simul ámplius esse non oportébat; magnum enim fuisset mundo detriméntum. Idcírco inquit : Opus suscepisti, id consídera : pérfice, labóra, et te certamínibus expóne. Quid ad te, si volo eum manére hic? Tu officium tuum cura et exéquere.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES.

Antiphona Valde honorándus, *cum reliquis*, 267. *Capitulum*, *Hymnus*, *versiculus et Antiphona ad Benedictus*, *ibidem*.

Pro Commemoratione SS. Innocentium, *Antiphona*.

[redacted]

étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Ad Horas, *ut in Festo*, 268.

In secundis Vesperis, *Antiphonæ de Laudibus Festi.* Valde honorándus est, 267. *Psalmi ut in secundis Vesperis de communi Apostolorum* xv.

Capitulum et alia, *ut in die Festi*, 269, *cum commemoratione SS. Innocentium. Antiphona* Illi sunt qui cum muliéribus.

℣. Heródes irátus.

Oratio Deus, cujus hodiérna die, *ut supra*.

IN OCTAVA

SS. INNOCENTIUM.

(DUPLEX.)

Omnia dicuntur sicut in

[redacted]

in tribulatiónibus : sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit : quia cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : * Vírgines enim permansérunt; ídeo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Vírgines enim.

LECTIO II.

Ut quid enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est? Vix enim pro justo quis móritur: nam pro bono fórsitan quis áudeat mori. Comméndat autem charitátem suam Deus in nobis; quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est : multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus salvi érimus ab ira per ipsum.

℟. Sub altáre Dei audívi voces occisorum dicéntium : * Quare non defúndis sánguinem nostrum? Et accéperunt divínum respónsum : Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum.

℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant, et clamábant voce magna, dicéntes.

Quare non.

LECTIO III.

Si enim cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus; multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem, sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Proptérea sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors; et ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt.

℟. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum : * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui.

℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

Mitténtes corónas.

Glória Patri.

Mitténtes corónas.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. 1 de Innocent.]

NASCENTE Dómino, luctus cœpit, non cœlo, sed mundo. Indícitur mátribus lamentátio, Angelis exultátio, infántibus transmigrátio. Deus est qui natus est. Innocéntes illi debéntur víctima qui venit damnáre mundi malítiam. Agnélli debent immolári, quia Agnus futúrus est crucifígi qui tollit peccáta mundi. Sed oves úlulant matres, quia agnos perdunt sine voce balántes. Grande martyrium, crudéles pectáculum! Exímitur machæra, et nulla intérvenit causa : sola stridet invídia ; cum cui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed oves cérnimus matres, quæ super agnos lugent. Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus magnus. Pígnora sunt, non crédita, sed creáta; non depósita, sed expósita.

℟. Effudérunt sánguinem Sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem : * Et non erat qui sepelíret.

℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cœli, carnes Sanctórum tuórum béstiis terræ.

Et non erat.

LECTIO V.

TESTIS est ipsa natúra, quæ pugnábat in mártyres, cum tyránnus jactáret infántes. Mater crines cápitis dissipábat, quæ ornaméntum cápitis amittébat. Quantis modis infántem volébat abscóndere; et ipse se infántulus publicábat? Nesciébat tacére; quia necdum didícerat formidáre. Pugnábat mater et cárnifex : ille trahébat, illa tenébat. Ad carníficem mater clamábat : Quid séparas a me quem génui ex me? Uterus génuit, non mansit ille, cum vixit, úbera mea frustra lacte contórquens, Caute portávi, quem a te vídeo manu crudéli jactári. Modo eum effudérunt víscera mea, et tu elídis ad terram.

℟. Isti sunt Sancti, qui passi sunt propter te, Dómine : víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie.

℣. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum qui effúsus est.

Quia clamant.

LECTIO VI.

ALIA acclamábat mater, cum exáctor latro non compélleret simul occídi cum párvulo matrem : Ut qui me dimíttis inánem? Si culpa est, mea est : si non est crimen, junge mortem, et líbera matrem. Alia dicébat : Quid quæritis? Unum quæritis, et multos occíditis; et ad unum, qui unus est, attíngere non potéstis. Alia contra clamá-

bat : Veni jam, veni Salvátor mundi, quándiu quæréris? Nullum times, videat te miles, et nostros non occidat infántes. Miscebátur lamentátio matrum, et ad cœlum transíbat oblátio parvulórum.

℟. Isti sunt qui non inquinavérunt vestiménta sua : * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt.

℣. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt.

Ambulábant mecum.

Glória Patri.

Ambulábant mecum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Ex Hom. 8 in Matth.]

Quæ cum audísset Joseph, nequáquam passus est scándalum, neque dixit : Incérta ista res est ac prorsus ambígua. Tu paulo ante dicébas, quia salvábit pópulum suum, et nunc seipsum quidem non potest de perículis liberáre : sed fuga nobis est necessária, et peregrinátio ac transmigrátio longínqua. Contrária omnino sunt facta promíssis. Sed horum nihil prorsus oppónit, vir enim erat fidélis : neque reversiónis tempus curióse inquírit, quod útique ab Angelo non signáte fúerat expréssum : Sed esto ibi, inquit, úsquequo dicam tibi.

℟. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni : * Et resonábat terra in voces eórum.

℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium.

Et resonábat.

LECTIO VIII.

Verum ille nec per ista quidem factus est ségnior, sed obedívit libénter, et crédidit, omnes prorsus tribulatiónes cum gáudio sustinéndo. Enimvéro misericors Deus mœstis rebus quædam étiam jucúnda permiscuit. Quod certe in Sanctis ómnibus facit, quos neque tribulatiónes, neque jucunditátes sinit habére contínuas; sed tum de advérsis, tum ex prósperis justórum vitam quasi admirábili varietáte contéxit. Quod hic quoque eum fecisse considera.

℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter

verbum Dei quod habébant, et clara voce dicébant: *Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est.

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant.

Víndica, Dómine.

Glória Patri.

Víndica, Dómine.

LECTIO IX.

Videndo quippe sanctus Joseph grávidam Vírginem, in conturbatiónem íncidit máximam: sed ádfuit repénte Angelus timórem prorsus extínguens. Deinde videns púerum natum, máxima exultatióne replétus est: sed rursus huic étiam gáudio perículum grande succéssit, cum tota útique cívitas turbarétur, ipse rex fúreret, et ad necem púerum quæreret. Sed et hunc mœrórem ália rursus lætítia subsecúta est; apparítio vidélicet stellæ, et adorátio Magórum. Post hanc quoque jucunditátem, íterum perículum, iterúmque formído. Quærit, inquit, Heródes ánimam púeri, et fúgere necésse est, et in longínqua transíre.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in die Festi, 274, omissis commemorationibus.

In Vesperis, Antiphonæ de Laudibus, 274. Psalmi de Dominica, 133, et loco ultimi, Psalmus Credidi, 137. *Reliqua ut in die, 276.*

Post Orationem SS. Innocentium fit commemoratio de Vigilia Epiphaniæ.

Antiphona.

Puer Jesus proficiébat ætáte et sapiéntia coram Deo et homínibus.

℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia.

℟. Salutáre suum. Allelúia.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre.

Deinde fit commemoratio S. Telesphori, Papæ et Martyris.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Telésphori mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

IN VIGILIA

EPIPHANIÆ.

Officium fit Semiduplex.

Ad Matutinum omnia dicuntur ut in Octava Nativitatis, 296, exceptis Lectionibus et aliis quæ infra ponuntur.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

An ignorátis, fratres, (sciéntibus enim legem loquor) quia lex in hómine dominátur quanto témpore vivit? Nam quæ sub viro est múlier, vivénte viro, alligáta est legi: si autem mórtuus fúerit vir ejus, solúta est a lege viri. Igitur, vivénte viro, vocábitur adúltera, si fúerit cum álio viro; si autem mórtuus fúerit vir ejus, liberáta est a lege viri; ut non sit adúltera, si fúerit cum álio viro.

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit ante me factus est, * Cujus non sum dignus corrigiam calceaménti sólvere.

℣. Qui de terra est de terra lóquitur: qui de cœlo venit super omnes est.

Cujus non sum.

LECTIO II.

Itaque, fratres mei, et vos mortificáti estis legi *per corpus* Christi; ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo. Cum enim essémus in carne, passiónes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificárent morti: nunc autem solúti sumus a lege mortis in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitáte spíritus, et non in vetustáte lítteræ.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte, gentes, et adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris.

℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus, et lætémur in ea.

Quia hódie.

LECTIO III.

Quid ergo dicémus? lex peccátum est? Absit. Sed peccátum non cognóvi, nisi per legem: nam concupiscéntiam nesciébam, nisi lex díceret; Non concupísces. Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cum venísset mandátum, peccátum revixit.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis. * Allelúia, allelúia.

℣. Hæc dies, quam fecit

Dóminus, exultémus et lætémur in ea.

Allelúia, allelúia.

Glória Patri.

Allelúia, allelúia.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. 13 de tempore.]

Dominus noster Jesus Christus, fratres charíssimi, qui in ætérnum est cunctórum creátor, hódie de matre nascéndo, factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris æternitátem. Factus est Deus homo, ut homo fieret Deus : ut panem Angelórum manducáret homo, Dóminus Angelórum hódie factus est homo.

℟. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum; * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Quia cum essem.

LECTIO V.

Hodie impleta est prophetia illa quæ dicit : Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum, aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Factus est igitur qui fécerat, ut inveniŕetur qui períerat. Sic enim in Psalmis homo confitétur : Priúsquam humiliárer, ego peccávi. Peccávit homo, et factus est reus, natus est homo Deus, ut liberarétur reus. Homo ígitur cécidit, sed Deus descéndit ; cécidit homo miserabíliter, descéndit Deus misericórditer ; cécidit homo per supérbiam, descéndit Deus cum grátia.

℟. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria Angelo nuntiánte concépit : tunc speciósum forma præ filiis hóminum castis suscépit viscéribus : * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem.

℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei, intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium.

Et benedícta.

LECTIO VI.

O miracula, o prodígia, fratres mei ! Natúræ jura mutántur in hómine : Deus náscitur, virgo sine viro gravidátur, viri nésciam sermo Dei maritat : simul facta est mater et virgo ; mater facta, sed incorrúpta; habens fílium nésciens virum; semper clausa, sed non infœcúnda. Solus enim sine peccáto est natus, quem sine viríli compléxu non concupiscéntia carnis, sed obediéntia génuit mentis.

℟. Benedícta et venerábilis es virgo María, quæ sine

[redacted]

tactu pudóris invénta est mater Salvatóris : * Jacébat in præsepio, et fulgébat in cœlo.

℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi : in médio duórum animálium.

Jacébat in.

Glória Patri.

Jacébat in.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israel. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi presbyteri.

[Lib. 1 comm. in cap. 2 Matt.]

Ex hoc loco intellígimus non solum Heródem, sed et scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui surgens accépit púerum et matrem ejus. Non dixit : Accépit fílium suum, et uxórem suam; sed púerum et matrem ejus, quasi nutrítius, non marítus.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas! quibus te láudibus ésseram néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℃. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem.

LECTIO VIII.

Audiens autem quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre propter ignorántiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem a quo in passióne sua Dóminus irridétur, et qui nunc mortuus esse referátur. Ergo Heródes ille, qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis fílius est, frater Archelái.

℟. Nésciens mater virgo virum, péperit sine dolóre * Salvatórem sæculórum ; ipsum Regem Angelórum sola Virgo lactábat úbere de cœlo pleno.

℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium.

Salvatórem.

Glória Patri.

Salvatórem.

LECTIO VIII.

Quoniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémplum, nunquam díceret : Quod dictum est per Prophétas ; sed simplíciter : Quod dictum est per Prophétam : nunc autem pluráliter Prophétas vocans osténdit se non verba de Scriptúris sumpsísse, sed sensum. Nazaræus sanctus interpretátur. Sanc-

tum autem Dóminum futúrum omnis Scriptúra commémorat.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

O admirábile* commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est; et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Quando natus es * ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: Sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

Antiphona.

Rubum* quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei génitrix, intercéde pro nobis.

Antiphona.

Germinávit radix Jesse,* orta est stella ex Jacob, virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

Antiphona.

Ecce María* génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : *Ecce Agnus* Dei, ecce qui *tollit peccáta* mundi. Allelúia.

CAPITULUM.

[Galat., c. 4.]

Fratres, quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfínitum tempus a patre.

HYMNUS.

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus príncipem,
Natum María vírgine.

Beátus Auctor sæculi
Servíle corpus índuit
Ut carne carnem líberans
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia :
Venter puéllæ bájulat
Secréta quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat;
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit,
Et lacte módico pastus est
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit Pastóribus
Pastor Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est. Allelúia.

℟. Et habitávit in nobis. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dum médium siléntium tenérent ómnia, et nox in succursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit. Allelúia.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum.

Et fit commemoratio S. Telesphori Papæ et Martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Thelésphori mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut, cujus natalia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Antiphona O admirábile.

Capitulum Regi sæculórum, 28.

℟. *breve.* Christe Fili Dei vivi.

℣. Qui natus es de María Vírgine.

Et non dicuntur Preces.

Ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ Itaque jam non est servus.

AD TERTIAM.

Antiphona Quando natus es.

Capitulum Fratres, quanto témpore, *ut supra.*

℟. *breve.* Verbum caro factum est. * Allelúia, allelúia. Verbum.

℣. Et habitávit in nobis.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Verbum

℣. Ipse invocábit me. Allelúia.

℟. Pater meus es tu. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Rubum quem víderat Móyses.

CAPITULUM.

[Galat., c. 4.]

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *breve.* Notum fecit Dóminus. * Allelúia, allelúia. Notum.

℣. Salutáre suum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Notum.

[redacted]

℣. Vidérunt omnes fines terræ. Allelúia.

℟. Salutáre Dei nostri. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Ecce María.

CAPITULUM.

[Galat., c. 4]

Itaque jam non est servus, sed filius : quod si filius, et hæres per Deum.

℟. *breve.* Vidérunt omnes fines terræ. * Allelúia, allelúia. Vidérunt.

℣. Salutáre Dei nostri.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est. Allelúia.

℟. Et habitávit in nobis. Allelúia.

Vesperæ de Epiphania Duplex.

[redacted]

IN EPIPHANIA

DOMINI.

AD VESPERAS.

Antiphona Ante luciferum génitus, *cum reliquis de Laudibus*, 341.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi*, *Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 60.]

SURGE, illumináre, Jerúsalem; quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

HYMNUS.

CRUDELIS Heródes, Deum
Regem veníre quid times?
Non éripit mortália
Qui regna dat cœléstia.

Ibant Magi, quam víderant
Stellam sequéntes præviam:
Lumen requírunt lúmine,
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cœléstis Agnus áttigit:
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus *poténtiæ!*
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere
Mutávit unda oríginem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni per totam Octavam.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent.

℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnificat, Antiphona.

Magi vidéntes stellam, dixérunt ad ínvicem: Hoc signum magni Regis est: eámus et inquirámus eum, et offerámus ei múnera, aurum, thus, et myrrham. Allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti, concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Dicto Pater noster, Ave, María, *et* Credo, *omissis* ℣. Dómine, lábia mea, *Invitatorio cum Psalmo* Veníte *et Hymno*, *incipitur ab Antiphona* Afférte Dómino.

Infra Octavam vero, *dicitur* ℣. Dómine, lábia mea.

Invitatorium. — Christus appáruit nobis,* Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Crudélis Heródes, 329.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Afférte Dómino, filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

PSALMUS 28.

Afferte Dómino, filii Dei:* afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus:* adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit:* Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte,* vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros,* et confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tan- [illegible]m *vitulum* Líbani :* et diléctus quemádmodum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis :* vox Dómini concutiéntis desértum, et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa ;* et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit :* et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem populo suo dabit :* Dóminus benedicet popúlo suo in pace.

Antiphona.

Afférte Dómino, filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Antiphona.

Flúminis ímpetus lætíficat. Allelúia. Civitátem Dei. Allelúia.

PSALMUS 45.

Deus, noster refúgium et virtus :* adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra,* et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ eórum ;* conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei :* sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Flúminis ímpetus lætíficat. Allelúia. Civitátem Dei. Allelúia.

Antiphona.

Psállite Deo nostro, psállite; psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

PSALMUS 46.

OMNES gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et géntes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite; psállite * Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus, psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Psállite Deo nostro, psállite; psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedíctio Benedictióne perpétua.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 55.]

OMNES sitiéntes, venite ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite, veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argén-

tum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cœli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum; et vox de cœlo facta est.

Hic est Fílius.

Prædictum Responsorium dicitur hac die, et in Dominica infra Octavam, et in die Octava tantum: aliis vero diebus infra Octavam, ejus loco dicitur sequens ℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia, in thure, Sacerdótem magnum considera, et in myrrha Domínicam sepultúram.

℣. *Salútis nostræ* auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt.

In auro.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

[Isaiæ cap. 60.]

SURGE, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et calígo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, et áfflues, et mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian et Epha: omnes de Saba vénient aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est: Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cœli apérti sunt super

eum, et vox Patris intónuit. Hic est Filius.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

[Is. cap. 61 et 62.]

GAUDENS gaudébo in Dómino, et exultábit ánima mea in Deo meo; quia induit me vestiméntis salútis, et induménto justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat: sic Dóminus Deus germinábit justítiam et laudem coram univérsis géntibus. Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut spléndor justus ejus, et Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient aurum et thus deferéntes.

Reges Arabum.

Glória Patri.

Reges Arabum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

PSALMUS 65.

JUBILATE Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Venite, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum, * auditam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus; * igne nos examinásti sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro; * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea quæ distinxérunt lábia mea.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et attĕndit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam et misericórdiam suam a me.

Antiphona.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Antiphona.

Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

PSALMUS 71.

Deus, judicium tuum regi da, * et justítiam tuam filio regis.

títia, (
donec
Et
usque
usque
rárum.
Co
Æthío
terram
Reg
múner
Arabu
cent :
Et a
reges t
sérvient
Quia
a potént
non era
Parce
et ánim
fáciet.
Ex us
dimet á
norábil

[redacted]

fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum; * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Antiphona.

Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Antiphona.

Omnes gentes quascúmque fecísti vénient et adorábunt coram te, Dómine.

PSALMUS 86.

INCLINA, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et *mitis, * et multæ* **misericórdiæ ómnibus invocántibus te.**

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine; * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti vénient et adorábunt coram te, Dómine; * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo ; * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me ; * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et miséricors, * pátiens et multæ misericórdiæ et verax :

Réspice in me, et miserére mei : * da impérium

Omnes gentes quascumque fecisti vénient et adorábunt coram te, Dómine.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent.

℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm 1 de Epiph.]

Gaudete in Dómino, dilectíssimi, íterum dico, gaudéte : quóniam brevi intervállo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas declaratiónis ejus illúxit; et quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum,

Romanum imper téret.

℟. Illumináre, Jerúsalem, quia tua: * Et glória D te orta est.

℣. Et ambulál in lúmine tuo, splendóre ortus t

Et glória.

Benedictio Ch pétuæ.

LECTIO

Nam et sævítia l lens primórdia si Regis extínguere pensatióni néscie bat : ut dum atró facínori ignótum s indiscréta infánt perséquitur, a cœlitus dominat insígnior ubíque f rétur : quam pr ad narrándum dili

ánima superstitiónem, jam hospitio reciperet veritátem.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Allelúia, allelúia.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Agnoscamus ergo, dilectissimi, in Magis adoratóribus Christi vocatiónis nostræ fideique primítias, et exultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exínde enim in ætérnam hæreditátem cœpimus introire; exínde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; et véritas, quam Judæórum obcæcátio non recépit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur ítaque a nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ auctor appáruit; et quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis; nos omnipoténtem adorémus in cœlis. Ac sicut illi de thesáuris suis mysticas Dómino múnerum spécies obtulérunt; ita et nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes: *Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus?* * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte.

Et vénimus.

Glória Patri.

Et vénimus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Veníte, adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Hæc Antiphona repetitur in Psalmo ordine infrascripto.

PSALMUS 94.

Venite, exultémus Dómino: * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne, * et in psalmis jubilémus ei.

Antiphona.

Veníte, adorémus eum, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam Deus magnus Dóminus, * et Rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: * et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Antiphona.

Veníte, adorémus eum, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, * et siccam manus ejus formavérunt.

Antiphona.

Veníte, adorémus eum, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Et nos pópulus páscuæ ejus, et oves manus ejus: * Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra:

Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in desérto; * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Antiphona.

Veníte, adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quadraginta annis offénsus fui generatióni illi, * et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas, ut jurávi in ira mea, * si introïbunt in réquiem meam.

Antiphona.

Veníte, adorémus eum, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Glória Patri, et Filio, * et Spirituì sancto.

Sicut erat in princípio et nunc et semper,* et in sæcula sæculórum.

Amen.

Antiphona.

Veníte, adorémus eum, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Antiphona prædicta cum suo Psalmo dicitur tantum hac nocte: per Octavam vero hujus dicitur Antiphona et Psalmus, ut sequitur.

Antiphona.

Homo natus est * in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te,* cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium,* habitátio est in te.

Antiphona.

Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

Antiphona.

Adoráte Dóminum. * Allelúia. In aula sancta ejus. Allelúia.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et bene-

dícite nómini ejus :* annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis,* terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus, * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra : commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Adoráte Dóminum. Allelúia. In aula sancta ejus. Allelúia.

Antiphona.

Adoráte Deum. * Allelúia. Omnes Angeli ejus. Allelúia.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum ,

Adoráte Deum. Allelúia. Omnes Angeli ejus. Allelúia.

℣. Adoráte Dóminum. Allelúia.

℟. In aula sancta ejus. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vinculis.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda, in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est rex Judæórum? Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

[Hom. 10. in Evang.]

Sicut in lectióne Evangé-

Gentiles vero,
tióne nesciéban
céndum Dómin
vocem, sed per
cúntur. Unde é
lum dicitur: Pr
libus datæ sunt
libus; signa aute
non fidélibus.
prophetiæ, tan
bus, non infidé
signa tanquam
non fidélibus da

℟. Stella qu
Magi in Oriént
bat eos, donec
locum ubi pue
déntes autem ea
gáudio magno.

℣. Et intrán
invenérunt púer
ría matre ejus, e
adoravérunt eu
Vidéntes aute
Benedictio Di
lium

lum, et necdum per humáni córporis officium loquéntem stella géntibus denúntiat: quia nimírum ratiónis ordo poscébat ut et loquéntem jam Dóminum loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, et necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Sed in ómnibus signis, quæ vel nascénte Dómino, vel moriénte eo, monstráta sunt, considerándum nobis est, quanta fúerit in quorúmdam Judæórum corde durítia, qui hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnovérunt.

℟. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham.

℣. Stella quam víderant Magi in oriénte antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer.

Et intrántes.

Glória Patri.

Et apértis.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO X.

Omnia quippe eleménta auctórem suum venísse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar: Deum hunc cœli esse cognovérunt, quia prótinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscóndit. Saxa et paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Inférnus agnóvit, quia hos quos tenébat mórtuos réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia insensibília eleménta sensérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínime cognóscunt, et durióra saxis scindi ad pœniténdum nolunt.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ante lucíferum * génitus et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona

Venit lumen tuum,* Jerúsalem, et gloria Dómini super te orta est: et ambulábunt gentes in lúmine tuo. Allelúia.

Antiphona.

Apértis thesáuris suis* obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham. Allelúia.

Antiphona.

María et flúmina,* benedícite Dómino, hymnum di-

cite fontes Dómino. Allelúia.

Antiphona.

Stella * ita sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 60.]

SURGE, illumináre, Jerúsalem; quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

HYMNUS.

O SOLA magnárum úrbium
Major Béthlehem, cui cóntigit
Ducem salútis cœlitus
Incorporátum gígnere;
Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venisse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.
Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera,
Stratique votis ófferunt
Thus, myrrham et aurum régium.
Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus et fragráns odor
Thuris Sabæi, ac myrrheus
Pulvis sepúlcrum prædocet.
Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Adoráte Deum. Allelúia.

℟. Omnes Angeli ejus. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Hódie cœlésti Sponso * juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina; currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, et ex aqua facto vino lætántur convivæ. Allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti, concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM.

℟. *breve.* Christe Fili Dei vivi.

℣. Qui apparuísti hódie.

Et sic dicitur per totam Octavam.

AD TERTIAM.

Antiphona Venit lumen tuum.

Capitulum Surge, illumináre.

℟. *breve.* Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. * Allelúia, allelúia. Reges.

℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Reges Tharsis.

℣. Omnes de Saba vénient. Allelúia.

℟. Aurum et thus deferéntes. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Apértis thesáuris suis.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 60.]

LEVA in circúitu óculos tuos, et vide : omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi : filii tui de longe vénient, et filiæ tuæ de látere surgent.

℟. *breve*. Omnes de Saba vénient. * Allelúia, Allelúia. Omnes.

℣. Aurum et thus deferéntes.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Omnes.

℣. Adoráte Dóminum. Allelúia.

℟. In aula sancta ejus. Alléluia.

AD NONAM.

Antiphona Stella ista.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 60.]

OMNES de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et et laudem Dómino annuntiántes.

℟. *breve*. Adoráte Dóminum.*Allelúia, Allelúia. Adoráte.

℣. In aula sancta ejus.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Adoráte.

℣. Adoráte Deum. Allelúia.

℟. Omnes Angeli ejus. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Ante lucíferum génitus, *cum reliquis de Laudibus*, 341.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133.

Et sic dicitur per totam Octavam.

Capitulum Surge, illumináre.

Hymnus Crudélis Heródes.

℣. Reges Tharsis, 329.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tribus miráculis* ornátum diem sanctum cólimus : hódie stella Magos duxit ad præsépium : hódie vinum ex aqua factum est ad núptias : hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos. Allelúia.

Oratio Deus, qui hodiérna die, *ut supra*, 342.

Si Epiphania venerit in sabbato, in secundis Vesperis fit commemoratio Dominicæ infra Octavam.

Antiphona Remánsit.

℣. Omnes de Saba vénient.

Oratio Vota, quæsumus, Dómine, 362.

Infra Octavam Epiphaniæ si occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur post Octavam, nisi fuerit

ut supra in Rubrica Festi ponitur, 330. *Reliqua omnia ut in die Festi, præter Lectiones et Antiphonas ad Benedictus et Magnificat, quæ singulis diebus habentur propriæ, ut sequitur.*

De Dominica infra Octavam, in quamcumque diem Octavæ inciderit, fit Officium ut infra ordinatur, 330, *et in ea ponitur Epistola prima ad Corinthios, omissis Lectionibus de Epistola ad Romanos.*

Post Dominicam vero continuantur dies Octavæ eodem numero quo notantur, perinde ac si Dominica non intercessisset. Exempli gratia : Si Dominica venerit in tertia die infra Octavam, prima die post Dominicam, Lectiones secundi et tertii Nocturni, et Antiphonæ ad Benedictus et Magnificat

De Epistola

LECT

[Cap

VERITATEM d
non méntior,
mihi perhibén
mea in Spíritu
niam tristítia
est, et continu
meo. Optába
ipse anáthema
pro frátribus
cognáti mei s
nem, qui s
quorum adópt
et glória, et
et legislátio,
et promíssa : q
et ex quibus
secúndum ca
super ómnia
tus in sæcula.
Amen.

℟. Tria sur
tiósa, quæ ol
Dómino in die

rem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt.

In auro.

LECTIO II.

Non autem, quod excíderit Verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt israelítæ; neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii: sed in Isaac vocábitur tibi semen: id est non qui filii carnis, hi filii Dei; sed qui filii sunt promissiónis æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est: Secúndum hoc tempus véniam; et erit Saræ filius. Non solum autem illa, sed et Rebécca ex uno concúbitu habens Isaac patris nostri.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audita est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit.

Hic est filius.

LECTIO III.

Cum enim nondum nati fuíssent, aut áliquid boni egíssent aut mali, (ut secúndum electiónem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocánte dictum est ei: Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est: Jacob diléxi, Esau autem ódio hábui. Quid ergo dicémus? numquid iníquitas apud Deum? Absit. Móysi enim dicit: Miserébor cujus miséreor: et misericórdiam præstábo cujus miserébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, sed miseréntis est Dei.

℟. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes.

Reges Arabum.

Glória Patri.

Reges Arabum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 2 de Epiph.]

Ad partum Vírginis adorándum Magi ab Oriénte venérunt. Hunc diem hódie celebrámus: huic débitum solemnitátis sermónem persólvimus. Illis dies iste primus illúxit, anniversária nobis festivitáte rédiit. Illi erant primítiæ géntium, nos pópulus géntium. Nobis hoc lingua nuntiávit Apostolórum, stella illis tanquam lingua cœlórum: et nobis iídem Apóstoli tanquam álii cœli enarravérunt glóriam Dei.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

Et glória.

LECTIO V.

Magnum sacraméntum! in præsépio jacébat, et Magos ab Oriénte ducébat: abscondebátur in stábulo, et agnoscebátur in cœlo: ut ágnitus in cœlo manifestarétur in stábulo, et appellarétur Epiphanía dies iste, quod Latine manifestátio dici potest: simul ejus celsitúdinem humilitatémque comméndans, ut qui in apérto cœlo signis sidéreis monstrabátur magnus, in angústo diversório quæsítus invenirétur inválidus, infantílibus in membris natus, infantilibúsque pannis involútus, adorarétur a Magis, timerétur a malis.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent.

Allelúia, allelúia.

LECTIO VI.

Timuit enim eum rex Heródes, eísdem sibi Magis nuntiántibus, cum adhuc quærerent párvulum, quem cognóverant cœlo teste jam natum. Quid erit tribúnal judicántis, quando supérbos reges cunábula terrébant infántis? Quanto consúltius reges, non sicut Heródes interficere quærant, sed sicut Magi pótius adoráre delecténtur, jam præsértim eum, qui et ipsam mortem, quam cupiébat inimícus inférre, étiam pro ipsis inimícis ab inimícis sustinuit, eámque in suo córpore occisus occidit? Pie tímeant reges ad Patris déxteram jam sedéntem, quem rex ímpius tímuit adhuc matris úbera lambéntem.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam quæréntes, et dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte.

Et vénimus.

Glória Patri.

Et vénimus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda, in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

[Ex Hom. x. in Ev.]

Nativitate Regis nostri

cógnita, Heródes ad cállida arguménta convértitur: et ne terréno regno privarétur, renuntiári sibi, ubi puer inveniátur, póstulat. Adoráre eum velle se simulat, ut hunc, si inveniri possit, extinguat. Sed quanta es humana malitia contra consílium divinitátis? Scriptum quippe est: Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Nam ea, quæ appáruit stella, Magos perdúcit: natum Regem repériunt, múnera déferunt: et ne redire ad Heródem débeant, in somnis admonéntur. Sicque fit ut Jesum quem quærit Heródes invenire non possit. Cujus persóna qui álii quam hypócritæ designántur, qui dum ficte quærunt, invenire Dóminum nunquam meréntur?

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum.

Vidéntes autem.

LECTIO VIII.

Sed inter hæc sciéndum quod Priscillianístæ hærétici nasci unumquémque hóminem sub constitutiónibus stellárum putant: et hoc in adjutórium sui erróris assúmunt, quod nova stella éxiit, cum Dóminus in carne appáruit: cujus fuisse fatum eámdem, quæ appáruit, stellam putant. Sed si Evangélii verba pensámus, quibus de eádem stella dícitur: Usque dum véniens staret supra ubi erat puer: dum non puer ad stellam, sed stella ad púerum cucúrrit; si dici liceat, non stella fatum púeri, sed fatum stellæ is qui appáruit puer fuit.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum invenérunt púerum cum María mater ejus, et procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham.

℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer.

Et intrántes.

Glória Patri.

Et apértis.

LECTIO IX.

Sed a fidélium córdibus absit ut áliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hóminum solus hic cónditor qui creávit administrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hóminem factæ sunt: et si stella fatum hóminis dícitur, ipsis suis ministériis subésse homo per-

hibétur. Certe, cum Jacob de útero egrédiens prióris fratris plantam tenéret manu, prior perfécte nequáquam égredi pótuit, nisi súbsequens inchoásset : et tamen cum uno témpore eodémque moménto utrúmque mater fúderit, non una utriúsque vitæ quálitas fuit.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ab Oriénte* venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum, et apértis thesáuris suis, pretiósa múnera obtulérunt, aurum sicut Regi magno ; thus, sicut Deo vero; myrrham sepultúræ ejus. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vidéntes stellam Magi,* gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum, obtulérunt Dómino aurum, thus, et myrrham. Allelúia.

TERTIA DIE.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epistola ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Obsecro itaque vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri, ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfécta. Dico enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos : Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem : et unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei.

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia; in thure, Sacerdótem magnum considera, et in myrrha Domínicam sepultúram.

℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt.

In auro.

LECTIO II.

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam quæ data est nobis differéntes; sive prophetíam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortándo qui, tríbuit in simplicitáte qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Pa-

térna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit.

Hic est Fílius.

LECTIO III.

DILECTIO sine simulatióne. Odiéntes malum, adhæréntes bono : Charitáte fraternitátis ínvicem diligéntes : Honóre ínvicem præveniéntes : Sollicitúdine non pigri : Spíritu fervéntes : Dómino serviéntes : Spe gaudéntes : In tribulatióne patiéntes : Oratióni instántes : Necessitátibus Sanctórum communicántes : Hospitalitátem sectántes. Benedícite persequéntibus vos : benedícite, et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus : Idípsum ínvicem sentiéntes : Non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ munera ófferent ; * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes.

Reges Arabum.

Glória Patri.

Reges Arabum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Ex Serm. 1 de Ep.]

CUM tam multi jam nati atque defúncti essent reges Judæórum, numquid quemquam eórum adorándum Magi quæsiérunt? Non, quia nec quemquam eórum cœlo loquénte didicérunt. Verúmtamen, quod prætereúndum non est, hæc Majórum illuminátio magnum testimónium cæcitátis éxtitit Judæórum. In terra eórum isti requirébant quem illi in sua non agnoscébant.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

Et glória.

LECTIO V.

APUD eos isti infántem invenérunt, quem illi apud se negavérunt. In his terris de longínquo isti et peregríni púerum Christum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula faciéntem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum adoravérunt, illi in magnis factis nec tanquam hómini pepercérunt : quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus nativitáte fulgéntem quam solem ejus in morte lugéntem.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent.

Alleluia, allelúia.

LECTIO VI.

JAM vero quod éadem stella quæ Magos perdúxit ad locum ubi erat cum matre Virgine Deus infans, quæ útique póterat eos ad ipsam perdúcere civitátem; se tamen subtráxit, nec eis prorsus appáruit, donec de civitáte in qua Christus nascerétur iidem ipsi interrogaréntur Judæi, et ipsi eam secúndum divinæ Scriptúræ testimónium nominárent, ipsi dícerent: In Béthlehem Judæ. Sic enim scriptum est: Et tu Béthlehem terra Juda, non es mínima in princípibus Juda; ex te enim éxiet Dux qui regat pópulum meum Israel. Quid áliud hic significávit divina providéntia, nisi apud Judæos sólas divinas litteras remansúras, quibus gentes instrueréntur, illi excæcaréntur?

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes et dicéntes Ubi est, qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vidimus stellam ejus in Oriénte.

Et vénimus.

Glória Patri.

Et vénimus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda, in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilia S. Gregórii Papæ.

[Ex Hom. x in Ev.]

MAGI vero aurum, thus et myrrham déferunt. Aurum quippe regi cóngruit, thus vero in Dei sacrifícium pónitur, myrrha autem mortuórum córpora condiúntur. Eum ergo Magi quem adórant étiam mysticis munéribus prædicant; auro Regem, thure Deum, myrrha mortálem. Sunt vero nonnúlli hærétici, qui hunc Deum credunt, sed ubíque regnáre nequáquam credunt. Hi profécto ei thus ófferunt, sed offérre étiam aurum nolunt. Et sunt nonnúlli, qui hunc Regem existimant, sed Deum negant. Hi vidélicet ei aurum ófferunt, sed offérre thus nolunt.

℟. Stella quam víderant Magi in Oriénte antecedébat eos, donec venírent ad locum ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum.

Vidéntes autem.

LECTIO VIII.

Et sunt nonnúlli, qui hunc et Deum et Regem faténtur, sed assumpsísse carnem mortálem negant. Hi nimírum ei aurum et thus ófferunt, sed offérre myrrham assúmptæ mortalitátis nolunt. Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubíque regnáre fateámur; offerámus thus, ut credámus, quod is qui in témpore appáruit Deus ante témpora éxtitit: offerámus myrrham, ut eum quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuísse carne mortálem.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham.

℣. Stella quam víderant Magi in Orïénte antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer.

Et intrántes.

Glória Patri.

Et apértis.

LECTIO IX.

Quamvis in auro, thure et myrrha intélligi et áliud potest. Auro namque sapiéntia designátur, Salomóne attestánte, qui ait: Thesáurus desiderábilis requiéscit in ore sapiéntis. Thure autem, quod Deo incénditur, virtus oratiónis exprímitur, Psalmísta testánte, qui dicit: Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo. Per myrrham vero carnis nostræ mortificátio figurátur: unde sancta Ecclésia de suis operáriis usque ad mortem pro Deo certántibus dicit: Manus meæ distilláverunt myrrham.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tria sunt múnera* quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham, Fílio Dei, Regi magno. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Lux de luce * apparuísti, Christe, cui magi múnera ófferunt. Allelúia, allelúia, allelúia.

QUARTA DIE.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Omnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit. Non est enim potéstas nisi a Deo: quæ autem sunt a Deo ordinátæ sunt. Itaque qui resístit potestáti Dei ordina-

tióni resístit. Qui autem resistunt ipsi sibi damnatiónem acquírunt : nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali. Vis autem non timére potestátem? Bonum fac, et habébis laudem ex illa : Dei enim miníster est tibi in bonum.

℟. Tria sunt múnera pretiósa quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia; in thure, sacerdótem magnum consídera, et in myrrha Domínicam sepultúram.

℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt.

In auro.

LECTIO II.

Si autem malum féceris, time: non enim sine causa gládium portat. Dei enim miníster est; vindex in iram ei qui malum agit. Ideo necessitáte súbditi estóte non solum propter iram, sed étiam propter consciéntiam. Ideo enim et tribúta præstátis : minístri enim Dei sunt, in hoc ipsum serviéntes. Réddite ergo ómnibus débita : cui tribútum, tribútum; cui vectigal, vectigal ; cui timórem, timórem ; cui honórem, honórem.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit.

Hic est Fílius meus diléctus.

LECTIO III.

Nemini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum legem implévit. Nam, Non adulterábis, Non occídes, Non furáberis, Non falsum testimónium dices, Non concupísces; et si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur : Díliges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes.

Reges Arabum.

Glória Patri.

Reges Arabum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 1 de Epiph.]

Celebrato próximo die quo intemeráta virgínitas humáni géneris édidit Salvatórem, Epiphaníæ nobis, dilectíssimi, veneránda festívitas dat perseverántiam gaudiórum, ut inter cognatárum

solemnitátum vicina sacraménta, exultatiónis vigor et fervor fidei non tepéscat. Ad ómnium enim hóminum spectat salútem, quod infántia Mediatóris Dei et hóminum jam univérso declarabátur mundo, cum adhuc exiguo detinerétur oppídulo.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua,* Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

Et glória.

LECTIO V.

Quamvis enim Israelíticam gentem, et ipsíus gentis unam famíliam delegisset, de qua natúram univérsæ humanitátis assúmeret, nóluit tamen intra matérnæ habitatiónis angústias ortus sui latére primórdia : sed mox ab ómnibus vóluit agnósci, qui dignátus est ómnibus nasci. Tribus ígitur Magis in regióne Oriéntis stella novæ claritátis appáruit, quæ illústrior céteris pulchriórque sidéribus, fácile in se intuéntium óculos animósque convérteret : ut conféstim adverterétur non esse otiósum quod tam insólitum videbátur.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent.

Allelúia, allelúia.

LECTIO VI.

Dedit ergo aspiciéntibus intelléctum, qui præstitit signum : et quod fecit intélligi, fecit inquíri, et se inveniéndum óbtulit requisítus. Sequúntur tres viri supérni lúminis ductum, et prævii fulgóris indícium inténta contemplatióne comitántes, ad agnitiónem veritátis grátiæ splendóre ducúntur : qui humáno sensu significátum sibi Regis ortum æstimavérunt in civitáte régia esse quæréndum. Sed qui servi suscéperat formam, et non judicáre vénerat, sed judicári, Béthlehem præelégit nativitáti, Jerosólymam passióni.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte.

Et vénimus.

Glória Patri.

Et vénimus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evángelii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda, in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

[Ex Hom. x in Ev.]

MAGNUM vero nobis áliquid Magi ínnuunt, quod in regiónem suam per áliam viam revertúntur. In eo namque quod admóniti fáciunt, nobis profécto insínuant quid faciámus. Régio quippe nostra paradísus est, ad quam, Jesu cógnito, redíre per viam qua vénimus prohibémur. A regióne étenim nostra superbiéndo, inobediéndo, visibília sequéndo, cibum vétitum gustándo discéssimus; sed ad eam necésse est ut flendo, obediéndo, visibília contemnéndo, atque appetitum carnis refrænándo redeámus.

℟. Stella quam víderant Magi in Oriénte antecedébat eos, donec venírent ad locum ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavisi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum.

Vidéntes autem.

LECTIO VIII.

PER áliam ergo viam ad regiónem nostram regrédimur; quóniam qui a paradísi gáudiis per delectaménta discéssimus, ad hæc per laménta revocámur. Unde necésse est, fratres charíssimi, ut semper pávidi, sempérque suspécti ponámus ante óculos cordis, hinc culpas óperis, illinc judícium extrémæ districtiónis. Pensémus quam districtus judex véniat qui judícium minátur, et latet: terróres peccatóribus inténtat, et tamen adhuc sústinet: et idcirco veníre cítius differt, ut minus invéniat quod condémnet.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham.

℣. Stella quam víderant Magi in Oriénte antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer.

Et intrántes.

Glória Patri.

Et apértis.

LECTIO IX.

PUNIAMUS flétibus culpas, et cum Psalmístæ voce præveniámus fáciem ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætítia sedúcat.

In próximo namque est judex, qui dixit : Væ vobis qui ridétis nunc, quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Sálomon ait : Risus dolóri miscébitur : et, Extréma gáudii luctus óccupat. Hinc íterum dicit : Risum deputávi errórem, et gáudio dixi, Quid frustra decíperis? Hinc rursus ait : Cor sapiéntium ubi tristítia est, et cor stultórum ubi lætítia.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vídimus stellam * ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Interrogábat * Magos Heródes : Quod signum vidístis super natum Regem? Stellam vídimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

QUINTA DIE.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 14.]

INFIRMUM autem in fide assúmite, non in disceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre ómnia; qui autem infírmus est olus mandúcet. Is qui mandúcat non manducántem non spernat, et qui non mandúcat manducántem non júdicet : Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénum servum? Dómino suo stat, aut cadit : stabit autem; potens est enim Deus statúere illum.

℟. Tria sunt múnera pretiósa quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum considera, et in myrrha Domínicam sepultúram.

℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt.

In auro.

LECTIO II.

NAM álius júdicat diem inter diem : álius autem júdicat omnem diem : unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem Dómino sapit. Et qui mandúcat Dómino mandúcat; grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit; et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus Dómino vívimus; sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit.
Hic est.

LECTIO III.

In hoc enim Christus mórtuus est et resurréxit, ut et mortuórum et vivórum dominétur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stábimus ante tribúnal Christi. Scriptum est enim: Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu, et omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unusquísque nostrum pro se ratiónem reddet Deo. Non ergo ámplius ínvicem judicémus.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes.
Reges Arabum.
Glória Patri.
Reges Arabum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo S. Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

[Hom. 1 de Epiph.]

In hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patérnæ traditiónis instrúimur, multíplici nobis est festivitáte lætándum. Ferunt enim hódie Christum Dóminum nostrum *vel stella* duce a géntibus adorátum; vel invitátum ad núptias aquas in vina vertisse; vel suscépto a Joánne baptísmate consecrásse fluénta Jordánis, suúmque simul purificásse Baptístam.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.
Et glória.

LECTIO V.

Sed quid potíssimum præsénti hoc factum sit die, nóverit ipse qui fecit: nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. Nam quod cum fulgentióris stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum géntibus spes data est adorándi. Quod aquæ novo sunt órdine in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est Sacraméntum. Quod autem baptizátus est Agnus Dei, regenerántis baptísmi salutáre nobis munus est dedicátum.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent.
Allelúia.

LECTIO VI.

Oportet itaque nos, fratres, ad honórem Salvatóris nostri, cujus nativitátem débita nuper cum exultatióne transégimus, omni cum devotióne étiam hunc virtútum ejus celebráre natálem. Et quam recte tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicántur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine confitémur. Per hæc ergo mirácula Christus Dóminus Redémptor noster óculis se vóluit reveláre mortálium, quátenus invisíbilis ejus divínitas, quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vidimus stellam ejus in Oriénte.
Et vénimus.
Glória Patri.
Et vénimus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.
[Cap. 2.]

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda, in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.
[Lib. 1 comm. in c. 2 Matth.]

Vidimus enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusiónem Judæórum, ut nativitátem Christi a géntibus díscerent, óritur in Oriénte stella : quam futúram Bálaam, cujus successóres erant, vaticínio nóverant. Lege Numerórum librum. Deferúntur autem Magi stellæ indício in Judæam, ut sacerdótes a Magis interrogáti ubi Christus nascerétur, inexcusábiles fierent de advéntu ejus.

℟. Stella quam víderant Magi in Oriénte antecedébat eos, donec venírent ad locum ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum.
Vidéntes autem.

LECTIO VIII.

At illi dixérunt ei : In Béthlehem Judææ. Librariórum hic error est. Putámus enim ab Evangelísta primum éditum, sicut in ipso Hebráico légimus, Judæ, non Judææ. Quæ est enim aliárum géntium Béthlehem, ut ad distinctiónem ejus, hic Judææ ponerétur? Judæ autem idcirco scribitur, quia est et

ália Béthlehem in Galilæa. Lege librum Jesu filii Nave. Dénique et in ipso testimónio quod de Michææ prophetía sumptum est, ita habétur: Et tu Béthlehem terra Juda.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham.

℣. Stella quam víderant Magi in Oriénte antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer.

Et intrántes.

Glória Patri.

Et apértis.

LECTIO IV.

Et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. Pulchérrime múnerum sacraménta Juvéncus présbyter uno versículo comprehéndit: Thus, aurum, myrrham, Regíque, hominíque, Deóque dona ferunt. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtúlerant Dómino consequénter respónsum accípiunt, non per Angelum, sed per ipsum Dóminum; ut meritórum Joseph ivilégium demonstrarétur. Revertúntur autem per áliam viam, quia infidelitáti miscéndi non erant Judæórum.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Omnes natiónes * vénient a longe portántes múnera sua. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnes de Saba * vénient aurum et thus deferéntes. Allelúia, allelúia.

SEXTA DIE.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

Debemus autem nos firmióres imbecillitátes infirmórum sustinére, et non nobis placére. Unusquísque vestrum próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me. Quæcúmque enim scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt; ut per patiéntiam et consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

℟. Tria sunt múnera pretiósa quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia; in thure, Sacerdótem magnum considera, et in myrrha Domínicam sepultúram.

℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt.

In auro.

LECTIO II.

Deus autem patiéntiæ et solátii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum; ut unánimes uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscípite ínvicem, sicut et Christus suscépit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Jesum minístrum fuisse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum: gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Proptérea confitébor tibi in géntibus, Dómine, et nómini tuo cantábo. Et íterum dicit: Lætámini, gentes, cum plebe ejus. Et íterum: Laudáte, omnes gentes, Dóminum, et magnificáte eum, omnes pópuli.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audita est: * Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cœli apérti sunt super eum, et vox patris intónuit.

Hic est Filius.

LECTIO III.

Et rursus Isaias ait: Erit radix Jesse, et qui exúrget régere gentes, in eum gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo: ut abundétis in spe et virtúte Spíritus Sancti. Certus sum autem, fratres mei, et ego ipse de vobis, quóniam et ipsi pleni estis dilectióne, repléti omni sciéntia, ita ut possítis altérutrum monére. Audácius autem scripsi vobis, fratres, ex parte, tanquam in memóriam vos redúcens, propter grátiam quæ data est mihi a Deo, ut sim minister Christi Jesu in géntibus; sanctíficans Evangélium Dei, ut fiat oblátio géntium accépta, et sanctificáta in Spíritu Sancto.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes.

Reges Arabum.

Glória Patri.

Reges Arabum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Fulgéntii Episcopi.

LECTIO IV.

[Ex Serm. 5 qui est de Epiph.]

Ipse Deus, qui sibi in véteri Testaménto primítias offérri mandávit, homo natus, géntium primítias suo cúltui dedicávit. Pastóres fuérunt primítiæ Judæórum: Magi facti sunt primítiæ géntium. Illi de próximo addúcti, isti de

longínquo redúcti. Ubi est, ínquiunt, qui natus est Rex Judæórum? De Heróde rege Judæórum fílii jam fúerant nati. Archeláus natus est in palátio, Christus in diversório. Archeláus natus, est in lecto argénteo pósitus; Christus autem natus, in præsépio est brevíssimo collocátus; et tamen ille natus in palátio contémnitur, iste natus in diversório quæritur: ille a Magis nullátenus nominátur, iste invéntus supplíciter adorátur.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

Et glória.

LECTIO V.

Quis est iste Rex Judæórum? Pauper et dives, húmilis et sublímis. Quis est iste Rex Judæorum, qui portátur ut parvulus, adorátur ut Deus? parvus in præsépio, imménsus in cœlo; vilis in pannis, pretiósus in stellis. Quid est quod sic turbáris Heródes? Rex iste qui natus est non venit reges pugnándo superáre, sed moriéndo mirabíliter subjugáre. Nec ideo natus est ut tibi succédat, sed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, sed ut triúmphet occísus.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, alleluia, allelúia.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent.

Allelúia.

LECTIO VI.

Puer iste, qui nunc a Magis dícitur Rex Judæórum, idem Creátor est et Dóminus Angelórum. Quaprópter cujus times infántiam nascéntis, magis timére debes omnipoténtiam judicántis. Noli eum timére regni tui successórem, sed time infidelitátis tuæ justíssimum damnatórem. Ite, inquit, et renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. O callíditas ficta, o incredúlitas ímpia, o nequítia fraudulénta! Sanguis innocéntium quem crudéliter effudísti, attestátur quid de hoc púero voluísti.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes et dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte.

Et vénimus.

Glória Patri.

Et vénimus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda, in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 2 in Luc. c. 2.]

Quæ sunt ista veræ fidei múnera? Aurum Regi, thus Deo, myrrha defúncto. Aliud enim Regis insigne, áliud divinæ sacraméntum potestátis áliud honor est sepultúræ, quæ non corrúmpat corpus mórtui, sed resérvet. Nos quoque, qui hæc audímus et légimus, de thesáuris nostris tália, fratres, múnera proferámus. Habémus enim thesáurum in vasis fictílibus. Si igitur in te ipso, quod es, non ex te debes æstimáre, sed ex Christo; quanto magis in Christo non tua debes æstimáre, sed Christi?

℟. Stella quam víderant Magi in Oriénte ancedébat eos, donec venírent ad locum ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum.

Vidéntes.

LECTIO VIII.

Ergo Magi de thesáuris suis ófferunt múnera. Vultis scire quam bonum méritum hábeant? Stella ab his vidétur; et ubi Heródes est, non vidétur : ubi Christus est, rursus vidétur, et viam demónstrat. Ergo stella hæc via est, et via Christus : quia secúndum incarnatiónis mystérium Christus est stella. Oriétur enim stella ex Jacob, et exúrget homo ex Israel. Dénique ubi Christus, et stella est. Ipse enim est stella spléndida et matutína. Sua ígitur ipse luce se signat.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham.

℣. Stella quam víderant Magi in Oriénte antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer.

Et intrántes.

Glória Patri.

Et apértis.

LECTIO IX.

Accipe áliud documéntum. Alia venérunt via Magi, ália rédeunt. Qui enim Christum

viderant, Christum intelléxerant, melióres útique quam vénerant revertúntur. Duæ quippe sunt viæ : una, quæ ducit ad intéritum; ália, quæ ducit ad regnum. Illa peccatórum est, quæ ducit ad Heródem; hæc Christus est, qua redítur ad pátriam: Hic enim temporális est incolátus, sicut scriptum est : Multum íncola facta est ánima mea.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vénient ad te * qui detrahébant tibi, et adorábunt vestígia pedum tuórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Admóniti Magi * in somnis, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

SABBATO

INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.
[Rom., c. 12.]

Fratres, óbsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum.

HYMNUS.

Crudelis Heródes, Deum
Regem venire quid times?
Non éripit mortália
Qui regna dat cœléstia.

Ibant Magi, quam viderant
Stellam sequéntes præviam :
Lumen requirunt lúmine :
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cœléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuisti Géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent.

℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnificat, Antiphona.

Remánsit puer Jesus * in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirébant eum inter cognátos et notos.

ORATIO.

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cœlésti pietáte proséquere ut et quæ agénda sunt videant, et ad impléndа quæ víderint conváléscant. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Epiphaniæ per Antiphonam quæ occurrit secundum ordinem dierum infra Octavam.

℣. Omnes de Saba vénient. Allelúia.

℟. Aurum et thus deferéntes. Allelúia.

Nisi dicta sit Antiphona

Omnes de Saba vénient, *tunc enim dicitur:*

℣. Adoráte Deum. Allelúia.

℟. Omnes Angeli ejus. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti, concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA

INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Totum Officium dicitur de Epiphania, præter Lectiones, Capitula, Antiphonas ad Benedictus et ad Magnificat, et Orationem.

In primo Nocturno ponitur Epistola prima ad Corinthios, quæ inferius post Octavam habetur, 372', *et legitur de ea sequentibus diebus. Lectiones vero, quæ aliquando supersunt de Epistola ad Romanos, eo anno prætermittuntur.*

Quando Epiphania in Dominica venerit, Sabbato sequenti fit Officium de Dominica, et Feria sexta Vesperæ a Capitulo de Dominica cum commemoratione Octavæ.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Epistola ad Romanos, ut infra: Epistola vero ad Corinthios tunc ponitur ipsa die Dominica in Officio Octavæ.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 16.]

Commendo autem vobis Phœben sorórem nostram, quæ est in ministério Ecclésiæ, quæ est in Cenchris; ut eam suscipiátis in Dómino digne Sanctis, et assistátis ei in quocúmque negótio vestri indiguérit: étenim ipsa quoque ástitit multis, et mihi ipsi. Salutáte Priscam et Aquilam adjutóres meos in Christo Jesu, (qui pro ánima mea suas cervíces supposuérunt: quibus non solus ego grátias ago, sed et cunctæ Ecclésiæ géntium) et doméstícam Ecclésiam eórum

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cœli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cœlo facta est.

Hic est Fílius.

LECTIO II.

Rogo autem vos, fratres, ut observétis eos qui dissensiónes et offendícula præter doctrínam quam vos didicístis fáciunt; et declináte

ab illis. Hujuscémodi enim Christo Dómino nostro non sérviunt, sed suo ventri: et per dulces sermónes et benedictiónes sedúcunt corda innocéntium. Vestra enim obediéntia in omnem locum divulgáta est. Gáudeo ígitur in vobis. Sed volo vos sapiéntes esse in bono, et símplices in malo.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit.

Hic est Fílius meus.

LECTIO III.

Salutat vos Timótheus adjútor meus, et Lúcius, et Jason, et Sosípater cognáti mei. Salúto vos ego Tértius, qui scripsi epístolam, in Dómino. Salútat vos Cáius hospes meus et univérsa Ecclésia. Salútat vos Erástus arcárius civitátis, et Quartus frater. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes.

Reges Arabum.

Glória Patri.

Reges Arabum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 5 de Epiph.]

Justum et rationábile, dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est, in diébus, qui divínæ ópera misericórdiæ protestántur, toto corde gaudére, et honorífice ea quæ ad salútem nostram gesta sunt celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post diem in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervállo Epiphaníæ íntulit festum ex apparitióne Dómini consecrátum.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

Et glória.

LECTIO V.

In quo fídei nostræ magnum præsídium providéntia divína constítuit: ut dum solémni veneratióne recólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documénta probarétur veri hóminis in Christo orta natúra. Hoc enim est quod justíficat ímpios: hoc est quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eo-

démque Dómino nostro Jesu Christo et vera Déitas, et vera credátur humánitas: Déitas, qua ante ómnia sæcula in forma Dei æquális est Patri; humánitas, qua novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent.

Allelúia, allelúia.

LECTIO VI.

Ad roborándum ergo hanc fidem, quæ contra omnes pronuntiabátur erróres, ex magna gestum est divíni pietáte consílii, ut gens in longinqua Orientális plagæ regióne consistens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati púeri, qui supra omnem Israel esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, et intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent negligéndum, quod tanto nuntiabátur indício.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes et dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte.

Et vénimus.

Glória Patri.

Et vénimus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 2 in c. 2 Lucæ.]

A Duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur disputatiónis exórdium. Hic enim prædicándæ fidei evangelizántium númerus debebátur. Nec otióse ímmemor suórum secúndum carnem paréntum qui secúndum carnem útique sapiéntia Dei implebátur et grátia, post tríduum reperítur in templo: ut esset indício, quia post tríduum triumphális illíus passiónis, in sede cœlésti et honóre divíno, fidei nostræ se suscitátus offérret, qui mórtuus credebátur.

℟. Stella quam víderant Magi in Oriénte antecedé-

bat eos, donec venírent ad locum ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavisi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum.

Vidéntes autem.

LECTIO VIII.

Quid est quod me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatiónes: una est patérna, matérna áltera. Patérna illa divinior; matérna vero, quæ in nostrum labórem usúmque descéndit. Et ídeo quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem fiunt, non humánis assignánda virtútibus, sed divínis referénda sunt potestátibus. Alibi eum ad ministérium mater impéllit, hic mater argúitur, quia adhuc, quæ humána sunt, éxigat. Sed cum hic duódecim describátur annórum, illic discípulos habére dicátur; vides matrem didicísse a Fílio, ne exígeret a validióre ministérium, quæ stupébat in junióre miráculum.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gaúdio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesaúris suis obtulérunt *ei múnera*, aurum, thus et *myrrham*.

℣. Stella quam víderant Magi in Oriénte antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer.

Et intrántes.

Glória Patri.

Et apértis.

LECTIO IX.

Et venit Názareth, et erat súbditus illis. Quid enim magister virtútis, nisi officium pietátis impléret? Et mirámur, si patri defert qui súbditur matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis ista subjéctio est; attóllat licet sævis emissus látebris cóluber perfídiæ caput, et serpentínis évomat venéna pectóribus. Cum dicit se Fílius missum, majórem hæréticus appéllet Patrem, ut imperféctum Fílium dicat, qui potest habére majórem; ut aliénis auxíliis ásserat eum qui míttitur indigére. Numquid et humáno egébat auxílio; ut matérno servíret império?

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ante lucíferum * génitus et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Venit lumen * tuum, Jerú-

salem, et glória Dómini super te orta est, et ambulábunt gentes in lúmine tuo. Allelúia.

Antiphona.

Apértis * thesáuris suis, obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham. Allelúia.

Antiphona.

Mária et flúmina, * benedícite Dómino: hymnum dícite, fontes, Dómino. Allelúia.

Antiphona.

Stella ista * sicut flamma coruscat, et Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

CAPITULUM.
[Rom., c. 12.]

FRATRES, óbsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum.

HYMNUS.

O SOLA magnárum úrbium
Major Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cœlitus
Incorporátum gignere.

Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venisse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera;
Stratique votis ófferunt
Thus, myrrham et aurum régium.

Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus et fragrans odor
Thuris Sabæi, ac myrrheus
Pulvis sepúlcrum prædocet.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Adoráte Deum. Allelúia.

℟. Omnes Angeli ejus. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Remánsit puer Jesus * in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu, et requirébant eum inter cognátos et notos.

ORATIO.

VOTA, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cœlésti pietáte proséquere, ut et quæ agénda sunt vídeant, et ad impléndа quæ víderint convaléscant. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Epiphania.

Antiphona.

Hódie cœlésti sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina: currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, et ex aqua facto vino lætántur convívæ. Allelúia.

℣. Omnes de Saba vénient. Allelúia.

℟. Aurum et thus deferéntes. Allelúia.

Hic versiculus Omnes de Saba *dicitur etiam ad Vesperas in commemoratione de Epiphania.*

ORATIO.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti, concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Venit lumen tuum.

Capitulum Fratres, óbsecro vos, *ut supra*, 367.

℟. *breve.* Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. * Allelúia, allelúia. Reges.

℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

℟ Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Reges.

℣. Omnes de Saba vénient. Allelúia.

℟. Aurum et thus deferéntes. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Apértis thesáuris suis.

CAPITULUM.

[Rom., c. 12.]

Dico enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui *sunt inter vos* : Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem.

℟. *breve.* Omnes de Saba vénient. * Allelúia, allelúia. Omnes.

℣. Aurum et thus deferéntes.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Omnes.

℣. Adoráte Dóminum. Allelúia.

℟. In aula sancta ejus. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Stella ista.

CAPITULUM.

[Rom., c. 12.]

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent : ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter altérius membra, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. *breve.* Adoráte Dóminum. Allelúia, allelúia. Adoráte.

℣. In aula sancta ejus.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Adoráte.

℣. Adoráte Deum. Allelúia.

℟. Omnes Angeli ejus. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Ante lucíferum *cum reliquis de Laudibus*, 366. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*,

133. *Capitulum* Fratres, óbsecro vos, 367.

Hymnus Crudélis Heródes.

℣. Reges Tharsis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fili, quid fecisti * nobis sic? ego et Pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in iis, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?

Oratio Vota, quæsumus, Dómine, *ut supra*, 367.

Et fit commemoratio de Epiphania.

Antiphona.

Tribus miráculis* ornátum diem sanctum cólimus: hódie stella Magos duxit ad præsépium: hódie vinum ex aqua factum est ad núptias: hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos. Allelúia.

℣. Omnes de Saba vénient. Allelúia.

℟. Aurum et thus deferéntes. Allelúia.

Oratio Deus, qui hodiérna, *ut supra*, 368.

Si Octava Epiphaniæ venerit in Dominica, nihil fit de Dominica in ipsa die Octava, sed tantum in primis Vesperis diei Octavæ fit commemoratio pro secundis Vesperis Dominicæ infra Octavam, de qua celebratum est Officium eo die. Antiphona Fili, quid fecisti.

℣. Omnes de Saba: *qui Versus etiam dicitur, quando Octava Epiphaniæ venerit in Feria secunda, pro commemoratione Dominicæ in primis Vesperis diei Octavæ.*

IN DIE OCTAVA

EPIPHANIÆ.

(DUPLEX.)

In primis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Epiphaniæ, 329, excepta Oratione, quæ dicitur ut sequitur.

ORATIO.

Deus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit, præsta, quæsumus, ut per eum quem similem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur. Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus et Psalmi ut infra Octavam: cetera dicuntur sicut in die Epiphaniæ, præter Lectiones.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Epistola prima ad Corinthios quæ occurrunt secundum superiores Rubricas, 344, 363.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

LECTIO IV.

[Oratio in sancta Lumina.]

Non possum cohibére lætitiæ voluptátem, sed mente

extóllor et afficior; et própriæ pusillitátis oblítus, offícium magni Joánnis, imo pótius famulátum subíre conténdo, ac géstio; et licet non sim præcúrsor, de erémo tamen vénio. Christus ergo illuminátur, imo pótius fulgóre suo nos illúminat. Christus baptizátur; simul et nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus.

℞. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

Et glória.

LECTIO V.

Joannes baptízat, et accédit Jesus sanctíficans quidem et ipsum qui baptízat, præcípue tamen ut et véterem Adam sepéliat in aquis, et ante ómnia, ut per hæc sanctificéntur aquæ Jordánis, ut sicut erat spíritus et caro, ita et his qui baptizándi erant, in spíritu et aqua sanctificatiónis succéssio traderétur. Non súscipit Baptista, conténdit Jesus: Ego, inquit, opus hábeo a te baptizári. Lucérna dicit ad Solem, et vox lóquitur ad Verbum.

℞. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. * Allelúia, allelúia.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent.

Allelúia, allelúia.

LECTIO VI.

Ascendit Jesus de aqua, secum quodámmodo demérsum edúcens et élevans mundum: et vidit non dívidi cœlum, sed aperíri, quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat, sicut et ígneo gládio paradísus fúerat conclúsus. Spíritus Sanctus testimónium pérhibet: simília namque sibi ipsa concúrrunt. De cœlo testimónium defértur; inde enim erat ille cui testimónium perhibétur.

℞. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes et dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte.

Et vénimus.

Glória Patri.

Et vénimus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

In illo témpore, Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 6 in Joan.]

ANTEQUAM veníret Dóminus ut baptizarétur a Joánne in Jordáne, nóverat eum illis vócibus, ubi ait: Tu ad me venis baptizári? Ego a te débeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Fílium Dei. Unde probámus quod jam nóverat, quia ipse baptizáret in Spíritu Sancto? Antequam veníret ad flúvium, cum multi ad Joánnem cúrrerent baptizári, ait illis: Ego quidem baptizo vos in aqua; qui autem post me venit major me est, cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere: ipse vos baptizábit in Spíritu Sancto et igne. Jam et hoc nóverat.

℟. Stella quam víderant Magi in Oriénte antecedébat eos, donec venírent ad locum ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum.

Vidéntes autem.

LECTIO VIII.

QUID ergo per colúmbam dídicit, ne mendax póstea inveniátur, (quod avértat a nobis Deus opinári) nisi quamdam proprietátem in Christo talem *futúram, ut* quamvis multi minístri baptizatúri essent, sive justi, sive injústi, non tribuerétur sánctitas baptismi, nisi illi super quem descéndit colúmba, de quo dictum est: Hic est qui baptízat in Spíritu sancto? Petrus baptízet, hic est qui baptízat; Paulus baptizet, hic est qui baptízat; Judas baptízet, hic est qui baptízat. Nam si pro diversitáte meritórum baptísma sanctum est; quia divérsa sunt mérita, divérsa erunt baptísmata: et tanto quisque áliquid mélius putátur accípere, quanto a melióre vidétur accepísse.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum; * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham.

℣. Stella quam víderant Magi in Oriénte antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer.

Et intrántes.

Glória Patri.

Et apértis.

LECTIO IX.

IPSI Sancti (intellígite, fratres) boni pertinéntes ad colúmbam, pertinéntes ad sortem civitátis illius Jerúsalem, ipsi boni in Ecclésia, de quibus dicit Apóstolus: Novit Dóminus qui sunt

ejus; diversárum gratiárum sunt, non omnes pária mérita habent. Sunt álii áliis sanctióres, sunt álii áliis melióres. Quare ergo si unus ab illo, verbi grátia, justo, sancto baptizétur, álius ab álio inferióris mériti apud Deum, inferióris gradus, inferióris continéntiæ, inferióris vitæ; unum tamen et par et æquále est quod accepérunt, nisi quia hic est qui baptizat?

Te Deum laudámus, 17.

Ad Laudes, et per Horas, et ad Vesperas omnia dicuntur sicut in die Epiphaniæ, excepta Oratione, quæ est Deus, cujus Unigénitus, *ut supra*, 369.

Si Octava Epiphaniæ venerit in Sabbato, in secundis Vesperis Octavæ fit commemoratio Dominicæ secundæ post Epiphaniam. Quando autem Septuagesima venerit in prima Dominica post Octavam Epiphaniæ, tunc in primo Sabbato post Octavam non impedito Festo novem Lectionum, alioquin prima die post Octavam, fit Officium de Feria, in qua ponuntur Responsoria primi Nocturni Dominicæ secundæ post Epiphaniam, et tres Lectiones leguntur de Homilia ejusdem Dominicæ, cum ejus Antiphona ad Benedictus, et Oratione. Festum vero Semiduplex in ea occurrens transfertur in primam diem similiter non impeditam, nisi sit ad libitum; tunc enim omittitur.

DOMINICA PRIMA
POST EPIPHANIAM,
QUÆ EST INFRA OCTAVAM.

In primo Nocturno legitur Epistola prima ad Corinthios, secundum superiorem Rubricam, 363.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.
[Cap. 1.]

Paulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis sanctis, cum ómnibus, qui invocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum, et nostro. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cœli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cœlo facta est.

Hic est Fílius.

LECTIO II.

Gratias ago Deo meo sem-

per pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu : quod in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo et in omni sciéntia, sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis : ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi. Fidélis Deus, per quem vocáti estis in societátem Filii ejus Jesu Christi Dómini nostri.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit.

Hic est Fílius.

LECTIO III.

Obsecro autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi : ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata ; sitis autem perfécti in eódem sensu et in eádem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis qui sunt Chloes, quia contentiónes sunt inter vos. Hoc autem dico quod unusquisque vestrum dicit : Ego quidem sum Pauli, ego autem Apóllo : ego vero Cephæ : ego autem Christi. Divísus est *Christus?* Numquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes.

Reges Arabum.

Glória Patri.

Reges Arabum.

In secundo et tertio Nocturno leguntur Lectiones Dominicæ infra Octavam, 317.

Si vero dies Octava venerit in Dominica, dicuntur de die Octava, 321.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Et ego, cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum. Et ego in infirmitáte et timóre et tremóre multo fui apud vos; et sermo meus, et prædicátio mea, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis ; ut

fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

LECTIO II.

Sapientiam autem lóquimur inter perféctos; sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque príncipum hujus sæculi qui destruúntur: sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus sæculi cognóvit: si enim cognovíssent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixíssent. Sed sicut scriptum est: Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum.

LECTIO III.

Nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum: Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis qui in ipso est? ita et quæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est; ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus, spirituálibus spirituália comparántes.

FERIA TERTIA.

De Epistola prima ad Corinthios.

LECTIO I.
[Cap. 5.]

Omnino audítur inter vos fornicátio, et talis fornicátio, qualis nec inter gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis, et non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi ut præsens eum qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis et meo spíritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

LECTIO II.

Non est bona gloriátio vestra. Nescitis quia módicum ferméntum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaqu[e] epulémur, non in ferment[o] véteri, neque in ferment[o] malítiæ et nequítiæ; sed [in] ázymis sinceritátis et ve[ri]tátis.

LECTIO III.

Scripsi vobis in episto[la]

Ne commisceámini fornicáriis. Non útique fornicáriis hujus mundi, aut aváris, aut rapácibus, aut idólis serviéntibus: alióquin debuerátis de hoc mundo exiisse. Nunc autem scripsi vobis non commiscéri: si is qui frater nominátur est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut maledicus, aut ebriósus, aut rapax; cum hujúsmodi nec cibum súmere.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Audet áliquis vestrum habens negótium advérsus álterum, judicári apud iníquos, et non apud sanctos? An nescítis, quóniam sancti de hoc mundo judicábunt? Et si in vobis judicábitur mundus, indígni estis qui de mínimis judicétis? Nescítis quóniam ángelos judicábimus? Quanto magis sæculária? Sæculária ígitur judícia si habuéritis, contemptíbiles, qui sunt in Ecclésia, illos constitúite ad judicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre judício conténdit: et hoc apud infidéles.

LECTIO II.

Jam quidem omníno delíctum est in vobis, quod judícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accipitis? Quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, et fraudátis; et hoc frátribus. An nescítis, quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte erráre: Neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque maledici, neque rapáces regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis: sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri.

LECTIO III.

Omnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullíus rédigar potestáte. Esca ventri, et venter escis: Deus autem et hunc et has déstruet: corpus autem non fornicatióni, sed Dómino; et Dóminus córpori. Deus vero et Dóminum suscitávit, et nos suscitábit per virtútem suam. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, fáciam membra meretrícis? Absit. An nescítis quóniam qui adhæret meretríci unum

corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spiritus est. Fúgite fornicatiónem.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

De quibus autem scripsistis mihi: Bonum est hómini mulíerem non tángere: propter fornicatiónem autem unusquísque suam uxórem hábeat; et unaquæque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat, similiter autem et uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir. Simíliter autem et vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier.

LECTIO II.

Nolite fraudáre invicem, nisi forte ex consénsu ad tempus, ut vacétis oratióni: et íterum revertímini in idipsum, ne tentet vos Sátanas propter incontinéntiam vestram. Hoc autem dico secúndum indulgéntiam, non secúndum impérium. Volo enim omnes vos esse sicut meipsum: sed unusquísque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius vero sic. Dico autem non nuptis et víduis: bonum est illis si sic permáneant, sicut *et ego*. Quod si non se contínent, nubant. Mélius est enim núbere, quam uri.

LECTIO III.

Iis autem, qui matrimónio juncti sunt, præcípio non ego, sed Dóminus, uxórem a viro non discédere; quod si discésserit, manére innúptam, aut viro suo reconciliári. Et vir uxórem non dimíttat. Nam céteris ego dico, non Dóminus. Si quis frater uxórem habet infidélem, et hæc conséntit habitáre cum illo, non dimíttat illam. Et si qua múlier fidélis habet virum infidélem, et hic consént͏it habitáre cum illa, non dimíttat virum: sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem, et sanctificáta est múlier infidélis per virum fidélem; alióquin filii vestri immúndi essent, nunc autem sancti sunt.

FERIA SEXTA.

De Epistola prima ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habúero prophetiam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam: et si habúero omnem fidem ita ut montes tránsferam, charitátem autem

[redacted]

non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum ita ut árdeam, charitátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

LECTIO II.

Cháritas pátiens est, benigna est: Cháritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cháritas nunquam éxcidit, sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessabúntur, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

LECTIO III.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænigmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte; tunc autem cognóscam sicut et cógnitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 16.]

De colléctis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinávi Ecclésiis Galátiæ, ita et vos fácite. Per unam sábbati unusquísque vestrum apud se sepónat, recóndens quod ei bene placúerit: ut non cum vénero, tunc collectæ fiant. Cum autem præsens fúero, quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Jerusalem. Quod si dignum fúerit ut et ego eam, [illegible]

LECTIO II.

Veniam autem ad vos, [illegible] Macedóniam [illegible] nam Macedóniam [illegible] sibo. Apud [illegible] tan [illegible] mábo; ut [illegible] quocúmque [illegible] vos [illegible] spero [illegible] témpore [illegible] si [illegible] [illegible]

ergo illum spernat; dedúcite autem illum in pace, ut véniat ad me; expécto enim illum cum frátribus. De Apóllo autem fratre vobis notum fácio, quóniam multum rogávi eum ut veníret ad vos cum frátribus: et útique non fuit volúntas ut nunc veníret, véniet autem, cum ei vácuum fúerit. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite et confortámini. Omnia vestra in charitáte fiant.

SABBATO PRIMO

POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Ad Vesperas, omnia, præter Orationem, ut in Psalterio, 152. Quod servatur in aliis sabbatis usque ad septuagesimam.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui cœléstia simul et terréna moderáris, supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fiunt commemorationes ibidem positæ in Psalterio, 156.

DOMINICA II

POST EPIPHANIAM.

Omnia ut in Psalterio præter ea quæ hic sunt propria.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epistola secúnda beáti Pauli Apostoli ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, cum ómnibus sanctis qui sunt in univérsa Acháia. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra; ut possímus et ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis; ita et per Christum abúndat consolátio nostra.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum.

℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ.

Miserére.

LECTIO II.

Sive autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quæ operátur tolerántiam earúmdem passió-

num, quas et nos pátimur: ut spes nostra firma sit pro vobis: sciéntes quod sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas.

℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupíllo tu eris adjútor.

Quia tu sólus.

LECTIO III.

Non enim vólumus ignoráre vos fratres de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tæderet nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetípsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nóbis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos, qui de tantis periculis nos erípuit et éruit; in quem sperámus, quóniam et adhuc erípiet, adjuvántibus et vobis in oratióne pro nobis: ut ex multórum persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei.

Propter hoc.
Glória Patri.
Propter hoc.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Ex præf. in Epist. B. Pauli.]

Beati Pauli Epistolárum lectiónem dum assídue auscúlto, perqúe hebdómadas síngulas bis sæpe, et ter, et quater, quotiescúmque sanctórum Mártyrum memórias celebrámus, gáudio exúlto, tuba illa spiritáli pérfruens, et éxcitor, ac desidério incalésco, vocem mihi amícam agnóscens, et fere præséntem ipsum intuéri, et disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo, et moléste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt: verum ita illum nonnúlli ignórant, ut ne epistolárum quidem ejus número plane sciant. Hoc vero non imperítia facit, sed quod nolint beáti hujus viri scripta assídue in mánibus habére.

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Adimplébis me.

LECTIO V.

Neque enim nos, quæ sci-

mus, si quid scimus, ad ingénii bonitáte atque acúmine scimus; sed quod erga hunc virum impénse affécti, ab illius lectióne nunquam discédimus: si quidem qui amant, ii plus quam céteri omnes eórum facta norunt quos amant, ut qui de iis ipsi sint sollíciti. Id quod Beátus hic véluti osténdens, ad Philippénses ait: Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis ómnibus séntiam, eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne et confirmatióne Evangélii.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum.

℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus.

Et refúgium.

LECTIO VI.

Quapropter si et vos quoque lectióni diligénter atténdere voluéritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicéntis; Quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis. Céterum, quandóquidem complúres ex iis qui huc nobíscum convéniunt, et liberórum educatiónem, et uxóris curam, et famíliæ providéntiam suscepére, ob idque totos sese huic labóri dare non sústinent: at certe ipsi vos excitáte ad ea saltem *capiénda* quæ álii collégerint; stúdii tantúmdem iis quæ dicta fúerint auscultándis, quantum pecúniis colligéndis impertiéntes. Nam etsi turpe sit, nónnisi tantum stúdii a vobis exigere, optábile tamen erit, si tantum saltem tribuátis.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus, * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam.

Orbis terrárum.

Glória Patri.

Orbis terrárum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[Tract. 9 in Joan.]

Quod Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mystica significatióne, confirmáre vóluit, quod ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, et dicéntes, quod malum essent núptiæ, et quod diábolus eas fecisset; cum idem Dóminus dicat in Evangélio,

interrogátus utrum liceat hómini dimittere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meministis, hoc ait: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido, non erubéscam.

℣. Custódi ánimam meam, et éripe me.

Deus meus.

LECTIO VIII.

Et qui bene erudíti sunt in fide Cathólica, novérunt quod Deus fécerit núptias: et sicut conjúnctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed proptérea in causa fornicatiónis licet uxórem dimíttere, quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem marito non servávit. Nec illæ quæ virginitátem Deo vovent, quanquam ampliórem gradum honóris et sanctitátis in Ecclésia téneant, sine núptiis sunt: nam et ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia, in quibus núptiis sponsus est Christus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus, Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

Hoc responsorium semper dicitur post octavam Lectionem ab hac Dominica usque ad Septuagesimam, in Dominicis tantum.

LECTIO IX.

Ac per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális cástitas firmarétur, et ostenderétur sacraméntum nuptiárum: quia et illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est: Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servávit usque adhuc, id est Evangélium suum.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Laudes, omnia ut in Psalterio, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Núptiæ factæ sunt * in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum María matre sua.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui cœléstia simul et terréna moderáris, supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fiunt commemorationes ut supra in Vesperis Sabbati, 156.

Ad Horas, et Vesperas omnia ut in Psalterio de Dominica.

Ad Magnificat, Antiphona.

Deficiénte vino, * jussit Jesus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérsa est. Allelúia.

Oratio Omnipotens, *ut supra.*

Deinde fiunt commemorationes ut supra in Vesperis Sabbati, 156.

Post Octavam Epiphaniæ usque ad Quadragesimam quando occurrit fieri de Feria, fit Officium ut in Psalterio, exceptis iis quæ sunt propria. Oratio vero dicitur de Dominica præcedenti.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Incipimus íterum nosmetípsos commendáre? aut numquid egémus (sicut quidam) commendatítiis epístolis ad vos, aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur et légitur ab ómnibus homínibus: manifestáti quod epístola estis Christi, ministráta a nobis et scripta non atraménto, sed spíritu Dei vivi, non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te!

℣. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum.

Quam abscondísti.

LECTIO II.

Fiduciam autem talem habémus per Christum ad Deum: non quod sufficiéntes simus cogitáre áliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficiéntia nostra ex Deo est: qui et idóneos nos fecit minístros novi testaménti, non líttera, sed spíritu; líttera enim occídit, spíritus autem vivíficat. Quod si ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israel in fáciem Móysi propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur; quómodo non magis ministrátio Spíritus erit in glória?

℟. Adjútor meus esto, Deus: * Ne derelínquas me.

℣. Neque despícias me Deus salutáris meus.

Ne derelínquas.

LECTIO III.

Nam si ministrátio damnatiónis glória est, multo magis abúndat ministérium justítiæ in glória. Nam nec glorificátum est quod cláruit in hac parte, propter excelléntem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam est: multo magis quod manet, in glória est. Habéntes ígitur talem spem multa fidúcia útimur: et non sicut Móyses ponébat velámen super fáciem

suam, ut non inténderent fílii Israel in fáciem ejus, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiérnum enim diem idípsum velámen in lectióne véteris testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuátur.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore :* Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur.

Semper laus.

Glória Patri.

Semper laus.

Responsoria in hac et sequentibus Feriis posita repetuntur in Feriis sequentium Hebdomadarum, usque ad Septuagesimam.

FERIA TERTIA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Scimus enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupiéntes : si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti : eo quod nólumus expoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est a vita.

℟. Áuribus pércipe, Deus, lácrymas meas : ne síleas a me; remítte mihi;* Quóniam íncola ego sum apud te et peregrínus.

℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína.

Quóniam íncola.

LECTIO II.

Audentes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino; (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus, sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus :* Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas, et edúxit me de lacu misériæ.

Et misit.

LECTIO III.

Scientes ergo timórem Dómini, homínibus suadémus, Deo autem manifésti sumus.

sive sóbrii sumus, vobis. Cháritas enim Christi urget nos : æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt et pro ómnibus mórtuus est Christus ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℟. Ego dixi Dómine miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine.

Sana ánimam.

Glória Patri.

Sana ánimam.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

HAS ergo habéntes promissiónes, charíssimi, mundé

Neq

MULT
vos, m
vobis,
tióne :
in omn
Nam et
Macedó
quiem
sed on
passi su
intus ti
solátur
tus est
véntu T
in advén
consolat
est in vo
vestrum
fletum,
nem pro
gaudére
℟. Pa

vos in epístola, non me pœnitet: et si pœnitéret, videns quod epístola illa (et si ad horam) vos contristávit; nunc gáudeo, non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secúndum Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndum Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur: sæculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te; psallam nómini tuo, Altíssime.

Deus meus.

Glória Patri.

Deus meus.

FERIA QUINTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Ipse autem ego Paulus óbsecro vos, per mansuetúdinem et modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confído in vobis. Rogo autem vos, ne præsens áudeam per eam confidéntiam, qua exístimor audére in quosdam, qui arbitrántur nos tanquam secúndum carnem ambulémus. In carnem enim ambulántes, non secúndum carnem militámus.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: in justítia tua libera me,* Et éripe me.

℣. Inclina ad me aurem tuam, et salva me.

Et éripe.

LECTIO II.

Nam arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, et omnem altitúdinem extolléntem se advérsus sciéntiam Dei, et in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquium Christi, et in promptu habéntes ulcísci omnem inobediéntiam, cum impléta fúerit vestra obediéntia. Quæ secúndum fáciem sunt, vidéte. Si quis confídit sibi Christi se esse, hoc cógitet íterum apud se, quia sicut ipse Christi est, ita et nos.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me.

℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi.

Dum defécerit.

LECTIO III.

Nam et si ámplius áliquid

gloriátus fúero de potestáte nostra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatiónem, et non in destructiónem vestram: non erubéscam. Ut autem non exístimer tanquam terrére vos per epístolas: quóniam quidem epístolæ, ínquiunt, graves sunt et fortes; præséntia autem córporis infírma, et sermo contemptíbilis: hoc cógitet qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per epístolas abséntes, tales et præséntes in facto. Non enim audémus insérere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seipsos comméndant: sed ipsi in nobis nosmetipsos metiéntes, et comparántes nosmetipsos nobis.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine.

℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam.

Et ánima.

Glória Patri.

Et ánima.

FERIA SEXTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Si gloriári opórtet, (non éxpedit quidem) véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem, (sive in córpore, sive extra corpus néscio, Deus scit) quóniam raptus est in Paradísum, et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me.

℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te.

Quia misericórdia.

LECTIO II.

Pro hujúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens; veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me exístimet supra id quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea, nam virtus in infirmitáte perfícitur.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me.

Et liberásti.

LECTIO III.

Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo. Cum enim infirmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coegístis. Ego enim a vobis débui commendári: nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apóstoli; tamétsi nihil sum.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium, * Et Deus meus in auxílium spei meæ.

℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus.

Et Deus meus.

Glória Patri.

Et Deus meus.

SABBATO.

De Epistola secúnda ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Ecce tértio hoc vénio ad vos: in ore duórum vel trium téstium stabit omne verbum. Prædíxi, et prædíco, ut præsens, et nunc absens, iis qui ante peccáverunt, et céteris ómnibus, quóniam si vénero íterum, non parcam. An experiméntum quæritis ejus qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non infirmátur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifíxus est ex infirmitáte, sed vivit ex virtúte Dei. Nam et nos infírmi sumus in illo, sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine.

Neque in finem.

LECTIO II.

Vosmetipsos tentáte si estis in fide: ipsi vos probáte. An non cognóscitis vosmetipsos, quia Christus Jesus in vobis est? Nisi forte réprobi estis. Spero autem quod cognoscétis, quia nos non sumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis: non ut nos probáti appareámus; sed ut vos quod bonum est faciátis, nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid advérsus veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infírmi sumus, vos autem poténtes estis

Hoc et orámus vestram consummatiónem.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, et psalmum dicam Dómino.

℣. Exúrge, glória mea; exúrge, psaltérium et cíthara, exúrgam dilúculo.

Cantábo, et psalmum.

LECTIO III.

Ideo hæc absens scribo, ut non præsens dúrius agam secúndum potestátem quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem et non in destructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, et Deus pacis et dilectiónis erit vobíscum. Salutáte ínvicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cháritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

Amen.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Deus meus.

Glória Patri.

Deus meus.

AD VESPERAS.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice; atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOMINICA TERTIA

POST EPIPHANIAM.

Ad Matutinum, omnia ut in Psalterio.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Paulus Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, et Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis; et qui mecum sunt omnes fratres, Ecclésiis Galátiæ. Grátia vobis et pax a Deo Patre et Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccátis nostris, ut eriperet nos de præsénti sæculo nequam, secúndum voluntatem Dei et Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculórum.

Amen

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum.

℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ.

Miserére.

LECTIO II.

Miror quod sic tam cito

transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in álind Evangélium; quod non est áliud, nisi sunt áliqui qui vos contúrbant, et volunt convértere Evangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædiximus, et nunc iterum dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepistis, anáthema sit. Modo enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus plácerem, Christi servus non essem.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consideras.

℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjútor.

Quia tu.

LECTIO III.

Notum enim vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem, neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo; quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántius æmulátor existens paternárum meárum traditiónum.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei.

Propter hoc.

Glória Patri.

Propter hoc.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De expositióne S. Augustíni Epíscopi in Epistolam ad Gálatas.

LECTIO IV.

[In præfat., tom. 4.]

Causa, propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est; ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cum enim prædicáta eis esset Evangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen tenéntes ipsum grátiæ benefícium, et adhuc voléntes esse sub onéribus legis, quæ Dóminus Deus imposúerat non justítiæ serviéntibus, sed peccáto; justam scílicet legem injústis homínibus dando ad demonstránda peccáta eórum, non auferénda. Non enim aufert peccáta nisi gr

tia fidei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Notas mihi fecisti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vulto tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es qui restitues hæreditátem meam mihi.

Adimplébis me.

LECTIO V.

Sub hac ergo grátia jam Gálatas constitútos, illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseverántes nihil eis prodésse Evangélium, nisi circumcideréntur, et céteras carnáles Judáici ritus observatiónes subírent. Et ídeo Paulum Apóstolum suspéctum habére cœperant, a quo illis Evangélium prædicátum erat, tanquam non tenéntem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui gentes cogébant judaizáre.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum * Et refúgium meum.

℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus.

Et refúgium.

LECTIO VI.

Talis quidem quæstio est et in Epístola ad Romános: verúmtamen vidétur áliquid interésse, quod ibi contentiónem ipsam dírimit, litémque compónit, quæ inter eos qui ex Judæis, et eos qui ex *géntibus* crediderant, orta erat: cum illi tanquam ex méritis óperum legis, sibi rédditum Evangélii præmium arbitraréntur, quod præmium incircumcísis tanquam imméritis nolébant dari. Illi contra, Judæis se præférre gestírent, tanquam interfectóribus Dómini. In hac vero Epístola ad eos scribit, qui jam commóti erant auctoritáte illórum qui ex Judæis erant, et ad observatiónes legis cogébant.

℟. Dómini est terra et plenitúdo ejus, * Orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam.

Orbis terrárum.

Glória Patri.

Orbis terrárum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Cum descendisset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ, et ecce leprósus véniens adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 1 comm. in c. 8 Matt.]

De monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multi-

plicem in monte Salvatóris audire sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit; secúndo, puer Centuriónis; tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum; quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti, quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

℟. Ad te, Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

℣. Custódi ánimam meam, et éripe me.

Deus meus.

LECTIO VIII.

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur, Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera quam húmilis et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis: Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre: Dóminus jungit et dicit, Mundáre. Non ergo, ut plerique Latinórum putant, jungéndum est et legéndum, Volo mundáre: sed separátim, ut primum dicat, Volo; deínde ímperet, Mundáre.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus; et hi tres unum sunt.

Sanctus, Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

LECTIO IX.

Et ait illi Jesus: Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse, ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem: primum, propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut qui mundáti fúerant a lepra offérrent múnera sacerdótibus. Deinde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: si créderent, salvaréntur; si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infríngere.

Te Deum laudámus 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum descendisset * Jesus de monte, ecce leprósus vé-

protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, * si vis, potes me mundáre : et ait Jesus : Volo, mundáre.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

O INSENSATI Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscríptus est, in vobis crucifíxus? Hoc solum a vobis volo díscere : Ex opéribus legis Spíritum accepístis, an ex audítu fídei? Sic stulti estis, ut cum spíritu cœpéritis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo

ex fi
Abral
Script
ficat
tiávit
céntur
Igitur
nedicé
ham.
opérib
ledícto
enim :
non pe
quæ sc
gis, ut
℟. A
Deus :
℣. N
Deus sa
Ne d

QUONIA
nemo
Deum,

fieret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur.

Semper laus.

Glória Patri.

Semper laus.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Gálatas.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

STATE, et nolíte íterum jugo servitútis continéri. Ecce ego Paulus dico vobis : quóniam si circumcidámini, Christus vobis nihil próderit. Testíficor autem rursus omni hómini circumcidénti se, quóniam débitor est universæ legis faciéndæ. Evacuáti estis a Christo, qui in lege justificámini : a grátia excidístis. Nos enim spíritu ex fide, spem justítiæ expectámus.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrymas meas ; ne síleas a me ; remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregínus.

℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína.

Quóniam íncola.

LECTIO II.

NAM in Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed fides, quæ per charitátem operátur. Currebátis bene : quis vos impedívit veritáti non obedíre? Persuásio hæc non est ex eo qui vocat vos. Módicum ferméntum totam massam corrúmpit. Ego confído in vobis in Dómino, quod nihil áliud sapiétis : qui autem contúrbat vos portábit judícium, quicúmque est ille.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas, et edúxit me de lacu misériæ.

Et misit.

LECTIO III.

EGO autem, fratres, si circumcisiónem adhuc prædico, quid adhuc persecutiónem pátior? Ergo evacuátum est scándalum crucis. Utinam et abscindántur qui vos contúrbant. Vos enim in libertátem vocáti estis fratres: tantum ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per charitátem Spíritus servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur : Díliges próximum tuum sicut teípsum. Quod si ínvicem mordétis, et coméditis: vidéte ne ab ínvicem consummámini. Dico autem : Spíritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus

tum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim sibi ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis illa faciátis.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine.
Sana ánimam.
Glória Patri.
Sana ánimam.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola B. Pauli Apóstoli ad Ephésios.

LECTIO I.
[Cap. 1.]

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Jesu: Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in charitáte.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine.
Neque in finem.

LECTIO II.

Qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia : ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis et quæ in terra sunt in ipso.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino.

℣. Exúrge, glória mea; exúrge, psaltérium et cíthara, exúrgam dilúculo.
Cantábo.

LECTIO III.

In quo étiam et nos sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum ejus qui operátur ómnia secúndum consílium voluntátis suæ : ut simus in laudem glóriæ ejus nos qui ante sperávimus in Christo. In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis (Evangé-

lium salútis vestræ) in quo credéntes signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus, suscéptor meus es; * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Deus meus.

Glória Patri.

Deus meus.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Ephésios.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Obsecro itaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in charitáte, sollíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus Spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum; in justítia tua líbera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me.

Et éripe me.

LECTIO II.

Unicuique autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem; dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me.

℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi.

Dum defécerit.

LECTIO III.

Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres et doctóres, ad consummatiónem Sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféc-

tum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi, ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrinæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus.

℟. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine.

℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam.

Et ánima.

Glória Patri.

Et ánima.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

LECTIO I.

[Cap 5.]

Estote ergo imitatóres Dei, sicut filii charíssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia, nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos; aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet : sed magis gratiárum áctio.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me.

℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi, Deus meus es tu, et exaltábo te.

Quia misericórdia.

LECTIO II.

Hoc enim scitóte intelligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis : propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ : nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte.

℟. Misericórdia tua, Dómine magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me.

Et liberásti.

LECTIO III.

Fructus enim lucis est in omni bonitáte et justítia et veritáte : probántes quid sit beneplácitum Deo. Et nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis, turpe est et dícere. Omnia autem quæ argúuntur, a

lúmine manifestántur : omne enim quod manifestátur lumen est. Propter quod dicit : Surge, qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in auxílium spei meæ.

℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus.

Et Deus.

Glória Patri.

Et Deus.

SABBATO.

De Epístola ad Ephésios.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Filii, obedite paréntibus vestris in Dómino : hoc enim justum est. Honóra patrem tuum et matrem tuam : quod est mándatum primum in promissióne, ut bene sit tibi, et sis longævus super terram. Et vos, patres, nolíte ad iracúndiam provocáre filios vestros : sed educáte illos in disciplína et correptióne Dómini.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis ; * neque in finem irátus resérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine.

Neque in finem.

LECTIO II.

Servi, obedite dóminis carnálibus cum timóre et tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo : non ad óculum serviéntes, quasi hominibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bona voluntáte serviéntes, sicut Dómino, et non homínibus : sciéntes quóniam unusquísque quodcúmque fécerit bonum, hoc recípiet a Dómino, sive servus, sive liber. Et vos dómini éadem fácite illis remitténtes minas : sciéntes quia et illórum et vester Dóminus est in cœlis, et personárum accéptio non est apud eum.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino.

℣. Exúrge, glória mea ; exúrge, psaltérium et cíthara, exúrgam dilúculo.

Cantábo.

LECTIO III.

De cetero, fratres, confortámini in Dómino et in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stáre advérsus insídias diáboli : quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem ; sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ in cœléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possit'

sistere in die malo, et in ómnibus perfécti stare.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: Deus meus, misecórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Deus meus.
Glória Patri.
Deus meus.

AD VESPERAS.

ORATIO.

Deus, qui nos in tantis periculis constitútos pro humána scis fragilitáte non posse subsístere, da nobis salútem mentis et córporis; ut ea quæ pro peccátis nostris pátimur te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

DOMINICA QUARTA POST EPIPHANIAM.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Paulus, et Timótheus, servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu qui sunt Philíppis, cum Epíscopis et Diacónibus. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Evangélio Christi, a prima die usque nunc: confídens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentíre pro ómnibus vobis; eo quod hábeam vos in corde et in vínculis meis et in defensióne et confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in fúrore tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum.

℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ.

Miserére.

LECTIO II.

Testis enim mihi est Deus quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro ut cháritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia et in omni sensu, ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam et laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad profécturn venérunt Evangélii; ita ut víncula mea manifésta fierent in Christo in omni prætório, et in céteris ómnibus; et plures e frátri-

bus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántius audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas.

℣. Tibi enim derelictus est pauper; pupillo tu eris adjútor.

Quia tu solus.

LECTIO III.

Quidam quidem et propter invídiam et contentiónem; quidam autem et propter bonam voluntatem Christum prædicant; quidam ex charitáte, sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentióne Christum annúntiant non sincére, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem Christus annuntiétur; et in hoc gáudeo, sed et gaudébo.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea.

℣. Dominus pars hæreditátis meæ et cálicis mei.

Propter hoc.
Glória Patri.
Propter hoc.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Morálium S. Gregórii, papæ.

LECTIO IV.
[Lib. 4, c. 30.]

Replemus refectiónibus corpus, ne extenuátum deficiat; extenuámus abstinéntia, ne nos replétum premat : vegetámus hoc mótibus, ne situ immobilitátis intéreat; sed cítius hoc collocándo sístimus, ne ipsa sua vegetatióne succúmbat : adjuméntis hoc véstium tégimus, ne frigus intérimat; et quæsíta adjuménta projícimus, ne calor exúrat. Tot igitur diversitátibus occuréntes, quid ágimus, nisi corruptibilitáti servímus, ut saltem multiplícitas impénsi obséquii corpus sustíneat, quod anxíetas infírmæ mutabilitátis gravat?

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætitia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es qui restitues hæreditátem meam mihi.

Adimplébis.

LECTIO V.

Unde bene per Paulum dícitur : Vanitáti enim subjécta est creatúra non volens, sed propter eum qui subjécit eam in spe : quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis in libertátem glóriæ filiórum Dei. N

quippe creatúra non volens súbditur : quia homo, qui ingénitæ constántiæ statum volens deséruit, pressus justæ mortalitátis póndere, nolens mutabilitátis suæ corruptióni servit. Sed creatúra hæc tunc a servitúte corruptiónis eripitur, cum ad filiórum Dei glóriam incorrúpta resurgéndo sublevátur.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea; Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum.

℣. Liberatór meus, Deus meus, adjútor meus.

Et refúgium.

LECTIO VI.

Hic ítaque elécti moléstia vincti sunt, quia adhuc corruptiónis suæ pœna deprimúntur; sed cum corruptíbili carne exúimur, quasi ab his, quibus nunc astríngimur, moléstiæ vínculis relaxámur. Præsentári namque jam Deo cúpimus, sed adhuc mortális córporis obligatióne præpedímur. Jure ergo vincti dícimur, quia adhuc incéssum nostri desidérii ad Deum líberum non habémus. Unde bene Paulus ætérna desiderans, sed tamen adhuc corruptiónis suæ sárcinam portans, vinctus clamat : Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dissólvi enim non quæreret, nisi se procul dúbio vinctum vidéret.

℟. *Domini est* terra et plenitúdo ejus, * Orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam.

Orbis terrárum.

Glória Patri.

Orbis terrárum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus : ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. , comm. in c. 8 Matt.]

Quintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus est puer Centuriónis.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confido, non erubéscam.

℣. Custódi ánimam meam, et éripe me.

Deus meus.

LECTIO VII.

Ipse vero dormiébat: et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit et suscitátur; et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intellígimus quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illí sensibília sunt.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus; et hi tres unum sunt.

Sanctus, Sanctus.

Glória Patri.

Plena est terra.

LECTIO IX.

Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ, et céteri qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit eos qui mirabántur fuisse discípulos, respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ascendénte Jesu * in navículam, ecce motus magnus factus est in mari: et suscitavérunt eum discípuli ejus dicéntes: Dómine, salva nos, perímus.

ORATIO.

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos pro humána scis fragilitáte non posse subsístere, da nobis salútem mentis et córporis; ut ea quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, * salva nos, perímus: ímpera, et fac, Deus, tranquillitátem.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Philippénses.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Itaque, fratres mei charíssimi et desideratíssimi, gáudium meum et coróna mea, sic state in Dómino, charíssimi. Evódiam rogo, et Syntychen déprecor idipsum sá-

pere in Dómino. Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas quæ mecum laboravérunt in Evangélio cum Clémente, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine.

℣. Et perfecisti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum.

Quam abscondísti.

LECTIO II.

GAUDETE in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est. Nihil sollíciti sitis; sed in omni oratióne et obsecratióne cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intelligéntias vestras in Christo Jesu.

℟. Adjútor meus esto, Deus: * Ne derelínquas me.

℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Ne derelínquas.

LECTIO III.

DE cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. Quæ et didicístis et accepístis et audístis et vidístis in me, hæc ágite: et Deus pacis erit vobíscum. Gavísus sum autem in Dómino veheménter, quóniam tandem aliquándo refloruístis pro me sentíre, sicut et sentiebátis: occupáti autem erátis.

℟. Benedicam Dóminum in omni témpore; * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur.

Semper laus.

Glória Patri.

Semper laus.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola B. Pauli Apóstoli ad Colossénses.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntatem Dei, et Timótheus frater, eis qui sunt Colóssis, sanctis et fidélibus frátribus in Christo Jesu. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Gratias ágimus Deo et Patri Dómini nostri Jesu Christi semper pro vobis orántes, audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem quæ repósita est vobis in cœlis, quam audístis in verbo veritátis Evangélii quod pervénit ad vos; sicut et in uni-

vérso mundo est, et fructíficat, et crescit sicut in vobis, ex ea die qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra charíssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis miníster Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrymas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus.

℣. Compláceat tibi, ut erípias me, Dómine; ad adjuvándum me festina.

Quóniam íncola.

LECTIO II.

Ideo et nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia et intelléctu spiritáli : ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes; in omni ópere bono fructificántes et crescéntes in sciéntia Dei; in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus : in omni patiéntia et longanimitáte cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas; et éduxit me de lacu misériæ.

Et misit.

LECTIO III.

Qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum : qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ : quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cœlis et in terra, visibília et invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes : ómnia per ipsum et in ipso creáta sunt : et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine.

Sana ánimam.

Glória Patri.

Sana ánimam.

FERIA QUARTA.

De Epistola ad Colossénses.

LECTIO I.

[Cap. 3 et 4.]

Induite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem,

humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam; sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine.

Neque in finem.

LECTIO II.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum. Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut opórtet in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, et nolíte amári esse ad illas. Filii, obedíte paréntibus per ómnia; hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre filios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum;* Cantábo, et psalmum dicam Dómino.

℣. Exúrge, glória mea; exúrge, psaltérium et cíthara, exúrgam dilúculo.

Cantábo, et psalmum.

LECTIO III.

Servi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini, sicut Dómino, et non homínibus; sciéntes quod a Dómino accipiétis retributiónem hæreditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam fácit recípiet id quod iníque gessit: et non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est et æquum servis præstáte; sciéntes quod et vos Dóminum habétis in cœlo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Deus meus.
Glória Patri.
Deus meus.

FERIA QUARTA.

Incipit Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

LECTIO I.

[Cap 1.]

Paulus, et Silvánus, et Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis et pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fidei vestræ et labóris et charitátis, et sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum; sciéntes, fratres dilécti a Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte et in Spíritu Sancto et in plenitúdine multa, sicut scitis, quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me.

Et éripe me.

LECTIO II.

Et vos imitatóres nostri facti estis et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa cum gáudio Spíritus Sancti: ita ut acti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia et in Acháia. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia, et in Acháia, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos, et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et expectáre Fílium ejus de cœlis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

℟. Repleátur os meum laude tua, et hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me.

℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi.

Dum defécerit.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

Nam ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit: sed ante passi, contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo; sed si-

cut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est: nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine.

℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam.

Et ánima.

Glória Patri.

Et ánima.

FERIA SEXTA.

De Epistola prima ad Thessalonicénses.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

De cétero ergo, fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo opórteat vos ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, *ut sciat unusquisque* vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre; non in passióne desidérii, sicut et gentes quæ ignórant Deum.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me.

℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te.

Quia misericórdia.

LECTIO II.

Et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio frátrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque, qui hæc spernit, non hóminem spernit sed Deum, qui étiam dedit Spíritum suum Sanctum in nobis.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me.

Et liberásti.

LECTIO III.

De charitáte autem fraternitátis non necésse habémus scríbere vobis: ipsi enim vos a Deo didicístis ut diligátis ínvicem. Etenim illud fácitis

in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis; et ut honéste ambulétis ad eos qui foris sunt; et nullíus áliquid desiderétis.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium; * Et Deus meus in auxílium spei meæ.

℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus.

Et Deus meus.

Glória Patri.

Et Deus meus.

SABBATO.

Incipit Epístola secúnda ad Thessalonicénses.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Paulus et Silvánus et Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium, in Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, et abúndat cháritas uniuscujúsque vestrum in ínvicem : ita ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésia Dei, pro patiéntia vestra et fide, et in ómnibus persecutiónibus vestris et tribulatiónibus quas sustinétis in exémplum justi judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo et patímini.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis; * Neque in finem irátus resérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine.

Neque in finem.

LECTIO II.

Si tamen justum est apud Deum retribúere tribulatiónem iis qui vos tríbulant : et vobis, qui tribulámini, réquiem nobiscum in revelatióne Dómini Jesu de cœlo cum Angelis virtútis ejus, in flamma ignis dantis vindíctam iis qui non novérunt Deum, et qui non obédiunt Evangélio Dómini nostri Jesu Christi. Qui pœnas dabunt in intéritu ætérnas a fácie Dómini, et a glória virtútis ejus: cum vénerit glorificári in Sanctis suis, et admirábilis fieri in ómnibus qui credidérunt; quia créditum est testimónium nostrum super vos in die illo. In quo étiam orámus semper pro vobis; ut dignétur vos vocatióne sua Deus noster, et ímpleat omnem voluntátem bonitátis et opus fídei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo, secúndum grá-

tiam Dei nóstri, et Dómini Jesu Christi.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, et psalmum dicam Dómino.

℣. Exúrge, glória mea; exúrge, psaltérium et cithara, exúrgam dilúculo.

Cantábo.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

Rogamus autem vos, fratres, per advéntum Dómini nostri Jesu Christi, et nostræ congregatiónis in ipsum; ut non cito moveámini a vestro sensu, neque terreámini, neque per spiritum, neque per sermónem, neque per epistolam tanquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo: quóniam nisi vénerit discéssio primum, et revelátus fuérit homo peccáti, filius perditiónis, qui adversátur, et extóllitur supra omne quod dicitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat, osténdens se tanquam sit Deus.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Deus meus.

Glória Patri.

Deus meus.

AD VESPERAS.

ORATIO.

Familiam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi, ut quæ in sola spe grátiæ cœléstis innititur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA QUINTA

POST EPIPHANIAM.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Paulus Apóstolus Jesu Christi, secúndum impérium Dei Salvatóris nostri et Christi Jesu spei nostræ, Timótheo dilécto filio in fide. Grátia, misericórdia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Sicút rogávi te ut remanéres Ephesi, cum irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibúsdam ne áliter docérent, neque inténderent fábulis et genealogíis interminátis: quæ quæstiónes præstant magis quam ædificatiónem Dei, quæ est in fide.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum.

℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ.

Miserére.

LECTIO II.

Finis autem præcépti est cháritas de corde puro et consciéntia bona et fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérsi sunt in vanilóquium, voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affirmant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legítime utátur: sciens hoc, quia lex justo non est pósita, sed injústis et non súbditis, ímpiis et peccatóribus, scelerátis et contaminátis, parricídis et matricídis, homicídis, fornicáriis, masculórum concubitóribus, plagiáriis, mendácibus et perjúris, et si quid áliud sanæ doctrinæ adversátur, quæ est secúndum Evangélium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas.

℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjútor.

Quia tu solus.

LECTIO III.

Gratias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério: qui prius blasphémus fui et persecútor, et contumeliósus; sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Domini nostri cum fide et dilectióne, quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus; quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeo misericórdiam consecútus sum, ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam ad informatiónem eórum qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exaltávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei.

Propter hoc.

Glória Patri.

Propter hoc.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[De verbis Apost., serm. 8.]

Humanus sermo, et omni acceptióne dignus: quia Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. Atténde Evangélium: Venit enim Filius hóminis quærere, et salvum fácere quod períerat. Si homo non periísset, Filius hóminis non venisset.

Ergo perierat homo; venit Deus homo, et invéntus est homo. Perierat homo per liberam voluntátem: venit Deus homo per grátiam liberatricem.

℟. Notas mihi fecisti, Dómine, vitas vitæ: * Adimplébis me lætitia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es qui restitues hæreditátem meam mihi.

Adimplébis.

LECTIO V.

Quæris quid váleat ad malum liberum arbitrium? Récole hóminem peccántem. Quæris quid váleat ad auxilium Deus et homo? Atténde in eo grátiam liberántem. Nusquam pótuit sic osténdi, quantum váleat volúntas hóminis usurpáta per supérbiam, ad uténdum sine adjutório Dei: malum non pótuit plus et maniféstius éxprimi quam in hómine primo. Ecce perit primus homo: et ubi esset, nisi venisset secúndus homo? quia et ille homo, ideo et iste homo; et ideo humánus sermo.

℟. Diligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum.

℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus.

Et refúgium.

LECTIO VI.

Prorsus nusquam sic appáret benignitas grátiæ et liberálitas omnipoténtiæ Dei, quam in hómine mediatóre Dei et hóminum, hómine Christo Jesu. Quid enim dícimus, fratres mei? In fide Cathólica nutrítis loquor, vel in pacem Cathólicam lucrátis. Nóvimus et tenémus, mediatórem Dei et hóminum, hóminem Christum Jesum, in quantum homo erat, ejus esse natúræ cujus et nos sumus. Non enim altérius naturæ caro nostra et caro illíus; nec altérius natúræ ánima nostra et ánima illíus. Hanc suscépit natúram, quam salvándam esse judicávit.

℟. Dómini est terra et plenitúdo ejus, * Orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam.

Orbis terrárum.

Glória Patri.

Orbis terrárum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangéli secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 13.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Simile factum est regnum cœlórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

[Lib. quæst. Ev. in Matt., c. 11.]

Cum negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur utrum hærétici sint, an male vivéntes Cathólici? Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Ad te, Dómine, levavi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

℣. Custódi ánimam meam, et éripe me.

Deus meus.

LECTIO VIII.

Sed quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi videntur illi significári, qui unius communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est; bene intelligántur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel unius fídei, sed societáte solíus nóminis Christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi qui in eádem fide mali sunt pálea potius quam zizánia reputántur, quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sabaoh : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus; et hi tres unum sunt.

Sanctus, Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

LECTIO IX.

In illa plane sagéna qua concludúntur et mali et boni pisces non absúrde mali Cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat : ália sagéna, quæ uníus fídei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos Cathólicos hoc interest, quod hærétici falsa credunt; illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dómine, * nonne bonum semen semenásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? et ait illis : Hoc fecit inímicus homo.

ORATIO.

Familiam tuam, quæsúmus, Dómine, contínua pietáte custódi, ut quæ in sola spe grátiæ cœléstis innítitur, tua

semper protectióne muniátur. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Colligite * primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum : tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

LECTIO I.

[Cap. 3 et 4.]

Fidelis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo episcopum irreprehensíbilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat et in láqueum diáboli.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondisti timéntibus te!

℟. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum.

Quam abscondisti.

LECTIO II.

Diaconos similiter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes, habéntes mystérium fidei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primum, et sic ministrent nullum crimen habéntes. Mulieres similiter pudícas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. Diáconi sint unius uxóris viri; qui filiis suis bene præsint et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. Adjútor meus esto, Deus, * Ne derelínquas me.

℣. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Ne derelínquas.

LECTIO III.

Hæc tibi scribo sperans me ad te veníre cito : si autem tardávero, ut scias quómodo opórteat te in domo Dei conversári, quæ est Ecclésia Dei vivi, colúmna et firmaméntum veritátis. Et manifésto magnum est pietátis sacraméntum, quod manifestátum est in carne, justificátum est in spíritu, appáruit Angelis,

prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória. Spíritus autem maniféste dicit, quia in novíssimis tempóribus discédent quidam a fide, attendéntes spirítibus erróris et doctrínis dæmoniórum.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur.

Semper laus.
Glória Patri.
Semper laus.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola secúnda B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, secúndum promissiónem vitæ quæ est in Christo Jesu, Timótheo charíssimo fílio, grátia, misericórdia, pax a Deo Patre et Christo Jesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui sérvio a progenitóribus in consciéntia pura, quod sine intermissióne hábeam tui memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die desíderans te vidére, memor lacrymárum tuárum, ut gáudio ímplear, recordatiónem accípiens ejus fídei, quæ est in te non ficta, quæ et habitávit primum in ávia tua Lóide et matre tua Euníce; certus sum autem quod et in te.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrymas meas : ne síleas a me; remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus.

℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína.

Quóniam íncola.

LECTIO II.

Propter quam causam admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te, per impositiónem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris, sed virtútis et dilectiónis, et sobrietátis. Noli ítaque erubéscere testimónium Dómini nostri, neque me vinctum ejus : sed collabóra Evangélio secúndum virtútem Dei, qui nos liberávit, et vocávit vocatióne sua sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum propósitum suum et grátiam quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora sæculária.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas:

et edúxit me de lacu misériæ.

Et misit.

LECTIO III

MANIFESTATA est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptiónem per Evangélium; in quo pósitus sum ego prædicátor et Apóstolus et magíster Géntium. Ob quam causam étiam hæc pátior, sed non confúndor. Scio enim cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti in fide et in dilectióne in Christo Jesu.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine.

Sana ánimam.

Glória Patri.

Sana ánimam.

FERIA QUARTA.

De Epistola secúnda ad Timótheum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

HOC autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa. Erunt hómines seípsos amántes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, et voluptátum amatóres magis quam Dei; habéntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devita.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine.

Neque in finem.

LECTIO II.

EX his enim sunt qui pénetrant domos, et captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis; semper discéntes, et nunquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes et Mambres restitérunt Móysi; ita et hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem. Sed ultra non profícient; insipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut et illórum fuit.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino.

℣. Exúrge, glória mea; exúrge, psaltérium et cíthara, exúrgam dilúculo.

Cantábo.

LECTIO III.

Tu autem assecútus es meam doctrinam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: quália mihi facta sunt Antiochiæ, Icónii, et Lystris; quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes qui pie volunt vívere in Christo Jesu persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines et seductóres proficient in pejus, errántes et in errórem mitténtes.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor, et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Deus meus.

Glória Patri.

Deus meus.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Paulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi secúndum fidem electórum Dei et agnitiónem veritátis, quæ secúndum pietátem est in spem vitæ ætérnæ, quam promísit qui non mentitur Deus, ante témpora sæculária: manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne quæ crédita est mihi secúndum præcéptum Salvatóris nostri Dei: Tito dilécto filio secúndum commúnem fidem, grátia et pax a Deo Patre et Christo Jesu Salvatóre nostro.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me.

℣. Inclina ad me aurem tuam, et salva me.

Et éripe me.

LECTIO II.

Hujus rei grátia relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt córrigas, et constítuas per civitátes presbyteros, sicut et ego dispósui tibi: si quis sine crímine est, uníus uxóris vir, fílios habens fidéles, non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. Opórtet enim episcopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum qui secúndum doctrínam est fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt argúere.

℟. Repleátur os meum

... decéderit.

LECTIO III.

Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres, máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, dócentes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta : Creténses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam íncrepa illos dure, ut sani sint in fide, non intendéntes Judáicis fábulis, et mandátis hóminum aversántium se a veritáte. Omnia munda mundis ; coinquinátis autem, et infidélibus nihil est mundum.

℟. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi ...

[redacted]

crum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum; ut justificáti grátia ipsíus, hærédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me.

Et liberásti.

LECTIO III.

Fidelis sermo est, et de his volo te confirmáre: ut curent bonis opéribus præésse qui credunt Deo. Hæc sunt bona et utília homínibus. Stultas autem quæstiónes, et genealogías, et contentiónes, et pugnas legis devíta, sunt enim inútiles et vanæ. Hæréticum hóminem post unam et secúndam correptiónem devíta: sciens quia subvérsus est, qui ejúsmodi est, et delínquit, cum sit próprio judício condemnátus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ.

℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus.

Et Deus meus.

Glória Patri.

Et Deus meus.

SABBATO.

Incipit Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Philémonem.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Paulus vinctus Christi Jesu, et Timótheus frater, Philémoni diléctio et adjutóri nostro, et Appiæ soróri charíssimæ, et Archíppo commilitóni nostro, et Ecclésiæ quæ in domo tua est. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, audíens charitátem tuam, et fidem quam habes in Dómino Jesu, et in omnes sanctos; ut communicátio fidei tuæ évidens fiat in agnitióne omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis; * Neque in finem irátus resérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine.

Neque in finem.

LECTIO II.

Gaudium enim magnum hábui et consolatiónem in charitáte tua; quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperándi tibi quod ad rem pértinet; propter chari-

tátem magis óbsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi. Obsecro te pro meo filio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem et mihi et tibi útilis, quem remísi tibi.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, et psalmum dicam Dómino.

℣. Exúrge, glória mea; exúrge, psaltérium et cíthara, exúrgam dilúculo.

Cantábo.

LECTIO III.

Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe: quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii: sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium. Fórsitan enim ideo discéssit ad horam a te, ut ætérnum illum recíperes: jam non ut servum, sed pro servo charíssimum fratrem, máxime mihi; quanto autem magis tibi, et in carne, et in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me. Si autem áliquid nócuit tibi, aut debet; hoc mihi imputa. Ego Paulus scripsi mea manu.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, *quia*, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Deus meus.

Glória Patri.

Deus meus.

AD VESPERAS.

ORATIO.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus, ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita et dictis exequámur et factis. Per Dóminum.

DOMINICA SEXTA

POST EPIPHANIAM.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Multifariam multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis, novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit et sæcula. Qui cum sit splendor glóriæ, et figura substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis; tanto mélior Angelis efféctus, quanto differéntius præ illis nomen hæreditávit.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum.

℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ

Miserére mei.

LECTIO II.

Cui enim dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum íterum introdúcit primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, et ministros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus Deus in sæculum sæculi: virga æquitátis, virga regni tui: dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem; proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exultatiónis præ particípibus suis.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consideras.

℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupíllo tu eris adjútor.

Quia tu solus.

LECTIO III.

Et, tu in princípio, Dómine, terram fundásti, et ópera mánuum tuárum sunt cœli. Ipsi peribunt, tu autem permanébis, et omnes ut vestiméntum veteráscent; et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo: Sede a dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Nonne omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos qui hæreditátem cápient salútis?

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei.

Propter hoc.

Glória Patri.

Propter hoc.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo S. Athanásii Epíscopi.

LECTIO IV.

[Orat. 2 contra Arianos.]

Si persónam, rem, tempus apostólici dicti cognóscerent hærétici, nunquam humána in Deitátem transferéntes, tam ímpie et stulte advérsus Christum sese habuissent. Id intuéri licébit si inítium lectiónis dénuo repetitum probe excípias. Dicit enim Após-

lus : Multifáriam multisque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas : ultimis autem diébus locútus est nobis in Fílio. Atque ita paulo post dicit : Perfécta ab eo nostrórum peccatórum purificatióne, ipsum sedére ad déxteram majestátis in excélsis, tanto melliórem Angelis factum, quanto præstántius nomen præ illis sortítus est. De eo ígitur témpore, quo nobis per Filium locútus est, cum peccatórum purgátio fieret, apostólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis lócutus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophétas, idque in últimis diébus?

℣. Notas mihi fecísti, Dómine, vitas vitæ : * Adimplébis me lætitia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

℣. Tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Adimplébis.

LECTIO V.

Deinde cum narrátio institúta esset de humána Verbi dispensatióne, deque últimis tempóribus, consequénter commemorávit Deum neque superióribus ætátibus tacuisse, sed locútum esse per Prophétas : et postquam prophétæ suo officio perfúncti *sunt, et lex* per Angelos pronuntiáta est, et Fílius étiam ad nos descéndit, et ad ministrándum accéssit; tunc demum nessessário subintulit : Tanto mélior Angelis factus : osténdere volens quanto Fílius præ servo excéllit, tanto functióne officióque servórum Fílii administratiónem meliórem fuisse.

℟. Diligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum.

℟. Liberátor meus, Deus, meus, adjútor meus.

Et refúgium.

LECTIO VI.

Functionem ígitur discérnens Apóstolus, tum véterem, tum novam, magna dicéndi libertáte útitur, ad Judæos scribens et loquens. Propter hoc ígitur non in univérsum ex própria comparatiónis ratióne dixit, quod major aut honorátior esset : ne quis quasi de ejúsdem géneris, et cum eo communibus rebus hæc verba intelligeret; sed ideo meliórem illum dixit, ut discrímen natúræ Fílii ad res creátas indicáret.

℟. Dómini est terra et plenitúdo ejus, * Orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam.

Orbis terrárum.

Glória Patri.
Orbis terrárum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VI.
[Cap. 13.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.
[Lib. 2. comm. in cap. 13 Matt.]

Regnum cœlórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet; ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso et in corde suo.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

℣. Custódi ánimam meam, et éripe me.

Deus meus.

LECTIO VIII.

Quis est iste qui séminat, nisi sensus noster et ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pullulåre? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum; et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus; et hi tres unum sunt.

Sanctus.
Glória Patri.
Plena.

LECTIO IX.

Sed illa cum créverint, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant : sed totum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo

sata fúerit, non exúrgit in ólera, sed crescit in árborem: ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto Evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiéscit.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Símile est * regnum cœlórum grano sinápis, quod míninum est ómnibus semínibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita et dictis exequámur et factis. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Símile est * regnum cœlórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Unde, fratres sancti, vocatiónis cœléstis partícipes, consideráte Apóstolum et Pontíficem confessiónis nostræ *Jesum*, qui fidélis est ei qui fecit illum, sicut et Móyses in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo: qui autem ómnia creávit, Deus est.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te!

℣. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

LECTIO II.

Et Móyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tanquam fámulus, in testimónium eórum quæ dicénda erant: Christus vero tanquam fílius in domo sua; quæ domus sumus nos, si fidúciam et glóriam spei usque ad finem firmam retineámus. Quaprópter sicut dicit Spíritus Sanctus: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto.

℟. Adjútor meus esto, Deus; * Ne derelínquas me.

℣. Neque despícias me, Deus salutáris meus. Ne derelínquas.

LECTIO III.

Videte fratres, ne forte sit in áliquo vestrum cor malum incredulitátis, discedéndi a

Deo vivo : sed adhortámini vosmetipsos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Partícipes enim Christi effécti sumus ; si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineámus. Dum dícitur : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes exacerbavérunt; sed non univérsi qui profécti sunt ex Ægypto per Móysen.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuéti, et læténtur.

Semper laus.

Glória Patri.

Semper laus.

FERIA TERTIA.

De Epistola ad Hebræos.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Timeamus ergo ne forte relícta pollicitatióne introeúndi in réquiem ejus, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim et nobis nuntiátum est quemádmodum et illis ; sed non prófuit illis sermo audítus, non admíxtus fidei ex iis quæ audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui credídimus : quemádmodum dixit : Sicut jurávi in ira mea; si introíbunt in réquiem meam: et quidem opéribus ab institutióne mundi perféctis.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrymas meas : ne sileas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus.

℣. Compláceat tibi, ut erípias me; Dómine, ad adjuvándum me festina.

Quóniam.

LECTIO II.

Dixit enim in quodam loco de die séptima sic : Et requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis. Et in isto rursum : Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, et ii quibus prióribus annuntiátum est non introiérunt propter incredulitátem ; íterum términat diem quemdam, Hódie, in David dicéndo post tantum témporis, sicut supra dictum est; Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus ; * Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas, et edúxit me de lacu misériæ.

Et misit.

LECTIO III.

Nam si eis Jesus réquiem præstitisset, nunquam de

ália loquerétur post hac die. Itaque relínquitur sabbatísmus pópulo Dei. Qui enim ingréssus est in réquiem ejus, étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinémus ergo íngredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti, et pertingens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine.

Sana ánimam.

Glória Patri.

Sana ánimam.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

LECTIO I.

[Cap 6.]

Quaprópter intermittentes incohatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis, et fídei ad Deum, baptismatum doctrínæ, impositiónis quoque mánuum, ac resurrectiónis mortuórum, et judícii ætérni. Et *hoc faciémus, si quidem permíserit Deus.*

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine.

Neque in finem.

LECTIO II.

Impossíbile est enim, eos qui semel sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cœléste, et partícipes facti sunt Spíritus Sancti, gustavérunt nihilóminus bonum Dei verbum, virtutésque sæculi ventúri, et prolápsi sunt; rursus renovári ad pœniténtiam, rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, et osténtui habéntes.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino.

℣. Exúrge, glória mea; exúrge, psaltérium et cíthara; exúrgam dilúculo.

Cantábo.

LECTIO III.

Terra enim sæpe veniéntem super se bibens imbrem, et génerans herbam opportúnam illis a quibus cólitur, áccipit benedictiónem a Deo: próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, et maledícto próxima; cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra et viciníora salúti : tamétsi ita lóquimur. Non enim injústus

Deus, ut obliviscátur óperis vestri et dilectiónis, quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, et ministrátis.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misecórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Deus meus.

Glória Patri.

Deus meus.

FERIA QUINTA.

De Epistola ad Hebræos.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Hic enim Melchísedech, rex Salem, sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ regrésso a cæde regum, et benedíxit ei; cui et décimas ómnium divísit Abraham : primum quidem qui interpretátur rex justítiæ, deinde autem et rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealogía, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens; assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua líbera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me.

Et éripe me.

LECTIO .

Intuemini autem quantus sit hic, cui et décimas dedit de præcípuis Abraham patriárcha. Et quidem de fíliis Levi Sacerdótium accipiéntes, mandátum habent décimas súmere a pópulo secúndum legem, id est a frátribus suis, quanquam et ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autem generátio non annumerátur in eis, décimas sumpsit ab Abráham; et hunc, qui habébat repromissiónes, benedíxit.

℣. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me.

℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi.

Dum defécerit.

LECTIO III.

Sine ulla autem contradictióne, quod minus est, a melióre benedícitur. Et hic quidem décimas moriéntes hómines accípiunt; ibi autem contestátur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham et Levi, qui décimas accépit, decimátus est : adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedech. Si ergo consummátio per sacerdótium Levíticum erat, (pópulus enim sub ipso legem accépit) quid adhuc

necessárium fuit, secúndum órdinem Melchísedech álium súrgere sacerdótem, et non secúndum órdinem Aaron dici? Transláto enim sacerdótio necésse est ut et legis translátio fiat.

℟. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine.

℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam.

Et ánima.

Glória Patri.

Et ánima.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sæcula verbo Dei: ut ex invisibílibus visibília fierent. Fide plúrimam hóstiam Abel quam Cain óbtulit Deo; per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo; et per illam defúnctus adhuc lóquitur.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum: Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me.

℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Quia misericórdia.

LECTIO II.

Fide Henoch translátus est, ne vidéret mortem; et non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus: ante translatiónem enim testimónium hábuit placuísse Deo. Sine fide autem impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum, quia est, et inquiréntibus se remunerátor sit. Fide Noe, respónso accépto de iis quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salútem domus suæ, per quam damnávit mundum; et justítiæ, quæ per fidem est, hæres est institútus.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me.

Et liberásti.

LECTIO III.

Fide, qui vocátur Abraham, obedívit in locum exire quem acceptúrus erat in hæreditátem; et éxiit nésciens quo iret. Fide demorátus est in terra repromissiónis, tanquam in aliéna, in cásulis ha-

bitándo cum Isaac et Jacob cohærédibus repromissiónis ejúsdem. Expectábat enim fundaménta habéntem civitátem, cujus ártifex et cónditor Deus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium; * Et Deus meus in auxilium spei meæ.

℣. Erípuit me de inimícis meis fortissimis, et factus est Dóminus protéctor meus.

Et Deus meus.

Glória Patri.

Et Deus meus.

SABBATO.

De Epístola ad Hebræos.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Charitas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivisci: per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tanquam simul vincti; et laborántium, tanquam et ipsi et córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, et torus immaculátus. Fornicatóres enim et adúlteros judicábit Deus.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine.

Neque in finem.

LECTIO II.

Sint mores sine avarítia conténti præséntibus: ipse enim dixit: Non te déseram, neque derelínquam: ita ut confidénter dicámus, Dóminus mihi adjútor; non timébo quid fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, et hódie; ipse et in sæcula.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo et psalmum dicam Dómino.

℣. Exúrge, glória mea; exúrge, psaltérium et cithara, exúrgam dilúculo.

Cantábo.

LECTIO III.

Doctrinis váriis et peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis; quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Deus meus.

Glória Patri.

Deus meus.

Si aliquod Festum Duplex celebretur in Sabbato ante Septuagesimam, in secundis Vesperis post Orationem Festi fit commemoratio de Dominica, et in fine dicitur benedicámus Dómino. Allelúia, alléluia, etc., *ut infra.*

SABBATO

ANTE SEPTUAGESIMAM.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.
[I. Cor., c. 9.]

Fratres, nescítis quod ii qui in stádio currunt omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis.

Hymnus Jam sol recédit.

℣. Vespertína, 155.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit Dóminus * ad Adam: De ligno, quod est in médio paradísi, ne cómedas: in qua hora coméderis, morte moriéris.

ORATIO.

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, ut qui juste pro peccátis nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino. Allelúia, allelúia.

℟. Deo grátias. Allelúia, allelúia.

Et deinceps non dicitur Allelúia *usque ad Sabbatum sanctum: sed post* Deus in adjutórium, *ubi dicebatur* Allelúia, *dicitur* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Si in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur in primam diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

DOMINICA

IN SEPTUAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

In primo versu Psalmi omittitur Præoccupémus fáciem ejus, etc, *et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium.*

Hymnus Primo die, 3.

Antiphonæ, Psalmi, et versiculi Nocturnorum de Psalterio.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Génesis.

LECTIO I.
[Cap. 1.]

In princípio creávit Deus

cœlum et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abyssi : et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus : Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona : et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem : factúmque est véspere et mane dies unus Dixit quoque Deus : Fiat firmaméntum in médio aquárum, et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas quæ erant sub firmaménto, ab his quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cœlum : et factum est véspere et mane dies secúndus.

℟. In principio creávit Deus cœlum et terram, et fecit in ea hóminem * Ad imáginem et similitúdinem suam.

℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ.

Ad imáginem.

LECTIO II.

Dixit vero Deus : Congregéntur aquæ quæ sub cœlo sunt in locum unum, et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam Terram ; congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum : et ait : Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum : et factum est véspere et mane dies tértius. Dixit autem Deus : Fiant luminária in firmaménto cœli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et annos ; ut lúceant in firmaménto cœli et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna : luminâre majus, ut præésset diéi ; et luminâre minus, ut præésset nocti ; et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cœli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum : et factum est véspere et mane dies quartus.

℟. In principio creávit Deus cœlum et terram, et Spíritus Dei ferebátur super aquas : * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat ; et erant valde bona.

℣. Igitur perfécti sunt cœli

et terra, et omnis ornátus eórum.

Et vidit.

LECTIO III.

Dixit étiam Deus : Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cœli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum : benedixítque eis, dicens; Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris : avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere et mane dies quintus. Dixit quoque Deus : Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, juménta, et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait : Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit piscibus maris, et volatílibus cœli, et béstiis, universæque terræ, omníque réptili quod movétur in terra.

℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem.

℣. In princípio fecit Deus cœlum et terram, et plasmávit in ea hóminem.

Et inspirávit.

Glória Patri.

Et inspirávit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Enchiridii sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[C. 25, 26 et 27, tom. 5.]

Mortis supplícium Dóminus hómini comminátus fúerat si peccáret : sic eum múnerans líbero arbítrio, ut tamen régeret império, terréret exítio : atque in paradísi felicitáte, tanquam in umbra vitæ, unde justítia custodíta in melióra conscénderet, collocávit. Hinc post peccátum exul efféctus, stirpem quoque suam, quam peccándo in se tanquam in radíce vitiáverat, pœna mortis et damnatióne obstrínxit : ut quidquid prolis ex illo, et simul damnáta, per quam peccáverat, cónjuge, per cárnalem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna símilis retribúta est, nascerétur, traheret originále peccátum, quo traherétur per erróres doloréque divérsos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiatóribus et possessóribus et consórtibus suis, sine fine supplícium.

℟. Tulit Dóminus hómi-

nem, et pósuit eum in paradíso voluptátis; * Ut operarétur, et custodíret illum.

℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat.

Ut operarétur.

LECTIO V.

Sic per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, et per peccátum mors: et ita in omnes hómines pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. Mundum quippe appellávit eo loco Apóstolus universum genus humánum. Ita ergo res se habébant. Jacébat in malis, vel étiam volvebátur et de malis in mala præcipitabátur totíus humáni géneris massa damnáta: et adjúncta parti eórum qui peccáverant angelórum, luébat impiæ desertiónis digníssimas pœnas.

℟. Dixit Dóminus Deus: Non est bonum hóminem esse solum; * Faciámus ei adjutórium símile sibi.

℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi: dixit vero Deus.

Faciámus.

LECTIO VI.

Ad iram quippe Dei pértinet justam, quidquid cæca et indómita concupiscéntia fáciunt libénter mali, et quidquid manifestis opertísque pœnis patiúntur inviti: non sane Creatóris desisténte bonitáte, et malis ángelis subministráre vitam, vivacémque poténtiam (quæ subministrátio si auferátur, interíbunt) et hóminum, quamvis de propágine vitiáta damnatáque nascéntium, formáre sémina et animáre, et ordináre membra per témporum ætátes, per locorum spátia vegetáre sensus, aliménta donáre. Mélius enim judicávit de malis bene fácere quam mala nulla esse permíttere.

℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus; * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam. * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est.

℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea.

Et ædificávit.

Glória Patri.

Et vocávit.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 20.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum hómini patrifamílias,

qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 19, in Ev.]

Regnum cœlórum hómini patrifamílias símile dícitur, qui ad excoléndam víneam suam operários condúcit. Quis vero patrisfamílias similitúdinem réctius tenet quam Cónditor noster, qui regit quos cóndidit, et eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subjéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, universálem scílicet Ecclésiam, quæ ab Abel justo usque ad últimum eléctum qui in fine mundi nascitúrus est, quot Sanctos prótulit, quasi tot pálmites misit.

℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio : * In quo pósuit hóminem quem formáverat.

℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi.

In quo pósuit.

LECTIO VIII.

Hic ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, mane, hora tértia, sexta, nona et undécima operários condúcit; quia a mundi *hujus* inítio usque in finem ad erudiéndam plebem fidélium prædicatóres congregáre non déstitit. Mane étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe; hora vero tértia a Noe usque ad Abraham; sexta quoque ab Abraham usque ad Móysen; nona autem a Móyse usque ad advéntum Dómini; undécima vero ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam et tarde veniéntes accepérunt.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum : * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum.

℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, et índuit eum, et dixit.

Vidéte.

LECTIO IX.

Ad erudiéndam ergo Dóminus plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere : quia et prius per patres, et póstmodum per legis doctóres et Prophétas, ad extrémum vero per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit : quamvis in quólibet módulo, vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxtitit, hujus víneæ operá-

rius fuit. Operátor ergo mane, hora tértia, sexta, et nona, antiquus ille et Hebráicus pópulus designátur; qui in eléctis suis ab ipso mundi exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non déstitit in víneæ cultúra laboráre. Ad undécimam vero Gentíles vocantur, quibus et dícitur: Quid hic statis tota die otiósi?

℟. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain: Néscio, Dómine; numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum: Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra.

℣. Maledíctus eris super terram quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua.

Ecce vox.

Glória Patri.

Ecce vox.

Nonum responsorium dicitur in Dominicis usque ad Pascha loco Hymni Te Deum, *qui non dicitur hoc tempore, nisi in Festis.*

AD LAUDES.

Antiphona.

Miserére * mei, Deus, et a delícto meo munda me, quia tibi soli peccávi.

Psalmus idem, 62.

Antiphona.

Confitébor tibi, * quóniam exaudísti me.

Psalmus Confitémini Dómino, quóniam bonus, 24.

Antiphona.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo; quia factus es adjútor meus.

Psalmus idem, 19.

Antiphona.

Benedíctus * es in firmaménto cœli, et laudábilis in sæcula, Deus noster.

Canticum Benedícite, 20.

Antiphona.

Laudáte * Dóminum de cœlis.

Psalmus idem, 21.

Psalmi supradicti semper dicuntur in Laudibus Dominicæ usque ad Pascha.

CAPITULUM.
[I. Cor., c. 9.]

Fratres, nescitis quod ii qui in stádio currunt omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis.

Hymnus Ætérne rerum, 22.

℟. Dómine, refúgium factus es nobis.

℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus, Antiphona.

Símile est * regnum cœlórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam, dicit Dóminus.

ORATIO.

Preces pópuli tui, quæsúmus, Dómine, cleménter exáudi, ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nó-

minis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Antiphona.

Conventióne * autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam.

Psalmus Deus, in nómine tuo, *cum reliquis ut in Psalterio*, 24.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis Dóminus autem dirigat, 31.

AD TERTIAM.

Antiphona.

Ite et vos * in víneam meam; et quod justum fúerit dabo vobis, 433.

Capitulum Fratres, nescitis, 433.

℟. *breve.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me.

℟. In testimónia tua.

Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Quid hic statis * tóta die otiósi? Respondérunt, et dixérunt: Quia nemo nos condúxit.

CAPITULUM.

[I. Cor., c. 9.]

Omnis autem qui in agóne conténdit ab ómnibus se ábstinet; et illi quidem ut corruptíbilem corónam accipiant, nos autem incorrúptam

℟. *breve.* In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum.

℣. In sæculum sæculi véritas tua.

℟. Pérmanet verbum.

Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM.

Antiphona.

Voca operários, * et redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

CAPITULUM.

[I. Cor., c. 10.]

Bibebant autem de spirituáli consequénte eos petra; petra autem erat Christus: sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

℟. *breve.* Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas requíram.

℟. Exáudi me.

Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Antiphona et Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis ut in Psalterio*, 133. *Capitulum* Fratres, nescitis, 433. *Hymnus* Lucis Creátor óptime, 136.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Dixit paterfamílias * operáriis suis : Quid hic statis tota die otiósi? At illi respondéntes dixérunt : Quia nemo nos condúxit. Ite et vos in víneam meam; et quod justum fuérit dabo vobis.

Oratio Preces pópuli tui, 433.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam : ad imáginem Dei creávit illum : másculum et fœminam creávit eos. Benedixitque illis Deus, et ait : Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris et volatílibus cœli et univérsis animántibus quæ movéntur super terram. Dixítque Deus : Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui; ut sint vobis in escam, et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, et univérsis quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat : et erant valde bona. Et factum est véspere et mane dies sextus.

℟. Dum deambuláret Dóminus in paradiso ad auram post merídiem, clamávit, et dixit : Adam ubi es? Audívi, Dómine, vocem tuam, * Et abscóndi me.

℣. Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui eo quod nudus essem.

Et abscóndi me.

LECTIO II.

[Cap. 2.]

Igitur perfécti sunt cœli et terra et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat; et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo, et sanctificávit illum : quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo, quod creávit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cœli et terræ, quando creáta sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cœlum et terram et omne vir-

gúltum agri, ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis priúsquam germináret. Non enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat qui operarétur terram: sed fons ascendébat e terra, írrigans univérsam superfíciem terræ.

℟. In sudóre vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam: cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos; * Sed spinas et tríbulos germinábit tibi.

℣. Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo.

Sed spinas.

LECTIO III.

FORMAVIT ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ; et fáctus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísum, qui inde dívíditur in quátuor cápita.

℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ: * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ; et factus est homo in ánimam vivéntem.

℣. In princípio fecit Deus cœlum et terram, et plasmávit in ea hóminem.

Et inspirávit.

Glória Patri.

Et inspirávit.

Ad Magníficat, Antiphona.

Hi novíssimi * una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi et æstus.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

TULIT ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur, et custodíret illum. Præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede; de ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas: in quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum; faciámus ei adjutórium símile sibi.

℟. Tulit Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur et custodíret illum.

℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pó-

suit hóminem quem formáverat.

Ut operarétur.

LECTIO II.

Formatis igitur Dóminus Deus de humo cunctis animántibus terræ, et univérsis volatílibus cœli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea : omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, et univérsa volatília cœli, et omnes béstias terræ : Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis ejus.

℟. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi.

℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi : dixit vero Deus.

Faciámus ei.

LECTIO III.

Immisit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam : cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem : et addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam : Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea : hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quamóbrem relinquet homo patrem suum et matrem ; et adhærébit uxóri suæ : et erunt duo in carne una.

℣. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam quam túlerat Dóminus de Adam in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est.

℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea.

Et ædificávit.

Glória Patri.

Et vocávit.

Ad Magníficat, Antiphona.

Dixit autem paterfamílias : * Amíce, non fácio tibi injúriam : nonne ex denário convenísti mecum ? tolle quod tuum est, et vade.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Sed et serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier : De fructu lignórum quæ sunt in paradíso, véscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, et ne tangeré-

mus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo aperiéntur óculi vestri; et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum. Vidit ígitur múlier quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile; et tulit de fructu illíus, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum.

℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradisum voluptátis a princípio; * In quo pósuit hóminem quem formáverat.

℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi.

In quo pósuit.

LECTIO III.

Cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradiso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedisti? Dixítque Adam : Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quare hoc fecísti ? Quæ respóndit : Serpens decépit me, et comédi.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est sciens bonum et malum : * Vidéte ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum.

℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, et índuit eum, et dixit.

Vidéte ne.

LECTIO III.

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus; ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit : Multiplicábo ærúmnas tuas, et concéptus tuos; in dolóre páries fílios, et sub viri potestáte eris; et ipse dominábitur tui. Adæ vero dixit : Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra

in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas et tríbulos germinábit tibi, et cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es : quia pulvis es, et in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ Heva, eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

℟. Ubi est Abel frater tuus ? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego ? et dixit ad eum : Quid fecísti ? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra.

℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum et suscépit sánguinem fratris tui de matre tua.

Ecce vox.

Glória Patri.

Ecce vox.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tolle quod tuum est, * et vade; quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Adam vero cognóvit uxórem suam Hevam : quæ concépit, et péperit Cain, dicens : Posśedi hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agrícola. Factum est autem post multos dies ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, et de adípibus eórum : et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Cain vero, et ad múnera illíus non respéxit : iratúsque est Cain veheménter, et cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum : Quare irátus es? et cur cóncidit fácies tua ? Nonne si bene égeris, recípies ; sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus ejus, et tu domináberis illíus.

℟. In princípio creávit Deus cœlum et terram, et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam.

℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ.

Ad imáginem.

LECTIO II.

Dixítque Cain ad Abel fratrem suum : Egrediámur foras. Cumque essent in agro, consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum. Et ait Dóminus ad Cain : Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit : Néscio. Num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum : Quid fecísti? Vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledíc-

tus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus et prófugus eris super terram.

℟. In princípio creávit Deus cœlum et terram, et Spíritus Dei ferebátur super aquas: * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona.

℣. Igitur perfécti sunt cœli et terra, et omnis ornátus eórum.

Et vidit.

LECTIO III.

Dixitque Cain ad Dóminum: Major est iníquitas mea quam ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie a fácie terræ, et a fácie tua abscóndar, et ero vagus et prófugus in terra: omnis ígitur qui invénerit me occídet me. Dixitque ei Dóminus: Nequáquam ita fiet; sed omnis qui occíderit Cain séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Cain a fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad Orientálem plagam Eden.

℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem.

℣. *In princípio* fecit Deus cœlum et terram, et plasmávit in ea hóminem.

Et inspirávit.

Glória Patri.

Et inspirávit.

Ad Magníficat, Antiphona.

Non licet * mihi quod volo fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? dicit Dóminus.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Cognovit autem Cain uxórem suam, quæ concépit, et péperit Henoch: et ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine filii sui Henoch. Porro Henoch génuit Irad, et Irad génuit Mavíael, et Mavíael génuit Mathúsael, et Mathúsael génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen frátris ejus Jubal: ipse fuit pater canéntium cíthara et órgano. Sella quoque génuit Tubálcain, qui fuit malleátor et faber in cuncta ópera æris et ferri. Soror vero Tubálcain, Noéma.

℟. Tulit Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur et custodíret illum.

℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum volup-

tátis a princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat.

Ut operarétur.

LECTIO II.

Dixitque Lamech uxóribus suis Adæ et Sellæ : Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum : quóniam occídi virum in vulnus meum, et adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Cain; de Lamech vero septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam : et péperit fílium, vocávitque nomen ejus Seth, dicens : Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel quem occídit Cain. Sed et Seth natus est fílius, quem vocávit Enos : iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi.

℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi : dixit vero Deus.

Faciámus ei.

LECTIO III.

[Cap. 5.]

Hic est liber generatiónis Adam. In die qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum et fœminam creávit eos, et benedíxit illis; et vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis; et génuit fílium ad imáginem et similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni; genuítque fílios et fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam anni nongénti trigínta : et mórtuus est.

℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam quam túlerat Dóminus de Adam in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est.

℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea.

Et ædificávit.

Glória Patri.

Et ædificávit.

SABBATO.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Vixit autem Maláleel sexagínta quinque annis, et génuit Jared. Et vixit Maláleel, postquam génuit Jared, octingéntis trigínta annis; et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingénti nonagínta quinque anni; et mórtuus est. Vixítque Jared centum sexagínta duóbus annis; et génuit Henoch. Et vixit Jared, postquam génuit Henoch, octin-

géntis annis; et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexaginta duo anni; et mórtuus est. Porro Henoch vixit sexagínta quinque annis, et génuit Mathúsalam.

℟. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio : * in quo pósuit hóminem quem formáverat.

℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve : lignum étiam vitæ, in médio paradísi.

In quo pósuit.

LECTIO II.

Et ambulávit Henoch cum Deo : et vixit, postquam génuit Mathúsalam, trecéntis annis; et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexaginta quinque anni. Ambulavítque cum Deo, et non appáruit : quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octogínta septem annis; et génuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duóbus annis; et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala nongénti sexagínta novem anni; et mórtuus est.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est sciens bonum et malum : * Vidéte ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum.

℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, et induit eum, et dixit.

Vidéte.

LECTIO III.

Vixit autem Lamech centum octogínta duóbus annis, et génuit filium; vocavítque nomen ejus Noe, dicens : Iste consolábitur nos ab opéribus et labóribus mánuum nostrárum in terra, cui maledíxit Dóminus. Vixitque Lamech, postquam génuit Noe, quingéntis nonagínta quinque annis, et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Lamech septingénti septuagínta septem anni; et mórtuus est.

℟. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra.

℣. Maledíctus eris super terram quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua.

Ecce vox.

Glória Patri.

Ecce vox.

SABBATO
ANTE SEXAGESIMAM.
AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[II. Cor., cap. 11.]

Fratres, libénter suffértis

insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes : sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus, et Versiculus de Psalterio, 155.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit Dóminus ad Noe : * Finis univérsæ carnis venit coram me : fac tibi arcam de lignis lævigátis, ut salvétur univérsum semen in ea.

ORATIO.

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confídimus, concéde propítius ut contra advérsa ómnia Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

DOMINICA IN SEXAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Præoccupémus fáciem Dómini : * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalmus Veníte, exultémus 2.

In primo versu Psalmi omittitur Præoccupémus fáciem ejus, *etc., et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium.*

Hymnus Primo die, 3.

Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum ut in Psalterio, 3.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Gal., cap. 5 et 6.]

Noe vero cum quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham et Japheth. Cumque cœpissent hómines multiplicári super terram, et fílias procreássent; vidéntes fílii Dei fílias hóminum quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus quas elégerant. Dixítque Deus : Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est : erúntque dies illíus centum viginti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sæculo viri famósi.

℟. Dixit Dóminus ad Noe : Finis univérsæ carnis venit coram me, repléta est terra iniquitáte eórum : Et ego dispérdam eos cum terra.

℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies.

Et ego.

LECTIO II.

Videns autem Deus quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum quod hóminem

fecisset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus, Delébo, inquit, hóminem quem creávi a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cœli : pœnitet enim me fecísse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino.

℟. Noe vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit : * Et fecit ómnia quæcúmque præcépit ei Deus.

℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen.

Et fecit ómnia.

LECTIO III.

Hæ sunt generatiónes Noe : Noe vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres filios, Sem, Cham et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam, (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram) dixit ad Noe : Finis univérsæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis : mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam : Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquaginta cubitórum latitúdo, et triginta cubitórum altitúdo illíus.

℟. Quadraginta dies et noctes apérti sunt cœli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus.

℣. In articulo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et filii ejus, et uxor illíus, et uxóres filiórum ejus.

Et clausit.

Glória Patri.

Et clausit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro S. Ambrósii Episcopi de Noe et Arca.

LECTIO IV.

[Cap. 4.]

Habes, quia irátus Dóminus est : quóniam quamvis cogitáret, hoc est sciret, quia homo pósitus in terræ regióne, carnem portans, sine peccáto esse non possit; (terra enim velut quidam tentatiónum locus est, caróque corruptélæ illécebra) tamen cum habérent mentem ratiónis capácem, virtutémque ánimæ infúsam córpori, sine consideratióne áliqua in lapsum ruérunt, ex quo revocáre se nollent. Neque enim Deus cógitat sicut hómines, ut áliqua ei nova succédat senténtia, neque iráscitur quasi mutábilis : sed ídeo hæc legúntur, ut exprimátur peccatórum nostró-

rum acérbitas, quæ divínam merúerit offénsam; tanquam eoúsque incréverit culpa, ut étiam Deus, qui naturáliter non movétur aut ira, aut ódio, aut passióne ulla, provocátus videátur ad iracúndiam.

℟. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedixit ei, dicens : * Créscite et multiplicámini, et repléte terram.

℣. Ecce ego státuam pactum meum vobiscum, et cum sémine vestro post vos.

Créscite.

LECTIO V.

Minitatus est prætérea quod deléret hóminem. Ab hómine, inquit, usque ad pecus, et a reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabília? Sed quia propter hóminem illa facta erant, eo útique deléto propter quem facta sunt, cónsequens erat ut étiam illa deleréntur, quia non erat qui his uterétur. Sensu autem altióre illud manifestátur : quia homo mens est, quæ est ratiónis capax. Homo enim definítur ánimal vivum, mortále, rationábile. Principáli ígitur extíncto, étiam sensus omnis extínguitur : eo quod nihil réliqui ad salútem supérsit, cum salútis fundaméntum virtus defécerit.

℟. Ponam arcum meum in núbibus cœli, dixit Dóminus ad Noe; * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum.

℣. Cumque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus.

Et recordábor.

LECTIO VI.

Ad condemnatiónem autem ceterórum, et ad expressiónem pietátis divínæ, dícitur Noe apud Deum grátiam invenísse. Simul osténditur quod hóminem justum non obúmbret aliórum offénsio, quando ipse ad totíus genéris reservátur seminárium : qui non generatiónis nobilitáte, sed justítiæ et perfectiónis mérito laudátur. Probáti enim viri genus, virtútis prosápia est; quia sicut hóminum genus hómines, ita animárum genus virtútes sunt. Etenim famíliæ hóminum splendóre géneris nobilitántur, animárum autem clarificátur grátia splendóre virtútis.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem.

℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum

fœderis inter me, et inter terram.

Ut non.

Glória Patri.

Ut non.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat semináre semen suum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

[Homilia 16 in Ev.]

Lectio Sancti Evangélii, quam modo, fratres charíssimi, audístis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetípsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmat. Sed est quod sollícite in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeámus: quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus, ad credéndum nobis mens fórsitan vestra dubitáret. Unde et idem Dóminus per semetípsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam quæ per semetipsum nóluit explanáre

℟. Benedíxit Deus Noe et *filiis ejus*, et dixit ad eos: * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram.

℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos.

Créscite.

LECTIO VIII.

Exponendo ergo quod dixit, figuráte se loqui innótuit: quátenus certos nos rédderet, cum vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi unquam créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem; máxime cum illæ pungant, istæ deléctent? Et tamen spinæ sunt, quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant; et cum usque ad peccátum pertráhunt, quasi inflícto vúlnere cruéntant. Quas bene hoc in loco, álio Evangelísta testánte, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appéllat.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum et cum sémine vestro post vos: * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram.

℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram.

Neque erit.

LECTIO IX.

Fallaces enim sunt quæ nobíscum diu permanére non possunt: falláces sunt quæ mentis nostræ inópiam non

expéllunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres charíssimi, esse dívites cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cœléste regnum téndite. Si gloriám dignitátum diligitis, in illa supérna Angelórum cúria adscríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei : et quasi accéptus cibus stómacho languénte rejícitur, quando audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinet hujus profécto vita desperátur.

℟. Cum turba plúrima convenírent ad Jesum, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem : * Exiit qui séminat semináre semen suum.

℣. Et dum séminat, áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum.

Exiit qui.
Glória Patri.
Exiit qui.

Infra Hebdomadam Feria quarta et Sabbato, loco hujus Responsorii dicitur primum Responsorium Feriæ secundæ sequentis.

AD LAUDES.

Antiphona.

Secúndum magnam,* misericórdiam tuam miserére mei, Deus.

Psalmus Miserére mei Deus, 62.

Antiphona.

Si mihi Dóminus * Salvátor fúerit, non timébo quid fáciat mihi homo.

Psalmus Confitémini Dómino, quóniam bonus, 24.

Antiphona.

In velaménto * clamávi valde dilúculo : Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.

Psalmus Deus, Deus meus, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Hymnum dicámus* Dómino Deo nostro.

Antiphona.

In tympano * et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

CAPITULUM.
[II. Cor., cap. 11.]

FRATRES, libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes. Sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus Ætérne rerum Cónditor, 22.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis.

℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum turba * plúrima con-

venírent ad Jesum, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat semináre semen suum.

ORATIO.

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confidimus, concéde propítius ut contra advérsa ómnia Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Antiphona.

Semen cécidit * in terram bonam, et áttulit fructum in patiéntia.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis Dóminus autem dírigat, 31.

AD TERTIAM.

Antiphona.

Qui verbum Dei * rétinent corde perfécto et óptimo fructum ásserunt in patiéntia.

Capitulum Fratres, libénter, *ut supra*, 447.

℟. *breve.* Inclina cor meum, Deus, * in testimónia tua. Inclína.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me.

℟. In testimónia.

Glória Patri. Inclina.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, *quia peccávi tibi.*

AD SEXTAM.

Antiphona.

Semen cécidit * in terram bonam, et áttulit fructum, áliud centésimum, et áliud sexagésimum.

CAPITULUM.

[II. Cor., cap. 11.]

Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profúndo maris fui.

℟. *breve.* In ætérnum, Dómine, * pérmanet verbum tuum. In ætérnum.

℣. In sæculum sæculi véritas tua.

℟. Pérmanet.

Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM.

Antiphona.

Si vere, fratres, * divites esse cúpitis, veras divitias amáte.

CAPITULUM.

[II. Cor., cap. 12.]

Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. *breve.* Clámavi in toto corde meo, * exáudi me, Dómine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas requíram.

℟. Exáudi.

Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Antiphona et Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133.

Capitulum Fratres, libénter suffértis, 447.

Hymnus Lucis Creátor, 136.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Vobis datum est * nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis, dicit Jésus discípulis suis.

Oratio Deus, qui cónspicis, *ut supra*, 448.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Dixit Dóminus ad Noe: Ingrédere tu, et omnis domus tua in arcam: te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolles septéna et septéna, másculum et fœminam: de animántibus vero immúndis duo et duo, másculum et fœminam. Sed et de volatílibus cœli septéna et septéna, másculum et fœminam: ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim et post dies septem, ego pluam super terram quadraginta diébus, et quadraginta nóctibus; et delébo omnem substántiam, quam feci, de superfície terræ.

℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et fílii ejus, * Uxor illíus, et uxóres filiórum ejus.

℣. Deléta sunt univérsa de terra; remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca.

Uxor illíus.

LECTIO II.

Fecit ergo Noe ómnia quæ mandáverat ei Dóminus. Cumque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noe, mense secúndo, septimodécimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataráctæ cœli apértæ sunt: et facta est plúvia super terram quadraginta diébus, et quadraginta nóctibus.

℟. Recordátus Dóminus Noe, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ: * Et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlis.

℣. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes, et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies.

Et prohíbitæ.

LECTIO III.

In artículo diéi illíus ingréssus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth, fílii ejus; uxor illíus, et tres uxóres filiórum

ejus cum eis in arcam : ipsi et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Factúmque est dilúvium quadraginta diébus super terram, et multiplicátæ sunt aquæ, et elevavérunt arcam in sublíme a terra.

℟. Quadragínta dies et noctes apérti sunt cœli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam : *Et clausit a foris óstium Dóminus.

℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et fílii ejus, et uxor illíus, et uxóres filiórum ejus.

Et clausit.

Glória Patri.

Et clausit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Si culmen veri honóris quæritis, ad illam cœléstem pátriam quantócyus properáte.

FERA TERTIA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Recordatus autem Deus Noe, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataráctæ cœli; et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo. Reversæque sunt aquæ de terra, eúntes et redeúntes: et cœpérunt minui post centum quinquaginta dies. Requievítque arca mense séptimo vigésimo septimo die mensis super montes Arméniæ.

℟. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocaústum : odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram.

℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos.

Créscite.

LECTIO II.

At vero aquæ ibant et decrescébant usque ad décimum mensem : décimo enim mense, prima die mensis, apparuérunt cacúmina móntium. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noe fenestram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum : qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ, cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam.

℟. Ponam arcum meum

in núbibus cœli, dixit Dóminus ad Noe : * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum.

℣. Cumque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus.

Et recordábor.

LECTIO III.

Expectatis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe quod cessássent aquæ super terram. Expectavítque nihilóminus septem álios dies, et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis, imminútæ sunt aquæ super terram.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem.

℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram.

Ut non perdam.

Glória Patri.

Ut non perdam.

Ad Magnificat, Antiphona.

Semen est verbum Dei, * sator autem Christus : omnis qui ínvenit eum manébit in ætérnum.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Locutus est autem Deus ad Noe, dicens : Egrédere de arca, tu, et uxor tua, filii tui, et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus quam in béstiis, et univérsis reptílibus quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram : créscite, et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe et filii ejus, uxor illíus, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília quæ reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de arca.

℟. Benedíxit Deus Noe et fíliis ejus, et dixit ad eos : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram.

℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos.

Créscite.

LECTIO II.

Ædificavit autem Noe altáre Dómino : et tollens de cúnctis pecóribus et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem

suavitátis, et ait : Nequáquam ultra maledícam terræ propter hómines; sensus enim et cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua : non ígitur ultra percútiam omnem ánimam vivéntem, sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies non requiéscent.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos : * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram.

℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram.

Neque erit.

LECTIO III.

[Cap. 9.]

Benedixitque Deus Noe et fíliis ejus. Et dixit ad eos : Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ et super omnes vólucres cœli, cum univérsis quæ movéntur super terram. Omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt : et omne quod movétur et vivit erit vobis in cibum. Quasi ólera viréntia trádidi vobis ómnia : excépto, quod carnem cum sánguine non comedétis. Sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum : et de manu hóminis, de manu viri, et fratris ejus requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum sánguinem, fundétur sanguis illíus : ad imáginem quippe Dei factus est homo.

℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et fílii ejus, * Uxor illíus, et uxóres filiórum ejus.

℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca.

Uxor illíus.

Glória Patri.

Uxor illíus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quod autem cécidit* in terram bonam, hi sunt qui in corde bono et óptimo fructum áfferunt in patiéntia.

Si prædictæ Antiphonæ ad Magnificat non potuerint dici in præcedentibus Feriis, et in sequenti Feria quinta occurrat fieri Officium de Feria, dicatur ultima ex iis prætermissa : alioquin, expletis omnibus, sumantur de Psalterio : quod semper fit, quando propriæ non habentur.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

Dixitque Deus: Hoc signum

fœderis quod do inter me et vos, et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum in generatiónes sempitérnas. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderus inter me et inter terram. Cumque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus : et recordábor fœderis mei vobíscum, et cum omni ánima vivénte, quæ carnem végetat : et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem.

℟. Dixit Dóminus ad Noe, finis univérsæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitáte eórum : * Et ego dispérdam eos cum terra.

℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies.

Et ego dispérdam.

LECTIO II.

Cœpitque Noe vir agrícola exercére terram, et plantávit víneam. Bibénsque vinum, inebriátus est, et nudátus in tabernáculo suo. Quod cum vidísset Cham pater Chánaan, verénda scílicet patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foras. At vero Sem et Japheth pállium imposuérunt húmeris suis, et incedéntes retrórsum, operuérunt verénda patris sui, faciésque eórum avérsæ erant, et patris virília non vidérunt.

℟. Noe vir *justus atque* perféctus cum Deo ambulávit : * Et fecit ómnia quæ præcépit ei Deus.

℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen.

Et fecit.

LECTIO III.

Evigilans autem Noe ex vino, cum didicísset quæ fécerat ei fílius suus minor, ait : Maledíctus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixítque : Benedíctus Dóminus Deus Sem : sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Japheth, et hábitet in tabernáculis Sem sitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noe post dilúvium trecéntis quinquagínta annis. Et impléti sunt omnes dies ejus nongentórum quinquagínta annórum; et mórtuus est.

℟. Quadragínta dies et noctes apérti sunt cœli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus.

℣. In artículo diéi illíus, ingréssus est Noe in arcam, et filii ejus, et uxor illíus, et uxóres filiórum ejus.

Et clausit.

Glória Patri.

Et clausit.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Hæ sunt generatiónes filió-

rum Noe, Sem, Cham, et Japheth : natíque sunt eis filii post dilúvium. Fílii Japhet : Gomer, et Magog, et Mádai, et Javan, et Thubal, et Mosoch, et Thiras. Porro filii Gomer: Ascenez, et Riphath, et Thogórma. Fílii autem Javan : Elísa, et Tharsis, Cetthim et Dódanim. Ab his divísæ sunt ínsulæ géntium in regiónibus suis, unusquísque secúndum linguam suam et famílias suas in natiónibus suis. Fílii autem Cham, Chus, et Mésraim, et Phuth, et Chánaan.

℟. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens: * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram.

℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos.

Créscite.

LECTIO II.

Erat autem terra lábii uníus et sermónum eorúmdem. Cumque proficisceréntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum : Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto; et dixérunt : Veníte, faciámus nobis civitátem et turrim, cujus culmen pertingat ad cœlum : et celebrémus nomen nostrum; ántequam dividámur in univérsas terras.

℟. Ponam arcum meum in núbibus cœli, dixit Dóminus ad Noe : * Et recordábor fœderis mei; quod pépigi tecum.

℣. Cumque obdúxero núbibus cœlum, apparébit arcus meus in núbibus.

Et recordábor.

LECTIO III.

Descendit autem Dóminus ut vidéret civitátem et turrim quam ædificábant filii Adam, et dixit : Ecce unus est pópulus, et unum lábium ómnibus : cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte, igitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem.

℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me, et inter terram.

Ut non perdam.
Glória Patri.
Ut non perdam.

SABBATO.

De libro Génesis.

LECTIO I.
[Cap. 11.]

Hæ sunt generatiónes Sem: Sem erat centum annórum quando genuit Arpháxad, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem, postquám génuit Arpháxad, quingéntis annis; et génuit filios et filias. Porro Arpháxad vixit trigínta quinque annis, et génuit Sale. Vixítque Arpháxad, postquam génuit Sale, trecéntis tribus annis; et génuit filios et filias. Sale quoque vixit trigínta annis, et génuit Heber. Vixitque Sale, postquam génuit Heber, quadringéntis tribus annis; et génuit filios et filias.

℟. Benedíxit Deus Noe, et filiis ejus, et dixit ad eos: * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram.

℣. Ecce ego státuam pactum meum vobiscum, et cum sémine vestro post vos.

Créscite.

LECTIO II.

Vixit autem Heber trigínta quátuor annis, et génuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam génuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis; et génuit filios et filias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis, et génuit Reu. Vixítque Phaleg, postquam génuit Reu, ducéntis novem annis; et génuit filios et filias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, et génuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam génuit Sarug, ducéntis septem annis; et génuit filios et filias. Vixit vero Sarug trigínta annis, et génuit Nachor. Vixítque Sarug, postquám génuit Nachor, ducéntis annis; et génuit filios et filias.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobiscum, et cum sémine vestro post vos: * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram.

℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram.

Neque erit.

LECTIO III.

Vixit autem Nachor vigínti novem annis, et génuit Thare. Vixítque Nachor, postquam génuit Thare, centum decem et novem annis; et génuit filios et filias. Vixítque Thare septuaginta annis, et génuit Abram, et Nachor, et Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare: Thare génuit Abram,Nachor et Aran. Porro Aran génuit lot. Mortuúsque est Aran ante Thare patrem suum,in terra nativitátis suæ, in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram et

Nachor uxóres : nomen uxóris Abram, Sárai; et nomen uxóris Nachor, Melcha fília Aran, patris Melchæ et patris Jeschæ. Erat autem Sárai stérilis, nec habébat líberos.

℟. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, et fílii ejus, * Uxor illíus, et uxóres filiórum ejus.

℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca.

Uxor illíus.
Glória Patri.
Uxor illíus.

SABBATO
ANTE QUINQUAGESIMAM.
AD VESPERAS.

CAPITULUM.
[I. Cor., cap. 13.]

Fratres, si linguis hóminum loquar et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens.

Hymnus Jam Sol recédit, 155.

℣. Vespertina orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Pater fídei * nostræ Abraham summus óbtulit holocáustum super altáre pro fílio.

ORATIO.

Preces nostras, quæsumus, *Dómine*, cleménter exáudi; atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

DOMINICA
IN QUINQUAGESIMA.
AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Præoccupémus fáciem Dómini, * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

In primo versu Psalmi omittitur Præoccupémus fáciem ejus, *etc., et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium.*

Hymnus Primo die, 3.

Antiphonæ, Psalmi et versiculi Nocturnorum ut in Psalterio, 3.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Génesis.

LECTIO I.
[Cap. 12]

Dixit autem Dóminus ad Abram : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi : faciámque te in gentem magnam, et benedicam tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi; atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septua-

ginta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot filium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran; et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cumque venissent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem. Chananæus autem tunc erat in terra.

℣. Locútus est Dóminus ad Abram, dicens: Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et veni in terram quam monstrávero tibi: * Et fáciam te in gentem magnam.

℣. Benedícens benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus.

Et fáciam.

LECTIO II.

Apparuit autem Dóminus Abram, et dixit ei: Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino qui apparúerat ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab occidénte habens Bethel, et ab oriénte Hai. Ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen ejus. Perrexítque Abram vadens, et ultra progrédiens ad merídiem. Facta est autem fames in terra, descendítque Abram in Ægyptum, ut peregrinarétur ibi: prævalúerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederétur Ægyptum, dixit Sárai uxóri suæ: Novi quod pulchra sis múlier, et quod cum víderint te Ægyptii, dictúri sunt: Uxor ipsíus est; et interfícient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quod soror mea sis: ut bene sit mihi propter te, et vivat ánima mea ob grátiam tui.

℟. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam: * Tres vidit, et unum adorávit.

℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Isaac.

Tres vidit.

LECTIO III.

Cum itaque ingréssus esset Abram Ægyptum, vidérunt Ægyptii mulíerem quod esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt Príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum: et subláta est múlier in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt propter illam: fuerúntque ei oves, et boves, et ásini, et servi, et fámulæ, et ásinæ, et caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis et domum ejus, propter Sárai uxórem Abram. Vocavítque Phárao Abram, et dixit ei: Quidnam est hoc quod fecísti

mihi? quare non indicásti quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc ígitur ecce conjux tua, áccipe eam, et vade.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem dixero tibi.

℟. Vocátus quoque a Dómino respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus.

Tolle fílium.
Glória Patri.
Tolle fílium.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Abraham Patríarcha.

LECTIO IV.

[Lib. 1, cap. 2.]

Magnus plane vir Abraham, et multárum virtútum clarus insígnibus, quem votis suis philosophía non pótuit æquáre. Dénique minus est quod ista finxit, quam quod iste gessit; majórque ambitióso eloquéntiæ mendácio simplex veritátis fides. Itaque cujúsmodi fúerit in eo viro devótio considerémus. Ea enim virtus órdine prima est, quæ est fundaméntum ceterárum; meritóque hanc ab eo *primam* exégit Deus, dicens : *Exi de terra* tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tua. Satis fúerit dixísse. De terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum.

℣. Cumque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens.

Ne exténdas.

LECTIO V.

Sed ídeo áddidit síngula, ut ejus affectum probáret; ne forte, aut imprudénter cœpísse viderétur, aut fraus áliqua mandátis cœléstibus pararétur. Sed sicut coacervánda fuérunt præcépta, ne quid latéret; ita étiam proponénda præmia, ne forte desperáret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut justus : meritóque exívit, quemádmodum locútus est illi Dóminus. Et exívit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem sapiéntum dicta celebrátur, Séquere Deum, perfécit Abraham, factóque sapiéntum dicta prævénit, et secútus Deum exívit de terra sua.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo secúndo, dicens : Benedicam

tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cœli.

℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ.

Et multiplicábo.

LECTIO VI.

Sed quia ante terra ei fúerat ália, hoc est régio Chaldæórum, de qua exívit Thare pater Abrahæ, et in Charran demigrávit; et quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat, Exi de cognatióne tua : considerémus, ne forte hoc sit exire de terra sua, de hujus terræ, hoc est de córporis nostri quadam commoratióne égredi, de qua exívit Paulus, qui dixit : Nostra autem conversátio in cœlis est.

℟. Deus Dómini mei Abraham, dírige viam meam; * Ut cum salúte revértar in domum Dómini mei.

℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo.

Ut cum.

Glória Patri.

Ut cum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 18.]

In illo témpore, Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis : Ecce ascéndimus *Jerosólymam*, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

[Homilia 2 in Ev.]

Redemptor noster prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbándos, eis longe ante et ejúsdem passiónis pœnam, et resurrectiónis suæ glóriam prædixit : ut cum eum moriéntem, sicut prædictum est cérnerent; étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit : ut qui cœléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cœléstia facta solidárent.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens : * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum.

℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam; et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam, ipsa est quam præparávit Dóminus fílio dómini mei.

Dómine Deus.

LECTIO VIII.

Sed mirácula Dómini et Salvatóris nostri sic accipiénda sunt, fratres charíssimi, ut et

in veritáte credántur facta, et tamen per significatiónem nobis áliquid innuant. Opera quippe ejus et per poténtiam áliud osténdunt, et per mystérium áliud loquúntur. Ecce enim quis juxta históriam cæcus iste fúerit ignorámus: sed tamen quid per mystérium signíficet nóvimus. Cæcum quippe est genus humánum, quod in parénte primo a paradísi gáudiis expúlsum, claritátem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemptóris sui præséntiam illuminátur: ut intérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére, Abram: ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum.

Noli timére.

LECTIO IX.

Notandum vero est: quod cum Jesus Jéricho appropinquáre dícitur, cæcus illuminátur. Jéricho quippe luna interpretátur; luna autem in sacro elóquio pro deféctu carnis pónitur, quia dum *ménstruis*
moméntis decréscit, *deféctum* nostræ mortalitátis désignat. Dum ígitur Cónditor noster appropínquat Jéricho, cæcus ad lumen redit: quia dum divínitas deféctum nostræ carnis suscépit, humánum genus lumen quod amíserat recépit. Unde enim Deus humána pátitur, inde homo ad divína sublevátur. Qui vidélicet cæcus recte et juxta viam sedére, et mendícans esse descríbitur: ipsa enim Véritas dicit, Ego sum via.

℟. Cæcus sedébat secus viam, transeúnte Dómino, et clamávit ad eum, et ait illi Dóminus? * Quid vis ut fáciam tibi? * Dómine, ut vídeam lumen.

℣. Stans autem Jesus jussit illum duci ad se: et cum appropinquásset, interrogávit eum, dicens.

Quid vis.
Glória Patri.
Dómine.

Infra Hebdomadam, Feria quarta et Sabbato, loco hujus responsorii dicitur responsorium primum Feriæ secundæ sequentis.

AD LAUDES.

Antiphona.

Secúndum multitúdinem * miseratiónum tuárum, Dómine, dele iniquitátem meam.

Psalmus Miserére, 62.

Antiphona.

Deus meus es tu, * et

confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te.

Psalmus Confitémini, 24.

Antiphona.

Ad te de luce vígilo, * Deus, ut videam virtútem tuam.

Psalmus Deus, Deus meus, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Hymnum dícite, * et superexaltáte eum in sæcula.

Antiphona.

Omnes Angeli * ejus, laudáte Dóminum de cœlis.

CAPITULUM.
[I. Cor., c. 13.]

Fratres, si linguis hóminum loquar et Angelórum; charitátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens.

Hymnus Ætérne rerum Cónditor, 22.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis.

℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce ascéndimus * Jerosólymam, et consummabúntur ómnia quæ scripta sunt de Filio hóminis : tradétur enim géntibus, et illudétur, et conspuétur : et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget.

ORATIO.

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Antiphona.

Iter faciénte Jesu, * dum appropinquáret Jéricho, cæcus clamábat ad eum, ut lumen recípere mererétur.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis Dóminus autem dírigat, 31.

AD TERTIAM.

Antiphona.

Transeúnte Dómino, * clamábat cæcus ad eum : Miserére mei, Fili David.

Capitulum Fratres, si linguis.

℟. *breve.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem; in via tua vivífica me.

℟. In testimónia.

Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Et qui præibant, * increpábant eum ut tacéret : ipse vero multo magis clamábat : Miserére mei, Fili David.

CAPITULUM.

[I. Cor., cap. 13.]

Charitas nunquam éxcidit: sive prophetiæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus.

℟. *breve.* In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum.

℣. In sæculum sæculi véritas tua.

℟. Pérmanet.

Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM.

Antiphona.

Cæcus * magis ac magis clamábat, ut eum Dóminus illumináret.

CAPITULUM.

[I. Cor., cap. 13.]

Nunc autem manent, fides, spes, cháritas, tria hæc: major autem horum est cháritas.

℟. *breve.* Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas requíram.

℟. Exáudi me.

Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda *me, Dómine.*

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Antiphona et Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133.

Capitulum Fratres, si linguis hóminum, 461.

Hymnus Lucis Creátor, 136.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stans autem Jesus * jussit cæcum addúci ad se, et ait illi: Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam. Et Jesus ait illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum magníficans Deum.

Oratio Preces nostras, 461.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Ascendit ergo Abram de Ægypto, ipse et uxor ejus, et ómnia quæ habébat, et Lot cum eo ad austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri et argénti. Reversúsque est per iter quo vénerat, a merídie in Bethel, usque ad locum ubi prius fixerat tabernáculum inter Bethel et Hai, in loco altáris quod fécerat

prius; et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et arménta, et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa; et nequíbant habitáre commúniter.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit, et habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino.

℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide; omnem terram quam conspícis, tibi dabo et sémini tuo in sempitérnum.

Ædificavítque.

LECTIO II.

Unde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne, quæso, sit júrgium inter me et te, et inter pastóres meos et pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est: recéde a me, óbsecro. Si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo: si tu déxteram elégeris, ego ad sinistram pergam. Elevátis ítaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódomam et Gomórrham, sicut paradísus Dómini, et sicut Ægyptus vénientibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, et recéssit ab Oriénte.

℟. Crédidit Abram Deo, et reputátum est ei ad justítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est.

℣. Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus.

Et ídeo.

LECTIO III.

Divisique sunt altérutrum a fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan: Lot vero morátus est in óppidis, quæ erant circa Jordánem, et habítavit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ab Abram, postquam divísus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, et vide a loco in quo nunc es, ad aquilónem et merídiem, ad oriéntem et occidéntem. Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo et sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle filium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi.

℣. Vocátus quoque a Dó-

mino, respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus.

Tolle filium.

Glória Patri.

Tolle filium.

Ad Magnificat, Antiphona.

Et qui præibant, * increpábant eum ut tacéret : ipse vero multo magis clamábat : Miserére mei, Fili David.

FERA TERTIA.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 14.]

Et egréssi sunt rex Sodomórum et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séboim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor : et direxérunt áciem contra eos in valle Silvéstri; scílicet advérsus Chodorlahómor regem Elamitárum, et Thadal regem Géntium, et Amraphel regem Sénnaar, et Arioch regem Ponti : quátuor reges advérsus quinque. Vallis autem Silvéstris habébat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomórum et rex Gomórrhæ terga vertérunt, ceciderúntque ibi : et qui remánserant, fugérunt ad montem. Tulérunt autem omnem substántiam Sodomórum et Gomórrhæ, et univérsa quæ ad cibum pértinent et abiérunt; necnon et Lot et substántiam ejus, filium fratris Abram, qui habitábat in Sódomis.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum eo quod timeas Dóminum.

℣. Cumque extendisset manum ut immoláret filium, ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit dicens.

Ne exténdas.

LECTIO II.

Et ecce unus qui eváserat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitábat in convàlle Mambre Amorrhæi, fratris Escol et fratris Aner : hi enim pepígerant fœdus cum Abram. Quod cum audísset Abram, captum vidélicet Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecéntos decem et octo : et persecútus est usque Dan. Et divísis sóciis, írruit super eos nocte, percussítque eos, et persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam et Lot fratrem suum cum substántia illíus, mulíeres quoque, et pópulum.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo secúndo, dicens : Benedícam tibi, * et multiplicábo te sicut stellas cœli.

℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ.

Et multiplicábo.

LECTIO III.

Egressus est autem rex Sodomórum in occúrsum ejus, postquam revérsus est a cæde Chodorlahómor, et regum qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchísedech rex Salem, próferens panem et vinum, erat enim sacérdos Dei Altissimi, benedixit ei, et ait: Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cœlum et terram: et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Deus dómini mei Abraham, dírige viam meam: * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei.

℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut cum.

Glória Patri.

Ut cum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Miserére mei, * Fili David. Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam.

FERIA QUARTA CINERUM.

Si hac die occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus si occurrat Festum Duplex, vel semiduplex, fit de eo cum commemoratione et nona Lectione de Homilia Feriæ. De Simplicibus fit tantum commemoratio.

In hac et sequentibus Feriis usque ad Vesperas Sabbati, Hymni, Capituli, et alia omnia dicuntur ut in Psalterio per Annum, exceptis Antiphonis ad Benedictus et Magnificat: et post Laudes, Horas, Vesperas, et Completorium dicuntur Preces flexis genibus, ut ibidem in Psalterio.

Hodie ante Matutinum in Choro dicuntur Psalmi Graduales.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 6]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Cum jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ tristes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[L. 2 de S. Dom. in mon., c. 12.]

Manifestum est, his præcéptis omnem nostram intentiónem in interióra gáudia dírigi, ne foris quæréntes mercédem, huic sæculo conformémur, et amittámus promissiónem tanto solidióris atque firmióris, quanto interióris beatitúdinis; qua nos elégit Deus confórmes fieri

imáginis Filii sui : In hoc autem capitulo máxime adverténdum est, non in solo rerum corporeárum nitóre atque pompa, sed étiam in ipsis sórdibus luctuósis esse posse jactántiam, et eo periculosiórem, quo sub nómine servitútis Dei décipit.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens : * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecisti desidérium meum.

℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de Hydria tua, ut bibam; et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam, ipsa est quam præparávit Dóminus filio dómini mei.

Dómine Deus.

Benedictio Divinum auxílium.

LECTIO II.

Qui ergo immoderáto cultu córporis atque vestítu, vel ceterárum rerum nitóre præfúlget, fácile convíncitur rebus ipsis, pompárum sæculi esse sectátor, nec quemquam fallit dolósa imágine sanctitátis. Qui autem in professióne christianitátis, inusitáto squalóre ac sórdibus inténtos in se óculos hóminum facit, cum id voluntáte fáciat, non necessitáte patiátur : ex céteris ejus opéribus potest cónjici, utrum hoc contémptu supérflui cultus, an ambitióne áliqua fáciat; quia et sub ovína pelle cavéndos lupos Dóminus præcépit : Sed ex frúctibus, inquit, eórum cognoscétis eos.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens : * Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum.

Noli timére.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Cum enim cœperint aliquibus tentatiónibus ea ipsa scilicet illis súbtrahi, vel negári, quæ isto velámine vel consecúti sunt, vel cónsequi cúpiunt : tunc necésse est ut appáreat, utrum lupus in ovína pelle sit, an ovis in sua. Non tamen proptérea ornátu supérfluo debet aspéctus hóminum mulcére Christiánus, quia illum parcum hábitum ac necessárium étiam simulatóres sæpius usúrpant, ut incáutos decípiant; quia et illæ oves non debent pelles suas depónere, si aliquándo eis lupi se cóntegant.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit, et habitávit juxta convállem Mambre : * Ædificavítque ibi altáre Domino.

℣. Dixit autem Dóminus ad eum : leva óculos tuos et vide, omnem terram quam

[redacted]

cónspicis, tibi dabo et sémini tuo in sempitérnum.

Ædificavítque.

Glória Patri.

Ædificavítque.

Ad Laudes et Horas omnia ut in Psalterio.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum jejunátis, * nolite fieri sicut hypócritæ tristes.

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, 64. *Et similiter ad omnes Horas, ut in Psalterio.*

ORATIO.

Præsta, Dómine, fidélibus tuis ut jejuniórum veneránda solémnia, et cóngrua pietáte suscípiant, et secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

Hodie et duobus sequentibus diebus dicuntur Vesperæ hora consueta; Sabbato vero dicuntur ante comestionem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Thesaurizáte*vobis thesáuros in cœlo, ubi nec ærúgo, nec tínea demolítur.

Deinde dicanturPreces, 39.

ORATIO.

Inclinantes se, Dómine, Majestáti tuæ, propitiátus inténde; ut qui divino múnere sunt reflécti, cœléstibus semper nutriántur auxíliis. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 2 de cons. Ev., c. 20.]

Videamus utrum sibi de hoc servo Centuriónis Matthæus Lucásque conséntiant. Matthæus enim dicit: Accéssit ad eum Centúrio rogans eum, et dicens: Puer meus jacet in domo paralyticus. Cui vidétur repugnáre quod ait Lucas: Et cum audísset de Jesu, misit ad eum senióres Judæórum rogans eum, ut veníret, et sanáret servum ejus. At illi cum venissent ad Jesum, rogábant eum sollícite, dicéntes, ei: Quia dignus est ut hoc illi præstes; diligit enim gentem nostram, et synagógam ipse ædificávit nobis. Jesus autem ibat cum illis: et cum jam non longe esset a domo, misit ad eum Centúrio amícos, dicens: Dómine, noli vexári: non enim dignus sum, ut sub tectum meum intres.

℟. Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, et

Divinum auxilium.

LECTIO II.

Si enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum quod Matthæus narrat; Accéssit ad eum quidam Centúrio, cum ipse non accessérit, sed amícos míserit; nisi diligénter adverténtes intelligámus, Matthæum non omnímodo deseruísse usitátum morem loquéndi? Non solum enim dícere solémus, accessísse áliquem étiam ántequam pervéniat illuc, quo dícitur accessísse; unde étiam dícimus, Parum accéssit, vel multum accéssit eo quo áppetit pervenire: verum étiam ipsam perventiónem, cujus adipiscéndi causa accéditur, dícimus plerúmque factam, et si eum, ad quem pervénit, non vídeat ille qui pervénit, cum

Glória Patri.

Tolle filium.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dómine, * puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquétur : Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum.

Deinde Preces, 64.

ORATIO.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propitius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine,* non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus.

Deinde preces, 139.

ORATO.

PARCE, Dómine, parce pópulo tuo : ut dignis flagellatiónibus castigátus * in tua miseratióne respiret. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Absolutio Ipsius pietas.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Audístis quia dictum est : Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi presbyteri.

[L. 1 Comm. in c. 5 et 6 Matt.]

EGO autem dico vobis : Dilígite inimícos vestros; benefácite his, qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte sua, non Sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília quæ præcépta sunt; et dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos : céterum dilígere, plus præcipi, quam humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo Christum non impossibília præcípere: sed perfécta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalon : Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est: et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit et fecit, dicens : Pater, ignósce illis; quod enim fáciunt nésciunt.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum.

℣. Cumque extendisset manum ut immoláret filium, ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens.

Ne exténdas.

Benedictio Divinum auxílium.

LECTIO II.

Ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est. Si Dei præcépta custódiens, filius quis efficitur Dei : ergo non est natúra filius, sed arbítrio suo. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis et in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Quia tuba canit, eleemósynam fáciens, hypócrita est. Qui jejúnans demolítur fáciem suam, ut ventris inanitátem monstret in vultu, et hic hypócrita est. Qui in synagógis et in ángulis plateárum orat, ut videátur ab homínibus, hypócrita est.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo secúndo, dicens : Benedicam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cœli.

℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ.

Et multiplicábo.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Ex quibus ómnibus colligitur, hypócritas esse, qui quódlibet fáciunt, ut ab homínibus glorificéntur. Mihi vidétur et ille, qui dicit fratri suo : Dimítte, ut tollam festúcam de óculo tuo : nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse justus esse videátur. Unde dícitur ei a Dómino : Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo. Non itaque virtus, sed causa virtútis apud Deum mercédem habet. Et si a recta via páululum declináveris, non interest, utrum ad déxteram vadas, an ad sinistram, cum verum iter amiseris.

℟. Deus Dómini mei Abraham, dírige viam meam : * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei.

℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo.

Ut cum.

Glória Patri.

Ut cum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum facis eleemósynam, * nésciat sinístra tua quid fáciat déxtera tua.

Deinde Preces, 64.

ORATIO.

Inchoate jejúnia, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséquere : ut observántiam quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valéamus. Per Dóminum.

Hodie post Laudes dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu autem cum oráveris, * intra in cubículum tuum, et clauso óstio ora Patrem tuum

Deinde Preces, 139.

ORATIO.

Tuere, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda: quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

SABBATO.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ presbyteri.

[Lib. 2, c. 28, in c. 6 Marc.]

Labor discipulórum in remigándo, et contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários designat: quæ inter undas sæculi adversántis et immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cœléstis, quasi ad fidam líttoris statiónem pervenire conátur. Ubi bene dicitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra: quia nonnúnquam Ecclésia tantis Gentilium pressúris *non solum* afflícta, sed et fœdáta est; ut, si fieri posset, Redémptor ipsíus eam prorsus deseruisse ad tempus viderétur.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecisti desidérium meum.

℣. Igitur puélla, cui dixero, Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam: et illa díxerit, Bibe Dómine, et camélis tuis potum tribuam: ipsa est quam præparávit Dóminus filio dómini mei.

Dómine Deus.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Unde est illa vox ejus inter undas procellásque tentatiónum irruéntium deprehénsæ, atque auxílium protectiónis illíus gemebúndo clamóre quæréntis: Ut quid, Dómine, recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci persequéntis expónit, in sequéntibus Psalmis subjíciens: Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, avértit fáciem suam, ne vídeat usque in finem.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére, Abram: ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum.

Noli timére.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Verum ille non oblivíscitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem suam a sperántibus in se: quin pótius et certántes cum hóstibus, ut vincant, ádjuvat; et victóres in ætérnum corónat. Unde hic quoque apérte dícitur, quia vidit eos laborántes in remigándo. Videt quippe Dóminus laborántes in mari, quamvis ipse pósitus in terra: quia etsi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere; nihilóminus eos, ne in tribulatiónibus defíciant, suæ respéctu pietátis corróborat: et aliquándo étiam manifésto adjutório, victis adversitátibus, quasi calcátis sedatísque flúctuum volumínibus, líberat.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre: * Ædificavítque ibi altáre Dómino.

℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide: omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum.

Ædificavítque.

Glória Patri.

Ædificavítque.

Ad Benedictus, Antiphona.

Me étenim * de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt.

Deinde Preces, 64.

ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et concéde ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dóminum nostrum.

SABBATO PRIMO IN QUADRAGESIMA.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[II. Cor. cap. 6.]

Fratres, hortámur vos ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

HYMNUS.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:

Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam :
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tunc invocábis, * Et Dóminus exáudiet : clamábis, et dicet, Ecce adsum.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas, præsta famíliæ tuæ ut quod a te obtinére abstinéndo nititur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

PROPRIUM
SANCTORUM.

PARS HIEMALIS.

DIE XXIX NOVEMBRIS.

Sancti Saturnini martyris commemoratio.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Saturníni mártyris tui concédis natalítio pérfrui, ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

De Festis occurrentibus in Adventu non fit Officium nisi fuerit Duplex, vel Semiduplex. Quod si venerit in Dominica, transfertur in Feriam secundam similiter non impeditam. De Simplicibus autem fit tantum commemoratio.

IN VIGILIA

S. ANDREÆ APOSTOLI.

Nihil fit de ea, nisi in Missa.

AD LAUDES.

Commemoratio S. Saturnini.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra.

DIE XXX NOVEMBRIS.

in festo

S. ANDREÆ APOSTOLI.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Salve crux pretiosa, *cum reliquis de Laudibus*, 487.

... corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis qui credit in illum non confundétur.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis,
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi

In his vóluntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.
Patri, simúlque Fílio,
Tibique Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos.

PSALMUS 18.

Coeli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea; * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero; * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

Vidit Dóminus Petrum et Andréam et vocávit eos.

Antiphona.

Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fieri piscátores hóminum.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore, * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et

exaudívit me, * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini; * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit; et Dóminus exaudívit eum, * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes Sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt; * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo; * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum; * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos, * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde; * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum; delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Antiphona.

Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum redemptórem.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine

tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem:*proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto:* circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus;* vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi :

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * te in sæculum sæculi.

Antiphona.

Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum redemptórem.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Deinde Pater noster.

Absolutiones et benedictiones ut in principio Breviarii post Rubricas.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Finis legis Christus ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit : Ne díxeris in

corde tuo : Quis ascéndet in cœlum? id est Christum dedúcere : Aut quis descéndet in abyssum? hoc est Christum a mortuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo : hoc est verbum fidei quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos dicens : * Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

℣. Erant enim piscatóres, et ait illis.

Veníte post me.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

CORDE enim créditur ad justítiam; ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis qui credit in illum non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt nisi mittántur? sicut scriptum est : Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem.

℣. Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, et pro lege ejus sustínuit passiónem.

Ætérnæ vitæ.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

SED non omnes obédiunt Evangélio. Isaias enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico : Numquid Israel non cognóvit? Primus Móyses dicit : Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem, in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaias autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me : palam appárui iis qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit : Tota

die expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem.

℟. Doctor bonus et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem, quam a longe aspíciens, dixit : Salve crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te, magister meus Christus.

℣. Salve crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, et ex membris ejus tanquam margaritis ornáta.

Súscipe discípulum.

Glória Patri.

Súscipe discípulum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Dignum sibi Dóminus computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari. Allelúia.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus :* jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis :* Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam,* spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham :* quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Dignum sibi Dóminus computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari. Allelúia.

Antiphona.

Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

PSALMUS 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam, * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula,* prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus exaudísti oratiónem meam :* dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : *

ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona.

Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Antiphona.

Biduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

PSALMUS 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas, * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt :* firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes :* defecérunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum, * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos, * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo ; * et laudábuntur omnes recti corde.

Antiphona.

Biduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus piétas.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

LECTIO IV.

Andreas Apóstolus Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset : Ecce Agnus Dei ; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit. Cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis : Venite post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum : nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus secúti sunt eum. Post cujus passiónem et resurrectiónem, Andréas cum in Scythiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, ve-

nísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset, doctrina et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post Patras Acháiæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægéam Procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem libérrime increpávit, quod, qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem a dæmónibus elúsus non agnósceret.

℟. Homo Dei ducebátur ut crucifígerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur.

℣. Cumque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium et dicéntium.

Innocens ejus.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Tum Ægéas irátus : Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quominus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem, quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas : Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem; sed immaculátum Agnum in altári : cujus carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus qui sacrificátus est, íntegér persevérat et vivus. Quamóbrem ira accénsus Ægéas jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martyrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti, áccipe me ab homínibus, et redde me magistro meo : * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit.

℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cœlum orábat, dicens : Salva me bona crux.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Igitur paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit :

[redacted]

O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta, áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo : ut per te me recípiat qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est, in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre nunquam intermittens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia Presbyteri et Diáconi Achájæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum Constantíno Imperatóre Constantinópolim, deinde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio Secúndo Pontífice, Romam allátum, in Basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi : * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua.

℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit : exaltáre qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis.

Qui ámbulant.

Glória Patri.

Qui ámbulant.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári, tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

PSALMUS 74.

Confitebimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere; * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum, * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus; * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat, * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc; verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum, * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccato-

rum confringam, * et exaltabúntur córnua justi.

Antiphona.

Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári: tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Antiphona.

Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ejus.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra:* læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet,* et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judíciatua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super *omnem* terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odite malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Andréas vero rogábat pópulum ut non impedíret passiónem ejus.

Antiphona.

Accipe me ab homínibus, et redde me magistro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Allelúia.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes, * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel

ter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Accipe me ab homínibus, et redde me magistro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Allelúia.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio A vinculis.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 4.]

In illo témpore, Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, *qui vocátur* Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

[Homilia 5 in Ev.]

Audistis, fratres charíssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas relíctis rétibus secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant : nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant : et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis affligimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus.

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cœlum, et voce magna clamávit, et dixit : Tu es Deus meus quem vidi, ne me patiáris ab ímpio júdice depóni : * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi.

℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum : tantúmmodo in ista voce exáudi me.

Quia virtútem.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet : jam jugo fídei colla géntium súbdidit : jam mundi glóriam stravit : jam ruínis ejus cre-

brescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiat : et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotidie perdit invita. Quid ergo, fratres charíssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens : O crux admirábiliis, o crux desiderábilis, o crux quæ per totum mundum rútilas, * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit.

℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti.

Súscipe.

Glória Patri.

Súscipe.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat : Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor, quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres charíssimi, afféctum debémus pótius pensáre quam censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retínuit : multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea quæ mínime habémus, *ex desidério* quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Salve crux pretiósa, súscipe discípulum ejus qui pepéndit in te, magister meus Christus.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Beátus Andréas orábat, dicens : Dómine, Rex ætérne glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

Antiphona.

Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

Antiphona.

Maximílla Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

Antiphona.

Qui persequebántur justum, demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

CAPITULUM.

[Rom., c. 10.]

Fratres, corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dícit enim Scriptúra ; Omnis

qui credit in illum non confundétur.

Hymnus Exúltet orbis, *ut supra*, 476.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum : ne interfícias hóminem Deo charum, justum, mansuétum et pium.

ORATIO.

Majestatem tuam, Dómine, suppliciter exorámus, ut sicut Ecclésiæ tuæ béatus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor et rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM.

Antiphona Beátus Andréas.

Capitulum Fratres, corde enim, *ut supra*, 487.

℟. *breve*. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Exivit.

Glória. In omnem.

℣. Constitues eos princípes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM.

Antiphona Andréas Christi fámulus.

CAPITULUM.
[Rom., c. 10.]

Non enim est distinctio Judæi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. *breve*. Constitues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. Super omnem.

Glória Patri. Constítues.

℟. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus es principátus eórum.

AD NONAM.

Antiphona Qui persequebántur justum.

CAPITULUM.
[Rom., c. 10.]

Isaias enim dicit : Dómine qui crédidit audítui nostro Ergo fides ex audítu, aud tus autem per verbum Christ Sed dico : Numquid non a diérunt? Et quidem in on nem terram exívit sonus e rum, et in fines orbis ter verba eórum.

℟. *breve*. Nimis honor sunt * Amíci tui, Deus. N mis.

℣. Nimis confortátus principátus eórum.

℟. Amíci.

Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Antiphona Salve, crux pretiosa, *cum reliquis de Laudibus,* 487.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis ut in secundis Vesperis, de Communi Apostolorum,* XV.

Capitulum Fratres, corde enim.

Hymnus Exúltet orbis, *ut supra in primis Vesperis*, 476.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum pervenísset beátus Andréas ad locum ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscenti ánimo præparáta; secúrus et gaudens vénio ad te, et tu exúltans suscípias me ita discípulum ejus qui pepéndit in te.

Oratio Majestátem, 488.

Commemoratio Feriæ.

FESTA DECEMBRIS.

DIE II DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTÆ BIBIANÆ virginis et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Officium fit ut in Rubricis generalibus notatur de Festo Semiduplici.

Omnia dicuntur de Communi Virginum, exceptis his quæ hic sunt propria : quod et in similibus servatur tam de Apostolis quam de Martyribus et Confessoribus.

ORATIO.

Deus ómnium largitor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martyrii palmam conjunxísti, mentes nostras ejus intercessióne tibi charitáte conjúnge; ut amótis perículis, præmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio Feriæ.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente : quod et in aliis Festis servatur, quando in primo Nocturno non assignantur aliæ Lectiones.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Bibiana virgo Romána, nóbili génere nata, Christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno apóstata impiíssimo tyránno Expræféctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Taurínas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafrósa, et filiæ primum conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem, cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus expoliátur. Aproniánus Urbis Prætor

pecúniis ínhians, soróres perséquitur; quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus, nutriénte, cum vivacióres vegetiorésque conspexísset, veheménter est admirátus.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Suadet nihilóminus Aproniánus ut veneréntur deos géntium, amíssas ideo opes, Imperatóris grátiam, præclaríssimas núptias consecutúræ. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori quam fœdári móribus Ethnicórum, Prætóris impietátem constantíssime detestántur. Quare Demétria ob óculos Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino. Bibiána Rufínæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur: quæ ab incunábilis edócta Christiánas leges, et illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior, fœminæ superávit insídias, et Prætóris astus delúsit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Nihil autem proficiénte Rufína, quæ, præter dolósa verba, illam quotidie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus Prætor, accénsus ira, quod in Bibiána perdidísset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec affláret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen et divínitus servátum: quod deinde Joánnes Présbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens extat Ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta; quam Urbánus Octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ, et Dafrósæ corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur tibi.
Glória Patri.
Afferéntur tibi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 13.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

[Homilia 11 in Ev.]

Cœlorum regnum, fratres charíssimi, idcirco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat; ut per hoc quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Et veniénte.

LECTIO VIII.

Qua in re hoc quoque notándum est quod invéntus thesáurus abscónditur ut servétur ; quia stúdium cœléstis desidérii a malignis spirítibus custodire non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Maligni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc quod ágimus laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto; ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce sponsus.
Glória Patri.
Ecce sponsus.

LECTIO IX.

Thesaurus autem cœléste est desidérium, ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus commemoratio Feriæ.

Vesperæ de S. Francisco Xaverio, cum Commemoratione S. Bibianæ et Feriæ.

DIE III DECEMBRIS.

IN FESTO

S. FRANCISCI XAVERII,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de communi confessoris non Pontificis præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti, concéde propítius ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Bibianæ.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Deus ómnium, *ut supra*, 489.

Postea de Feria quod et servatur per totum Adventum in Vesperis et Laudibus.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Franciscus in Xavério Diœcésis Pampelonénsis nobílibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio sese cómitem et discípulum junxit. Ipso magístro eo brevi devénit, ut in rerum divinárum contemplatióne defíxus, a terra aliquándo sublímis elevarétur: quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit. Has ánimi delícias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi, non carnis solum et vini, sed panis quoque tritícei usu, vílibus cibis vesci sólitus, per bíduum subínde triduúmque, omni prorsus aliménto abstínuit. Férreis in se flagéllis ita sævíit, ut sæpe copióso cruóre difflúeret: som-

num brevissimum humi jacens carpébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Vitæ austeritáte ac sanctitáte Apostólico múneri jam matúrus, cum Joánnes tértius Lusitániæ rex áliquot nascéntis societátis viros a Paulo Tértio pro Indiis postulásset, sancti Ignátii hortátu ab eódem Pontífice ad tantum opus cum Apostólici Núntii potestáte delígitur. Eo appúlsus, íllico variárum géntium difficíllimis et váriis linguis divínitus instrúctus appáruit. Quin eum quandóque único idiómate ad divérsas gentes concionántem unaquæque sua lingua loquéntem audívit. Províncias innúmeras pédibus semper, et sæpe nudis, peragrávit. Fidem Japóniæ et sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit, magnósque príncipes, regésque complúres sacro fonte expiávit. Et cum tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Ignátio, tunc *præpósito* suo, flexis génibus scríberet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Hunc dilatándi Evangélii ardórem, multitúdine et excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Cæco visum réddidit. Tantum marínæ aquæ signo Crucis convértit in dulcem, quantum quingéntis vectóribus, qui siti adigebántur ad mortem, diu suffécit. Qua in várias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam, inter quos prídie sepúltum érui jussum e túmulo suscitávit; duósque álios, dum efferréntur, apprehénsa eórum manu, paréntibus e féretro vivos restítuit. Prophetíæ spíritu passim afflátus, plúrima et loco et témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula, die secúnda decémbris, óbiit plenus méritis, laboribúsque conféctus. Demórtui cadáver viva calce per multos menses bis óbrutum, sed pénitus incorrúptum, odóre et sánguine manávit; et, ubi Malácam delátum est, pestem sævissimam conféstim extínxit. Dé-

nique ubique terrárum novis maximísque fulgéntem mirâculis Gregórius Decimusquíntus Sanctis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam ; * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te.

Glória Patri.

Quia te.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 29 in Ev.]

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium designári. Ante étenim dictum fúerat : In viam Géntium ne abiéritis, nunc autem dícitur : Prædicáte omni creatúræ : ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fieret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Neque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur : Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat : Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes

in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.
Glória Patri.
Et vos símiles.

LECTIO IX.

Signa autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent; et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Num quidnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos cum arbústa plantámus, tándiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus; et si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus commemoratio Feriæ.

In secundis Vesperis a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedéntis et Feriæ, ac S. Barbaræ virginis et martyris.

DIE IV DECEMBRIS.

IN FESTO

S. PETRI CHRYSOLOGI,

episcopi, confessoris et ecclesiæ doctoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea quæ hic habentur propria.

In hymno Iste conféssor, *mutatur tertius versus.*

Ad Magnificat, Antiphona.

O Doctor óptime, ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysóloge, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti, præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Sancti Francisci Xaverii Confessoris.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui Indiárum, *ut supra*, 492.

Postea Feriæ Adventus.

Postremo fit commemoratio S. Barbaræ virginis et martyris.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ Bárbaræ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones Fidélis sérmo *de Communi Confessoris Pontificis primo loco*, liij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Petrus, qui ob áuream ejus eloquéntiam Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornélii in Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad Religiónem adjíciens, Cornélio Románo tunc ejúsdem Urbis Cornel*iénsis* Epíscopo óperam de*dit: a quo* étiam sciéntia, et vitæ sanctitáte cum brevi profecísset, Diáconus creátus est. Póstmodum cóntigit ut Ravennátes ob mortem Archipræsulis sui álium, (ut moris erat) ab eis eléctum Romam ad sanctum Sixtum Papam tértium pro confirmatióne míserint una cum Legátis suis, et cum prædícto Cornélio, qui eúmdem Levítam secum perdúxit. Intérim Sanctus Petrus Apóstolus, et Martyr Apollináris Summo Pontífici in somnis apparuérunt, mediúmque habéntes hunc júvenem, jussérunt ut illum et non álium in Archiepíscopum Ravénnæ creáret. Hinc Póntifex, mox ut vidit Petrum, cognóvit eum a Dómino Deo præeléctum; proptérea rejécto illo, quem ipsi offerébant, hunc solum, anno Christi quadringentésimo trigésimo tértio, illi Metropolitánæ præfécit Ecclésiæ. Quod cum Legáti Ravennaténses ægre ferrent, audíta visióne, Divínæ voluntáti libénter acquiescéntes, novum Archiepíscopum máxima cum reveréntia suscepérunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Petrus igitur, licet invítus, in Archipræsulem consecrátus Ravénnam dedúcitur: ubi a Valentiniáno Imperatóre, et a Galla Placídia ejus matre, ac ab univérso pópulo máxima lætítia excéptus est. Et ille ab eis id unum pétere dixit, ut quando tantum óneris pro ipsórum salúte subíre non recusávit, studérent ipsi mónitis suis obtemperáre, Divinísque præcéptis non obsístere. Duórum Sanctórum tunc ibi defunctórum córpora, óptimis unguéntis cóndita sepelívit, Barbatiáni vidélicet presbyteri, et Germáni Antisiodorénsis Epíscopi, cujus étiam cucúllam et cilícium sibi vindicávit in hæreditátem. Projéctum et Marcellínum in Epíscopos ordinávit. In Classe fontem extrúxit magnitúdinis vere admirábilis, et Templa quædam magnifica ædificávit, tum Beáto Andréæ Apóstolo, tum áliis Sanctis. Ludos ab homínibus personátis cum váriis saltatiónibus kaléndis januárii fieri sólitos concióne cohíbuit acérrima: ubi inter ália illud præclára dixit; Qui jocári volúerit cum diábolo, non póterit gaudére cum Christo. Jussu sancti Leónis Papæ Primi, scripsit póstea ad Chalcedonénse Concílium advérsum hæresim Eutychétis. Respóndit *prætérea ad* Eutychen ipsum et ália epístola, quæ eidem Concílio in novis editiónibus præfixa, et in Annáles Ecclesiásticos reláta fuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea, * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea.

LECTIO VI.

Dum públice sermónes habéret ad pópulum, ádeo véhemens erat in dicéndo, ut præ nímio ardóre vox illi intérdum defécerit; sicut cóntigit in concióne mulíeris Hæmorrhoissæ. Unde Ravennátes commóti, tot lácrymis, clamóribus et oratiónibus locum replevérunt, ut póstea ipse grátias ágeret Deo, quod in lucrum amóris vérterit damnum ejúsdem sermónis. Cum tandem annos círciter decem et octo eam Ecclésiam sanctissime rexisset, labórum suórum finem adésse divínitus prænóscens, in pátriam se cóntulit; ubi sancti Cassiáni Templum ingréssus, magnum diadéma áureum, gemmis distinctum pretiosíssimis ófferens, super altáre majus pósuit, nec non áureum cratérem, et paténam argénteam, quam tum rábidi canis morsus, tum febres sanáre sæpius expértum

est, aqua inde demissa. Ex tunc Ravennátes qui eúmdem secúti fúerant dimisit, ádmonens, ut in eligéndo óptimo Pastóre invigilárent atténte. Mox Deum humíliter precátus, et sanctum Cassiánum Patrónum, ut benígne ánimam ejus exciperet, tértio nonas decémbris plácide ex hac vita migrávit anno Dómini círciter quadringentésimo quinquagésimo. Sacrum illíus corpus commúni totíus civitátis fletu ac pietáte, prope corpus ejúsdem sancti Cassiáni honorífice cónditum nostris étiam tempóribus religióse cólitur, cujus tamen bráchium auro et gemmis ornátum Ravénnam delátum in Ursiána Æde venerátur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelia. Vos estis sal terræ, *de Communi Doctorum*, lxxiij.

In Laudibus commemoratio Feriæ.

Postea S. Barbaræ virginis et martyris.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quæréntí bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Deus, qui inter cétera, *ut supra*, 496.

In secundis Vesperis commemoratio Feriæ, et S. Sabbæ Abbatis.

DIE V DECEMBRIS.

S. SABBÆ ABBATIS COMMEMORATIO.

Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti Sabbæ Abbátis comméndet, ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In Laudibus, Antiphona.

Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Intercésssio , *ut supra.*

DIE VI DECEMBRIS.

IN FESTO S. NICOLAI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter ea quæ hic sunt propria.

ORATIO.

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis, tribue, quæsumus, ut ejus méritis et précibus a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Nicolaum, illúsri loco Pátaræ in Lycia natum, paréntes a Deo précibus impetrárunt. Cujus viri sánctitas quanta futúra esset jam ab incunábulis appáruit. Nam infans, cum réliquos dies lac nutrícis frequens súgeret, quarta et sexta féria semel duntáxat, idque vésperi sugébat, quam jejúnii consuetúdinem *in réliqua vita* semper ténuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus distríbuit. Cujus illud insigne est christiánæ benignitátis exemplum; quod cum ejus civis egens tres fílias jam núbiles in matrimónio collocáre non posset, earúmque pudicítiam prostituére cogitáret; re cógnita, Nicoláus noctu per fénestram tantum pecúniæ in ejus domum injécit, quantum uníus vírginis doti satis esset: quod cum iterum et tertio fecísset, tres illæ vírgines honéstis viris in matrimónium datæ sunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum:* Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus.

LECTIO V.

Cum vero se totum Deo dedísset, in Palæstinam profectus est, ut loca sancta víseret, et præsens venerarétur. Qua in peregrinatióne navem conscéndens seréno cœlo et tranquíllo mari, horríbilem nautis tempestátem prædixit; moxque ortam, cum essent omnes in summo perículo, orans mirabíliter sedávit. Unde cum domum revérsus singuláris sanctitátis ómnibus documénta præbéret, Dei admónitu Myram, quæ Lyciæ

metrópolis erat, venit: quo témpore ejus urbis Episcopo mórtuo, provinciáles Epíscopi de successóre deligéndo consultábant. Itaque in ea deliberatióne divínitus admóniti sunt ut eum elígerent qui postrídie mane primus in Ecclésiam ingrederétur, Nicoláus nómine. Qua observatióne adhíbita, in Ecclésiæ jánua deprehénsus est Nicoláus, et summo ómnium consénsu Myræ Epíscopus creátur. In Episcopátu castitátem, quam semper colúerat, gravitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, abstinéntiam, liberalitátem, et hospitalitátem, in adhortándo mansuetúdinem, in reprehendéndo severitátem perpétuo adhíbuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus.

LECTIO VI.

Víduis et órphanis pecúnia, consílio, ópera non défuit: oppréssos ádeo sublevávit, ut étiam tres Tribúnos, per calúmniam a Constantíno Augústo condemnátos, qui se propter famam ejus miraculórum oratiónibus longíssime *absénti* commendárant, adhuc *vivens*, cum Imperatóri, mináciter eum terrens apparuísset, liberáverit. Cum vero contra edíctum Diocletiáni et Maximiáni Christiánæ fídei veritátem Myræ prædicáret, ab Imperatórum satellítibus comprehénsus, et longíssime abdúctus, in cárcerem conjéctus est; ubi fuit usque ad Constantínum Imperatórem, cujus jussu ex custódia eréptus, Myram rédiit. Mox ad Nicænum Concílium se cóntulit, ubi cum trecéntis illis decem et octo Pátribus Ariánam hæresim condemnávit. Inde revérsus ad Episcopátum, non ita multo post, instánte morte, suspíciens in cœlum, cum Angelos sibi occurréntes intuerétur, illo Psalmo pronuntiáto, In te, Dómine, sperávi; usque ad eum locum, In manus tuas commméndo spíritum meum, in cœléstem pátriam migrávit. Ejus corpus Bárium in Apúlia translátum, ibídem summa celebritáte ac veneratióne cólitur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Homo péregre, *ut in Communi Confessoris Pontificis*, lxiij.

AD VESPERAS.

Antiphona Ecce sacérdos; *Psalmi ut in secundis Vesperis de Communi Confessoris Pontificis*, lxv.

A Capitulo de S. Ambrosio, cum commemoratione S. Nicolai et Feriæ.

DIE VII DECEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI AMBROSII

episcopi, confessoris et ecclesiæ doctoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter sequentia.

In Hymno Iste Conféssor *dicatur* Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Ad Magnificat, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ambrósi, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis filium Dei.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium minístrum tribuísti, præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Nicolai.

Antiphona.

Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui beátum Nicoláum, *ut supra*, 499.

Postea de Feria.

In primo Nocturno Lectiones, Fidélis sermo, *de Communi Confessoris Pontificis*, liij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ambrosius Episcopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi filius, patre Gálliæ præfécto natus est. In hujus infantis ore exámen apum consedísse dícitur : quæ res divínam viri eloquéntiam præmonstrábat. Romæ liberálibus disciplínis erudítus est. Post a Probo Præfécto Ligúriæ et Æmíliæ præpósitus : unde póstea ejúsdem Probi jussu cum potestáte Mediolánium venit; ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno Epíscopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius pro officii sui múnere Ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ præclárе dixisset, de

repénte púero Ambrósium Epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium Epíscopum deposcéntis.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Recusante illo, et eórum précibus resisténte, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum est: cui gratíssimum fuit, a se deléctos júdices ad sacerdótium postulári. Fuit id étiam Probo præfécto jucúndum, qui Ambrósio proficiscénti quasi divínans díxerat: Vade, age, non ut judex, sed ut Epíscopus. Itaque cum ad pópuli desidérium Imperatóris volúntas accéderet, Ambrósius baptizátus (erat enim catechúmenus) sacrísque initiátus, ac servátis ómnibus ex institúto Ecclésiæ Ordinum grádibus, octávo die, qui fuit séptimo idus decémbris, Episcopále onus suscépit. Factus Epíscopus, Cathólicam Fídem et disciplínam Ecclesiásticam acérrime deféndit: multósque Ariános, et álios hæréticos ad fídei veritátem convértit, in quibus claríssimum Ecclésiæ lumen sanctum Augustínum Jesu Christo péperit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Gratiano Imperatóre occíso, ad Máximum ejus interfectorem Legátus íterum proféctus est: eóque pœniténtiam ágere recusánte, se ab ejus communióne semóvit. Theodósium Imperatórem, propter cædem Thessalonícæ factam, ingréssu Ecclésiæ prohíbuit. Cui cum ille David quoque regem adúlterum et homicídam fuísse dixísset, respóndit Ambrósius: Qui secútus es errántem, séquere pœniténtem; quare Theodósius sibi ab eo impósitam públicam pœniténtiam humíliter egit. Ergo sanctus Epíscopus pro Ecclésia Dei máximis labóribus curísque perfúnctus, multis libris étiam egrégie conscríptis, ántequam in morbum incíderet, mortis suæ diem prædíxit. Ad quem ægrótum Honorátus Vercellénsis Epíscopus, Dei voce ter admónitus accúrrit; eíque sanctum Dómini Corpus præbuit: quo ille sumpto, conformátis in crucis similitúdinem mánibus, orans, áni-

mam Deo réddidit, pridie nonas aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, *de communi Doctorum*, lxviij.

Vesperæ de Conceptione cum commemoratione S. Ambrosii, et Feriæ.

DIE VIII DECEMBRIS.

IN FESTO CONCEPTIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Concéptio gloriósæ, *cum reliquis de Laudibus*, 508.

Psalmi consueti de S. María ut in ejus Officio parvo,

CAPITULUM.

[Eccli., c. 24.]

Ab initio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gloriósæ vírginis * Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ et genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertire; ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Ambrosii.

Antiphona O Doctor óptime, *ut supra*, 501.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus qui pópulo, *ut supra*, 501.

Postea de Feria occurrenti.

In fine Hymnorum Completorii et Horarum, per totam Octavam dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, *etc.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Conceptiónem vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psalmus Veníte, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphona et Psalmi Nocturnorum, ut in ejus Officio parvo, clix.

IN PRIMO NOCTURNO.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 24.]

EGO ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cœlis ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, et profúndum abyssi penetrávi: in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti, et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui: et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi, et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces.

℟. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus.

Per quam.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in pláteis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris: et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime celebrémus Ut ipsa.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini. Spíritus enim meus super mel dulcis, et hæréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me non confundétur: et qui operántur in me non peccábunt. Qui elúcidant me vitam ætérnam habébunt.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime celebrémus.

Cujus Dóminus.

Glória Patri.

Cujus Dóminus.

[redacted]

IN SECUNDO NOCTURNO.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de virgínibus.

LECTIO IV.
[Lib. 2 in c. 2 Luc.]

Sit vobis tanquam in imágine descripta virgínitas vítaque beátæ Maríæ : de qua velut in spéculo refúlget spécies castitátis et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tanquam in exemplári magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis osténdunt. Primus discéndi ardor nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex tirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David.

Cujus vita.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Nam de céteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens; loquéndi párcior, legéndi studiósior; non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens; inténta óperi, verecúnda sermóne; árbitrum mentis sólita non hóminem, sed Deum quærére; nullum lædere, bene velle ómnibus, assúrgere majóribus natu, æquálibus non invidére, fúgere jactántiam, ratiónem sequi, amáre virtútem.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Quando ista vel vultu læsit paréntes? quando dissénsit a propínquis? quando fastidi-

vit húmilem ? quando derisit débilem? quando vitávit ínopem? Eos solos sólita cœtus virórum invísere, quos misericórdia non erubésceret, neque præteríret verecúndia. Nihil torvum in óculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecúndum. Non gestus fráctior, non incéssus solútior, non vox petulántior : ut ipsa córporis spécies, simulácrum fúerit mentis, figúra probitátis.

℟. Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est Sol justítiæ, Christus Deus noster,* qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te enim.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Loco nonæ Antiphonæ Post partum, *dicitur Antiphona* Angelus Dómini nuntiávit Mariæ, et concépit de Spíritu Sancto.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VI.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 2, de cons. Ev., c. 1.]

Matthæus Evangelista sic orsus est : Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit generatiónem Christi secúndum carnem se suscepísse narrándam. Secúndum hanc enim Christus filius hóminis est : quod étiam se ipse sæpíssime appéllat, comméndans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa supérna et ætérna generátio, secúndum quam Filius Dei unigénitus est ante omnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt, ita ineffábilis est, ut de illa dictum a Prophéta intelligátur : Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

Benedictio Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

LECTIO VIII.

Exequitur ergo húmanam generatiónem Christi Matthæus, ab Abraham generatóres commémorans, quos perdúcit ad Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjúgio Maríæ separándum putáret, quod non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exémplo magnífice insinuátur fidélibus conjugátis, étiam serváta pari consénsu continéntia, posse permanére, vocarique conjúgium, non permixto córporis sexu, sed custodíto mentis afféctu: præsértim quia nasci eis étiam filius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos fílios adhibéndus est.

℟. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, *quicúmque* célebrant tuam *sanctam* Conceptiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

[Cap. 2.]

Cum autem evidénter dicat Apóstolus Paulus ex sémine David secúndum carnem Christum; ipsam quoque Maríam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxísse, dubitare útique non debémus. Cujus fœminæ quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca, quod cognáta ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiábus Aaron; firmíssime tenéndum est, carnem Christi ex utróque génere propagátam, et regum scílicet, et sacerdótum: in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mystica únctio figurabátur, id est chrisma, unde Christi nomen elúcet, tanto ante étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiphona.

Concéptio * gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona

Concéptio est * hódie sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ín-

clyta cunctas illústrat Ecclésias.

Antiphona.

Regáli ex progénie * María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

Antiphona.

Corde et ánimo * Christo canámus glóriam, in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Antiphona.

Cum jucunditáte * Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 24.]

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancti coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

O gloriosa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de *Virgine*,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Conceptiónem * hodiérnam perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit. Allelúia.

ORATIO.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre; ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

Ad Primam in responsorio brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine. *Et sic per totam Octavam etiam in Festis.*

AD TERTIAM.

Antiphona Concéptio est hódie.

Capitulum Ab inítio.

℟. *breve.* Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 1 comm. in Math.]

IN Isaía légimus : Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus, Evangelístam Prophétæ esse contrárium; ut quod ille impossibile dixit effátu, hic narráre incípiat : quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem Deum discere incipiámus. Fílii David , filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a *progénie* in progénies timén-*tibus eum.*

Quia fecit.

LECTIO VIII.

IDEO autem céteris prætermíssis horum filium nuncupavit; quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham : In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes, quod est Christus. Ad David : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Notándum, in genealogia Salvatóris nullam sanctárum assúmi muliérum, sed eas quas Scriptura reprehéndit : ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uriæ.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima ; * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero , intercéde pro devóto fœmíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus Deus.

LECTIO IV.

JACOB autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur

Evangelísta Matthæus Joseph díxerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellárit Heli : non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen Deo jubénte præcéptum, ut si frater aut propínquus absque líberis mórtuus fuérit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum : sed recordáre consuetúdines Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus commemoratio feriæ.

In Vesperis post commemorationem Feriæ fit commemoratio S. Melchiadis.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui atque pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

DIE X DECEMBRIS.

TERTIA DIE INFRA OCTAVAM CONCEPTIONIS B. MARIÆ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. in c. 12 Apocalypsis.]

Novum fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur : Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier Sole apparéret amícta. Dénique et coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini, fíliæ Sion, et vidéte regem Salomónem in diadémate quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sane ingredímini magis, et vidéte Regínam in diadémate quo coronávit eam Fílius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David.

Cujus vita.

LECTIO V.

Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas, pótius quam ornétur ab eis. Quidni corónent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas? quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est?

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

LECTIO VI.

Quid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divinitus nóscitur esse concéssa, quod longe ante eísdem pátribus cœlitus repromissa, quod mysticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radice flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit: hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli unquam pátuit, præsignábat.

℟. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster; * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te enim.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homília S. Hilárii Episcopi.

[Comm. in Matth. cap. 1.]

Non refert quis in oríginis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Jo-

seph et María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, profécta quoque docétur et María. Hæc enim in lege rátio servára est, ut si mórtuus sine fíliis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque fílios in famíliam ejus, qui mórtuus esset reférret; maneréique ita in primogénitis successiónis ordo, cum patres eórum qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℞. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit

LECTIO VIII.

SEQUENS illud est, ut quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi, nec successióne constáre; hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis; et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abráham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt, et a David usque ad transmigratiónem Babylónis *in quibúsdam* libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii aut negligéntiæ vítium est. Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam. Ochozías vero génuit Joam: Joas deinde Amasíam: Amasías autem Ozíam: et in Matthæo, Joras Oziam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fœmina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℞. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmineo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus Deus.

LECTIO IX.

DENIQUE per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta igitur labe famíliæ gentílis tribus, quæ prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, et usque ad Mariam generatiónes qua-

tuórdecim esse scribúntur; cum in número decem et septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus, non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo originem, quæ cœpit ex María; sed in procreatióne corpórea nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ, postea S. Melchiadis Papæ et martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in in hoc mundo in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Infirmitátem, *ut supra*, 513.

Vesperæ a Capitulo de S. Damaso, Papa et Confessore, cum commemoratione Octavæ et Feriæ.

DIE XI DECEMBRIS.

IN FESTO S. DAMASI,

papæ et confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter sequentia.

ORATIO.

Exaudi, Dómine preces, nostras; et interveniénte beáto Dámaso, Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tribue placátus et pacem. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Octavæ.

Antiphona Conceptio tua, 510.

℣. Concéptio est hódie.

Oratio Fámulis tuis, 509.

Postea fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Damasus Hispánus, vir egrégius et erudítus in Scriptúris, indicto primo Constantinopolitáno Concílio, nefáriam Eunómii et Macedónii hæresim extínxit. Idem Ariminénsem convéntum, a Libério jam ante rejéctum, iterum condemnávit: in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valéntis potissimum et Ursácii fráudibus, damnátio Nicænæ fidei conclamáta fuit; et ingemíscens orbis terrárum se Ariánum esse mirátus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inímicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Basilicas duas ædificávit: álteram sancti Lauréntii nómine ad theátrum Pompéii, quam máximis munéribus

auxit, eique domos et prædia attríbuit; álteram via Ardeatína ad Catacúmbas. Platóniam etiam, ubi córpora sanctórum Petri et Páuli aliquándiu jacuérunt, dedicávit, et exornávit elegántibus vérsibus. Idémque prosa et versu scripsit de virginitáte, múltaque ália metro édidit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exáltavi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Poenam taliónis cónstituit iis qui álterum falsi críminis accusássent. Státuit ut, quod plúribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes Ecclésias die noctúque ab altérnis caneréntur; et in fine cujúsque Psalmi dicerétur, Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum Testaméntum græcæ fidei réddidit. Cum Ecclésiam rexísset annos decem et septem, menses duos, dies viginti sex, et habuísset Ordinatiónes quinque mense décembri, quibus creávit Presbyteros triginta unum, Diáconos úndecim, Epíscopos per divérsa loca sexaginta duos; virtúte, doctrina, ac prudéntia clarus, prope octogenárius, *Theo*dósio senióre imperánte, obdormívit in Dómino: et via Ardeatina, una cum matre et soróre sepúltus est in Basílica, quam ipse ædificáverat. Illíus relíquiæ póstea translátæ sunt in Ecclésiam sancti Lauréntii, ab ejus nómine in Dámaso vocátam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno legitur Homilia in Evangelio Vigiláte, *de Communi Confessoris Pontificis*, lxviij.

In Laudibus fit commemoratio Octavæ.

Antiphona Conceptiónem.

℣. Concéptio est hódie.

Oratio Fámulis tuis, 509.

Postea Feriæ currentis.

Vesperæ a Capitulo de Octava cum commemoratione S. Damasi Papæ.

Antiphona.

Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Exaudi, 516.

Postea fit commemoratio Feriæ.

DIE XII DECEMBRIS.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM CONCEPTIONIS B. MARIÆ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro S. Epiphánii Epíscopi advérsus hæreses.

LECTIO IV.

[Lib. 3, Hæresi 78.]

Beata mater Dei María per Hevam significátur, quæ per ænígma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit : Terra es, et in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quod post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra : hic autem vere a María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, et fieret María mater vivéntium. Per ænígma ígitur María Mater vivéntium appelláta est.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David.

Cujus vita.

LECTIO V.

Hevæ datum est operire córpus sensíbile propter nuditátem sensíbilem : Maríæ vero datum est a Deo, ut páreret nobis Agnum et ovem, et ex glória ipsíus Agni et ovis fieret nobis velut a véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incorruptibilitátis. Heva étiam mortis causa facta est homínibus, per ipsam enim mors ingréssa est in mundum; María vero causa vitæ, per quam génita est nobis vita, et per hanc Fílius Dei advénit in mundum : et ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit et grátia : et unde illáta est mors, illinc procéssit et vita, ut vita pro morte fieret, et qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est; e contrário per vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cœlo, et vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus; * Ut ipsa pro no-

bis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitricis Dei Mariæ.

Ut ipsa pro nobis.

LECTIO VI.

De María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia : Relínquet homo patrem suum et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ; et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit : Mystérium hoc magnum est; ego autem dico in Christo et Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem; quod de Adam quidem dixit, formávit : de Heva vero, non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, et ædificávit ipsi in uxórem. Quo osténdat Dóminum quidem de María efformásse sibi ipsi corpus, ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiam, in eo quod punctum et apértum est ipsius latus, et mystéria sánguinis et aquæ prétia redemptiónis facta sunt.

℟. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo :* Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, *dedit benedictiónem*, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te enim.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homil. 2 in Matth.]

Auditu quidem mirábile est, quod ineffábilis Deus, et qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, et fieri ex muliere dignátus est, et habére progenitóres David et Abraham. Et quid dico David et Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, fœminas, quas paulo ante memorávi. Hæc ígitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile suspicéris ; sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus et diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam filius

David esse dignátus est, modo ut te filium fáceret Dei: servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo patrem fáceret ipsum Deum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VIII.

Vides ab ipso statim princípio quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his quæ ad tuum spectant honórem, ab iis, quæ illíus sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multo est difficílius Deum hóminem fieri quam hóminem Dei filium consecrári. Cum ergo audíeris quia Fílius Dei filius sit et David et Abrahæ, dubitáre jam désine quod et tu, qui filius es Adæ, futúrus sis Fílius Dei. Non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerére spiritu: natus est ex muliere, ut tu desíneres filius esse mulíeris.

℟. Felix namque es, sacra virgo María et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus est.

LECTIO IX.

Propterea duplex facta generátio est, hæc scilicet nostræ símilis, illa nostram eminénter excédens. Quod enim natus ex fœmina est, et nobis cómpetit: quod vero non ex sánguine, neque ex voluntáte carnis aut viri, sed ex Spíritu Sancto, áliam nobis sublimiórem, futurámque et spíritu consequéndam generatiónem promittit. Sed ália quoque ómnia ex símili diversitáte constábant. Nam et baptisma profécto tale suscépit, quod habéret quidem áliquid véteris, habéret et novi. Quod enim baptizátus est a Prophéta, expréssit vetus; quod autem descéndit Spíritus, adumbrávit novum.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ.

Vesperæ de S. Lucia Virgine et Martyre, cum commemoratione Octavæ et Feriæ.

DIE XIII DECEMBRIS.

IN FESTO S. LUCIÆ,

virginis et martyris.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Oránte sancta Lúcia, *ut infra in Laudibus*, 525. *Psalmi, Capitulum, Hymnus et versiculus de Communi Virginum*, xcij.

Ad Magnificat, Antiphona. In tua patiéntia possedísti ánimam tuam, Lúcia, sponsa Christi : odísti quæ in mundo sunt, et coruscas cum Angelis : sánguine próprio inimícum vicísti.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ Lúciæ vírginis et mártyris tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Octavæ ut supra, 516, *et Feriæ*.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, et versiculi Nocturnorum de Communi virginum, xcv.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo, consílium autem do tanquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres tanquam non habéntes sint, et qui flent tanquam non flentes, et qui gaudent tanquam non gaudéntes, et qui emunt tanquam non possidéntes, et qui utúntur hoc mundo tanquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

℟. Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ? nam et fides tua illi subvénit, et ecce salváta est : * Quia jucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti.

℣. Sicut per me cívitas Catanénsium sublimátur a Christo, ita per te Syra-

cusána civitas decorábitur.

Quia jucúndum.

Benedictio Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo; qui autem cum uxóre est sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta corpóre et spíritu. Quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico; non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Rogávi Dóminum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominétur mei: * Et impetrávi a Dómino indúcias martyrii mei.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: ego autem orábam.

Et impetrávi.

Benedictio Spiritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Si quis autem turpem se vidéri existimat super vírgine sua, quod sit superádulta, *et ita opórtet* fieri; quod vult *fáciat; non* peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit: et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi, quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit secúndum meum consílium: puto autem, quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est: in conspéctu príncipis loquebátur sapiéntiam: * Et Dóminus ómnium diléxit eam.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Et Dóminus.

Glória Patri.

Et Dóminus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Lucia virgo Siracusána, génere et christiána fide ab infántia nóbilis, una cum matre Eutychia, quæ sánguinis fluxu laborábat, Cátanam ad venerándum corpus beátæ Agathíæ venit: quæ ad ejus sepúlcrum cum supplíciter

orásset, Agathæ intercessióne matri sanitátem impetrávit. Statim vero matrem exorávit, ut quam dotem sibi datúra esset, Christi paupéribus tríbui paterétur. Ut igitur Syracúsas rédiit, omnem pecúniam, quam ex facultátibus vénditis redégerat, paupéribus distríbuit.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amore sánguinem tuum fudisti ; * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni, électa mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Et cum Angelis.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quod ubi rescivísset is cui eam paréntes contra vírginis voluntátem despónderant, apud Paschásium præféctum Lúciam, quod Christiána esset, accusávit. Quam ille cum nec précibus nec minis ad cultum idolórum posset perdúcere, imo tanto magis incénsam vidéret ad celebrándas christiánæ fidei laudes, quanto magis ipse eam a senténtia avértere conabátur : Cessábunt, inquit, verba, cum ventum erit ad vérbera. Cui virgo : Dei servis verba deésse non *possunt, quibus* a Christo Dómino dictum est: Cum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini ; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini ; non enim vos estis qui loquimini, sed Spíritus Sanctus qui lóquitur in vobis.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Quam cum Paschásius interrogásset, Estne in te Spíritus Sanctus? respóndit : Caste et pie vivéntes templum sunt Spíritus Sancti. At ille : Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus Sanctus déserat. Cui virgo : Si invitam jússeris violári, cástitas mihi duplicábitur ad corónam. Quáre Paschásius, ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit ubi ejus virgínitas violarétur : sed divínitus factum est, ut firma virgo ita consisteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quamóbrem Præféctus circum ipsam, pice, resina ac fervénti óleo perfúsam, ignem accéndi imperávit : sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciátæ guttur gládio trans-

figitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia prædícens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat, Diocletiáno et Maximiáno mórtuis, idibus decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 13.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 11 in Evang.]

Coelorum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui invenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit, Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est; sed ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærá-

mus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto; ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum; et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Dilexísti justitiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam.

Proptérea.

Glória Patri.

Proptérea.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Thesaurus autem cœléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœlestis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blanditur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Oránte sancta Lúcia, appáruit ei beáta Agatha, et consolabátur ancíllam Christi.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

Antiphona.

Per te, Lúcia virgo, cívitas Syracusána decorábitur a Dómino Jesu Christo.

Antiphona.

Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis extínctus est a látere meo.

Antiphona.

Soror mea Lúcia, virgo Deo devóta, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

CAPITULUM.

[I. Cor., c. 10.]

Fratres, qui gloriátur in Dómino gloriétur; non enim qui seipsum comméndat ille probátus est, sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

Jesu, coróna vírginum,
Quem mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília
Septus choréis vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus

Nescire prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.
Colúmna es immóbilis, Lúcia sponsa Christi : quia omnis plebs te expéctat, ut accípias corónam vitæ. Allelúia.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ Lúciæ vírginis et mártyris tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Octavæ.

Antiphona Conceptiónem hodiérnam. ℣ Concéptio est hódie. *Oratio* Fámulis tuis, 509.

Postea Feriæ.

AD TERTIAM.

Antiphona Lúcia virgo.

Capitulum Fratres, qui gloriátur, *ut supra*. 525.

℟. *breve.* Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie.

℣. *Adjuvábit eam Deus vultu suo.*

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Per te, Lúcia virgo.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. 11.]

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Soror mea Lúcia.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 51.]

Domine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Antiphona Oránte sancta Lúcia, *cum reliquis, ut supra*, 525. *Psalmi, Capitulum, et Hymnus de Communi Virginum*, xcij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Tanto póndere eam fixit Spíritus Sanctus, ut virgo Christi immóbilis permanéret.

Oratio Exáudi nos, *ut supra*, 521.

Deinde fit commemoratio Octavæ.

Antiphona Concéptio tua, 510.

℣. Concéptio est hódie.

Oratio Fámulis tuis, 509.

Postea Feriæ.

DIE XIV DECEMBRIS.

SEPTIMA DIE INFRA OCTAVAM CONCEPTIONIS B. MARIÆ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria quarta Quatuor Temporum, tunc in primo Nocturno leguntur Lectiones sequentes.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 8 et 9.]

Ego *sapiéntia hábito in consílio*, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David : * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus.

Per quam salus.

LECTIO II.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram ; necdum fontes aquárum eru-

perant, necdum montes gravi mole constíterant : ante colles ego parturiébar.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime celebrémus.

Ut ipsa.

LECTIO III.

Beatus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem, immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit *Salvatórem* mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime celebrémus.

Cujus Dóminus.

Glória Patri.

Cujus Dóminus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Epístola S. Ambrósii Episcopi ad Sirícium Papam.

LECTIO IV.

[Epist. 81.]

De via perversitátis prodúntur dícere : Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cum semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium : Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Románа intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et quæ ante díxerat, Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea : Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est

beáta Virgo María ex progénie David.

Cujus vita.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri advérsus Joviniánum.

LECTIO V.

[Ex Apol. ad Pammach.]

Christus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis: et in sepúlcro ejus, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, Fons signátus: de quo Fonte ille flúvius manat. Juxta Joel, qui írrigat torréntem vel fúnium vel spinárum, fúnium peccatórum quibus ante alligabámur; spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta Orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa et lúcida, opériens in se, vel ex se proférens Sancta Sanctórum: per quam sol justítiæ et Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur et egréditur.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

Ex libro S. Irenæi Episcopi et mártyris advérsus hæreses.

LECTIO VI.

[Lib. 5, cap. 19.]

In sua própria veniénte Dómino, et sua própria eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso, et recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit, inobédientiæ, per eam quæ in ligno est, obediéntiam faciénte, et seductióne illa solúta, qua sedúcta est male illa quæ jam viro destináta erat virgo Heva; per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus: ita et hæc per angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum: sic hæc suása est obedíre Deo, uti vírginis Hevæ virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodum adstríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem; æqua lance dispósita virginális inobediéntia per virginálem obediéntiam.

℟. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gaúdium annuntiávit univérso mundo. * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. * Qui solvens maledic-

tiónem, dedit benedictiónem; et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te enim.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

LIBER generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Unde supra.]

CUJUS vero rei grátia librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generátio, sed tota prorsus ipsíus mystérii dispensátio continétur? quia totíus scílicet dispensatiónis caput, radix atque princípium ómnium nobis in hoc consístit bonórum. Ut enim Móyses librum cœli appellávit ac terræ, cum certe non de cœlo solum terráque loquerétur, sed de cunctis quæ inter ipsa subsístunt: ita étiam Evangelísta ab ipso ómnium fonte et cápite bonórum librum vocávit.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi, Dóminus, magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VIII.

QUA vero de causa non cum ante filium Abrahæ, et póstea filium David nuncupávit? Non, sicut opinántur áliqui, ab inferióribus volens ad superióra conscéndere. Céterum fecísset quod fecit et Lucas; nunc autem e contrário facit. Cur ergo commemorávit priórem David? Quia ipse procul dúbio in ómnium versabátur ore, ob insígne honóris et glóriæ, ob ipsíus quoque témporis spátia junctióra. Etsi enim utríque promíserat Deus, sed tamen illud quasi antíquum reticebátur; hoc vero quasi novum et recens ab ómnibus celebrabátur.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus Deus.

Si fuerint Quatuor Tempora, nona Lectio legitur de Homilia Feriæ ejusdem. Alias.

LECTIO IX.

Ipsi namque Judæi dicunt: Nonne ex sémine David et Béthlehem castéllo, unde erat David, venit Christus? Nemo ígitur illum filium Abrahæ, sed omnes filium David nominábant: qui étiam honorabilióres quosque de sanctitáte reges, qui post David fuísse referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipsi solum, verum étiam Deus: nam et Ezéchiel et álii Prophétæ dicunt, David surrectúrum esse eis, atque ventúrum: non de illo útique mórtuo jam loquéntes, sed de iis qui illíus virtútem erant imitatúri. Proptérea igitur a notióre interim et celebratióre persóna sumit exórdium; et tum demum ad antiquiórem recúrrit paréntem.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus commemoratio Feriæ.

Ad Vesperas, duplex, et omnia dicuntur ut in primis Vesperis Festi, cum commemoratione Feriæ.

Si dies Octava Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis inciderit in Dominicam tertiam Adventus, fit officium de Dominica, hoc modo: Vesperæ in Sabbato præcedenti dicuntur de Feria, ut in Psalterio, scilicet Antiphona Benedictus. *Psalmi de Sabbato, et a Capitulo fit de Dominica, cum commemoratione diei Octavæ, ut in primis Vesperis Festi. Antiphona.* Glóriosæ vírginis.

℣. Concéptio est hódie.

Oratio Fámulis tuis, *sine Suffragiis consuetis et sine Precibus propter Octavam.*

Sequenti die fit de Dominica prædicta, cum commemoratione Octavæ in Laudibus et secundis Vesperis; et non dicuntur Suffragia nec Preces ad Primam et Completorium.

DIE XV DECEMBRIS.

octava

CONCEPTIONIS B. MARIÆ.

(DUPLEX.)

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria quarta Quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni leguntur de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia, *ut supra*, 527.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne S. Gregórii Papæ in libros Regum.

LECTIO IV.

[I. Reg. 1.]

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine beatissima semper virgo María, Dei génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem

eléctæ creatúræ altitúdinem electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertingeret, meritórum vérticem super omnes Angelórum chóros usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitátem Isaías vaticínans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Mariæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie concépta est beáta virgo María ex progénie David.

Cujus vita.

Ex Epístola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

LECTIO V.

[Epistola 13.]

Sacramentum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum nullæ implébant figúræ; quia nondum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret, sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

De expositióne S. Basílii Episcopi in Isaíam Prophétam.

LECTIO VI.

[In cap. 8.]

Accessi, inquit, ad prophetissam, et in útero accépit, et péperit fílium. Quod María prophetissa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum, et exultávit spí-

ritus meus in Deo salutári meo : quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis, non útique contentióse negáveris, eam fuisse prophetissam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

℟. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te enim.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Unde supra.]

Duo sunt, *quæ páriunt* quæstiónem. Unum, quæ causa sit, ut in generatiónum catálogo virgo sileátur; álterum vero, qua ratióne Joseph memorétur, cui certe nihil cum Christi generatióne est commúne. Vidétur enim et unum abundáre, et álterum deésse. Quid ergo dicémus? quod útique primum illud necésse fúerit memorári, quemádmodum ex David Virgo descénderit. Unde hoc ítaque discémus? Audi ad Gábriel loquéntem Dóminum : Vade ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen Joseph, ex domo et família David. Quid vis audíre maniféstius, cum ex domo et família David illam Vírginem esse cognóscas?

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VIII.

Non erat mos apud Hebræos, generatiónum catálogum per fœminas téxere. Ut ergo et morem custodíret, (neve in ipso statim princípio viderétur antíqua destrúere), et nobis vírginem cértius indicáret : paréntes ejus réticens atque majóres, de Joseph generatióne non

tácuit. Sive enim hæc fecisset in Virgine, novitátis non effugisset invídiam : sive Joseph reticuísset, non agnoscerémus ex qua tribu Virgo subsisteret. Ut ergo et nos discernerémus, quæ esset María, vel unde, et consuetúdo legis permanéret immóbilis, generatiónum catálogum usque ad sponsum ejus perdúxit, ac de domo illum David esse monstrávit.

℟. Felix mamque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ; * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus Deus.

Si fuerint Quatuor Tempora, nona Lectio erit de Homilia Feriæ ejusdem. Alias.

LECTIO IX.

Hoc enim decleráto, illud quoque páriter osténdit, quod scílicet inde esset et Virgo, quia útique nequáquam justus iste paterétur uxórem sibi aliúnde, quam unde lex præcipiébat, elígere. Póssumus vere áliam quoque et altiórem quidem proférre ratiónem, ob quam paréntes Vírginis prætermíssi sunt. Sed quæ ea est? Nóluit Evangelísta recénti adhuc témpore novi illíus admirandíque partus Judæis esse maniféstum, quod Christus natus fuisset ex Vírgine. Neque próprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum atque insígnium virórum traditióne suscéptus.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ.

Ad Vesperas omnia ut in secundis Vesperis Festi, cum commemoratione sequentis Festi, et Feriæ.

DIE XVI DECEMBRIS.

IN FESTO S. EUSEBII,

episcopi et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona Iste Sanctus. ℣. Glória et honóre, *de Communi unius Martyris*, xxij.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Eusébii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. Sed si fuerint Quatuor Tempora, *lectiones primi*

Nocturni A Miléto, *de Communi unius Martyris*, XXV.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Eusebius natióne Sardus, Románæ Urbis Lector, post Vercelléensis Episcopus, ad hanc regéndam Ecclésiam mérito est créditus divíno eléctus judício: nam quem nunquam ante constitúti electóres cognóverant, posthábitis cívibus, simul ut vidérunt, et probavérunt; tantúmque intérfuit, ut probarétur, quantum ut viderétur. Primus in Occidéntis pártibus in eádem Ecclésia eósdem Mónachos instítuit esse, quos Cléricos, ut esset in ipsis viris et contémptus rerum, et accurátio Levitárum. Ariánis impietátibus ea tempestáte per Occidéntem longe latéque tradúctis, advérsus eas víriliter sic dimicávit ut ejus invícta fides Libérium, Summum Pontíficem, ad vitæ solátium erígeret. Quare hic sciens in ipso fervére Spíritum Dei, cum ei significásset ut penes Imperatórem una cum suis Legátis patrocínium fídei susciperet, mox cum illis proféctus est ad Constántium, apud quem eníxius agens, quidquid legatióne petebátur obtínuit, ut Episcopórum nempe cœtus celebrarétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, *et custodívit eum* ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit.

LECTIO V.

Collectum est Medioláni anno sequénti Concílium, ad quod a Constántio invitátum Eusébium, concupitúmque ac vocátum a Libérii Legátis, tantum abest ut malignántium Synagóga Arianórum contra sanctum Athanásium furéntium in suas partes addúceret, ut pótius disérte statim ipse declárans, e præséntibus quosdam sibi compértos hærética labe pollútos, Nicænam imo fidem proposúerit iis subscribéndam, ántequam cétera tractaréntur. Quod Ariánis acérbe irátis negántibus, nedum in Athanásium recusávit ipse subscríbere; quin sancti Dionysii mártyris, qui decéptus ab ipsis subscrípserat, captivátam simplicitátem ingeniosíssime liberávit. Quamóbrem illi gráviter indignántes, post multas illátas injúrias, exílio illum mulctárunt: sed sanctus vir excússo púlvere, nec Cæsaris minas véritus, nec enses obstríctos, exílium véluti sui ministérii offícium accépit, missúsque Scythópolim, famem, sitim, vérbera, divérsaque suppli-

cia perpéssus, pro fide strénue vitam contémpsit, mortem non métuit, corpus carnificibus trádidit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Quanta in eum tunc Arianórum crudélitas fuérit, ac effrons inverecúndia, osténdunt graves lítteræ plenæ róboris, pietátis ac religiónis, quas e Scythópoli scripsit ad Vercellénsem Clerum et pópulum, aliósque finítimos, e quibus étiam est explorátum, ipsórum nec minis inhumanáque sævítia potuísse unquam eum deterréri, nec serpentina blanda subtilitáte ad eórum societátem perdúci. Hinc in Cappadóciam, postremóque ad superióres Ægypti Thebáidas pro constántia sua deportátus, exilii rigóres tulit ad mortem usque Constántii; post quam ad gregem suum revérti permissus, non prius redíre vóluit quam reparándis fidei jactúris ad Alexandrínam Synodum sese conférret; postque, médici præstántis instar, péragrans Oriéntis provincias, in fide infirmos ad íntegram valétudinem restitúeret, eos instituens in Ecclésiæ doctrína. Inde salubritáte pari digrésso in Illyrium, tandémque in Itáliam deláto, ad ejus réditum lúgubres vestes Itália mutávit: ubi postquám Psalmórum ómnium expurgátos a se commentários Orígenis édidit, Eusebiíque Cæsareénsis, quos vérterat de Græco in Latinum; demum tot egrégie factis illústris ad immarcescíbilem glóriæ corónam tantis ærúmnis proméritam sub Valentiniáno et Valénte, Vercéllis migrávit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus, * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Si quis vult post me, *de Communi unius Martyris*, xxxvj.

℟. 8. Dómine prævenisti.

In Laudibus et feriis commemoratio Feriæ.

In Quatuor Temporibus, Lectio nona de Homilia Feriæ.

De *Vigilia* sancti *Thomæ*

Apostoli nihil fit, nisi in Missa.

DIE XXI DECEMBRIS.
in festo
S. THOMÆ APOSTOLI.
(DUPLEX.)

Omnia de Communi Apostolorum, præter sequentia.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, et ad Benedictus in Laudibus.

Antiphona.

Quia vidísti me, Thoma, credidisti : beáti qui non vidérunt et credidérunt. Allelúia.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári, ut ejus semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Deinde pro commemoratione Adventus.

Antiphona.

O clavis David et sceptrum domus Israel, qui áperis et nemo claudit, claudis et nemo áperit, veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris et umbra mortis.

℣. Roráte, cœli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Oratio ut in Adventu.

Si contingat Festum transferri in secundam Feriam, tunc dicitur alia subsequens Antiphona.

O Oriens, splendor lucis ætérnæ, et Sol justítiæ, veni, et illúmina sedéntes in ténebris et umbra mortis.

℣. Roráte, cœli, *ut supra.*

In primo Nocturno Lectiones de Epistola prima ad Corinthios Sic nos existimet, *de Communi Apostolorum, ut infra*, vj.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Thomas Apóstolus, qui et Dídymus, Galilæus, post accéptum Spíritum Sanctum in multas províncias profectus est ad prædicándum Christi Evangélium. Parthis, Medis, Persis, Hyrcánis, et Bactris Christiánæ fidei et vitæ præcépta trádidit. Postrémo ad Indos se cónferens, eos in christiána religióne erudívit. Qui ad extrémum vitæ doctrinæque sanctitáte, et miraculórum magnitúdine, cum céteris ómnibus sui admiratiónem et Jesu Christi amórem commovísset, illíus gentis regem idolórum cultórem, magis ad iram accéndit : cujus senténtia condemnátus, telísque confóssus, Calaminæ Apostolátus honórem martyrii coróna decorávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes; et Angelus Dómini locútus

est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, voluntem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt.

Sermo S. Gregórii Papæ.

LECTIO V.

[Homilia 30 in Ev.]

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cœlos; ornaménta enim cœlórum, sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu; álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spírituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursum scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est; quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus : et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amici Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 20.]

In illo témpore, Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis quando venit Jesus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

[Ex Hom. 26 in Ev.]

Quid, fratres charíssimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis ut eléctus ille discípulus tunc deésset, post autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans, dum in magistro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem quam fides credéntium discipulórum prófuit, quia dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens, omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VIII.

Sic quippe discípulum Dóminus post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit: sicut ante nativitátem suam habére Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans et palpans, testis veræ resurrectiónis; sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, et exclamávit: Dóminus meus, et Deus meus. Dicit ei Jesus, Quia vidísti me, credidísti. Cum Paulus Apóstolus dicat: Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium: profécto liquet, quia fides illárum rerum arguméntum est quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem.

℟. Isti sunt viri sancti quos elégit Dóminus in charitáte non ficta; et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

LECTIO IX.

Dum ergo vidit Thomas

dum palpávit, cur ei dícitur: Quia vidísti me, credidísti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, et Deum conféssus est, dicens: Dóminus meus, et Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerándo verum hóminem, hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valde quod séquitur: Beáti qui non vidérunt et crediderunt. In qua nimírum senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus: sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim vere credit, qui exércet operándo quod crédit.

Te Deum laudámus, 17.

Si vero hoc Festum occurrat in Quatuor Temporibus, nona Lectio legitur de Homilia Feriæ.

In Laudibus pro commemoratione Adventus.

Antiphona.

Nolíte timére; quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

℣. Vox clamántis.

Oratio ut in Adventu.

Si hoc Festum transferatur in feriam secundam, pro commemoratione Adventus dicitur Antiphona: Dicit Dóminus: Pœniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cœlórum. Allelúia.

Versiculus et Oratio ut supra.

FESTA JANUARII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE XI JANUARII.

Sancti Hygini Papæ et martyris fit commemoratio infra Octavam Epiphaniæ.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Hygíni mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

AD LAUDES.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Infirmitátem, *ut supra.*

DOMINICA SECUNDA
POST EPIPHANIAM.
in festo
SS. NOMINIS JESU.
(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

Occurrente Dominica Septuagesimæ, reponitur hoc Festum (quoad Officium) in diem 28 januarii, tanquam in sedem propriam; (translato quocumque alio Festo, si alicubi occurrat, nisi sit altioris ritus,) et tunc legitur Lectio nona de S. Agnete secundo, et fit de ea commemoratio in Laudibus tantum. Ita decrevit Sacra Rituum Congregatio.

Sed advertendum quod in fine versiculorum, responsoriorum, et Antiphonarum omittitur Allelúia : *similiter et in responsoriis brevibus Horarum, quia erit post Septuagesimam.*

AD VESPERAS.
Antiphona.

Omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmus* Crédidi, 137.

Antiphona.

Sanctum et térribile nomen ejus : inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Antiphona.

Ego autem in Dómino gaudébo, et exultábo in Deo Jesu meo.

Antiphona.

A Solis ortu usque ad occásum, laudábile nomen Dómini.

Antiphona.

Sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

CAPITULUM.
[Phil., c. 2.]

FRATRES, Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

HYMNUS.

JESU, dulcis memória,
Dans vera cordi gáudia :
Sed super mel et ómnia,
Ejus dulcis præsentia.
Nil cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius
Quam Jesus Dei Fílius.
Jesu, spes pœniténtibus,
Quam pius es peténtibus!
Quam bonus te quæréntibus!
Sed quid inveniéntibus?
Nec lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere :
Expértus potest crédere,
Quid sit Jesum dilígere.
Sis, Jesu, nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. Alleluia.

℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum. Alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Alleluia.

ORATIO.

Deus, qui Unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti, concéde propítius ut cujus sanctum Nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio Dominicæ secundæ post Epiphaniam.

Antiphona.

Suscépit Deus Israel púerum suum; sicut locútus est ad Abraham et semen ejus, exaltáre húmiles usque in sæculum.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui cœléstia simul et terréna moderáris, supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Ad Completorium et per Horas diei in fine Hymnorum dicitur Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen. * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, 2.

HYMNUS.

Jesu, Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis;

Quando cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cháritas.

Jesu, dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium
Et omne desidérium.

Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite;
Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.

Te nostra, Jesu, vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc et in perpétuum.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus Dómine Dóminus noster, *cum reliquis ut in officio parvo Beatæ Mariæ*, clxv. *Psalmus vero iste incipitur a secundo versu*, Quóniam eleváta est.

Antiphona.

In nómine Jesu omne gen

flectátur, cœléstium, terréstrium et infernórum.

Psalmus Cœli enárrant, clxv.

Antiphona.

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus; mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Psalmus Dómini est terra, clxvj.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo.

℟. Multum est enim.

Pater noster.

Absolutio Exaudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Petrus autem et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur : quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joannem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : *Argéntum et aurum non* est mihi; quod autem hábeo hoc tibi do. In nómine Jesu Christi Nazaréni, surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus et plantæ. Et exíliens stetit, et ambulábat, et intrávit cum illis in templum ámbulans et exíliens, et laudans Deum.

℟. Ecce concípies et páries filium, et vocábis nomen ejus Jesum : * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

℣. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo priúsquam in útero conciperétur.

Ipse enim.

Benedictio Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxtasi, in eo quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus respóndit ad pópulum : Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc am-

buláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimitti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis : auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidistis et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit integram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Benedíctum est nomen tuum, Deus patrum nostrórum, qui dum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis, * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis.

℣. Et benedictum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília solus.

Et in témpore.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

[Cap. 4.]

Factum est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum, et senióres, et scribæ in Jerúsalem, et Annas princeps sacerdótum, et Cáiphas, et Joánnes, et Alexánder, et quotquot erant de génere sacerdotáli. Et statuéntes eos in médio, interrogábant : In qua virtúte, aut in quo nómine fecistis hoc vos? Tunc replétus Spíritu Sancto Petrus dixit ad eos : Príncipes pópuli et senióres, audite : Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi Israel quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli : et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fíeri.

℟. Laudábo nomen tuum assidue, * Et collaudábo illud in confessióne.

℣. Lætábor et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Et collaudábo.

Glória Patri.

Et collaudábo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni generatióne et generatiónem.

Psalmus Eructávit, clxvij.

Antiphona.

Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Psalmus Deus noster, refúgium, clxviij.

Antiphona.

Omnes gentes quascúmque fecisti, vénient et adorábunt coram te, Dómine, et glorificábunt nomen tuum.

Psalmus Fundaménta, clxviij.

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

℟. Et propitius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Ser. 15 super Cantica.]

Non otióse Spíritus Sanctus nomen sponsi óleo compárat, cum ita dóceat, sponsam ad sponsum clamáre : Oleum effúsum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem : lux, cibus, medicína. Vide idem nunc et de sponsi nómine. Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit, et ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta et tam súbita fidei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum, quibus illuminátis et in lúmine isto vidéntibus lumen, dicat mérito Paulus : Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino?

℟. Sperent in te qui novérunt nomen tuum : * Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, et líbera nos propter nomen tuum.

Quóniam non.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Hoc dénique nomen coram régibus, et géntibus et fíliis Israel portáre jussus est idem Apóstolus; et portábat nomen tanquam lumen, et illuminábat pátriam, et clamábat ubíque : Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus. Et monstrábat ómnibus lucérnam super candelábrum, annúntians in omni loco Jesum, et hunc crucifíxum. Quómodo lux ista resplénduit, ac perstrinxit cunctórum intuéntium óculos, quando de ore Petri tanquam fulgur egrédiens, claudi unius corporáles plantas solidávit et bases, multósque spirituáliter cæcos illuminávit? Numquid non ignem sparsit, cum ait : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge et ámbula?

℟. Confiteámur nómini tuo magno, Quóniam terríbile et sanctum est.

℣. Hi in cúrribus, et hi in equis: nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Quóniam terríbile.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Nec tantum lux est nomen Jesu, sed est et cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æque mentem cogitántis impínguat? Quid ita exercitátos réparat sensus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honéstos, castas fovet affectiónes? Aridus est omnis ánimæ cibus, si non óleo isto infúnditur. Insípidus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si dísputes, aut cónferas, non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est et medicina. Tristátur áliquis nostrum? Véniat in cor ejus Jesus, et inde sáliat in os. Et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum omne diffugit, redit serénum. Lábitur quis in crimen? currit ínsuper ad láqueum mortis desperándo? Nonne, si invocet nomen vitæ, conféstim respirábit ad vitam?

℟. Læténtur omnes in te, Dómine; in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis; *et gloriabúntur in te omnes* * Qui díligunt nomen tuum. ℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die. Qui díligunt. Glória Patri. Qui díligunt.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Psalmus Cantáte Dómino, clxix.

Antiphona.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: justítia plena est déxtera tua.

Psalmus Dóminus regnávit, exúltet terra, clxix.

Antiphona.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Psalmus Cantáte II, clxx.

℣. Afférte Dómino glóriam et honórem.

℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Pater noster.

Absolutio A vínculis

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Postquam

consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homília S. Bernárdi Abbátis.

[Serm. 1 de Circumcisione.]

MAGNUM et mirábile Sacraméntum! Circumcíditur puer, et vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéxio? Circumcísio nempe magis salvándi, quam Salvatóris esse vidétur: et Salvatórem circumcídere pótius decet quam circumcídi. Sed agnósce mediatórem Dei et hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio divínis humána sóciat, ima summis. Náscitur ex mulíere: sed cui fœcunditátis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitátis. Pannis invólvitur: sed panni ipsi angélicis láudibus honorántur. Abscónditur in præsépio: sed próditur, radiánte stella de cœlo. Sic et circumcísio veritátem suscéptæ probat humanitátis: et nomen, quod est super omne nomen, glóriam índicat majestátis. Circumcíditur tanquam verus Abrahæ filius; Jesus vocátur tanquam verus Fílius Dei.

℟. Tribulatiónem et dolórem invéni; * Et nomen Dómini invocávi.

℣. Turris fortíssima nomen Dómini, in ipso sperávi, et adjútus sum.

Et nomen.

Benedictio Divinum auxílium.

LECTIO VIII.

NEQUE enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácuum aut ináne portat. Non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cœlitus siquidem inditum nomen Evangelísta testátur, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Et atténde verbi profunditátem: Postquam natus est Jesus: Jesus vocátur ab homínibus, qui vocátus est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Idem quippe et Angeli Salvátor et hóminis; sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab initio creatúræ. Vocátum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo. In ore ergo duórum veltrium téstium stat omne verbum: et ipsum, quod in Prophéta abbreviátum est, maniféstius in Evangélio légitur, caro factum.

℟. Expectábo nomen tuum, Dómine; * Quoniam bonum est in conspéctu Sanctórum tuórum.

℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua.

Quóniam bonum.

Glória Patri.

Quóniam bonum.

Lectio nona legitur de Dominica secunda post Epiphaniam.

Benedictio Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO IX.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat Mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus et discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

[Tract. 9 in Joann.]

Quod Dóminus invitátus venit ad núptias, etc., *ut in tertio Nocturno Dominicæ secundæ post Epiphaniam*, 330.

Te Deum laudámus, 17.

Si vero hoc Festum contingat transferri, nona Lectio erit sequens.

Merito sane, dum circumciditur puer qui natus est nobis, Salvátor vocátur: quod vidélicet ex hoc jam cœperit operári salútem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcidi? Propter hoc siquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec a peccáto circumcísus, nec mórtuus est pro peccáto suo: magis autem propter delícta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Vocátum plane, non impósitum. Nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor: innátum est ei nomen hoc, non índitum ab humána vel angélica creatúra.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Oleum effúsum nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Scitóte quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.

Antiphona.

Sitívit ánima mea ad nomen sanctum tuum, Dómine.

Antiphona.

Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile, et superexaltátum in sæcula.

Antiphona.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus, laudáte nomen Dómini, quia exaltátum est nomen ejus solíus.

CAPITULUM.

[Philip., c. 2.]

Fratres, Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem

autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

HYMNUS.

Jesu, decus angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel miríficum,
In corde nectar cœlicum.

Qui te gustant esúriunt;
Qui bibunt adhuc sítiunt :
Desideráre nésciunt
Nisi Jesum, quem díligunt.

O Jesu mi dulcíssime,
Spes suspirántis ánimæ!
Te quærunt piæ lácrymæ,
Te clamor mentis íntimæ.

Mane nobíscum, Dómine,
Et nos illústra lúmine;
Pulsa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.

Jesu, flos Matris vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis.

Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dedit se ut liberáret pópulum, et acquíreret sibi nomen ætérnum. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui Unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti, concéde propítius ut, cujus sanctum Nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Dominicæ secundæ post Epiphaniam.

Antiphona.

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum María matre sua.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui cœléstia simul et terréna moderáris, supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Si occurrat aliquod Festum simplex, fit de eo commemoratio hoc loco tantum.

AD PRIMAM.

℟. *breve.* Christe Fili.

℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM.

Antiphona Scitóte.

Capitulum Fratres, Christus humiliávit, *ut supra*, 548.

℟. *breve.* Sit nomen Dómini benedíctum. * Allelúia, allelúia. Sit nomen Dómini.

℣. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Sit nomen.

℣. Afférte Dómino glóriam et honórem. Allelúia.

℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Sitívit.

CAPITULUM.
[Philip., c. 2.]

In nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. *breve.* Afférte Dómino glóriam et honórem. * Allelúia, allelúia, Afférte.

℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Afférte.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. Allelúia.

℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Júvenes et vírgines.

CAPITULUM.
[Coloss., c. 3.]

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. *breve.* Magnificáte Dóminum mecum. * Allelúia, allelúia. Magnificáte.

℣. Et exaltémus nomen ejus in idipsum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Magnificáte.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. Allelúia.

℟. Qui fecit cœlum et terram. Allelúia.

In secundis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis, 541.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vocábis nomen ejus Jesum : ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Allelúia.

Oratio Deus, qui Unigénitum, *ut supra*, 549.

Et fit commemoratio Dominicæ secundæ post Epiphaniam.

Antiphona.

Deficiénte vino, jussit Jesus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérsa est. Allelúia.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Oratio Omnípotens sempitérne, *ut supra*, 549.

DIE XIV JANUARII.

IN FESTO S. HILARII,
episcopi et confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti, præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Commemoratio S. Felicis, Presbyteri et Martyris.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Ad Matutinum in Hymno Iste Confessor, *mutatur tertius versus.*

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Hilarius in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína et eloquéntia excélluit. Qui primum in matrimónio quasi mónachi vitam egit, deínde propter singuláres virtútes Pictavórum Epíscopus creátur: quod munus Episcopále sic gessit, ut a fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cum terróribus, bonórum spoliatióne, exílio et omni crudelitáte Constántius Imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent, Hilárius tanquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insidiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis Epíscopi, de Synodo Biterrénsi in Phrygiam relegátus est: ubi et mórtuum suscitávit, et libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Quadriennio post coácto concílio ad Seleucíam Isáuriæ urbem, Hilárius adésse compúlsus est: ac deinde Constantinópolim proféctus, ubi extrémum fidei perículum animadvértit, tribus libéllis públice datis, audiéntiam Imperatóris popóscit, ut de fide cum adversáriis co-

terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

[Comm. in Matth. cap. 5.]

Vos estis sal terræ: quod si sal infatuátum fuérit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quæriénda dictórum, quam et Apostolórum officium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum. † Hic ígitur in omnem usum humáni géneris affectus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

Merito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora *reservántes.* † Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári unquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit, ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint; et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his, quos salíerint, pédibus incedéntium proterántur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

Pro S. Felice Presbytero et Martyre.

LECTIO IX.

Felix Nolánus Presbyter, cum in idóla veheméntius inveherétur, ab infidélibus várie vexátus, in cárcerem conjícitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quærere jussus est Maximiánum Nolæ Epíscopum, qui cum sénio conféctus desperáret se ferre posse supplícia persequéntium, se abdíderat in silvam. Quo cum Felix Deo duce pervenisset,

ram disputáret. Verum cum Ursácius et Valens Ariáni Epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertiméscerent, Constántio persuasérunt ut spécie honóris eum in suum Episcopátum restitueret. Tunc Hilárium e prælio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum Ecclésia compléxa est: quem ad Episcopátum secútus est Martinus, qui póstea Turonénsi præfuit Ecclésiæ: tantúmque illo doctóre profécit quantum ejus póstea sánctitas declarávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Magna deinceps tranquillitáte Pictavórum Ecclésiam administrávit, Galliámque univérsam addúxit ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne: quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam, sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis: Hilárii libros inofénso decúrrat pede. Migrávit in cœlum idibus januárii, Valentiniáno et Valénte Imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est; * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

Notandum quod si Festum S. Hilarii transferri contigerit in aliam diem non habentem Lectionem propriam alicujus Sancti simplicis, tunc ex duabus Lectionibus tertii Nocturni fiant tres hoc modo: Lectio septima terminatur per verba, et hoc ex duóbus est unum. *Lectio octava debet inchoari*, Hic igitur in omnem usum, *et terminanda*, æternitáti córpora reservántes. *Lectio nona vero inchoatur sic :* Sed natúra salis, *cum reliquis usque in finem quod ideo in medio duarum prædictarum Lectionum ponitur signum* † *pro Lectionibus dividendis. Alias, ut sequitur.*

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal

terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilia S. Hilárii Episcopi.

[Comm. in Matth. cap. 5.]

Vos estis sal terræ: quod si sal infatuátum fuérit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quæréndа dictórum, quam et Apostolórum officium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum. † Hic ígitur in omnem usum humáni géneris afféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VIII.

Mérito igitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora *reservántes*. † Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári unquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit, ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint; et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his, quos salíerint, pédibus incedéntium proterántur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

Pro S. Felice Presbytero et Martyre.

LECTIO IX.

Felix Nolánus Presbyter, cum in idóla veheméntius inveherétur, ab infidélibus várie vexátus, in cárcerem conjícitur. Unde ab Angelo nocte edúctus, quærere jussus est Maximiánum Nolæ Episcopum, qui cum sénio conféctus desperáret se ferre posse supplícia persequéntium, se abdíderat in silvam. Quo cum Felix Deo duce pervenisset,

sanctum Epíscopum humi jacéntem pene mórtuum videt: quem recreátum, ac sublátum in húmeros, apud fidélem víduam reficiéndum curávit. Sed cum is íterum idolórum cultóres impietátis argúeret, facto in ipsum ímpetu, fúgiens in angústa duórum parietum intervállo se occultávit. Qui áditus cum repénte araneárum telis pertéxtus visus esset, némini recéntis látebræ suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix in ædíbus piæ mulíeris tres menses látuit. Cum vero Dei Ecclésia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis et doctrínæ præcéptis miraculísque ad Christi fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis Episcopátu, obdormívit in Dómino, sepultúsque est prope Nolam in loco quem in Pincis appellábant.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit commemoratio S. Felicis martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Concéde, *ut supra*, 551.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis ac S. Mauri Abbatis.

DIE XV JANUARII.

IN FESTO S. PAULI,

primi eremitæ.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris nôn Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

In Hymno Iste Conféssor *dicatur :* Méruit suprémos Laudis honóres.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Pro commemoratione S. Hilarii.

Antiphona.

Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Oratio Deus, qui pópulo tuo, *ut supra*, 455.

Deinde pro commemoratione S. Mauri Abbatis.

Antiphona.

Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Sed si festum S. Pauli transferatur ob festum SS. Nominis Jesu, non variantur Antiphonæ et versiculi, sed dicuntur ut in eodem Communi.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti Mauri Abbátis comméndet, ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Paulus, Eremitárum auctor et magister, apud inferiórem Thebáidem natus, cum quindecim esset annórum, orbátus paréntibus est. Qui póstea declinándæ causa persecutiónis Décii et Valeriáni, et Deo libérius inserviéndi, in erémi spelúncam se cóntulit: ubi palma ei victum et vestitum præbénte, vixit ad centésimum et décimum tértium annum: quo témpore ab António nonagenário Dei admónitu invísitur. Quibus inter se, cum ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper *Paulo* dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Post corvi discéssum, Eia, inquit Paulus, Dóminus nobis prándium misit, vere pius vere miséricors. Sexaginta jam anni sunt cum accípio quotídie dimídii panis fragméntum, nunc ad advéntum tuum milítibus suis Christus duplicávit annónam. Quare cum gratiárum actióne ad fontem capiéntes cibum, ubi tantisper recreáti sunt, íterum grátiis de more Deo actis, noctem in divínis láudibus consumpsérunt. Dilúculo Paulus de morte, quæ sibi instáret, ádmonens Antónium, hortátur ut pállium, quod ab Athanásio accéperat, ad involvéndum suum corpus afférret. Quo ex itínere rédiens ille vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum et Apostolórum cœtus Pauli ánimam in cœlum ascéndere.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Cumque ad ejus cellam pervenísset, invénit génibus complicátis, erécta cervice, exténsisque in altum mánibus corpus exánime, quod pállio obvólvens, hymnósque et psalmos ex christiána traditióne decántans, cum sárculum, quo terram fóderet, non habéret, duo léones ex interióre erémo rápido cursu ad beáti senis corpus ferúntur : ut fácile intelligerétur, eos, quo modo póterant, plorátum édere; qui certátim terram pédibus effodiéntes, fóveam, quæ hóminem cómmode cáperet, effecérunt. Qui cum abiíssent, Antónius sanctum corpus in eum locum íntulit, et injécta humo, túmulum ex christiáno more compósuit : túnicam vero Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestítu diébus solémnibus Paschæ et Pentecóstes, quoad vixit, usus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex *ómnibus* géntibus.

℣. *Iste* est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Respóndens Jesus dixit : Confiteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía S. Augustini Episcopi.

[Serm. 10 de verb. Dom.]

Venite ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos

suscitáre, sed quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VII.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis ? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit : qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem érigitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

Pro S. Mauro Abbate.

LECTIO IX.

Maurus nóbilis Románus, puer a patre Eutychio Deo sub sancti Benedicti disciplína oblátus, brevi tantum divína grátia profécit, ut ipsi magistro admiratióni esset, qui illum sæpe véluti reguláris observántiæ et virtútum ómnium spécimen céteris discípulis ad imitándum proponébat. Cujus adhuc adolescéntis illud admirábilis obediéntiæ exémplum a sancto Gregório Papa commemorátur. Nam cum Plácidus mónachus in lacum prolápsus, aquárum ímpetu raperétur, sancti Patris jussu accúrrens Maurus, et super aquas incédens, sócium capíllis apprehénsum ad terram attráxit. Missus in Gálliam ab eódem sancto Benedícto, célebri monastério extrúcto, cui annos quadragínta præfuit, monásticam disciplínam miríﬁce propagávit. Dénique sanctitáte et miráculis clarus, septuagenário major migrávit in cœlum anno salútis quingentésimo sexagésimo quinto.

Te Deum laudámus, 17.

Si vero hoc festum contingat transferri, nona Lectio erit sequens.

LECTIO IX.

Quod est fastígium cons

truéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur visio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus pro commemoratione S. Mauri Abbatis.

Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio Intercéssio, 555.

In secundis Verperis fit commemoratio sequentis.

DIE XVI JANUARII.

IN FESTO S. MARCELLI,

papæ et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei *sui* certávit usque ad *mortem*, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: ut beáti Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Marcellus Románus a Constántio et Galério usque ad Maxéntium pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána bonórum suórum Dei Ecclésiam fecit hærédem. Vigínti quinque títulos in Urbe instítuit, quasi diœcéses quasdam, et ad baptísmum pœnitentiámque eórum, qui ex infidélibus Christiánam religiónem susciperent, et ad Mártyrum sepultúram. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius Marcéllo grávia supplícia minátur, nisi, depósito pontificátu, idólis immoláret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo

in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Qui cum insánas hóminis voces neglígeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públice alebántur, curam sustinéret. Ubi Marcéllus assíduis jejúniis et précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus a cléricis, hospitio recipitur a beáta Lucína : in cujus ædibus Ecclésiam dedicávit, quæ hódie título sancti Marcélli nominátur : in qua et Christiáni orábant, et ipse beátus Marcéllus prædicábat.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Quibus cógnitis, Maxéntius in eam Ecclésiam catábuli béstias transférri, et a Marcéllo custodíri jubet : ubi loci fœditáte multisque ærúmnis afflíctus, obdormívit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscíllæ via Salária a beáta Lucína sepúltum est décimo séptimo kaléndas februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies vigínti quinque. Scripsit epístolam ad Epíscopos Antiochénæ provínciæ de primátu Románæ Ecclésiæ, quam caput Ecclesiárum appellándam demónstrat. Ubi étiam illud scriptum est, nullum Concílium jure celebrári, nisi ex auctoritáte Románi Pontíficis : Ordinávit mense decémbri Romæ Presbyteros vigínti quinque, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca vigínti unum.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Si quis vult post me, *de Communi unius Martyris*, xxxvj.

℟. 8. Dómine prævenísti, xxxiij.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XVII JANUARII.

IN FESTO S. ANTONII,

abbatis.

(DUPLEX.)

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus,

Dómine, beáti Antónii Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Marcelli.

Antiphona.

Qui vult veníre post me ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Preces pópuli tui, *ut supra*, 558.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Antonius Ægyptius, nobílibus et christiánis paréntibus natus, quibus adoléscens orbátus est, cum ingréssus Ecclésiam ex Evangélio audivísset : Si vis perféctus esse, vade, et vende ómnia quæ habes, et da paupéribus : tanquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque, véndita re familiári, pecúniam omném paupéribus distríbuit. Quibus solútus impediméntis, cœléstis vitæ genus in terris cólere instítuit. Sed cum in periculósum illud certámen descénderet, ad fídei præsídium, quo erat armátus, adhibéndum sibi putávit subsídium reliquárum virtútum, quarum tanto stúdio incénsus fuit, ut quemcúmque vidéret áliqua virtútis laude excelléntem, illum imitári studéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius erat. Patiéntia, mansuetúdine, misericórdia, humilitáte, labóre, ac stúdio divinárum Scripturárum superábat omnes. Ab hæreticórum et schismaticórum hóminum, máxime Arianórum, congréssu et collóquio sic abhorrébat ut ne prope quidem ad eos accédendum díceret. Humi jacébat, cum eum necessárius somnus occupásset. Jejúnium autem ádeo cóluit, ut salem tantúmmodo ad panem adhibéret, sitim aqua extíngueret, neque se ante Solis occásum cibo aut potu recreábat; sæpe étiam bíduum cibo abstinébat : sæpíssime in oratióne pernoctábat. Cum talis tantúsque Dei miles evasísset Antónius, sanctíssimum júvenem hostis humáni géneris váriis tenta-

tiónibus aggréditur, quas ille jejúnio et oratióne vincébat. Nec vero frequens de sátana triúmphus secúrum reddébat Antónium, qui diáboli innumerábiles artes nocéndi nóverat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Itaque cóntulit se in vastissimam Ægypti solitúdinem: ubi quotidie ad christiánam perfectiónem proficiens, dæmones (quorum tanto erant acrióres ímpetus, quanto Antónius ad resisténdum fórtior evadébat) ita contémpsit ut illis exprobráret imbecillitátem: ac sæpe discipulos suos éxcitans ad pugnándum contra diábolum, docénsque quibus armis vincerétur; Mihi crédite, dicébat, fratres; pertiméscit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, misericórdiam, et humilitátem, máxime vero ardéntem amórem in Christum Dóminum, cujus único sanctissimæ Crucis signo debilitátus áufugit. Sic autem dæmónibus erat formidolósus, ut multi per Ægyptum ab illis agitáti, invocáto *nómine Antónii*, liberaréntur: tántaque erat ejus fama sanctitátis ut per litteras se ejus oratiónibus Constantinus Magnus et filii commendárent. Qui aliquándo quintum et centésimum annum agens, cum innumerábiles sui institúti imitatóres habéret, convocátis mónachis, et ad perféctam christiánæ vitæ regulam instrúctis, sanctitáte et miráculis clarus migrávit in cœlum, décimo sexto kaléndas februárii.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

Vesperæ de sequenti, cum commemorationibus infra assignatis.

DIE XVIII JANUARII.

IN FESTO

CATHEDRÆ S. PETRI

qua Romæ primum sedit.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Ecce sacérdos,

cum reliquis de Laudibus, 567. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 44.]

Ecce sacerdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus; * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Quodcumque in orbe néxibus revínxeris
Erit revinctum, Petre, in arce síderum,
Et quod resólvit hic potéstas trádita
Erit solútum cœli in alto vértice:
In fine mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus inclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,
Honor tibi decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum.
Amen.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

ORATIO.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti, concéde ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas.

Deinde fit commemoratio S. Pauli ante alias quascumque commemorationes, etiam Festi Duplicis, aut Dominicæ. Quod et servatur in commemoratione S. Petri, quæ fit in Festis S. Pauli.

Antiphona.

Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

ORATIO.

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti, da nobis, quæsumus, ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Postea fit commemoratio S. Antonii.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti Antónii Abbátis comméndet, ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur.

Postremo fit commemoratio S. Priscæ virginis et martyris.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, accipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beátæ Priscæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cœlórum.

Psalmus Venite, 2.

Hymnus Quodcúmque, *ut supra in primis Vesperis.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona Beátus vir, *cum aliis Antiphonis, Psalmis, et Versiculis de Communi Confessoris Pontificis*, lv.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis et pax multiplicétur, Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te; et super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cœlórum trádidi tibi.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cœlis, et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cœlis.

Et claves.

LECTIO II.

In quo exultábitis, módi-

cum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem, exultábitis lætitia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te.

℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo.

Et ánimam.

LECTIO III.

De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt, scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians, quæ in Christo sunt, passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. *Tu es Petrus*, et super *hanc* petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cœlis; et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cœlis.

Et tibi dabo.

Glória Patri.

Et tibi dabo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Homilia S. Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 1 de SS. Apost. Petro et Paulo.]

Cum duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum Sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepíssent, beatíssimus Petrus princeps Apostólici órdinis ad arcem Románi destinátur impérii; ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelábatur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc Urbe non essent? aut quæ usquam gentes ignorárent, quod Roma didicísset?

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi; * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et

in cœlis, et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cœlis.

Et ídeo.

LECTIO V.

Hic conculcándæ philosophíæ opiniónes, hic dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic ómnium sacrilegiórum impíetas destruénda, ubi diligentíssima superstitióne habebátur colléctum, quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis, et consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum et turbulentíssimæ profunditátis Océanum, constántior quam cum supra mare gradereris, ingréderis.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confírma frátres tuos.

℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis.

Et tu aliquándo.

LECTIO VI.

Jam pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras : jam Antiochénam Ecclésiam, ubi primum Christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras : jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam, atque Bithyniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras : nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum Crucis Christi románis arcíbus inferébas; quo te divínis præordinatiónibus anteíbant et honor potestátis et glória passiónis.

℟. Petre, amas me? Tu scis Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas.

℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te.

Pasce oves.

Glória Patri.

Pasce oves.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

[Comm. in Matth. cap. 16.]

Dominus a discípulis requírit, quem se hómines esse dícerent; et adjécit, hóminis fílium. Hæc enim confessiónis tenénda rátio est, ut sicut Dei Fílium, ita et fílium hóminis meminérimus; qui álterum sine áltero nihil

spei tribuit ad salútem. Editis itaque, quæ divérsæ de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de se ipsi séntiant quærit. Petrus respóndit : Tu es Christus Filius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propositiónis expénderit. Dóminus enim díxerat : Quem me hómines esse dicunt, filium hóminis? Et certe filium hóminis, contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo, Quem me esse dicunt, significávit præter id, quod in se videbátur, esse áliud sentiéndum : erat enim hóminis filius. Quod ígitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod de se ipso conféssus est : sed occúltum erat de quo quærebátur, in quod se credéntium fides debébat exténdere.

℟. Quem dicunt hómines esse filium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit : Tu es Christus Filius Dei vivi : * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℣. Beátus es Simon Barjóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis.

Et ego dico tibi.

Si hoc festum transferatur ante Quadragesimam in aliam diem non habentem Lectionempropriam alicujus Sancti Simplicis, tunc ex octava Lectione fiant duo : octava debet terminari primus agnósceret; *nona vero debet incipi* O in nuncupatióne, *juxta signum* †.

LECTIO VIII.

Et dignum plane conféssio Petri præmium consecúta est; quia Dei Filium in hómine vidisset. Beátus hic est, qui ultra humánum óculos intendisse et vidisse laudátus est, non id quod ex carne et sánguine erat cóntuens, sed Dei Fílium cœléstis Patris revelatióne conspiciens, dignúsque judicátus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnósceret. † O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum, dignaque ædificatióne illius petra, quæ inférnas leges, et tártari portas, et ómnia mortis claustra dissólveret. O beátus cœli jánitor, cujus arbitrio claves ætérni áditus traduntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cœlo! ut quæ in terris aut ligáta sint, aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant et in cœlo.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis.

℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua.

Hóstiam.

Glória Patri.

Hóstiam.

Pro S. Prisca virgine et Martyre.

LECTIO IX.

Prisca, nóbilis virgo Romána, trédecim annos nata, Cláudio Imperatóre christiánæ fidei accusáta, ejúsdem jussu ducta ad Apóllinis templum ut idólis immoláret, cum rem detestarétur, cólaphis cæsa, in cárcerem tráditur : atque inde emissa cum in fidei constántia perseveráret, affécta verbéribus, ferventique ádipe delibúta, rursus in cárcerem inclúditur. Post tríduum in amphitheátrum prodúcta leóni objícitur ; qui suæ feritátis oblítus humíliter se ad ejus pedes abjécit. Quæ póstea in ergástulo tríduum inédia afflícta, in equúleo suspénditur, et úngulis férreis excarnificáta in rogum injícitur, unde étiam mirabíliter evásit incólumis. Déníque extra Urbem cápite abscísso, virginitátis palmam martyrii coróna cumulávit. Cujus corpus via Ostiénsi, décimo ab Urbe milliário, a Christiánis décimo quinto kaléndas februárii sepelítur.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ecce *sacérdos magnus, qui* in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona.

Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Antiphona.

Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo. Allelúia.

Antiphona.

Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 44.]

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Beate Pastor, Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,

In unitáte, quæ gubérnat
ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula.
Amen.

℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis.

℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cœlis, et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cœlis, dicit Dóminus Simóni Petro.

ORATIO.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligandi atque solvéndi pontifícium tradidísti, concéde ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas.

Deinde fit commemoratio S. Pauli.

Antiphona.

Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Déum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

ORATIO.

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti, da nobis, quæsumus, ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Postea sanctæ Priscæ Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beátæ Priscæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Antiphona Non est invéntus.

Capitulum Ecce sacérdos magnus, *ut supra.*

℟. *breve.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit eum.

℣. Stolam glóriæ induit eum.

℟. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD SEXTAM.

Antiphona Ideo jurejurándo.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 44.]

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi : ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. *breve.* Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit eum.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

℟. Sacerdótem sibi.

Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD NONAM.

Antiphona Serve bone.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 45.]

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsius, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. *breve.* Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndum órdinem Melchísedech.

℟. In ætérnum.

Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Antiphona Ecce sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus, ut supra.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 133, *et loco ultimi Psalmus* Meménto, Dómine, David, 137.

Capitulum et Hymnus, ut supra in primis Vesperis, 562.

℣. Elégit Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Oratio Deus qui beáto Petro, *ut supra*, 568.

Et fit commemoratio S. Pauli, ut supra in Laudibus, 568.

Deinde Festi sequentis, etc.

DIE XIX JANUARII.

IN FESTO S. CANUTI,

regis et martyris.

(SEMIDUPLEX AD LIBITUM.)

Si venerit in Dominica aut infra aliquam Octavam omittitur, cum non sit transferendum.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui ad illustrándam

Ecclésiam tuam, beátum Canútum regem martyrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es, concéde propítius ut sicut ipse domínicæ passiónis imitátor fuit, ita nos per ejus vestígia gradiéntes ad gáudia sempitérna pervenire mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Postea fit commemoratio SS. Marii et sociorum martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Exaudi, Dómine, pópulum tuum cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem: ut et temporális vitæ nos tribuas pace gaudére, et ætérnæ reperire subsídium. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Canutus Quartus, Suenónis Esthrítii Danórum regis fílius, fide, pietáte, et morum honestáte conspícuus, exímiæ sanctitátis a téneris annis spécimen dedit. Patérnum sceptrum summa ómnium acclamatióne adéptus, religióni promovéndæ sédulo incúmbere, ecclésias redditibus augére, et pretiósa supelléctili ornáre cœpit. Tum zelo propagándæ fidei succénsus, bárbara regna justo certámine aggréssus devictas subditásque natiónes christiánæ legi subjugávit. Victóriis autem plúrimis gloriósus et divítiis auctus, regále diadéma ad Christi crucifixi pedes abjécit, se et regnum illi subjíciens, qui Rex regum est et Dóminus dominántium. Corpus suum jejúniis, cilíciis, et flagéllis castigávit. In oratióne et contemplatióne assíduus, erga páuperes profúsus, erga omnes benéficus semper fuit: nec unquam a justítiæ divinæque legis sémita defléxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

LECTIO V.

His aliísque virtútibus imbútus, ad suprémum perfectiónis ápicem sanctus rex properábat. Accidit autem ut Angliæ regnum a Wilhélmo Normanórum duce, formidábili exércitu invaderétur:

Anglis vero Danórum opem implorántibus, cum succúrrere rex decrevisset, belli expeditiónem Oláo fratri commísit. Qui regnándi cupiditáte illéctus, arma vertit in regis perníciem, milítibus et pópulo contra illum concitátis. Nec defuérunt rebellióni foménta : cum enim rex (éditis légibus) décimas ecclésiis solvi, Dei et Ecclésiæ præcépta servári, transgressóres puníri sanxísset; plerique pervérsi ac sceleráti hómines exarcerbáti, primum quidem tumultuárii, tum plebem commovére, ac tandem sanctíssimo regi necem molíri cœpérunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuisti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Sciens ígitur rex, futurórum præscius, mortem sibi propter justítiam imminére; ea prænuntiáta, ad ecclésiam sancti Albáni mártyris Othóniæ, tanquam ad locum certáminis, proféctus est; et Sacraméntis munítus agónem suum Dómino commendábat. Mox ibi advéniens conjuratórum *multitúdo, ecclésiæ* ignem admovére, fores confríngere et in eam irrúmpere tentárunt. Quod cum perfícere non possent, ad fenéstras accedéntes saxa et sagíttas in sanctum regem, flexis génibus pro inimícis orántem, magno ímpetu jaculári non cessárunt; donec lápidum et telórum íctibus, ac tandem láncea confóssus, glorióso martyrio ante altáre exténsis bráchiis procúmbens, coronátus est, sedénte in apostólico throno Gregório Séptimo. Multis póstea miráculis Mártyrem suum illustrávit Deus; nam gravi penúria et divérsis calamitátibus oppréssa Dánia patráti sacrilégii pœnas luit. Plures étiam váriis languóribus afflícti, ad ejus túmulum remédium et incolumitátem consecúti sunt. Cumque Regína sacrum ejus corpus noctu clam subrípere, et álio transférrre conarétur, emísso cœlitus ingénti spléndore pertérrita a propósito cessávit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Si quis vult post me venire, *de Communi unius Martyris*, xxxvj.

Pro SS. Mario et sociis Martyribus.

LECTIO IX.

Marius Persa, nóbili loco natus, cum Martha cónjuge pari nobilitáte et duóbus filiis Audíface et Abachum, Romam venit, Cláudio Imperatóre, ut Mártyrum sepúlcra venerarétur. Ibi Christiános in víncula conjéctos fovébant, et ópera ac facultátibus suis sustentábant, et Sanctórum córpora sepeliébant. Quamóbrem comprehénsi omnes, cum nec impiórum minis, nec terróre commoveréntur, ut diis sacrificárent, primum fústibus debilitáti, deinde fúnibus attrácti, tum admótis candéntibus láminis combústi, et úngulis férreis excarnificáti sunt. Postrémo præcísis mánibus, et ad collum alligátis, ducti per médiam Urbem, via Cornélia ad tértium décimum ab Urbe milliárium, in eum locum qui Nymphe dicebátur, necántur: ac primum Martha, quæ virum ac filios ad supplícia pro Jesu Christi fide constánter perferénda veheménter fúerat cohortáta, mox céteris in eádem arenária cervíces obscindúntur, eorúmque córpora conjiciúntur in ignem. Quæ semiústa Felícitas matróna Romána nóbilis colligénda et in suo prædio sepeliénda curávit.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit commemoratio SS. Marii et sociorum martyrum.

Antiphona.

Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XX JANUARI.

IN FESTO

SS. FABIANI ET SEBASTIANI,

martyrum.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi plurimorum Martyrum præter sequentia.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beatórum mártyrum tuórum Fabiáni et Sebastiáni intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Pro commemoratione S. Canuti martyris.

Antiphona.

Qui vult venire post me ábneget semetípsum, et tol-

lat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui ad, 569.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

FABIANUS Románus a Maximino usque ad Décium regens Ecclésiam, septem Diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem Subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem notáriis scriptas colligerent. Idem státuit, ut quotánnis Féria quinta in cœna Dómini, vétere combústo, Chrisma renovarétur. Dénique decimotértio kaléndas februárii, in persecutióne Décii martyrio coronátus, in cœmetério Callisti via Appia sepelitur, cum sedísset annos quíndecim, dies quátuor. Hic fecit Ordinatiónes quinque mense decémbri, quibus creávit Presbyteros vigínti duos, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca úndecim.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

LECTIO V.

SEBASTIANUS ex patre Narbonénsi, matre Mediolanénsi natus, ob géneris nobilitátem, et virtútem, Diocletiáno charus fuit. Dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera et facultátibus adjuvábat, et qui ex eis tormentórum vim reformidáre videbántur, cohortatióne sic confirmábat, ut pro Jesu Christo multi se ultro tortóribus offérrent. In illis fuére Marcus et Marcelliánus fratres, qui Romæ in custódia erant apud Nicóstratum: cujus uxor Zoe, vocem quam amíserat Sebastiáni oratióne recuperávit. Quibus Diocletiáno delátis, Sebastiánum accérsit: et veheméntius objurgátum ómnibus artifíciis a Christi fide conátur avértere. Sed cum nihil nec pollicéndo nec terréndo proficeret, ad palum alligátum sagittis configi jubet.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpo-

sua propter Deum ad supplicia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Quem ómnium opinióne mórtuum, noctu sancta múlier Iréne sepeliéndi grátia jussit auférri : sed vivum repértum domi suæ curávit. Itaque paulo post, confirmáta valetúdine, Diocletiáno óbviam factus, ejus impietátem libérius accusávit. Cujus aspéctu cum ille primum obstupuísset, quod mórtuum créderet, rei novitáte et acri Sebastiáni reprehensióne excandéscens, eum támdiu virgis cædi imperávit donec ánimam Deo rédderet. Ejus corpus in cloácam dejéctum, Lucína a Sebastiáno in somnis admónita, ubi esset, et quo loco humári vellet, ad Catacúmbas sepelívit, ubi sancti Sebastiáni nómine célebris Ecclésia est ædificáta.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam.

Glória Patri.

Quóniam.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Descéndens Jesus de monte, *de Communi plurimorum Martyrum*, liij.

In secundis Vesperis a Capitulo fit de S. Agnete.

DIE XXI JANUARII.

IN FESTO S. AGNETIS,

virginis et martyris.

(DUPLEX.)

Si hoc Festum transferatur in aliam diem, vel ob aliquam causam dici contigerit primas Vesperas integras, tunc ad Vesperas dicitur Antiphona Ingréssa Agnes, *cum reliquis de Laudibus*, 584.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.

[Eccli., cap. 51.]

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

HYMNUS.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit;
Hæc vota clemens áccipe,
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Agnes in médio flammárum expánsis mánibus orábat : Te déprecor, omnípotens, adoránde, coléndé, Pater metuénde, quia per sanctum Fílium tuum evási minas sacrílegi tyránni, et carnis spurcítias immaculáto calle transívi, et ecce vénio ad te, quem amávi, quem quæsívi, quem semper optávi.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas, concéde propítius ut qui beátæ Agnétis vírginis et martyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio SS. Martyrum Fabiani et Sebastiani.

Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti; et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Infirmitátem, *ut supra*, 572.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Vírginum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Veníte, 2.

HYMNUS.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit peperítque Vírgo,
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum

Scándere cœlum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remitte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spiritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Discéde a me, pábulum mortis; quia jam ab álio amatóre prævénta sum.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet, * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum; * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Discéde a me, pábulum mortis; quia jam ab álio amatóre prævénta sum.

Antiphona.

Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis: trádidit áuribus meis inæstimábiles margaritas.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Déxteram meam, et collum meum cinxit lapídibus pretiósis : trádidit áuribus meis inæstimábiles margaritas.

Antiphona.

Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 51.]

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam; de mánibus quæréntium ánimam meam et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a

verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Diem festum sacratíssimæ vírginis celebrémus : quáliter passa sit beáta Agnes ad memóriam revocémus : tértio décimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, et vitam invénit; * Quia solum vitæ diléxit auctórem.

℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa.

Quia solum.

LECTIO II.

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis; trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas : * Et circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis.

℣. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam.

Et circúmdedit.

LECTIO III.

Exaltasti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Amo Christum, in cujus thálamum introíbo, cujus mater virgo est, cujus pater fœminam nescit, cujus mihi órgana modulátis vócibus cantant : * Quem cum amávero, casta sum; cum tetígero, munda sum ; cum accépero, virgo sum.

℣. Annulo fídei suæ subarrhávit me, et imménsis monílibus ornávit me.

Quem cum amávero.

Glória Patri.

Quem cum amávero.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Induit me Dóminus cyclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificátę sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Induit me Dóminus cyclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me.

Antiphona.

Mel et lac ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornávit genas meas.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te *orábo* : * Dómine; mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eorum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-

luntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Mel et lac ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornávit genas meas.

Antiphona.

Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne committo.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas; ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * *quam* admirábile est nomen *tuum in* univérsa terra!

Antiphona.

Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne committo.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro S. Ambrósii Episcopi de Virgínibus.

LECTIO IV.

[Lib. 1.]

HODIE nátalis est vírginis: integritátem sequámur. Natális est martyris: hóstias immolémus. Natális et sanctæ Agnétis: miréntur viri, non despérent párvuli; stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuisse nomen, sed oráculum mártyris, quod indicávit quid esset futúra. Nomen vírginis títulus est pudóris. Appellábo mártyrem: prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui mártyrem prædicant, dum loquúntur.

℟. Induit me Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me: * Et tanquam sponsam decorávit me coróna.

℣. Trádidit áuribus meis inæstimábiles margaritas, circúmdedit me vernántibus átque coruscántibus gemmis.

Et tanquam.

LECTIO V.

Hæc trédecim annórum martyrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætáti : imo magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuítne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carníficum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum, nunc furéntis mucróni mílitis totum offérre corpus, mori adhuc néscia, sed paráta, vel si ad aras invíta raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque ipsis sacrílegis focis trophæum Dómini signáre victóris : nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere néxibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martyrii genus. Nondum idónea pœnæ, et jam matúra victóriæ : certáre diffícilis, fácilis coronári : magistérium virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis.

℟. Mel et lac ex ejus ore suscépi, * Et sanguis ejus ornávit genas meas.

℣. *Osténdit mihi thesáuros incomparábiles, quos mihi se datúrum repromísit.*

Et sanguis.

LECTIO VI.

Non sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína, virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári pleríque quod, tam fácile vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi quod jam divinitátis testis exísteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset. Quanto terróre egit cárnifex ut timerétur, quantis blandítiis ut suadéret, quantórum vota, ut sibi ad núptias proveníret? At illa, Et hæc sponsi injúria est, inquit, expectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet : quid, percússor, moráris? Péreat corpus quod amári potest óculis quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre carníficem, quasi ipse addíctus fuísset, trémere percussóris déxteram, pallére ora aliéno timéntis perículo, cum puélla non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martyrium, pudóris et religiónis. Et virgo permánsit, et martyrium obtínuit.

℟. Jam corpus ejus córpori meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas : *

Cujus mater virgo est, cujus pater fœminam nescit.

℣. Ipsi sum desponsáta cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur.

Cujus mater.
Glória Patri.
Cujus mater.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Antiphona.

Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam, * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Antiphona.

Ipsi sum desponsáta cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna miråntur.

PSALMUS 45.

Deus noster, refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur : * adjuvábit eum Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Ipsi sum desponsáta cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectiones de Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, *ut in Communi Virginum*, cv.

℟. 7. Ipsi sum desponsáta cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur : * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne committo.

℣. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis : trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.

Ipsi soli.

℟. 8. Omnípotens, adoránde, colénde, et treménde, benedíco te : * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, et spurcítias diáboli impollúto calle transívi.

℣. Te confíteor lábiis, te corde, te totis viscéribus concupísco.

Quia per Fílium.

Glória Patri.

Quia per Fílium.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Ingressa Agnes turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit.

Psalmus Dóminus regnavit, *cum reliquis de Dominica*, 18.

Antiphona.

Mecum enim hábeo custódem córporis mei Angelum Dómini.

Antiphona.

Annulo suo subarrhávit me Dóminus meus Jesus Christus, et tanquam sponsam decorávit me coróna.

Antiphona.

Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum ignis extinctus est a látere meo.

Antiphona.

Congaudéte mecum, et congratulámini; quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 51.]

Confitebor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

HYMNUS.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,

Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe,

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce quod concupívi jam vídeo, quod sperávi jam téneo; ipsi sum juncta in cœlis quem, in terris pósita, tota devotióne diléxi.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas, concéde propítius ut qui beatæ Agnétis vírginis et mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. *Per Dóminum.*

AD TERTIAM.

Antiphona Mecum enim hábeo.

Capitulum Confitébor tibi, Dómine.

℟. *breve.* Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, prospere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Annulo suo.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 51.]

Liberasti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus vultu.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Congaudéte mecum.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 51.]

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum : quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Antiphona Ingréssa Agnes.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmus* Lauda, Jerúsalem, 155.

Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis, 574.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stans beáta Agnes in médio flammæ, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Omnípotens, adoránde, coléndé, treménde, benedíco te, et glorífico nomen tuum in ætérnum.

Oratio Omnípotens, 585.

Deinde fit commemoratio sequentis.

DIE XXII JANUARII.

IN FESTO

SS. VINCENTII ET ANASTASII

martyrum.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beatórum mártyrum tuórum Vincéntii et Anastásii intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Vincentius, Oseæ in Hispánia citerióre natus, a prima ætáte stúdiis déditus, sacras lítteras a Valério Cæsaraugustáno Episcopo dídicit : cujus étiam partes suscépit prædicándi Evangélium, quod Episcopus propter linguæ impediméntum, prædicatiónis offício fungi non póterat. Ea re ad Daciánum provínciæ a Dio-

cletiáno et Maximiáno præpósitum reláta, Vincéntius Cæsaraugústæ comprehénditur, et vinctus ad Daciánum Valéntiam addúcitur. Ubi verbéribus et equúleo tortus, multis præséntibus, cum nulla aut tormentórum vi, aut acerbitáte vel lenitáte verbórum, propósito deterréri posset, in craticula impósitus, prunis ardéntibus suppósitis, ac ferreis únguibus excarnificátus, candentibúsque láminis exústus, íterum dúcitur in cárcerem stratum testáceis fragméntis, ut ejus nudum corpus somno oppréssum a subjéctis étiam testárum acúleis torquerétur.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Verum, illo in tenebricósa inclúso custódia, claríssimus splendor obórtus totum cárcerem illustrávit : quæ lux cum summa admiratióne omnes qui áderant affecisset, res a custóde cárceris ad Daciánum defértur. Qui edúctum in molli cúlcitra cóllocat : et *quem cruciátibus in* suam senténtiam tráhere non póterat, delíciis perdúcere conátur. Sed invíctus Vincéntii ánimus, Jesu Christi fide speque munítus vicit ómnia : et ignis, ferri, tortórum immanitáte superáta, victor ad cœléstem Martyrii corónam advolávit, undécimo kaléndas februárii. Cujus corpus, cum projéctum esset inhumátum, corvus et a volúcribus et a lupo, únguibus, rostro, alis mirabíliter deféndit. Qua re cógnita, Daciánus illud in altum mare demérgi jubet; sed inde étiam divínitus ejéctum ad littus, Christiáni sepéliunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Anastasius Persa, mónachus, Heraclío Imperatóre, cum sanctam Jerosolymórum terram visitásset, ad Cæsaréam Palæstínæ pro Christi religióne víncula et vérbera constánter perpéssus est. Mox a Persis ob eámdem causam váriis cruciátibus afféctus, a rege Chósroa, una cum septuaginta áliis Christiánis, secúri percútitur. Cujus reliquiæ primum Jero-

sólymam ad monastérium, in quo monásticam vitam proféssus erat, deinde Romam delátæ, collocátæ sunt in monastério ad Aquas Sálvias.

℟. Tanquam aurum in fornáce, probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum; * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confidunt in illum intélligent veritátem; et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam.

Glória Patri.

Quóniam.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Cum audiéritis prælia, *de Communi plurimorum Martyrum*, xlviij.

In secundi Vesperis fit a Capitulo de sequente, commemoratio præcedentis, etc.

DIE XXIII JANUARII.

IN FESTO

S. RAYMUNDI DE PENNAFORT

confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter sequentia.

In Hymno Iste Conféssor, *dicatur* Méruit suprémos Laudis honóres.

ORATIO.

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ Sacraménti insignem ministrum elegisti, et per maris undas mirabiliter traduxísti, concéde ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum pervenire valeámus. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio SS. Vincentii et Anastasii, martyrum.

Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Adésto, *ut supra*, 586.

Postea S. Emerentianæ virginis et martyris.

Antiphona.

Veni, spónsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsúmus, Dómine, beáta Emerentiána virgo et martyr implóret; quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, *Lec-*

tiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

BEATUS Raymúndus Barcinonénsis ex nóbili família de Pénnafort, christiánæ religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis ac pontifício civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris láurea insignítus, ibídem sacros cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius, Barcinonénsis Epíscopus, cum Roma suam ad Ecclésiam rediret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instituit, et tandem summis précibus ut secum in pátriam reverterétur obtínuit. Mox ejúsdem Ecclésiæ canonicátu et præpositúra ornátus, univérso clero et pópulo, integritáte, modéstia, doctrína, et morum suavitáte præfúlsit; ac Deíparæ vírginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem et cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, *et a seductóribus tutávit illum* : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

ANNUM circiter quintum supra quadragésimum agens, in Ordine Fratrum Prædicatorum, solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed præcípue in charitáte erga egénos et máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo et Jacóbo Primo, Aragóniæ Regi, appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi et unigénito Fílio suo fore dixit si in suum honórem instituerétur Ordo Religiosórum quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare, collátis inter se consíliis, Ordinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis captivórum fundavérunt, cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem Ordinis vocatiónem accommodatíssimas, quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório Nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum

primum generálem Ordinis Magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Ab eódem Gregório Romam accersítus, et Cappelláni ac Pœnitentiárii et Confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu, romanórum Pontíficum decréta in divérsis Concíliis et Epistolis sparsa in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantissime recusávit, et totius Ordinis Prædicatórum generále Magistérium, quod per biénnium sanctissime administráverat, sponte dimisit. Jacóbo, Aragóniæ regi, sacræ Inquisitiónis officii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula, inter quæ illud clarissimum, quod ex ínsula Baleárii majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexaginta milliária sex horis conféceríit, et suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens Octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus; et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri, *ut infra in Communi*, lxxviii.

Pro S. Emerentiana virgine et martyre.

LECTIO IX.

Emerentiana virgo Romána, collactánea beátæ Agnétis, adhuc catechúmena, fide et charitáte flagrans, furéntes in Christiános idolórum cultóres cum veheméntius accusáret, a concitáta multitúdine lapídibus óbruta est. Quæ in cruciátibus orans ad sepúlcrum sanctæ Agnétis, próprio sánguine, quem pro Christo constánter effúdit, baptizáta, ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit commemoratio S. Emerentianæ.

Antiphona.

Simile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa margaríta, dedit ómnia sua et compáravit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio Indulgéntiam, *ut supra*, 588.

Vesperæ a Capitulo de sequenti cum commemoratione præcedentis.

DIE XXIV JANUARII.

IN FESTO

SANCTI TIMOTHEI,

episcopi et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi unius Martyris præter sequentia.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus; et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Timóthei mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Pro commemoratione sancti Raymundi.

Antiphona.

Hic vir despiciens mundum et terréna, triumphans, divítia cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Jústum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi *regnum Dei.*

Oratio Deus, qui beátum, 588.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Timotheus Lystris in Lycaónia natus ex patre gentili et matre judæa, christiánam colébat religiónem, cum in ea loca venit Paulus Apóstolus. Qui fama commótus quæ de Timóthei sanctitáte percrebúerat, ipsum adhíbuit sócium suæ peregrinatiónis : sed propter Judæos qui se ad Christum convérterant, sciéntes Timóthei patrem esse gentílem, eum circumcídit. Cum ígitur ambo Ephesum venissent, ibi ordinátus est Epíscopus ab Apóstolo ut eam Ecclésiam gubernáret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Ad quem Apóstolus duas Epistolas scripsit, álteram Laodicéa, álteram Roma : quibus in pastorális officii cura confirmátus, cum sacrifícium, quod uni Deo debétur, fieri dæmonum simulácris ferre non posset, pópulum ephesinum Diánæ in

ejus celebritáte immolántem ab illa impietáte removére conátus, lapídibus óbrutus est; ac pene mórtuus a christiánis eréptus, et in montem óppido vicinum delátus, nono kaléndas februárii obdormívit in Dómino.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

[Serm. 44, de Sanctis.]

Triumphalis beáti mártyris Timóthei dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit : cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia et mártyris invicta patiéntia; sævítia tortóris, ut eam detestémur, patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmistam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est ut reportétis promissiónes.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Si quis venit ad me, *de Communi unius Martyris*, xxxij.

Vesperæ de sequenti cum commemorationibus assignatis.

DIE XXV JANUARII.

in conversione

S. PAULI APOSTOLI.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Ego plantávi, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmus* Láudate Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.

[Act., cap. 9.]

Saulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas : ut si quos inve-

nisset hujus viæ viros ac mulieres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

HYMNUS.

Egregie Doctor Paule, mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cœlum trahe:
Veláta dum merídiem cernat fides,
Et solis instar sola regnet cháritas.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula.
Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vade, Anania, et quære Saulum, ecce enim orat, quia vas electiónis est mihi ut portet nomen meum corám géntibus et régibus et filiis Israel.

ORATIO.

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti, da nobis, quæsumus, ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro commemoratione sancti Petri.

Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

ORATIO.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti, concéde ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde fit commemoratio sancti Timothei.

Antiphona.

Qui vult venire post me ábneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Infirmitátem, 591.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Laudémus Deum nostrum* In Conversióne Doctóris géntium.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Egrégie, *ut supra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Qui operátus est Petro in Apostolátum operátus est et mihi inter gentes; et cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis de Communi Apostolorum*, iij.

Antiphona.

Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem justus judex.

Psalmus Benedicam, iv.

Antiphona.

Mihi vívere Christus est, et mori lucrum : gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

Psalmus Eructávit, v.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

Saulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cum iter fáceret cóntigit ut appropinquáret Damásco, et súbito circumfúlsit eum lux de cœlo. Et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi : Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit : Quis es, Dómine? Et ille : Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre.

℟. Qui operátus est Petro in Apostolátum operátus est et mihi inter gentes :* Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi.

℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Et cognovérunt.

LECTIO II.

Et tremens ac stupens dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum : Surge et ingrédere civitátem, et ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi qui comitabántur cum eo stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns; et non manducávit neque bibit.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ.

℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

Ideóque repósita.

LECTIO III.

Erat autem quidam discípulus Damásci, nómine Ananías; et dixit ad illum in visu Dóminus : Ananía. At ille ait : Ecce ego, Dómine. Et Dómi-

nus ad eum : Surge, et vade in vicum qui vocátur Rectus, et quære in domo Judæ Saulum nómine Tharsénsem : ecce enim orat. (Et vidit virum Ananíam nómine introeúntem, et imponéntem sibi manus ut visum recípiat.) Respóndit autem Ananias : Dómine, audivi a multis de viro hoc quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem ; et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligándi omnes qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus : Vade ; quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus, et régibus, et filiis Israel. Ego enim osténdam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati.

℟. Repósita est mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex.

℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

Quam reddet.

Glória Patri.

Quam reddet.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Psalmus Omnes gentes, vij.

Antiphona.

Magnus sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Psalmus Exáudi, Deus, deprecatiónem, viij.

Antiphona.

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

Psalmus Exáudi, Deus, oratiónem meam, viij.

℣. Constitues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ser. 14 de Sanctis.]

Hodie de Actibus Apostolórum léctio hæc pronuntiáta est : ubi Paulus Apóstolus ex persecutóre christianórum annuntiátor factus est Christi. Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Ecclésiæ Doctórem : percútiens eum, et sanans; occídens, et vivíficans; occísus agnus a lupis, et fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára prophetía, cum Jacob Patriárcha benedíceret filiis suis (præséntes tangens, futúra prospíciens) prædictum erat quod in Paulo cóntigit. Erat autem Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Cum autem Jacob benedícens filios suos venísset ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo: Bénjamin lupus rapax.

℟. Tu es vas eléctionis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in universo mundo : * Per quem omnes gentes cognovérunt grátiam Dei.

℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Per quem omnes.

LECTO V.

Quid ergo? lupus rapax semper? Absit : sed qui mane rapit prædam ad vésperam dívidit escas. Hoc in Apóstolo Paulo implétum est, quia et de illo dictum erat. Jam, si placet, audiámus illum mane rapiéntem, ad vésperam escas dividéntem. Mane et véspere pósita sunt pro eo, ac si dicerétur, prius et póstea. Sic ergo accipiámus : Prius rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem. Saulus, inquit, accéptis epístolis a princípibus sacerdótum, ibat, ut ubicúmque inveníret christiános, ad sacerdótes attráheret et addúceret, útique puniéndos.

℟. Grátia Dei sum id quod sum, * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet.

℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum operátus est et mihi inter Gentes.

Et grátia ejus.

LECTIO VI.

Ibat spirans et anhélans cædes, hoc est mane rápiens. Nam et quando lapidátus est Stéphanus primus martyr pro nómine Christi, evidéntius áderat et Saulus, et sic áderat lapidántibus ut non ei sufficeret si tantum suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat, magis sæviens omnes adjuvándo quam suis mánibus lapidándo. Audívimus, mane rápiet : videámus ad vésperam quáliter dívidat escas. Voce Christi prostrátus de cœlo, et accípiens désuper interdictum jam sæviéndi, cécidit in fáciem suam, prius prosternéndus, póstea erigéndus; prius percutiéndus, póstea sanándus.

℟. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

℣. Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei.

A Deo.

Glória Patri.

A Deo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Psalmus Confitébimur, I.

Antiphona.

Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me cola-

phízet: propter quod ter Dóminum rogávi ut auferrétur a me, et dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Psalmus Dóminus regnávit, exúltet, x.

Antiphona.

Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, justus judex.

Psalmus Dóminus regnávit, irascántur, xj.

℣. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Hom. in natali S. Benedicti.]

Perfectus ille est qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesaúrum non deficiéntem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis *suæ, sedébitis* et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit, id est in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et Doctor géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis.

Intercéde.

LECTIO VIII.

Et justa prorsus retribútio; ut, qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ; alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere: * Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta; * Et sic evási

manus ejus in nómine Dómini.

℣. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior.

Et a frátribus.

Glória Patri.

Et sic evási.

LECTIO IX.

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israel univérsitas eórum qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ego plantávi, Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Antiphona.

Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Antiphona.

Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere: a frátribus per murum demíssus sum in sporta; et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

Antiphona.

Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

CAPITULUM.

[Act., c. 9.]

Saulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem Sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas, ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jesúsalem.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis,
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum Júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis
Seráque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus,
Ut, cum redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Filio,
Tibique, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

ORATIO.

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti, da nobis, quæsumus, ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Et fit commemoratio S. Petri.

Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

ORATIO.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidisti, concéde ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

AD TERTIAM.

Antiphona Libénter gloriábor.

Capitulum Saulus adhuc spirans, *ut supra.*

℟. *breve.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Exivit.

Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM.

Antiphona Grátia Dei.

CAPITULUM.
[Act., c. 9.]

Surrexit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes introduxérunt Damáscum. Et erat tribus diébus non videns; et non manducávit neque bibit.

℟. *breve.* Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. Super omnem.

Glória. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Antiphona Ter virgis cæsus sum.

CAPITULUM.

[Act., c. 9.]

Saulus autem multo magis convalescébat, et confundébat Judæos qui habitábant Damásci, affirmans quoniám hic est Christus.

℟. *breve.* Nimis honoráti sunt* Amíci tui, Deus. Nimis.

℣. Nimis confortátus est principátus eorum.

℟. Amíci.

Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Antiphona Ego plantávi, *cum reliquis de Laudibus*, 598. *Psalmi de Communi Apostolorum*, ij.

Capitulum Saulus adhuc spirans.

Hymnus Egrégie Doctor.

℣. Tu es vas, *ut supra in primis Vesperis*, 592.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Oratio Deus qui univérsum mundum, *ut supra*, 599.

Deinde fit commemoratio sancti Petri, ut supra.

Et S. Polycarpi, ut infra.

DIE XXVI JANUARII.

IN FESTO S. POLYCARPI, episcopi et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi unius Martyris præter sequentia.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus qui nos beáti Polycárpi mártyris tui atque pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalitia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In primo nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro S. Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO IV.

Polycarpus, Joánnis Apóstoli discípulus, et ab eo Smyrnæ Episcopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit; quippe qui nonnúllos Apostolórum et eórum qui víderant Dóminum magis-

tros habuérit et víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub Imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiam in Urbe regénte Anicéto, Romam venit: ubi plúrimos credéntium, Marciónis et Valentíni persuasióne decéptos, redúxit ad fidem. Cumque ei fortúito óbviam fuísset Márcion, et díceret, Cognóscis nos? respóndit. Cognósco primogénitum diáboli. Póstea vero, regnánte Marco Antoníno et Lúcio Aurélio Cómmodo, quarta post Nerónem persecutióne, Smyrnæ sedénte Procónsule, et univérso pópulo in amphitheátro advérsus eum personánte, igni tráditus est. Scripsit ad Philippénses valde útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ convéntu légitur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

De expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

LECTIO V.

[Serm. 21.]

Príncipes persecúti sunt me gratis, *et a verbis tuis* trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapuérit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit; nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dícere, Cum loquébar illis impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur qui impugnátur sine crímine; impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Vere frustra impugnátur qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxit: Et a verbis tuis tre-

pidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem; est étiam timor Sanctórum. Timéte Dóminum, omnes Sancti ejus; et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum quod non revelábitur, et occúltum quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

[Comm. in Matth. c. 10.]

Dominus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet, et ea quæ nunc occúlta existimántur luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas, quia dies judicii nulla hæc fuísse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris dícite in lúmine, et quod in aure audítis prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse, sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa signo.

LECTIO VIII.

Itaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fidei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum, non timéntes eos quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est; sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in

gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere martyr qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas.

Glória Patri.

Qui minas.

LECTIO IX.

Nolite timére eos qui occídunt corpus. Nullus igitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis adınitténdus est dolor; quando pro natúræ suæ atque originis conditióne resolúta in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam; étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit, negatúrum se eum Patri in cœlis qui se homínibus in terra negásset, eum porro qui conféssus coram homínibus se fuisset a se in cœlis confiténdum, qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ de sancto Joanne cum commemoratione sancti Polycarpi.

DIE XXVII JANUARII.

IN FESTO

S. JOANNIS CHRYSOSTOMI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter sequentia.

In Hymno Vesperarum et Matutini dicatur: Méruit suprémos Laudis honóres.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Ecclesiam tuam, quæsumus, Dómine, grátia cœléstis amplíficet, quam beáti Joánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis et doctrínis. Per Dóminum.

Pro commemoratione sancti Polycarpi.

Antiphona.

Qui vult veníre post me ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui nos, 600.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Sed si hoc Festum ob aliquam causam transferendum sit in Quadragesima, tunc Lectiones primi Nocturni sumendæ erunt ex Communi Doctorum, nimirum Sapiéntiam ómnium, lxx.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognoménto Chrysóstomus, a forénsibus et sæculáribus stúdiis ad divínas litteras summa cum ingénii et indústriæ laude se cóntulit. Itaque sacris initiátus, ac Présbyter Antiochénæ Ecclésiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii Imperatóris ópera, invítus Constantinopolitánæ Ecclésiæ præficitur. Quo suscépto pastoráli múnere, depravátos mores et nobiliórum hóminum vivéndi licéntiam vehementius objurgáre cœpit. Qua ex libertáte magnam multórum súbiit invídiam. Apud Eudóxiam étiam, quod eam propter Callítropæ víduæ pecúniam, et altérius víduæ agrum reprehendisset, gráviter offéndit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

QUARE áliquot Episcopórum acto Chalcédone convéntu, quo ipse vocátus ire nóluit, quod nec legítimum Concílium nec públicum esse díceret, niténte in primis ipsa contra Chrysóstomum Eudóxia, ejícitur in exílium: sed paulo post propter ejus desidérium seditióne pópuli facta, admirábili civitátis plausu ab exílio revocátur. Verum cum pérditos mores increpáre non desísteret, et ad argénteam Eudóxiæ státuam in foro sanctæ Sophíæ ludos fíeri prohibéret; conspiratióne inimicórum Episcopórum íterum exuláre cógitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiónem lugéntibus. In exílio Chrysóstomus incredíbile est et quanta mala perpéssus sit et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

VERUM dum Concílio Romæ hábito, decréto Innocéntii

Primi Pontíficis, restitúitur; a milítibus, qui eum custodiébant, miris in itínere malis et calamitátibus afficitur. Cumque per Arméniamducerétur, sanctus Basilíscus martyr, in cujus templo ántea oráverat, noctu sic eum affátus est: Joánnes frater, crástinus dies nos loco conjúnget. Quare postrídie, sumpto Eucharístiæ Sacraménto, seque crucis signo múniens ánimam Deo réddidit décimo octávo kaléndas octóbris. Quo mórtuo, horríbilis grando Constantinópoli cécidit, et quatríduo augústa cessit e vita. Ejus corpus insígni pompa et hóminum multitúdine celebrátum, Theodósius, Arcádii fílius, Constantinópolim portándum et honorífice sepeliéndum curávit, sexto kaléndas februárii; cujus étiam relíquias venerátus, paréntum suórum véniam pétiit; quod deínde Romam translátum, in Basílica Vaticána cónditum est. Multitúdinem, pietátem, ac splendórem conciónum, ceterorúmque ejus scriptórum, interpretándi étiam ratiónem, et inhæréntem senténtiæ sacrórum librórum explanatiónem, omnes admirántur; dignúmque exístimant cui Paulus Apóstolus, quem ille mirífice cóluit, scribénti et prædicánti *multa dictásse videátur.*

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Hom. 15 in Matt.]

Attendite quid díxerit, Vos estis sal terræ. Per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis criminibus oppréssum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad por-

tas paradisi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VIII.

Dicendo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccátorum vi corrúptam : et idcírco illas ab eis virtútes requírit quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est, ac modéstus, et miséricors, et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

LECTIO IX.

Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis incúndam esse ratiónem. Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsi ne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fieri potest ut ea quæ jam corrúpta sunt salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibique trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum Christi virtútis est : ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus, 17.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XXVIII JANUARII.

S. AGNETIS SECUNDO.

Pro commemoratione.

Antiphona.

Stans a dextris ejus Agnus nive candídior, Christus sibi sponsam et mártyrem consecrávit.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua beátæ Agnétis vírginis et mártyris tuæ solemnitáte lætíficas, da, quæsumus, ut quam venerámur offício étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invita-

torium et Hymnus de Communi Virginum, xciij. *Nocturnum de Feria occurrente, versiculus et duo responsoria ex Nocturnis Festi*, 577, *eo ordine quo sumuntur responsoria ex Communi Sanctorum in aliis Festis Simplicibus, ut dicitur in Rubrica de Responsoriis.*

LECTIO III.

Beata Agnes, paréntibus ad ejus sepúlcrum assídue vigilántibus, quadam nocte choro vírginum comitáta cum apparuísset, sic ad eos locúta dícitur: Ne me paréntes mórtuam lugeátis; nam una cum his virgínibus vivo apud illum in cœlis quem in terris tota mente diléxi. Cum áliquot post annos Constántia, Constantíni Imperatóris fília, insanábili úlceri medecínam quærens, nondum christiána, ad idem sepúlcrum accessísset, obdormíscens sibi audíre visa est vocem hanc Agnétis: Constánter age, Constántia: Crede in Jesum Christum Fílium Dei, qui te sanam fáciet. Quæ sanáta, paulo post una cum multis ex família Imperatóris baptísmum suscípiens, ibi Ecclésiam nómine beátæ Agnétis ædificávit.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Laudes, Antiphona Ingréssa Agnes, *cum reliquis, ut in die Festi*, 584. *Similiter et ad Horas omnia dicuntur ut annotatur in Festo, præter Orationem, quæ dicitur ut supra; et deinceps post Nonam nihil fit de ea.*

DIE XXIX JANUARII.

IN FESTO

S. FRANCISCI SALESII,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de communi Confessoris Pontificis præter hic assignata.

In Hymno Iste Conféssor, *dicitur*, Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

ORATIO.

Deus, qui ad animárum salútem beátum Franciscum Confessórem tuum atque Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluísti, concéde propítius ut charitátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Franciscus in óppido Salésio, unde famíliæ cognómen, piis et nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit, morum innocéntia et gravitáte. Adoléscens liberálibus disciplínis eruditus, mox Philosophiæ ac Theologiæ

Parísiis óperam dedit : et ne quid sibi deésset ad ánimi cultúram, Juris utriúsque láuream summa cum laude Patávii obtínuit. In sacra æde Lauretána perpétuæ virginitátis votum, quo pridem Parísiis se obstrínxerat, innovávit; a cujus virtútis propósito nullis unquam dæmonum fráudibus, nullis sénsuum illécebris pótuit dimovéri.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Recusata in Sabáudiæ Senátu amplíssima dignitáte, clericáli milítiæ nomen dedit : tum Sacerdótio initiátus, et Genevénsis Ecclésiæ præpositúram adéptus, ejus múneris partes ádeo perfécte explévit ut eum Granérius Epíscopus vindicándis ab hæresi Calviniána Chaballicénsibus, aliísque Genévæ finítimis pópulis, divíni verbi præcónem destinárit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, aspérrima quæque perpéssus est, sæpe ab hæréticis, conquisítus ad necem, variísque calúmniis et insídiis vexátus. Sed inter tot discrímina et agónes, insuperábilis ejus constántia super enítuit : Deíque opé protéctus septuaginta duo míllia hæreticórum ad Cathólicam fidem reduxísse dícitur, inter quos multi nobilitáte et doctrína insígnes numerántur.

℟. Pósui adjutórium super potentem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Mortuo Granério, qui eum sibi coadjutórem decérni curáverat, Episcopus consecrátus, sanctitátis suæ rádios circumquáque diffúdit, ubi ecclesiásticæ disciplínæ, pacis stúdio, misericórdia in páuperes, omníque virtúte conspícuus. Ad divíni cultus augméntum, novum Órdinem Sanctimoniálium instítuit, a Visitatióne beátæ Vírginis nuncupátum, sub Régula sancti Augustíni : cui áddidit Constitutiónes sapiéntia, discretióne, et suavitáte mirábiles. Suis étiam scriptis cœlésti doctrína refértis Ecclésiam illustrávit, quibus iter ad Christiánam perfectiónem tutum et planum demónstrat. Annum dénique agens quinquagésimum quintum, dum e Gállia Annésium regréditur, post Sacrum in die sancti Joánnis

Evangelístæ Lugdúni celebrátum, gravi morbo corréptus, sequénti die migrávit in cœlum anno Dómini millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo. Ejus corpus Annésium delátum in Ecclésia Moniálium dicti Ordinis honorífice cónditum fuit; cœpítque statim miráculis claréscere. Quibus rite probátis, ab Alexándro Séptimo Pontífice Máximo in Sanctórum númerum relátus est, assignáta ejus festivitátis die vigésima nona januárii.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Homo perégre, *ut in Communi Confessoris Pontificis*, lxiij.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XXX JANUARII.

IN FESTO S. MARTINÆ, virginis et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum, præter ea quæ assignantur propria.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ Martínæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Si festum sanctæ Martinæ transferri contingat, tunc in primis Vesperis (si a Capitulo fit de eodem Festo) et in secundis (si non sequatur festum semiduplex) dicitur Hymnus Martínæ célebri *usque ad* Quærit præmia, *et in fine*, A nobis ábigas; *et ad Matutinum dicitur Hymnus* Non illam, *usque in finem. Si vero non transferatur, ad Matutinum erit Hymnus ut infra.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Vírginum Dóminum, etc.

HYMNUS.

Martínæ célebri pláudite nómini,
Cives Romúlei, pláudite glóriæ :
Insígnem méritis dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.

Hæc dum conspícuis orta paréntibus
Inter delícias, inter amábiles
Luxus illécebras, dítibus áffluit
Faustæ munéribus domus;
Vitæ despíciens cómmoda, dédicat
Se rerum Dómino, et muníﬁca manu
Christi paupéribus distríbuens opes,
Quærit præmia Cœlitum.

Non illam crúcians úngula, non feræ,
Non virgæ horríbili vúlnere cómmovent;
Hinc lapsi e Súperum sédibus Angeli
Cœlésti dape récreant.
Quin et depósita sævítie leo
Se rictu plácido prójicit ad pedes:
Te, Martina, tamen dans gládius neci
Cœli cœtibus ínserit.
Te, thuris rédolens ara vapóribus
Quæ fumat, précibus júgiter invocat,
Et falsum périmens auspícium tui
Delet nóminis ómine.
A nobis ábigas lúbrica gáudia
Tu, qui Martyribus dexter ades, Deus
Une et Trine, tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Martina virgo Romána, patre consulári, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, christiánæ pietátis ardóre succénsa, divítias, quibus affluébat, mira in páuperes liberalitáte distríbuit. Sub Alexándro Príncipe, cum deos inánes cólere juberétur, immáne fácinus summa libertáte detestátur. Quaprópter iterum atque iterum affécta verbéribus, uncis, úngulis férreis, testárum fragméntis laceráta, acutíssimis gládiis membrátim concísa, ádipe fervénti perúncta, demum in amphitheátro damnátur ad béstias: a quibus illæsa divínitus evádens, in ardéntem rogum injécta, incólumis pari benefício servátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Ex ejus tortóribus nonnúlli miráculi novitáte corrépti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus gloriósam martyrii palmam cápitis abscissióne prome-

[redacted]

ruére. Ad ejúsdem preces nunc terræmótibus exórtis, nunc ígnibus e cœlo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, et simulácra consúmpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum sánguine erúpit, splendórque nitidíssimus, ac suavíssimus odor e córpore emanávit: intérdum sublimis régia in sede divínis láudibus una cum Cœlitibus interésse visa est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Hisce prodígiis, ejúsque in primis constántia ácriter permótus judex, caput vírgini amputári præcépit: qua perémpta, auditáque de cœlo voce, quo ad Súperos evocabátur, urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno Primo, martyrio afféctum, Urbáno Octávo Pontífice Máximo, in pervetústa ejúsdem Ecclésia, ad Mamertínum cárcerem, in Capitolíni clivi radícibus, cum sanctórum mártyrum Concórdii, Epiphánii et sociórum corpóribus repértum, eódem loco *in meliórem formam* redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécia tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.
Afferéntur tibi.
Glória Patri.
Afférentur tibi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Simile erit regnum cœlórum decem virgínibus, cv.

AD LAUDES.

HYMNUS.

Tu natále solum prótege, tu bonæ
Da pacis réquiem Christíadum plagis:
Armórum strépitus et fera prælia
In fines age Thrácios.
Et regum sócians ágmina sub Crucis
Vexíllo, Sólymas néxibus éxime,
Vindéxque innócui sánguinis hósticum
Robur fúnditus érue.
Tu nostrum cólumen, tu decus ínclytum,
Nostrárum obséquium réspice méntium;
Romæ vota libens éxcipe, quæ pio
Te ritu canit et colit.

A nobis ábigas lúbrica gáudia,
Tu, qui Martyribus dexter
ades, Deus
Une et Trine, tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margaritas; invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio, ut supra, 609.

Vesperæ de sequenti cum commemoratione præcedentis.

DIE XXXI JANUARII.

IN FESTO

SANCTI PETRI NOLASCI,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter sequentia.

In Hymno Iste Confessor *dicatur* Méruit suprémos Laudis honóris.

ORATIO.

Deus, qui in tuæ charitátis exémplum, ad fidélium redemptiónem, sanctum Petrum Ecclésiam tuam nova prole fœcundáre divínitus docuísti, ipsius nobis intercessióne concéde, a peccáti servitúte solútis, in cœlésti pátria perpétua libertáte gaudére. Qui vivis et regnas.

Et fit commemoratio sancti Martinæ virginis.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Deus, qui inter cétera, *ut supra*, 609.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Petrus Noláscus, Recáudi prope Carcasónam in Gállia nóbili género natus, singulári erga próximum charitáte excélluit. Cujus virtútis præságium fuit quod cum adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convolávit, et favum mellis in ejus déxtera construxit. Adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium hæresim, quæ tunc in Gállia grassabátur, exécrans, divéndito património, in Hispániam secéssit, et apud beátam Vírginem Montis Serráti votum, quo pridem se obstrínxerat, exsólvit. Tunc Barcinónam pergens, cum Christi fidélibus ab hóstium servitúte rediméndis omnem pecúniam consumpsísset,

seípsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici cúpere dictitábat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Quam gratum Deo fúerit hoc sancti viri desidérium, súbsequens declarávit evéntus; nam noctu oránti, et de Christianórum in captivitáte degéntium subsídio multa ánimo volvénti beáta Virgo appárens, Fílio suo sibíque acceptíssimum fore suggéssit, si ad sui honórem Religiosórum Ordo instituerétur, quibus præcípue esset cura captívos ab infidélium tyránnide liberáre. Huic cœlésti mónito íllico obtémperans, una cum sancto Raymúndo de Pénnafort, et Jacóbo Primo rege Aragóniæ, de eádem re a Dei Genitríce ipsa nocte præmónitis, Religiónem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis captivórum instítuit : Sodálibus suis quarto voto obstríctis manéndi in pignus sub Paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit.

℟. *Amávit eum Dóminus*, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Edito virginitátis voto illibátam perpétuo castitátem servávit. Patiéntia, humilitáte, abstinéntia, ceterísque virtútibus mirabíliter enítuit. Prophetíæ dono illústris, futúra prædíxit : inter quæ máxime celebrátur, quod Jacóbus rex Valéntiam a Mauris occupátam expugnáverit, accépta prius ab eo obtinéndæ victóriæ securitáte. Angeli Custódis ac Deíparæ Vírginis frequénti apparitióne recreabátur. Sénio tandem conféctus, de imminénti morte cértior factus, in morbum íncidit : sanctísque reféctus Sacraméntis, fratres suos ad charitátem erga captívos cohortátus et psalmum Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, devotíssime récitans, ad illa verba, Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, spíritum Deo réddidit média nocte Vigíliæ Nativitátis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Cujus festivitátem Alexánder Séptimus die trigésima prima januárii celebrári præcépit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus,

et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Nolíte timére, *de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco*, &c.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

FESTA FEBRUARII.

Prima die non impedita dicitur officium defunctorum.

DIE I FEBRUARII.

IN FESTO S. IGNATII,

episcopi et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus; et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Ignátii mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO IV.

Ignatius Antiochénæ Ecclésiæ tértius post Petrum Apóstolum Epíscopus, commovénte persecutiónem Trajáno, damnátus ad béstias, Romam vinctus míttitur. Cumque návigans Smyrnam venísset, ubi Polycárpus auditor Joánnis Epíscopus erat, scripsit unam epístolam ad Ephésios, álteram ad Magnesiános, tértiam ad Trallénses, quartam ad Romános, et inde egrédiens scripsit ad Philadélphios, et ad Smyrnæos, et própriam ad Polycárpum, comméndans illi Antiochénsem Ecclésiam : in qua et de Evangélio, quod nuper a me translátum est, super persóna Christi ponit testimónium.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Dignum autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem

et de epístola ejus, quam ad Romános scribit, pauca pónere. De Syria usque ad Romam pugno ad béstias in mari et in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopárdis, hoc est milítibus qui me custódiunt, quibus et cum benefêceris, pejóres fiunt. Iniquitas autem eórum, mea doctrina est : sed non idcírco justificátus sum. Utinam fruar béstiis quæ mihi sunt præparátæ, quas et oro mihi velóces esse ad intéritum et ad supplícia, et állici ad comedéndum me, ne, sicut et aliórum Mártyrum, non áudeant corpus attingere. Quod si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo, ut dévorer. Ignóscite mihi, filíoli : quid mihi prosit, ego scio.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

NUNC incípio Christi esse discípulus, nihil de his, quæ vidéntur desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiæ, confráctio óssium, membrórum divisio, et totíus córporis contrítio, et tota torménta diáboli in me véniant : tantum ut Christo fruar. Cumque jam damnátus esset ad béstias, et ardóre patiéndi rugiéntes audíret leónes, ait : Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíæ jacent extra portam Daphníticam in cœmetério.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus; * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

[Tract. 51, in Joan.]

IPSE Dóminus Jesus erat granum mortificándum, et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judæórum,

multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia, Qui amat, inquit, ánimam suam perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat perdet; id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo: Qui amat ánimam suam perdet eam. Noli amáre, ne perdas: noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa.

LECTIO VIII.

Hoc autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur Evangélicus sensus. Séquitur enim: Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat, subintellígitur in hoc mundo, ipse útique perdet: qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia! quemádmodum sit hóminis in *ánimam* suam amor, ut *péreat*; ódium, ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti: si bene óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas.

Glória Patri.

Qui minas.

LECTIO IX.

Sed vide ne tibi subrépat, ut teipsum velis interímere, sic intelligéndo, quod debes odisse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, et in seipsis crudelióres et sceleratióres homicídæ, flammis se donant, aquis se præfocant, præcipítio se collídunt, et péreunt. Hoc Christus non dócuit: imo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit: Redi retro, sátanas: scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas; cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seipso, sed ab álio de-

bére occidi qui vestígia séquitur Christi.

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ de sequenti, sine commemoratione præcedentis.

DIE II FEBRUARII.

in festo

PURIFICATIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

† *Si hoc festum inciderit in aliquam ex Dominicis privilegiatis, tunc transferendum erit in sequentem diem, id est in feriam secundam tanquam in sedem propriam.* (*Ex decreto Clementis VI, et sacræ Rituum Congregationis die* 9 *augusti* 1681 *et* 20 *julii* 1748.) *Translato quocumque Festo etiam æquali, non tamen altioris ritus in eam incidente.*

AD VESPERAS.

Antiphona.

O admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est; et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus Dixit Dóminus, *et reliqui consueti de sancta Maria, ut in ejus Officio parvo*, clix.

Antiphona.

Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

Antiphona.

Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Antiphona.

Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

Antiphona.

Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Allelúia.

CAPITULUM.

[Malach., c. 3.]

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor quem vos quæritis, et Angelus testaménti quem vos vultis.

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,

Bona cuncta posce.
Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Respónsum accépit Simeon a Spíritu Sancto.

℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnificat, Antiphona. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: quem virgo péperit, et post partum virgo permánsit; ipsum quem génuit, adorávit.

glória, Qui natus es de Vírgine, etc., *præterquam in Hymno* Ave maris stella, *quod semper servatur quando fit Officium de Sancta Maria.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Ecce venit ad templum sanctum suum Dominátor Dóminus: * Gaude et lætáre, Sion, occúrrens Deo tuo.

Psalmus Veníte, 2.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, sidera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta mater múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

[redacted]

Móysen, dicens : Sanctifica mihi omne primogénitum, quod áperit vulvam in filiis Israel, tam de homínibus, quam de juméntis; mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum : Cum introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi et pátribus tuis, et déderit tibi eam; separábis omne quod áperit vulvam Dómino, et quod primitivum est in pecóribus tuis : quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove : quod si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de filiis tuis prétio rédimes.

℟. Adórna thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum : * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum quem génuit adorávit.

℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens, benedíxit Dóminum. Quem virgo.

De libro Levítici.

LECTIO II.

[Cap. 12.]

Locutus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere filiis Israel, et dices ad eos : Múlier, si, suscépto sémine péperit másculum, immúnda erit septem diébus, juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die *octávo circumcidétur* infántulus : ipsa vero trigínta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem fœminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádibus, juxta ritum fluxus ménstrui, et sexagínta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ.

℟. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sisterent eum Dómino, * Sicut scriptum est in lege Dómini : Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur.

℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárnm. Sicut scriptum est.

LECTIO III.

Cumque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro filio sive pro filia déferet agnum anniculum in holocáustum, et pullum colúmbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii, et tradet sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino, et orábit pro ea; et sic mundábitur a proflúvio sánguinis sui. Ista est lex pariéntis másculum aut fœminam. Quod si non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, sumet

duos túrtures, vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, et álterum pro peccáto : orabítque pro ea sacérdos, et sic mundábitur.

℟. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum; * Sicut scriptum est in lege Dómini.

℣. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Mariæ secúndum legem Móysi, tulérunt illum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino.

Sicut scriptum.

Glória Patri.

Sicut scriptum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. 15 de Tempore.]

Sic olim prædíctum est: Mater Sion dicit: Homo, et homo factus est in ea; et ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis! o magnificéntia de cœlo ad terram descendéntis! Adhuc in útero matris a Joánne Baptísta salutabátur, et a Simeóne sene famóso, annóso, probáto, coronáto agnoscebátur. Tunc cognóvit, tunc adorávit, tunc dixit: Nunc, Dómine, dimíttis servum tuum in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

℟. Símeon justus et timorátus expectábat redemptiónem Israel: * Et Spíritus Sanctus erat in eo.

℣. Respónsum accépit Simeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Et Spíritus.

LECTIO V.

Differebatur exíre de sæculo, ut vidéret natum, per quem cónditum est sæculum. Agnóvit infántem senex, factus est in púero puer. Innovátus in ætáte qui plenus erat pietáte, Símeon senex ferébat Christum infántem; Christus regébat Simeónis senectútem. Dictum ei fúerat a Dómino quod non gustáret mortem, nisi vidéret Christum Dómini natum. Natus est Christus, et implétum est desidérium senis in mundi ipsíus senectúte. Ipse ad senem hóminem venit, qui mundum inveterátum invénit.

℟. Respónsum accépit Simeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini: * Et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, Dómine.

℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, ipse accépit eum in ulnas suas.

Et benedíxit.

LECTIO VI.

In isto quidem sæculo diu esse nolébat, et Christum in

[redacted]

hoc sæculo vidére cupiébat, cantans cum Prophéta, et dicens: Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. Dénique ut novéritis ita esse istíus lætítiam, conclúsit, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinérunt Conditórem cœli et terræ in terra cum homínibus futúrum: Angelus nuntiávit, Creatórem carnis et spíritus in carne ventúrum: salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem: Símeon senex Deum agnóvit infántem.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens: * Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace.

℣. Suscípiens Símen púerum in mánibus, exclamávit dicens.

Nunc dimíttis.

Glória Patri.

Nunc dimíttis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 2. comm. in Luc, cap. 2.]

Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, expéctans consolatiónem Israel. Non solum ab Angelis, et Prophétis, et pastóribus; sed étiam a senióribus et justis generátio Dómini accépit testimónium. Omnis ætas, et utérque sexus, eventorúmque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, utéro clausus exúltat, vídua confitétur, justus expéctat.

℟. Suscípiens Jesum in ulnas suas Símeon, exclamávit, et dixit: * Tu es vere lumen ad illuminatiónem Géntium et glóriam plebis tuæ Israel.

℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit.

Tu es vere.

Benedictio Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

LECTIO VIII.

Et bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam re-

quirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis exsólvi, sed expéctans vidére promíssum: sciébat enim quia beáti óculi, qui eum vidérent. Et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimitte servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et cum Christo esse, multo mélius est.

℟. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat; * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum quem génuit adorávit.

℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens, benedíxit Dóminum.

Quem virgo.

Glória Patri.

Quem virgo.

LECTIO IX.

Sed qui vult dimitti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, expéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, complectátur opéribus velut quibúsdam suæ fidei bráchiis: tunc dimittétur, ut non vídeat mortem qui víderit vitam. Vides úberem in omnes grátiam Dómini generatióne diffúsam, et prophetiam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Simeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venisse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorúmque mérita discérnat, et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus aut supplícia decérnat aut præmia.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Símeon justus et timorátus expectábat redemptiónem Israel, et Spíritus Sanctus erat in eo.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica*, 18.

Antiphona.

Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

Antiphona.

Accípiens Simeon púerum in mánibus, grátias agens, benedíxit Dóminum.

Antiphona.

Lumen ad revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israel.

Antiphona.

Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárum.

CAPITULUM.
[Malach., c. 3.]

Ecce ego mitto Angelum

meum, et præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor quem vos quæritis, et Angelus testaménti quem vos vultis.

HYMNUS.

O GLORIOSA Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flebiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus; ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna *die cum nostræ car*nis substántia in templo est præsentátus, ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

In responsorio brevi dicitur:

℣. Qui natus es de María Vírgine. *Et sic dicitur semper, quando fit de B. Virgine.*

AD TERTIAM.

Antiphona Respónsum accépit Símeon.

Capitulum Ecce ego mitto Angelum, *ut supra.*

℟. *breve.* Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Accípiens Símeon.

CAPITULUM.

[Malach., c. 3.]

ECCE véniet, dicit Dóminus exercítuum: et quis póterit cogitáre diem advéntus ejus, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullónum.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit

℣. Deus in médio ejus non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Obtulérunt.

CAPITULUM.

[Malach., c. 3.]

Et placébit Dómino sacrificium Juda et Jerúsalem sicut dies sæculi, et sicut anni antíqui, dicit Dóminus omnípotens.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Antiphona Simeon justus, *cum reliquis de Laudibus,* 622. *Psalmi, Capitulum, Hymnus et versiculus ut supra in primis Vesperis,* 617. *Ad Magnificat, Antiphona.*

Hódie beáta virgo María púerum Jesum præsentávit in templo: et Símeon replétus Spíritu Sancto accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum in ætérnum.

Oratio ut supra, 623.

Deinde fit commemoratio S. Blasii.

DIE III FEBRUARII.

IN FESTO S. BLASII,

episcopi et martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Blásii, mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

LECTIO III.

Blasius Sebáste in Arménia, cum virtútum laude floréret, ejúsdem civitátis Episcopus elígitur. Qui, quo témpore Diocletiánus insatiábilem crudelitátem in Christiános exercébat, se in spelúncam ábdidit montis Argæi: ubi tándiu látuit, dum ab Agricolái Præsidis milítibus venántibus deprehénsus, et ad Præsidem ductus, ejus jussu conjéctus est in víncula. Quo in loco multos ægrótos saná-

vit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitátis addúcti, deferebántur. In illis puer fuit, qui desperáta a médicis salúte, transvérsa spina faucibus inhærénte, ánimam agébat. Prodúctus autem ad Præsidem Blásius semel et íterum, cum nec bandítiis, nec minis addúci posset ut diis sacrificáret; primum virgis cæsus, deínde in equúleo férreis pectínibus dilaniátus est, postrémo dempto cápite, illústre fidei testimónium Christo Dómino dedit tértio nonas februárii.

Te Deum laudámus, 17.

DIE IV FEBRUARII.

IN FESTO

S. ANDREÆ CORSINI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia.

In Hymno Iste Conféssor *dicatur* Méruit suprémos.

ORATIO.

Deus, qui in Ecclésia tua nova semper instáuras exémpla virtútum, da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia, ut assequátur et præmia. Per Dóminum nostrum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Andream Floréntiæ ex nóbili Corsinórum família natum, paréntes précibus a Deo impetrárunt, et beátæ Vírgini spopondérunt. Qualis autem futúrus esset, divíno præságio, ántequam nascerétur, osténsum est: nam mater grávida sibi visa est per quiétem lupum edidísse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestíbulo statim in agnum convérsus est. Adoléscens pie et ingénue educátus, cum sensim ad vítia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit se paréntum voto Deíparæ Vírgini dicátum fuísse, Dei amóre succénsus, deque visu matris admónitus, Carmelitárum institútum ampléxus est, in quo váriis tentatiónibus a dæmone vexátus, nunquam tamen pótuit a religiónis propósito dimovéri. Mox Lutétiam missus, eménso studiórum currículo, et láurea donátus, in pátriam revocátur, suique Ordinis regímini in Etrúria præfícitur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum; * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Níhil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Interea Fesulána Ecclésia suo viduáta Pastóre, eum sibi Epíscopum elégit : quo múnere se indignum æstimans, diu látuit ignótus, donec púeri voce mirabíliter loquéntis próditus, et extra urbem invéntus, ne divínæ contradíceret voluntáti, Episcopátum suscépit. Ea dignitáte auctus, humilitáti quam semper colúerat impénsius incúbuit, et pastoráli sollicitúdini misericórdiam in páuperes, liberalitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, aliásque virtútes adjúnxit, et spíritu étiam prophético clarus fuit, ádeo ut ejus sánctitas ab ómnibus celebrarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Hispermótus Urbánus Quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas Andréam legátum misit : quo in múnere multa perpéssus, cívium ódia, quæ ad internneciónem exárserant, summa prudéntia restínxit, tum restitúta tranquillitáte ad própria revérsus est. Nec multo post assíduis labóribus, et voluntária carnis maceratióne conféctus, óbitus die a beáta Vírgine sibi prædícto, ad cœléstia regna migrávit, anno Dómini millésimo trecentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus Octávus multis magnísque miráculis clarum Sanctórum número adscrípsit. Ejus corpus Floréntiæ in ecclésia sui Ordinis quiéscit, et máxima cívium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsénti discrímine præsídio fuit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Homo péregre, lxiij.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE V FEBRUARII.

IN FESTO

SANCTÆ AGATHÆ,

virginis et martyris.

(DUPLEX.)

Notandum, *quod si hoc* Festum transferatur in *aliam*

diem, vel ob aliquam causam dici contigerit primas Vesperas integras, tunc dicitur sequens Antiphona Quis es tu *cum reliquis de Laudibus*, 637, *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 51.]

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

HYMNUS.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe;

Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes, cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, Magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum: jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ Agathæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio sancti Andreæ.

Antiphona.

Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui in Ecclésia, 625.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem

Virginum Dóminum,* Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Virginis Proles, Opiféxque
Matris,
Virgo quem gessit, peperitque Virgo;
Virgínis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.

Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Ingénua sum, et ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea testátur.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus,* et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum,* quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic:* sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent impii in judício:* neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum:* et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Ingénua sum et ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea testátur.

Antiphona.

Summa ingenúitas ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes,*

[redacted]

et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Domino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Summa ingenúitas ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.

Antiphona.

Ancílla Christi sum, ídeo me osténdo servílem habére persónam.

PSALMUS 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Ancílla Christi sum, ídeo me osténdo servílem habére persónam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 51.]

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo; quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me; et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Dum torquerétur beáta Agatha in mamílla gráviter, dixit ad júdicem: * Impie, crudélis et dire tyránne, non es confúsus amputáre in fœmina quod ipse in matre suxisti?

℣. Ego enim hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi.

Impie.

LECTIO II.

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum; et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Agatha lætíssime et gloriánter ibat in cárcerem, * Quasi ad épulas invitáta, et agónem suum Dómino précibus commendábat.

℣. Nobilissimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur ad cárcerem.

Quasi ad épulas.

LECTIO III.

Exaltasti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de tempóre iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites, fília; ipse

[redacted]

me misit ad te, * Quem dilexísti mente et puro corde.

℣. Nam et ego apóstolus ejus sum, et in nómine ejus scias te esse curándam.

Quem dilexísti.

Glória Patri.

Quem dilexísti.

Antiphona.

Agatha sancta dixit : Si feras mihi promíttis, audíto Christi nómine mansuéscunt.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum :* Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre :* quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino :* Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Agatha sancta dixit : Si feras mihi promíttis, audíto Christi nómine mansuéscunt.

Antiphona.

Si ignem adhíbeas, rorem mihi salvíficum de cœlo Angeli ministrábunt.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine,* intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo :* quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam :* adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore

eórum véritas; * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te; * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriábuntur in te omnes qui dilígunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Si ignem adhíbeas, rorem mihi salvíficum de cœlo Angeli ministrábunt.

Antiphona.

Agatha lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta, et agónem suum Dómino précibus commendábat.

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Agatha lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta, et agónem suum Dómino précibus commendábat.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

LECTIO IV.

Agatha virgo, in Sicília nobílibus paréntibus nata, quam Panormitáni et Catanénses civem suam esse dicunt, in persecutióne Décii Imperatóris Cátanæ gloriósa marty-

rii corónam consecúta est. Nam cum pari pulchritúdinis et castitátis laude commendarétur, Quintiánus Siciliæ Prætor ejus amóre captus est. Sed cum, tentáta modis ómnibus ejus pudícitia, Agatham in suam senténtiam perdúcere non posset, Christiánæ superstitiónis nómine comprehénsam, Aphrodisiæ cuídam mulíeri depravándam tradit. Quæ Aphrodisiæ consuetúdine cum de constántia coléndæ Christiánæ fidei, et servándæ virginitátis removéri non posset; núntiat illa Quintiáno, se in Agatha óperam pérdere. Quare ille ad se vírginem addúci jubet : et, Nonne, inquit, te pudet nóbili génere natam, húmilem et servílem Christianórum vitam ágere? Cui Agatha : Multo præstántior est Christiána humílitas et sérvitus regúm ópibus ac supérbia.

℟. Ego autem adjúta a Dómino perseverábo in confessióne ejus, qui me salvam fecit, * Et consolátus est me.

℣. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, qui misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

Et consolátus.

LECTIO V.

Quamobrem irátus Prætor hanc ei optiónem dat : *velitne* pótius venerári deos, an vim tormentórum subíre? At illa constans in fide, primum cólaphis cæsa mittitur in cárcerem : unde postrídie edúcta, cum in senténtia permanéret, admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur : tum ei mamílla abscínditur. Quo in vúlnere Quintiánum appéllans virgo : Crudélis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fœmina quod ipse in matre suxísti? Mox conjécta in víncula, sequénti nocte a sene quodam, qui se Christi Apóstolum esse dicébat, sanáta est. Rursum evocáta a Prætóre, et in Christi confessióne persevérans, in acútis téstulis et candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur.

℟. Ipse me curávit, qui per Apóstolum Petrum in custódia me confortávit, pro eo quod jussa sum suspéndi in equúleo : Propter fidem castitátis ádjuva me, Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

℣. Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamillam meam meo péctori restitúere.

LECTIO VI.

Quo témpore ingénti terræmótu urbs tota contrémuit, ac duo paríetes corruéntes Silvínum et Falcónium intimos Prætóris familiáres op-

pressérunt. Quare vehementer commóta civitáte, véritus pópuli tumúltum Quintiánus, Agatham semimórtuam clam redúci imperat in cárcerem. Quæ sic Deum precáta : Dómine, qui me custodísti ab infántia, qui abstulísti a me amórem sæculi, qui me carnificum torméntis superiórem præstitísti, áccipe ánimam meam. Ea in oratióne migrávit in cœlum nonis februárii : cujus corpus a Christiánis sepelítur.

℟. Vidísti, Dómine, et spectásti agónem meum, quómodo pugnávi in stádio : sed quia nólui obedíre mandátis príncipum, * Jussa sum in mamílla torquéri.

℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam.

Jussa sum.

Glória Patri.

Jussa sum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

[redacted]

* ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

Nisi diligénter perféceris corpus meum a carnifícibus attrectári, non potest ánima mea in paradísum Dómini cum palma intráre martyrii.

Antiphona.

[redacted]

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Vidísti, Dómine, agónem meum, quómodo pugnávi in stádio : sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Antiphona.

Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo : ádjuva me, Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

PSALMUS 15.

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei : * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præclári s : * étenim herédítas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiphona.

Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo : ádjuva me, Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Hom. 63 in Matt.]

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deinde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ádstruit.

℟. Beáta Agatha ingréssa cárcerem, expándit manus suas ad Deum, et dixit : Dómine, qui me fecísti víncere torménta carníficum, * Jube me ad tuam misericórdiam perveníre.

℣. Dómine, qui me creásti, et tulísti a me amórem sæculi, qui corpus meum a pollutióne separásti.

Jube me.

LECTIO VIII.

Id autem hoc fere modo confírmat. Cógita tecum si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant : imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Medicínam carnálem córpori meo nunquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum,* Qui solo sermóne restáurat univérsa.

℣. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum.

Qui solo sermóne.

Glória Patri.

Qui solo sermóne.

LECTIO IX.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent,

[redacted]

subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat : ut alacrióres effíciat eo ipso quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere : idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi : nihil in me dúbites, fília.

Psalmus Dóminus regnávit, 18.

Antiphona.

Medicínam carnálem córpori meo nunquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

Antiphona.

Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, quia memor es mei, et misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

Antiphona.

Benedíco te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo péctori restituísti.

Antiphona.

Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 51.]

Confitébor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo; quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

HYMNUS.

Jesu, coróna vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens prœmia.

Quocúmque tendis, vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Paganórum multitúdo fúgiens ad sepúlcrum Vírginis, tulérunt velum ejus contra

ignem; ut comprobáret Dóminus quod a perículis incéndii méritis beátæ Agathæ mártyris suæ eos liberáret.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera potentiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut, qui beátæ Agathæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Medicínam carnálem.

Capitulum Confitébor, *ut supra*, 637.

℟. *breve*. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Grátias tibi ago.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 51.]

Liberasti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℟. *breve*. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Qui me dignátus est.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 51.]

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. *breve*. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS

Antiphona.

Quis es tu, *cum reliquis ut supra in Laudibus*, 637.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmus* Lauda, Jerúsalem, Dóminum, 155.

Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis, 627.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

[redacted]

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum ; jube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

Oratio Deus, qui inter cétera, *ut supra*, 638.

Deinde fit commemoratio sequentis.

DIE VI FEBRUARII.

IN FESTO

SANCTÆ DOROTHEÆ,

virginis et martyris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde.

℟. Próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Dorothea virgo et martyr implóret : quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

LECTIO III.

Dorothea virgo, ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício Præside comprehénsa, Chrystæ et Callístæ soróribus, quæ a fide defécerant, trádita est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est : nam eas Doróthea ad cultum christiánæ religiónis redúxit, propter quam étiam martyrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, et palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam virginitátis et martyrii palmam accépit.

Te Deum laudámus, 17.

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO

SANCTI ROMUALDI,

abbatis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter ea quæ sequuntur.

In Hymno Iste Conféssor *dicatur* Méruit suprémos.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti Romuáldi comméndet, ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Romualdus Ravénnæ, Sérgio patre, nóbili génere natus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse pœniténtiæ causa secéssit : ubi

religiósi hóminis sermóne ad pietátis stúdium veheméntius incénsus, viso étiam semel et iterum per noctem in Ecclésia beáto Apollinári, quod Dei servus illi futúrum promíserat, mónachus efficitur. Mox ad Marínum vitæ sanctitáte, ac severióre disciplína in fínibus Venetórum eo témpore célebrem se cóntulit, ut ad arctam et sublímem perfectiónis viam eo magístro ac duce uterétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Multis sátanæ insidiis, et hóminum invídia oppugnátus, tanto humílior se assídue jejúniis et oratiónibus exercébat, et rerum cœléstium meditatióne, vim lacrymárum profúndens, fruebátur: vultu tamen ádeo læto semper erat, ut intuéntes exhiláraret. Magno apud Príncipes et Reges in honóre fuit: multique ejus consílio, mundi illécebris abjéctis, solitúdinem petiérunt. Martyrii quoque cupiditáte flagrávit, cujus causa dum in Pannóniam proficíscitur, morbo, quo afflictabátur cum progrederétur, levabátur cum recéderet, revérti cógitur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas parádisi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

In vita et post mortem miráculis clarus, spíritu étiam prophétiæ non cáruit. Scalam a terra cœlum pertingéntem, in similitúdinem Jacob Patriárchæ, per quam hómines in veste cándida ascendébant et descendébant, per visum conspéxit: eóque Camaldulénses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirabíliter agnóvit. Dénique cum annos centum et viginti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servisset, ad eum migrávit anno salútis millésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquénnio postquam sepúltum fúerat, íntegrum repértum, Fabriáni in Ecclésia sui Ordinis honorífice cónditum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Ecce nos relíquimus, *ut in Communi Abbatum*, xcj.

In secundis Vesperis a Capitulo fit de sequenti, cum commemoratione præcedentis.

DIE VIII FEBRUARII.

IN FESTO

S. JOANNIS DE MATHA,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, exceptis iis quæ hic sunt propria.

In Hymno Iste Conféssor *dicatur* Méruit suprémos.

ORATIO.

Deus, qui per sanctum Joánnem Ordinem Sanctissimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cœlitus instituere dignátus es, præsta, quæsumus, ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Romualdi Abbatis.

Antiphona

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Intercéssio, 639.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes de Matha, Ordinis Sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum institútor, Falcóne in Província natus est, paréntibus pietáte et nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque Theologíæ currículo, Magistérii láuream adéptus, doctrínæ et virtútum splendóre eníttuit. Quibus motus Parisiénsis Antistes ad sacrum Presbyterátus Ordinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte cómmorans, sapiéntia et móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cum autem in Sacéllo ejúsdem Epíscopi, ipso cum áliis adstánte, primum Deo Sacrum offérret, cœlésti favóre méruit recreári; nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in péctore Crux rúbei et cærúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, et super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis appáruit. Qua visióne in éxtasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei se

ad rediméndos ab infidélibus captívos destinári.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Quo vero matúrius in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit, ibíque divíno nutu factum est ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit, cum quo ínita societáte, se per triénnium in oratióne et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cóntigit autem ut dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, Crucem inter córnua gerens, rúbei et cærúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam, et exínde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam profiscísci decrevérunt, ut a summo Pontífice novi Ordinis pro rediméndis captívis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius Tértius, qui, illis benígne accéptis, dum secum de re propósita delíberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solémnia ad sacræ Hóstiæ elevatiónem, Angelus ei cándida veste, cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos, appáruit. Quo viso Póntifex Institútum approbávit, et novum Ordinem Sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum vocári jussit, ejúsque proféssóribus albas vestes cum Cruce rúbei et cærúlei colóris præbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Sic stabilíto Ordine, sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque Cœnóbio Cervi Frígidi in Diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, Ecclésiam, et Hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis donávit, cum multis redditibus et possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum, regem Marróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas

Joánnes proféctus est; Regúmque, Príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctisque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, et morbo conféctus, ardentíssimo Dei et próximi amóre exæstuans ad extrémum devénit. Quare Frátribus convocátis, eisque ad opus redemptiónis cœlitus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dómino sextodécimo kaléndas januárii, anno salútis millésimo ducentésimo decimotértio, ejúsque corpus in ipsa Ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE IX FEBRUARII.

IN FESTO

SANCTÆ APOLLONIÆ,

virginis et martyris.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut, qui beátæ Apollóniæ mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

LECTIO III.

Apollonia virgo Alexandrína, sub Décio Imperatóre, cum ingravescénte jam ætáte ad idóla sisterétur, ut eis veneratiónem adhibéret; illis contémptis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse prædicábat. Quamóbrem omnes ei contúsi sunt et evúlsi dentes: ac, nisi Christum detestáta deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam minátisunt ímpii carnífices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitú-

ram, respóndit. Itaque comprehénsa ut comburerétur, cum paulísper quasi delíberans, quid agéndum esset, stetisset; ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus Sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevi consúmpto córpore puríssimus spíritus in cœlum ad sempitérnam martyrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus, 17.

DIE X FEBRUARII.

IN FESTO

SANCTÆ SCHOLASTICÆ, virginis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui ánimam beátæ vírginis tuæ Scholásticæ, ad osténdendam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie Cœlum penetráre fecisti, da nobis, ejus méritis et précibus, ita innocénter vívere, ut ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro secúndo Dialogórum S. Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Cap. 33.]

Scholastica venerábilis Patris Benedicti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum venire consuéverat: ad quam vir Dei, non longe extra jánuam, in possessióne Monastérii, descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum Discípulis venerábilis ejus descéndit frater, qui totum diem in Dei láudibus sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fœmina soror ejus eum rogávit, dicens: Quæso te, ista nocte me non déseras, ut usque mane de cœléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cœli serénitas, ut nulla in áere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fœmina, cum verba fratris negántis audivisset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis et tonitrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedictus, neque Fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo

consénderant, pedem movére potúerint.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Sanctimonialis quippe fœmina caput in mánibus declínans, lacrymárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est; sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonitruo leváret; quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter coruscos et tonitruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad Monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Párcat tibi omnípotens Deus, soror; quid est, quod fecísti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, et audíre me noluísti: rogávi Deum meum, et audívit me: modo ergo, si potes, egrédere, et, me dimíssa, ad Monastérium recéde. Ipse autem exíre extra rectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spirituális vitæ collóquia sese vicária relatióne satiárent.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam.

Proptérea.

LECTIO VI.

Cumque die áltero éadem venerábilis fœmina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad Monastérium rédiit. Cum, ecce, post tríduum in cella consístens, elevátis in áera óculis, vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore egréssam in colúmbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui tantæ ejus glóriæ congáudens omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum Frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad Monastérium deférrent, atque in sepúlcro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto, cóntitigit ut quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora non sepultúra separáret.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.
Afferéntur tibi.
Glória Patri.
Afférentur tibi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Simile erit regnum cœlórum decem virginibus, *de Communi Virginum*, cv.

DIE XIV FEBRUARII.

IN FESTO

SANCTI VALENTINI,

presbyteri et martyris.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Valentini mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Pro tertia Lectione legitur sermo S. Augustini Episcopi, Triumphális, *de Communi unius Martyris*, xxvij.

Te Deum laudámus, 17.

DIE XV FEBRUARII.

IN FESTO

SS. FAUSTINI ET JOVITÆ,

martyrum.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut, quórum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

℟. 2. Hæc est vera fráternitas, quæ nunquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.
℣. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.
Contemnéntes aulam.
Glória Patri.
Contemnéntes aulam.

LECTIO III.

Faustinus et Jovíta fratres, nóbiles Brixiáni, in multis Itáliæ úrbibus, quo vincti sæviénte Trajáni persecutióne ducebántur, acerbíssima supplícia perpéssi, fortes in christiánæ fidei confessióne perstitérunt. Nam Brixiæ diu vínculis constrícti, feris étiam objécti, in ignémque conjécti, et a béstiis et a flamma íntegri et incólumes serváti sunt : inde vero iísdem caténis colligáti Mediolánum venérunt : ubi eórum fides tentáta exquisitissimis torméntis, tanquam igne aurum, in cruciátibus magnis enítuit. Póstea Roman missi, ab Evaristo Pontífice confirmáti, ibi quoque crudelíssime torquéntur. Dénique perdúcti Neápolim, in ea étiam urbe várie cruciáti, vinctis mánibus pedibúsque in mare demergúntur, unde per Angelos mirabíliter erépti sunt. Quare multos et constántia in torméntis, et miraculórum vir-

túte ad Christi fidem convertérunt. Postrémo redúcti Bríxiam inítio suscépti ab Adriáno impérii, secúri percússi, illústrem martyrii corónam accepérunt.

Te Deum laudámus, 17.

DIE XVIII FEBRUARII.

IN FESTO

SANCTI SIMEONIS,

episcopi et martyris.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnipotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

LECTIO III.

Simeon, fílius Cléophæ, post Jacóbum próximus Jerosólymis ordinátus Epíscopus, Trajáno Imperatóre apud Atticum consulárem est accusátus, quod Christiánus esset, et Christi propinquus. Comprehendebántur enim omnes eo témpore, quicúmque ex género David orti essent. Quare multis cruciátus torméntis, eódem passiónis génere, quod Salvator noster subíerat, afficitur, mirántibus ómnibus, quod homo ætáte conféctus (erat enim centum et vigínti annórum) acerbíssimos crucis dolóres fórtiter constantérque paterétur.

Te Deum laudámus, 17.

DIE XXII FEBRUARII.

in cathedra

S. PETRI ANTIOCHIÆ.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Ecce sacérdos, *cum reliquis de Laudibus* 651. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 44.]

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Quodcumque in orbe néxibus revinxeris,
Erit revinctum, Petre, in arce síderum:
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice:
In fine mundi judicábis sæculum.

Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,
Honor tibi decúsque; sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum.
Amen.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

ORATIO.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontificium tradidísti, concéde ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivit.

Deinde fit commemoratio S. Pauli.

Antiphona.

Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

ORATIO.

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti, da nobis, quæsumus, ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Si fuerit in Quadragesima, fit commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitatorium.—Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cœlórum.

Psalmus, Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Quodcúmque, *ut supra in Vesperis*, 647.

In primo Nocturno, Antiphona Beátus vir, *cum aliis Antiphonis, Psalmis, et versiculis de Communi Confessoris Pontificis.*

Lectiones primi Nocturni cum Responsoriis, ut in Festo Cathedræ Romanæ, die xviij *januarii,* 563.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

LECTIO IV.

[Sermone 15 de Sanctis.]

Institutio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ideo quod primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus Cáthedram suscepisse referátur. Recte ergo Ecclésiæ natálem sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ideo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris

super terram erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cœlis.

Et ideo.

LECTIO V.

Petrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit: et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod Ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit: Exáltent eum in Ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit: quia dignum est, ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cœlum conscénditur.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non deficiat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.

℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis.

Et tu aliquándo.

LECTIO VI.

Quod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc Ecclésiæ ínvicem præstant, quia tanto necesse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honóris. Cum solemnitátem hanc Ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit, miror cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et vina cónferant quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.

℟. Petre, amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas.

℣. Simon Joánnis, díligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te.

Pasce oves.

Glória Patri.

Pasce oves.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

[Serm. 3, in Ann. assumpt. suæ.]

Apostolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur intérrogat: et tándiu sermo respondéntium commúnis est, quándiu humánæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulórum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cum dixisset:

Tu es Christus Filius Dei vivi : respóndit ei Jesus : Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est. Id est, ídeo beátus es, quia Pater meus te dócuit : nec terréna opinio te feféllit, sed inspirátio cœléstis instrúxit : et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

℟. Quem dicunt hómines esse filium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℣. Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis.

Et ego.

LECTIO VIII.

Et ego, inquit, dico tibi : hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excelléntiam tuam, quia tu es Petrus : id est, cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum præter quod nemo potest áliud pónere : tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut, quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnam éxtruam templum : et Ecclésiæ meæ cœlo inserénda sublímitas, in hujus fidei firmitáte consúrget.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis.

℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua.

Hóstiam laudis.
Glória Patri.
Hóstiam laudis.

Si hoc Festum ante Quadragesimam venerit in Sabbato, vel transferatur in Feriam secundam, et Annus non fuerit bissextilis, legitur nona Lectio de Homilia Vigiliæ sancti Mathiæ, et de ea fit commemoratio ad Laudes post commemorationem sancti Pauli. In Quadragesima autem nona Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis, cum commemoratione de ea, et nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

LECTIO IX.

Hanc confessiónem portæ ínferi non tenébunt, mortis víncula non ligábunt : vox enim ista vox vitæ est. Et sicut confessóres suos in cœléstia próvehit, ita negatóres ad inférna demérgit. Propter

quod dicit beatíssimo Petro : Tibi dabo claves regni cœlórum. Et quæcúmque ligáveris super terram erunt ligáta et in cœlis : et quæcúmque sólveris super terram erunt solúta et in cœlis. Transívit quidem étiam in álios Apóstolos vis potestátis istíus, et ad omnes Ecclésiæ príncipes decréti hujus constitútio commeávit : sed non frustra uni commendátur, quod ómnibus intimátur. Petro enim ídeo hoc singuláriter créditur, quia cunctis Ecclésiæ rectóribus Petri forma præpónitur Manet ergo Petri privilégium, ubicúmque ex ipsíus fertur æquitáte judícium. Nec nímia est vel sevéritas vel remissio, ubi nihil erit ligátum, nihil solútum, nisi quod beátus Petrus aut sólverit aut ligáverit.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona

Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Antiphona.

Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo.

Antiphona.

Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 44.]

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Beate Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula.
Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis.

℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et

in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cœlis : dicit Dóminus Simóni Petro.

ORATIO.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti, concéde ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis.

Deinde fit commemoratio sancti Pauli, ut supra, 648.

Postea Feriæ, si in Quadragesima venerit.

AD TERTIAM.

Antiphona Non est invéntus.

Capitulum Ecce sacérdos magnus, *ut supra*.

℟. *breve*. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.

℣. Stolam glóriæ índuit eum.

℟. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD SEXTAM.

Antiphona Ideo jurejurándo.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 44.]

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi : ídeo jurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. *breve*. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit eum.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

℟. Sacerdótem sibi.

Glória Patri. Elégit eum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD NONAM.

Antiphona Serve bone.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 45.]

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsius, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. *breve*. Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndum órdinem Melchísedech.

℟. In ætérnum.

Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Antiphona Ecce sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus*, 651.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmi* Meménto, Dómine, David, 144.

Capitulum, et Hymnus, ut supra in primis Vesperis.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Oratio Deus, qui beáto Petro, *ut supra*, 652.

Deinde fit commemoratio sancti Pauli, ut supra in primis Vesperis, 648.

Postea Feriæ, si in Quadragesima venerit.

DIE XXIII FEBRUARII

vel XXIV anno bissextili.

IN VIGILIA

S. MATHIÆ APOSTOLI.

Si non venerit in Quadragesima, tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Hoc est præcéptum meum, *ut in Vigilia Apostolorum*, j.

Si autem venerit in Quadragesima, nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut beáti Mathíæ Apóstoli tui, quam prævenímus, venéranda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

DIE XXIV FEBRUARII

vel XXV anno bissextili.

IN FESTO S. MATHIÆ,

apostoli.

(DUPEX SECUNDÆ CLASSIS.)

Omnia de Communi Apostolorum, præter orationem et Lectiones sequentes.

ORATIO.

Deus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti, tríbue, quæsumus, ut ejus interventióne tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Postea, si venerit in Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

In diébus illis exúrgens Petrus in médio fratrum dixit: (erat autem turba hóminum simul fere centum viginti) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda; qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum, qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius; et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis.

Estóte ergo.

LECTIO II.

Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea, et Episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis, usque in diem qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum enim.

LECTIO III.

Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt : Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis : et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur.

Glória Patri.

Dábitur.

In secundo Nocturno, Lectiones de Expositione S. Augustini Episcopi, Fundaménta ejus in móntibus sanctis, *ut in Communi Apostolorum*, xvij.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ ; quia abscondísti hæc

a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

[Serm. 10 de Verbis Dom.]

Venite ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit: Venite ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promissio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos; et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini.

LECTIO VIII.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas *magnam fábricam* constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

In Quadragesima Lectio nona legitur de Homilia Feriæ currentis.

LECTIO IX.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei,

summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus, 17.

In Vesperis et Laudibus omnia ut in Communi Apostolorum.

FESTA MARTII.

Ante Quadragesimam prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE IV MARTII.

IN FESTO S. CASIMIRI, confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter ea quæ hic habentur.

ORATIO.

Deus, qui inter regáles delícias et mundi illécebras sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti, quæsumus ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Postea S. Lucii Papæ et martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Lúcii mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quadragesima, Lectio Justus, si morte, lxxvij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Casimirus, patre Casimiro, matre Elisabétha Austriaca, Polóniæ régibus ortus, a pueritia sub óptimis magistris, pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveniles artes áspero domábat cilicio, et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-

bus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Catholicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére : quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa construérent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calamitátibus oppréssos, Patris et Defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius quam castitátis jactúram ex medicórum consilio subíre constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Consummatus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum et religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim, prætérquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum, et várii infirmi sanitátem ad ejus sepúlcrum recuperárunt; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo Décimus, eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

In Quadragesima Lectio nona de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea in Laudibus fit commemoratio.

Postea S. Lucii.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Oratio Deus, qui nos, 656.

DIE VII MARTII.
in festo
S. THOMÆ DE AQUINO,
confessoris et ecclesiæ doctoris.
(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter sequentia.

Ad Magnificat, Antiphona.
O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne clarificas, et sancta operatióne fœcúndas, da nobis, quæsumus, et quæ dócuit intelléctu conspicere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

In Quadragesima fit commemoratio Feriæ. Postea SS. Martyrum Perpetuæ et Felicitatis.

Antiphona.
Istárum est enim regnum cœlórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine.
℟. Et constituisti eas super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni Sapiéntiam ómnium antiquórum, *de Communi Doctorum*, lxx.

IN SECUNDO NOCTURNO.
LECTIO IV.

Thomas, Landúlpho Cómite Aquináte, et Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indigne feréntibus, Lutétiam Parisiórum mittitur. Quem fratres in itinere per vim raptum in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus

júvenis flexis génibus ante signum Crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentire visus est, sibi ab Angelis constríngi lumbos; quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit: soróribus, quæ ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut, contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cœléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Emissus e castro per fenéstram, Neápolim redúcitur: unde Romam, póstea Parísium a Fratre Joánne Theutónico, Ordinis Prædicatórum Generáli Magistro ductus, Albérto Magno doctóre, Philosophiæ ac Theologíæ óperam dedit. Vigínti quinque annos natus magister est appellátus, publicéque Philósophos ac Theólogos summa cum laude est interpretátus. Nunquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. *Quin étiam* sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret, non tam stúdio aut labóre suo peperisse, quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli cum ad imáginem Crucifíxi veheméntius oráret, hanc vocem audívit: Bene scripsísti de me, Thoma; quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non áliam, Dómine, nisi teipsum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Nullum fuit scriptórum genus, in quibus non esset diligentíssime versátus. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat: nec tamen a prædicatióne divíni verbi desistébat. Quod cum fáceret per Octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulierem quæ ejus fímbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles, ádeo excéllunt, ut ob eam causam étiam nomen Doctóris Angélici jure sit adéptus. Ab Urbáno Quarto Romam vocátus, addúci non pótuit, ut honóres accíperet. Archiepiscopátum Neapolitánum étiam deferénte Cleménte Quarto Pontífice

recusávit. Missus a Gregório Décimo ad Concílium Lugdunénse, in Monastério Fossæ Movæ in morbum incidit, ubi ægrótus Cántica Canticórum explanávit. Ibídem óbiit quinquagenárius anno salutis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, nonis mártii. Miráculis et vivus et mórtuus flóruit. A Joánne Vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio : cujus corpus póstea Urbáno Quinto summo Pontífice Tolósam translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, *ut in Communi Doctorum*, lxxiij.

In Quadragesima Lectio nona de Homilia Feriæ occurrentis.

In Laudibus post commemorationem Feriæ, fit commemoratio Sanctarum, ut supra in primis Vesperis, 558.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE VIII MARTII.

IN FESTO

S. JOANNIS DE DEO,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui beátum Joánnem tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti, præsta, ipsíus suffragántibus méritis, ut igne charitátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Thomæ.

Antiphona O Doctor óptime. ℣. Justum dedúxit. *Oratio ut supra*, 658.

Postea Feriæ occurrentis, si venerit in Quadragesima.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In Quadragesima vero Lectiones de libro Ecclesiastici, Beátus vir, *de Communi Confessoris non Pontificis, secundo loco*, lxxxvij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes de Deo ex cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris junióris

regni Lusitániæ natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit; et ob audítam prædicatiónem verbi Dei, sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid perfectúmque visus sit attigisse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ suíque ipsius contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cœlésti charitáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi extrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fœcundávit Fratrum Hospitalitátis, infirmis præcláro animárum corporúmque proféctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Paupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem proficua déerat. Effúsa quoque extra nosocómium charitáte, indigéntibus muliéribus, víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vitio inquinátis exterminaret. Cum autem máximum in Régio Granaténsi valetudinário excitátum fuisset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infirmos húmeris exportátos, tum léctulos fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas jam in imménsum succrescéntes versátus, exinde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit, in schola charitátis édocens, segniórem in eum fuísse ignem qui foris ússerat quam qui intus accénderat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam gló-

riæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Multiplici asperitátum génere, demississima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrymárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus e léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstringens, octávo idus mártii, anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini, quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mirabiliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum Alexánder Octávus Póntifex Máximus in Sanctórum número rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 22.]

In illo témpore, Accessérunt ad Jesum Pharisæi, et interrogávit eum unus ex eis Legis Doctor, tentans eum : Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 72 in Matth.]

Sadducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur : cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt; et Legis perítiam profiténtem præmittunt; non discere, sed tentáre cupiéntes, ac ita intérrogant : Quodnam primum mandátum in lege sit? Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum : putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant. Quid igitur Christus? ut osténdat

idcirco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cháritas, sed invídiæ livóre tabéscerent : Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum ; hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic : Díliges próximum tuum sicut teipsum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.
Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Quamobrem simile est huic? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munitur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus, Dixit insípiens in corde suo : Non est Deus. Deinde séquitur : Corrúpti sunt, et abomínábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum : Radix ómnium malórum avarítia est : quam quidam appeténtes erravérunt a fide, Qui díligit me mandáta mea servábit; quorum caput et radix est: Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teipsum.

℟. *Sint lumbi vestri præcincti*, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.
Et vos símiles.
Glória Patri.
Et vos símiles.

In Quadragesima Lectio nona de Homilia Feriæ occurrentis.

LECTIO IX.

Si ergo dilígere Deum dilígere próximum est : (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias, mérito ait, in his totam Legem et Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant : sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius sponte áttulit; secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE IX MARTII.

IN FESTO S. FRANCISCÆ,

viduæ romanæ.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi nec Virginis nec Martyris, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui beátam Franciscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti, concéde, quæsumus, ut intercessiónis ejus auxílio, Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Joannis de Deo.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, ut supra, 660.

Postea Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In Quadragesima vero de communi non virginum, mulierem fortem, cxv.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Francisca, nóbilis Matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla: étenim pueríles ludos et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata virginitátem suam Deo consecráre, et Monastérium ingredi propósuit: paréntum tamen voluntáti humiliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis júveni æque diviti ac nóbili nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit; a spectáculis, convíviis, aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a doméstícis curis supérerat témporis oratióni aut proximórum utilitáti tribuens; in id vero máxima sollicitúdine incúmbens, ut Matrónas Románas a pompis sæculi et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter Domum Oblatárum, sub Régula sancti Benedicti, Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in urbe instítuit. Viri exílium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non modo constantíssime tolerávit, sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit, sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam:

* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet te.

LECTIO V.

Viro defúncto, ad prædíctam Oblatárum Domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrymis eárum número adscríbi supplíciter postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen quam ancíllæ vilissimæque fœminæ, et immundítiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem et verbo declarávit et exémplo: sæpe enim e suburbána vínea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eísdem onústum agens per urbem aséllum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat; ægrotantésque in xenodóchiis visitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo, crebrísque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo Confessárii mandáto, a cujus ore nutúque pendébat, módice temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Divina mystéria, præsértim vero Christi Dómini Passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrymárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctissímæ Eucharístiæ Sacraménto, spíritu in Deum eleváta, ac cœléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit, Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum, et Prophetiæ dono enítuit, quo et futúra prædíxit, et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel e cœlo labéntes intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuissent satis, sic ejus précibus Dóminus mul-

tiplicávit, ut quindecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit : et aliquándo earúmdem sorórum, extra urbem mense januário ligna paràntium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabiliter obténtis abúnde expléverit. Dénique méritis et miráculis clara, migrávit ad Dóminum, anno ætátis suæ quinquagésimo sexto : quam Paulus Quintus Póntifex Máximus in Sanctárum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudá bitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Simile est regnum cœlórum thesáuro, *de Communi non Virginum.*

In Quadragesima Lectio nona de Homilia feriæ currentis.

In secundis Vesperis commemoratio sequentis Festi.

DIE X MARTII

in festo

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de communi plurimorum Martyrum, xxxviij, *præter sequentia.*

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola ad Romanos Fratres, debitóres sumus, *de Communi plurimorum Martyrum*, xlj.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Licinio Imperatóre, et Agricoláo Præside, ad Sebásten Arméniæ urbem, quadraginta militum fides in Jesum Christum, et fortitúdo in cruciátibus perferéndis enituit. Qui sæpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constricti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuissent, hiemis témpore frigidíssimo nudi sub apérto

áere supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio : Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item, Dómine, coróna donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingréssa est in orbem terrárum. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit árida.

LECTIO V.

Ceteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes, et luce circumfúsos, et quosdam e cœlo descendéntes Angelos tanquam a rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, intuens, ita secum loquebátur : Quadragínta hi sunt, quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus : nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus, Martyribus se adjúnxit. Cum vero præsidi satéllites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacíllis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes fierent.

LECTIO VI.

In eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus adhuc vivéntem vidisset, sic cohortáta est : Fili, paulísper sústine, ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixísset,

ad idolórum cultum revocári posse, ipso in húmeros sublâto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequebátur : in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit; ut, qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cœlum pervenírent. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in profluentém, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ et íntegræ repértæ, honorífico sepúlcro cónditæ sunt.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum.
Glória Patri.
Quóniam donum.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evangelium Descéndens Jesus de Monte, *de Communi plurimorum martyrum secundo loco*, liij.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio.

DIE XII MARTII.

IN FESTO S. GREGORII,

papæ, confessoris et ecclesiæ doctoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, liv, *præter sequentia.*

Ad Magnificat in utrisque Vesperis Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beate Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti, concéde propítius ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones Sapiéntiam ómnium antiquórum, *de Communi Doctorum*, lxx.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gregorius magnus, Románus, Gordiáni Senatóris fílius, adoléscens philosophiæ óperam dedit, et prætório offício functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti

Andréæ nómine in suis ædibus, prope Basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri; ubi Hilarióne ac Maximiáno magistris, mónachi vitam proféssus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontífice, ad Tibérium Constantinum Imperatórem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutychium Patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum Imperátor in ignem injiceret. Quare Eutychius paulo post cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat multis præséntibus, dicens: Confiteor quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur: quem honórem ne accíperet quándiu pótuit recusávit. Nam aliéno vestitu in spelúnca delítuit: ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat: in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit; Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Epíscopo dare nóluit, nisi Neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris, Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda présbytero Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Epíscopi nomen arrogábat. Maurítium Imperatórem, eos, qui mílites fuíssent, mónachos fieri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum

meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea.

LECTIO VI.

Ecclesiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta Synodo, multa constituit : in iis, ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur : ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúia dicéretur : ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanias, Statiónes, et Ecclesiásticum offícium auxit. Quátuor Concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tanquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua Ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit ; quos cum dictáret, testátus est Petrus Diáconus se Spíritum Sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper et ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, Pontificátus anno decimotértio, mense sexto, die décimo quarto idus mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cœléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in Basílica sancti Petri, prope Secretárium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuérit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

[Ex Hom. 17, in Luc. c. 10.]

Considerandum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat singúlos, in quantum valet, instruére, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre contínuo, quod sanctis Apóstolis dícitur, et per Apóstolos nobis : Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur, qui

pastóres estis, pensáte, quia Dei animália páscitis: de quibus profécto animálibus Deo per Psalmistam dícitur: Animália tua habitábunt in ea. Et sæpe vidémus, quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, et melioràri. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat: ut, quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas Paradísi corónavit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VIII.

Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus: quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplis osténdimus. Nullum puto, fratres charíssimi, ab áliis majus præjudícium, quam a sacerdótibus tólerat Deus: quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit; quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus; nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia eo ipso, quo céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, suscéptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis arguméntum: Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus: locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurisávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

COMMUNE
SANCTORUM.

PARS HIEMALIS.

IN VIGILIIS APOSTOLORUM.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus et Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non sunt propriæ Lectiones legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.
[Cap. 15.]

In illo témpore, Dixit Jesus discipulis suis : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
[Homilia 27 in Evangelia.]

Cum cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit : Hoc est *præcéptum meum, ut diligátis ínvicem,* nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est, et ómnia unum præcéptum sunt? quia quidquid præcipitur in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radice pródeunt, sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis si non manet in radice charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore.

LECTO III.

Præcepta ergo Domínica et multa sunt et unum : multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, et amícos jubet díligi in se et inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli qui díligunt próximos, se[d] per afféctum cognatiónis

carnis; quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt, sed áliud est quod sponde impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ.

LECTIO III.

Hi nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur, quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde, cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: prótinus áddidit: Sicut diléxi vos; ac si apérte dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres charíssimi, solérter intuéndum est quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa quæ dilígimus auférre moliátur.

COMMUNE
APOSTOLORUM
ET EVANGELISTARUM.

Ad Vesperas Antiphona Hoc est præcéptum meum, *cum reliquis de Dominica*, xiij. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.
[Ephes., c. 2.]

Fratres, jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis,
Cœlum resúltet láudibus;
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audite voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus,

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibique Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona. Tradent enim vos in con

cíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis et géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Æterna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas, et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

In omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

PSALMUS 18.

Cœli *enárrant glóriam* Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum; * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, *

et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Antiphona.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore, * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum, * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dominum, omnes sancti ejus, * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos, * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde; * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum, * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima:

* et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Antiphona.

Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum; et quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantum de Homilia; et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.
[Cap. 4.]

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum; sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis.

Estóte ergo.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes quod non accepísti ? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis; et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tanquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum enim.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris : maledícimur, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tanquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo : sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos esti qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur enim.

Glória Patri.

Dábitur enim.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus, * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

clésiæ, ad cujus sacratissimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancilla ostiária requisíta dicat. Una enim mulieris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis qualis post advéntum Spíritus existat audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum; cæsis denuntiátur Apóstolis ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℞. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
Modo coronántur.
Glória Patri.
Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Exaltabúntur córnua justi. Allelúia.

PSALMUS 74.

Confitebimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum, * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiphona.

Exaltabúntur córnua justi. Allelúia.

Antiphona.

Lux orta est justo. Allelúia. Rectis corde lætítia. Allelúia.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exul-

tet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Lux orta est justo. Allelúia. Rectis corde lætítia. Allelúia.

Antiphona.

Custodiébant testimónia ejus et præcépta ejus. Allelúia.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus, * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte

sancto ejus,* quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus. Allelúia.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3 in Matth. cap. 19.]

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini.

Benedictio Cujus, *vel* Quorum festum cólimus.

LECTIO VIII.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel; quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium: veni enim se-

paráre hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Ex occasióne hujus senténtiæ, quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam, non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromissio, in uxóribus appáreat turpitúdo; ut qui unam pro Dómino dimiserit centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito *sui ita erunt*, quasi parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymnus Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Antiphona.

Vos amíci mei estis si feceritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Antiphona.

Beáti pacífici, beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Antiphona.

In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

CAPITULUM.

[Ephes., c. 2.]

Fratres, jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis;
Cœlum resúltet láudibus;
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona. Vos qui * reliquístis ómnia et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam, Antiphona Majórem charitátem.

Capitulum Fratres, jam non, xiij.

℟. *breve.* In omnem terram, * Exívit sonus eórum.
In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Exívit sonus.
Glória Patri.
In omnem terram.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Antiphona Vos amici mei estis.

CAPITULUM.
[Act., c. 5.]

Per manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. *br.* Constítues eos príncipes, * Super omnem terram.
Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. Super omnem.
Glória Patri.
Constítues eos.

℣. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona In patiéntia vestra.

CAPITULUM.
[Act., c. 5.]

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. *breve.* Nimis honoráti sunt, * Amici tui, Deus.
Nimis honoráti.

℣. Nimis confortátus est principátus eórum.

℟. Amici tui.
Glória Patri.
Nimis confortátus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN IIis VESPERIS.

Antiphona.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * dominάre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum :* Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet :* proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Antiphona.

Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus,* et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus,* cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Antiphona.

Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

PSALMUS 115.

Credidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam

coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiphona.

Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Antiphona.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manipulos suos.

Antiphona.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Antiphona.

Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

PSALMUS 138.

Domine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe, * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es; * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nónne qui odérunt te, Dómine, óderam, * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inímici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Antiphona.

Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

CAPITULUM.

[Ephes., c. 2.]

FRATRES, jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctorum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguláre lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus Exúltet orbis, *ut supra*, xiij.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte; et accipiétis regnum ætérnum. Allelúia.

ALIÆ LECTIONES

PRO APOSTOLIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Expositióne S. Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

LECTIO IV.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia

per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis; et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus : et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est número. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

LECTIO V.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet : et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos : unus cécidit Judas, in locum ipsius sanctus Mathias ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum inveni ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia : unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

Et ídeo quia úndique venitur ad judicándum, duódecim sedes sunt : sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent : quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi

quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Merídies. Istæ quátuor partes assidue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos : ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptismum in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amici Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.
Glória Patri.
Modo coronántur.

PRO EVANGELISTIS

LECTIONES.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis.

Estóte ergo.

LECTIO II.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspectus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintillæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus, et fácies et pennas per quátuor partes habébant : junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non

revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum enim.

LECTIO III.

Similitudo autem vultus eórum, fácies hóminis, et fácies léonis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur enim.

Glória Patri.

Dábitur enim.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

LECTIO IV.

[Homilia 3, lib. 1.]

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia, et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur : per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℣. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

LECTIO V.

Quatuor ergo fácies uni sunt : quia si requiras quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat, hoc procul dúbio quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras quid Marcus, hoc quod Matthæus, Joánnes et Lucas. Si quæras quid Lucas, hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

Et quátuor pennæ uni, quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum símul omnes concórditer prædicant, et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt : sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante

fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipes ventúrus. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 17 in Evangelia.]

Dominus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt : quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit : quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus quam inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini bibérunt.

LECTIO VIII.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui charitátem erga álterum non habet prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

LECTIO IX.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait : Iter fácite ei qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit ; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum iter fácimus cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse

post véniens per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum, laudámus, 17.

COMMUNE

UNIUS MARTYRIS.

Ad Vesperas Antiphona Qui me conféssus, *cum reliquis de Laudibus, ut infra. Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.

[Jacobi 1.]

Beatus vir qui suffert tentatiónem, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et pérennis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat Antiphona.

Iste sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beati N., Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos beáti N., Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejusdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti N., Mártyris tui, natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, intercedénte

beáto N., Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Deus, tuórum mílitum, xxiij.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

In lege * Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus,* et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum,* quod fructum suum dabit in témpore suo;

Et fólium ejus non défluet; * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic:* sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Antiphona.

Prædicans* præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes,* et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum,* advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum,* et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos,* et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus,* prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me:* Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam,* et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,* et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite;* erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre,* et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus,* et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus,* beáti omnes qui confidunt in eo.

Antiphona.

Prædicans* præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona.

Voce mea * ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me?* multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ :* Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es,* glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi :* et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum :* et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me :* exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa,* dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus :* et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Voce mea * ad Dóminum clámavi; et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in Festo Martyris et Pontificis.

In Festo autem Martyris non Pontificis leguntur quæ inferius positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum, xlj.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 20.]

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die qua ingréssus sum in Asiam quáliter vobiscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insidiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utilium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dó-

minum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi ignórans, nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Fundátus.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsius, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus

autem fletus factus est ómnium; et, procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus est.

Glória Patri.

Et invéntus est.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Filii hóminum * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Filii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Antiphona.

Scuto * bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Antiphona.

In univérsa * terra glória et honóre coronásti eum.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Sermone 44 de Sanctis.]

Triumphalis beáti Mártyris N. dies hódie nobis an-

niversária celebritáte recúrrit : cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcipue consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invicta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur : patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmistam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Coronata ítaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit; et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta : Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? defécit caro mea, et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Contemplabatur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere po-

test, quanta sint supérnæ civitátis gáudia, et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promereri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Justus Dóminus, * et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde:

Quóniam quæ perfecísti destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

Justus Dóminus, * et justítiam diléxit; æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

Habitábit * in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in

corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos :

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Habitábit * in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto suo.

Antiphona.

Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala, * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Posuísti, * Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 14.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 37 in Evangelia.]

Si considerémus, fratres charissimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere vel quis intelléctus cápere súfficit illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscriptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℞. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa signo.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Sed ad hæc audita inardéscit ánimus; jamque illic cupit assístere ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit : Non coronábitur nisi qui legítime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℞. Hic est vere martyr qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dómi-

nus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas.

Glória Patri.

Qui minas.

Sequens responsorium dicitur ultimo loco in Festis sanctorum Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani et Melchiadis.

℟. Dómine, prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Posuísti in cápite.

Glória Patri.

Posuísti in cápite.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Sed percontári libet quómodo paréntes et carnáliter propinquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magister dicat: Qui uxórem non odit non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem et eos qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Qui me * conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Qui séquitur me * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Antiphona.

Qui mihi * minístrat me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Antiphona.

Si quis * mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

Antiphona.

Volo, Pater, * ut ubi ego sum illic sit et miníster meus.

CAPITULUM.

[Jacobi 1.]

Beatus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

HYMNUS.

INVICTE Martyr, únicum
Patris secútus Filium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens Cœléstibus.
Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dilue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti corpóris;
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram réspice, omnipotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontificis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontificis ánnua solemnitáte lætificas, concéde propitius ut cujus natalitia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui beáti N. Mártyris tui natalitia cólimus intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Qui séquitur me.

Capitulum Beátus vir qui, xxxiij.

℟. *breve*. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine.
Glória et honóre.
℣ Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.
℟. Coronásti.
Glória Patri. Glória et honóre.
℣. Posuisti, Dómine, super caput ejus.
℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona Qui mihi minístrat.

CAPITULUM.
[Eccli., 15.]

CIBAVIT illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. *breve*. Posuisti, Dómine, * Super caput ejus.

Posuisti, Dómine.

℣. Corónam de lápide pretióso.

℟. Super caput.

Glória Patri. Posuísti, Dómine.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona Volo, Pater.

CAPITULUM.

[Eccli., 39.]

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *br.* Magna est glória ejus, * In salutári tuo.

Magna est glória.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. In salutári tuo.

Glória Patri. Magna est glória.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Antiphona Qui me confessus, *ut supra, cum reliquis de Laudibus*, xxxiij.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi, Psalmus* Crédidi, 137.

Capitulum Beátus vir.

Hymnus Deus, tuórum mílitum, xxiij.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona. Qui vult * venire post me ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

ALIÆ LECTIONES

PRO UNO MARTYRE

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne sancti Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

LECTIO IV.

[Serm. 21.]

Principes persecúti sunt me gratis; et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat, qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur; ut possit dicere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur qui impugnátur sine crímine, impugnátur ut nóxius; cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Vere frustra impugnátur qui apud impios et infidos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnátur fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit, et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte labiórum.

LECTIO VI.

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candén-

tium laminárum
fornácis ardéntis
parte ália pérso
grávium catená
cárnifex cruént
pone, inquam,
tántem ómnia p
ciis, deínde cogi
dáta divína, il
perpétuum, illu
incéndium perfi
pœnæ recrudesc
nam: trepidáre
dum præséntibus
pétuis se dedat
turbári ánimo,
judícii rhomphæ
ríbilem quadam
spécie contuétur
hanc trepidatió
viri constántis,
eúmdem concúr
confidéntia cupié
et divína trepidá

℟. Stola jucu
duit eum Dómin
rónam pulchritú
super caput ejus?

℣. Cibávit illu
pane vitæ et int
aqua sapiéntiæ s
távit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NO

Léctio sancti E
cúndum Matthæu

LECTIO V

[Cap. 16.

In illo témpore,
discípulis suis: S

post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 32 in Evangelia.]

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset: concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicinæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur, ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa signo.

LECTIO VIII.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat audiámus: Qui vult post me venire ábneget semetípsum. Ibi dícitur ut abnegémus nostra: hic dícitur ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet, valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere martyr qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas júdicum.

Glória Patri.

Qui minas júdicum.

Sequens Responsorium dicitur ultimo loco in festis sanctorum Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani et Melchiadis.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcedinis; * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Posuísti in cápite.

Glória Patri.

Posuísti in cápite.

LECTIO IX.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit ut renuntiémus nostris, quia quicúmque ad fidei agónem venímus luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestitus quisque cum ludo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus, 17.

COMMUNE
PLURIMORUM MARTYRUM.

Ad Vesperas, Antiphona Omnes sancti, *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 133, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.
[Sap., 3.]

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

Sanctorum méritis ínclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt quos fátue mundus abhórruit,
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis á seclæ,
Jesu Rex bone Cœlitum.
Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera;
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium;
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, únaque póscimus
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Istórum * est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

ORATIO.

Beatorum Mártyrum, paritérque Pontificum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut quorum gaudémus méritis accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2

HYMNUS.

Christo profúsum sánguinem
Et Mártyrum victórias
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæsumus
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Secus decúrsus * aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit

in consilio impiórum, et in via peccatórrm non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet, * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Antiphona.

Tanquam aurum * in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea : * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Antiphona.

Si coram * homínibus torménta passi sunt, spes elec-

tórum est immortális in ætérnum.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me?* multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum :* et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Fratres, debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et hærédes : hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt.

℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus.

Quóniam prióra.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocavit, hos et justificávit; quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum; quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ideo corónas triumpháles meruérunt.

℣. Unus spíritus et una fides erat in eis.

Et ideo corónas.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Quis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Et meruérunt.

Glória Pátri.

Et meruérunt.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Dabo * sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in ta-

bernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum: * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dabo * sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Antiphona.

Sanctis, * qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

PSALMUS 15.

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * insuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiphona.

Sanctis, * qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Antiphona.

Sancti * qui sperant in Dómino habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus; * orbis terrárum,

et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam; nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Sancti qui sperant in Dómino habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delectthe in lætítia.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

[Sermone 47 de Sanctis.]

Quotiescumque, fratres charissimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expetémus a Dómino cónsequi temporália beneficia, ut ipsos Mártyres imitándo accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum, ut imitári non pigeat quod celebráre delectat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis, et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Már-

tyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit ad eórum beatitúdinem non póterit pervenire. Sed et Paulus Apóstolus prædicat dicens : Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio : Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Sed dicet áliquis : Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi ? Huic ego respóndeo quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem : Díscite a me quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem : Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum et pax.

Glória Patri.

Quóniam donum et pax.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

PSALMUS 32.

Exultate, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem com-

moveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem et generatiónem.

Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus, * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum, * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem, * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

Antiphona.

Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Antiphona.

Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ideo coronáti póssident palmam.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudívit me, * et ex ómnibus tribulatiónibus meis eripuit me.

Accédite ad eum et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvábit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur ómni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum *suórum :* * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Antiphona.

Ecce merces * sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

PSALMUS 45.

Deus, noster refúgium et virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret et confringet arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio A vinculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 35 in Evangelia.]

Dominus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ prævidéntur: et nos tolerabílius mundi mala suscípimus si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos indicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus fuit.

Benedictio Quórum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cœlo, et signa magna erunt. Ultima tribulá-

tio multis tribulatiónibus prævenítur, et per crebra mala quæ véniunt indicántur mala perpétua quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiónes non statim finis, quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui, in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.
Mercédem labóris.
Glória Patri.
Mercédem labóris.

Sequens Responsorium dicitur post octavam vel secundam Lectionem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ nunquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.
Contemnéntes aulam.
Glória Patri.
Contemnéntes aulam.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

SED cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet ut eórum consideratiónem bréviter per *síngula perstringámus*, quia necésse est ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum : erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper : erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum : erit fames, ecce sterílitas terræ : terrorésque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur : et qui in cunctis delíquimus in cunctis ferímur : ut impleátur quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Omnes sancti* quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii!

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Cum palma* ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

Antiphona.

Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

Antiphona.

Mártyres Dómini,* Dóminum benedícite in ætérnum.

Antiphona.

Mártyrum chorus,* laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia.

CAPITULUM.

[Sap., 3.]

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia,
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus,
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vestri capílli cápitis* omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

ORATIO.

Beatorum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N., nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N et N. natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N et N. solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut quorum gaudémus méritis accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona Cum palma.

Capitulum Justórum ánimæ, *ut supra.*

℟. *breve.* Lætámini in Dómino,* Et exultáte, justi. Lætámini.

℣. Et gloriámini omnes recti corde.

℟. Et exultáte justi.

Glória Patri. Lætámini in.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona Córpora sanctórum.

CAPITULUM.

[Sap., 10.]

Reddidit Deus mercédem

labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili, et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. *breve.* Exúltent justi, * In conspéctu Dei.

Exúltent justi.

℣. Et delecténtur in lætítia.

℟. In conspéctu Dei.

Glória Patri. Exúltent justi.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona Mártyrum chorus.

CAPITULUM.

[Sap., 3.]

FULGEBUNT justi, et tanquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. *br.* Justi autem, * In perpétuum vivent.

Justi autem.

℣. Et apud Dóminum est merces eórum.

In perpétuum vivent.

Glória Patri. Justi autem.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Isti sunt sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus Dixit Dóminus, 133.

Antiphona.

Sancti * per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psalmus Confitébor, 134.

Antiphona.

Sanctórum * velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalmus Beátus vir, 134.

Antiphona.

Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus neque clamor, sed nec ullus dolor, quóniam prióra transiérunt.

Psalmus Laudáte púeri, 135.

Antiphona.

In cœléstibus * regnis sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus Crédidi, 137.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, xxxviij.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et quia pro ejus amóre sánguinem suum

fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

ALIÆ LECTIONES
PRO
PLURIBUS MARTYRIBUS
IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.
[Serm. 1 de Martyrib.]

Nemo est qui nésciat Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur, ut dum hæc ita celebrári perspicimus cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris, quo possimus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possimus; ut parta victória, cum iisdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis :* Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Quis est enim qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis, eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desirántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carnificum non timuérunt sancti Dei moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti; sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit : nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúg-

[redacted]

nes ; habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos ; et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum.

Glória Patri.

Quóniam donum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Descéndens Jesus de monte stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 5 in Luc., c. 6.]

Advérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret ? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos : in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ideo quemque in inferióribus sanat, hoc est a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit, ut usu quodam et cópia suæ natúræ compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis, * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus.

LECTIO VIII.

Beati páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles : ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi : et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui, in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Venite, benedícti Patris mei, percípite regnum.
Mercédem labóris.
Glória Patri.
Mercédem labóris.

LECTIO IX.

SED prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelista pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum, quia qui contémpserit sæculária ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci qui, mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus, 17.

COMMUNE

CONFESSORIS PONTIFICIS.

Ad Vesperas, Antiphona Ecce sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus*, lxv. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi*, *Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.
[Eccli., 44.]

ECCE sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus; et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

ISTE Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra, quæ passim jacuére, membra,
Viribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat Antiphona.

Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnificat Antiphona.

O Doctor óptime,* Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., Divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

ALIA ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus, et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Confessórum Dóminum,* Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Iste Conféssor, *ut supra*, liv.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Beátus vir* qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Antiphona.

Beátus vir qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

Antiphona.

Beátus * iste sanctus, qui

confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dómi-

nus, * et pereáti[...]

Cum exárseri[...] ejus, * beáti om[...] fidunt in eo.

Antiph[...]

Beátus iste s[...] confisus est in D[...] dicávit præcept[...] constitútus est [...] sancto ejus.

Antiph[...]

Tu es * glóri[...] suscéptor meus, exáltans caput [...] exaudísti me de [...] tuo.

PSALMU[...]

DOMINE, quid [...] sunt qui tribulan[...] insúrgunt advér[...]

Multi dicunt [...] * Non est salus [...] ejus.

Tu autem, D[...] céptor meus es, [...] et exáltans capu[...]

Voce mea a[...] clamávi, * et exa[...] monte sancto su[...]

Ego dormívi, [...] sum: * et exurré[...] minus suscépit [...]

Non timébo [...] circumdántis m[...] Dómine, salvum [...] meus.

Quóniam tu [...] omnes adversán[...] causa, * dentes [...] contrivísti.

Dómini est sal[...]

pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Fidelis sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem; non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum; fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne, in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

LECTIO II.

[Cap. 1.]

Oportet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem; non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum, sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum qui secúndum doctrínam est fidélem sermónem, ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres; máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui; qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo.

* Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo fecit.

Benedictio Spíritus Sancti.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes; ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile, ut is qui ex advérso est vereátur nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri

Tu es sacérdos.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Invocántem * exaudívit Dóminus sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino : * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine, * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam ;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Invocántem exaudívit Dó-

minus sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Antiphona.

Læténtur omnes * qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dólose agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt; et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiphona.

Dómine, * Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

PSALMUS 8.

DOMINE, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas; insuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et contituisti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

[Homilia 59, quæ est 2 de S. Eusebio Vercellensi.]

An sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, laudes addidisse áliquid, decerpíssse est : siquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est filius sápiens : quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur? in Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidissimo ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prædítus lenitátis, ómnium civium in Deum provocávit afféctum : quia Pontificii admi-

nistratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradisum tránsitus exultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua : tanquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine,* iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona.

Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex, * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona.

Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et mise-

ricórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 25.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profíciscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 9 in Evangelia.]

Lectio sancti Evangélii, fratres charíssimi, sollícite consideráre nos ádmonet ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, rationes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui péregre profíciscitur servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminns loricam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Quis itaque iste homo est qui péregre profíciscitur, nisi

Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre profíciscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis donum quinque sénsuum, id est exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Sed is qui quinque talénta accéperat ália quinque lucrátus est, quia sunt nonnúlli qui, etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos póssunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant: dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Non est invéntus * símilis illi qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona.

Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Antiphona.

Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum: servi Dómini hymnum dícite Deo. Allelúia.

[redacted]

Antiphona.

Serve bone * et fidélis, intra in gáudium dómini tui.

CAPITULUM.

[Eccli., 44.]

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Jesu, redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus;
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Hujus célebrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potitur inter Angelos.
Hujus benignus ánnue
Nobis sequi vestigia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit, Christe Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N., Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

ALIA ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus, et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Non est invéntus.

Capitulum Ecce sacérdos magnus, *ut supra.*

℟. *br.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum.

Amávit eum.

℣. Stolam glóriæ índuit eum.

℟. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona Ideo jurejurándo.

CAPITULUM.

[Eccli., 44.]

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Ad Nonam,
Serve bone.

CAPITUL

[Eccl., 4

FUNGI sacerdótio
laudem in nómine
offérre illi incénsu
in odórem suavitát

℟. *br.* Tu es sacé
ætérnum. Tu es.

℣. Secúndum órdi
chisedech.

℟. In ætérnum.
Glória Patri. Tu es

℣. Justum dedúxit
nus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi r
Dei.

Ad Vesperas, *Anti*
Ecce sacérdos magnus,
reliquis de Laudibus, b

Psalmus Dixit Dómi
cum reliquis de D

[redacted]

serve bone et fidé-
pauca fuísti fidélis,
a te constítuam : *
idium Dómini tui.
ie, quinque talénta
iihi, ecce ália quin-
icrátus sum.
gáudium.

ECTIO II.

dívites in virtúte,
inis stúdium ha-
cificántes in dómi-
mnes isti in gene-
gentis suæ glóriam
:, et in diébus suis
n láudibus. Qui
i sunt reliquérunt
rándi laudes eó-
it quorum non est
oeriérunt quasi qui
it : et nati sunt,
nati, et filii ipsó-
psis.
sacérdos magnus,
ibus suis plácuit
o jurejurándo fe-
Dóminus créscere
suam.
lictiónem ómnium
edit illi, et testa-
iuum confirmávit
it ejus.
ejurándo.

ECTIO III.

viri misericórdiæ
im pietátes non de-
im sémine eórum
bona, hæréditas
ótes eórum, et in
i stetit semen eó-
lii eórum propter
: in ætérnum ma-

nent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.
Tu es sacérdos.
Glória Patri.
Tu es sacérdos.

ALIÆ LECTIONES

PRO PONTIFICE

ET CONFESSORE.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Homil. 59, quæ est 2 de S Eusebio.]

Beati Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus, qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in littore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum

meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum quo Christus viderétur reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Posui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas viventes in córpore jam defúnctas, et delict óbrutas ac sepúltas, datiónem tanquam vocándo, Deo res ut Dómini sui ad imitátor, jam mórtu e contrário mortific morte peccáto?

℟. Iste est qui ante magnas virtútes operát et omnis terra doctrin repléta est: * Ipse inter pro peccátis ómnium p lórum.

℣. Iste est qui contém vitam mundi, et pervénit cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.
[Cap. 24.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Episcopi.

[Comment. in Matth. cap. 26.]

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine lis silentii ratióne esse sciré mus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum sudórum opéri

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

LECTIO II.

Homines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes; pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt reliquérunt nomen narrándi laudes eórum, et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo.

LECTIO III.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum permanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum, et filii eórum propter illos usque *in ætérnum* manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri.

Tu es sacérdos.

ALIÆ LECTIONES

PRO PONTIFICE

ET CONFESSORE.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Homil. 59. quæ est 2 de S Eusebio.]

Beati Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus, qui gubernáculum fidei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum

meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum quo Christus viderétur reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Posui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas viventes in córpore jam defúnctas, et delictórum m óbrutas ac sepúltas, ad em datiónem tanquam ad luc vocándo, Deo resuscitá ut Dómini sui admirán imitátor, jam mórtuas D e contrário mortíficet vi morte peccáto?

℟. Iste est qui ante De magnas virtútes operátus et omnis terra doctrína repléta est: * Ipse interc pro peccátis ómnium po lórum.

℣. Iste est qui contém vitam mundi, et pervéni cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangéli cúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 24.]

In illo témpore, Dixit J discípulis suis: Vigiláte, nescítis qua hora Dómi vester ventúrus sit. Et liqua.

Homilía sancti Hilárii E copi.

[Comment. in Matth. cap. 26.]

Ut ignorántiam illam ómnibus táciti, non sine lis siléntii ratióne esse s mus, vigiláre nos Dóm propter advéntum furis mónuit, et oratiónum duitáte deténtos, ómn præceptórum suórum o

ous inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum,* et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VIII.

[Cap. 27.]

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur, speciálem tamen pópuli princípibus, id est Episcopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto audiens, et præcéptis obédiens erit, id est si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispendat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tanquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in profécium humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne judícii commis-

sam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus, 17.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Antiphona.

O Doctor* óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti, præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum; Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus vel non Pontificibus, pro qualitate Festi.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 39.]

Sapientiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet : bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam : * intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum, et ipse tanquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri.

Tu es sacérdos.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.

Glória Patri.

Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Lib. 9, c. 6.]

Qui post Orionas Hyadum nómine nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et represśa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt cum ei jam per credulitáit vernum lucidior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

Benedictio Christus perpétuæ.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-

bus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

NEC immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses minime dixisset : Expectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaiam Véritas diceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc quod paulo ante protúlimus: Quamóbrem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

Benedictio Ignem sui amóris.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lóricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

DUM ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur : quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit, quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus singulis magis magísque sciéntia cœlestis osténditur, quasi intérni solis lúminis vernum tempus aperitur, ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seipso quotidie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et largius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus re[illegible]

pléta est:* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuérit, in quo saliétur? et réliqua.

Homilía sancti Augustini Episcopi.

[L. 1, de Serm. Domini in monte, c. 6]

Ostendit Dóminus fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum, qui erunt hómines per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus per quos erórem áuferat ceterórum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

Benedictio Cujus festum.

LECTIO VIII.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus qui pátitur persecutiónem, sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior; sed inférior non est qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est quam pédibus corpóreis calcámus : sed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita, id est fundáta super insignem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons in quo disputat Dóminus.

Te Deum laudámus, 17.

COMMUNE
CONFESSORIS
NON PONTIFICIS.

Ad Vesperas, Antiphona Dómine, quinque taléntta, ut *infra ad Laudes* lxxxv. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133 *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.
[Eccli., 31.]

Beatus vir qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

HYMNUS.

Iste Conféssor Dómini colentes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra, quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus atque
virtus,
Qui super cœli sólio corús-
cans,
Tótius mundi sériem gubér-
nat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Similábo eum* viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti N. confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. confessóris tui solemnitáte deférimus, ut qui nostræ justitiæ fidúciam non habémus ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. abbátis commméndet, ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Confessórum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Iste Conféssor, *ut supra*, lxxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Beátus vir* qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum,* quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum ; * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Beátus vir qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

Antiphona.

Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes,* et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum,* advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in íra sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam,* et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,* et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite,* erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus,* et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus,* beáti omnes qui confidunt in eo.

Antiphona.

Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona.

Tu es * glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribúlant me?* multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi:* et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto suo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 4 et 5.]

Justus, si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illíus : propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Populi autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare munierit illum Dóminus. Vidébunt, et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mortuos in perpétuum : quóniam dis-

rúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Et erunt geméntes, et memória illórum peribit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísum et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre : ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cógnovit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et

invéntus est in núm[...]
tórum.

℣. Iste est qui co[...]
vitam mundi, et pe[...]
cœléstia regna.

Et invéntus.

Glória Patri.

Et invéntus.

IN SECUNDO NOCT[...]

Antiphona.

Invocántem * exau[...]
minus sanctum sum[...]
nus exaudívit eum[...]
stítuit eum in pace.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, [...]
me Deus justítiæ m[...]
tribulatióne dilatá[...]

Miserére mei, * [...]
oratiónem meam.

Fílii hóminum [...]
gravi corde ? * ut q[...]
tis vanitátem, et [...]
mendácium ?

Et scitóte quónia[...]
ficávit Dóminus [...]
suum : * Dóminus [...]
me cum clamávero [...]

Irascímini, et no[...]
cáre : * quæ dícitis [...]
bus vestris, in cubí[...]
tris compungímini.

Sacrificáte sacrifi[...]
títiæ, et speráte in D[...]
Multi dicunt : Quis [...]
nobis bona ?

Signátum est su[...]
lumen vultus tui, D[...]
dedísti lætítiam in co[...]

A fructu fruménti [...]
ólei sui, * multiplic[...]

In pace in idípsum * dór-
iam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, sin-
uláriter in spe * constituísti
ie.

Antiphona.

Invocántem exaudívit Dó-
iinus sanctum suum; Dómi-
us exaudívit eum, et con-
títuit eum in pace.

Antiphona.

Læténtur omnes* qui spe-
ant in te, Dómine, quóniam
u benedixísti justo; scuto
onæ voluntátis tuæ coro-
ásti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pércipe,
Dómine,* intéllige clamórem
neum.

Inténde voci oratiónis
neæ,* Rex meus et Deus
ieus.

Quóniam ad te orábo : *
ómine, mane exáudies vo-
em meam.

Mane astábo tibi et vidé-
o:* quóniam non Deus vo-
ns iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te
alignus : * neque permané-
unt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui ope-
ntur iniquitátem : * perdes
nnes qui loquúntur mendá-
um.

Virum sánguinum et do-
sum abominábitur Dómi-
s : * ego autem in multi-
díne misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam:*
adorábo ad templum sanc-
tum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justí-
tia tua : * propter inimícos
meos dírige in conspéctu tuo
viam meam.

Quóniam non est in ore
eórum véritas : * cor eórum
vanum est.

Sepúlcrum patens est gut-
tur eórum, linguis suis do-
lóse agébant; * júdica illos,
Deus.

Décidant a cogitatiónibus
suis; secúndum multitúdi-
nem impietátum eórum ex-
pélle eos, * quóniam irrita-
vérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui
sperant in te, * in ætérnum
exultábunt, et habitábis in
eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes qui díligunt nomen
tuum, * quóniam tu benedí-
ces justo.

Dómine, ut scuto bonæ
voluntátis tuæ * coronásti
nos.

Antiphona.

Læténtur omnes qui spe-
rant in te, Dómine, quóniam
tu benedixísti justo; scuto
bonæ voluntátis tuæ coro-
násti eum.

Antiphona.

Dómine Dóminus noster,
quam admirábile est nomen
tuum in univérsa terra! quia
glória et honóre coronásti
sanctum tuum, et constituísti

eum super ópera mánuum tuárum.

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábi
piéntiam.

℟. Et lingua ejus lo
judícium.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pi
℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pat
nipotens.

Sermo sancti Joánnis
sóstomi.

LECTIO IV.

[In Orat. de S. Philog

Beati N. dies, cujus
tátem celebrámus, ad
recte factórum enarra
linguam nostram evo
siquidem hódie beát
ad tranquíllam om
perturbatiónis expért
tam tránsiit; eóque
gium áppulit ubi d
non póterit metúere
gium, nec ullam áni
turbatiónem aut d
Et quid mirum est
ille purus est ab omni
tia ánimi, cum Paulus
nibus adhuc in hac
géntibus loquens dica
per gaudéte, sine in
sióne oráte.

℟. Honéstum fecit
Dóminus, et custodi
ab inimícis, et a seduc
tutávit illum, * Et d
claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit
nus per vias rectas, e
dit illi regnum Dei.
Et dedit illi.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quod si hic ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invidiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innúmeraque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Quamobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quanquam translátus est, atque hanc quæ apud nos est civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei, et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis; ac relictis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine,* iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis

requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula,* et operátur justitiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona

Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala, * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona.

Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innócens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 13 in Evangelia.]

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus exposítio ita nesciéntibus fiat cógnita ut ta-

men sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucernæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum; * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Duo autem sunt quæ jubéntur, et lumbos restríngere et lucérnas tenére, ut et munditia sit castitátis in córpore et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest : si aut is qui bona agit adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit, aut is qui castitáte præéminet necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat ut quisquis ille est spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vitiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat : pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult

qui exire de córpore trépidat, et vidére eum quem contempsisse se méminit júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet; et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dómine, * quinque talénta tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Euge, serve bone,* in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Antiphona.

Fidélis servus* et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Antiphona.

Beátus * ille servus quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Antiphona.

Serve bone* et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

CAPITULUM.

[Eccli., 31]

Beatus vir qui invéntus est sine *mácula, et qui* post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

HYMNUS.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium,

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.

Te Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proinde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.

Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge, serve bone, * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam; intra in gáudium Dómini tui.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti N. confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. confessóris tui solemnitáte deférimus, ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. abbátis commendet, ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Euge, serve bone.

Capitulum Beátus vir qui invéntus est, *ut supra*, lxxxv.

℟. *breve.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum.

Amávit eum.

℣. Stolam glóriæ induit eum.

℟. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit eum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Antiphona Fidélis servus.

CAPITULUM.
[Eccli., 39.]

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *breve.* Os justi * Meditábitur sapiéntiam.

Os justi.

℣. Et lingua ejus loquétur judícium.

℟. Meditábitur.

Glória Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona Serve bone.

CAPITULUM.
[Sap., 10.]

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. *breve.* Lex Dei ejus * In corde ipsíus.

Lex Dei.

℣. Et non supplantabúntur gressus ejus.

℟. In corde.

Glória Patri. Lex Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona Dómine, quinque talénta, *cum reliquis de Laudibus*, lxxxv. *Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis*, lxxiv.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hic vir * despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

ALIÆ LECTIONES

PRO CONFESSORE

NON PONTIFICE.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 31.]

Beatus vir qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit : nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi et non est transgréssus, fácere mala, et non fecit, ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

LECTIO II.

[Cap. 32 et 33.]

Qui timet Dóminum excípiet doctrinam ejus, et qui vigiláverint ad illum invénient benedictiónem. Qui quærit legem replébitur ab ea, et qui insidióse agit scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui crédit Deo atténdit mandátis, et qui confídit in illo non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lilium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

LECTIO III.
[Cap. 34.]

Spiritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, et non pavébit, quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.
Glória Patri.
Et invéntus.

IN SECUNDO
Ex libro Mor
Gregórii Papæ.

LECTIO
[Lib. 10, c. 16,

Deridetur ju
tas. Hujus mun
est cor machina
gere, sensum v
quæ falsa sunt
dere, quæ ver
demonstráre. H
prudéntia usu
scitur, hæc a p
díscitur : hanc
céteros despici
biunt : hanc q
subjécti et timid
rántur, quia ab e
duplicitátis iniq
palliáta dilígitur,
pervérsitas urb
tur. Hæc sibi ol
præcipit honór
quærere, adépta
glóriæ vanitáte
rogáta ab áliis m
cius réddere, cu
petunt nullis
cédere; cum vi
bílitas deest, q
plére per malíti
lent, hoc in paci
simuláre.

℟. Honéstum
Dóminus, et cus
ab inimícis, et a
tutávit illum : *
claritátem ætérn

℣. Justum de
nus per vias rect
dit illi regnum I

Et dedit illi.

LECTIO V.

At contra, sapiéntia justórum est nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur, quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur ab eis procul dúbio stultum putátur, et quidquid in ópere véritas ápprobat carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxillam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

[Cap. 17.]

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contingit ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indignus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit, corpus continéntia ásficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit, mentem semper ad patiéntiam præparat, et éreclus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat, afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Nolite timére pusillus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 4, cap. 54, in Luc. 12.]

Pusillum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat, quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promissum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promittit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Vendite quæ possidétis; et date eleemósynam. Nolite, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint: quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus sprétis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transigat, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argentum et aurum, aut vestem nullíus concupívi : ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Facite vobis sácculos, qui non veteráscunt, eleemósynas vidélicet operándo, quorum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum

esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a Sanctis, vel suis scilicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ, cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuisse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliísque indigéntibus tríbuens: sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus, 17.

PRO ABBATIBUS.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3, in Matth. cap. 19.]

Grandis fidúcia, Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat, et tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt; sed, Qui secúti estis me, quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℣. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus

iste cum illa senténtia cóngruit in qua Salvator lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru, et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam, non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut qui unam pro Dómino dimíserit centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro [...] dimíserit spirituáli[...] quæ comparatióne [...] sui ita erunt, quasi [...] número centenáriu[...] rus comparétur.

Te Deum laudam[...]

COMMUNE

VIRGINUM.

Ad Vesperas, Antipho[...]

Hæc est virgo * sápiens, una de número prudé[...]

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómi[...] meo: * sede a dextris me[...]

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * dominare in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Antiphona.

Hæc est virgo * sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

PSALMUS 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Antiphona.

Hæc est * quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona.

Hæc est quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiphona.

Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. Allelúia.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit

civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona.

Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est * speciósa inter filias Jerúsalem.

PSALMUS 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona.

Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 10.]

FRATRES, qui gloriátur in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est, sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

JESU, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni, sponsa * Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ N. vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus, Antiphona.

Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum et mártyrum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit peperítque virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis

Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus,
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen

Si Sancta fuerit virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Vírginis festum cánimus beátæ;
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte,
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Oh! quam pulchra * et casta generátio cum claritáte!

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra?

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera manuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster

* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Antiphona.

Ante torum * hujus virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

PSALMUS 18.

Coeli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Antiphona.

Revértere, * revértere, Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innócens mánibus et mun-

do corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictionem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est ut et qui habent uxóres tanquam non habéntes sint, et qui flent tanquam non flentes : et qui gaudent tanquam non gaudéntes : et qui emunt tanquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo tanquam non utántur : prætérit enim figúra hujus mundi.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Et cum Angelis.

Si non fuerit Martyr, dícitur sequens ℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum

meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Quia concupívit.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis :* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea benedíxit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Si quis autem turpem se vidéri existimat super vírgine sua, quod sit *superadúlta*, et ita opórtet fieri : quod vult fáciat : non peccat si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit : et qui non jungit mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit secúndum meum consílium : puto autem quod et ego spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis; proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum :* dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corde inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum dep
omnes dívites ple

Omnis glória e
gis ab intus, * in
reis circumamict
bus.

Adducéntur R
post eam : * próx
feréntur tibi :

Afferéntur in
exultatióne : * ad
templum Regis.

Pro pátribus t
tibi filii : * con
príncipes super
ram.

Mémores eru
tui * in omni ge
generatiónem.

Proptérea póp
búntur tibi in æt
in sæculum sæcul

Antipho

Spécie tua et
dine tua inténde
procéde, et regna

Antipho

Adjuvábit eam
suo : Deus, in m
non commovébit

PSALMUS

Deus noster re
virtus : * adjútor
tiónibus, quæ inv
nimis.

Proptérea non
dum turbábitur
transferéntur mo
maris.

Sonuérunt, et t
aquæ eórum : *

sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eum Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * et suscéptor noster Deus Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcem cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Antiphona.

Aquæ multæ * non potuérunt extinguere charitátem.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spiritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus,

Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona.

Aquæ multæ non potuérunt extinguere charitátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsius píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

LECTIO IV.

[Lib. 1 de Virginibus.]

QUONIAM hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor ut áliquid de virginitáte dicámus, ne véluti tránsitu quodam præstricta videátur quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas quia in martyribus reperítur, sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctì quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit quod imitarétur in terris. Nec imméríto vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam,

* Et dedúcet
déxtera tua.

℣. Spécie tu
túdine tua in
pere procéde,

Et dedúcet.

Benedictio C
tuæ.

LECTI

HÆC nubes, áe
síderaque trans
bum Dei in ip
invénit, et tot
tore. Nam quis
invénerit, relí
Unguéntum eni
est nomen tuum
adolescéntulæ
et attraxérunt
non meum es
niam quæ non
que nubéntur,
Angeli Dei in
ergo mirétur
comparéntur,
rum Dómino c

℟. Dilexísti
odísti iniquitát
rea unxit te De
óleo lætítiæ.

℣. Propter
mansuetúdinem
tiam.

Proptérea u
Benedictio Ig
ris.

LECTIO

QUIS ígitur ne
tam fluxísse d
non fácile inve
ris, nisi postq
hæc terréni cór

descéndit? Tunc in útero virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet áliquis : Sed étiam Elías nullius corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum, ideo cum Dómino appáret in glória, ídeo domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur tibi.

Glória Patri.

Afférentur tibi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Nigra sum,* sed formósa, fíliæ Jerusalem : ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte,* et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona.

Trahe me* post te, in odórem currémus unguentórum

tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

PSALMUS 97.

Cantate Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum, * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare et plenitúdo ejus, orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a

conspéctu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 25.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 12 in Evangelia.]

Sæpe vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dicere ut et bona quæ ágitis cum magna cautéla teneátis, ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur, ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Et veniénte.

Benedictio Cujus *vel* Quarum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Sed prius quæréndum nobis est quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis

e

tate vestra
Ecce spo
Glória P
Ecce spo
Benedict
LEC
In quinque
sénsibus un
sístit. Gemina
nárius denári
quia ex utróq
lium multitúd
sancta Ecclésia
nibus símilis es
tur. In qua, qu
bonis, et réprob
tis admíxti sunt
milis virgínibus p
et fátuis esse
Sunt namque ple
tinéntes, qui ab a
exterióri custódiun
ad interióra rapiún
nem ...

[redacted]

réis Virginum,
córus glória,
reddens præmia.
que tendis, vírgi-

atque láudibus
ıntes cúrsitant,
: dulces pérso-

cámur súpplices
ıddas sénsibus
rsus ómnia
is vúlnera.
onor, laus, glória
um Filio,
ıl Paráclito,
m sæcula.

ıa est grátia in lá-

érea benedíxit te
rnum.

ctus Antiphona.

: * regnum cœló-
negotiatóri quæ-
margarítas: in-
:etiósa, dedit óm-
comparávit eam.

RATIO.

inter cétera po-
mirácula étiam
ágili victóriam
ıtulísti, concéde
t qui beátæ N.
ıartyris tuæ nata-
ı, per ejus ad te
diámur. Per Dó-

ORATIO.

AM nobis, quæ-

sumus, Dómine, beáta N. virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum

Si fuerint plures, Antiphona.

Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

ORATIO

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad Tertiam Antiphona Hæc est virgo sápiens.

Capitulum Fratres, qui gloriátur, *ut supra*, cvj.

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

[redacted]

laudábo te Deum
meum. Confité-
ıi tuo, quóniam
ırotéctor factus es
libcrásti corpus
'ditióne, a láqueo
ıuæ, et a lábiis
. mendácium, et
u astántium factus
útor. Et liberásti
ım multitúdinem
æ nóminis tui a
, præparátis ad
mánibus quærén-
ım meam, et de
latiónum quæ cir-
nt me: a pressúra
quæ circúmdedit
médio ignis non
a: de altitúdine
eri, et a lingua
ı, et á verbo men-
ege iníquo, et a
ıta.
ıonsa Christi, ácci-
ı quam tibi Dómi-
ávit in ætérnum:
ımóre sánguinem
i: * Et cum Ange-
lísum introísti.
elécta mea, et po-
thronum meum,
ıivit Rex spéciem

Angelis.
ECTIO II.
usque ad mortem
Dóminum, et vita
pínquans erat in
órsum. Cicumde-
úndique, et non
djuváret. Respí-
ciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea.

LECTIO III.

Exaltasti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

siastici gér
ornaméntu
lis, læta in
honóris op
que incorrúp
respóndens a
Dómini, illúst
gis Christi. G
atque in illis
Ecclésiæ matri
fecúnditas; quan
piósa virginitas
addit, tanto p
matris augéscit.
quimur : has adh
fectióne pótius q
táte : non quod
mínimi, et humilit
ádmodum cónscii
censúram licéntiæ
mus; sed quod ad s
nem magis cauti,
diáboli infestatióne
mus

[redacted]

um másculis continéntiæ rátiam Dóminus repromít-t, et féminas præterit : sed uóniam fémina viri pórtio st, et ex eo sumpta atque rmáta est, in Scriptúris re ómnibus ad protoplás-um Deus lóquitur, quia sunt uo in carne una, et in más-ulo simul significátur et fé-ina. Quod si Christum con-néntia séquitur, et regno ei virgínitas destinátur : uid est illis cum terréno ultu, et cum ornaméntis, uibus dum homínibus pla-ére géstiunt, Deum offén-unt?

℟. Afferéntur regi vírgi-es post eam, próximæ ejus Afferentur tibi in lætítia et xultatióne.

℣. Spécie tua et pulchri-ídine tua inténde, prós-ere procéde, et regna.

Afferéntur tibi.

Glória Patri.

Afferéntur tibi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se-índum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

n illo témpore, Accessé-unt ad Jesum Pharisæi ten-ntes eum, et dicéntes : Si cet hómini dimíttere uxó-m suam, quacúmque ex usa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis hrysóstomi.

[Homilia 63, in Matthæum.]

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvendo matri-mónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem os-téndat, sic inquit : Sunt eu-núchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravé-runt propter regnum cœló-rum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitá-tem indúcit, dum eam virtú-tem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampá-dibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, in-troívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor fac-tus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Et veniénte.

LECTIO VIII.

Id autem hoc fere modo confírmat. Cógita tecum si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas quod cum mercéde atque corónis idem sústines quod illi sine coró-nis ac præmio tólerant: imo vero non idem, sed multo

...e spons
Glória Patr
Ecce sponsu

LECTI

Cum ergo de
dixerit, qui ni
mente se contin
et inutiliter tales
illis qui ut regnu
consequántur se
subjúnxit rursus
Qui potest cáper
ut alacrióres efficia
quod grave esse
téndit, et ineffábili
táte sua nóluit eam
necessitátem legis
dere : idque dicéndo
magis possíbilem e
mónstrat, ut voluntá
dium plus augeátur.
Te Deum laudamus

[redacted]

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona. Símile est * regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margaritas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla grádiamur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuarum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Laudémus Deum nostrum, * in confessióne beátæ N.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte,
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Oh ! quam pulchra est * casta generátio cum claritáte !

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quám admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

bus ejus, *
univérsas ; ín
campi.

Vólucres
maris, * qu
sémitas maris.

Dómine Dó
* quam admirá
tuum in univér

Antipho

Oh! quam
casta generátio
táte!

Antiphon

Læva ejus * s
meo, et déxtera i
plexábitur me.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóri
* et ópera mánuum
núntiat firmaméntum

Dies diéi erúctat v
* et noc

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona.

Revértere, revértere, * Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus; * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantum leguntur ut supra, Confitébor tibi, Dómine, cxij.

Pro nec Virgine nec Martyre ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 31.]

Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsivit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plan-

Quia concu
Benedictio U
Filius.

LECTIO

GUSTAVIT, e
bona est negotiá
extinguétur in n
ejus. Manum su
fórtia, et digiti
hendérunt fusun
suam apéruit inop
mas suas exténdit
perem. Non timé
suæ a frigóribus n
nes enim doméstici
titi sunt duplicibus.
látam vestem fecit si
sus et púrpura indu
ejus. Nóbilis in po
ejus, quando séderi
senatóribus terræ. Sin
fecit, et véndidit, et
lum trádidit Chanan

Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus Antiphona.

Símile est * regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ N. vírginis et martyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dómine, béata N. virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum

Si fuerint plures, Antiphona.

Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

ORATIO

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad Tertiam Antiphona Hæc est virgo sápiens.

Capitulum Fratres, qui gloriátur, *ut supra*, cvj.

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam Antiphona Hæc est quæ nescivit.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. 11.]

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vulto suo. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam Antiphona Ista est speciósa.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 51.]

Domine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Si fuerit Virgo, et non Martyr, dicitur sequens

CAPITULUM.
[Sap., 4.]

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Immortális est enim memória illius: quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. *breve* Elégit, *ut supra.*

Ad Vesperas Antiphonæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut inprimis Vesperis, xcij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ALIÆ LECTIONES.

PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre ac pro Martyre tantum Lectiones Primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.
[Cap., 51.]

Confitebor tibi, Dómine

Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et á verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni, elécta mea, et ponam te in thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Et cum Angelis.

LECTIO II.

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Cicumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea.

LECTIO III.

Exaltasti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et mártyris de disciplína et hábitu Vírginum.

LECTIO IV.

[Cap. 2.]

Nunc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur: has adhortámur afectióne pótius quam potestáte: non quod extrémi et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

Neque inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes qui coácti sunt ab homínibus: et sunt spadónes qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Denuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tan

tum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas præterit : sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur : quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferentur tibi in lætitia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperе procéde, et regna.

Afferéntur tibi.

Glória Patri.

Afferéntur tibi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 65, in Matthæum.]

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvendo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possibilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Et veniénte.

LECTIO VIII.

Id autem hoc fere modo confirmat. Cógita tecum si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas quod cum mercéde atque corónis idem sústines quod illi sine corónis ac præmio tólerant : imo vero non idem, sed multo

lévius, tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce sponsus.

Glória Patri.

Ecce sponsus.

LECTIO IX.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis qui ut regnum cœlórum consequántur se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere cápiat: ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudamus, 17.

COMMUNE

SANCTÆ MARTYRIS

TANTUM,

ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

Ad Vesperas, Antiphona Dum esset Rex, *cum reliquis de Laudibus*, cxx.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Virgínibus, ut supra*, xcij.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor te protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.

[Prov., 31.]

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Símile est * regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margaritas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti, concéde propítius ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla grádiamur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuarum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Laudémus Deum nostrum, * in confessióne beátæ N.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte,
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Oh! quam pulchra est * casta generátio cum claritáte!

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quám admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas; ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Antiphona.

Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona.

Revértere, revértere, * Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra et plenitúdo ejus; * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantum leguntur ut supra, Confitébor tibi, Dómine, cxij.

Pro nec Virgine nec Martyre ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 31.]

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, deditque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plan-

távit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Quia concupívit.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

GUSTAVIT, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestiti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea.

Benedictio. Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

FORTITUDO et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas dómus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus Eructávit cor, *ut supra*, xcix.

Antiphona.

Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus, in médio ejus non commovébitur.

Psalmus Deus noster refúgium, c.

Antiphona.

Aquæ multæ * non potuérunt extínguere charitátem.

Psalmus Magnus Dóminus, cj.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsius píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens,

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis.

LECTIO IV.

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt, nec tanta hortórum lília quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties Apóstolico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem qua fœcunditátem quærerent, sed stúdio quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quo gerébat, ad próplia veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat. Vitem fácilis tondere quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat, parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam

Proptérea.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

SIMILIS huic vídua velut eméritis veteréna stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat, et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis : útique fidem sequéntibus víduitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro prǽmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens Deum.

Glória Patri.

Múlier timens Deum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum : * cantate, ciij.

Antiphona.

Trahe me * post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus Dóminus regnávit, civ.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília, civ.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedicto Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VIII.

[Cap. 13.]

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 11 in Evangelia.]

COELORUM regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit surgat ad

ıcógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium e ad invisibília rápiat, et per ea quæ usu dídicit quasi confricátus incaléscat, ut per hoc quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ : * Et panem otiósa non comédit.

℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Qua in re hoc quoque notándum est quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc quod ágimus laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum : et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℣. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contempsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea Regi.

Quem vidi.

Glória Patri.

Quem vidi.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Thesaurus autem cœléste est desidérium : ager vero in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat : ut nihil jam quod caro blanditur líbeat ; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex* in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antipohna.

In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Jam hiems tránsit,* imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Antiphona.

Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.

[Prov. 31.]

Mulierem fortem quis invéniet? procul et de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

Fortem virili péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fúlget ínclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit ad cœléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.
Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis suis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affèctu. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona In odórem.

Pro Martyre tantum, Capitulum Confitébor tibi, *ut supra*, cxx.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum Mulierem fortem, *ut supra*, cxx.

℟. *br.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

Liberasti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.

[Prov., 31.]

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit eam.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus, in médio ejus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.

[Prov., 31.]

Multæ filiæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia et

vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa láudábitur.

℟. *breve*. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona Dum esset Rex, *et alia ut supra in primis Vesperis*, cxij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Manum suam * apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Officium ut supra, cxij.

LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO VI.

[Serm. 67 de diversis novi Testam. locis.]

Ego máxime commemoratiónes diligo Mártyrum, díligo, et ampléctor, atque omnes quidem, sed tum præcipue, cum mulierum certámina proponúntur. Quanto enim infirmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insignior est victória; non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea quibus vícerat inimícus nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam; * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet te.

LECTIO VI.

Per mulierem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat, hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior et mórtua est; ista mórtua est ne peccáret. Illa tum fútilis promissi spe infláta Dei leges violávit; hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam igitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint et ignávi? quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accingant.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et

mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit te.

LECTIO VI.

Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ, verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit: quod útique beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

COMMUNE

DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ad Vesperas, Antiphona Domum tuam, Dómine, *cum reliquis de Laudibus*, cxxxiv.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi Psalmus* Lauda, Jerúsalem, 155.

CAPITULUM.

[Apoc., 21.]

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

HYMNUS.

Coelestis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus;

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca cívitas;

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia,
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus,
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptisque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris Unico,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona. Sanctificávit Dóminus ta-

bernáculum suum; quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

ORATIO.

Deus, qui invisibiliter omnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibiliter osténdis, templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra; et concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam.

ORATIO.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes, exáudi preces pópuli tui, et præsta ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Domum Dei decet sanctitúdo:* Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Cœléstis Urbs, *ut supra*, cxxiij.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ?* Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ

æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Antiphona.

Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum; * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum :* suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum :* suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Antiphona.

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

PSALMUS 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : *

Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctimini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut ennarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * ipse reget nos in sǽcula.

Antiphona.

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, et devorávit holocáusta et víctimas: et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem et glóriam Dómini super domum, et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sǽculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia; et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes.

℟. Et in ore.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Sacerdotes autem stabant in offíciis suis, et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum, quóniam in ætér-

num misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas : porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini, obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum : quia altáre æneum quod fécerat non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos.

Et vénient.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO .

COMPLEVITQUE Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fuérit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis, et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam quam ædificávi nómini tuo; veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.

℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum.

Exáudi preces.

Glória Patri.

Exáudi preces.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

PSALMUS 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxilium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem diligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Antiphona.

Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Antiphona.

Vidit Jacob scalam, summitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

PSALMUS 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis: * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Antiphona.

Vidit Jacob scalam, summitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Antiphona.

Eréxit Jacob lápidem in

titulum, fundens óleum désuper.

PSALMUS 87.

Domine, Deus salútis meæ,* in die clamávi et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea :* inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea,* et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum :* factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris quorum non es memor ámplius,* et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri,* in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus,* et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me :* posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar :* óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die :* expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília,* aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam,* et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua,* et justitia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi,* et mane orátio mea prævéniet te.

Utquid, Dómine, repéllis oratiónem meam,* avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea :* exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ,* et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die,* circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum,* et notos meos a miséria.

Antiphona.

Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea.

℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

℟. *Benedictio* Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. 252, de Tempore.]

Quotiescumque, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter

ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: et íterum: Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres charissimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur: ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres charissimi, unusquisque considéret consciéntiam suam, et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharistiam præsúmat accípere.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste,* Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

℟. Vere non est.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Si enim agnóscens reátum suum ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut qui se exáltat humiliábitur, ita e contrário qui se humíliat exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cœlésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob

erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúia, *tunc principium Psalmi est a secundo Versu* Dicet Dómino.

PSALMUS 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum :* Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te,* ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis, * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * et osténdam illi salutáre meum.

Antiphona.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi in protectióne Dei cœli commorábitur.

Antiphona.

Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum

novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus,* in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis :* terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur:* judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus :* gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte,* et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Antiphona.

Benedícta glória Dómini de loco sancto suo. Allelúia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu

exaudiébas eos : * Deus, tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Benedícta glória Dómini de loco sancto suo. Allelúia.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

℟. *Benedictio* Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

[Lib. 8 in Luc.]

Zachæus statúra pusíllus, hoc est nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tanquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestigio suo prótcrens, erráta quoque córrigens superióris ætátis : et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis ; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olivam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles; quorum infructuósam glóriam plebs géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat : álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invitat.

Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.
Glória Patri.
Et turres Jerúsalem.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Verum ne cæcum illum tanquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad divitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus; ille quia nóverat. Nos interrogémus ut sciámus unde iste curátus sit; ille interrogávit ut in uno plures discerémus unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Domus mea domus oratiónis vocábitur.

Antiphona.

Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Antiphona.

Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Antiphona.

Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

CAPITULUM.

[Apoc., 21.]

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

HYMNUS.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper résultat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat,
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex Cœléstium,
Imple benígno lúmine,
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.

Hic ímpetrent Fidélium
Voces, precésque súpplicum,
Domus beátæ múnera,
Partisque donis gáudeant,
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Paréntí débitum
Sit usquequáque altíssimo,
Natóque Patris Unico,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.

Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona.

Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est. Allelúia.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

ORATIO.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis, templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéníunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

ORATIO.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes, exáudi preces pópuli tui, et præsta ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Domus mea.

Capitulum Vidi civitátem, *ut supra*, cxxxiv.

℟. *breve.* Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum.

℣. In longitúdinem diérum.

℟. Decet sanctitúdo.

Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos.

℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

Ad Sextam, Antiphona Hæc est domus Dómini.

CAPITULUM.
[Apoc., 21.]

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. *breve.* Locus iste sanctus est,* In quo orat sacérdos. Locus.

℣. Pro delíctis et peccátis pópuli.

℟. In quo orat.

Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona Lápides pretiósi.

CAPITULUM.
[Apoc., 21.]

Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. *breve.* Hæc est domus Dómini,* Fírmiter ædificatá. Hæc est.

℣. Bene fundáta est supra firmam petram.

℟. Fírmiter ædificáta.

Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini.

℟. Supra firmam petram.

In secundis Vesperis, Antiphonæ Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, cxxiij.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Oh! quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE
INFRA OCTAVAM.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

LECTIO IV.
[In Psalm. 121.]

Jerusalem, quæ ædificátur ut civitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tanquam lápides vivi coædificámini in domum spirituálem, id est templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis, si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos

℟. Orantibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt : non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Fundamentum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ : et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur; quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

[Ex lib. 8 in Lucam.]

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere divites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes: ne in caméli comparatióne præstricti, et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit invenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Discant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo; sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum quæ frauda sustúlerat (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) ubeiórem mercedem quam conferébat accépit.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse inquit dives. Ut scias non omnes dívites aváros. Qui statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus; aut adhuc pusillus fide. Nondum enim réddere promíserat; nondum víderat Christum; mérito adhuc pusillus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus, 17.

TERTIA DIE.

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 256, de Tempore.]

Celebritas hujus congregatiónis dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædificium imo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tanquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Ligna ista, et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tanquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Consideret ergo cháritas vestra ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psal-

mus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum; cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum: hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus: ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

[Ex lib. 8 in Lucam.]

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quándiu in turba est non videt Christum: supra turbam ascéndit, et vidit: hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat aspícere. Pulchre autem ádditur, Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut et mystérium serváret, et grátiam seminaret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad gentes.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit invenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fidei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére delécat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes

muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est supra radícem, quia justus ; radix enim sancta. Sub arbóre tamen Nathánael, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus, 17.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex. Serm. 256, de Tempore.]

Attendite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruina ædificiórum, Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium ? Et accinxísti me lætitia. Vox dedicatiónis, Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est qui dícere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto * Dimitte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tanquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Resurrexit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne, áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur : áliqui obdurabántur, et confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Lib. 27 Moralium, cap. 17.]

Si veráciter sapiéntes esse atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elegit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur : Si quis vidétur inter vos sapiens esse in hoc sǽculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur : quia Zachæus, cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit invenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Pusillus ítaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam rédere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur: quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum ut est sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus, 17.

QUINTA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Sermone 256, de Tempore.]

Modo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur, quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exultántis: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucun-

dábis in me. Ne multa dicámus, ad illa quæ cantávimus aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus : Conscidisti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Non tibi viléscat quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidisti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidisti saccum meum. In passióne conscissus est. Quómodo ergo Deo Patri dicitur: Conscidisti saccum meum? Quómodo Patri dicátur vis audíre, conscidísti saccum meum? quia próprio Filio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium gessérunt, ambo damnáti sunt, seipsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia : id est Conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

[redacted]

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venérabilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 5, cap. 77, in Luc. 19.]

Quæ impossibília sunt apud hómines possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus depósita gibbi sárcina per forámen acus transit, hoc est dives et publicánus relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris: atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis quam desiderábat accépit.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit invenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat, quia grátiæ fidei quam mundo Salvátor áttulit participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo ne ad votum perveníret obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen

péteret, increpábat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit, ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus, 17.

SEXTA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Ex Serm. 256, de Tempore.]

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Principaliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perféctum: et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste,* Vere non est

hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Et quia ópera bona in conspéctu suo nunquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuit condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 5, cap. 77, in Luc. 19.]

Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat; quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspiciens vidit illum; quia per grátiam fidei a terrenis cupiditátibus elevátum, turbísque ínfidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est. Unde est illud: óculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus vidére; ab his quæ execrámur intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Vidit ergo Jesus vidénte[m] se, quia elégit eligéntem

et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est per fidem Domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi, Doctor egrégius osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Et dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est in Judæórum synagóga docébat; sed quia non baptizátum ante prándium, sabbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére : hoc est novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus, 17.

SEPTIMA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Ex Homil. 33, in c. 9 Matth.]

Communis ómnium domus est Ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus discipulórum formam retinéntes : ideóque communiter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat, nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva hujus rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in do-

rum alicújus vestrum ingréssus destitui quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi moléstius esset quam illud : quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum ? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morte liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet ; quamvis pauci sunt, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior, divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite : cumque Pax vobis dico, et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.
Glória Patri.
Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.
[Cap. 19.]

In illo tempore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus; et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.
[Paulo post prædicta.]

Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est Judæos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim : Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dómini. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis quæ a Paulo dicebántur. Et álibi fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Stans autem Zachæus dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus : et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est in ea quam cœperat fidei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus : quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

At qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sá-

piens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat : rapta vidélicet réddere, própria relinquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus qui necdum videátur Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus, 17.

IN OCTAVA

DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

(DUPLEX.)

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti.

LECTIO IV.

[De Consecrat. dist. 1, cap. 2]

TABERNACULUM Móysen, Dómino præcipiénte, fecisse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus : et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinisse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant; in ipsis institutiónibus, quæ jubénte Dómino conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

QUALITER ergo David regum piíssimus amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit, in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus et septem diébus, id est quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est

hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

LECTIO VI.

[De Consecrat. dist. 1, cap. 17.]

Solemnitates dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum perácta dedicatióne templi reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus iste. Glória Patri. Vere locus iste.

OFFICIUM

BEATÆ MARIÆ

IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per annum, præterquam in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus et Vigiliis, et nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis; ac nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de sancta Maria modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ sextæ dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de sancta Maria fit tantum Commemoratio in dictis Vesperis cum Antiphona, Versiculo et Oratione ut infra. Quæ commemoratio omittur quando Feria sexta, occurrit aliud ejusdem Beatæ Mariæ Officium.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Beáta Máter, et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Vel alia pro temporis varietate, ut infra notatur, clviij.

Post Orationem fiunt Commemorationes consuetæ de Apostolis, et de Pace, ut supra, 156. *Si autem occurrat Festum simplex, de eo fit Commemoratio ante ipsa Suffragia.*

Completorium ut in Psalterio; et in fine Hymni Te lucis ante términum *dicitur* Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, *etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de beata Maria, nisi Hymni illius Festi quod Feria sexta celebratum est aliter concludendi sint, ut in transfiguratione Domini.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Ave, María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, sidera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugillo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio, 116; *et in fine* ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster.

ABSOLUTIO.

Precibus et méritis beátæ Maríæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum, perdú-

cat nos Dóminus ad regna cœlórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Pro prima Lectione Benedictio. — Nos cum pròle pia benedicat virgo María.

℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis : tertia, una ex inferius positis per ordinem.

℟. 1. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem cœli.

Pro secunda Lectione Benedictio. — Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

℟. 2. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus.

Pro tertia Lectione Benedictio. — Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.

℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex* in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio*, 18.

Antiphona.

Læva ejus* sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona.

Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerusalem, ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit : surge, amica mea, et veni.

Antiphona.

Speciósa facta es, * et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

O gloriosa Vírginum,

Sublímis inter sídera,
Qui te creávit párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Vel alia, ut infra, clviij.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit.

Vel alia pro varietate temporis, ut infra habetur, clviij.

Deinde fiunt Commemorationes ut supra, 152.

Ad Horas, Hymni et Psalmi ut in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Primam, Antiphona Dum esset rex.

Capitulum Regi sæculórum.

In responsorio brevi ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Alia ut in Psalterio, 26.*

Ad Absolutionem Capituli, In pláteis, *ut infra ad Nonam.*

Ad Tertiam, Antiphona Læva ejus.

Capitulum Ab initio, *clv.*

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona Nigra sum.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta símiliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas il-

líus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit eam.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus vultu suo.

Glória Patri. Adjuvábit eam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona Speciósa.

CAPITULUM.

[Eccli, 24.]

In pláteis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* Elégit eam Deus,* Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphonæ et Psalmi feriales, Capitulum et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica. In fine Commemorationes consuetæ, ut in Psalterio, 156.

POST NATIVITATEM

USQUE AD PURIFICATIONEM.

Officium Beatæ Mariæ dicitur ut supra, exceptis his quæ sequuntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Magnum* hæreditátis mystérium! templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens: omnes gentes vénient dicéntes: Glória tibi, Dómine.

ORATIO.

Deus, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti, tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte etc.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

O Admirábile * commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis,* 18.

Antiphona.

Quando natus est* ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plú-

via in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.

Antiphona.

Rubum, * quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix, intercéde pro nobis,

Antiphona.

Germinávit * radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

Antiphona.

Ecce Maria * génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mirábile mystérium* declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE JANUARIO.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam.

LECTIO III.

[Epist. 81.]

De via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cum semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et quæ ante díxerat: Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea: Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

Te Deum laudámus, 17.

MENSE FEBRUARIO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri advérsus Joviniánum.

LECTIO III.

[Ex Apologia ad Pammachium.]

Christus virgo, mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis; et in sepúlcro ejus, quod novum, et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, Fons signátus: de quo Fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torréntem vel fúnium vel spinárum: fúnium peccatórum, quibus

ante alligabámur : spinárum, quæ suffócant seméntem patris famílias. Hæc est porta Orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa et lúcida, opériens in se, vel ex se próferens Sancta Sanctórum : per quam Sol justítiæ et Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur et egréditur.

Te Deum laudámus, 17.

MENSE MARTIO,

ANTE QUADRAGESIMAM.

Ex libro S. Irenæi Epíscopi et mártyris advérsus hæreses.

LECTIO III.

[Lib. 5., cap. 19]

In sua própria veniénte Dómino, et sua própria eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso ; et recapitulatiónem ejus quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam quæ in ligno est obediéntiam faciénte, et seductióne illa solúta, qua sedúcta est male illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva, per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus : ita et hæc per Angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum : sic hæc suása est obedíre Deo, ut vírginis Hevæ virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodum astríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem ; æqua lance dispósita virginális inobediéntia per virginálem obediéntiam.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Laudes, et per horas omnia ut supra, clvij.

OFFICIUM PARVUM

BEATÆ MARIÆ.

Hoc Officium non dicitur quando fit Officium novem Lectionum, nec in vigilia Nativitatis Domini in Sabbatis quando fit Officium de sancta Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis, et in vigilia Nativitatis a Matutino. Cum dicitur in Choro, in Matutinis et in Vesperis præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, *antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.*

OFFICIUM B. MARIÆ

EXTRA ADVENTUM.

Ad Vesperas, Ave, María, *secreto : quæ dicitur semper in principio omnium horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei.*

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvántum me festína.

Glória Patri, et Filio. Sicut erat.

In fine Allelúia, *ad omnes horas. A Septuagesima vero usque ad Pascha ejus loco dicitur* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Antiphona Dum esset Rex.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri.

Antiphona.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Antiphona Læva ejus.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum príncipibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illius amplexábitur me.

Antiphona Nigra sum.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur

ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício,* sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona Jam hiems tránsiit.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem,* frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum, * ecce hæréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit, surge, amíca mea, et veni.

Antiphona Speciósa facta es.

PSALMUS 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea :* flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni na-

tióni : * et judicia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo dec
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia
biis tuis.

℟. Proptérea benedi
Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antip

Beáta Mater, et i
Virgo, glorióza Regina
di, intercéde pro nol
Dóminum.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobiscu
℟. Et cum spíritu tu

ORATIO.

Concede nos fámulos
quæsumus Dómine
perpétua mentis et có
sanitáte gaudére, et gl
beátæ Maríæ semper Vi
intercessióne a præsé
berári tristítia, et
pérfrui lætítia. Per Dón
nostrum.

℟. Amen

Sequens Commem
pro Sanctis fit tantu
Vesperas et Laudes in
sanctæ Mariæ.

Antiphona.

Sancti Dei omnes, in
dere dignémini pro
omniúmque salúte.

℣. Lætámini in D
et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini,
recti corde.

ORATIO.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus; et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM.

Ave, María, *ut supra.*

℣. Convérte nos, Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Allelúia.

PSALMUS 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit.

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

PSALMUS 130.

DOMINE, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri.

HYMNUS.

MEMENTO, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

EGO mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Antiphona.

Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus; sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

BEATÆ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM
DE BEATA MARIA.

Ave, María, *ut supra.*

℣. Dómine, lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Allelúia.

Invitatorium. —Ave, María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Psalmus Venite, exsultémus, 2.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cœli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Quando fit Officium novem Lectionum S. Mariæ, dicuntur tres sequentes Nocturni, cum suis Psalmis et Antiphonis, nisi aliæ Antiphonæ assignentur: Absolutiones vero et Benedictiones, ut in principio Breviarii ante Psalterium.

Tres Psalmi sequentes dicuntur Feria secunda et quinta ad Nocturnum.

Antiphona Benedicta tu.

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos,* ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri.

Antiphona.

Benedícta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui.

Antiphona Sicut myrrha.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum; * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Glória Patri.

Antiphona.

Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei génitrix.

Antiphona Ante torum

PSALMUS 23.

Domini est terra et ple-túdo ejus, * orbis terrá-et univérsi qui hábitant in

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accé-in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo su

Hic accípiet benedic-nem a Dómino, * et mise-córdiam a Deo salutári su

Hæc est generátio quæ-tium eum, * quæréntium fa-ciem Dei Jacob.

Attóllite portas, princi-vestras, et elevámini, po-æternáles, * et introíbit r-glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? Dóminus fortis et pote-Dóminus potens in præ-

Attóllite portas, princi-vestras, et elevámini, po-æternáles: * et introíbit r-glóriæ.

Quis est iste rex glóri

Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Glória Patri, et Filio.

Antiphona.

Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster *cum Lectionibus et reliquis, ut infra*, clxx.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur:

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Tres Psalmi sequentes dicuntur Feria tertia et sexta ad Nocturnum.

Antiphona Spécie tua.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et

exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Antiphona.

Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Antiphona Adjuvábit eam.

PSALMUS 45.

Deus, noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobís-

cum : * suscéptor nos
Jacob.

Veníte, et vidéte ó
mini, quæ pósuit
super terram : * áufer
usque ad finem terr

Arcum cónteret,
fringet arma : * et scu
búret igni.

Vacáte, et vidéte
ego sum Deus ; * e
in géntibus, et exalt
terra.

Dóminus virtútum
cum : * suscéptor nos
Jacob.

Glória Patri.

Antiphona.

Adjuvábit eam De
suo : Deus, in méd
non commovébitur.

Antiphona Sicu
tium.

PSALMUS 86.

Fundamenta ejus i
bus sanctis : * dilig
nus portas Sion su
nia tabernácula Jac

Gloriósa dicta su
cívitas Dei.

Memor ero Rahab
bylónis * sciéntium

Ecce alienígenæ,
et pópulus Æthiop
fuérunt illic.

Numquid Sion di
mo, et homo natu
ea : * et ipse fundávit
tíssimus ?

Dóminus narrábit
túris populórum e

pum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium :* habitátio est in te.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster, *cum Lectionibus et reliquis, ut infra*, clxxj.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur :

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Tres Psalmi sequentes dicuntur feria quarta et Sabbato ad Nocturnum.

Antiphona Gaude, María Virgo.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus :* annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis,* terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus,* sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra : commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, et * pópulos in veritáte sua.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Gaude, María virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Antiphona Dignáre me.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávit, exúl-

tet terra : * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memoriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri.

Antiphona.

Dignáre me laudá
Virgo sacráta, da mihi
tem contra hostes tuos.

Antiphona Post part

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cán
novum, * quia mirabíli
Salvávit sibi déxtera
et bráchium sanctum
Notum fecit Dómin
lútare suum : * in con
géntium revelávit ju
suam.
Recordátus est mise
diæ suæ, * et veritáti
dómui Israel.
Vidérunt omnes t
terræ * salutáre Dei
Jubiláte Deo, omnis t
cantáte, et exultáte, et
lite.
Psállite Dómino in c
in cíthara, et voce psa
in tubis ductílibus et
tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéct
gis Dómini : * mo
mare et plenitúdo eju
bis terrárum, et qui há
in eo.
Flúmina plaudent m
simul montes exultáb
conspéctu Dómini : *
niam venit judicáre ter
Judicábit orbem ter
in justítia, * et p
in æquitáte.
Glória Patri, et Fílio

Antiphona.

Post partum, virgo,

láta, permansísti; Dei génitrix, intercéde pro nobis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur:

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit éam.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Precibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Nos cum prole pia benedícat virgo María.

℟. Amen.

LECTIO I.

[Eccli., 24.]

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio, * Quia quem cœli cápere non póterant tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

LECTIO II.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem, Dómine.

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

Genuísti qui.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.

℟. Amen.

LECTIO III.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cyprés-

sus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in pláteis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

Quia ex te.
Glória Patri.
Christus Deus.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
Glória Patri. Allelúia.

Antiphona.

Assúmpta est * María in cœlum; gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica ut in Psalterio*, 18.

Antiphona.

María virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Antiphona.

In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Benedícta * fília tua Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

Antiphona.

Pulchra es * et decóra, filia Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM.
[Cant., 6.]

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam.
℟. Deo grátias.

HYMNUS.

O gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedicta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, Sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro sanctis, Antiphona.

Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus, et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ave, María, etc.
Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona Assúmpta est.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum

me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam, * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis, * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri.

PSALMUS 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus
cábis nos: * et plebs tu
bitur in te.

Osténde nobis, Dó
misericórdiam tuam: *
lutáre tuum da nobis.

Audiam quid loqu
me Dóminus Deus: *
niam loquétur pacem
bem suam;

Et super sanctos su
in eos qui convertún
cor.

Verúmtamen prope
tes eum salutáre ipsi
inhábitet glória in ter
tra.

Misericórdia et vérit
viavérunt sibi: * jus
pax osculátæ sunt.

Véritas de terra or
* et justítia de cœlo pro

Etenim Dóminus da
nignitátem: * et terra
dabit fructum suum.

Justítia ante eum
lábit: * et ponet in vi
sus suos.

Glória Patri.

PSALMUS 116.

Laudate Dóminum,
gentes: * laudáte eum
nes pópuli:

Quóniam confirmá
super nos misericórdi
* et véritas Dómini m
ætérnum.

Glória Patri.

Antiphona.

Assúmpta est María
lum; gaudent Angeli

dántes benedicunt Dóminum.

CAPITULUM.

[Cant., 6.]

Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es, da, quæsumus, ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Ave, María, etc.

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona María virgo.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est; habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Glória Patri.

PSALMUS 121

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter dómum Dómini Dei nostri, * quæsivi bona tibi.

Glória Patri.

Antiphona.

María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

CAPITULUM.

[Eccli. 24.]

Et sic in Sion firmát
et in civitáte sanctific
míliter requiévi, et i
salem potéstas mea.

℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est gráti
biis tuis.

℟. Proptérea bened
Deus in ætérnum.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobis
℟. Et cum spíritu t

ORATIO.

Deus, qui salútis æ
beátæ Maríæ virginit
cúnda, humáno géne
mia præstitísti, tribue
sumus, ut ipsam pro
intercédere sentiámu
quam merúimus au
vitæ suscípere Dómin
trum Jesum Christum,
tuum : Qui tecum vivi

AD SEXTAM

Ave, María, etc.

℣. Deus, in adjut

HYMNUS.

Meménto, rerum Có
Nostri quod olim cór
Sacráta ab alvo Virgi
Nascéndo, formam s
ris.

María, mater gráti
Dulcis parens clemén
Tu nos ab hoste prót
Et mortis hora súscip
Jesu, tibi sit glória

Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona In odórem.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum repléti sumus despectióne;

Quia multum repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Glória Patri.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Glória Patri.

PSALMUS 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminr cum operántibus iniquitá tem: * pax super Israel.

Glória Patri.

Antiphona.

In odórem unguentórum tuórum cúrrimus; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Deo grátias.

h*

℣. Benedicta tu in muliéribus.

℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

Concede, misericors Deus, fragilitáti nostræ præsídium, ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD NONAM.

Ave, María, etc.

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona Pulchra es.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion :* et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri.

Antiphona.

Pulchra es, et decóra, fília Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM.

[Eccli., 24]

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum, virgo, inviolála permansisti.

℟. Dei génitrix, intercéde pro nobis.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Famulorum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus.

OFFICIUM B. MARIÆ IN ADVENTU.

Ad Vesperas, Antiphona Missus est, *cum reliquis de Laudibus, ut infra*, clxxxij.

Psalmi Dixit Dóminus ; Laudáte, púeri ; Lætátus sum ; Nisi Dóminus ; Lauda, Jerúsalem, *ut supra*, clxj.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 11.]

Egredietur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. Deo grátias.

Hymnus et versus ut supra extra Adventum, clxij.

Ad Magnificat, Antiphona.

Spíritus Sanctus * in te descéndet, María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei. Allelúia.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ

virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti, præsta supplícibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Hæc Oratio dicitur ad omnes Horas, sed cum conclusione integra, scilicet: Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum; Qui tecum vivit et regnat.

Pro Sanctis ad Vesperas et Laudes tantum, Antiphona.

Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna. Allelúia.

℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam.

℟. Et cum eo Sanctórum míllia.

ORATIO

Conscientias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica, ut véniens Jesus Christus, Filius tuus, Dóminus noster cum ómnibus Sanctis, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit.

Ad Completorium.—Psalmi et Hymnus ut supra extra Adventum, clxiij.

CAPITULUM. [Isaiæ c. 7.]

Ecce virgo concípiet, páriet filium, et vocábi[t] nomen ejus Emmánuel. B[u]tyrum et mel cómedet, [ut] sciat reprobáre malum, [et] elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ.

℟. Et concépit de Spiritu Sancto.

Ad Nunc dimittis, Antiphona.

Spíritus Sanctus* in te descéndet María: ne tímeas, habébis in útero Filium Dei. Allelúia.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio Deus, qui de beatæ Maríæ, *ut supra in Vesperis.*

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi usque ad Lectiones, dicuntur sicut extra Adventum, clxiv, *præter tertiam Antiphonam tertii Nocturni*, Post partum, *cujus loco dicitur sequens Antiphona.*

Angelus Dómini* nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto. Allelúia.

ABSOLUTIO.

Precibus et méritis beátæ Maríæ semper virginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Nos cum prole pia benedícat virgo María.

℟. Amen.

LECTIO. I.

[Luc., 1.]

Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam dixit : Ave, grátia plena : Dóminus tecum : Benedícta tu in muliéribus. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit virgo de lúmine. Ne tímeas María : invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.

℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum.

Ecce concípies.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

LECTIO II.

Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei : Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Deum : ecce concípies in útero, et páries Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur; et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Tu autem, Dómine.

℟. Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te náscetur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei.

Spíritus Sanctus.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.

℟. Amen.

LECTIO III.

Dixit autem María ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua, et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Tu autem, Dómine.

℟. Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta.

Ut benedícta.

Glória Patri.

Ut benedícta.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Missus est * Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Ave, María,* grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Allelúia.

Antiphona.

Ne tímeas, María, * invenisti grátian ecce concíp lium. Allelúi

Ant

Dabit ei * I David, patris in ætérnum.

Antip

Ecce ancílla mihi secúndu tuum.

CAPITU

[Isaiæ c.

EGREDIETUR vi díce Jesse, et flo ejus ascéndet. Et super eum Spíritu

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

O GLORIOSA Vírgin
Sublímis inter síder
Qui te creávit, párvu
Lacténte nutris úber
Quod Heva tristis á
Tu reddis almo gérm
Intrent ut astra flébile
Cœli reclúdis cárdines
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírgin
Gentes redémptæ, pláu
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in mulie ribus.

℟. Et benedíctus fructu ventris tui.

Ad Benedictus Antiphona.

Spíritus Sanctus * in te de-

scéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei. Allelúia.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde pro Sanctis Antiphona.

Ecce Dóminus* véniet, et omnes Sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna. Allelúia.

℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam.

℟. Et cum eo Sanctórum míllia.

ORATIO.

Conscientias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica, ut véniens Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster cum ómnibus Sanctis, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit.

Ad Horas.— Hymnus et Psalmi dicuntur sicut extra Adventum, clxxiij.

Ad Primam, Antiphona Missus est.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 7.]

Ecce virgo concípiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum et elígere bonum.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ, *ut supra.*

Ad Tertiam, Antiphona Ave, María.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 11.]

Egredietur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ, *ut supra.*

Ad Sextam, Antiphona Ne tímeas, María.

CAPITULUM.
[Luc., 1.]

Dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus: et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ, *ut supra*, clxxxiij.

Ad Nonam, Antiphona Ecce ancílla Dómini.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 7.]

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmanuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum et elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ.

℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ, clxxxiij.

POST NATIVITATEM
USQUE AD PURIFICATIONEM INCLUSIVE.

Officium B. Mariæ dicitur ut supra, extra Adventum, exceptis his quæ sequuntur.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

O admirábile * commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Quando natus es * ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus, Deus noster.

Antiphona.

Rubum, * quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Antiphona.

Germinávit * rádix Jesse, orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

Antiphona.

Ecce María * génuit nobis Salvatórem, exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mirábile mystérium * declarátur hódie: innovántur na-

eus homo factus est:
fuit permánsit, et
on erat assúmpsit,
mmixtiónem passus
ivisiónem.

, eléison.
te, eléison.
, eléison.
minus vobíscum.
cum spiritu tuo.

ORATIO.

uisalútis ætérnæ,beá-
æ virginitáte fœcún-
náno géneri præmia
ti, tribue, quæsumus,
n pro nobis intercé-
tiámus, per quam me-
uctórem vitæ susci-
minum nostrum Je-
ristum, Filium tuum.
nen.

*citur ad omnes Ho-
in eis additur :* Qui
ivit et regnat, *etc.*

pro Sanctis, Antiphona.

i Dei, omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio Prótege, Dómine, *et* omnes Sancti tui, *ut supra*, clxxiij.

Reliquum Officium aliis Horis, ut supra extra Adventum, clxxiij.

O admirábile commércium, *ut supra in Laudibus,* clxxxiv.

Psalmi consueti de beata Virgine, cxlv.

Ad Magnificat, et ad Nunc dimittis, Antiphona.

Magnum hæreditátis* mystérium! templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens: omnes gentes vénient dicéntes: Glória tibi, Dómine.

Dicitur extr
chale prima cu
die, non imped
vem Lectionum,
sequenti die sim
pedita. In Chor
Officium diei, id
post Vesperas, et
post Laudes diei
sit consuetudo Ec
extra Chorum ve
portunitate tempo

AD VESPER

Absolutè incipit
tiphona Placébo Do

PSALMUS 11

DILEXI quóniam
Dóminus * vocem
meæ.

Quia inclinávit aure
mihi: * et in

neam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est, habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

* Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Antiphona Dóminus custódit te.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormitet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Antiphona Si iniquitátes.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Si iniquitátes observáveris,

In conspéc
psallam tibi :
templum sanc
confitébor nór
Super miser
veritáte tua:* c
nificásti super
sanctum tuum.
In quacúmqu
vero te, exáudi
plicábis in ánim
tem.
Confiteántur
omnes reges terr
diérunt ómnia v
Et cantent in
* quóniam magn
Dómini.
Quóniam exc
nus et humília r
alta a longe cogn
Si ambuláverc
tribulatiónis, vivif
et super iram i
meórum extendis
tuam, et salv

Dóminus custódit ádve-as, pupíllum et víduam sus-piet, * et vias peccatórum sperdet.

Regnábit Dóminus in sæ-la Deus tuus, Sion, * in ge-eratiónem et generatiónem.

Cujus loco ad Laudes dici-r Psalmus De profúndis *ut pra*, clxxxvij. *Qui Psalmi on dicuntur in die omnium idelium defunctorum.*

In fine Psalmi Réquiem térnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat is.

Deinde ℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas órum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratió-em meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulos tuos Pon-tificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére, præsta, quæ-sumus, ut eórum quoque per-pétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et hu-mánæ salútis amátor, quæ-sumus cleméntiam tuam ut nostræ congregatiónis fra-tres, propínquos, et bene-factóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María sem-per vírgine, intercédente, cum ómnibus Sanctis tuis ad per-pétuæ beatitúdinis consór-tium pervenire concédas.

Fidelium Deus ómnium Cónditor et Redémptor ani-mábus famulórum famula-rúmque tuárum remissió-nem cunctórum tríbue pec-catórum, ut indulgéntiam quam semper optavérunt piis supplicatiónibus conse-quántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

In die vero Commemora-tionis omnium fidelium de-functorum quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spí-ritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula.

In die depositionis defuncti.

ORATIO.

Absolve, quæsumus, Dómi-ne, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitátem carnis humána conversátione com-mísit, tu vénia misericordís-simæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut de-functa.

In anniversario die.

ORATIO.

Deus, indulgentiárum Dó-mine, da animábus famuló-rum famularúmque tuárum,

...versarium, ...
gulari numero...

Pro uno Episc...

ORAT...

DEUS, qui inte... sacerdótes fámu... Pontificáli fecíst... gére, præsta, q... eórum quoque p... gregétur consór... minum nostrum.

Si fuerit Sacerd... Sacerdotáli fecísti...

Pro fratribus v... miliaribus, vel b... bus, dicitur Oratio... niæ largítor et hu... *supra*, clxxxix.

Pro Patre et M...

ORATIO.

DEUS, qui nos patre... trem honoráre præ... miserére cleménter a... patris ac matris meæ, ... que peccáta dimítt...

functorum, et in die depositionis Defuncti, quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine: Feria secunda et quinta primum Nocturnum, Feria tertia et sexta secundum Nocturnum, Feria quarta et Sabbato tertium Nocturnum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Pro Feria secunda et quinta, Antiphona Dirige.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Dirige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Antiphona Convértere.

PSALMUS 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo

autem quis
Laborávi
lavábo per
lectum meu
meis stratum
Turbátus
lus meus : *
omnes inimic
Discédite a
operámini iniq
niam exaudívi
cem fletus mei
Exaudívit D
catiónem mear
oratiónem mear
Erubéscant e
tur veheménter
míci mei : * con
erubéscant vald
Réquiem ætérn
Antiphon
Convertére, D
éripe ánimam me
niam non est in
memor sit tui.

:as suas ardéntibus

rtúriit injustítiam,
dolórem, et pépe-
ıtem.
ıpéruit, et effódit
íncidit in fóveam
.
étur dolor ejus in
* et in vérticem ip-
as ejus descéndet.
bor Dómino se-
ıstítiam ejus : * et
ómini Dómini Al-

n ætérnam.
ntiphona.
do rápiat ut leo
eam, dum non est
ıt neque qui sal-
.
ɔrta ínferi.
:, Dómine, ánimas

oster *secreto.*
es leguntur sine
e, Benedictionibus

ECTIO I.
[Job., 7.]
ihi, Dómine, ni-
ınt dies mei. Quid
, quia magníficas
quid appónis erga
uum ? Visitas eum
et súbito probas
uequo non parcis
dimíttis me, ut
lívam meam ? Pec-
fáciam tibi, o cus-
ım? quare posuísti
:ium tibi, et factus

sum mihimetípsi gravis ? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam ? ecce nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, *vel alia conclusione.*

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

LECTIO II.
[Job., 10.]

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves ? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis ? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris ? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum : * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ.

℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

Tu eis, Dómine.

LECTIO III.

[Job., 10.]

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea.

℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre.

Quia peccávi.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis.

Quia peccávi.

Postea ad Laudes, ut infra, ccij, *quando dicitur unum tantum* Nocturnum.

IN SECUNDO NOCTU

Pro Feria tertia et

Antiphona In loco pás

PSALMUS 22.

Dominus regit me, hil mihi déerit : * in páscuæ ibi me collocá

Super aquam refe educávit me : * á meam convértit.

Dedúxit me super s justítiæ, * propter suum.

Nam et si ambuláv médio umbræ mortis, timébo mala : * quóni mecum es.

Virga tua et báculu * ipsa me consoláta su

Parásti in conspéct mensam, * advérsus e tríbulant me.

Impinguásti in óleo meum : * et calix me brians quam præclárus

Et misericórdia tua quétur me * ómnibus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in Dómini, * in longitu diérum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

In loco páscuæ ibi m locávit.

Antiphona Delicta.

PSALMUS 24.

Ad te, Dómine, levá mam meam : * Deus me te confído, non erubé

Neque irrídeant me in

étenim univérsi qui
nt te non confundén-

fundántur omnes iní-
éntes * supervácue.
tuas, Dómine, de-
a mihi: * et sémitas
doce me.
ge me in veritáte tua,
e me: * quia tu es,
salvátor meus, et te
i tota die.
iníscere miseratiónum
n, Dómine,* et miseri-
rum tuárum, quæ a
sunt.
icta juventútis meæ *
rántias meas ne memí-

índum misericórdiam
meménto mei tu, *
r bonitátem tuam, Dó-

cis et rectus Dóminus:
ter hoc legem dabit de-
ntibus in via.
get mansuétos in ju-
: * docébit mites vias

vérsæ viæ Dómini, mi-
rdia et véritas, * requi-
us testaméntum ejus et
ónia ejus.
pter nomen tuum, Dó-
propitiáberis peccáto
multum est enim.
s est homo qui timet
um? * legem státuit ei
quam elégit.
ma ejus in bonis demo-
r: * et semen ejus hæ-
it terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam et labórem meum, * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Delícta juventútis meæ et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Antiphona Credo vidére.

PSALMUS 26.

Dominus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci

mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age; * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.

℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster *secreto.*

LECTIO IV.
[Job. 13.]

RESPONDE mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam pérsequeris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti

omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti : Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestimentum quod comréditur a tinea.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis.

℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine, exáudi vocem meam.

Nec aspíciat.

LECTIO V.

[Job., 14.]

Homo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteriri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in nóvissimo die.

℣. Anima mea turbáta est valde; sed tu, Dómine, succúrre ei.

Miserére mei.

LECTIO VI.

[Job., 14.]

Quis mihi hoc tríbuat ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi : óperi manuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Dum véneris.

Réquiem ætérnam.

Dum véneris.

Postea ad Laudes, ut infra, ccij, *quando dicitur unum tantum Nocturnum.*

IN TERTIO NOCTURNO.

Pro Feria quarta et Sabbato, Antiphona Compláceat.

des meo
meos.
Et imn
ticum no
nostro.
Vidébu
bunt, * et
mino.
Beátus v
Dómini spe
respéxit in
nias falsas.
Multa fec
Deus meus,
et cogitatióni
qui símilis sit
Annuntiávi
* multiplicáti s
merum.
Sacrifícium
noluísti : * aure
fecísti mihi.
Holocáustum
cáto non postul
dixi : Ecce vénio

Antiphona.

Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Antiphona Sana, Dómine.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi, Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur,* cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona Sitívit.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum :* ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei.

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exultatiónis, et confessiónis :* sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

et
te módic
Abyssu
* in voce
rum.

Omnia e
tus tui * s
runt.

In die ma
misericórdia
nocte cántic

Apud me
meæ, * dicam
tor meus es.

Quare oblít
quare contrist
dum afflígit me

Dum confrír
mea, * exprobr
qui tríbulant me

Dum dicunt n
gulos dies : Ub
tuus? * quare trist
mea? et quare con

Spera in Deo, qu
huc confitébor illi

a circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, em vos amíci mei, quia nus Dómini tétigit me. are persequímini me sicut us, et cárnibus meis saámini? Quis mihi tríbuat scribántur sermónes mei? is mihi det ut exaréntur libro stylo férreo, et umbi lámina, vel celte sculntur in sílice? Scio enim od Redémptor meus vivit, in novíssimo die de terra urrectúrus sum? Et rursum rcúmdabor pelle mea, et carne mea vidébo Deum eum. Quem visúrus sum, go ipse, et óculi mei conectúri sunt, et non álius: pósita est hæc spes mea in nu meo.

℟. Dómine, secúndum tum meum noli me judiíre: nihil dignum in conéctu tuo egi: ídeo déprer majestátem tuam, * ut, Deus, déleas iniquitátem eam.

℣. Amplius lava me, Dóine, ab injustítia mea, et a elícto meo munda me.

Ut tu Deus.

LECTIO IX.

[Job, 10.]

Quare de vulva eduxísti me? ui útinam consúmptus esem ne óculus me vidéret. uíssem quasi non essem, e útero translátus ad túulum. Numquid non páuitas diérum meórum finiétur brevi? dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti: et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te, * Qui erant in pœnis tenebrárum.

℣. Clamántes et dicéntes: Advenísti, Redémptor noster.

Qui erant.

Réquiem ætérnam.

Qui erant.

Sequens Responsorium dicitur solummodo in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt et terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Tremens factus sum ego, et tímeo dum discússio vénerit, atque ventúra ira.

Quando cœli.

℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde.

Dum véneris.

Réquiem ætérnam.

Libera me *usque ad primum Versum.*

AD LAUDES.

Absolute incipitur ab Antiphona Exultábunt Dómino.

PSALMUS 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam, * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in
Deus : * et spiritum re
innova in viscéribus me

Ne projícias me a f
tua : * et spíritum san
tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam s
táris tui ; * et spíritu p
cipáli confírma me.

Docébo iníquos vias t
* et ímpii ad te convert

Líbera me de sanguin
Deus, Deus salútis meæ,
exultábit lingua mea j
tiam tuam.

Dómine, lábia mea
ries : * et os meum an
tiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisse
crificium, dedíssem úti
* holocáustis non delect
ris.

Sacrifícium Deo sp
contribulátus : * cor co
tum et humiliátum, D
non despícies.

Benígne fac, Dómin
bona voluntáte tua Sio
ut ædificéntur muri Je
lem.

Tunc acceptábis sa
cium justítiæ, oblatión
holocáusta : * tunc impó
super altáre tuum vítulo

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Exultábunt Dómino
humiliáta.

Antiphona Exáudi,
mine.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus, Deu

Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet:

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anní benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Exáudi, Dómine, oratiónem meam; ad te omnis caro véniet.

Antiphona Me suscépit.

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuisti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo: adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, in-

Hic non

PSA

DEUS mise
benedícat n
vultum suu
misereátur
Ut cogno
viam tuam
géntibus sal
Confiteán
Deus : * conf
puli omnes.
Læténtur
tes : * quóni
pulos in æqu
in terra dírig
Confiteánt
Deus : confit
puli omnes :
fructum suun
Benedicat n
noster, benedi
* et métuant eu
terræ.
Réquiem æt

laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Antiphona Omnis spíritus.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes ángeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, et omnes colles; * ligna fructífera, et omnes cedri;

Béstiæ et univérsa pécora; * serpéntes, et vólucres pennátæ;

Reges terræ, et omnes pópuli; * príncipes et omnes júdices terræ;

Júvenes et vírgines; senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis :

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judicium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

PSALMUS 150.

Laudate Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audivi vocem de cœlo dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Antiphona Ego sum.

CANTICUM ZACHARIÆ.

[Lucæ 1.]

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salúti
bis : * in domo David
sui.

Sicut locutus est p
sanctórum, * qui a s
sunt, prophetárum eju

Salutem ex inimicis
tris, * et de manu óm
qui odérunt nos :

Ad faciéndam mise
diam cum pátribus no
* et memorári testamé
sancti.

Jusjurándum, quod
rávit ad Abraham p
nostrum, * datúrum
nobis :

Ut sine timóre, de
inimicórum nostrórum
ráti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justit
ram ipso, * ómnibus d
nostris.

Et tu puer, Prophét
tissimi vocáberis : * p
enim ante fáciem D
paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntia
lútis plebi ejus : * in r
siónem peccatórum e

Per viscera miseric
Dei nostri : * in quib
sitávit nos óriens ex al

Illumináre his, q
ténebris et in umbra
sedent, * ad dirigénd
des nostros in viam pa

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Ego sum resurrécti
vita : qui credit in me,
si mórtuus fúerit, viv

omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde Pater noster.

Psalmus De profúndis, clxxxvij, *cum Precibus et Orationibus, ut supra in Vesperis*, clxxxix.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima, Feria quarta cujuslibet Hebdomadæ non impedita aliquo Festo novem Lectionum, in Choro ante Matutinum diei, extra Chorum pro opportunitate temporis. Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; *Sed in fine ultimi dicitur* Réquiem ætérnam.

Incipit absolute sine Antiphona.

PSALMUS 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi, * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est, habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes

in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem,* et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel, * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eó-

rum in n
absorbuiss

Torrénte
ma nostra:
ísset ánima
tolerábilem.

Benedíctu
non dedit n
déntibus eór

Anima nos
erépta est * de
tium.

Láqueus co
nos liberáti su

Adjutórium
nómine Dómin
cœlum et terra

Réquiem æté
eis, Dómine.

Et lux perpét
eis.

Deinde dicitur
bus, Pater noster

℣. Et ne nos i
tentatiónem.

℟. Sed líbera no

℣. A porta ínferi

℟. Erue, Dómine
eórum.

℣. Requiéscant in

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi
nem meam.

℟. Et clamor meus a
niat.

℣. Dóminus vobíscu

℟. Et cum spíritu tu

Orémus.

ORATIO.

Absolve, quæsumus,
mine, ánimas famulórum
mularúmque tuárum, et

nium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis,* et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum,* in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur et convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur exáruit.

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non t
teribant : B
super vos : *
bis in nómin
Glória Pat
Postea di
bus : Kyrie,
Christe, elé
Kyrie, eléis
Pater noster
℣. Et ne n
tentatiónem.
℟. Sed líbera
℣. Meménto
nis tuæ.
℟. Quam poss
tio.
℣. Dómine, ex
nem meam.
℟. Et clamor m
véniat.
℣. Dóminus vob
℟. Et cum spíritu
Orémus.

ORATIO.

Deus, cui próprium
seréri semper et p
súscipe deprecatióne
tram, ut nos et omn
mulos tuos, quos delic
caténa constríngit,
rátio tuæ pietátis clem
absólvat. Per Christum
minum nostrum.
℟. Amen.
Post Orationem stati
cuntur alii Psalmi Grad
les qui sequuntur ; et in f
cujuslibet Psalmi dic
Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te

, * Dómine, exáudi
ıeam.
ıres tuæ intendéntes,
n deprecatiónis meæ.
uitátes observáveris,
* Dómine, quis sus-

apud te propitiátio
propter legem tuam
te, Dómine.
uit ánima mea in
us : * sperávit ánima
Dómino.
ódia matutína usque
em, * speret Israel
no,
ıpud Dóminum mi-
a, * et copiósa apud
émptio.
e rédimet Israel * ex
iniquitátibus ejus.
Patri, et Fílio.
SALMUS 130.
non est exaltátum
n : * neque eláti sunt
i.
ambulávi in mag-
eque in mirabílibus
:.
a humíliter sentié-
ed exaltávi ánimam

ablactátus est super
a, * ita retribútio in
ea.
Israel in Dómino, *
unc et usque in sæ-

Patri.
SALMUS 131.
ro, Dómine, David, *
mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ : * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam, * et sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos.

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæcu-

...tione exu...
Illuc pro...
vid, * parávi...
meo.
Inimícos ...
fusióne: * su...
efflorébit sa...
Glória Pat...

PSALM...

Ecce quam b...
jucúndum * h...
in unum:
Sicut ungu...
pite, * quod ...
barbam, barb...
Quod descé...
vestiménti ejus ...
Hermon, qui ...
montem Sion.
Quóniam illi...
Dóminus benedi...
et vitam usque in...
Glória Patri.

PSALMUS 1...

Ecce nunc be...

tribus diebus Roga-

tur autem in qua-
a in Choro post Ma-
et Laudes diei, dic-
dicámus Dómino;
horum pro opportu-
mporis.
hona Ne reminiscá-

PSALMUS 6.

, ne in furóre tuo
ne, * neque in ira
ípias me.
ére mei, Dómine,
infirmus sum : *
, Dómine, quóniam
áta sunt ossa mea.
ima mea turbáta est
sed tu, Dómine,
o?
rtere, Dómine, et
imam meam : * sal-
fac propter miseri-
tuam.
m non est in morte
r sit tui : * in inférno
is confitébitur tibi?
ívi in gémitu meo,
er singulas noctes
eum : * lácrymis meis
neum rigábo.
us est a furóre ócu-
: * inveterávi inter
nicos meos.
te a me, omnes qui
iniquitátem : * quó-
dívit Dóminus vo-
mei.
it Dóminus depre-
meam : * Dóminus
meam suscépit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimici mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

PSALMUS 31.

Beati quorum remissæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et

mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Glória Patri.

PSALMUS 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est ab-
ditus.

Cor meum contur-
est, derelíquit me virtus
* et lumen oculórum
rum, et ipsum non est
cum.

Amíci mei et próximi
* advérsum me appropin-
vérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant
longe stetérunt: * et vim
ciébant qui quærébant
mam meam.

Et qui inquirébant
mihi locúti sunt vanit-
* et dolos tota die medit-
tur.

Ego autem tanquam
dus non audiébam, * et
mutus non apériens os

Et factus sum sicut ho
non áudiens, * et non ha
in ore suo redargutiónes

Quóniam in te, Dómi
sperávi: * tu exáudies
Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo
pergáudeant mihi ini
mei: * et dum commové
pedes mei, super me m
locúti sunt.

Quóniam ego in fla
parátus sum: * et dolor
in conspéctu meo se

Quóniam iniquitátem
annuntiábo: * et cogitá
peccáto meo.

Inimíci autem mei vi
et confirmáti sunt sup
* et multiplicáti sunt qu
runt me iníque.

ui retribuunt mala pro
s detrahébant mihi : *
iiam sequébar bonitá-

e derelínquas me, Dómi-
Deus meus : * ne dis-
eris a me.
nténde in adjutórium
m, * Dómine, Deus sa-
meæ.
lória Patri.

PSALMUS 50.

SERERE mei, Deus, * secún-
a magnam misericórdiam
m.
Et secúndum multitúdi-
miseratiónum tuárum,
le iniquitátem meam.
Amplius lava me ab ini-
táte mea, * et a peccáto
o munda me.
Quóniam iniquitátem meam
cognósco : * et peccátum
um contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum
am te feci, * ut justificéris
sermónibus tuis, et vincas
n judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus
ncéptus sum, * et in pec-
is concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem di-
ísti : * incérta et occúlta sa-
ntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et
ndábor : * lavábis me, et
per nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáu-
um et lætítiam : * et exultá-
nt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam à pec-
cátis meis : * et omnes ini-
quitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui, * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te convértentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri et Fílio.

PSALMUS 101.

DOMINE, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die

tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me :

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum, * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei, * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant :

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ser-

vis tuis lápides ejus: * e
ræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes n
tuum, Dómine, * et
reges terræ glóriam tu

Quia ædificávit Dó
Sion, et vidébitur in
sua.

Respéxit in oratióne
mílium, * et non sprev
cem eórum.

Scribántur hæc in g
tióne áltera : * et pó
qui creábitur, laudábi
minum :

Quia prospéxit de e
sancto suo : * Dómin
cœlo in terram aspéxit

Ut audíret gémitus
peditórum : * ut sólve
lios interemptórum :

Ut annúntient in Si
men Dómini : * et l
ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo p
in unum, * et reges
viant Dómino.

Respóndit ei in via v
suæ : * Paucitátem
meórum núntia mihi.

Ne révoces me in d
diérum meórum, * in g
tiónem et generatióne
tui.

Inítio tu, Dómine,
fundásti : * et ópera m
tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu
pérmanes : * et omne
vestiméntum veterásc

Et sicut opertóriu
tábis eos, et mutabúnt

autem idem ipse es, et anni
ui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum
n sæculum dirigétur.

Glória Patri.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 142.

Dómine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Antiphona.

Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchael, ora pro.
Sancte Gábriel, ora pro.
Sancte Ráphael, ora pro.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spírituum órdines, oráte pro.
Sancte Joánnes Baptista, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora pro.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro.
Sancte Petre, ora pro.
Sancte Paule, ora pro
Sancte Andréa, ora pro.
Sancte Jacóbe, o
Sancte Joánnes, o
Sancte Thoma, o
Sancte Jacóbe, o
Sancte Philíppe, o
Sancte Bartholom
Sancte Matthæe, o
Sancte Simon, o
Sancte Thaddæe, o
Sancte Mathía, o
Sancte Bárnaba, o
Sancte Luca, ora p
Sancte Marce, ora
Omnes sancti Apó
Evangelístæ, oráte pr
Omnes sancti Disci
mini, oráte pro nob
Omnes sancti Inn
oráte pro nobis.
Sancte Stéphane,
Sancte Lauránti,
Sancte Vincénti,
Sancti Fabiáne e
tiáne, oráte pro nob
Sancti Joánnes e
oráte pro nobis.
Sancti Cosma et D
oráte pro nobis.
Sancti Gervási et
oráte pro nobis.
Omnes sancti M
oráte pro nobis.
Sancte Silvéster,
Sancte Gregóri,
Sancte Ambrósi,
Sancte Augustíne
Sancte Hierónym
pro nobis.
Sancte Martíne,
Sancte Nicoláe,
Omnes sancti Po
Confessóres, oráte

sancti Doctóres,
nobis.
Antóni, ora pro.
Benedicte, ora pro.
Bernárde, ora pro.
Dominice, ora pro.
Francísce, ora pro.
sancti Sacerdótes
, oráte pro nobis.
sancti Mónachi et
oráte pro nobis.
María Magdaléna,
nobis.
Agatha, ora pro.
Lúcia, ora pro.
Agnes, ora pro.
Cæcília, ora pro.
Catharina, ora pro.
Anastásia, ora pro.
sanctæ Vírgines
, oráte pro nobis.
Sancti et Sanctæ
rcédite pro nobis.
us esto, parce nobis,

us esto, exáudi nos,

ni malo, líbera nos,

ni peccáto, líbera
mine.
tua, líbera nos.
éllo terræmótus, lí-
, Dómine.
itánea et improvísa
bera nos.
idiis diáboli, líbera
mine.
a et ódio et omni
untáte, líbera nos.
itu fornicatiónis, lí-
, Dómine.

A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dómine.

A morte perpétua, líbera nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos.

Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.

Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera nos.

Per crucem et passiónem tuam, líbera nos.

Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos.

Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera nos.

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos.

Per advéntum Spíritus Sancti Paráclíti, líbera nos.

In die judícii, líbera nos.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut domnum Apostólicum, et omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Eccle-

largíri dign
audi nos.
Ut nosı
sancto serv
conserváre
gámus, aud
Ut mente
léstia desidé
gámus, aud
Ut ómnibu
nostris semp
tribuas, te ro
Ut ánima
trum, propin
nefactórum
ætérna damn
te rogámus,
Ut fructus
conserváre d
gámus, audi
Ut ómnibus
fúnctis réquien
náre dignéris,
audi nos.
Ut nos exau

. Nihil proficiat inimícus
obis.
. Et filius iniquitátis non
ónat nocére nobis.
. Dómine, non secún-
ı peccáta nostra fácias
is.
. Neque secúndum ini-
átes nostras retríbuas
is.
. Orémus pro Pontífice
ro N.
Dóminus consérvet eum,
vífìcet eum, et beátum
t eum in terra, et non tra-
um in ánimam inimicó-
ejus.
Orémus pro benefac-
us nostris.
. Retribúere dignáre,
ine, ómnibus nobis bona
ntibus propter nomen
vitam ætérnam.
nen.
Orémus pro fidélibus
nctis.
Réquiem ætérnam dona
Dómine; et lux perpé-
úceat eis.
Requiéscant in pace.
Amen.
. Pro frátribus nostris
ntibus.
Salvos fac servos tuos,
s meus, sperántes in te.
. Mitte eis, Dómine,
lium de sancto.
Et de Sion tuére eos.
. Dómine, exáudi ora-
em meam.
. Et clamor meus ad te
at.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.

ORATIO.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum cátena constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffabilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde, ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis quas pro his merémur erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnipotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ, ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desi

tua p

Ure
renes
trum,
córpo
corde

Fide
Cóndit
mábus
rúmque
cunctór
rum, ut
semper
plicatión

Actione
mus, Dóm
veni, et
quere, ut
tio et oper
incípiat, e
niátur.

s sancti Apóstoli et
istæ, oráte pro eo.
s sancti Discípuli
, oráte pro eo.
s sancti Innocéntes,
o eo.
e Stéphane, ora pro.
e Lauréntí, ora pro.
s sancti Mártyres,
o eo.
e Silvéster, ora pro.
e Gregóri, ora pro.
e Augustine, ora pro.
s sancti Pontífices et
óres, oráte pro eo.
e Benedícte, ora pro.
e Francísce, ora pro.
s sancti Mónachi et
, ora te pro eo.
a María Magdaléna,
eo.
a Lúcia, ora pro eo.
s sanctæ Vírgines et
oráte pro eo.
s Sancti et Sanctæ
ercédite pro eo.
tius esto, parce ei,

tius esto, exáudi eum,

ius esto, líbera eum,

a tua, líbera eum.
ículo mortis, líbera.
a morte, líbera eum.
nis inférni, líbera.
nni malo, líbera eum.
estáte diáboli, líbera.
ativitátem tuam, lí-
n, Dómine.
rucem et passiónem
bera eum.

Per mortem et sepultúram tuam, líbera eum.

Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera eum.

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera eum.

Per grátiam Spíritus Sancti Paráclíti, líbera eum.

In die judícii, líbera eum.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut ei parcas te rogámus, audi nos.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

ORATIO.

Proficiscere, ánima christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit, in nómine Jesu Christi, Filii Dei vivi, qui pro te passus est, in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est, in nómine Angelórum et Archangelórum, in nómine Thronórum et Dominatiónum, in nómine Principátuum et Potestátum, in nómine Chérubim et Séraphim, in nómine Patriarchárum et Prophetárum, in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum, in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum, in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum, in nómine sanctárum Vírginu

o
Deus misér
mens, Deus
multitúdiner
tuárum pec
tium deles,
críminum cu
missiónis ev
propítius sup
lum tuum N.
ómnium pecc
tota cordis c
céntem depr
Rénova in eo,
quidquid ter
corrúptum ,
diabólica fra
est ; et unitát
clésiæ membru
nis annécte. M
mine, gemitu
lacrymárum eju
béntem fidúcia
misericórdia, a
méntum recond
mitte. Per Ch

ristus, qui pro te
átus est. Constituat
is, Fílius Dei vivi,
radísi sui semper
réntia, et inter oves
erus ille pastor ag-
le ab ómnibus pec-
te absólvat; atque
am suam in electó-
um te sorte consti-
demptórem tuum
fáciem vídeas, et
semper assístens,
ssimam beátis ócu-
as veritátem. Con-
gitur inter ágmina
, contemplatiónis
ılcédine potiáris in
eculórum.
ien.

ORATIO.

, Dómine, servum
ocum sperándæ sibi
is a misericórdia

ien.
, Dómine, ánimam
ex ómnibus pericu-
i, et de láqueis pœ-
t ex ómnibus tribu-
s.
ien.
, Dómine, ánimam
, sicut liberásti He-
Elíam de commúni
undi.
ien.
, Dómine, ánimam
, sicut liberásti Noe
io.
ien.
, Dómine, ánimam
servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, animam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis et de flamma ignis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis, regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam

torméntis
ráre dign
servi tui
in bonis
tibus.
℟. Amo

Commen
mine, ánin
precamúrq
Jesu Christ
ut propter
misericórdi
Patriarchár
bus insinua
Agnósce, D
ram tuam,
creátam, se
vivo et vero
álius Deus p
est secúndum
tífica, Dómin
in conspéctu
míneris iniqu
tiquárum, e

r Horas distribu-

a autem anima ,
oc ℟. Subvenite,
i ; occúrite, Angeli
* Suscipiéntes áni-
, * Offeréntes eam
ctu Altíssimi.
scípiat te Christus
vit te, et in sinum
Angeli dedúcant te.
éntes ánimam.
uiem ætérnam dona
ne, et lux perpétua

ntes eam.
Kyrie, eléison.
, eléison.
eléison.
Pater noster *se-*

ne nos indúcas in
em.
líbera nos a malo.
uiem ætérnam dona
ne.
x perpétua lúceat ei.
orta ínferi.
e, Dómine, áni-

uiéscat in pace.
en.
mine, exáudi ora-
eam.
clamor meus ad et

ninus vobíscum.
um spíritu tuo.
s.

ORATIO.
ómine, commendá-
am fámuli tui N.

ut defúnctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam incipit, Benedícite, *et alii repetunt* Benedícite. *Deinde dicit* ℣. Oculi ómnium, *et alii prosequuntur* In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri.
Sicut erat.
Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster *secreto.*
℣. Et ne nos.
℟. Sed líbera.
Postea Sacerdos dicit:
Orémus

Benedic, Dómine, nos et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde Lector Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Mensæ cœlés-

℟. Dec
gunt.

Sacer
fiteántur
nia ópera

℟. Et
cant tibi.

℣. Gló

℟. Sicu

Postea
dicat :

Agimus tib
tens Deus,
neficiis tuis
nas in sæcu

℟. Amen.

Deinde a
Psalmus Mis
61, *vel Psal*

Laudate Dó
gentes: *lauda
pópuli:

Quóniam c
super nos miser

icite, *et alii repetunt* icite.

nde Sacerdos incipit n, et alii prosequuntur.

r páuperes, et saturar, et laudábunt Dómiqui requírunt eum: corda eórum in sæcueculi.

ria Patri.

it erat.

ie, eléison.

iste, eléison.

ie, eléison.

er noster *secreto*.

ne nos.

mus.

edic, Dómine, *ut su- prandio*, ccxx.

e, Domne.

edictio. — Ad cœnam etérnæ perdúcat nos térnæ glóriæ.

Amen.

ine cœnæ dicitur: Mem fecit mirabílium suóisericors et miserátor ius; escam dedit tiius se.

ria Patri.

it erat.

erdos dicat.

DICTUS Deus in donis et sanctus in ómnibus ius suis: qui vivit et in sæcula sæculórum.

Amen.

nde alternatim dicitur us, Laudáte Dómi- num, omnes gentes, *et reliqua ut supra*, ccxxviij.

Quando semel comeditur omnia dicuntur ut in Cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus partis Hiemalis, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versiculi et Psalmi tantum variantur.

In Nativitate Domini usque ad cœnam Vigiliæ Epiphaniæ exclusive dicitur:

℣. Verbum caro factum est. Allelúia. Et habitávit in nobis. Allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Notum fecit Dóminus. Allelúia. Salutáre suum. Allelúia.

Alia ut supra. Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum,* quia mirabília, 116, *vel* Laudáte Dóminum, omnes gentes, ccxxviij, *qui Psalmus semper ad beneplacitum dici potest, etiam in aliis Solemnitatibus.*

In Epiphania et per totam Octavam, ℣. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent. Allelúia. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Omnes de Saba vénient. Allelúia. Aurum et thus deferéntes. Allelúia. Glória Patri.

Psalmus Deus, judícium, 91.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari, si cum sociis in plurali.

Antiphona In viam pacis.

CANTICUM ZACHARIÆ.

[Lucæ 1.]

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris: * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham Patrem nostrum,* datúrum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti,* serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso,* ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera miseri... Dei nostri: * in quibus ... távit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in te... nebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Filio.

Antiphona.

In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus: Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.

℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, de-
ónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce
·s.
℣. Utinam dirigántur viæ
›stræ.
℟. Ad custodiéndas justi-
:atiónes tuas.
℣. Erunt prava in di-
:cta.
℟. Et áspera in vias pla-
ıs.
℣. Angelis suis Deus man-
ávit de te.
℟. Ut custódiant te in óm-
ibus viis tuis.
℣. Dómine, exáudi ora-
ónem meam.
℟. Et clamor meus ad te
éniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.

ORATIO.

Deus, qui filios Israel per
aaris médium sicco vestígio
re fecisti, quique tribus Ma-
:is iter ad te stella duce pan-
listi, tribue nobis, quæsu-
nus, iter prósperum tem-
›úsque tranquillum, ut,
Angelo tuo sancto cómite, ad
eum quo pérgimus locum,
ıc demum ad ætérnæ salútis
›ortum pervenire feliciter
aleámus.

Deus, qui Abraham puérum
tuum de Ur Chaldæórum
edúctum per omnes suæ pe-
regrinatiónis vias illæsum custodísti, quæsumus ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce quo téndimus próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne, ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxilio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædixit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum; Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.
℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini. Amen.

PRÆPARATIO

AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Antiphona.

Ne reminiscáris, *Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi Quam diécta tabernácula, 106; Benedixísti, Dómine, 106; Inclína, Dómine, 107; Crédidi, propter quod, 137; De profúndis, 143.

Postea repetitur Antiphona Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum; neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Deinde Sacerdos dicit Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, aliquántulum.

℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et Sancti tui exúltent

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime

Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spiritus illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna charitáte diligere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum, purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere et digne laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet; et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Filius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti, quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spiritus illustratióne docuísti, da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudere.

Conscientias nostras, quæsumus, Dómine, visit[...] purífica, ut véniens Dó[...]nus noster Jesus Christus [...]lius tuus parátam sibi in [...]bis invéniat mansiónem: Q[...] tecum vivit et regnat in [...]táte Spíritus Sancti, Deus, [...] ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIONES

Pro opportunitate Sacerd[...] ante Celebrationem et Co[...]munionem dicendæ.

ORATIO
SANCTI AMBROSI[...]
EPISCOPI.

DIE DOMINICA

Summe Sacérdos, et [...] Póntifex, Jesu Christe, [...] te obtulisti Deo Patri [...]tiam puram et immacul[...] in ara Crucis pro nobis [...]ris peccatóribus, et qui [...]disti nobis Carnem tuam [...] manducándum, et Sáng[...]nem tuum ad bibéndum [...] posuísti mystérium istud [...] virtúte Spíritus Sancti [...] dicens: Hæc quotiescúm[...] fecéritis, in mei memór[...] faciétis. Rogo per eúnd[...] Sánguinem tuum, mag[...] salútis nostræ prétium: [...] per hanc miram et ineff[...]lem charitátem, qua nos [...]seros et indignos sic am[...] dignátus es, ut laváres [...] a peccátis nostris in Sán[...]ne tuo; doce me ser[...] tuum indígnum, quem [...]

cétera dona tua étiam ad officium sacerdótale vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ: doce me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devótione et timóre, quibus óportet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentire et firmiter tenére, dícere, et cogitáre, quod tibi placet, et éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam eleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Libera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tútela fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cúnctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ, et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur qui nos persequúntur: páveant illi qui nos pérdere festínant.

FERIA II.

Rex vírginum et amátor castitátis et integritátis, cœlésti rore benedictiónis tuæ extíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte: ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrymárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta corpóris castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cœléste sacrifícium est celebrándum, ubi caro tua in veritáte súmitur, ubi sánguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es Sacrifícium et Sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

FERIA III.

Quis digne hoc celebráre póterit, nisi tu Deus omní-

et veráciter
meo credo et
quia tu potes
num, qui solu
mundum de i
céptum sémine
tóribus justos
hanc omnipoté
rogo, Deus me
das mihi peccat
ficium celebrár
et tremóre, cu
ritáte et lacrym
cum lætítia spi
lésti gáudio. S
dulcédinem beat
séntiæ tuæ, et ex
tórum Angelóru
in circúitu meo.

FERIA

Ego enim, Dó
mor venerándæ
tuæ accédo ad alt

t, te delectétur, te sequá- te perfruátur. Orámus, nine, cleméntiam tuam ut no vultu famíliam tuam, i tui nóminis officia præ- ántem, aspícere dignéris: t nullíus sit írritum vó- , nullíus vácua postulátio, nobis preces súggere, s ipse própitius audíre et udíre delectéris.

FERIA VI.

Rogámus étiam te, Dó- e sancte Pater, et pro ítibus fidélium defunc- um, ut sit illis salus, sá- s, gáudium, et refrigé- n, hoc magnum pietátis améntum. Dómine Deus is, sit illis hódie magnum lenum convívium de te e vivo, qui de cœlo des- disti, et das vitam mundo ua carne sancta et bene- a, Agni vidélicet imma- ti, qui tollis peccáta ndi, quæ de sancto et glo- o beátæ vírginis Maríæ ro est assúmpta, et de itu Sancto concépta; ac llo pietátis fonte, qui per eam mílitis ex suo sacra- mo látere emanávit: ut nde reféicti et satiáti, re- eráti et consoláti, exúl- in laude et glória tua. o cleméntiam tuam, Dó- e, ut descéndat super em tibi sacrificándum itúdo tuæ benedictiónis et sanctificátio tuæ divini- tátis. Descéndat étiam, Dó- mine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibi- lísque majéstas, sicut quon- dam in Patrum hóstias des- cendébat, qui et oblatiónes nostras corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indig- num sacerdótem dóceat tan- tum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrymá- rum devotióne, cum reve- réntia et tremóre; ita ut plá- cide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctó- rum.

SABBATO.

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sán- guinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanc- tificámur, atque uníus sum- mæ divinitátis partícipes effi- cimur: da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad Altáre tuum accédam; ita ut hæc cœléstia sacraménta efficián- tur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis quem ego dabo caro mea est, pro mundi vita: Ego sum panis vivus, qui de cœlo des- céndi: Si quis manducáverit

ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcissime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et nunquam in te déficis; cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et múnda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam: sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen, et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes; recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam: ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica,

ita ut nec esúriam
tiam in ætérnum:
eódem Deo Patre
Sancto vivis et regna
nia sæcula sæculóru
Amen.

ALIA ORATI

ANTE MISSA

Ad mensam dulcis
vivii tui, pie Dóm
Christe, ego pecc
própriis méritis ni
súmens, sed de t
dens misericórdia
táte accédere véreo
tremísco. Nam cor
hábeo multis crimi
culátum, mentem e
non caute custodita
o pia Déitas, o
Majéstas, ego mi
angústias deprehén
fontem misericór
cúrro, ad te festin
dus; sub tuam pro
fúgio, et quem júd
tinére néqueo, S
habére suspíro. Ti
ne, plagas meas ost
verecúndiam mea
Scio peccáta mea
magna, pro quib
Spero in misericór
quarum non est
Réspice ergo in
misericórdiæ tuæ,
Jesu Christe, Rex
Deus et homo,
propter hóminem
me sperántem in te

pleni miseriis et peccátis, qui fontem miseratiónis nquam manáre cessábis. e, salutáris víctima, pro et omni humáno génere patíbulo crucis obláta. e, nóbilis et pretióse guis de vulnéribus cruci Dómini mei Jesu isti prófluens, et peccáta us mundi ábluens. Recdáre, Dómine, creatúræ, quam tuo Sánguine emísti. Pœnitet me pece, cúpio emendáre quod Aufer ergo a me, clettíssime Pater, omnes uitátes et peccáta mea, urificátus mente et córe digne degustáre mérear cta Sanctórum; et cone ut hæc sancta prælio Córporis et Sánguinis quam ego indignus súe inténdo, sit peccatómeórum remíssio, sit ctórum perfécta purgásit túrpium cogitatióeffugátio, ac bonórum tuum regenerátio, opeque tibi placéntium sáris efficácia, ánimæ quoet córporis contra inimiam meórum insídias firsima tuítio.

men.

ORATIO

THOMAS DE AQUINO.

NIPOTENS sempitérne s, ecce accédo ad Sacraméntum unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tanquam infirmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem, ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere Sacraméntum, sed étiam rem et virtútem Sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus,

per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO.

Gregorius XIII, Pontifex Maximus, concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur quinquaginta annorum Indulgentiam.

Ego volo celebráre Missam, et conficere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, utilitátem meam totiúsque cúriæ militántis, pro om... se commenda... tiónibus meis in ge... in spécie, et pro fe... sanctæ Románæ Eccl... Amen.

Gaudium cum pace ... datiónem vitæ, spá... pœniténtiæ, grátia... solatiónem Sancti S... perseverántiam in bo... ribus, cor contritum... miliátum, atque felic... meæ consummatióne... buat mihi omnípoten... séricors Dóminus. Amen.

Quia Sacerdos, aut tacita mentis cogitatione, ... missa vocis expressione, debet recitare singulatim ... pro quibus in illa celebratione vult singulariter o... insinuatur per illas litteras N. N. in Canone cont... et ne hujusmodi determinatarum personarum non ... ob multitudinem aut incertum ordinem, ingerat S... celebranti confusionem, non inutile erit sequenten... ordinem ex vigesima quæstione Quodlibeti Doctoris ... et ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis ex...

Meménto, Dómine, si tibi place...

VIVORUM.

1. Mei, Paréntum, Cognatórum, Fratrum, Sorórum et amicórum meórum ómnium.

2. Cœtus Cardinálium, ac ómnium superiórum Ordinis, atque Sacérdotum, et sanctæ Ecclésiæ ministrórum.

MORTUORU...

1. Animárum P... Fratrum, Sorórum, ... tórum, atque amicó... nium.

2. Animárum óm... nefactórum, tam ... lium quam corpori...

IVORUM.

ım meæ curæ sub-
anquam spirituá-
ım, et ómnium
ı, patronórum, et
ım spirituálium et
m.

nium Príncipum
um, Dominatió-
ɛrum publicárum
m.

ium peccántium,
ıque meórum, at-
ɛrsiónis ómnium
m et infidélium.

ınium pro quibus
me debére oráre.

MORTUORUM.

3. Animárum ómnium mihi in génere et in spécie commissárum.

4. Animárum Prælatórum, Sacerdótum, et ómnium ministrórum sanctæ Románæ Ecclésiæ Dei et Apostólicæ.

5. Animárum morte improvísa corpóribus exutárum, atque eárum quarum non est speciális memória.

6. Animárum quæ mei occasióne in Purgatório purgántur: eárum quoque misérrime in Purgatório existéntium.

7. Et eárum ómnium pro quibus scis et vis me debére oráre.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Antiphona.

Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in festis duplicibus tantum duplicatur.

Canticum Benedícite, ómnia ópera, 20.

Psalmus Laudáte Dóminum in sanctis ejus, 22.

Et in fine dicitur Glória Patri.

Deinde repetitur Antiphona.

Postea Sacerdos dicit:

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.

℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cu-bus suis.

℣. Non nobis, Dó-non nobis.

℟. Sed nómini tuo da g-riam.

℣. Dómine, exáudi o-tiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium, concéde propítius ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiones nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo prosequere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus, Dómine, vitiórum nostrórum

mas extínguere; qui o Lauréntio tribuísti tortórum suórum incéndia eráre. Per Christum Dóum nostrum.

men.

ORATIONES

Celebrationem et Communionem dicendæ.

ORATIO

THOMÆ DE AQUINO.

ATIAS tibi ago, Dómine cte, Pater omnípotens, rne Deus, qui me peccam indignum fámulum m, nullis meis méritis, sed dignatióne misericórdiæ, satiáre dignatus es preo Córpore et Sánguine i tui Dómini nostri Jesu isti. Et precor ut hæc cta Commúnio non sit i reátus ad pœnam, sed ercéssio salutáris ad vém; sit mihi armatúra fiet scutum bonæ volunes; sit vitiórum meórum cuátio, concupiscéntiæ et dinis exterminátio, chaítis et patiéntiæ, humilis et obediéntiæ, omniúme virtútum augmentátio; ntra insídias inimicórum nium tam visibílium quam visibílium firma defénsio; tuum meórum tam carnám quam spirituálium perta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsio; atque finis mei felix consummátio. Et precor te ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu Sancto Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

Amen.

ALIA ORATIO

S. BONAVENTURÆ.

TRANSFIGE, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et Apostólica sanctíssima charitáte, ut lángueat et liquefiat ánima mea solo semper amóre et desidério tui; te concupíscat, et defíciat in átria tua; cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem et omne delectaméntum suavitátis: te in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui re-

amb
niat,
véni
quát
in la
nis tu
cretió
delect
et affé
tia usq
solus s
fidúcia
delectá
mea, g
et tranq
suávitas
dulcédo
reféctio
meum, a
piéntia n
posséssio
meus, in
et immob
radicáta n
meum.

...oc verbo veritátis vérius.
...ı cruce latébat sola Déitas,
...ic latet simul et humánitas;
...bo tamen credens atque cónfitens,
...o quod petívit latro pœnitens.
...lagas, sicut Thomas, non intúeor,
...um tamen meum te confíteor.
...: me tibi semper magis crédere,
...e spem habére, te dilígere.
...) memoriále mortis Dómini,
...nis vivus, vitam præstans hómini,
...æsta meæ menti de te vívere,
...te illi semper dulce sápere.
...Pie Pelicáne Jesu Dómine,
...e immúndum munda tuo sánguine,
...jus una stilla salvum fácere
...tum mundum quit ab omni scélere.
...Jesu, quem velátum nunc aspício,
...ro fiat illud quod tam sítio:
...: te reveláta cernens fácie,
...su sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

ALLÆ ORATIONES

DICENDÆ POST CELEBRATIONEM MISSÆ.

ALIA ORATIO
post Communionem.

Anima Christi, sanctífica me; Corpus Christi, salva me; Sanguis Christi, inébria me; aqua láteris Christi, munda me. O bone Jesu, exáudi me, et ne me permíttas separári a te; ab hoste máligno defénde me; in hora mortis meæ voca me, et pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in sæcula sæculórum.
Amen.

ALIA ORATIO.

Obsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus qua múniar, prótegar atque deféndar. Vúlnera tua sint mihi cibus potúsque quibus pascar, inébrier et deléctér. Aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium peccatórum meórum. Mors tua sit mihi glória sempitérna, et nunc, et in perpétuum.
Amen.

ORATIO

A PAPA URBANO

EDITA.

Ante óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, et plagas quas accépimus conférimus.

Si pensámus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, et peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, et iníquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, et cervix non fléctitur.

Vita in dolóre suspírat, et in ópere non se eméndat.

Si expéctas, non corrígimur; si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne quod égimus; obliviscimur post visitatiónem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus; si suspénderis gládiu
non sólvimus.

Si férias, clam
cas; si perpéc
provocámus ut

Habes, Dón
téntes reos; nó
nisi dimíttas, re
mas.

Præsta, Pater
sine mérito quo
qui fecísti ex níhi
gárent.

Per Christun
nostrum.

Amen.

℣. Gregem tu
ætérne, non dés

℟. Sed per b
tolos tuos perp
sióne custódias.

℣. Prótege, I
pulum tuum ad
tem, et Aposto
rum patrocinio
tem.

℟. Perpétua
custódias.

℣. Oráte pro r
Apostóli Dei.

t digni efficiámur pro-
nibus Christi.

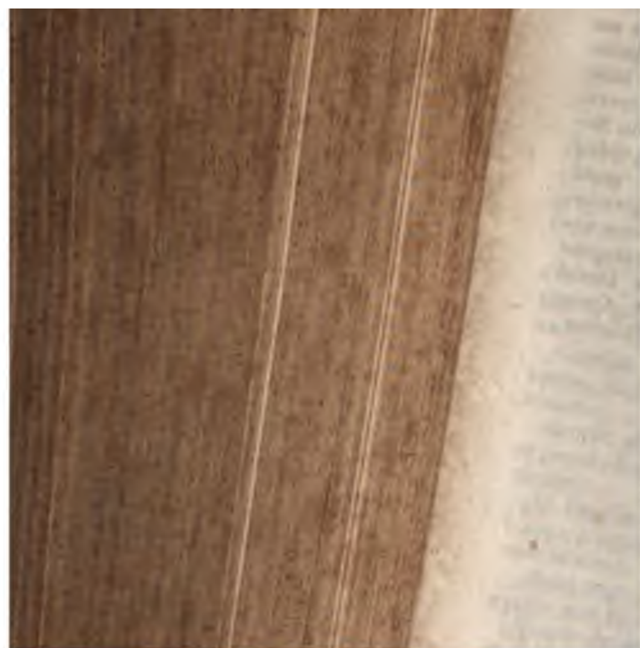
ORATIO.

A, quæsumus, omní-
Deus, ut nullis nos
ttas perturbatiónibus
ati, quos in Apostólicæ
ssiónis petra solidásti.
Dóminum.
nen.

LORET, clementissime
ine, nostris opportú-
necessitátibus opem de-
a nobis prolάta meditá-
qua sanctus olim Joánnes
ysóstomus, in hac Basí-
cónditus, te cum beatís-
s Apóstolis Petro et
lo repræsentávit sic col-
aéntem: Circúmdate hanc
novam Sion, et circumval-
láte eam; hoc est custodíte, muníte, précibus firmáte; ut quando iráscor in témpore, et orbem terræ concútio, aspíciens sepúlcrum vestrum nunquam desitúrum, et quæ libénter propter me géritis stigmata, iram misericórdia vincam, et ob hanc percípiam vestram intercessiónem: étenim quando Sacerdótium et Regnum vídeo lacrymári, statim quasi compátiens ad commiseratiónem flector, et illíus meæ vocis reminíscor: Prótegam urbem hanc propter David servum meum, et Aaron sanctum meum: Dómine, fiat, fiat.

Amen, amen.

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

A SANCTA SEDE APOSTOLICA

USQUE IN HANC DIEM CONCESSA.

PARS HIEMALIS.

'ESTA DECEMBRIS.

DIE TERTIA DECEMBRIS.

IN FESTO

. FRANCISCI XAVERII, confessoris.

Omnia ut in Breviario, ex-
:eptis lectionibus primi Noc-
'urni, quæ sumuntur ex Com-
nuni Confessoris Pontificis,
:ecundo loco, Beátus vir,
lxxxvij.

DIE IV DECEMBRIS.

IN FESTO

SANCTÆ BARBARÆ, virginis et martyris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi vir-ginum martyrum præter se-quentia.

ORATIO.

Intercessio, quæsumus, Dómine, beátæ Bárbaræ Vir-ginis et Mártyris tuæ ab omni nos adversitáte prótegat, ut per ejus intervéntum gloriosíssimum sacrosáncti Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi Sacraméntum ante diem éxitus nostri per veram pœniténtiam et puram confessiónem percípere mereámur. Qui tecum vivit.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente, nisi transferri contigerit in Feriis Quatuor Temporum; tunc enim leguntur de Communi, secundo loco, Confitébor, etc., cviij.

LECTIO IV.

Barbara Virgo Nicomediénsis, Dióscori nóbilis sed superstitiósi hóminis fília, per ea, quæ visibília facta sunt,

tari cupiens turri inclusit, ubi pia Virgo meditatiónibus et précibus addícta soli Deo, quem sibi in sponsum delégerat, placére studébat. Obláta a patre plúries nobílium connúbia fórtiter sprevit. Pater vero per sui abséntiam fíliæ ánimum posse facílius emollíri confídens, jussit primo bálneum éxtrui, ne quid ei deésset ad commoditátem; deinde péregre in éxteras regiónes proféctus est.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Absente patre jussit Bárbara duábus fenéstris, quæ in turri erant, tértiam addi

perta
bus c
máni
bus p
lésqu
ciáno
didit.
bus
tentát
et infl
fricár
trahi p
luce c
appár
tam in
confir
vérten
fidem
mæ pá
℟.
odisti
rea u
tuus, c
℣.
mansu
Pron

ndem utríque ubéribus, udæ per loca pública tractæ ípite plectúntur; filiæque ervícem ipse scelestissimus ater humanitátis expers próriis mánibus amputávit. Cuis fera crudélitas non diu múlta remánsit; nam statim o ipso in loco fúlmine perússus intériit. Corpus hus beatíssimæ Vírginis Jusínus Imperátor, Nicomedía iuferens, Constantinópolim rimum transportávit. Illud dem, cum in progréssu témoris ab Imperatóribus Contantíno et Basilio impetrásent Vénetii, Constantinópoli edúctum in sancti Marci Basílica fuit deinde solémnier collocátum. Postrémo et último supplicántibus Torellano Epíscopo ejúsque soróre Abbatissa, ad Ecclésiam Moniálium sancti Joánnis Evangelístæ Torcellánæ Diœcésis anno salútis millésimo nono defértur: ubi et honoríﬁce cónditum, perpétuo cultu ad præsens usque tempus summópere venerátur.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam; próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

Lectiones tertii Nocturni de Homilía sancti Gregorii Papæ in Evangelium Simile erit regnum cœlórum decem virgínibus, *de Communi Vírginum*, cv.

DIE V DECEMBRIS.

TERTIA DIE INFRA OCTAVAM SANCTI FRANCISCI XAVERII.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermone sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[De S. Philogono.]

Ad hanc beátam réquiem tránsiit beátus Franciscus, Quænam igitur orátio par sit viri laúdibus, quem Deus tali sorte dignátus est? Non est ulla. Sed age, dic mihi, num idcírco silébimus? Et cujus rei grátia convenímus? An dicémus nos haud posse magnitúdinem gestórum oratióne cónsequi? Atqui ob hoc ipsum necésse est dícere, quandóquidem hæc est præcípua laudum illíus pars, quod facta verbis non æquiparári possint. Nam quorum benefácta natúram étiam súperant mortálem, perspícuum est, quod horum laudes excédunt linguam humánam. Haud tamen ob id aspernábitur officium nostrum, quod pro víribus præstámus, sed suum imitábitur Dóminum; si quidem et ille víduæ duos tantum óbolos dejiciénti in

gazophylácium, non tantum duórum obolórum mercédem, sed multo ámplius réddidit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

PROINDE quamvis nostræ facultátes exíguæ sint, minimíque prétii, áttamen quæ póssumus offérimus : et licet non respóndeant magnitúdini meritórum ánimæ præclári justíque Francísci; tamen hoc ipsum celsitúdinis illius máximum fúerit arguméntum, quod nec pusílla repéllat, sed idem fáciat, quod solent dívites. Síquidem illi cum accéperint a tenúibus exígua, quibus non egent, sua vicíssim appónunt, remunerántes eos qui quod póterant obtulérunt. Itidem et hic cum accéperit a nobis laudem verbis parátam, qua nequáquam eget, redonábit nobis per ipsa facta benedictiónem, qua semper uti possímus.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : Stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

UNDE igitur hab... illíus auspicábi...? a magistrátu, quem ... illi trádidit grátia? ... mundáni magistrátus ... quam possunt Christi... demonstráre virtútis: ... pótius frequénter ... cusatiónem malítiæ. Q... causam? quóniam et ... túdines amicórum, et ... cursatiónes, et ... alíaque permúlta his ... tales magistrátus solent ... ciliáre. Céterum ubi ... suo suffrágio designát... quem, incorrúptum ... gium, aliénum ab ... picióne judícium, ... fuérit delécti compro... propter ejus qui delégit ... toritátem.

℟. Iste homo perfécit ... nia quæ locútus est ei D... et dixit ad eum : Ingr... in réquiem meam : * Quia t... vidi justum coram me ex ... nibus géntibus.

℣. Iste est qui contémp... vitam mundi, et pervén... cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

(Cap. 12.)

IN illo témpore, Dixit...

Discipulis suis : Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex eadem Homil. 29.]

SIGNA autem eos qui credituri sunt hæc sequéntur. Habémus de his signis atque virtútibus, quæ adhuc subtílius consideráre debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotídie spiritáliter facit, quod tunc per Apóstolos corporáliter faciébat. Nam Sacerdótes ejus cum per exorcísmi grátiam manum credéntibus impónunt, et habitáre malígnos spíritus in eórum mente contradícunt; quid áliud fáciunt, nisi dæmónia ejíciunt?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

ET fidéles quique qui jam vitæ véteris sæculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria ínsonant, conditóris sui laudes et poténtiam, quantum prævalent, narrant : quid áliud fáciunt, nisi novis linguis loquúntur? Qui dum bonis suis exhortatiónibus malítiam de aliénis córdibus aúferunt, serpéntes tollunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

ET dum pestíferas suasiónes aúdiunt, sed tamen ad operatiónem pravam mínime pertrahúntur, mortíferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono ópere infirmári conspíciunt, dum eis tota virtúte concúrrunt, et exémplo suæ operatiónis illórum vitam róborant, qui in própria actióne titubant, quid áliud fáciunt, nisi super ægros manus impónunt, ut bene hábeant? Quæ nimírum mirácula tanto majóra sunt, quanto spiritália : tanto majóra sunt, quanto per hæc non córpora, sed ánimæ suscitantur.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus, Commemoratio Feriæ Adventus, et

pro Commemoratione sancti Sabbæ.

Antiphona Similábo.

℣. Amávit.

Vesperæ duplices de sancto Nicolao cum commemoratione Octavæ et Feriæ.

DIE X DECEMBRIS.

OCTAVA

S. FRANCISCI XAVERII.

(DUPLEX.)

Omnia ut in die Festo, præter Lectiones primi et secundi Nocturni.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. 2 de S. Vict.]

Gaudete in Dómino, dilectíssimi, qui inter continua suæ pietátis benefícia indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico gaudéte, quod factus de médio appropiávit Deo ut multo plures ejus intercessióne salvaréntur : in terris visus est ut esset exémplo; in cœlum levátus est, ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, illic invítat ad glóriam : factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, et supplicántis affectum, et supplicatiónis [...]tum : quid enim quæ[...] qui nullius eget?

℟. Honéstum fec[...] Dóminus, et custodí[...] ab inimícis, et a sedu[...] tutávit illum; * Et de[...] clarítátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit [...] nus per vias rectas, e[...] téndit illi regnum De[...]

Et dedit illi.

LECTIO V.

Hæc dies gloriósæ me[...] nis ejus, dies lætitiæ [...] ejus, exultémus, et læte[...] in ea. Introívit in pote[...] Dómini, gaudeámus; [...] nunc poténtior est ad sal[...] dum. Hódie Franciscus [...] sito córpore, tanto alacr[...] quanto expedítior penet[...] in sancta, símilis factu[...] glória sanctórum. Hódi[...] spécto mundo, et [...] príncipe triumpháto, [...] mundum victor asce[...] accípiens de manu D[...] corónam victóriæ. As[...] autem cum imméns[...] pelléctili meritórum, [...] triúmphis, miráculis; [...] sus : sedet veteránus [...] débita jam suavitáte, [...] curitáte quiétus : secúr[...] dem sibi, sed nostr[...] citus. O venerándam [...] ipsis Angelis sancti[...] quam pari stúdio, e[...] pari voluntáte, et ma[...] tant, et frequéntant [...] nec fácile díxerim, [...]

truat sanctiórem, ho-
or, aut pavor illó-

ávit eum Dóminus,
it eum: stolam gló-
it eum: * Et ad por-
dísi coronávit eum.
duit eum Dóminus
fidei, et ornávit eum.
portas.

LECTIO VI.

s emérite: qui chris-
ilitiæ duris labóribus
e felicitátis réquiem
ásti, réspice ad im-
t imbecílles commi-
tuos, qui inter hos-
ídios, et spirituáles
s tuis láudibus occu-
Quam pium, quam
uam suáve, o Fran-
hoc loco afflictiónis,
c córpore mortis te
te cólere, te precári.
tuum et memoriále
vus distillans in lá-
tivórum; mel et lac
gua eorum qui tui
a delectántur. Eia
ortis athléta, dulcis
, advocáte fidélis,
in adjutórium nobis,
s de nostra ereptióne
nus, et tu de plena
gloriéris.
te homo perfécit óm-
locútus est ei Deus;
ad eum: Ingrédere
iem meam, * Quia te
tum coram me ex óm-
éntibus.
e est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In Laudibus commemoratio Octavæ Conceptionis, Feriæ, et S. Melchiadis, Papæ et Martyris.

In secundis Vesperis commemoratio S. Damasi, Octavæ Conceptionis, et Feriæ.

Si Octava Sancti Francisci Xaverii cadat in Dominica, non transfertur, sed fit Officium de Dominica. Primæ Vesperæ sunt de die infra Octavam Conceptionis, a capitulo de Dominica secunda Adventus fit commemoratio primo loco de Octava sancti Francisci per Antiphonam Similabo, *et versiculum* Amavit; *secundo loco de Octava Conceptionis, tertio de S. Melchiade.*

In Laudibus fiunt eædem commemorationes per Antiphonas, versiculos ex Laudibus.

In secundis Vesperis commemoratio de S. Francisco, deinde de S. Damaso, postea de Octava Conceptionis.

DIE X DECEMBRIS.

in festo translationis

ALMÆ DOMUS LAURETANÆ

B. MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Domum tuam,

In óm
sivi, et
mini m
pit, et
ómnium
requiévit
Hymnu
prout in
Mariæ Vi
℣. Hæc e
firmiter ædi
℟. Bene f
firmam petr
Ad Magnific
Sanctificáv
bernáculum s
est domus Dei
cábitur nomen
scriptum est : E
meum ibi, dicit
ORATI
Deus, qui beátæ
ginis Domum pe
Verbi mystérium
diter co

Psalmus Dómine Dóminus [n]oster, *cum reliquis, ut in Offi[ci]o parvo B. Mariæ Virgi[n]is*, clxv

Antiphona.

In sole pósuit tabernácu[l]um suum, et ipse tanquam [s]ponsus procédens de thá[l]amo suo.

Antiphona.

Quis ascéndet in montem [D]ómini? aut quis stabit in [l]oco sancto ejus? innocens [m]ánibus, et mundo corde.

℣. Domum tuam, Dó[m]ine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem dié[r]um.

De libro tértio Regum.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Stetit autem Sálomon ante [a]ltáre Dómini in conspéctu Ecclésiæ Israel, et expándit [m]anus suas in cœlum, et ait: Ergóne putándum est quod vere Deus hábitet super ter[r]am? Si enim cœlum et cœli cœlórum te cápere non pos[s]unt, quanto magis Domus hæc, quam ædificávi? Sed réspice ad oratiónem servi tui, et ad preces ejus, Dómine Deus meus: audi hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti super Domum hanc nocte ac die, super Domum, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut exáudias deprecatiónem servi tui, et pópuli tui Israel, quodcúmque oráverint in loco isto; et exáudies in loco habitáculi tui in cœlo, et cum exaudíeris, propítius eris.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris?

Et sicut.

LECTIO II.

Si fúgerit pópulus tuus Israel inimícos suos (quia peccatúrus est tibi) et agéntes pœniténtiam, et confiténtes nómini tuo vénerint, et oráverint, et deprecáti te fúerint in Domo hac, exáudi in cœlo, et dimitte peccátum pópuli tui Israel, et redúces eos in terram quam dedisti pátribus eórum. Si clausum fúerit cœlum, et non plúerit propter peccáta eórum, et orántes in loco isto pœniténtiam égerint nómini tuo, et a peccátis suis convérsi fúerint propter afflictiónem suam; exáudi eos in cœlo, et dimitte peccáta servórum tuórum, et pópuli tui Israel, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da plúviam super terram tuam,

℣. Fi
et suávis
elécta ut
Terríb

Si quis
cordis sui
nus suas
exáudies in
bitatiónis t
beris, et fa
cuíque secú
suas, sicut
(quia tu nos
nium filiórum
tímeant te
quibus vivun
terræ quam d
nostris. Insup
gena, qui non
tuo Israel, cu
terra longinqua
men tuum, (au
nomen tuum m
manus tua fortis,

m dignum sibi habitáculum le et opéribus præparáre? nirum ternárius númerus ad lem propter Sanctam Trinitem, quaternárius pértinet l mores propter quátuor incipáles virtútes. Quod item in beáta María Sancta rínitas fúerit, fúerit dico er præséntiam majestátis, bi solus Fílius erat per suseptiónem humanitátis, testur núntius cœléstis, qui arcána mystéria réserans, t: Ave, grátia plena; Dómius tecum: et post pauca, píritus Sanctus supervéniet n te, et Virtus Altíssimi obmbrábit tibi. Ecce habes óminum, habes Virtútem ltíssimi, habes Spíritum anctum, habes Patrem, Fíium, et Spíritum Sanctum.

℟. Oh! quam metuéndus est ocus iste! * Vere non est hic liud, nisi Domus Dei, et orta cœli.

℣. Hæc est Domus Dómini írmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

LECTIO V.

UTRUM autem et quátuor principáles virtútes, tanquam quátuor colúmnas, possséderit, inquisitióne dignum vidétur. Primum ergo videámus, an fortitúdinem habúerit: quæ nimírum virtus quómodo illi abésse pótuit, quæ, abjéctis sæculáribus pompis, spretísque voluptátibus carnis, soli Deo in virginitáte vívere propósuit? Ni fallor, hæc Virgo est, quæ apud Salomónem légitur, Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Porro, quod témperans et justa fúerit, ex Angeli collocutióne, et sui ipsíus responsióne, luce clárius comprobámus. Salutáta quippe tam venerabíliter ab Angelo, Ave, grátia plena, Dóminus tecum, non se éxtulit, quasi quæ ex singulári grátiæ privilégio benedicerétur, sed síluit, et qualis esset insólita hæc salutátio secum cogitávit. Qua in re, quid, nisi témperans fuit? At vero, cum de cœléstibus mystériis ab eódem Angelo docerétur, diligénter quæsívit, quómodo concíperet et páreret, quæ virum útique non cognósceret; et in hoc sine dúbio prudens éxtitit.

℟. Fundáta est Domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

LECTIO VI.

JUSTITIÆ autem præséfert insígne, ubi se ancillam Dómini confitétur; nam quod justórum sit conféssio, tes-

tátur qui ait : Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo. Fuit ígitur beáta Virgo María fortis in propósito, témperans in siléntio, prudens in interrogatióne, justa in confessióne. His ítaque quátuor morum colúmnis, et tribus fidei prædictis extrúxit in ea sibi domum Sapiéntia cœléstis, quæ ádeo mentem ejus replévit, ut de plenitúdine mentis fœcundarétur et caro. Ipsius autem Vírginis natális Domus divínis mystériis consecráta, Angelórum ministério ab infidélium potestáte, in Dalmátiam prius, deinde in Agrum Lauretánum Picénæ Provínciæ transláta fuit, sedénte sancto Cœlestíno Quinto, eamdémque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, tum Pontifíciis diplomátibus et celebérrima totíus Orbis veneratióne, tum contínua miraculórum virtúte, et cœléstium beneficiórum grátia comprobátur. Quibus permótus Innocéntius Duodécimus, quo fervéntius erga Matris amantíssimæ cultum Fidélium memória excitarétur, ejúsdem sanctæ Domus Translatiónem, anniversária solemnitáte in tota Picéni Província venerátam, Missa étiam et Offício próprio celebrári præcépit.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis q
áccipit, et qui quæri
nit. * Et pulsánti ape

℣. Pétite, et acc
quærite, et inveniéti

Et pulsánti.

Glória Patri.

Et pulsánti.

IN TERTIO NOCTU

Antiphona.

Tóllite hóstias, et
in átria ejus, adoráte
num in aula sancta e

Antiphona.

Vidérunt omnes
glóriam ejus.

Antiphona.

Cantáte Dómino c
novum, quia mirab
Dóminus. Allelúia.

℣. Domum tuam,
decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem

Léctio sancti Evan
cúndum Lucam.

LECTIO VII

[Cap. 1.]

In illo témpore, M
Angelus Gábriel a D
vitátem Galilææ, c
Názareth, ad Virgi
ponsátam viro, cu
erat Joseph, de dom
et nomen Vírginis M
réliqua.

Homilía S. Bern
bátis.

[Ex Homil. 1 super M

Quæ est hæc Virgo
nerábilis, ut salutétu
gelo; tam húmilis, u
sáta sit fabro? Pulc

ctio virginitátis et humili-
is! Nec mediócriter placet
o illa ánima, in qua et hu-
itas comméndat virgini-
em, et virgínitas exórnat
militátem; sed quanta, pu-
, veneratióne digna est, in
humilitátem exáltat fœ-
ditas, et partus cónse-
t virginitátem? Audis vír-
em, audis húmilem: lau-
bilis virtus virgínitas, sed
gis necessária humílitas;
consúlitur, ipsa præci-
ur.

℟. Diffúsa est grátia in lá-
s tuis: * Proptérea bene-
xit te Deus in ætérnum.

℣. Myrrha, et gutta, et
sia a vestiméntis tuis, a
ómibus ebúrneis, ex qui-
s te delectavérunt fíliæ re-
um in honóre tuo.

Proptérea benedíxit.

LECTIO VIII.

[Ex Homil. 2 super eodem loco.]

Issus est, inquit, Angelus
Vírginem, vírginem car-
, vírginem mente, virgi-
m professióne, vírginem
nique, qualem descríbit
póstolus, mente et córpore
nctam, nec nóviter, nec
rtúito invéntam; sed a sæ-
lo eléctam, ab Altíssimo
æcógnitam et sibi præpa-
tam, ab Angelis servátam,
Pátribus præfigurátam, a
ophétis promíssam, et ut
uca loquar de plúribus,
am sibi áliam prædixísse
eus vidétur, quando ad ser-
péntem ait: Inimicítas po-
nam inter te, et mulíerem?
Et si adhuc dúbitas an de
María díxerit, audi quod sé-
quitur: Ipsa cónteret caput
tuum. Cui hæc serváta victó-
ria est, nisi Maríæ?

℟. Beáta es, virgo María,
Dei Génitrix, quæ credidísti
Dómino, perfécta sunt in te
quæ dicta sunt tibi: ecce
exaltáta es super choros An-
gelórum: * Intercéde pro
nobis ad Dóminum Deum
nostrum.

℣. Ave, María, grátia
plena; Dóminus tecum.

Intercéde.

Glória Patri.

Intercéde.

LECTIO IX.

[Ex Hom. 3 super eodem loco.]

Et ingréssus Angelus ad eam
dixit: Ave grátia plena, Dó-
minus tecum. Quo ingréssus
ad eam? Puto in Sacrárium
pudíci cubículi, ubi illa for-
tássis clauso super se óstio
orábat Patrem in abscóndito.
Solent Angeli adstáre orán-
tibus, et delectári in his
quos vident leváre puras ma-
nus in oratióne. Holocáus-
tum sanctæ devotiónis gau-
dent se offérre Deo in odó-
rem suavitátis. Maríæ autem
oratiónes quantum placúe-
rint in conspéctu Altíssimi,
Angelus indicávit, qui in-
gréssus ad eam tam reverén-
ter salutávit.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Psalterio*, 18.

Antiphona.

Domus mea, domus oratiónis vocábitur : in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit, invenit; et pulsánti aperiétur.

Antiphona.

Propter Domum Dómini Dei nostri, quæsívi bona tibi.

Antiphona.

Dómine Deus, exaltásti super terram habitatiónem meam.

Antiphona.

Domum majestátis meæ, et locum pedum meórum glorificábo.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 24.]

In ómnibus réquiem quæsivi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

HYMNUS.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis,
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ et infimæ

U

Se
De
Jug
Illic
Alm
Ha
t
Imple
Huc o
Plebisq
Et nost
Perfund
Hic in
Voces pr
Domus b
Partisque
Donec sol
Sedes beáta
Decus Pa
Sit usquequ
Natóque Pat
Et inclyto Pa
Cui laus, pot
Ætérna sit per
Amen.

℣. Introíbim
náculum ejus.
℟. Adorábim
ubi stetérunt pe
Ad Benedictus,
Ecce tabernác
cum homínibus, e
cum eis : et ipsi p
erunt, et ipse De
erit eórum Deus.

ORATIO.

Deus, qui beátæ M
ginis Domum per i
Verbi mystérium mi
diter consecrásti, eá

Ecclésiæ tuæ mirabíliter
cásti, concéde ut, se-
íti a tabernáculis pec-
um, digni efficiámur
atóres Domus sanctæ
Per eúmdem Dóminum
um.
*fit commemoratio Fe-
ac S. Melchiadis, pa-
et martyris.*

AD PRIMAM.

responsorio brevi di-
:
Qui natus es de María
ine.

AD TERTIAM.

ntiphona Domus mea.
apitulum In ómnibus,
pra.
breve. Hic Domus Dei
* Et porta cœli. Hic Do-

Et vocábitur aula Dei.
Et porta cœli.
lória Patri. Hic Domus.
Dómine, diléxi decó-
Domus tuæ.
Et locum habitatiónis
iæ tuæ.

AD SEXTAM.

ntiphona Propter Do-
m Dómini.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 24.]

sic in Sion firmáta sum,
a civitáte sanctificáta si-
ter requiévi, et in Jerú-
m potéstas mea. Et radi-
i in pópulo honorificáto,
n parte Dei mei hæréditas
illíus, et in plenitúdine Sanc-
tórum deténtio mea.

℟. *breve.* Dómine, * Diléxi decórem Domus tuæ. Dómine.

℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

℟. Diléxi.

Glória Patri. Dómine.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

AD NONAM.

Antiphona Domum majestátis meæ.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 24.]

In pláteis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum tuam.

℣. In longitúdinem diérum.

℟. Decet sanctitúdo.

Glória Patri. Domum tuam.

℣. Hic domus Dei est, et Porta cœli.

℟. Et vocábitur aula Dei

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, cclv.

Ad Magnificat, Antiphona.

Oh! quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi Domus Dei, et Porta cœli.

Oratio ut supra.

DIE XVIII DECEMBRIS.

in festo

EXPECTATIONIS PARTUS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Missus est Gábriel Angelus, *cum reliquis de Laudibus*, cclxx.

Psalmi, ut in Officio parvo B. Mariæ, clx.

CAPITULUM.
[Isai. c. 11.]

Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascéndet: et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

HYMNUS.

Creator alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat;
Et Cœlites, et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem;
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Pa...
In sæculórum sæ...
Amen.

Et sic ad ... terminantur Hym...

℣. Ave, María, grá...
℟. Dóminus te...

Ad Magníficat, Ant. Spíritus Sanctus ... céndet, María: ... habébis in útero F... Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ ... Vírginis útero Verbum ... Angelo nuntiánte, ... suscípere voluísti, ... supplícibus tuis ... vere eam Genitrícem ... crédimus, ejus apud te ... cessiónibus adjuvémur ... eúmdem Dóminum.

Et pro commemoratione Adventus, Antiphona O...

AD MATUTINUM

Invitatorium.—Ave, Ma...ria, grátia plena: * Dóminus tecum.

Psalmus Venite, ex...mus, 2.

HYMNUS.

Verbum supérnum pród...
E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis
Labénte cursu témporis.

Illúmina nunc péctora
Tuóque amóre cóncrema
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas ímpleat:

Ut, cum tribúnal Jú...
Damnábit igni nóxios

ıica débitum
l cœlum pios,
flammárum nigros
inter túrbines,
sed cómpotes,
nur gáudiis.
ímúlque Fílio,
Sancte Spíritus,
sit júgiter
r omne glória.

MO NOCTURNO.

ntiphona.
ominus noster cum
iet, et illuminábit
rvórum suórum.

Dómine, Dómi-
, clxv.

ntiphona.
cœli, désuper, et
ant justum, ape-
ra, et gérminet
ı.

Cœli enárrant,

ntiphona.
omen Dómini de
, et cláritas ejus
em terrárum.
Dómini est terra,

on spécies decóris

noster manifésté

Prophéta.

ECTIO I.
[Cap 7.]

Dóminus loqui ad
icens: Pete tibi
signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audite ergo, domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit expectátio géntium.

℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino; et dentes ejus lacte candidióres.

Et ipse.

LECTIO II.
[Cap. 11.]

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini; Spíritus sapiéntiæ et intelléctus, Spíritus consílii et fortúdinis, Spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum Spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet; sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æqui-

℟. Docebit nos Dominus vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: * Quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

℣. Venite, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob.

Quia de Sion.

Glória Patri.

Quia de Sion.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum.

Psalmus Benedixisti, 106.

Antiphona.

Ecce véniet Deus et homo de domo David sedére in throno. Allelúia.

Psalmus Fundaménta, 108.

Antiphona.

Annuntiáte pópulis, et dícite : Ecce Deus Salvátor

In
An
civi
Náz
pon
erat
et n
réliq
H
Pres

Ad
briel
túdo
pe n
debe
húmi
est.
dícit
poter
præli
nus
glóri

vocátur, quæ nimírum
n, quam nulla ália me-
, asséquitur; ut ipsum,
ct, grátiæ concípiat et
et Auctórem.

ve, María, grátia ple-
óminus tecum : * Spí-
Sanctus supervéniet in
virtus Altíssimi obum-
tibi; quod enim ex te
ur Sanctum, vocábitur
Dei.

Quómodo fiet istud,
m virum non cognós-
t respóndens Angelus,
i.
itus Sanctus.
edictio Cujus festum
s ipsa Virgo vírginum
dat pro nobis ad Dó-
n.

LECTIO VIII.

concípies in útero,
ies fílium, et vocábis
n ejus Jesum. Jesus,
tor, sive Salutáris inter-
tur : cujus sacramén-
nóminis álloquens Jo-
Angelus expósuit : Ipse
(inquiens) salvum fá-
ópulum suum a peccá-
rum. Non ait, pópulum
, sed pópulum suum;
est, in unitátem fidei
æpútio et circumcisióne
um : quibus ex divérsa
vocátis fieret unus pas-
t unum ovíle. Hic erit
us, et Filius Altíssimi
bitur, et dabit illi Dómi-
Deus sedem David Patris
Idem ergo filius Altíssimi, qui in útero virgináli concéptus et natus est. Idem homo in témpore creátus ex matre, qui Deus est ante témpora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est; omíttat Nestórius, hóminem tantum dícere ex Vírgine natum.

℟. Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem : * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta.
Ut benedícta.
Glória Patri.
Ut benedícta.

LECTIO IX.

Ideoque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur filius Dei. Ad distinctiónem nostræ sanctitátis, Jesus sanctus singuláriter nascitúrus asséritur. Nos quippe, et si sancti efficimur, non tamen náscimur, quia ipsa natúræ corruptiónis conditióne constríngimur, ut mérito cum prophéta geméntes sínguli dicámus : Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, et in delíctis péperit me mater mea. Ille autem solus veráciter sanctus est, qui ut ipsam conditiónem natúræ corruptibilis vínceret, ex commix-

DIE XXVI DECEMBRIS.

In primis Vesperis S. Stephani Protomartyris fit Commemoratio omnium Martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Commemoratióne lætificas, concéde propítius ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

In Laudibus, Antiphona.

Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio ut supra.

In secundis Vesperis, Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábun
glória.

℟. Lætabúntu
bus suis.

Oratio ut supr

FESTA JAN

DIE III JAN

IN FESTO S. GE
patronæ pari
(DUPLEX M

Omnia de com
ginum præter c
quuntur.

ORATIO.

Effunde super
mine, Spíritum a
dilectiónis tuæ,
lam tuam Genové
visti, ut sédula
tióne tibi sincére
tes, fide tibi et
ceámus. Per Dómi

Lectiones prim
de Communi Vi
tum de Virginibu
tum Dómini, xcv

IN SECUNDO NO

LECTIO I

Genovefa, Nem
agro Parisiénsi,
Gerúntiæ parént
inaudíto virtútis
a téneris anni
Germánus Antis
in Británniam t
rus cum Lupo T
Pelagiánæ hæresi
profligáret, conjé
ocúlis, Deo cara

ctitáte illustrem fore præ-
t. Ab ea cum postulásset
ı virginitátem Deo conse-
·e vellet, Genovéfa vultu
modéstiam compósito,
im respóndit id unum se
eménter optáre. Germá-
ítaque Ecclésiam fre-
nti pópulo ingréssus,
llæ manus impósuit, et
r crebros psalmórum
céntus, prolixásque ora-
es, vírginem consecrá-
Postrídie sciscitánti an
jam emíssi memor esset,
norem vero se, et in
propósito permansúram,
operánte, asseverávit.
nummum æreum signo
is insignítum, nec sine
nutu, humi conspicátus,
égit, vírgini dedit, præ-
itque ut collo appénsum
áret, nec ullis dein-
s monílibus, quæ Sponsæ
isti non convéniunt, or-
i se paterétur.

℟. Propter veritátem et
nsuetúdinem et justítiam:
Et dedúcet te mirabíliter
tera tua.

℣. Spécie tua et pulchri-
ine tua inténde, próspere
céde, et regna.
Et dedúcet.

LECTIO V.

IRACULORUM dono et mul-
dine excélluit, máxime
a energúmenos, quos óleo
secráto inúngens a dæ-
num tyránnide liberábat.
rima prophético spíritu
edíxit, atque imprímis ac-
cedénte Attila, Hunnórum
rege, cives Parisiénses ad-
hortáta est ne, relíctis sédi-
bus, fortúnas suas álio trans-
férrent, urbem pollícita,
subvérsis aliis munitióribus,
perstitúram. Rei veritátem
probávit evéntus, idque Ge-
novéfæ patrocínio datum.
Grassánte deínde fame, et
in máxima annónæ caritáte,
urbem magna fruménti có-
pia, et páuperes innúmeros
erogátis pánibus sustentávit.
Neque tamen tot éditis mirá-
culis effúgere pótuit, quin
malevolórum ódio et contu-
méliis premerétur. Germá-
nus, in Británniam íterum
profectúrus, eam ádiit et
váriis impetítam calúmniis
divíno elóquio consolátus
est; habitáque gravi ad pó-
pulum oratióne, quanti esset
apud Deum mériti expósuit,
et locum in quo preces illa
fundébat lácrymis ejus ma-
defáctum osténdit.

℟. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem: * Propté-
rea unxit te Deus, Deus tuus,
óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem et
mansuetúdinem et justítiam.
Proptérea.

LECTIO VI.

AB anno ætátis décimo-
quínto ad usque quinqua-
gésimum, Domínica tantum
die et quinta féria jejúnium

la
vi
an
éti
sis
cór
præ
táve
Sanc
tri et
cujus
tiónes
nent ;
febres
restring
℟. Af
nes post

℣. Et príncipem omnis
sessiónis suæ.

ORATIO.

NCTISSIMÆ Genitrícis tuæ
onsi, quæsumus, Dómine,
ritis adjuvémur, ut quod
sibilitas nostra non óbti-
, ejus nobis intercessióne
nétur.

*Postea sanctorum Vin-
atii et Anastasii marty-
n, et sanctæ Emerentianæ,
in Breviario*, 588.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Despon-
iónem Vírginis Maríæ ce-
rémus, * Christum ejus
ium adorémus Dóminum.

*Hymnus, Antiphonæ,
almi et versiculi Noc-
norum ut in Officio parvo
Mariæ.*

IN PRIMO NOCTURNO.

ncípiunt Cántica Canticó-
n.

LECTIO I.

[Cap 6.]

SCULETUR me ósculo oris
: quia melióra sunt úbera
a vino, fragrántia unguén-
óptimis. Oleum effúsum
men tuum : ideo adoles-
ntulæ dilexérunt te. Trahe
post te, currémus in
órem unguentórum tuó-
m. Introdúxit me rex in
llária sua : exultábimus, et
tábimur in te, mémores
erum tuórum super vi-
am : recti díligunt te. Nigra
m, sed formósa, filiæ Jerú-
lem, sicut tabernácula Ce-
dar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hodie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David : * Per quam salus mundi credéntibus appáruit : cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Desponsatiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus.

Per quam.

LECTIO II.

NOLITE me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol, filii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis : víneam meam non custodívi. Indica mihi quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis; collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ desponsatiónem devotíssime celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte desponsatiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime celebrémus.

Ut ipsa.

meus mihi, in vineis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es; óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ desponsatiónem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ desponsatiónem devotíssime celebrémus.

Cujus Dóminus.

Glória Patri.

Cujus Dóminus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

ámus glóriam, in hac sa- solemnitáte præcélsæ Ge- rícis Dei Mariæ.
Ut ipsa.

LECTIO VI.

UID enim prodésset diábo- n a Deo vinci, nobis ma- ntibus supérbis? Necessá- ígitur desponsáta est Ma- Joseph, quando per hoc cánibus sanctum abscón- ur, et a Sponso virgínitas mprobátur, et Vírginis tam ecúndiæ párcitur, quam næ providétur. Quid sa- ntius? Quid dígnius divína ovidéntia? Uno tali consí- secrétis cœléstibus et ad- titur testis, et exclúditur stis, et íntegra servátur na vírginis Matris.
℟. Desponsátio tua, Dei nitrix virgo, gáudium an- ntiávit univérso mundo: * te enim ortus est sol jus- æ, Christus Deus noster: * i solvens maledictiónem, dit benedictiónem, et con- ndens mortem, donávit bis vitam sempitérnam.
℣. Benedícta tu in mulié- us, et benedíctus fructus ntris tui.
Ex te enim.
Glória Patri.
Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se- ndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

UM esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[L. 1 Comm. in c. 1 Matth.]

QUARE non de símplici Vír- gine, sed de desponsáta concí- pitur? Primum, ut per gene- ratiónem Joseph, orígo Ma- ríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera: tertio, ut in Ægyp- tum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quar- tam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus cela- rétur diábolo, dum eum pu- tat non de vírgine, sed de uxóre generátum.
℟. Beátam me dicent om- nes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui po- tens est, et sanctum nomen ejus.
℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timén- tibus eum.
Quia fecit mihi.

LECTIO VIII.

ANTEQUAM convenírent in- vénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli fu- túræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, ánte- quam convenírent; non sé- quitur ut póstea convénerint:

t
q
sc

ren
ut in

De
ginis M
hæ, or
ex stir
Psal
vit, *cu*
nica, 18

Despo
sanctæ M
vita inclyt
Ecclésias

ntur ex Laudibus ut su- *Capitula et responso-* *revia prout in Officio* *æ Mariæ in Sabbato* ,

SECUNDIS VESPERIS.

nnia ut in primis.

Magnificat, Antiphona. sponsátio tua, Dei Gé- Virgo, gáudium an- iávit univérso mundo: enim ortus est sol jus- , Christus Deus noster: olvens maledictiónem, benedictiónem, et con- ris mortem, donávit no- am sempitérnam.

ætio Fámulis tuis, *ut*

nde fit commemoratio *Joseph.*

Antiphona.

e fidélis servus et pru- quem constituit Dómi- uper familiam suam.

Glória et divítiæ in ejus.

Et justítia ejus manet in um sæculi.

ntio ut supra, cclxxv.

stea fit commemoratio *Timothei.*

EADEM DIE.

CUM S. ILDEFONSI, episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

nnia de Communi Con- *ris Pontificis præter se-* *tia.*

ORATIO.

s qui per gloriosissimam Filii tui Matrem beátum Ildefónsum Confessórem tuum atque Pontificem, misso de thesáuris cœléstibus múnere, decorásti, concéde propítius: ut per ejus preces et mérita múnera capiámus ætérna. Per eúmdem.

In primo Nocturno, Lectiones vel de Communi Confessoris Pontificis vel de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

[Ex Surio, tom. 1.]

Ildefonsus, qui et Alfónsus dicitur, natióne Hispánus, Tóléti nobilíssimis Stéphano et Lúcia paréntibus ortus, omníque cura nutrítus, liberálibus disciplínis instrúctus est. Primum hábuit præceptórem Eugénium Toletánum Antístitem, a quo miram ob índolem Hispalim ad Isidórum, mira tunc eruditióne polléntem, est missus. Duódecim apud Isidórum commorátus annos, tandem fruge bona doctrináque sana imbútus, Tolétum remeávit ad Eugénium. Postquam vero factus est ob vitæ candórem peritiámque non vulgárem ab Eugénio Ecclésiæ Toletánæ Archidiáconus, mundi cúpiens láqueos declináre, in Agaliénsi monastério, quod sanctis martyribus Cosmæ et Damiáno tunc erat dicátum, insigne pietátis, cucúllam in-

duit. Cui neque paréntes, jam prece, jam vi ómnia tentántes, obsístere valuérunt, quin constánter in propósito permanéret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Monachi non multo post Ildefónsum in demórtui Abbátis locum subrogárunt: suspiciébant síquidem in eo (præter virtútes réliquas) æquitátem, morum facilitátem, prudéntiam, raram sanctitúdinem. Tantus itaque fulgor, tanta veræ piétatis lux (quod ipse timébat) latére non pótuit. Eugénio namque vita functo, cleri, senátus, totiúsque pópuli decréto, Toletánus Archiepíscopus est creátus. In quo quidem Præsulátu, quantum verbo Ildefónsus profécerit, quæ mirácula edíderit, quam multis fúerit nomínibus de Vírgine Matre bene méritus, non fácile quis explicáre quíverit. Cœnóbium vírginum in Deilfénsi víllula ædificávit, ac magnis munéribus auxit. Hæréticos quosdam, qui in Hispánia hæresim Helvidiánam, tollentem perpétuam Maríæ Dei Genitrícis virginitátem, dis-

seminábant, doctis
futávit, ab Hispani
pulit: quam disp
explicávit libro q
sit de beátæ Maríæ v
te, rem miráculo c
Cum enim Ildefóns
ces matutínas Exp
beátæ Maríæ in
nocte descénderet,
ejus in Ecclésia l
góre quodam rep
térriti, retrocess
vero intrépidus ad
gréssus Vírginem i
et adorávit; ab
vestem, qua in sacr
rétur, accépit.

℟. Pósui adjutór
poténtem, et exal
tum de plebe mea
enim mea auxiliáb

℣. Invéni Davi
meum, óleo sanct
eum.

Manus enim.

LECTIO VI

Cum étiam dies s
cádiæ festus agere
rus frequénsque p
venissent, Ildefón
púlcrum vírginis
accédens, flexis
génibus precabát
reseráto repénte s
Leocádia sanctiss
videntibúsque cu
diéntibus, Ildefón
vírgine María con
dicens: O Ildefó
vivit Dómina me
cúlmina tenet.

udáto, redibat. Ildefón-
ne res sine téstibus tanta
eris referrétur, arrépto
cesvínthi regis, qui forte
áderat, gladíolo, velá-
is partem, quo caput Leo-
æ tegebátur, resécuit :
que cum régio simul cul-
célebri pompa in sacrá-
n íntulit. Scripsit multa
lentióri sermóne, quo-
váriis molestiárum occu-
ónibus impeditus, áliqua
ta, áliqua semipléna reli-
. Obiit tandem divus Ilde-
sus felíciter ac sancte, cum
sset in Episcopátu annos
em, menses duos : sepul-
que est in Basílica Leocá-
circa annum Dómini sex-
ésimum septuagésimum
imum, Reccesvíntho in
pánia regnánte. Cujus cor-
in generáli a Saracénis
paniárum occupatióne in
tátem Zamorénsem trans-
m est, et in Ecclésia beáti
ri honorífice quiéscens
gna illíus pópuli religióne
tur.

℟. Iste est qui ante Deum
gnas virtútes operátus est,
omnis terra doctrína ejus
léta est : * Ipse intercédat
peccátis ómnium popu-
um.

℣. Iste est qui contémpsit
am mundi, et pervénit ad
léstia regna.
Ipse intercédat.
Glória Patri.
Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, *de Communi Doctorum*, lxxiij.

DIE XXVIII JANUARII.

FESTUM S. JULIANI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter sequentia.

ORATIO.

Excita, quæsumus, Dómine, in pópulo tuo Spíritum charitátis, quo beátum Juliánum Confessórem tuum atque Pontíficem replére dignátus es; et concéde ut cujus festivitátem celebrámus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum, ... in unitáte ejúsdem.

In primo Nocturno Lectiones vel de Scriptura occurrente vel de Communi.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Julianus, Ecclésiæ Conchénsis Epíscopus, Burgis piis et honéstis paréntibus natus est. Ejus ortum præclára illíus sanctitátis et episcopális dignitátis signa divínitus data nobilitárunt. Nam ádeo formósus et pulcher in lucem éditus est, ut omnes intuéntes os ejus cœlésti quodam fulgóre perfúsum admiraréntur. Multo magis vero, cum puer grándior palam super fontem baptismálem tándiu visus est,

nis
log
plú
prob
vini
Hispa
dum
dignit
ornátu
nono
pále m
tus est,
laude ol
℟. In
meum, ó
eum: * M
liábitur ei
℣. Nihil
in eo, et fi
nocébit ei.
Manus e
LE
VERE pater
quippe qui e
rum et pupil
pecúnia et áliis
sublevávit. Réc
suætum suble

um atque virtútum, in ectúte bona migrávit ad minum, quinto kaléndas uárii, anno millésimo entésimo octávo : et hoífice in Ecclésia sua setus, post mortem quoque aculórum glória clarus, gna pópuli veneratióne itur. Anno póstmodum lésimo quingentésimo déo octávo, Leóne Décimo tifice Máximo, corpus s e sacéllo, ubi multos ierat annos, effóssum, ad m prope aram máximam gnífice exornátum, tértio s aprilis, solémni pompa máxima celebritáte transm est. Commemoratiónis s quoque festivitas nonis témbris, ex Július Tértii mi Pontificis concessió- recólitur.

℟. Iste est qui ante Deum gnas virtútes operátus est, omnis terra doctrína ejus pléta est : * Ipse intercét pro peccátis ómnium poulórum.

℣. Iste est, qui contémpsit tam mundi, et pervénit ad eléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Nolite thesaurizáre vobis thesáuros in terra, urbi ærúgo et tínea demolítur, et ubi fures effódiunt et furántur. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

[Serm. 8 de jejunio et eleemosyna.]

Thesaurus cœli est manus páuperis : quod súscipit, ne in terra péreat, repónit in cœlum. Manus páuperis est gazophylácium Christi, quia quidquid pauper áccipit Christus accéptat. Da ergo, homo, páuperi terram, ut accípias cœlum : da nummum, ut accípias regnum : da páuperi, ut des tibi : quidquid páuperi déderis, tu habébis : quod páuperi non déderis, habébit alter. Clamat Deus : Misericórdiam volo. Qui, quod vult Deus, Deo negat, a Deo sibi, quod desíderat, vult negári. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi; humánam misericórdiam petit, ut largiátur divínam. Est in cœlis misericórdia, ad quam per terrénas misericórdias pervenítur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

Dicturus causam in judício

Dei, patrónam tibi misericórdiam, per quam liberári possis, assúme. Qui de patrocínio misericórdiæ certus est, de vénia sit secúrus, de absolutióne non dúbitet. Misericórdia non solum causam prævenit, anticipat cognitórem; sed étiam senténtiam révocat, absólvit addíctos. Quod Ninivitæ probant, quos jam senténtiæ subjéctos, pœnæ tráditos, ad víctimam stantes, morti déditos, misericórdia sic rápuit, sic ténuit, sic prævénit, ut malúerit Deus dedúci senténtiam, ne misericórdiæ quid negáret. Fratres, per misericórdias páuperum misericórdiam parémus, ut possímus esse de pœna líberi, de salúte secúri. Beáti, inquit, misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur. Gratis misericórdiam sperat ibi, qui hic non fécerit misericórdiam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.
Glória Patri.
Et vos símiles.

Lectio nona de sancta Agnete secundo : ubi autem transferatur, ... tronus aut Tit...

LECTI...
[Serm...

Homo tali m...
te ditáre vóluit...
manére tibi tua...
ríre : perpetuá...
sácculos impe...
transférre, no...
consilio patri...
jure dominán...
dias latrónum...
morsus, quar...
objúrgat : pe...
dies ánxios, so...
ne tibi ipsi f...
néris. Auri c...
argénti, secu...
bet, nescit ...
deest secúrit...
pœna dives es...
Thesáurum ...
in cœlo, hoc...
ego sum, ib...
mihi, ego se...
patri, crede...
hærédi pater...
mini créditun...
tenére tua n...
sua dedit. An...
get, qui divi...
est nostrórun...
nos suórum f...
Te Deum l...

DIE XXX...

FES...
B. HYACINTHÆ ...
virg...
(DUP...

Omnia de C...

...m exceptis sequentibus.

ORATIO.

...us, qui beátam Hyacín-...m vírginem tuam jugis ...rtificatiónis et charitátis ...timam effecísti, ejus no-... exémplo et intercessióne ...ncéde; ut peccáta nostra ...lére, et te semper dilígere ...eámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectio-...s de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

...YACINTHA nóbilis virgo ...omána, Marci Antónii de ...ariscóttis Vignanélli Cómi-..., quo in óppido nata est, ... Octáviæ Ursínæ fília, a ...ima ætáte divínæ protec-...ónis arguménta experíri ...œpit, cum septénnis jamjam ...a púteum prolapsúra, præ-...énti Dei benefício serváta ...st. Vitérbium missa ad mo-...iáles sancti Bernardíni, ut ...b iis educarétur, ibi Tértii ...Ordinis sancti Francísci in-...titútum adoléscens suscépit: ...non ita tamen ut sacra cum ...veste religiósos mores indúe-...ret. Pompis enim ac delíciis ...aliquándiu indúlsit: donec ex ...febri decúmbens, accíti ad se ...Confessárii opportúna com-...monitióne percúlsa, omni ...vanitáti núntium remísit. Ita-...que anteáctæ vitæ máculis ...Pœniténtiæ Sacraménto ex-...piátis, in commúni triclínio ...in génua humíllime provo-...lúta, lácrymis se próluens, ac flagéllo in se ipsam ani-madvértens, véniam a soróribus deprecáta est. Tum ánnuam pecúniam, ac spléndidam atque supérfluam supelléctilem, mundi ac sui contémptrix, abdicávit. Deinceps vero nudis pédibus, vel (cum morbus cógeret) subjécta sólea obtéctis, ac única tantúmmodo túnica conténta, eáque rudi, obsoléta, et in eleemósynam accépta, ac fune præcíncta, quoad vixit, incéssit.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam; * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

PRÆTER ásperum vestítum, cilício, vigíliis, labóribus fracta, assiduísque jejúniis extenuáta, corpus étiam crebis verbéribus ac spinárum manípulis lacérabat, adhíbito intérdum altérius quoque moniális bráchio ad majórem sui córporis afflictatiónem: quod ut magis magísque attéreret, léctulo ex asséribus solóque vili strágulo instrúcto utebátur, ac pro pulvíllo saxum adhibébat, quod in stramen ex obediéntia commutávit; in quo, altérutro pede ad crucem in conspéctu pósitam caténa

quoque urticas, nunc ceras liquátas, modo nivem et glá-ciem, modo álveos rigéntium aquárum ad maceratiónem adhíbuit. Christi Dómini Passiónem, quam summópere venerabátur, apte a se excogitáta atrocissimárum pœnárum série, imitári in majóri hebdómada, singulisque sextis fériis sólita fuit. Patiéntia in perferéndis injúriis, Christiána humílitas, virginális verecúndia, ac summa sedúlitas in Novítiis, quibus præerat, ad perfectiónem provehéndis, in ea mirífice eluxérunt. Animárum quoque zelo incénsa, plures inimicítias sústulit; periclitántes puéllas in tuto collocávit, plúrimis ad melióre m frugem tradúctis. In proximórum salúte procuránda, qua oratiónibus, qua volun-

bat,
tum
panis
étiam
viróse
allicié
póter
Quini
nis et
nemo
máret
eorúm
institu
simum
méntu
fécta ;
áliis
ad illu
num
(quam
nonnú
bárunt
expon
ram ad
ginem

áto in cœlum evocáta
ujus corpus in Ecclésia
i Bernardíni Vitérbii
ır. Eámque Benedíctus
mustértius, méritis et
culis claram, in beatá-
Vírginum númerum ré-
.

. Afferéntur regi vírgi-
post eam, próximæ ejus
feréntur tibi in lætitia et
ltatióne.
. Spécie tua et pulchritú-
e tua inténde, próspere
céde, et regna.
fferéntur tibi.
lória Patri.
Afferéntur tibi.

FESTA FEBRUARII.

DIE IV FEBRUARII.

in festo

JOANNÆ VALESIÆ.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi non
ginis præter ea quæ se-
untur.

ORATIO.

EUS, qui ad imitándum
átæ Virginis Filii tui geni-
cis virtútes, novum per
átam Joánnam sacrárum
rginum cœtum institui vo-
isti, ejus méritis precibús-
ıe concéde ut per éadem
adiámur virtútum exém-
a. Per eúmdem Christum.

In primo Nocturno, Lec-
nes de Scriptura occur-
nte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNA Valésia, Ludovíci Undécimi Galliárum regis fília, a téneris annis in omnem pietátem institúta ac propénsa, non obscúris futúræ sanctitátis indíciis contínuo cláruit. Quinquénnis, ferventíssimis précibus Deíparam vírginem, quam semper mirífice cóluit, exoránti, ut quo ei placére magis posset obséquio significáret, prænuntiári sibi visa est fore aliquándo, ut novum sacrárum vírginum órdinem in ejúsdem Deíparæ honórem institúeret. Ludovíco Aureliánénsium duci nupta, summam in prósperis moderatiónem exhíbuit, atque in advérsis constántiam nullo; et irrito per apostólicam sedem eo declaráto conjúgio, id non solum æquíssimo ánimo tulit, sed gravi se vínculo solútam prædicans, libérius deínceps uni Deo famulári posse gratuláta est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet te.

LECTIO V.

BITURICENSIS Ducátus sibi a Ludovíco rege assignátos réditus, aléndis paupéribus,

n martyrum primo loco
r sequentia.

ORATIO.

s, qui primitias fidei Japóniæ gentes beatónártyrum tuórum Pauli, nis et Jacóbi sánguine rmásti, concéde propiut ad tui nóminis conónem, quorum excitáexémplis, eórum préci- adjuvémur. Per Dómi- nostrum.

ectiones primi Nocturni tres debitores, etc., *de em communi.*

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

ICOSAMA Japóniæ Imperae in Christiános sæviénte, e societáte Jesu Jápo-, Paulus Miki, Joánnes Goto, et Jacóbus Kisai, m, quam ibi Sanctus nciscus Xavérius magnis óribus plantáverat, ipsi etiam sánguine irrigát. Paulus claro génere or-, ac tum profánis, tum ris lítteris excúltus, anm agébat tértium ac trigémum, jamque Sacerdótio tiándus: qua voce, qua iptis libris plúrimos e polláribus suis partim ab erre ad veritátem, partim a tiis ad virtútem tradúxerat. ánnes annos tantum undeginti natus, litterárum stúis óperam dabat; ac divinæ legis eleménta pópulo explicans, obeúndis olim Evangélicis ministériis proludébat. Jacóbus quarto supra sexagésimum anno jam expléto, quanquam et ipse catechísta, rem tamen étiam doméśticam curábat humilitáte, ac patiéntia singulári: quas ad virtútes quotidiána Christi patiéntis meditatióne mirum in modum excitabátur.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

ERGO comprehénsi, atque extréma sinístræ auris parte in Meacénsi foro públice multáti, revínctis post tergum mánibus, vili in plaustro per vicos primum hujus, tum aliárum Japóniæ úrbium, sexcentórum milliárium itínere terréstri, quo ignomínia, et terror látius spargerétur, summa híeme circumducúntur; præeúnte lictóre, ac senténtiam crucis in eos scriptam præferénte, quod vétitam a tyránno Christi legem prædicássent. Sed cum illi ærúmnas inter

anno decimotértio, sæculi delíciis contémptis, ibidem religiósum institútum proféssa est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Charitate in Deum fervens, oratióni fere assídue vacábat, quidquid témporis necessáriis occupatiónibus et módicæ quiéti superérat in ea insúmens; utque corpus in servitútem redígeret, férrea caténa et flagéllis illud macerábat. Cibi parcíssima, octo supra quadragínta annos cárnibus abstínuit, legúmini-

IE XI FEBRUARII.

festum

EPTEM FUNDATORUM

IS SERVORUM B. MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX.)

mnia de Communi Con-is non Pontificis præ-a quæ sequuntur.

Hymno Iste Conféssor *r* Méruit suprémos.

ORATIO.

INE Jesu Christe, qui gem memóriam Doló-sanctissimæ tuæ Geni-per Septem Beátos Pa-nova Servórum ejus fa-Ecclésiam tuam fœcun-, concéde nobis fámulis n hac lacrymárum valle ntibus, ita ejúsdem mœs-næ Matris sócios cum esse passiónum in ter-ut perpétuæ consolatió-consórtes fieri mereámur œlis. Qui vivis.

ectiones primi Nocturni Communi Confessoris Pon-is secundo loco, Laudé-viros gloriósos, lxvj.

LECTIO IV.

CIMOTERTIO Christiáni inis sæculo inter álios entínos patrícios septem it avórum sánguine opi-que illústres, at virtúti-spectátis suis longe illus-res, nuncupáti (ut Reli-i nomen dedére) Bonfí-lius Monáldius, Bonajúncta Manétti, Manéttus Antellén-sis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónius, Sos-téneus de Sosténeis, demum Aléxius de Falconériis. Cum hi trigésimo tértio supra mil-lésimum ac bis centésimum annum, auspicatissimo As-súmptæ Virginis festo, in sodalítio quodam, cui títu-lus Laudénsium erat, augus-tissimæ Dei Genitrícis, prout par erat, laudes exsólve-rent, ab eádem dulcíssime iis apparénte, inopíne mo-néri se séntiunt ad sublimió-ris vitæ genus, posthábito mundo, amplecténdum: ab-solutísque idcírco, quibus dabant óperam láudibus, conféstim pérciti in unum, collatísque mútuo consíliis, supérni Dei vocantísque Deí-paræ oráculis parére mox de-crevérunt. Quod et sédulo factum est ab iisdem: nam, consúlto statim matúre urbis Epíscopo, post fortúnæ ab-dicátis bonis erogatísque am-ple in egénos, cilíciis carni obstríctis, vilióribus detrítis-que véstibus cinérei colóris indúti, in rurálem parvam ædículam secessérunt natalí-tio die amantíssimæ ipsórum Paréntis: ut vitæ sanctióris primórdia óptime iniírent, qua die mortálibus orta sa-cratíssimam vitam ipsa in-choáverat.

℟. Honéstum fecit illum

tuális vitæ dúcibus Tértii Ordinis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrymæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consísteret. Léctulus nuda humus, cervícal lapis aut lignum porréxit; atque ita noctes insómnes in cœléstium meditatióne tráhere consuévit; nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior infírmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

A Dæmone insídiis funestísque conátibus lacessíta, múl-

nes ad singuláre
um selegísse, et
dis pœnis jam la-
naríssimis cons-
rdinem esse, ad
et glóriam. Hoc
Virgíneo decréto
illimi Patres, non
ntis fuísset suc-
steros gígnere,
reseráta fácerent
rum Reginæ, quæ
duratúram sibi
ndári volúerat,
deinceps sacrum
Ordinem decre-
n tam ut primi
tóres, quam ut
Fundatrícis mi-
equéntes. Quos
minus, ut Servos
léles suos ac Ma-
multis virtútibus,
ultis prodígiis,
tum multis mirá-
ávit. Novíssime
ictus Decimustér-
stitúti proféssor,
us Petrus erat,
e in eos hæres
ntifex renuntiá-
miram institu-
inclarésceret Or-
ibus his recen-
inter consúluit ac

omo perfécit óm-
útus est ei Deus,
eum : Ingrédere
meam, * Quia te
eoram me ex óm-
bus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Nólite timére, *de Communi Confessoris non Pontificis, secundo loco*, &c.

DIE XIII FEBRUARII.

S. CATHARINÆ DE RICCIIS, virginis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum præter sequentia.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui beátam Catharínam Vírginem tui amóre succénsam Passiónis contemplatióne claréscere voluísti, ejus intercessióne concéde ut, Passiónis mystéria devóte recoléntes, ejus fructum percípere mereámur. Qui vivis, et regnas.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Catharina nóbili família de Ricciis Floréntiæ nata, vel ab ineúnte ætáte piam índolem præmatúre osténdit. In suburbáno monastério sancti Petri de Monticéllis, ubi morum disciplína imbuerétur, collocáta, quotídie ad Christi Crucifíxi imáginem orans,

suspiria tanta animi com-
tióne ducta, ut diu eling
consisteret. Léctulus n
humus, cervical lapis
lignum porréxit; atque
noctes insómnes in cœlésti
meditatióne tráhere cons
vit; nullum ámplius pra
desidérium perpéssa, c
bonus spíritus prómptior
fírmam carnem ad subeún
labóres erigébat.

℟. Propter veritátem
mansuetúdinem et justíti
* Et dedúcet te mirabí
déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchr
dine tua inténde, prós
procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

vivos et mórtuos sibi
éruit.

Dilexisti justítiam, et
i iniquitátem: * Propté-
unxit te Deus, Deus tuus,
lætitiæ.

Propter veritátem et
suetúdinem et justitiam.
ropterea unxit.

LECTIO VI.

sanctis opéribus occu-
, de rigóre, quo assídue
us suum exercébat, nihil
sit, neque a stúdio cœ-
meditándi se avélli passa
in utróque vitæ génere
e admiránda, utrámque
rem Magdalénam et Mar-
réferens. Tandem pro
ominum orans, ut ex hac
lacrymárum sursum in
stem Pátriam evocaré-
exaudita est orátio ejus,
tque hora dormitiónis ei
áctis. Méritis itaque et
ribus plena, ac cœlésti-
donis cumuláta, cœpit
oris víribus destitui, per-
dies decem et septem
cibo, sed divinis tan-
collóquiis reféeta est:
sanctíssimis Ecclésiæ Sa-
éntis rite suscéptis, vultu
i, atque óculis in cœlum
vérsis, octávo kaléndas
tias, anno ætátis quin-
gésimo, suæ conversiónis
simo tértio, humánæ vero
tis millésimo ducenté-
nonagésimo séptimo,
migrávit ad sponsum.
pus in hanc usque diem
végetum, incorrúptum, illæsum, et suáviter olens, summa religióne cólitur in ecclésia Fratrum Minórum, quæ jam ab eádem Margarita appellátur. Miráculis contínuo flóruit: quibus permóti románi pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulsérunt. Benedíctus vero Decimustértius in Festo Pentecóstes, die sextadécima máii anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi solémnem ejus canonisatiónem religiosíssime celebrávit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.
Glória Patri.
Múlier timens.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Símile est regnum cœlórum thesáuro, *etc.*, cv.

Extra Quadragesimam, in anno non bissextili, Lectio nona legitur de vigilia sancti Mathiæ, Homilia in Evangelium Hoc est præcéptum meum, *ut in vigilia Apostolorum*, j.

In Laudibus, ad Benedictus, Antiphona.

Ut cógnovit, resipuit Seráphici Ordínis Magdaléna:

dimissa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

Si occurrat fieri commemoratio Vigiliæ sancti Mathiæ, Antiphona et Versiculus de Feria occurrente, ut in Psalterio.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Mathíæ Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Vesperæ de sancto Mathia Apostolo, cum commemoratione præcedentis.

Si annis fuerit bissextilis, in secundis Vesperis sanctæ Margaritæ, ad Magnificat, Antiphona.

Ego diléctto meo, et ad me convérsio ejus : invéni quem díligit ánima mea, ténui eum, nec dimíttam.

In anno bissextili Festum sancti Mathiæ celebratur die 25, ideoque de ejus Vigilia (extra Quadragesimam) fit die 24 nisi prædictum Festum incidat in Feriam secundam. Officium fit de Feria; et tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Hoc est præcéptum meum, *ut in Vigilia Apostolorum*, j.

Oratio Da, quæsumus, *ut supra.*

FESTA MAR

DIE VI MART

IN FESTO S. CO

virginis.

ORATIO.

Domine Jesu Chri beátam Colétam, tuam, cœléstibus d mulásti, tríbue, qu ut ejus virtútes æmu terris, ætérnis gáu ipsa perfruámur in c vivis.

IN SECUNDO NOCT

LECTIO IV.

Picardiæ cívitas Diœcésis Ambianénsi tæ Colétæ natálibus e stérili et sexagenária, effécta est. Hæc ab ætáte cœpit ardéntin officia charitátis, ita quid habére póterat, ter paupéribus lar Oratióni assídue vac litária loca quærebat rum ibi corpúsculu gens jejúniis, carnen tui subjíciens, caténa cilicióque nunquam depósitis, humi cuba eam necessárius som cupábat. Quartumd ætátis annum agens, nibus impetrávit a D ut corpus suum, qu guum remanébat, sú justam magnitúdinen verit, ac vultus vení forte alicui occasión béret delinquéndi, in

colórem mutarétur. A dæmónibus frequénter lacessíta, diversísque apparitiónibus exagitáta, vulneribúsque toto córpore laceráta, ab oratióne tamen nunquam recedébat, in qua sæpe in éxtasim rapta, Angelórum visióne et collóquio potiebátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Facultatibus paupéribus distribútis, tértii Ordinis sancti Francísci régulam proféssa, novas præcedéntibus austeritátes superáddens, vitam plane cœléstem aggréssa est, nudis semper pédibus, étiam híemis témpore incédens, et contínuis jejúniis corpus suum pene confíciens. Tum se ad restaurándam Monniálium Sanctæ Claræ plúribus in locis collápsam disciplínam a Deo várie admónita destinári cognóvit; cui humíliter diu relúctans, linguæ, oculorúmque usu depérdito, tandem voluntáti divínæ sese subjícere coácta est. Utróque autem sensu mox in íntegrum restitúto, divíno Spíritu afláta, Apostólicæ Sedis adíre præséntiam decrévit, ut a Summo Pontífice, prædíctum opus executióni mandándi facultátem expósceret. A quo benedictióne accépta, susceptóque prædíctæ reformatiónis mandáto, in pátriam rédiens, tantum opus alácriter inchoávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Cum autem summo stúdio tam antíquis Monastériis reformándis quam novis extruéndis incúmberet, ingruéntes difficultátes admirábili constántia superávit. Paupertátis semper studiosíssima fuit, única túnica eaque districta conténta, angustíssimam cellam in ángulo habens, nulla supelléctili instrúctam, præter stramíneum saccum, qui ei pro léctulo erat. Charitáte, patiéntia, humilitáte, mansuetúdine, ceterísque virtútibus decoráta, dono étiam prophetíæ illústris, ábdita fídei mystéria divínitus edócta ita penetrávit ut de his altíssime disséreret. Multis tandem et máximis patrátis miráculis, morte sua ante biénnium præcógnita, ómnibus Sacraméntis muníta, hortatísque Soróribus ad regulárem disciplínam, obdormívit in Dómino prídie no-

nas mártii, anno millésimo quadringentésimo quadragésimo séptimo, Gandávi in Flándria, in Monastério a se ædificáto, in quo sacræ ejus Relíquiæ assídua fidélium venerationé colúntur. Eam dénique Pius Séptimus Póntifex Máximus, nono kaléndas júnii anno octingentésimo séptimo supra millésimum, novis ritéque probátis miráculis coruscántem, solémni pompa Sanctórum albo recénsuit.

℟. Afferéntur regi vírgines post eam : próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM QUINQUAGESIMÆ

commemoratio

SACRATISSIMÆ PASSIONIS

DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona.

Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo

Psalmus Crédidi, 137.

Antiphona.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus Ad Dómi[...] cum tribulárer, 138.

Antiphona.

Ab homínibus iniqui[...] bera me, Dómine.

Psalmus Eripe me, [...] mine, 150.

Antiphona.

Custódi me a láqueo, q[...] statuérunt mihi, et a sc[...] dalis operántium iniqu[...] tem.

Psalmus Dómine, clam[...] ad te, 150.

Antiphona.

Considerábam ad de[...] ram, et vidébam; et [...] erat qui cognósceret me.

Psalmus Voce mea, [...]

CAPITULUM.

[Philipp., cap. 2.]

FRATRES, hoc enim sen[...] in vobis quod et in Chr[...] Jesu : qui, cum in fo[...] Dei esset, non rapínam [...] bitrátus est esse se æquá[...] Deo; sed semetípsum exi[...] nívit, formam servi a[...] piens, in similitúdinem [...] minum factus, et hábitu [...] véntus ut homo. Humili[...] semetípsum, factus obédi[...] usque ad mortem, mor[...] autem crucis.

HYMNUS.

MOERENTES óculi, spár[...] lácrymas,
Et luctu résonent intima [...] dium :
Illátas réfero Númini ab [...] piis
Pœnas et fera vúln[...]

Accíncta, heu! gládiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit,
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínum caput íctibus.

Haud finis scéleri : tráditur ímprobo
Christus carnífici : nec mora, bárbaras
In Regem Súperum non timet ímpio
Ausu vértere déxteram.

Audíte, o pópuli, Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínnocens.

Quis non illácrymet? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas :
Infigit cérebro (proh dolor!) éfferis
Sertum vépribus ásperum.

Heu crimen! tráhitur fúnibus ímprobis
Funésti Dóminus supplícii ad locum,
Illic oppétiit fúnere, spíritum
Patri restítuens suo.

Passo pro míseris tam fera vúlnera
In terris résonet débita glória;
Sacrúmque assídue nomen in æthera
Humánum genus éfferat.
Amen.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit.

℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnificat, Antiphona.

O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecísti, concéde propítius ut, sicut solémnem Commemoratiónem Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum dicitur :

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christum Regem crucifíxum,* Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Aspice, infámi Deus ipse ligno

Pendet, effúso mádidus cruó-
re :
Aspice, immíti manus alma
claro
Funditur arte.
Hunc, velut pravi scéleris
minístrum,
Inter indígnos médium la-
trónes
Cerne : crudélis fuit ista gen-
tis
Dira volúntas.
Pallet heu! vultus; caput ecce
lassum
Fléctitur clausis óculis, Re-
démptor
Spíritum sacro méritis onús-
tum
Fundit ab ore.
O cor, æs durum súperas,
geméndo
Ni scelus tergas : tua culpa
Christum
Stípiti affixit : tua culpa morti
Súbdidit atræ.
Sit Deo ætérnum decus
omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Re-
démptor
Críminis labem míseris no-
céntem
Sánguine tersit.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Astitérunt Reges terræ, et Príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Psalmus Quare fremúe-runt, 4.

Antiphona.

Multiplicáti sunt q
bulant me : multi insu
advérsum me.

Psalmus Dómine,
multiplicáti, 4.

Antiphona.

Divisérunt sibi vesti
mea, et super vestem
misérunt sortem.

Psalmus Deus, Deus
réspice, 34.

℣. Oblátus est, qui
vóluit.

℟. Et livóre ejus san
mus.

De Epistola B. Pauli
toli ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Commendat chari
suam Deus in nobis :
niam cum adhuc peccá
essémus, secúndum te
Christus pro nobis mó
est : multo ígitur magis
justificáti in sánguine i
salvi érimus ab ira p
sum. Si enim cum i
essémus, reconciliáti
Deo per mortem Filii
multo magis reconciliá
érimus in vita ipsíus.
solum autem, sed et
mur in Deo, per Dó
nostrum Jesum Chri
per quem nunc reco
tiónem accépimus. Si
uníus delícto mors r
per unum, multo magi
dántiam grátiæ et do

tiæ accipiéntes, in vita
unt per unum Jesum
um.

ínea mea elécta, ego
távi, dicit Dóminus:
facta es mihi nimis
, * Quia parásti cru-
lvatóri tuo.

ópule meus, quid feci
ut in quo contristávi
pónde mihi.

a parásti.

LECTIO II.

UR sicut per unius
m in omnes hómines
demnatiónem: sic et
níus justítiam in om-
mines in justificatió-
tæ. Sicut enim per ino-
tiam unius hóminis,
óres constitúti sunt
ita et per unius obe-
m, justi constituéntur
Lex autem subintrávit,
ndáret delictum, ubi
abundávit delíctum,
bundávit grátia: ut,
egnávit peccátum in
n ita et grátia regnet
títiam in vitam ætér-
per Jesum Christum
um nostrum.

go edúxi te de Ægypto,
so Pharaóne in mare
m, et ante te prænívi
mna nubis; * Et tu me
sti Princípibus Sacer-
, et me duxísti ad Præ-
Piláti.

ópule meus, quid feci

tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Et tu me.

LECTIO III.
[Cap. 6.]

QUID ergo dicémus? Permanébimus in peccáto, ut grátia abúndet? Absit: qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis, quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim plantáti facti sumus similitúdini mortis ejus; simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis: * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui, tanquam agnus coram tondénte se, obmútui, et non apérui os meum.

℣. Pópule meus, quid feci

Antiphona.

Inimici mei dixérunt mala mihi. Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Psalmus Beátus qui intélligit, 68.

Antiphona.

Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus Deus in nómine tuo, 24.

Antiphona.

Conculcaverunt me inimici mei tota die : advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Psalmus Miserére mei, Deus, quóniam, 79.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus.

℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 41, Dominic. in Palmis de Passione Domini.]

meas velléntibus ; fáciem meam non avérti a fœditáte sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus, quantum hóminem diligere dignátus sit ante culpam, quem sit diligit post ruínam. Agnósce, homo, quantum váleas, et quantum débeas : et dum tantam redemptiónis tuæ pérspicis dignitátem, ipse tibi indícito peccándi pudórem. Ecce pro ímpio píetas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce véritas necátur, damnátur justítia pro iníquo : misericórdia affigitur pro crudéli, pro misero replétur sincéritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addícitur innocéntia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te : * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Et tu me.

LECTIO. VI.

Expavit scelus hóminum natúra rerum : et quem creatúra rebéllis non agnóscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cœli Regem sol fúgiens confitétur. Chlámyde coccínea indúitur : quia sánguine Mártyrum suórum Ecclésiæ corpus ornátur. Coróna spínea cápiti ejus impónitur, quia púnctio peccatórum nostrórum, quorum remissióne Redemptóris glória strúitur, áridis tribulis comparátur. Studeámus nunc e divérso, ut membrórum vita cápitis sit coróna. Quod vero sitíre se in cruce pósitus dicit, fidem incrédulæ gentis concupíscit : sed e contra acétum malítiæ pórrigunt; quia vinum sapiéntiæ, quod a Deo accéperant, peccándo corrúperant. Velum templi scínditur, quia Synagóga honóre nudátur, observátio antíqua dissólvitur; Ecclésiæ únitas præmonstrátur. Monuménta aperiúntur, quia mortis jura jure superántur.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte : * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi.

Et tu me.
Glória Patri.
In qua expándi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládius acútus.

Psalmus Miserére mei, Deus, miserére, 79.

Antiphona.

Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Psalmus Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor, 83.

Antiphona.

Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus Dómine, Deus salútis meæ, 108.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem.

℟. Mortem autem crucis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

[Hom. 84, in c. 19 Joann.]

Sciens Jesus ómnia consummáta, ait: Sítio: étiam hoc verbo prophetíam implens. Tu autem adstántium pravitátem intéllige: nam licet innúmeros habeámus inimícos, qui nos gravíssime persecúti sint, cum tamen intérimi eos vidémus, fléctimur misericórdia. Hi vero nil moti, magis efferúntur, et irrident, acetúmque in spóngia pórrigunt, ut bibat tan-

quam reus: na
hyssópum áddi
táto, mórtuu
quam non p
quam poténter
sigéntem? Qu
quens osténdit
ómnia consum
inclináto cápit
fixum non e
spíritum hoc
vit.

℟. Ego te
salútis de petr
potásti felle et

℣. Pópule m
tibi, aut in q
te? respónde m

Et tu me.

LECTIO

Atqui non p
caput expirátu
expiratiónem
tur. Hic autem
dit: per quod
gelísta eum ess
minum. Judæi
lum devoránte
excolántes, t
ausi de die con
niam Parascéve
remanérent in
pora sábbato, r
látum ut frange
crura. Vides q
tas? Per ea, qu
prophetía implé
ex hoc manifes
nérunt ergo m
rum fregérunt
Christi: sed a
grátiam concili

áncea aperuérunt, et
10 adhuc insúltant. O
nam voluntátem ac sce-
simam!

Ego ante te apérui
: * Et tu aperuísti lán-
tus Salvatóri tuo, * Qui
nit mundum in sán-
suo.

Pópule meus, quid feci
aut in quo contristávi
espónde mihi.

tu aperuísti.

lória Patri.

ui redémit.

LECTIO IX.

i tamen perturbári, di-
ssime: quæ enim malo
ánimo patrárunt, veritáti
sentiébant. Prophetía hinc
léta est, ínquiens: Vidé-
t in quem transfixérunt.
ue hoc tantum, sed non
litúris fuit fidei argumén-
, ut Thomæ, et qui cum
erant. Ad hæc et arcá-
mystérium consummá-
est: exívit enim sanguis
qua. Non casu et simpli-
r hi fontes scaturiérunt:
quóniam ex ambóbus
lésia constitúta est. Sciunt
initiáti: per aquam enim
eneráti, sánguine et carne
ríti sunt. Hinc mystéria
um habent: ut, quóties
admirándum cálicem ac-
is, tanquam ab ipso látere
riens accédas.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Fui flagellátus tota die: et castigátio mea in matutínis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica*, 18.

Antiphona.

Veni ad montem myrrhæ et ad collem thuris: tanquam agnus ad occisiónem ductus, obmútui, et non apérui os meum.

Antiphona.

Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Antiphona.

Consolántem me quæsívi, et non invéni: dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

Antiphona.

Cum accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est: et inclináto cápite emísit spíritum.

CAPITULUM.

[Phil., c. 2.]

Fratres, hoc enim sentite in vobis quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque

ad mortem, mortem autem Crucis.

Deo grátias.

HYMNUS.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affixus cruci.

Pedes manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlnere:
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sánguine.

Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum cóncidit.
Heu, mater! heu, fili! dolor
Ingráta frangat péctora.

Montes, sepúlcra, sáxaque
Scindúntur: arva, flúmina,
Rupes, et æquor cóntremunt;
Templique velum scínditur.

Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit:
O vos, viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.

Adstáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu charitátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sánguine.

Nostra ergo pax et gáudium,
Sis vita, Jesu, et præmium:
Sis ductor et lux in via,
Merces, coróna in pátria.

Amen.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Et attrit
scélera nostra

Ad Benedicta

Ad Jesum a
nissent, ut
jam mórtuum
runt ejus cru
mílitum lánc
apéruit; et c
sanguis et aqu

ORA

Omnipote
Deus, qui hu
ad imitándum
exémplum, Sa
trum carnem s
cem subíre fec
propitius ut,
nem commemo
siónis ejus cel
et patiéntiæ i
documénta, et
nis consórtia m
eúmdem Dóm
trum, etc.

AD PRI

In responsor
citur ℣. Qui pr
dignátus es.

AD TER

Antiphona V
tem myrrhæ.

Capitulum F
enim sentite, *ut*

℟. *breve.* Ob
Quia ipse vóluit

℣. Et livóre
sumus.

℟. Quia ipse
Glória Patri.

℣. Próprio Filio suo non pepércit Deus.

℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

AD SEXTAM.

Antiphona Fodérunt.

CAPITULUM.

[Zach., c. 13.]

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuarum? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℟. *breve.* Próprio Filio suo * Non pepércit Deus. Próprio Filio.

℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

℟. Non pepércit Deus.

Glória Patri. Próprio Filio.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem.

℟. Mortem autem crucis.

AD NONAM.

Antiphona Cum accepísset Jesus.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 53.]

Generationem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. *breve.* Factus est obédiens * Usque ad mortem. Factus est.

℣. Mortem autem crucis.

℟. Usque ad mortem.

Glória Patri. Factus est.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℣. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnificat, Antiphona.

Depónens Joseph corpus Jesu, invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso. Fuit planctus magnus in illa die. Mulíeres autem sedéntes contra sepúlcrum dolébant sicut doléri solet in morte primogéniti.

Oratio ut supra.

OFFICIUM

SANCTI IGNATII

per annum.

PRO MENSIBUS

JANUARIO ET FEBRUARIO.

Omnia sumuntur de communi Confessoris non Pontificis præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio, militántem Ecclésiam roborásti, concéde ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis, qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus; Per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

I
m
m
in
trá
tió
céss
et ac
diéb
ásper
nem
et fér
tans, I
tus est
tiónibu
póstea
sacræ lí
se tamen
tum, ex
Manrés

di plagas ad religiónem
agándam disseminátis,
icæ superstitióni, hære-
bellum indíxit, eo suc
continuátum, ut con-
fúerit ómnium sensus,
Pontificio confirmátus
alo, Deum, sicut álios
tempóribus sanctos vi-
ta Luthéro, ejusdémque
oris hæréticis, Igná-
, et institútam ab eo So-
tem objecisse.

Amávit eum Dóminus,
návit eum, stolam gló-
nduit eum, * Et ad por-
paradísi coronávit eum.
. Induit eum Dóminus lo-
m fidei, et ornávit eum.
. Et ad portas.

LECTIO VI.

in primis inter Cathóli-
instauráre pietátem curæ
Templórum nitor, Cate-
mi tradítio, conciónum
sacramentórum frequén-
ab ipso increméntum ac-
ere. Ipse apértis ubíque
rum, ad juventútem eru-
dam in lítteris ac pie-
Gymnásiis, eréctis Romæ
manórum Collégio, male
tárum, et periclitántium
llárum cœnóbiis; utriús-
sexus tam Orphanórum,
m Catechumenórum, dó-
us; aliísque pietátis opé-
s, indeféssus lucrándis
ánimis instábat, audítus
uándo dícere, si óptio da-
ar, malle se beatitúdinis incértum vívere, et ínterim Deo inservíre, et proximórum salúti, quam certum ejúsdem glóriæ statim mori. In dæmones mirum exércuit impérium, vultum ejus cœlésti luce radiántem sanctus Philíppus Nérius, aliíque conspexére. Dénique ætátis anno sexagésimo quinto, ad Dómini sui ampléxum, cujus majórem glóriam in ore semper habúerat, semper in ómnibus quæsíerat, emigrávit. Quem Gregórius Decimusquíntus, magnis in Ecclésiam méritis et miráculis illústrem, Sanctórum fastis adscrípsit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : ingrédere in réquiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.
Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore designávit Dóminus et álios septuaginta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

étenim facta ejus, præcépta sunt, quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus, quam inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetipsum, habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Ecce enim binos ad prædi-

amóris sui præ-
tret.
laudámus, 17.

ICIUM
GONZAGÆ,
annum.
IENSIBUS
T FEBRUARIO.
*Communi Con-
Pontificis.*
ATIO.
donórum dis-
s, qui in angé-
Aloysio miram
tiam, pari cum
ciásti, ejus mé-
cibus concéde
em non secúti,
imitémur. Per

NOCTURNO.
de Scriptura oc-

NOCTURNO.
IO IV.
erdinándi Gon-
nis Stiverórum
lius, festináto
periculum bap-
cœlo quam ter-
s, primam illam
constánter reti-
ea confirmátus
primo ratiónis
Deo statim ób-
duxit quotidie
Novénnis Flo-
am Beátæ Vír-
Paréntis loco
it, perpétuam

virginitátem vovit; eámque insígni Dei benefício, nulla mentis aut córporis pugna tentátam servávit. Réliquas ánimi perturbatiónes cœpit ætáte illa tam fórtiter comprímere, ut ne primo quidem eárum motu deínde incitarétur. Sensus étiam, óculos præcípue, ita cohíbuit, ut non modo illos nunquam in fáciem inténderit Mariæ Austríacæ, quam plures annos inter honorários Hispaniárum Príncipis ephébos fere quotídie salutávit; sed a matris etiam vultu continéret. Homo proptérea sine carne, aut Angelus in carne mérito appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Adjecit sénsuum custódiæ córporis cruciátum. Tria síngulis hebdómadis jejúnia, éaque plerúmque módico pane et aqua tolerábat. Quanquam perpétuum fuisse per id tempus ipsius jejúnium vidéri potest; cum ejus prándia ferme vix únciam æquárent. Sæpe étiam ter in die se fúnibus, aut caténis cruentábat: flagélla quandóque ca-

qui
etia
dúsi
vel
prom
platió
quoqu
que hc
mótus
ánimo
percurr
tiæ præ
mentis i
non vagá
velut éxta
demum, u
victo post
mum certá
Principátu
transláto,
quam cœlé
fuerat accít
júnxit.

℟. Amávit
et ornávit e

st qui contémpsit
li, et pervénit ad
gna.
idi.
tri.
idi.

O NOCTURNO.

Evangélii secún-
eum.

TIO VII.

Cap. 22.]

ore, Respóndens
dducæis : Errá-
tes Scriptúras,
tem Dei : in re-
enim neque nu-
: nubéntur, sed
Angeli Dei in
iqua.

an. Chryst. de Virg.]

est bona : id ego
or. Atqui núptiis
; et illud tibi as-
i libet, illud ad-
nto núptiis eam
anto cœlum ter-
homínibus An-
unt; ac, si quid
déndum est,
Nam, si neque
eli, neque uxó-
non enim carne,
agmentáti sunt:
térea non com-
on cupiditátum,
perturbatióni-
nóxii; non cibi
potus; non sunt
eos dulcis so-
tus mollis, aut

præclára spécies possit allícere; nulla dénique ejus géneris illécebra capiúntur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

At humánum genus, cum natúra beátis illis méntibus inférius sit, omni vi, studióque conténdit, ut, quoad ejus fieri potest, illas assequátur. Quómodo? non nubunt Angeli, at neque étiam Virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eidem insérviunt; et illud ipsum Virgo. Quod si Vírgines, quándiu córporis ónere deprimúntur, quemádmodum Angeli in cœlum néqueunt ascéndere; illud eo vel máximo solátio compénsant, quod modo spíritu et córpore sancti sint, cœli regem recípiunt. Vidésne Virginitátis præstántiam? quómodo terrárum íncolas sic affíciat, ut, qui córpore vestíti sunt, eos incorpóreis méntibus exæquet?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes

in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Qua enim quæso re differébant ab Angelis Elías, Eliséus, Joánnes, veri hi Virginitátis amatóres? Nulla, nisi quod mortáli natúra constábant. Nam cétera si quis diligénter inquírat, hi níhilominus affécti reperiéntur, quam beátæ illæ mentes: et idípsum, quod inferióre conditióne vidéntur esse, in magna est eórum laude ponéndum. Ut enim terrárum incolæ, et ii, qui essent mortáli natúra, possent ad illam virtútem vi et contentióne pervenire; vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratióne prǽditos fuísse opórteat.

Te Deum laudámus, 17.

OFFICIUM

DE SANCTISSIMO

CORPORE CHRISTI.

Sub ritu Semiduplici omnibus feriis quintis non impeditis festo novem Lectionum etiam translato, excepto Adventu, Quadrage-

sima, Vigili
ria illa in qu
bricas Offic
aliquando cri
juxta tenorem
Rituum Cong
martii 1706.

Si in Feria q
occurrerit aliq
vem Lectionu
dinandæ eru
cam de conc

Notandum
pletorium fer
citur in fine
tibi sit glória,
de Vírgine; *e*
peris facta sit
memoratio d
mento.

AD VES

℣. Deus in a
Glória Patri.
Laus tibi, Dóm
næ glóriæ, *p*
tate temporum.

Antip
Sacérdos in æ
tus Dóminus s
dinem Melchis
et vinum óbtul
Psalmus Di
133.

Antip
Miserátor D
dedit timéntib
riam suórum m
Psalmus Co

Antip
Cálicem salut
et sacrificábo h
Psalmus Cré

ona.

æ olivárum,
nt in circúitu

áti omnes,

iona.

onit fines Ec-
i ádipe sátiat

ıda, Jerúsa-

ULUM.
c. 11.]

;o enim accépi
l et trádidi vo-
Dóminus Jesus
radébatur, ac-
et dixit: Accí-
ıcáte: hoc est
quod pro vo-
hoc fácite in
noratiónem.

NUS.

ıa, gloriósi
érium,
pretiósi,
di prétium
is generósi
éntium.
, nobis natus
gine,
conversátus,
émine,
olátus
órdine.
e nocte cœnæ,
um frátribus,
ge plene
bus,
duodénæ

Se dat suis mánibus.
Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit,
Fitque sanguis Christi merum:
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui,
Et antiquum documéntum
Novo cedat ritui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio:
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:
Procédenti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Oh, quam suávis est, Dómine, spiritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito esuriéntes raples bonis, fastidiósos dívites dimittens inánes!

ORATIO.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti, tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári ut redemptió-

nis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Si occurrat aliquod Festum Simplex, fit de eo commemoratio.

Deinde fiunt commemorationes communes, seu suffragia, ut in Psalterio, si faciendæ sint.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. *Et dicuntur Preces Dominicales, ut in Psalterio, si dicendæ sint.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christum regem adorémus dominántem géntibus : * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnúm typicum, explétis épulis,

D
Dic
On
Si
Cujus
l
Solis I
co
Ut su
Panis
hó
Dat pani
min
O res m
Dón
Pauper,
Te, Trin
póscin
Sic nos tu
limus
Per tuas s
quo té
Ad lucem
Amen.

IN PRIMO

Antip

Fructum sa
tándum dedit I
tis suæ tempor

Psalmus Beá
non ábiit, 3.

ntiphona.
frumenti et vini
fidéles in pace
iiéscunt.
Cum invocárem,

ntiphona.
ióne cálicis, quo
súmitur, non vi-
ánguine, congre-
óminus.
Consérva, 10.
n cœli dedit eis.
n Angelórum man-
mo.
ster.
o Exáudi, Dó-

, Domne, benedí-

ctio Benedictióne

es primi Nocturni
untur de Scriptura
cum responsoriis
ra.
um. Immolábit hæ-
údo filiórum Israel
am Paschæ: * Et
nes et ázymos pa-

a nostrum immo-
Christus; itaque
in ázymis sinceri-
ritátis.
t.
tio Unigénitus Dei

um. Comedétis car-
rabímini pánibus:
panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum.

Iste est panis.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

℟. *tertium.* Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem, qui surgens comédit, et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Et ambulávit.

Glória Patri.

Et ambulávit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Memor sit Dóminus sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Psalmus Exáudiat, 16.

Antiphona.

Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Psalmus Dóminus regit me, 34.

Antiphona.

In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

Psalmus Quemádmodum desiderat, 68.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti.

℟. Et de petra, melle saturávit eos.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus pietas.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Lectiones secundi Nocturni cum suis Responsoriis ponuntur inferius post Officium, ordine mensium.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Introíbo ad altáre Dei, sumam Christum qui rénovat juventútem meam.

Psalmus Júdica me, Deus, 75.

Antiphona.

Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti, et de petra, melle saturávit nos.

Psalmus Exultáte Deo, 104.

Antiphona.

Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus, in quem cor et caro nostra exúltant.

Psalmus Quam dilécta, 106.

℣. Edúcas panem de terra.

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Pater noster.

Benedictio A vínculis.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Evangélica léctio.

Lectiones tertii Nocturni cum suis Responsoriis po-

nuntur inferi
nes secundi N
dine mensium.

AD LA

ET PER

Antiph

Sapiéntia æ
domum, miscu
pósuit mensam.

Psalmus Dó
vit, *cum reliq*
nica, 18.

Antiph

Angélorum
pópulum tuun
de cœlo præstit

Antiph

Pinguis est p
et præbébit del

Antiph

Sacerdótes s
sum et panes óf

Antiph

Vincénti dab
cónditum, et n

Capitulum
enim, *ut supra*

HYMN

VERBUM supérn
Nec Patris linqu
Ad opus suum
Venit ad vitæ v

In mortem a
Suis tradéndus
Prius in vitæ fér
Se trádidit disci

Quibus sub b
Carnem dedit et
Ut dúplicis subs
Totum cibáret h

Se nascens de
Convéscens in e

Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem.

℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Benedictus, Antiphona. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndit : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Oratio Deus, qui nobis, cccxvij.

Et dicuntur Suffragia consueta.

AD PRIMAM.

℟. *breve.* Christe Fili.

℣. Qui natus es de María Vírgine.

Et dicuntur Preces Dominicales, ut in Psalterio.

AD TERTIAM.

Antiphona Angelórum esca.

Capitulum Fratres, ego enim accépi, *ut supra in Vesperis.*

℟. *breve.* Panem cœli, * Dedit eis. Panem cœli.

℣. Panem Angelórum manducávit homo.

℟. Dedit eis.

Glória Patri. Panem cœli.

Hiem.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti.

℟. Et de petra melle saturávit eos.

AD SEXTAM.

Antiphona Pinguis est panis.

CAPITULUM.
[I Cor., c. 11.]

QUOTIESCUMQUE enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℟. *breve.* Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit.

℣. Et de petra melle saturávit eos.

℟. Ex ádipe.

Glória Patri. Cibávit illos.

℣. Edúcas panem de terra.

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

AD NONAM.

Antiphona Vincénti.

CAPITULUM.
[I. Cor., cap. 11.]

QUICUMQUE manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℟. *breve.* Edúcas panem, * De terra. Edúcas.

℣. Et vinum lætíficet cor hóminis.

℟. De terra.

Glória Patri. Edúcas.

℣. Pósuit fines tuos pacem.

℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

Oratio Deus qui nobis, *ut supra.*

MENSE FEBRUARIO.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Homil. 60, ad popul. Antiochen.]

NECESSARIUM est, dilectíssimi, mysteriórum díscere miráculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utílitas. Unum corpus efficimur : membra, inquit, ex carne ejus et ex óssibus ejus : sequámur autem initiáti quæ dicúntur. Ut itaque non tantum per charitátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur cárnem; hoc namque per escam efficitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis immíscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tanquam corpus cápiti coaptátum : ardénter enim amántium hoc est.

℟. Cœnántibus illis accé-pit Jesus panem, et be dixit, ac fregit, dedit discípulis suis, et ait : * cípite et comédite : hoc corpus meum.

℣. Dixérunt viri taber culi mei : Quis det de car bus ejus, ut saturémur?

Accípite.

LECTIO V.

TANQUAM leónes igi ignem spirántes ab illa me recedámus, facti diábolo t ríbiles, et caput nostr mente revolvéntes, et cha tátem quam erga nos téndit. Nam paréntes quide áliis sæpe filios tradunt al dos : ego autem, inquit, ita, sed cárnibus meis al et meípsum vobis appon vos omnes generósos volens, et spem bonam de túris vobis præbens : quip qui vobis hic meípsum tr didi, multo magis in futu fáciam. Vólui frater ves fíeri, carni propter vos sánguini communicávi : v bis vicíssim ipsam carne sánguinem, per quæ cog tus vester factus sum, tra

℟. Accépit Jesus cálice postquam cœnávit, dice Hic calix novum testa tum est in meo sángui * Hoc fácite in meam c memoratiónem.

℣. Memória memor et tabéscet in me ánima

Hoc fácite.

LECTIO VI.

AMUS itaque nobis
ilectissimi, tálibus
bonis; et cum áli-
rpe dicere voluéri-
nos ab ira córripi
s, vel álio quópiam
di vitio, consideré-
us facti sumus digni,
cogitátio nobis irra-
m mótuum sit cor-
uotquot ígitur hu-
ipes córporis effici-
quot sánguinem de-
, cogitémus quod
sum sedéntem, qui
s adorátur, incor-
vicínus virtúti,
ustámus. Hei mihi,
salútem nobis viæ!
us suum effécit, no-
communicávit cor-
horum nos nihil a
rtit.

sum panis vitæ:
tri manducavérunt
desérto, et mór-
* Hic est panis de
éndens, ut si quis
ndúcet, non mo-

sum panis vivus,
descéndi: si quis
erit ex hoc pane,
érnum.
panis.
atri.
panis.

TIO NOCTURNO.
ncti Evangélii se-
ánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[Ex tractatu 27, in Joannem.]

VERBA Dómini ex Evangélio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur áuribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de córpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómodo dáret carnem suam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est, si manet et manétur, si hábitat et inhabitátur, si hæret ut non desérátur.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

LECTIO VIII.

Hoc ergo nos dócuit et admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures, non intelligéndo scandalizáti sunt : non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit : Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre : et sápere secúndum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna : ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis : Multi ítaque audiéntes, non ex inimícis, sed ex discípulis ejus, dixérunt : Durus est hic sermo, et quis potest eum audíre ?

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus.

Et qui mandúcat.

Glória Patri.

Et qui mandúcat.

LECTIO IX.

Si discípuli durum habuérunt istum sermónem, quid inimíci ? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intel[…] Secrétum Dei inte[…] bet fácere, non a[…] isti autem cito dé[…] tália loquénte Dó[…] Christo. Non credi[…] quid magnum dice[…] verbis illis áliquam[…] cooperántem : sed […] luérunt, ita intellex[…] more hóminum : qu[…] Jesus, aut hoc d[…] Jesus, carnem, qu[…] erat Verbum, vél[…] sam, distribúere cre[…] in se. Durus est, […] hic sermo : quis po[…] audíre?

Te Deum laudám[…]

MENSE MAR[…]

ANTE QUADRAGE[…]

IN SECUNDO NO[…]

Sermo sancti Joán[…] sóstomi.

LECTIO IV.

[Ex Hom. 60, ad pop. A[…]

Quoniam Verb[…] Hoc est corpus me[…] sentiámur, et cre[…] intellectuálibus ips[…] intueámur. Nihil e[…] bile nobis Christu[…] sed sensibilibus q[…] bus : at ómnia i[…] lia. Itidem et in b[…] per rem nempe s[…] aquam, donum […] intelligíbile vero, […] ficitur, generátio […] tio. Si enim incor[…] ses, nuda et inco[…]

set ipse dona; sed quó- ánima córpori conférta n sensibílibus intelligi- tibi præbet. Quot nunc nt: Vellem ipsius formam ere, figúram, vestimén- calceaménta! Ecce eum s, ipsum tangis, ipsum dúcas. Et tu quidem ves- nta cupis vidére : ipse tibi concédit non tantum re, verum et manducáre, ngere, et intra te súmere. Cœnántibus illis, cccxxij.

LECTIO V.

rur accédat nemo cum sea, nemo resolútus; om- accénsi, omnes fervén- et excitáti. Nam si Judæi ntes, et calceaménta in pé- us habéntes, et báculos nibus gestántes, agnum n festinatióne comedé- nt; te multo magis opórtet e solértem. Nam illi qui- n in Palæstinam erant pro- túri, et proptérea viató- n figúram habébant; tu ro debes in cœlum migráre. naprópter in ómnibus opór- te vigiláre; nec enim parva ena propónitur indígne su- éntibus. Cógita quantum lvérsus proditórem indig- ris, et contra eos qui illum ucifixérunt. Itaque consí- ra, ne tu quoque sis reus rporis et sánguinis Christi. li sanctíssimum corpus oc- dérunt, tu vero pollúta sús- pis ánima post tot benefícia. eque enim illi satis fuit, hó- minem fíeri, cólaphis cædi, et crucifígi : verum et semetíp- sum nobis commíscet, et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus, cccxxij.

LECTIO VI.

Quo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sa- crifício? quo solári rádio non splendidiórem manum, car- nem hanc dividéntem? os quod igne spiritáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem : hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi cor- pus et una caro. Quis loqué- tur poténtias Dómini, audí- tas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pas- cit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres fílios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus : sed ipse nos próprio sán- guine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum panis, cccxxiij.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se- cúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus

turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

[Ex tract. 27, in Joann.]

Diximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui; ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus : manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat : ut compáginet únitas, quæ facit nisi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat, cccxxiij.

LECTIO VIII.

Ergo spíritus est, qui vivíficat; spíritus enim facit viva membra, nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus, qui est in te, o homo, quo constas, ut homo sis, numquid vivíficat membrum quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra quæ sunt in carne tua : unum si tollas, jam non

vivificátur ex
quia unitáti cór
copulátur.

℟. Misit me vi

LECTIC

Hæc dicúntur,
unitátem, et tin
ratiónem. Nihil
bet formidáre
quam separári
Christi. Si enin
córpore Christ
membrum ejus
membrum ejus
tátur Spíritu ej
autem, inquit
Spíritum Christ
hic non est ejus.
est qui vivífica
tem non prode
Verba, quæ ego
vobis, spíritus
Quid est, spi
sunt? Spiritálite
sunt. Intellexist
Spíritus et vita
lexisti carnálite
illa spíritus et v
tibi non sunt.

Te Deum lau

OFFIC

CONCEP

B. VIRGINIS

Recitari po
miduplici in
batis non imp
novem Lection
tantum iis Sab
bus sit reponen
Dominicæ, ju

...æ Rituum Congregatio... die 15 martii 1804.

AD VESPERAS.

...ntiphona Concéptio glo...æ, *cum reliquis ut infra Laudibus.*

...salmi consueti prout in ...icio parvo B. Mariæ, clx.

...apitulum Ab inítio.

...ymnus Ave, maris stella, ...ij.

℣. Concéptio recólitur ...ctæ Maríæ Vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunc... illústrat Ecclésias.

...d Magnificat, Antiphona. Gloriósæ Vírginis * Maríæ ...nceptiónem digníssimam ...colámus, quæ et Genitri... dignitátem obtínuit, et ...rginálem pudicítiam non ...nisit.

ORATIO.

...AMULIS tuis, quæsumus, Dó...ine, cœléstis grátiæ munus ...pertíre, ut quibus beátæ ...írginis partus éxtitit salútis ...xórdium, pia Conceptiónis ...us commemorátio pacis tri...uat increméntum. Per Dó...inum.

Ad Completorium et per ...oras diei in fine Hymnorum ...icitur Jesu, tibi sit glória, ...ui natus es de Vírgine, etc.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Conceptió...em Vírginis Maríæ recolá...us : * Christum ejus Fílium ...dorémus Dóminum.

Psalmus Veníte, exulté...mus, 2.

Hymnus Quem terra, clxv.

Antiphonæ, Psalmi, et versiculi Nocturnorum ut in eodem Officio parvo, clxiv.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente : si vero desunt, leguntur de Parabolis Salomonis, Ego sapiéntia, 527.

℟. 1. Concépta est beáta Virgo María ex progénie David : * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio recolámus.

Per quam.

℟. 2. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus; * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime recolámus.

Ut ipsa.

℟. 3. Gloriósæ Vírginis Maríæ Conceptiónem dignissimam recolámus :* Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus.

Cujus Dóminus.

Glória Patri.

Cujus Dóminus.

In secundo et tertio Nocturno leguntur Lectiones quæ

infra post Officium statutis mensibus assignantur.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Antiphona.

Concéptio * gloriósæ Vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica*, 18.

Antiphona.

Concéptio recólitur * sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Antiphona.

Regáli ex progénie * María exórta refúlget, cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

Antiphona.

Corde et ánimo * Christo canámus glóriam in hac pia commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

Antiphona.

Cum jucunditáte * Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum Ab initio.

Hymnus O gloriósa Vírginum, *ut in Officio beatæ Mariæ in Sabbato*, clv.

℣. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ Vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedic
Conceptió
Vírginis Ge
ríæ devotiss
qua celsitu
céssit.
Oratio F
supra.
Ad Prim
ras Antipho
Laudibus, u
tula et respo
in Officio b
Sabbato, clv
In secund
nia ut in pri
tiphonam a
Concéptio
trix virgo, g
tiávit univérs
te enim ortu
tiæ, Christu
qui solvens
dedit benedic
fúndens mo
nobis vitam
Oratio Fá
supra.

PRO M

JANUARIO E

In secund
guntur Lectio
ejusdem, 8 d
℟. 4. Con
Vírginis Ma
Abrahæ, ort
clara ex stir
jus vita incly
trat Ecclési
℣. Con

;o María ex progénie
id.
ıjus vita.
Ꝝ. 5. Cum jucunditáte
ceptiónem beátæ Maríæ
ılámus : * Ut ipsa pro
is intercédat ad Dómi-
ı Jesum Christum.
. Corde et ánimo Christo
ímus glóriam in hac sa-
commemoratióne præ-
æ Genitrícis Dei Maríæ.
t ipsa.
. 6. Concéptio tua, Dei
itrix Virgo, gáudium an-
ıiávit univérso mundo :
ϲ te enim ortus est sol
tiæ, Christus Deus nos-
: * Qui solvens maledic-
em, dedit benedictió-
: et confúndens mor-
tem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te enim.

Glória Patri.

Qui solvens.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium cum suis responsoriis, ut in festo ejusdem, die 8 decembris, ut in Breviario, 507.

PRO MENSE MARTIO.

In secundo et tertio Nocturno Lectiones sumuntur ex secunda die infra Octavam ejusdem Festi, 510.

Responsoria pro secundo Nocturno, ut supra.

PSALMORUM

CANTICORUM INDEX

INDEX OFFICIORUM

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

